

คำนำ

คู่มือแนวทางการปฏิบัติงานบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นเล่มนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นเอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งรับผิดชอบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น และลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเนื้อหาภายในเล่มจำแนกเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 สารระสำคัญเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ด้านบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ 2 ระเบียบกฎหมายและหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ 3 ภาคผนวก ประกอบด้วย แบบพิมพ์ต่างๆ สำหรับการขอรับบำเหน็จบำนาญ ตัวอย่างคำสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญ ตัวอย่างหนังสือนำส่ง ตัวอย่างหนังสือรับรองการบรรจุ และตัวอย่างคำสั่งลาออกจากราชการ วิธีการคำนวณบำเหน็จบำนาญ ประกาศใช้กฎอัยการศึก ตัวอย่างประเด็นทักท้วงกรณีต่างๆ ตัวอย่างประเด็นตอบข้อหารือเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญ และการนับเวลาราชการสำหรับคำนวณเบี้ยหวัดบำเหน็จบำนาญทหาร

คณะผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือคู่มือนี้จะเป็นประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งรับผิดชอบด้านบำเหน็จบำนาญข้าราชการและลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อช่วยให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างครบถ้วน ถูกต้อง รวดเร็ว ตามระเบียบกฎหมาย สร้างความพึงพอใจ ขวัญและกำลังใจให้แก่ข้าราชการและลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนทายาทผู้มีสิทธิรับสวัสดิการด้านบำเหน็จบำนาญดังกล่าว ซึ่งถือเป็นอีกหนึ่งในภารกิจสำคัญของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

กุมภาพันธ์ 2563

สารบัญ

ส่วนที่ 1 สิทธิประโยชน์ด้านบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. บำเหน็จบำนาญพนักงาน/ข้าราชการส่วนท้องถิ่น	1
1.1 ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	1
1.2 งบประมาณสำหรับสวัสดิการบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น	1
1.3 กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ก.บ.ท.)	2
1.4 สิทธิประโยชน์เกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญ	8
1.4.1 หลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญปกติ	9
1.4.2 ประเภทของบำเหน็จบำนาญปกติ	9
1.4.3 เวลาราชการและการนับเวลาราชการปกติ	10
1.4.4 การนับเวลาราชการทวีคูณ	11
1.4.5 การนับเวลาราชการต่อเนื่องกรณีการกลับเข้ารับราชการใหม่	12
1.5 แนวทางปฏิบัติ และการคำนวณสิทธิประโยชน์ต่างๆ	14
1.5.1 เงินเดือนที่ใช้สำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ	14
1.5.2 วิธีคำนวณบำเหน็จบำนาญ	14
1.5.3 การขอรับบำเหน็จบำนาญปกติ	14
1.5.4 บำเหน็จบำนาญพิเศษ	15
1.5.5 บำเหน็จดำรงชีพ	19
1.5.6 บำเหน็จตกทอด	20
1.6 การเสียสิทธิรับสวัสดิการด้านบำเหน็จบำนาญของทายาท	24
1.7 เงินเพิ่มจากเงินบำนาญ	25
1.8 เงินช่วยพิเศษ	27
1.9 เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.)	28
1.10 การส่งจ่ายบำเหน็จบำนาญ	33
1.11 การเบิกจ่ายบำเหน็จบำนาญ	35
1.12 การตรวจสอบการจ่ายบำเหน็จบำนาญ	36
1.13 การแสดงการดำรงชีวิตอยู่ของผู้รับบำนาญ	36
1.14 การเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ	37

2. บำเหน็จลูกจ้าง	37
2.1 ลูกจ้างผู้มีสิทธิรับบำเหน็จ	38
2.2 สิทธิประโยชน์ด้านบำเหน็จของลูกจ้าง	38
• บำเหน็จปกติ	38
• บำเหน็จพิเศษ	40
• บำเหน็จรายเดือน	41
• บำเหน็จพิเศษรายเดือน	41
• บำเหน็จตกทอด	42
• เงบประมาณในการจ่ายเงินบำเหน็จให้แก่ลูกจ้างประจำ	43
• การส่งจ่ายเงินบำเหน็จลูกจ้าง	43
3. ผังภาพแสดงสิทธิประโยชน์บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น	45
• ข้าราชการ/พนักงาน และลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	47
• ตำแหน่งครู ครูถ่ายโอน ครูผู้ดูแลเด็ก	48
• ตำแหน่งครูถ่ายโอน/บุคลากรทางการศึกษา ที่เป็นสมาชิก กบข.	49
• ข้าราชการถ่ายโอน เป็นสมาชิก กบข.	50

ส่วนที่ 2 ระเบียบกฎหมาย และหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง

1. ระเบียบกฎหมาย	
• พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556)	53
• กฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2542) ออกตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500	69
• กฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ พ.ศ. 2548	70
• กฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2552	73
• ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546	75
• ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2522 (ฉบับแรก จนถึงฉบับปัจจุบัน (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2562)	92
• ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับระยะเวลาในการคืนบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่อง	115
• ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2555)	118

2. หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง

- หนังสือกรมการปกครอง ด่วนที่สุด ที่ มท 0313.4/ว 18597 ลงวันที่ 27 มิถุนายน 2537 126
เรื่อง การนับอายุบุคคล
- หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท 0313.4/ว 1819 ลงวันที่ 1 สิงหาคม 2544 128
เรื่อง การแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.4/ว 591 ลงวันที่ 11 พฤษภาคม 2547 136
(ซักซ้อมกรณีข้าราชการถ่ายโอนไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มร้อยละ 25 จากเงินบำนาญ)
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท 0808.5/ว 468 ลงวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2548 138
เรื่อง ซักซ้อมแนวทางและวิธีการขอรับบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการส่วนท้องถิ่น
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0808.5/ว 2598 ลงวันที่ 16 สิงหาคม 2548 140
เรื่อง การเบิกจ่ายเงินบำนาญประจำเดือน
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท 0808.5/ว 2444 ลงวันที่ 30 กรกฎาคม 2552 141
เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการขอรับบำเหน็จดำรงชีพกรณีผู้รับบำนาญอายุตั้งแต่ 65 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 53 ลงวันที่ 21 กันยายน 2552 143
นำส่งสำเนาคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ.392/2550
ลงวันที่ 26 พฤศจิกายน 2550 (กรณีข้าราชการที่โอนมารับราชการส่วนท้องถิ่น
ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป ไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มร้อยละ 25 จากเงินบำนาญ)
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 391 ลงวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2553 158
เรื่อง วิธีปฏิบัติในการขอรับบำเหน็จรายเดือน และบำเหน็จพิเศษรายเดือนลูกจ้างประจำ
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 4265 ลงวันที่ 10 พฤษภาคม 2553 164
เรื่อง การหารือบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นเป็นเงินได้พึงประเมิน
ประเภทที่ได้รับ ยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้หรือไม่
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 1873 ลงวันที่ 17 กรกฎาคม 2555 169
เรื่อง ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 2131 ลงวันที่ 15 สิงหาคม 2555 173
เรื่อง การตรวจสอบและปรับปรุงทะเบียนข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่น
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0808.5/ว 4061 ลงวันที่ 30 สิงหาคม 2555 175
เรื่อง การแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดของลูกจ้างประจำหน่วยการบริหารราชการ
ส่วนท้องถิ่น
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 896 ลงวันที่ 29 มีนาคม 2556 181
เรื่อง การเบิกจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น และบำเหน็จลูกจ้างประจำ

- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 924 ลงวันที่ 3 เมษายน 2556 191
เรื่อง พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0808.5/ว 3102 ลงวันที่ 31 กรกฎาคม 2556 198
เรื่อง การคืนบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อบริหารราชการต่อเนื่อง
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0808.5/ว 3739 ลงวันที่ 3 กรกฎาคม 2558 199
เรื่อง การขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำซึ่งมีกรณีหรือ
ต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือมีกรณีถูกฟ้อง หรือต้องหาว่าทำความผิดอาญา
โดยกรณีหรือคดีอาญายังไม่ถึงที่สุด
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0808.5/ว 5481 ลงวันที่ 23 กันยายน 2558 เรื่อง แนวทาง 213
การเรียกคืนเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.)
ซึ่งผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทที่ได้รับไปเกินสิทธิ
- หนังสือกรมบัญชีกลาง ส่วนที่ 3 ที่ กค 0406.5/ว 491 ลงวันที่ 3 ธันวาคม 2558 216
เรื่อง การจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ (ช.ค.บ.) สำหรับผู้ที่แสดงความประสงค์
ขอกลับไปใช้สิทธิรับบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 20 ลงวันที่ 6 มกราคม 2559 217
เรื่อง การจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) สำหรับผู้ที่แสดงความประสงค์
ขอกลับไปใช้สิทธิรับบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0808.5/ว 6947 ลงวันที่ 1 ธันวาคม 2559 219
เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.)
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0809.3/ว 90 ลงวันที่ 25 ธันวาคม 2560 221
เรื่อง ประกาศ ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. เรื่อง ประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการและพนักงาน
ส่วนท้องถิ่น เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจ่ายเงินช่วยพิเศษ กรณีข้าราชการและพนักงาน
ส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญ ลูกจ้าง และพนักงานถึงแก่ความตาย พ.ศ. 2560
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 16 ลงวันที่ 10 เมษายน 2561 229
เรื่อง การรายงานข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญ ซึ่งมีอายุจะครบ
60 ปีบริบูรณ์ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562-2566
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 3493 ลงวันที่ 31 ตุลาคม 2561 241
เรื่อง การปรับปรุงคู่มือสำหรับประชาชน ระยะที่ 2 ตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก
ในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 ในส่วนของกระบวนการในส่วนกลางเป็นผู้อนุญาต
- หนังสือสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 34 247
ลงวันที่ 30 กันยายน 2562 เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563

- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท 0808.5/ว 7162 ลงวันที่ 26 พฤศจิกายน 2562 259
เรื่อง ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น
(ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2562

ส่วนที่ 3 ภาคผนวก

- แบบพิมพ์ต่างๆ สำหรับการขอรับบำเหน็จบำนาญ 263 - 292
- ตัวอย่างคำสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญ ตัวอย่างหนังสือนำส่ง
ตัวอย่างหนังสือรับรองการบรรจุ และตัวอย่างคำสั่งลาออกจากราชการ 293 - 310
- วิธีการคำนวณบำเหน็จบำนาญ 311 - 325
- ประกาศกฎอัยการศึก 327 - 351
- ตัวอย่างประเด็นทักท้วงกรณีต่างๆ 353 - 375
- ตัวอย่างประเด็นตอบข้อหารือเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญ 377 - 430
- การนับเวลาราชการสำหรับคำนวณเบี้ยหวัดบำเหน็จบำนาญทหาร 431 - 433

สิทธิประโยชน์ด้านบำเหน็จบำนาญข้าราชการและลูกจ้าง ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

1. บำเหน็จบำนาญพนักงาน/ข้าราชการส่วนท้องถิ่น

1.1 ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 ที่เริ่มมาใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 20 พฤศจิกายน 2500 คือ กฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อกำหนดสิทธิประโยชน์ด้านบำเหน็จบำนาญให้แก่พนักงาน/ข้าราชการส่วนท้องถิ่น อันได้แก่ พนักงานเทศบาล พนักงานเมืองพัทยา พนักงานส่วนตำบล และข้าราชการส่วนจังหวัดขององค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยพระราชบัญญัติดังกล่าวได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาโดยตลอด เพื่อให้พนักงาน/ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับสิทธิประโยชน์ด้านบำเหน็จบำนาญ เช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือนที่มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 และแก้ไขเพิ่มเติม โดยกฎหมายฉบับล่าสุดที่แก้ไขเพิ่มเติมในส่วนของพนักงาน/ข้าราชการส่วนท้องถิ่น คือ พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556

นอกเหนือจากพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 ดังกล่าวแล้ว ยังมีระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับบำเหน็จบำนาญของพนักงาน / ข้าราชการส่วนท้องถิ่นอีกหลายฉบับ อาทิ กฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จข้าราชการ พ.ศ. 2548 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2552 ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546 และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2522 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2558

1.2 สมปรารถนาสำหรับสวัสดิการบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

หากเปรียบเทียบกรณีบำเหน็จบำนาญของข้าราชการพลเรือน รวมถึงข้าราชการพลเรือนที่เป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) จะเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณแผ่นดินซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง ซึ่งบางครั้งยังมีความเข้าใจผิดว่า ข้าราชการที่เป็นสมาชิก กบข. รับเงินบำเหน็จบำนาญ จาก กบข. สำหรับกรณีเงินบำเหน็จบำนาญของพนักงาน/ข้าราชการส่วนท้องถิ่น จะเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณที่แตกต่างกันตามประเภทตำแหน่ง ดังนี้

1.2.1 ตำแหน่งครู ครูอัตราโอน ครูผู้ดูแลเด็ก

สิทธิสวัสดิการด้านบำเหน็จบำนาญ จะเบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไป ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจะจัดไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปี รายการเงินอุดหนุนสำหรับการจัดการศึกษาภาคบังคับ (บำเหน็จ บำนาญ) ซึ่งเมื่อสำนักงบประมาณแจ้งอนุมัติวงเงินอุดหนุนนี้ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจะดำเนินการโอนจัดสรรงบประมาณให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยโอนจัดสรรงบประมาณผ่านระบบ e-LAAS ยกเว้น กรณีเงินเพิ่มร้อยละ 25 จากเงินบำนาญ และ เงินช่วยเหลือ

3. ส่วนในส่วนของเงินเพิ่มร้อยละ 25 จากเงินบำนาญของข้าราชการบำนาญส่วนหนึ่ง ให้อีกจ่ายจากเงินส่งสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ก.บ.ท.) ซึ่งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งจ่ายในระบบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือกรณีงบประมาณดังกล่าวตั้งไว้ไม่พอจ่าย องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นต้องแจ้งจังหวัดเพื่อดำเนินการขออนุมัติโอนเงินจาก ก.บ.ท. มาเพิ่มเพื่อจ่ายให้แก่ข้าราชการบำนาญส่วนหนึ่ง หรือราชการผู้มีสิทธิต่อไป

1.2.2 ตำแหน่งอื่น

สิทธิสวัสดิการด้านบำเหน็จบำนาญของพนักงาน/ข้าราชการส่วนท้องถิ่นตำแหน่งอื่น ยกเว้น ตำแหน่งครู ครูผู้ดูแลเด็ก ครูช่วยสอน และข้าราชการช่วยสอน ให้อีกจ่ายจากเงินส่งสมทบ ก.บ.ท. ซึ่งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งจ่ายในระบบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือกรณีงบประมาณดังกล่าวตั้งไว้ไม่พอจ่าย องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นต้องแจ้งจังหวัดเพื่อดำเนินการขออนุมัติโอนเงินจาก ก.บ.ท. มาเพิ่มเพื่อจ่ายต่อไป ยกเว้นกรณี เงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) และ เงินช่วยเหลือ 3. ส่วนในส่วนของเงิน ช.ค.บ. ให้อีกจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งตั้งจ่ายในรายจ่ายงบกลาง ประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพัน รายการเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญ

1.2.3 ข้าราชการจ่ายโอน ตำแหน่งอื่น

สิทธิสวัสดิการด้านบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตำแหน่งอื่นที่จ่ายโอนจากส่วนราชการตามภารกิจจ่ายโอนต่างๆ ยกเว้น ตำแหน่งครูช่วยสอน จะเบิกจ่ายโดยแบ่งส่วนการรับภาระจ่ายคำนวณตามระยะเวลาราชการ โดยยึดส่วนที่คำนวณจากเวลาราชการที่เป็นข้าราชการพลเรือน จะเบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไป ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจะตั้งไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปี รายการเงินอุดหนุนสำหรับสนับสนุนการจ่ายโอนบุคลากร และสำหรับสัดส่วนที่เหนือที่คำนวณจากเวลาราชการที่เป็นข้าราชการท้องถิ่นให้อีกจ่ายจากเงินส่งสมทบ ก.บ.ท. ซึ่งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งจ่ายในระบบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือกรณีงบประมาณดังกล่าวตั้งไว้ไม่พอจ่าย องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นต้องแจ้งจังหวัดเพื่อดำเนินการขออนุมัติโอนเงินจาก ก.บ.ท. มาเพิ่มเพื่อจ่ายต่อไป ยกเว้นกรณี เงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) และเงินช่วยเหลือ 3. ส่วนในส่วนของเงิน ช.ค.บ. ให้อีกจ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไป รายการเงินอุดหนุนสำหรับสนับสนุนการจ่ายโอนบุคลากรโดยไม่ได้แบ่งส่วนการรับภาระ

1.3 กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ก.บ.ท.)

ตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 กำหนดให้มีกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ก.บ.ท.) เพื่อเป็นหลักประกันในการรับภาระการจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญให้แก่พนักงาน ข้าราชการส่วนท้องถิ่นทุกตำแหน่ง ยกเว้น ตำแหน่งครู ครูช่วยสอน ครูผู้ดูแลเด็ก (จ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไปซึ่งยกเว้นแล้วตามข้อ 1.2.1) และข้าราชการจ่ายโอนตำแหน่งอื่นในสังกัดส่วนที่คำนวณเวลาราชการที่เป็นข้าราชการพลเรือน (จ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไปดังกล่าว ตามข้อ 1.2.3)

1.3.1 แหล่งที่มาของเงิน ก.บ.ท.

แหล่งที่มาของเงิน ก.บ.ท. ตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2545 ข้อ 7 และข้อ 8 กำหนดให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นต้องหักเงินจากประมาณ

การรายรับในงบประมาณรายจ่ายประจำปี ตามอัตราที่กำหนดโดยกฎกระทรวงไม่เกินร้อยละ 3 ของ งบประมาณการรายรับ โดยไม่นำรายรับประเภทพันธบัตร เงินกู้ เงินที่มีผู้อุทิศให้ หรือเงินอุดหนุนมารวมคำนวณ เงินส่งสมทบ ก.บ.ท. นี้ ให้ตั้งจ่ายในรายจ่ายงบกลาง ประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพันวงราชการ “เงินสมทบกองทุนป่าเพื่อจ่านาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น” ปัจจุบันอัตราการส่งเงินสมทบ ก.บ.ท. เป็นไปตาม กฎกระทรวง ๑๖๖-๑๖๖/๒๕๖๓ (พ.ศ. ๒๕๖๓) ออกตามความใน พ.ร.บ. ป่าเพื่อจ่านาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเงินสมทบ ก.บ.ท. ในอัตราร้อยละ 1 ของเงิน เทศบาล และเมืองพัทยา ให้ส่งในอัตราร้อยละ 2 ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม ๒๕๖๓ เป็นต้นไป โดยกองทุนป่าเพื่อจ่านาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือผู้มีสิทธิก่อนส่วนที่เหนือให้ส่ง สำนักงาของกองทุนป่าเพื่อจ่านาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ภายในเดือนธันวาคมของปีงบประมาณ

1.3.2 แนวทางการส่งเงินสมทบ ก.บ.ท.

(1) การคำนวณเงินส่งสมทบ ก.บ.ท./หักเงินส่งสมทบ ก.บ.ท.

1.1 การคำนวณเงินส่งสมทบกองทุนป่าเพื่อจ่านาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น คำนวณจากประมาณการรายรับตามข้อบัญญัติ /เทศบัญญัติ ในงบประมาณรายจ่ายประจำปี ทุกหมวด ทุกประเภท โดยไม่ต้องนำรายรับประเภทพันธบัตร เงินกู้ เงินที่มีผู้อุทิศให้ หรือเงินอุดหนุน มารวมคำนวณ เหมือนเท่าใด ให้คำนวณตามอัตราตามที่กฎหมายกำหนด เทศบาลและเมืองพัทยาในอัตราร้อยละ 2 องค์การปกครองส่วนจังหวัด และองค์การบริหารส่วนตำบล ในอัตราร้อยละ 1

1.2 การหักเงินส่งสมทบ ก.บ.ท. กรณีมีรายจ่ายที่ต้องจ่ายเป็นค่าป่าเพื่อจ่านาญระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้หักจากประมาณการรายจ่ายที่คิดไว้เพื่อส่งสมทบ ก.บ.ท. รายจ่ายงบกลาง ประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพัน วงการการเงินสมทบกองทุนป่าเพื่อจ่านาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดยคำนวณรายการหักได้เฉพาะที่จ่ายจากเงินสมทบ ก.บ.ท. เท่านั้น ตามประเภทค่าตอบแทน ดังนี้

- รายการตั้งค่างบ (ค่าจ้าง) สามารถ นำไปหักออกจากเงินส่งสมทบ ก.บ.ท.
 - เงินป่าเพื่อจ่านาญ เงินป่านาญพิเศษ และเงินป่าเพื่อจ่านาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นค่าตอบแทนทุกตำแหน่ง ยกเว้นตำแหน่งครู ครูผู้ดูแลเด็ก
 - เงินป่าเพื่อจ่านาญ เงินป่านาญพิเศษ และเงินป่าเพื่อจ่านาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น และของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ค่าตอบแทนอื่นทุกตำแหน่ง ยกเว้น ตำแหน่งครูต่างโอน
 - เงินเพิ่มร้อยละ 25 จากเงินป่านาญ (ตำแหน่งอื่น และ ตำแหน่งครู)
 - เงินป่าเพื่อจ่านาญของข้าราชการบ้านนาญ และของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีแผนการขยายระหว่างปีราชการ (ตำแหน่งอื่นทุกตำแหน่ง ยกเว้นตำแหน่งครู ครูผู้ดูแลเด็ก)
 - เงินป่าเพื่อจ่านาญของข้าราชการบ้านนาญต่างโอน และของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีแผนการขยายระหว่างปีราชการเฉพาะส่วนที่จ่ายจากเงินส่งสมทบ ก.บ.ท. (ตำแหน่งอื่นทุกตำแหน่ง ยกเว้น ตำแหน่งครูต่างโอน)
 - เงินช่วยเหลือ 5 เท่า ของเงินป่านาญและเงินเพิ่มร้อยละ 25 จากเงินป่านาญ ตำแหน่งอื่น

๐ เงินช่วยเหลือ 3 เท่า ของเงินบำนาญข้าราชการบำนาญ และบางส่วนที่จ่ายจากเงินสงเคราะห์ ก.บ.พ.

๐ เงินช่วยเหลือ 3 เท่า ของเงินเบี้ยหวัด 25 จากเงินบำนาญ ตำแหน่งครู

➤ รายการดีต่อปอปช (ถ้ามี) ไม่สามารถ นำไปหักออกจากเงินสงเคราะห์ ก.บ.พ.

❖ เงินบำเหน็จ เงินบำนาญ เงินบำนาญพิเศษ และเงินบำเหน็จดำรงชีพ ตำแหน่งครู และครูด้อยโชน ซึ่งต้องเบิกจ่ายจากเงินอุดหนุน

❖ เงินบำเหน็จ เงินบำนาญ เงินบำนาญพิเศษ และเงินบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการด้อยโชน และบางส่วนที่จ่ายจากเงินอุดหนุน

❖ เงินบำเหน็จ เงินบำเหน็จรายเดือน เงินบำเหน็จพิเศษ เงินบำเหน็จพิเศษรายเดือน และเงินบำเหน็จยกพล ของลูกจ้างประจำตำแหน่งอื่น ซึ่งต้องเบิกจ่ายจากเงินอุดหนุน

❖ เงินบำเหน็จ เงินบำเหน็จรายเดือน เงินบำเหน็จพิเศษ เงินบำเหน็จพิเศษรายเดือน และเงินบำเหน็จยกพล ของลูกจ้างประจำตำแหน่งอื่น ซึ่งต้องจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมวดค่าตอบแทน ให้อะและวัสดุฝึกและค่าตอบแทน หรือหากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดจ้างงบประมาณตามรูปแบบของระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ ซึ่งจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายงบกลาง

❖ เงินบำเหน็จ เงินบำเหน็จรายเดือน เงินบำเหน็จพิเศษ เงินบำเหน็จพิเศษรายเดือน และเงินบำเหน็จยกพล ของลูกจ้างประจำด้อยโชน ซึ่งแบ่งให้ส่วนจ่ายโดยจ่ายจากเงินอุดหนุน และเงินงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

❖ เงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) ตำแหน่งอื่น ซึ่งต้องจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รายจ่าย งบกลาง บำเหน็จรายจ่ายตามบัญชีผูกพัน

❖ เงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) ตำแหน่งครู ครูด้อยโชน และข้าราชการด้อยโชน ซึ่งจ่ายจากเงินอุดหนุน

❖ เงินช่วยเหลือ 3 เท่าของเงินบำนาญ และเงิน ช.ค.บ. และตำแหน่งครู ครูด้อยโชน ซึ่งจ่ายจากเงินอุดหนุน

❖ เงินช่วยเหลือ 3 เท่าของเงินบำนาญข้าราชการด้อยโชน และบางส่วนที่รัฐบาลบริหาร และเงินช่วยเหลือ 3 เท่าของเงิน ช.ค.บ. ข้าราชการด้อยโชน ซึ่งจ่ายจากเงินอุดหนุน

❖ เงินช่วยเหลือ 3 เท่าของเงิน ช.ค.บ. และเงินช่วยเหลือ 3 เท่าของเงินเดือนเดือนสุดท้ายของข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ตำแหน่งอื่น) ซึ่งเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างบริหาร ซึ่งต้องจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

❖ เงินช่วยเหลือ 3 เท่า ของเงินเดือนเดือนสุดท้ายของครู ครูด้อยโชน และข้าราชการด้อยโชนซึ่งเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างบริหาร ซึ่งต้องจ่ายจากเงินอุดหนุน

1.3 การขายโฉนดที่ดินชุมชน ก.บ.ท.

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 กรณีมีรายจ่ายที่ต้องจ่ายเป็นค่าป่าหนึ่จป่านาญ ใ้กับข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือทาษาผู้มีสิทธิ และจำนวนเงินที่หักไว้จ่ายตามข้อ 1.2 ไม่เพียงพอ ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นชอโฉนดที่ดินจากกองทุนฯ โดยทำหนังสือรายงานผ่านจังหวัดเพื่อขออนุมัติ หลักฐานการขายโฉนดที่ดิน ก.บ.ท. ดังนี้

1.3.1 แบบแสดงรายการหักจ่ายป่าหนึ่จป่านาญสำหรับผู้รับป่านาญรายเก่า

1.3.2 แบบแสดงรายการหักจ่ายป่าหนึ่จป่านาญสำหรับผู้รับป่าหนึ่จป่านาญ

รายใหม่ (ที่สั่งจ่ายภายในปีงบประมาณ) หรือมูลค่าสั่งจ่าย

1.3.3 สำเนาประมาณการรายรับในงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณ

รายจ่ายเพิ่มเติมหรืองบประมาณการ แล้แค้นกรณี หรือรับรองสำเนา

1.3.4 ใ้้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นส่งใ้ผู้มีสิทธิ และสวทที่บัญชีของสวทของจังหวัด

จังหวัด และทงที่ใ้้องการโฉนดที่ดินส่งใ้ ทหรือรับรองสำเนาถูกต้อง ใ้สำนักงาน ก.บ.ท. ด้วย

1.4 กรณีใ้้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น มีรายจ่ายที่เกิดขึ้นช่วงปลายปีงบประมาณ

พ.ศ. 2562 และโฉนดที่ดิน ก.บ.ท. ช่วงต้นปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 ใ้้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการเบิกจ่ายเงินป่าหนึ่จป่านาญ จากเงินส่งมอบ ก.บ.ท. ที่ใ้สั่งจ่ายไว้แล้วในงบประมาณ รายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 เพื่ออำนวยความสะดวกและรวดเร็วใ้การจ่ายเงินป่าหนึ่จ ป่านาญ ให้แก่ ผู้มีสิทธิ และหากงบประมาณที่ใ้้องส่งมอบประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 มีไม่เพียงพอหรือมีรายจ่ายเกิดขึ้นใหม่ ใ้้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรายงานจังหวัดเพื่อขออนุมัติ โฉนดที่ดินกองทุนป่าหนึ่จป่านาญ ต่อไป

1.5 กรณีใ้้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นใ้มีรายจ่ายป่าหนึ่จป่านาญเกิดขึ้นใหม่

ภายหลังจากที่ใ้ส่งเงินมอบ ก.บ.ท. แล้วใ้้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรายงานจังหวัดเพื่อขออนุมัติ โฉนดที่ดิน ก.บ.ท. ใ้แก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อจ่ายผู้มีสิทธิต่อไป

(2) การส่งคืนเงินสมทบเหลือจ่ายจากเงินป่านาญ

การคืนเงินเหลือจ่ายส่งกองทุนฯ กรณีใ้้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ใ้หักเงินสมทบ ก.บ.ท. ไว้จ่ายเป็นเงินป่าหนึ่จป่านาญใ้ผู้มีสิทธิแล้ว ปากฎว่าเงินเหลือจ่าย กรณีต่อไปนี้

2.1 กรณีใ้ในระหว่างปีข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับป่านาญขอย้ายสถานที่รับป่านาญ

2.2 กรณีใ้ข้าราชการป่านาญรายใด ก็แก่ความศกษาใ้ใ้มีการดำเนินการจ่ายป่านาญใ้ตนเอง

เมื่อสิ้นปีหากมีเงินเหลือจ่ายเป็นจำนวนเท่าใด ้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะใ้ส่งใ้สำนักงาน ก.บ.ท. แล้วรายงานจังหวัดทราบด้วย และกรณีใ้ข้าราชการป่านาญใ้แก่ความศกษาแล้วจะใ้้อง ส่งคืนป่านาญเหลือจ่าย ใ้ส่งแก่องค์การคลังของใ้้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นผู้รับป่านาญคือตัว แ่แก่ตัวบุคคลใ้

(3) การส่งเงินสมทบ ก.บ.ท. กรณีใ้ค้างส่ง ส่งขาด/ทิ้งเงิน

3.1 กรณีใ้้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นค้างเงินสมทบและหรือส่งเงินสมทบไม่ครบถ้วน ในปีงบประมาณที่ผ่านมา ใ้้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเงินสมทบที่ค้างส่งตามจำนวนที่สำนักงาน ก.บ.ท. แจ้งยอดค้างส่ง โดยส่งมาพร้อมกันเงินสมทบที่ใ้้องส่งประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563

3.2 กรณีที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ได้ตั้งงบประมาณเพื่อส่งเงินสมทบ ก.บ.ท. ตามข้อ 4.1 ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม หรือโอน เปลี่ยนแปลงงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. 2563 เพื่อตั้งจ่ายรายการใหม่หรือโอนเพิ่มในรายจ่ายงบกลาง ประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพัน หรือหมวดรายจ่ายอื่น รายการเงินสมทบ ก.บ.ท. เพื่อส่งเงินสมทบ ก.บ.ท. ให้ครบถ้วน

(4) กรณีมีการส่งเงินสมทบขาดเกิน ให้ยึดปฏิบัติ ดังนี้

4.1 กรณี อปท. ส่งเงินสมทบฯ ขาดเกิน สำหรับปีงบประมาณปัจจุบัน ไม่ถึง 1 บาท (ตั้งแต่ 0.01 บาท ถึง 0.99 บาท) ให้ถือว่าได้ส่งเงินสมทบครบถ้วนถูกต้อง

4.2 กรณี อปท. ส่งเงินสมทบฯ เกินไม่ถึง 100 บาท (ตั้งแต่ 1.00 บาท ถึง 99.99 บาท) สำหรับปีงบประมาณปัจจุบันสำนักงาน ก.บ.ท. จะมีหนังสือแจ้งให้ อปท. นำไปหักออกจากเงินที่ต้องส่งสมทบฯ ตามงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมหรืองบประมาณรายจ่ายประจำปีต่อไป

4.3 กรณี อปท. ส่งเงินสมทบฯ ขาดไม่ถึง 100 บาท (ตั้งแต่ 1.00 บาท ถึง 99.99 บาท) สำหรับปีงบประมาณปัจจุบันสำนักงาน ก.บ.ท. จะมีหนังสือแจ้งให้ อปท. ส่งเงินสมทบส่วนที่ขาดมาพร้อมกับเงินที่ต้องส่งสมทบฯ ตามงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม หรืองบประมาณรายจ่ายประจำปีต่อไป

4.4 กรณีที่ อปท. ส่งเงินสมทบฯ ของปีงบประมาณก่อนปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 เกินไม่ถึง 100 บาท และยังไม่ทำเงินส่งเข้าดังกล่าวไปหักออกจากเงินที่ต้องส่งเงินสมทบตามงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมหรืองบประมาณรายจ่ายประจำปีต่อไป สำนักงาน ก.บ.ท. จะดำเนินการปรับปรุงบัญชีเงินสมทบที่ส่งเกิน โดยจะนำเงินเป็นเงินสมทบ ก.บ.ท. เพื่อมิให้เป็นภาระทางบัญชีต่อไป

4.5 การขอเงินในงบที่ส่งเกินให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งที่บัญชี และสารบัญชีของคณะกรรมการผู้ช่วยฯ ฝ่ายจัด ในภาพรวม ที่คณะกรรมการเงินค้ำชดเชย หรือเงินช่วยเหลือด้านอุปโภคบริโภคสำนักงาน ก.บ.ท. ด้วย

(5) การส่งเงินสมทบ ก.บ.ท. กรณีองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นเปลี่ยนแปลงฐานะเป็นเทศบาล

กรณีที่องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นได้ประกาศใช้ชื่อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 ก่อนวันที่ได้ใบการจัดตั้งเป็นเทศบาลตามประกาศกระทรวงมหาดไทย การจัดส่งเงินสมทบ ก.บ.ท. ให้คำนวณในอัตราที่อัตรา 1

หากเมื่อได้มีการประกาศใช้เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 ที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงฐานะอีก ซึ่งเทศบัญญัติฯ ที่ประกาศใช้นั้นมีประมาณการรายรับรายการใดสูงกว่าที่บัญญัติฯ เดิมสามารถคงมี จะต้องส่งเงินสมทบ ก.บ.ท. เพิ่มเติม โดยคำนวณในอัตราที่อัตรา 2 นอกจากประกาศการารรับส่วนที่เพิ่มสูงขึ้น (ยกเว้น ประมาณการรายรับรายการพันธบัตร เงินกู้ เงินที่มีผู้จัดให้ และเงินอุดหนุน)

(6) วิธีการนำส่งเงิน

6.1 การนำส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ให้ส่งเป็นเช็คหรือตราผลัด ส่งจ่ายในนาม “กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น” โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระบุรหัสหน่วยงานที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนดลงในใบแจ้งการชำระเงินให้ถูกต้องแล้วนำเช็คหรือตราผลัด พร้อมกับใบแจ้งการชำระเงิน ส่งผ่านธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ภายในเดือนธันวาคมของปีงบประมาณ โดยแยกใบแจ้งการชำระเงินตามประเภทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

6.1.1 ใบแจ้งการชำระเงิน Company code 9881 ให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น

6.1.2 ใบแจ้งการชำระเงิน Company code 9882 ให้สำนักงานเขตและเมืองพัทยา

6.1.3 ใบแจ้งการชำระเงิน Company code 9883 ให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองส่วนตำบล

6.2 เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำส่งเช็คหรือตราผลัดส่งผ่านธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ขอให้รายงานสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ณ เว็บไซต์ส่งเงิน โดยแจ้งหลักฐานการส่งเงินทางแมสหรือทางไลน์ ดังนี้

6.2.1 สำเนาใบแจ้งการชำระเงินและสำเนาใบรับชำระค่าสาธารณูปโภคและค่าบริการที่ธนาคารออกให้พร้อมรับรองสำเนา ตามแบบที่กำหนด

6.2.2 แบบแสดงรายการหักจ่ายบำเหน็จบำนาญผู้รับบำนาญรายเก่า

6.2.3 แบบแสดงรายการหักจ่ายบำเหน็จบำนาญผู้รับบำเหน็จบำนาญรายใหม่ (ที่ส่งจ่ายภายในปีงบประมาณ) พร้อมค่าส่งจ่าย

6.2.4 สำเนาประมาณการรายรับในงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมหรือสเปซเฉพาะการ แล้วแต่กรณี พร้อมรับรองสำเนา

6.3 ขอให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดส่งเอกสารตามข้อ 6.2.1 - 6.2.4 ทาง e-mail income1403@gmail.com ภายในวันที่นำส่งด้วย โดยสามารถเข้าไปดาวน์โหลดข้อมูลและแบบฟอร์มใบแจ้งการชำระเงินสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และรายละเอียดของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบทางไลน์ได้ โดยเข้าไปที่เว็บไซต์ของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น www.dla.go.th ภายใต้หัวข้อหน่วยงานภายใน สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น แบบฟอร์มการส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ก.บ.พ.)

(7) แนวทางการตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 ขบเพิ่มเติม สเปซเฉพาะการ และวิธีการคำนวณส่งเงินสมทบกองทุน

7.1 แนวทางการตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 และวิธีการคำนวณส่งเงินสมทบกองทุน

ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการจัดส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญประจำปีงบประมาณหรือรายงานประมาณการรายรับจากรบบัญชีคอมพิวเตอร์ และรับรองสำเนาถูกต้องให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญ จำนวนเงินส่งสมทบให้คำนวณจากประมาณการรายรับตามข้อบัญญัติเทศบาลบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ทุกหมวด ทุกประเภท โดยไม่ต้องนำรายรับ

ประเภทพันธบัตร เงินกู้ เงินที่มีผู้กู้คิดให้และเงินอุดหนุน การรวมคำนวณ เทศบาลและเมืองพัทยาให้คำนวณ ในอัตราร้อยละ 2 องค์การบริหารส่วนจังหวัด และองค์การบริหารส่วนตำบล ให้คำนวณในอัตราร้อยละ 1

7.2 แนวทางการตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 และวิธีการคำนวณส่งเงินสมทบกองทุน

กรณีที่ต้องทำการปกครองส่วนท้องถิ่นได้จัดทำหรือบัญญัติ/เทศบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญ หรือมรดกาน งบประมาณการรายรับจากระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ และรับรองสำเนาถูกต้อง ให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญ โดยในการคำนวณส่งเงินสมทบให้คำนวณจากยอดประมาณการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องการจะตั้งจ่ายเพิ่มเติม (ไม่ถือเป็นรายรับประเภทพันธบัตร เงินกู้ เงินที่มีผู้กู้คิดให้และเงินอุดหนุน การรวมคำนวณ) โดยเทศบาลและเมืองพัทยา ให้คำนวณในอัตราร้อยละ 2 องค์การบริหารส่วนจังหวัดและองค์การบริหารส่วนตำบล ให้คำนวณในอัตราร้อยละ 1 ชนิดณ 2 ล้านบาท

7.3 แนวทางการตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 งบประมาณ และวิธีการคำนวณส่งเงินสมทบกองทุน

กรณีจัดทำขออนุมัติหรือเทศบัญญัติแยกจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ให้ดำเนินการจัดส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญ ในส่วนที่ค้าง โดยไม่ต้องส่งใบประมาณการหรือใบประมาณการไว้ส่งหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานต้นสังกัดแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ให้เงินสมทบตามจำนวนของรายการบรรณในรายการแนบ และชี้แจง

1.4 สิทธิประโยชน์เกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญ

สิทธิประโยชน์ เกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญข้าราชการการส่วนท้องถิ่น เป็นสิทธิประโยชน์ที่ให้แก่ข้าราชการการส่วนท้องถิ่นที่รับราชการครบ 1 ปีบริบูรณ์ โดยเมื่อสิ้น หรือ ออกจากราชการด้วยเหตุและระยะเวลา ตามที่กฎหมายกำหนด จะมีสิทธิได้รับเงินสมทบแทนจากภาษีปฏิบัติหน้าที่ สิทธิประโยชน์ดังกล่าวประกอบด้วย

- 1) บำเหน็จปกติ
- 2) บำนาญปกติ
- 3) บำนาญพิเศษเหตุสุดวิสัย หรือบำเหน็จพิเศษ (จ่ายให้แก่ข้าราชการการส่วนท้องถิ่นที่สิ้นพ้นจากราชการ เพราะเหตุสุดวิสัยอันเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ นอกเหนือจากสิทธิในการรับบำเหน็จบำนาญปกติ)
- 4) บำนาญพิเศษ (จ่ายให้แก่ข้าราชการการส่วนท้องถิ่นเมื่อสิ้นชีวิตเพราะการปฏิบัติหน้าที่ เสียชีวิตหรือจนกระทั่งถึงแก่ความตาย)
- 5) บำเหน็จสำรอง
- 6) บำเหน็จลดหย่อน (จ่ายให้แก่ข้าราชการการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญที่เสียชีวิต หรือกรณีไม่มีทายาทตามกฎหมาย ให้จ่ายแก่บุคคลที่ข้าราชการการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญที่เสียชีวิต และงวดตามไว้)
- 7) เงินเพิ่มจากเงินบำนาญ
- 8) เงินช่วยเหลือ (จ่ายให้แก่บุคคลที่ข้าราชการการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญที่เสียชีวิต ระบุไว้ในหนังสือแนบลดหย่อนให้เป็นผู้มีสิทธิรับ หรือผู้มีสิทธิตามที่กฎหมายกำหนดกรณีไม่ได้มีการลดหย่อนไว้)

9) เงินช่วยเหลือหรือเงินผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.)

1.4.1 หลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญปกติ

- 1) สิทธิในบำเหน็จหรือบำนาญเป็นสิทธิเฉพาะตัวโอนไม่ได้¹ และก่อนออกจากราชการต้องได้รับเงินเลี้ยงดูจากเงินผลประโยชน์ตอบแทนเงินเดือนขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น²
- 2) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญปกติ ได้แก่³
 - ผู้ถูกไล่ออกจากราชการเพราะมีความผิด
 - ผู้ซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญไม่ครบหนึ่งปีปฏิทิน
- 3) สิทธิในการขอรับบำเหน็จบำนาญปกติมีอายุความ 3 ปี⁴
- 4) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่พ้นหรือออกจากราชการ โดยไม่มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญปกติด้วยเหตุผลความในมาตรา 12 คือ อสุหตมคณ อสุหตพลาภ อสุหตอายุ และอสุหตวินราชกษัตริย์
 - กรณีเวลาราชการ (รวมทวีคูณ) ไม่น้อย 10 ปีปฏิทิน มีสิทธิได้บำเหน็จ⁵
 - กรณีเวลาราชการ (รวมทวีคูณ) ตั้งแต่ 10 ปีปฏิทินขึ้นไป มีสิทธิได้บำนาญ⁶
 - กรณีที่ไม่มีสิทธิได้บำนาญ จะยื่นคำขอรับบำเหน็จแทนก็ได้⁷
- 5) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ลาออกจากราชการด้วยความสมัครใจ โดยไม่มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญปกติด้วยเหตุผลความในมาตรา 12
 - กรณีมีเวลาราชการ (รวมทวีคูณ) ครบ 10 ปีปฏิทินแล้ว มีสิทธิได้รับบำเหน็จ⁸
 - กรณีมีเวลาราชการ (รวมทวีคูณ) ไม่ครบ 10 ปี ไม่มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญใด ๆ เลย
- 6) เมื่อได้แจ้งการคำนวณบำเหน็จบำนาญปกติให้ผู้มีสิทธิรับทราบส่วนหนึ่ง 2 ปีแล้ว ให้อธิบายการคำนวณนั้นเป็นต้นคือขาด⁹

1.4.2 ระยะเวลาของบำเหน็จบำนาญปกติ

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญปกติด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ตามมาตรา 12 แห่ง พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 ดังนี้

¹ พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 มาตรา 3 (๑)๑๑๑๑๑

² มาตรา 10

³ มาตรา 11 (1) และ (๒) แห่งพ.ร.บ.โอน (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2543

⁴ มาตรา 13

⁵ มาตรา 18

⁶ มาตรา 19

⁷ มาตรา 20 แห่งพ.ร.บ.โอน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2508

⁸ มาตรา 3

1) **เหตุชดเชย**

กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกจากราชการเพราะเลิกหรือยุบตำแหน่ง หรือไปดำรงตำแหน่งราชการการเมือง หรือซึ่งมีคำสั่งให้ออกโดยไม่มีความผิด¹ ซึ่งกรณีการออกจากราชการด้วยเหตุชดเชยนั้นจะมีได้แก่กรณีราชการสั่งให้ออกจากราชการเท่านั้น ไม่ใช่ลาออกด้วยความสมัครใจของตนเอง

2) **เหตุชดเชยสุขภาพ**

กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ป่วยเป็นทุพพลภาพ ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจแลศความเห็นว่า ไม่สามารถที่จะรับราชการในตำแหน่งหน้าที่ซึ่งปฏิบัติอยู่เป็นต่อไปได้¹¹ การออกจากราชการด้วยเหตุนี้จะเป็นกรณีที่ไม่อาจขอรับบำนาญราชการสั่งให้ชดเชยได้

3) **เหตุชดเชยอายุ**

กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์แล้ว ต้อพ้นจากราชการเพราะเกษียณอายุ หรือกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นมีอายุครบ 50 ปีบริบูรณ์แล้ว ประสงค์จะลาออกจากราชการ และผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการเพื่อรับบำนาญประเภทสูงอายุได้¹²

4) **เหตุรับราชการนาน**

กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำนาญประเภทสูงอายุครบ 30 ปีบริบูรณ์แล้ว มีสิทธิที่จะลาออกจากราชการด้วยเหตุรับราชการนาน กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำนาญประเภทสูงอายุครบ 25 ปีบริบูรณ์แล้ว ประสงค์จะลาออกจากราชการ และผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการเพื่อรับบำนาญเหตุรับราชการนานได้¹³

1.4.3 **เวลาราชการและการนับเวลาราชการปกติ**

1) **การคืนชดเชยราชการเมื่อลาออกเพราะเกษียณอายุ**

กฎหมายกำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่มีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์แล้ว เป็นอันพ้นจากราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์นั้น โดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นเจ้าพนักงานที่ควบคุมเกษียณอายุของข้าราชการส่วนท้องถิ่น และให้เป็นหน้าที่ของเจ้าพนักงานที่ควบคุมเกษียณอายุยื่นบัญชีรายชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญซึ่งจะมีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ในถึงงบประมาณถัดไปต่อคณะกรรมการกองทุนบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น¹⁴

2) **การนับเวลาเพื่อคำนวณอายุราชการ**

การนับอายุให้ใช้วันนับแต่วันที่เกิด ตามมาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายอาญาแห่งสหพันธรัฐ เช่น กรณีเกิดวันที่ 1 ตุลาคม 2496 จะมียุทธอายุ 60 ปีบริบูรณ์ ในวันที่ 30 กันยายน 2556 แต่ถึงเป็นผลให้บุคคลผู้นั้นพ้นจากราชการ ตามพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 ในวันที่ 1 ตุลาคม 2556 สำหรับผู้ที่เกิดวันที่ 2 ตุลาคม จะครบ 60 ปีบริบูรณ์ในวันที่ 1 ตุลาคม ดังนั้น จะเกษียณอายุราชการในวันที่ 30 กันยายนของปีถัดไป จึงทำให้มีสิทธิรับราชการต่อไปได้อีก 1 ปี¹⁵

¹ พ.ร.บ.บำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 มาตรา 14
¹¹ มาตรา 13
¹² มาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2508
¹³ มาตรา 17 แห่งประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2508
¹⁴ มาตรา 21 - 23 แห่งประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2508 และ มาตรา 41 พ.ศ. 2520
¹⁵ ตามประมวลกฎหมายอาญาแห่งสหพันธรัฐ พ.ศ. 2513 มาตรา 18 และ มาตรา 27 ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2527

3) การนับเวลาราชการ¹³⁾

➢ การนับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญให้นับแต่วันรับราชการและรับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือน และต้องไม่ก่อนวันที่มีอายุครบ 18 ปีบริบูรณ์เป็นต้นไป

➢ ผู้ซึ่งไม่ได้ขึ้นทะเบียนทหารกองประจำการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ให้มีสิทธินับเวลาราชการตั้งแต่วันขึ้นทะเบียนกองประจำการเป็นเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ

➢ กรณีที่มีการลาป่วย หรือลา หรือต้องพักราชการได้รับอนุญาตให้รับเงินเดือนเต็ม เมื่อคำนวณบำเหน็จบำนาญให้นับเหมือนเป็นเวลาราชการ และในกรณีที่ได้รับอนุญาตให้รับเงินเดือนไม่เต็ม เมื่อคำนวณบำเหน็จบำนาญให้นับเวลาตามส่วนแห่งเงินเดือนที่ได้รับ และถ้าไม่ได้รับอนุญาตให้รับเงินเดือน จะไม่นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ แต่ทั้งนี้ มิได้หมายความว่ารวมถึงผู้ซึ่งมิได้อยู่ในราชการด้วยเหตุที่ถูกถอนตำแหน่งข้าราชการโดยตามกฎหมายว่าด้วยวินัยข้าราชการ

➢ กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับการคัดเลือกหรือได้สอบคัดเลือกไปปฏิบัติงานหรือศึกษาในต่างประเทศ และให้นับเวลาดังกล่าวสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญในระหว่างที่นับเหมือนเป็นเวลาราชการ

➢ เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญให้นับแต่จำนวนปี เศษของปีถ้ามีเศษหรือปี (6 เดือน) ให้นับเป็น 1 ปี และสำหรับเดือนหรือวัน ให้นับรวมตามวิธีการจ่ายเงินเดือน และให้นับ 12 เดือนเป็น 1 ปี สำหรับจำนวนวัน ถ้ามีรวมกันหลายอย่างให้นับ 30 วันเป็น 1 เดือน

1.4.4 การนับเวลาราชการพิเศษ

1) ข้าราชการส่วนท้องถิ่น มีสิทธินับเวลาราชการที่ปฏิบัติราชการเป็นพิเศษ ดังนี้¹⁴⁾

➢ กรณีกระทำความดีที่สามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดระหว่างเวลาที่มีการรบ หรือการสงคราม หรือมีการปราบปรามการจลาจล หรือในระหว่างเวลาที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินให้นับเวลาราชการที่ปฏิบัติราชการส่วนท้องถิ่นเป็นพิเศษ

➢ กรณีที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึกในเขตพื้นที่ใด ให้คณะกรรมการบริหารมีอำนาจพิจารณาให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งประจำปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเขตพื้นที่ประกาศใช้กฎอัยการศึกนั้นเป็นพิเศษ

➢ ถ้าผู้ใดมีเวลาราชการพิเศษในเวลาที่แตกต่างกันหลายประการ ให้นับเวลาเหล่านั้นเป็นพิเศษแต่ประการเดียว

2) ประกาศใช้กฎอัยการศึก บางกรณีได้มีการประกาศใช้ทั่วประเทศ แต่ต่อมาได้มีการยกเลิก และคงให้มีการใช้ประกาศกฎอัยการศึกต่อไปเป็นบางพื้นที่

ประกาศใช้กฎอัยการศึกทั่วประเทศ มีดังนี้

➢ ตั้งแต่วันที่ 7 ตุลาคม 2519 ถึงวันที่ 5 เมษายน 2520 รวม 3 เดือน

➢ ตั้งแต่วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2534 ถึงวันที่ 2 พฤษภาคม 2534 รวม 2 เดือน 8 วัน

¹³⁾ พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ร.บ.2500 มาตรา 25 แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 8) พ.ร.บ. 2502 และ มาตรา 27 - มาตรา 29

¹⁴⁾ มาตรา 26 แก้ไขเพิ่มเติม โดย (ฉบับที่ 8) พ.ร.บ. 2543

ประกาศใช้กฎอัยการศึกจนเกินขีดระยะเวลา จากจังหวัดนั้นๆ ซึ่งมีการประกาศใช้กฎอัยการศึก

- ❖ ตั้งแต่วันที่ 3 พฤษภาคม 2534 ถึงวันที่ 12 พฤศจิกายน 2541 รวม 7 ปี 6 เดือน 10 วัน
- ❖ ตั้งแต่วันที่ 13 พฤศจิกายน 2541 ถึงวันที่ 15 พฤศจิกายน 2543 รวม 2 ปี - เดือน 3 วัน
- ❖ ตั้งแต่วันที่ 5 มกราคม 2547 ถึงวันที่ 20 กรกฎาคม 2548 รวม 1 ปี 6 เดือน 17 วัน
- ❖ ตั้งแต่วันที่ 26 มกราคม 2547 ถึงวันที่ 20 กรกฎาคม 2548 รวม 1 ปี 5 เดือน 26 วัน

การนับเวลาราชการทวิคูณที่แท้จริง ต้องหักวันที่มิได้ปฏิบัติราชการประจำในวันที่ประกาศใช้กฎอัยการศึก เช่น วันลาป่วย วันลาภัย วันลาคลอดบุตร เป็นต้น

1.4.5 การนับเวลาราชการต่อเนื่องกรณีการกลับเข้ารับราชการใหม่¹⁷

1) กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดออกจากราชการไปแล้ว เข้าภายหลัง กลับเข้ารับราชการใหม่นับแต่วันที่ พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2543 ใช้บังคับ คือ ตั้งแต่วันที่ 16 พฤศจิกายน 2543 เป็นต้นไป ให้นับเวลาราชการสำหรับจำนวนบำเหน็จบำนาญก่อนออกจากราชการต่อเนื่องกับการรับราชการในตำแหน่งที่ได้ เป็นผลให้ราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้น ถูกปลดออกหรือไล่ออกจากราชการเนื่องจากกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญจากรับราชการก่อนออกจากราชการ

2) กรณีจะนับเวลาราชการต่อเนื่องสำหรับการกลับเข้ารับราชการใหม่ ถ้าข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นได้รับบำเหน็จบำนาญไปแล้ว ให้พิจารณา ดังนี้

➢ กรณีรับบำเหน็จ

กรณีรับบำเหน็จไปแล้วต้องคืน บำเหน็จที่ได้รับหรือแสดงเจตจำนงประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับระยะเวลาในการคืนบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อบริการราชการต่อเนื่อง ประกาศ ณ วันที่ 26 กรกฎาคม 2554 (กระทรวงมหาดไทย/กระทรวงศึกษาธิการ) คือ

- คืนภายใน 90 วันนับแต่วันที่กลับเข้ารับราชการ คืออัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือนของบุคคลทั่วไปของธนาคารออมสินในขณะนั้น ๆ เป็นเกณฑ์ โดยไม่ต้องนำดอกเบี้ยมาทอนคืน โดยเริ่มคิดตั้งแต่วันที่ได้รับบำเหน็จเป็นต้นไปจนถึงวันก่อนวันที่กลับเข้ารับราชการ

- สามารถทำหนังสือขอผ่อนผันเวลาคืนหากไม่สามารถคืนภายใน 90 วัน

แต่คิดดอกเบี้ยเพิ่มร้อยละ 7.5 ต่อปีสำหรับเวลาที่เกิน

¹⁷ พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 มาตรา 30 /ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2543

- กรณีไม่เป็นเรื่องขอคืนภายใน 90 วันนับแต่วันที่กลับเข้ารับราชการ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด มีอำนาจอนุมัติ และถ้าสาเหตุการคืนตัวข้างเกิดจากตัวข้าราชการเอง จะคิดดอกเบี้ยเพิ่มอีกร้อยละ 7.5 ต่อปี ตั้งแต่วันที่กลับจนถึงวันที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรับคืนครบถ้วน

- กรณีย้ายสมาชิกไม่ได้เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ให้ส่งบำเหน็จพร้อมดอกเบี้ยคืนให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดที่กลับเข้ารับราชการใหม่

- เงินบำเหน็จและดอกเบี้ยที่ส่งคืน ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนำส่งสำนักงาน ก.บ.ท. ทั้งสิ้น หรือมอบหลักฐานรายละเอียดประกอบการส่งคืนเงินบำเหน็จตามวิธีการส่งเงินสมทบ

- สิทธิการนับเวลาราชการต่อเนื่อง มีผลต่อเนื่องได้คืนเงินบำเหน็จและดอกเบี้ยครบถ้วนแล้ว

- องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นใด ไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์นี้ ให้ขอทำ ความตกลงกับกระทรวงมหาดไทยเป็นราย ๆ ไป

➤ **กรณีรับบำนาญ**

- ให้ส่งบำนาญของส่วนท้องถิ่นเข้ารับราชการใหม่ทันที โดยให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผู้รับกลับเข้ารับราชการใหม่ แจ้งไปยังเจ้าสังกัดที่ผู้รับบำนาญอยู่เพื่อขอการจ่ายบำนาญ

- ถ้าประสงค์จะรับบำนาญต่อไป จะต้องมีหนังสือแจ้งความประสงค์ต่อเจ้าสังกัดที่ผู้รับกลับเข้ารับราชการใหม่ภายใน 30 วัน นับแต่วันกลับเข้ารับราชการ และจะนับเวลาราชการต่อเนื่องได้ โดยถือปฏิบัติ ดังนี้

❖ ถ้าเงินเดือนที่ได้รับในขณะกลับเข้ารับราชการใหม่ เท่าหรือสูงกว่าเงินเดือนเดิมเมื่อออกจากราชการ (ครั้งแรก) ให้ลดจ่ายบำนาญ

❖ ถ้าเงินเดือนใหม่มีต่ำกว่าเงินเดือนเดิม ให้รับบำนาญเท่ากับลดค่าของเงินเดือนใหม่และเงินเดือนเดิม ทั้งนี้ ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผู้รับกลับเข้ารับราชการใหม่ แจ้งไปยังเจ้าสังกัดที่ผู้รับบำนาญอยู่ทราบ และ

- สิทธิการรับบำนาญครั้งหลัง เมื่อออกจากราชการให้มีสิทธิได้รับบำนาญ โดยคำนวณจากเงินเดือนและเวลาราชการในตอนที่ใหม่บวกเข้ากับบำนาญเดิม สิทธิรับบำนาญในครั้งหลังจะเปลี่ยนเป็นขอรับบำเหน็จแทนก็ได้

- สิทธิการนับเวลาราชการต่อเนื่องนี้ ให้ใช้บังคับกับกรณีข้าราชการซึ่งกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

3) กรณีการโอนหรือสั่งให้ข้าราชการผู้ใดในวันราชการในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นหรือการโอนหรือสั่งให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นไปรับราชการในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันให้นับเวลาราชการของข้าราชการ หรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกัน

1.5 แนวทางปฏิบัติ และการคำนวณสิทธิประโยชน์ต่างๆ

1.5.1 เงินเดือนที่ใช้สำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ¹⁸

1) ใช้เงินเดือนเดือนสุดท้ายท้ายปีงบประมาณที่คำนวณ โดยเงินเดือนเดือนสุดท้าย หมายถึง เงินเดือนที่ได้รับจากเงินงบประมาณขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ ออกจากราชการรวมทั้งเงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสู้รบ แต่ไม่รวมเงินเพิ่มอย่างอื่น ๆ¹⁹

2) กรณีพ้นจากราชการเพราะมาชดเชยอายุ คือ พ้นจากราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่ อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ เงินเดือนเดือนสุดท้ายให้หมายถึงรวมเงินเดือนที่ได้รับในวันสุดท้ายของ ปีงบประมาณนั้นด้วย แต่ทั้งนี้การเลื่อนเงินเดือนในวันสุดท้ายของปีงบประมาณนั้น ไม่ก่อให้เกิดสิทธิรับ เงินเดือนที่ได้อีก

1.5.2 วิธีคำนวณบำเหน็จบำนาญ²⁰

1) **บำเหน็จ** หมายถึง เงินตอบแทนความชอบที่ได้รับราชการมาซึ่งช่วยให้ครั้งเดียว²¹
คำนวณโดย

➢ เงินเดือนเดือนสุดท้าย x จำนวนปีราชการ

2) **บำนาญ** หมายถึง เงินตอบแทนความชอบที่ได้รับราชการมาซึ่งจ่ายเป็นรายเดือน²²

คำนวณโดย

➢ เงินเดือนเดือนสุดท้าย x จำนวนปีราชการ

50

จำนวนปีเวลาราชการ ที่ใช้คำนวณบำเหน็จบำนาญนอกจากจะนับเวลาราชการปกติแล้ว ให้นับเวลา พิเศษเข้าด้วยเฉพาะถือว่าเป็นเวลาราชการเช่นกัน²³

1.5.3 การขอรับบำเหน็จบำนาญปกติ²⁴

1) ผู้ว่าราชการขอรับบำเหน็จบำนาญปกติ คือยื่นเรื่องต่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ที่คนสังกัดครั้งสุดท้าย ตามแบบ บ.ท. 1 (ผู้มีสิทธิเป็นผู้ยื่นด้วยตนเอง) และแบบ บ.ท. 2 พร้อมทั้ง สำเนาคำสั่ง หรือหนังสือรับราชการบรรจุ หรือคำสั่งเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น รวม 3 ชุด

2) เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการขอรับบำเหน็จบำนาญ รวบรวมหลักฐานที่เกี่ยวข้องเสนอจังหวัดภายใน 15 วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง พร้อมแบบคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จ บำนาญ ดังนี้

(1) สมุทรวรวิธีหรือโครงประมวลวิธีข้าราชการส่วนท้องถิ่น

¹⁸ พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 มาตรา 31 ระเบียบกระทรวง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2518

¹⁹ มาตรา 4 วรรคห้า ระเบียบกระทรวง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2518

²⁰ พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 มาตรา 32 ระเบียบกระทรวง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2518

²¹ มาตรา 4 วรรคหก

²² พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 มาตรา 4 วรรคแปด

²³ ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ที่ ปร 37/2500 ลงวันที่ 3 มกราคม 2500 ข้อ 4

²⁴ ระเบียบ บ.ท.ว่าด้วยการรับบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2546 ข้อ 18

(2) ใบรับรองสุขภาพประวัติ สัตราในหนังสือเดินทาง (ถ้ามี) และเวลาพิสูจน์ระหว่าง
ประจำปฏิบัติหน้าที่ในเขตที่ได้ประกาศใช้กฎอัยการศึกตามแบบ บ.พ. 3

(3) สำเนาคำสั่งเลื่อนเงินเดือนเลื่อนสุดท้ายก่อนออกราชการ สำหรับผู้ที่ครบ
เกษียณอายุ ใ้มีสำเนาคำสั่งเลื่อนเงินเดือนในวันที่ 30 กันยายน ของปีที่พ้นจากราชการ

(4) สำเนาคำสั่งขี้ออก หรืออนุญาตให้ลาออกจากราชการ แล้วแต่กรณี

(5) สำหรับผู้ที่ออกจากราชการเพราะเหตุสุขภาพ คือมีต้นฉบับหรือสำเนา
ภาพถ่ายใบสมศความเห็นของแพทย์ที่ทำการราชการรับรอง ซึ่งตรวจแล้วให้ความเห็นว่า ไม่สามารถรับ
ราชการในหน้าที่ได้ต่อไป

(6) หลักฐานการมีถิ่นที่อยู่นับเวลาพิสูจน์

- สำหรับผู้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด คือเป็นเอกสาร
ที่รับรองโดยกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

- สำหรับผู้ปฏิบัติราชการแปรปรามผู้โยกย้ายตามมติของเจ้าพนักงาน คือเป็นเอกสาร
ที่รับรองโดยกองบัญชาการตำรวจนครบาล กรุงเทพมหานคร

- สำหรับผู้ปฏิบัติราชการลับหรือปฏิบัติราชการตามแผนป้องกันประเทศ
หรือปฏิบัติราชการกรณีอื่น คือเป็นเอกสารตามแบบที่กระทรวงกลาโหมขอให้ความตกลงกับ
กระทรวงมหาดไทย หรือตามที่แจ้งให้กระทรวงมหาดไทยทราบแล้ว

(7) หลักฐานการพิจารณาขององค์การบริหารงานบุคคลราชการส่วนท้องถิ่น
(ก.จ.จ. หรือ ก.ท.จ. หรือ ก.อบต. จังหวัด หรือ ก.เมืองพัทยา)

- สำหรับผู้มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยก่อนเข้ากรมก่อนออกจากราชการ
ซึ่งมีคำสั่งปลดออก โดยเลื่อนสถานะเป็นคำสั่งระงับการปฏิบัติหน้าที่บ้านพักบ้านญาติ

- สำหรับผู้ที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการเพราะหย่อนความสามารถ และมีสิทธิเข้ารับ
บ้านพักบ้านญาติด้วยเหตุครบ

- สำหรับผู้ที่ออกจากราชการโดยมีกรณีหรือสั่งหาว่ากระทำความผิดวินัยก่อน
ออกจากราชการ หรือมีกรณีสั่งหาว่ากระทำความผิดอาญา และกรณีอื่นที่ไม่ใช่ที่สุด ให้มีการประเมินด้วย
บุคคลหรือทรัพย์สิน

1.5.4 บ้านพักบ้านญาติพิเศษ

1) สิทธิและเหตุในการขอรับบ้านพักบ้านญาติพิเศษ

เป็นสิทธิเฉพาะตัวส่วนเคี่ยวกับบ้านพักบ้านญาติปกติ ซึ่งราชการส่วนท้องถิ่น ที่จะมีสิทธิ
ได้รับบ้านพักบ้านญาติพิเศษ เนื่องจากประสบเหตุต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ก. กรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ปฏิบัติราชการในหน้าที่ หรือถูกประณด้วยเหตุ
สมควรที่การสมควรเห็นว่า ทำให้ได้รับอันตรายอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้เพราะเหตุอาชญากรรมหรือเหตุ
อื่นใด ซึ่งเหตุที่ทหารราชการรับรองได้ตรวจแล้วและผลเห็นว่าถึงเหตุสุขภาพไม่สามารถ
จะรับราชการต่อไปได้คือ เห็นว่าการได้รับอันตรายได้รับการช่วยเหลือหรือการถูกประณด้วยเหตุอันเกิดจาก

ความปรารถนาอันดีอย่างใจจริง หรือจากความดีของตนเอง²¹ ซึ่งเมื่อมีสิทธิรับบำนาญพิเศษ
ถึงแม้จะยังไม่มียศสิทธิรับบำนาญปกติก็ตาม ก็จะได้รับบำนาญปกติ จำนวนรวมเท่ากับบำนาญพิเศษด้วย²²

ข. กรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ได้รับบำนาญหรือบำนาญไปแล้่ว ด้วยอายุไม่ 3 ปี
นับแต่วันที่ยื่นขอจากราชการ หากปรากฏว่าเกิดป่วยเป็นเหตุของภาพโดยปรากฏหลักฐานชัดเจนว่าการ
ป่วยเจ็บเป็นเหตุของภาพด้วยแล้ว เมื่อเวลาของการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยส่วนที่ในราชการ ข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่นผู้นั้นก็จะมีสิทธิได้รับบำนาญหรือบำนาญพิเศษ โดยจ่ายให้นับแต่วันขอ โดยได้รับบำนาญไปแล้่ว
ก็ให้ได้รับบำนาญพิเศษด้วย ถ้ารับบำนาญไปแล้่วให้จ่ายเฉพาะบำนาญพิเศษ²³

ค. กรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่นได้รับการนิยมนำเงินในเหตุของภาพ เมื่อแรกคือยังไม่ปฏิบัติ
ราชการเป็นศรัทธาของส่วนท้องถิ่นส่วนราชการ หรือคือส่วนราชการปฏิบัติราชการในท้องถิ่นศรัทธา
ที่จะต้องเสียผลประโยชน์ส่วนอื่น ซึ่งท้องถิ่นได้กำหนดไว้โดยพระราชกฤษฎีกา และข้าราชการส่วนท้องถิ่นเกิด
ป่วยเจ็บเป็นเหตุของภาพ ดังเช่นข้อ ก. ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นมีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษ²⁴

4. กรณีประสบเหตุความข้อ ๓. หรือ ข้อ ๖. และมีผลความตายก่อนได้รับบำนาญ
พิเศษให้จ่ายบำนาญพิเศษให้แก่ ทวดชาย ดังนี้²⁵

(1) ในสามปกติ ให้จ่ายทายาทเป็นจำนวนเงินเดือนเดือนสิ้นสุดท้ายของผู้ตาย

(2) กรณีปฏิบัติหน้าที่ ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดในระหว่างเวลาที่มีการรบ
หรือการสงคราม หรือมีการปราบปรามจลาจล หรือในระหว่างเวลาที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึก หรือ
ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ถ้าได้รับอันตรายคือหน้าที่ที่กระทำนั้น ให้จ่ายบำนาญพิเศษแก่ทายาท
จำนวน ๕0 ใน 50 ส่วนของเงินเดือนเดือนสิ้นสุดท้ายของผู้ตาย

๑. กรณีประสบเหตุความข้อ ๓. และมีผลความตายก่อนได้รับบำนาญพิเศษให้จ่าย
บำนาญพิเศษให้แก่ ทวดชาย เป็นจำนวนครึ่งหนึ่งของเงินเดือนเดือนสิ้นสุดท้ายของผู้ตาย²⁶

๒. กรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่นสุดทายและมีเหตุอันควรซึ่งได้ว่าผู้นั้นได้รับอันตราย
คือกล่าวความข้อ ๓. และมีผลความตายแล้ว เมื่อพ้นกำหนด 2 เดือนนับแต่วันสูญหาย ให้จ่ายบำนาญพิเศษ
ให้แก่ทวดชาย ตามข้อ ๓.²⁷

2) หลักฐานประกอบการขอรับบำนาญพิเศษ

ต้องแสดงรายละเอียดที่กระทรวงการรับรอง กับรายงานแสดงเหตุที่ต้องรับอันตราย
ได้รับการป่วยเจ็บหรือถูกประทุษร้ายนั้นด้วย โดยในกรณีสูญหายตามข้อ 1) ๒. ให้แสดงถึงเหตุการณ์อัน
ทำให้เกิดความเชื่อได้ว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับอันตรายถึงตาย²⁸

²¹ พ.ร.บ.บำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 มาตรา 36

²² มาตรา 36

²³ มาตรา 37

²⁴ พ.ร.บ.บำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 มาตรา 38

²⁵ พ.ร.บ.บำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 มาตรา 40 วรรคต้นถึงวรรค 2 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2508

²⁶ พ.ร.บ.บำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 มาตรา 41 วรรคแรก

²⁷ มาตรา 42

²⁸ มาตรา 46

3) การคำนวณปันยาญพิเศษ

กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้กำหนด การคำนวณปันยาญพิเศษส่วนสมควรมักจะผูกกรรม
ประกอบกับความพิการและสุขภาพของข้าราชการส่วนหรืออื่นผู้นั้น ตามอัตราที่ต่อไปนี้³³

➢ โฉนดปกติมีอัตราตั้งแต่ 5 ใน 50 ส่วนจนถึง 20 ใน 50 ส่วนของเงินเดือนเดือนสุดท้าย

➢ กรณีผู้ที่ต้องไปราชการหรือปฏิบัติราชการโดยออกภายนอก หรือโดยเรือ
สำเภา หรือมีหน้าที่ราชการสำเภา หรือการกวาดต้อนระเบิด หรือมีหน้าที่พูดทำลาช ทำหรือประกอบวัตถุ
ระเบิด หรือมีหน้าที่เกี่ยวกับโลหิต ถ้าได้รับอันตรายด้วยหน้าที่ที่กระทำนั้น ให้ได้รับปันยาญพิเศษเป็น
จำนวนครึ่งหนึ่งของเงินเดือนเดือนสุดท้าย

➢ กรณีที่ข้าราชการส่วนหรืออื่นปฏิบัติหน้าที่ตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดใน
ระหว่างเวลาที่มีการรบ หรือการสงคราม หรือมีการปราบปรามการจลาจล หรือในระหว่างเวลาที่มี
ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ถ้าข้าราชการส่วนหรืออื่นได้รับอันตรายด้วยหน้าที่ที่กระทำนั้นก็จะได้รับ
ปันยาญพิเศษเป็นจำนวน 30 ใน 50 ส่วน จนถึง 35 ใน 50 ส่วนของเงินเดือนเดือนสุดท้าย และในกรณีที่
ไม่มีเงินเดือนให้ก็เงินเดือนทหารตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดเป็นเงินเดือนเดือนสุดท้าย

4) หลักเกณฑ์ในการจ่ายปันยาญพิเศษแก่ทหารอาฟ

กรณีข้าราชการส่วนต้องเดินเสียชีวิตไม่ว่าจะเสียชีวิตในระหว่างปฏิบัติหน้าที่
ราชการหรือไม่ก็ตาม ข้าราชการหรือราชการส่วนหรืออื่นผู้นั้นมีสิทธิรับปันยาญพิเศษ ตามหลักเกณฑ์
ที่กำหนดไว้ในกฎหมาย แต่ไม่เป็นกรณีที่ข้าราชการส่วนต้องเดินเสียชีวิตอันเนื่องมาจากเหตุการณ์ปฏิบัติ
หน้าที่ ข้าราชการมีสิทธิรับปันยาญพิเศษ แทนข้าราชการส่วนต้องเดินที่เสียชีวิต นอกเหนือจากสิทธิในการ
รับปันยาญพิเศษปกติด้วย โฉนดอัตราเมื่อ 1) ๔ - ๕

➢ ทายาทผู้มีสิทธิรับปันยาญพิเศษ ให้แบ่งส่วนตามสิทธิ ดังนี้³⁴

(1) บุตร ให้ได้รับ 2 ส่วน ถ้ามีบุตรตั้งแต่ 3 คน ขึ้นไป ให้ได้รับ 3 ส่วน

(2) สามี หรือ ภรรยา ให้ได้รับ 1 ส่วน

(3) บิดามารดา หรือบิดา หรือมารดา ที่มีชีวิตอยู่ให้ได้รับ 1 ส่วน

ถ้าข้าราชการส่วนต้องเดินผู้ตายไม่มีทายาท ผู้มีสิทธิตามข้อ (1) (2) (3) หรือทายาท

ต้องดำรงชีพได้โดยไม่เพียงพอ ก็ให้แบ่งปันยาญพิเศษระหว่างทายาทผู้มีสิทธิที่เหลือยู่ตามส่วน

➢ กรณีปรากฏมีทายาทเพิ่มขึ้นหลังจ่ายปันยาญพิเศษแล้ว

หากปรากฏว่ามีบุตรซึ่งได้มีสภาพการอุปการะแล้ว เป็นบุตรชอบด้วยกฎหมาย
ของผู้ตาย ซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้เป็นบุตรก่อน หรือภายใน 1 ปีนับแต่วันที่บิดาตาย หรือนับแต่
วันที่ได้รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของบิดาเพิ่มขึ้นหลังจากที่มีการจ่ายปันยาญแล้ว ให้แบ่งปันยาญพิเศษ
นั้นใหม่แก่ทายาทผู้มีสิทธิตั้งแต่วันตายของเจ้าปานยาญ กรณีเช่นนี้ให้จังหวัดหักเอาจากทายาทซึ่งรับ
ปันยาญพิเศษไปก่อนหน้าแล้วคืนตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด กรณีไม่สามารถหักคืนได้
จังหวัดไม่ต้องรับสิทธิขอการจ่ายแล้วแต่อย่างใด³⁵

³³ มาตรา 38

³⁴ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ.2500 มาตรา 83 วรรคหนึ่งและวรรคสองแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2530

³⁵ มาตรา 83 วรรคสาม มาตรา 83

ในกรณีดังกล่าว กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดแนวทางการปฏิบัติในการส่งจ่ายเงินบำนาญพิเศษกรณีมีทายาทเพิ่มขึ้น โดยให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้เบิกเงินบำนาญพิเศษ พักเงินบำนาญพิเศษของผู้ซึ่งได้รับเงินไปตั้งแต่วันเกิดสิทธิคืนให้แก่บุตรดังกล่าวตามสิทธิที่บุตรผู้นั้นจะได้รับทุกคนจนกว่าจะครบเงินที่หักจากรายจำนวนที่ผู้นั้นรับเงินไป และในกรณีที่หักเงินบำนาญพิเศษได้ไม่ครบจำนวนที่รับเงินไป หรือไม่มีเงินบำนาญพิเศษที่จะหักจากรายได้ ให้ใช้วิธีคิดส่งให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้เบิกเรียกเงินจากผู้ที่ได้รับเงินไป หรือได้รับไปโดยไม่มีสิทธิคืนเพื่อจ่ายให้แก่บุตรดังกล่าวตามสิทธิที่บุตรผู้นั้นจะได้รับ หากเรียกคืนไม่ได้หรือเรียกได้ไม่ครบให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งให้บุตรผู้นั้นเรียกหรืออายากจากผู้ที่ได้รับเงินไปหรือได้รับไปโดยไม่มีสิทธิต่อไป^{๓๖}

➢ กรณีไม่มีทายาท ผู้มีสิทธิรับบำนาญพิเศษ^{๓๗}

(1) ให้บุตรของผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาเห็นว่า มีหลักฐานแสดงได้รับเป็นผู้อุปการะผู้ตายอยู่ หรือเป็นผู้อยู่ในอุปการะของผู้ตาย ให้เป็นผู้รับบำนาญพิเศษตามส่วนที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจะได้อำนาจ

(2) ในกรณีที่ผู้จ่ายบำนาญพิเศษให้แก่ผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะของผู้ตายแล้ว หากปรากฏภายหลังว่ามีบุตรซึ่งไม่มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับคืนเป็นบุตรก่อนหรือภายใน 1 ปี นับแต่วันที่มีศาลตาย หรือนับแต่วันที่ได้รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของบิดา ให้ส่งจ่ายบำนาญพิเศษให้แก่บุตรซึ่งศาลพิพากษาว่าเป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายดังกล่าว

(3) กรณีไม่สามารถเรียกเงินบำนาญพิเศษที่จ่ายให้ ผู้อุปการะ หรือผู้อยู่ในอุปการะคืนไปแล้วคืนได้ ให้หักความในวรรคสาม และวรรคสี่ในมาตรา 43 มาใช้บังคับ

➢ กำหนดเวลาและเงื่อนไขการจ่ายบำนาญพิเศษแก่ทายาท^{๓๘}

(1) บุตร ที่มีสิทธิได้รับจนอายุครบ 20 ปีบริบูรณ์ เว้นแต่เมื่ออายุครบ 20 ปีบริบูรณ์ นับว่ายังศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาหรือชั้นอุดมศึกษา หรือชั้นการศึกษาที่ทางราชการรับรอง ไม่ต้องยกเว้น ก็ให้ได้รับต่อไปตลอดเวลาที่ยังทำการศึกษาในสถานศึกษา แต่ให้มีสิทธิรับโดยขาดเงื่อนไขไม่เกิน 25 ปีบริบูรณ์

(2) สามีหรือภรรยา ให้ได้รับตลอดชีวิตเว้นแต่ทำการสมรสใหม่

(3) บิดามารดา ให้ได้รับตลอดชีวิต

(4) บุคคลอื่นใดแก่ผู้อุปการะ หรือผู้อยู่ในอุปการะ ถ้าอายุยังไม่ถึง 20 ปีบริบูรณ์ ให้ถูกอุปการะอย่างบุตร แต่หากไม่เข้าลักษณะดังกล่าวให้ได้รับเพียง 10 ปี

(5) กรณีผู้มีสิทธิรับบำนาญพิเศษเป็นผู้พิการมีสุขภาพอ่อนแอถึง หรือในระหว่างที่มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษ ก็ให้ผู้นั้นได้รับบำนาญพิเศษตลอดเวลาที่สุขภาพอยู่

^{๓๖} ระเบียบ ม.ร.ว.ที่ ๑๖๖ เป็นบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2546 ไร่ 40

^{๓๗} พ.ร.บ.บำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2533 มาตรา 43 วรรคสี่ แก้ไขเพิ่มเติมโดย ระเบียบ 51 พ.ศ. 2539

^{๓๘} พ.ร.บ.บำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 มาตรา 44

(6) พายาท หรือบุคคลซึ่งได้รับบำนาญพิเศษดังกล่าวข้างต้น อาจหรือหมดสิทธิ์ไป
ไว้ส่วนที่ผู้รับไม่ได้รับอยู่เป็นอันยุติ ^{๒๑}

5) อัตราขึ้นค่าของบำนาญพิเศษ / ป่าหนึ่งพิเศษเหตุทุพพลภาพ ^{๒๒}

ผู้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพรายใด หากได้รับรวมกับบำนาญปกติ (ถ้ามี) แล้วได้รับ
ไม่ถึงเดือนละ 13,000 บาท ให้ได้รับบำนาญพิเศษเพิ่มจนครบ 15,000 บาท และผู้มีสิทธิจะได้รับเงิน
ค่าชดเชยเงินกับป่าหนึ่งพิเศษจนได้เป็นจำนวนเท่ากับบำนาญพิเศษ 60 เดือน โดยมีแนวทางปฏิบัติ
ปรากฏตามหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ นท 0808.5/ว 924 ลงวันที่ 3 เมษายน 2556

6) การขอรับบำนาญพิเศษของพายาท

กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นตายและทายาทมีสิทธิรับบำนาญพิเศษ ให้ผู้มีสิทธิรับ
บำนาญพิเศษยื่นคำขอพร้อมหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ^{๒๓} และให้เจ้าหน้าที่ยอมรับหลักฐานเสนอจังหวัด
ภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่อง ดังนี้

1) หลักฐานเช่นเดียวกับที่ขอรับป่าหนึ่งศพออก ตามข้อ 1.5.6

2) หลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม ได้แก่

(1) คำสั่งของผู้นั่งคับบัญชา หรือหลักฐานเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติราชการ

(2) รายงาน หรือรายละเอียดการปฏิบัติหน้าที่ราชการจนเป็นเหตุให้ถูกประทุษร้ายหรือ
ได้รับอันตราย

(3) รายงานของผู้ร่วมงาน หรือผู้รู้เห็นเหตุการณีก่อให้เกิด (ถ้ามี)

(4) รายงานการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจในกรณีที่ถูกประทุษร้าย หรือได้รับอันตราย
เป็นเหตุจากรกกระทำผิดอาชญากรรมของผู้ใด หรือสำเนาคำพิพากษาศาลชั้นต้น

(5) ใบกรณีที่ไม่อาจแนบหลักฐานตาม (4) หรือหลักฐานตาม (4) ไม่ปรากฏชี้แจงการ
ถูกประทุษร้ายหรือได้รับอันตรายเป็นเหตุจากความผิดหรือความประมาทเป็นเหตุอย่างร้ายแรงของ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นเองหรือไม่ คือกรณีเอกสารหลักฐานการสอบสวน พร้อมเท็จสรุปความเห็น
ของคณะกรรมการซึ่งผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งขึ้นสอบสวนว่า การถูกประทุษร้ายหรือได้รับ อันตรายเป็น
เหตุจากความผิด หรือความประมาทเป็นเหตุอย่างร้ายแรงของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ผู้นั้นเองหรือไม่

(6) คำสั่งเลื่อนเงินเดือนกรณีพิเศษ (ถ้ามี)

1.5.5 ป่าหนึ่งดำรงชีพ ^{๒๔}

ป่าหนึ่งดำรงชีพ เป็นเงินที่จ่ายเพื่อช่วยเหลือการดำรงชีพให้แก่ผู้รับบำนาญ เพื่อให้มีเกิด
ความเหมาะสม และพอเพียงกับเศรษฐกิจในปัจจุบัน ดังนี้

1) จ่ายให้แก่ผู้รับบำนาญปกติ หรือผู้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ

^{๒๑} มาตรา 42 แห่งระเบียบ ว่าด้วยเงินบำนาญ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2538

^{๒๒} มาตรา 28 แห่งระเบียบฉบับนี้ (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2557

^{๒๓} ระเบียบ กค.ว่าด้วยการเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2546 ฝั่ง 20

^{๒๔} พ.ร.บ.ป่าหนึ่งดำรงชีพข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 ฝั่งพจนานุกรม มาตรา 46/1 ฝั่งเงินบำนาญ (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2548

2) สิทธิในการขอรับเงินไปตายพร้อมและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง⁴³ ดังนี้

➢ ไม่เกิน 15 เท่าของบำนาญรายเดือน แต่ไม่เกิน 400,000 บาท โดยขอรับดังนี้

(1) อายุต่ำกว่า 65 ปีบริบูรณ์ ขอรับบำนาญครั้งเดียวได้ไม่เกิน 200,000 บาท

(2) อายุตั้งแต่ 65 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ขอรับบำนาญครั้งเดียวได้ไม่เกิน 400,000 บาท

แต่ถ้าใช้สิทธิรับตาม (1) ไปแล้ว ไม่ขอรับบำนาญครั้งเดียวในส่วนที่ยังไม่ครบตามสิทธิหรือผู้นั้น

3) กรณีผู้รับบำนาญรายใด รับทั้งบำนาญปกติและบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ ให้บำนาญปกติและบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ รวมเป็นบำนาญรายเดือนเพื่อคำนวณค่ารับเป็นบำนาญครั้ง

4) เมื่อผู้รับบำนาญรับบำนาญครั้งเดียวแล้ว ผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพไม่มีสิทธิได้รับบำนาญครั้งเดียวอีก ถ้าภายหลังผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่ และได้ออกจากราชการในครั้งหลังเลือกรับบำนาญ

5) กรณีข้าราชการบำนาญกลับเข้ารับราชการใหม่ โดยมีสิทธิรับเงินราชการสำหรับคำนวณบำนาญก่อนออกจากราชการก่อนเมื่อจบการรับราชการในตอนที่สามมาตรา 30 และเมื่อออกจากราชการ โดยในครั้งหลังเลือกรับบำนาญให้นำจำนวนเงินบำนาญครั้งเดียว ใช้สิทธิขอรับไปแล้วนำไปหักออกจากเงินบำนาญที่คำนวณได้ในครั้งหลัง

6) กรณีผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ ได้แสดงเจตนาขอรับบำนาญครั้งเดียว แต่ได้แจ้งแก่ความตายก่อนได้รับบำนาญครั้งเดียว ให้ระงับการจ่ายเงินดังกล่าว

7) กรณีผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพถึงแก่ความตาย การจ่ายบำนาญจะหยุด ให้หักเงินออกจากบำนาญตลอดที่จะได้รับเท่ากับเงินบำนาญเดือนก่อน

8) กรณีผู้รับบำนาญ หรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งถูกกล่าวหา หรือต้องพำนักในเรือนจำ หรืออาญาถอนออกจากราชการ ขอรับบำนาญครั้งเดียวเมื่อกรณีหรือคดีปิดที่สุดและมีสิทธิรับบำนาญ

9) ระยะเวลาในการขอรับบำนาญครั้งเดียว

➢ ขอรับได้ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม ถึงวันที่ 31 ธันวาคม ของทุกปี

➢ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกจากราชการและเลือกรับบำนาญ ขอรับบำนาญครั้งเดียวพร้อมกับรับบำนาญในวันที่ยื่นเรื่องขอรับบำนาญก็ได้ แต่ถ้าไม่ขอรับบำนาญครั้งเดียวกับการยื่นเรื่องขอรับบำนาญในวันดังกล่าว หากภายหลังขอรับบำนาญครั้งเดียวให้ขอรับได้ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม ถึงวันที่ 31 ธันวาคม ของทุกปี

1.5.6 บำนาญยกพล

เงินที่จ่ายให้แก่ทายาทของข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือผู้รับบำนาญที่ถึงแก่ความตาย ดังนี้

1) การคำนวณบำนาญยกพลกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นถึงแก่ความตาย⁴⁴

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งถึงแก่ความตายระหว่างรับราชการ ถ้าความตายนั้นมิได้เกิดขึ้นเนื่องจาก การประทุษร้ายอย่างร้ายแรงของคนและ ให้จ่ายบำนาญยกพลแก่ทายาทหรือผู้มีสิทธิเป็นจำนวนเท่ากับ

⁴³ กฎกระทรวง ฉบับที่ 8 มีผล 2348 และ กฎกระทรวง ฉบับที่ 14 มีผล 2512

⁴⁴ พ.ร.บ.บำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2502 มาตรา 47 ประกอบกับ พ.ร.บ.บำนาญ (ฉบับที่ 8) พ.ศ.2543

➢ เป็นเดือนเดือนสุดท้าย ๓ จำนวนปีเวรราชการ

โดยให้จำนวนผู้มีสิทธิตามหลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายบำเหน็จยกทอด ตามกฎหมายว่าด้วย บำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่ถึงแก่ความตายโดยสมบูรณ์ ในกรณีที่มีกฎหมายว่าด้วย บำเหน็จบำนาญข้าราชการบัญญัติให้กระทรวงการคลังเป็นผู้กำหนดในเรื่องใด ก็ให้กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ กำหนดในเรื่องอื่นแทน

2) กรณีจำนวนบำเหน็จยกทอดกรณีผู้รับบำนาญส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงาน

กรณีผู้ได้รับบำนาญปกติ หรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญปกติ หรือผู้รับบำนาญพิเศษ ระยะเวลาหยุดพักสภาพ ถึงแก่ความตาย ให้จ่ายบำเหน็จยกทอดแก่ทายาท หรือผู้มีสิทธิ เป็นจำนวนเท่ากับ

➢ (บำนาญรายเดือน + เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (บ.ค.บ.)) x 30

กรณีผู้รับบำนาญได้วีรสิทธิ์ร่วมกับเงินบำเหน็จค่าครองชีพด้วยจะมีระเบียบวิธี บำเหน็จยกทอดที่ส่งชำระแก่ ทายาท หรือผู้มีสิทธิต้องหักเงินตามจำนวนบำเหน็จค่าครองชีพที่ผู้รับบำนาญได้รับแล้วออกก่อนด้วย

3) หลักเกณฑ์การจ่ายบำเหน็จยกทอด

จ่ายให้แก่ทายาท หรือผู้มีสิทธิ โดยสมบูรณ์ตาม พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2534 และที่แก้ไขเพิ่มเติมที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน⁴³ ดังนี้

➢ ทายาทที่มีสิทธิรับบำเหน็จยกทอด ได้แก่

- (1) บุตรโสดได้รับ 2 ส่วน ถ้าข้าราชการส่วนท้องถิ่นมีลูก มีบุตรตั้งแต่ 3 คน ขึ้นไป โสดได้รับ 3 ส่วน
- (2) สามี หรือ ภรรยา โสดได้รับ 1 ส่วน
- (3) บิดามารดา หรือบิดา หรือมารดา ที่มีชีวิตอยู่โสดได้รับ 1 ส่วน

➢ กรณีที่ไม่มีทายาทตาม (1) (2) (3) หรือทายาทซึ่งส่วนนั้นได้ตายไปก่อน ให้มอบ บำเหน็จยกทอดระหว่างทายาทผู้มีสิทธิที่เหลืออยู่ตามส่วน

➢ กรณีไม่มีทายาทซึ่งส่วนแล้วเลย ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือ ผู้รับ บำนาญที่เป็นชีวิตได้สมรสแล้วได้ต่อส่วนราชการจ้างสังกัดตามแบบและวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

➢ กรณีไม่มีทายาทแก่บุคคลที่ได้สมรสจนตาย หรือบุคคลนั้นได้ตายไปก่อนให้สิทธิใน บำเหน็จยกทอดเป็นเงินยืม

➢ กรณีจ่ายบำเหน็จยกทอดไปแล้ว หากปรากฏว่ามีบุตรที่ขึ้นคือคำพิพากษาของ ศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้วันเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายใน 1 ปี นับแต่วันที่เกิดตาย หรือนับแต่วันที่ได้รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของบิดา ให้แบ่งไปให้บำเหน็จยกทอดนั้นใหม่ ระหว่างทายาทผู้มีสิทธิ โดยถือว่าบุตรชอบด้วยกฎหมายตามคำพิพากษานั้นเป็นทายาทผู้มีสิทธิตั้งแต่วันตาย ของข้าราชการส่วนท้องถิ่น กรณีเช่นนี้ให้ใช้ระเบียบเรื่องคืนบำเหน็จยกทอดจากทายาท ซึ่งรับบำเหน็จ ยกทอดไปก่อนแล้วตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

⁴³ พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2530 มาตรา 42 แก้ไขเพิ่มเติมโดย ฉบับที่ 51 พ.ศ.2536
⁴⁴ พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2534 มาตรา 48 แก้ไขเพิ่มเติมโดย ฉบับที่ 151 พ.ศ.2538

➢ กรณีไม่สามารถเรียกคืนบ้านหนึ่งจากทอดทิ้งงานให้ทำอาชญาซึ่งเว้นเกินไปในส่วนของ คนได้ จึงควรไม่คิดเงินมัดยอจบ้านหนึ่งจากทอดคนกับบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตร โดยที่ขณะตั้งกฎหมายอันเป็นที่ป็นถึงวันเกิดสิทธิรับบ้านหนึ่งจากทอดคนดังกล่าวได้

➢ กรณีได้จ่ายบ้านหนึ่งจากทอดให้แก่ผู้มีสิทธิตามคำสั่งจึงพิศแล้ว หากปรากฏใน ภายหลังว่ามีบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายตามเงื่อนไขที่ กฎหมายว่าด้วยบ้านหนึ่งจากทอดกำหนดไว้แล้วหรือไม่ ให้ใช้ทรัพย์สินจากเงินขายบ้านใหม่⁴¹

4) การขอรับบ้านหนึ่งจากทอดกรณีชำระการส่วนท้องถิ่นเป็นต้นความตาม⁴²

➢ ทายาทผู้มีสิทธิ หรือผู้ที่ชำระการส่วนท้องถิ่น ได้แสดงเจตนาไว้แล้วแต่กรณี ขึ้นเรื่องขอรับบ้านหนึ่งจากทอดด้วยตนเองตามแบบ น.พ. 1 แบบ น.พ. 2 และแบบ น.พ. 5 สรรพการ ส่วนท้องถิ่นซึ่งชำระการส่วนท้องถิ่นผู้ตายถึงโดยสุจริตที่สุดท้าย พร้อมด้วยสำเนารวมบัตร รวม 3 ชุด และให้คำรับรองว่าจะขอใช้เงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิ ขอลดจนค่าเสียหายต่าง ๆ คืนแก่ราชการ ส่วนท้องถิ่น ตามแบบ น.พ. 6 หรือแบบหนังสือรับรองการขอใช้เงินคืนให้แก่ทางราชการ (สำหรับผู้เยาว์คน เดียวอันไร้ความสามารถ คนไร้ความสามารถ ให้ผู้ปกครองในฐานะผู้แทนโดยชอบธรรมผู้พิทักษ์ หรือ ผู้อุปการะ ขอแทนหรือให้ความยินยอม แล้วแต่กรณี

➢ เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับมรดกขอได้รับเรื่องขอรับบ้านหนึ่งจากทอดจากภูมิตั้งแล้ว ให้สอบสวน บันทึกปากคำของผู้เป็นในหัวที่ราชการขอเรียก ดังนี้

- (1) ผู้ตายได้ตายด้วยเหตุใด
- (2) ชื่อตัว ชื่อสกุลของบิดาและมารดาของผู้ตายชื่ออะไร และยังมีชีวิต หรือ ถึงแก่กรรมไปแล้ว ดังเช่นใด

(3) ผู้ตายมีสามีหรือภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ถ้ามี ชื่อตัว ชื่อสกุลของใคร และให้มีหลักฐานในสำคัญการสมรสประกอบด้วย หากไม่มีหลักฐานให้พิมพ์จดหมายโดยชัดแจ้ง

(4) ผู้ตายมีบุตรกี่คน ชื่ออะไร เกิดวันเดือนปีใด ถ้าเป็นบุตรเกิดก่อนสมรส ต้องให้ สอบสวนโดยละเอียดต่อไปได้ว่าพ่อมารดาได้สมรสกัน หรือได้จดทะเบียนว่าเป็นบุตร หรือ ศาลพิพากษาว่าเป็นบุตรหรือไม่ ทั้งนี้ ให้ส่งหลักฐานต่าง ๆ เช่น สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาใบสำคัญ การสมรส สำเนาทะเบียนการรับบุตร หรือสำเนาคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตร และเอกสาร ที่เกี่ยวข้องอื่นใดประกอบการพิจารณาด้วย

➢ ให้เจ้าหน้าที่รวบรวมหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการขอรับบ้านหนึ่งจากทอดปกั ติตามข้อ 1.5.3 และให้ทันต่อจึงหรือภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่อง โดยให้แนบหลักฐานเพิ่มเติมดังนี้

- (1) หลักฐานอื่นว่าเป็นบุตรของ
 - (ก) สำเนารวมบัตรกรณีตายโดยเหตุปกติ หรือสำเนารวมบัตร ประกอบ หลักฐานการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เช่น รายงานการชันสูตรพลิกศพ รายงานประจำวันที่อภิว าศ์ รายงานการสอบสวน ฯลฯ กรณีตายโดยมีครอบครัว

⁴¹ ประมวล น.พ. ว่าด้วยบ้านหนึ่งจากทอดชำระการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2546 ข้อ 40

⁴² ประมวล น.พ. ว่าด้วยบ้านหนึ่งจากทอดชำระการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2546 ข้อ 19

(ก) สำเนาคำสั่งศาลสำหรับผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนสาบสูญ

(ข) หลักฐานการสอบสวน พร้อมทั้งสำเนาความเห็นของคณะกรรมการผู้บังคับบัญชาส่วนท้องถิ่นเพื่อสอบสวนพฤติการณ์และกรณีแวดล้อมทั่ว ๆ ไป สำหรับผู้ที่ไม่ทราบแน่ชัดว่าการตายมีสาเหตุเนื่องจากการประทุษร้ายอย่างร้ายแรงของคนอื่นหรือไม่

(ค) หลักฐานการวินิจฉัยขององค์กกลางบริหารงานบุคคลราชการส่วนท้องถิ่น (อ.จ.จ. หรือ ก.จ.จ. หรือ ก.อบค.จังหวัด หรือ ก.ม.เมืองพัทยา) ถ้าผู้ยื่นไม่แจ้งแก่ศาลเสียก่อนจะต้องได้รับโทษถึงไล่ออกจากราชการหรือไม่ สำหรับผู้ตายที่มีกรณีหรือต้องพัวพันกรณีอันร้ายแรง และยังไม่ได้รับการวินิจฉัยเรื่องที่เกี่ยวข้องนั้น

(2) หลักฐานเกี่ยวกับพยาน

(ก) สำเนาทะเบียนบ้านของนิติบุคคลฯ กรณียังมีชีวิตอยู่หรือสำเนารายชื่อบุคคล หรือหนังสือรับรองการตายของผู้ที่ควรเชื่อถือได้ (เช่น พี่ น้อง อู่อ ป้า น้า อา หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง) กรณีที่ตายไปก่อนแล้ว

(ข) หลักฐานการเป็นบิดาโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ได้แก่

- สำเนาทะเบียนสมรส หรือใบสำคัญการสมรสของนิติบุคคลฯ หรือ สำเนาทะเบียนฐานธิดา (มารดาของผู้ตาย) หรือ
- หนังสือรับรองของผู้ควรเชื่อถือได้ที่รับรองว่านิติบุคคลฯสมรสก่อนวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2478 หรือ
- สำเนาทะเบียนบ้าน หรือสูติบัตรของบุตรร่วมบิดามารดาเดียวกันกับผู้ตาย ซึ่งมีผลภายในปี พ.ศ. 2478 หรือก่อนนั้น

(3) หลักฐานเกี่ยวกับคู่สมรส

- (ก) สำเนาทะเบียนสมรส หรือใบสำคัญการสมรส
- (ข) สำเนาทะเบียนบ้าน
- (ค) สำเนารายชื่อบุคคล หรือหนังสือรับรองการตายของผู้ที่ควรเชื่อถือได้กรณี คู่สมรสตายไปก่อน

- (ง) สำเนาทะเบียนการหย่า หรือใบสำคัญการหย่า หรือคำสั่งศาลกรณีที่มีการหย่า
- (จ) สำเนาคำพิพากษา หรือคำสั่งที่แสดงว่าคู่สมรสคนใดเป็นคู่สมรสที่ชอบด้วยกฎหมาย กรณีที่มีการสมรสซ้อน

(4) หลักฐานเกี่ยวกับบุตร

- (ก) สำเนาทะเบียนสมรสหรือใบสำคัญการสมรสของผู้ตายกับมารดาของบุตร หรือสำเนาทะเบียนการรับรองบุตร หรือสำเนาคำพิพากษาศาลอ้างว่าเป็นบุตร
- (ข) ใบสำคัญรับรองการมีบุตรชอบด้วยกฎหมายในครอบครัวมารดา (ถ้ามี)
- (ค) สำเนาใบสมรส หรือหนังสือรับรองการตายของผู้ที่ควรเชื่อถือได้กรณีบุตรตาย
- (ง) สำเนาทะเบียนการรับรองบุตรบุตรร่วม กรณีที่มีบุตรบุญธรรม

(5) หลักฐานการเป็นผู้นักครองโดยชอบตัวของบุตรแรก หรือผู้พิทักษ์ หรือผู้อุปการะ แล้วแต่กรณี ซึ่งแสดงให้เห็นความยินยอมในการขายรับ หรือซื้อรับป่าเหนือเขตที่ดินของบุคคลอื่นได้แก่ สำเนาหนังสือขอรับรองบุตร สำเนาหนังสือขอรับบุตรบุญธรรม หรือสำเนาคำสั่งศาลตั้งผู้นักครอง ผู้พิทักษ์ หรือผู้อุปการะ แล้วแต่กรณี

5) การขอรับป่าเหนือเขตของกรณีผู้รับป่าบางส่วนซึ่งมีในกรณีความตาย⁴⁹

กรมตรวจเอกสารใหญ่กำหนดลักษณะและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการขอรับป่าเหนือเขตของกรณีผู้รับป่าบางส่วนแล้วความตาย ดังนี้

➢ เมื่อผู้รับป่าบางส่วนแล้วความตาย เป็นหน้าที่ของทายาท หรือผู้มีสิทธิรับป่าเหนือเขตที่ดินให้แจ้งการปกครองส่วนท้องถิ่นผู้บังคับบัญชานายจรรยา และให้ผู้เบิกจ่ายป่าตามกฎหมายจัดการ ทดสิทธิรับป่าบางส่วนของผู้รับนี้ให้สำนักงานเกษตรชุมชนป่าเหนือป่าอนุรักษ์ราชการส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริม การเกษตรหรือแจ้งกรมที่ดินโดยเร็ว

➢ ให้ทายาทผู้มีสิทธิ หรือผู้ที่มีผู้รับป่าบางส่วนแล้วความตายได้แสดงจดหมายไว้ ให้ผู้มีสิทธิรับป่าเหนือเขตของที่ดินคำขอรับป่าเหนือเขตของที่ดิน พร้อมส่งให้คำขอร้องว่าเขตที่ใช้ใบไม้ที่ได้รับไป โดยไม่มีสิทธิของบุคคลอื่นหรือต่าง ๆ คนแล้วแจ้งการปกครองส่วนท้องถิ่น ตามแบบ บ.พ. 6 และสำเนา ผู้เช่า ครอบครองหรือความสามารถ หรือคนไร้ความสามารถ ให้ผู้นักครองในฐานะผู้แทนโดยชอบธรรม หรือผู้พิทักษ์ หรือผู้อุปการะของชื่อแทนหรือให้ความยินยอม แล้วแต่กรณี โดยยื่นต่อองค์การปกครอง ส่วนท้องถิ่นผู้ดูแลรับป่าอนุรักษ์เขตป่า

➢ ให้สำนักงานผู้รับผิดชอบรวบรวมหลักฐานสนับสนุนเกี่ยวกับกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นตาย ตามข้อ 4) แบบแบบคำขอ และให้เสนอจัดทวงคืนภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

1.6 การเสียสิทธิรับสวัสดิการด้านป่าเหนือป่าอนุรักษ์ของทายาท

1.6.1 กรณีการกระทำของข้าราชการส่วนท้องถิ่น⁵⁰

สาเหตุเนื่องมาจากข้าราชการส่วนท้องถิ่น มีกรณีหรือคือเหตุว่ากระทำคามผิดวินัย ต่อว่าเข้ากรณีแล้วความตายก่อนได้รับการวินิจฉัยเรื่องหรือกระทำผิดวินัยนั้น ให้คณะกรรมการกฤษฎีกา ป่าเหนือป่าอนุรักษ์ราชการส่วนท้องถิ่น (ก.บ.พ.) มีหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยว่า ถ้าข้าราชการส่วนท้องถิ่น ผู้รับป่าเหนือความตายซึ่งตนขอได้รับประโยชน์ไม่ออกหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้รับจะขอได้รับประโยชน์ไม่ออก ทายาทไม่มีสิทธิได้รับป่าเหนือเขตของตามมาตรา 47

1.6.2 กรณีการกระทำของผู้รับป่าอนุรักษ์⁵¹

สาเหตุเนื่องมาจากผู้รับป่าอนุรักษ์ปกติ หรือผู้มีสิทธิได้รับป่าอนุรักษ์ปกติ หรือได้รับป่าอนุรักษ์พิเศษ เพราะเหตุทุพพลภาพ ได้กระทำคามผิดวินัยซึ่งไม่ใช้ความผิดฐานทุจริต หรือความผิดอื่นใดที่กระทำ โดยประมาท หรือถูกฟ้องว่าเป็นบุคคลซึ่งจะลาออกทุจริต ถ้ามีผลความตายก่อนเกิดสิทธิก่อนคดีดีที่สุด ให้คณะกรรมการกฤษฎีกาป่าเหนือป่าอนุรักษ์ราชการส่วนท้องถิ่น (ก.บ.พ.) มีหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยว่า

⁴⁹ กรณีขอรับป่าส่วนท้องถิ่นรับป่าอนุรักษ์ราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548 ถึง 23 ถึง 23

⁵⁰ พ.ร.บ.ป่าเหนือป่าอนุรักษ์ราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2501 มาตรา 22 แก้ไขเพิ่มเติมโดย ฉบับที่ (5) พ.ศ. 2543

⁵¹ พ.ร.บ.ป่าเหนือป่าอนุรักษ์ราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2501 มาตรา 23

ผู้ยื่นได้กระทำความผิดจริงหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้ยื่นได้กระทำความผิดซึ่งกฎหมายกำหนดโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกินกว่า 1 ปี แล้ว ทนายทนายไม่มีสิทธิได้รับบำนาญทดแทนค่าตอบแทนตามมาตรา 48

1.6.3 กรณีการกระทำของทนาย ³⁸

ทนายที่มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษ หรือทนายที่มีสิทธิได้รับบำนาญทดแทนค่าตอบแทนไม่มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษหรือบำนาญทดแทนค่าตอบแทน หากทนายได้กระทำการ ดังนี้

- เป็นผู้กระทำความผิดทางอาญาที่สุดว่าได้เจตนากระทำความผิดพยายามกระทำให้ผู้เข้าบำนาญ หรือผู้ที่จะก่อให้เกิดสิทธิได้รับบำนาญแก่ตนถึงตายโดยมิชอบด้วยกฎหมาย
- ทนายที่มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษด้วยกัน คือคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้เจตนากระทำความผิดพยายามกระทำให้พิพาททนายด้วยกันถึงตายโดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือ
- ทนายที่ลงอำนาจนำบัญชีหรือผู้ที่จะก่อให้เกิดสิทธิได้รับบำนาญแก่ตน ทว่าทำความผิดทางประหารชีวิต และตนและทนายหรือคำพิพากษาถึงที่สุดว่ามีความผิดฐานที่อื่นที่กระทำความผิดฐานนี้

1.7 เงินเพิ่มจากเงินบำนาญ

1.7.1 ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ

เงินเพิ่มร้อยละ 25 จากเงินบำนาญ เป็นสิทธิประโยชน์ที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญเท่านั้น ทั้งนี้ เงินไปคำนวณเงินทบประมาณค่าของเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2509 ซึ่งตอนหลังได้มีการยกเลิกระเบียบดังกล่าว และมีการปรับปรุงการจ่ายเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ ดังนี้³⁹

(1) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่ง ออกหรือพ้นจากราชการก่อนวันที่ 1 มกราคม 2509 และได้รับ หรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษ หรือบำนาญทดแทน ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ

(2) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่ง ออกหรือพ้นจากราชการเมื่อและในวันที่ 1 มกราคม 2509 เป็นข้อยกเว้น และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษ มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละ 25 ของเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษ โดยให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเบิกจ่ายเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ จากเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น และให้รวมจ่ายพร้อมกับเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้มีสิทธิ จะพึงได้รับ แต่เมื่อรวมเงินเพิ่มดังกล่าวกับเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษแล้ว จะต้องไม่สูงกว่าเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับอยู่ก่อนออกหรือพ้นจากราชการส่วนท้องถิ่น

(3) กรณีที่ข้าราชการซึ่งมีได้ออกหรือถูกส่งไปรับราชการ ณ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีสิทธิได้รับเงินราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกัน ในการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษหรือจ่ายแก่ข้าราชการศึกษาแล้ว ให้คิดตามสัดส่วนระยะเวลาที่ไปรับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น คำนวณโดย

³⁸ พ.ร.บ.บำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2509 มาตรา 38

³⁹ ระเบียบ กค. ว่าด้วยเงินเพิ่มจากเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2546 ถึง 39

➤ เงินปันผลสุทธิ หรือเงินปันผลพิเศษ + 25 × จำนวนเงินตราต่างประเทศที่เป็นตราขายบางส่วนท้องถิ่น
100 × เวลาราชการทั้งหมด (จำนวนเงินตราต่างประเทศที่เป็นตราขายอยู่สูงสุดเดิม + สวัสดิการ อปท.)

1.7.2 ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ

(1) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งบรรจุ หรือโอนมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป

ระบอบการรวมเทศบาลไทยว่าด้วยเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2546 ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเข้ารับการบรรจุ หรือโอนมาในราชการในราชการส่วนท้องถิ่น นับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการ และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ หรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละ 25 จากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ

กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภท ไม่ว่าจะมาเป็นข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานเมืองพัทยา ซึ่งรับราชการก่อนวันที่ 1 ตุลาคม 2535 ถ้าโอนไปรับราชการในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นต่างประเภท ตั้งแต่หรือหลังวันที่ 1 ตุลาคม 2535 สถานะความเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นก็ยังคงเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตามความหมายที่มีบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 4 วรรคแรก ดังนั้น จึงมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ เช่น พนักงานเทศบาล ซึ่งได้รับการบรรจุเป็นพนักงานเทศบาลก่อนวันที่ 1 ตุลาคม 2535 ถ้าโอนมาในราชการเป็นพนักงานส่วนตำบล เมื่อออกหรือพ้นจากราชการและมีสิทธิรับบำนาญจะมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ เป็นต้น แต่ถ้าเป็นกรณีพนักงานส่วนตำบลที่เริ่มบรรจุเป็นพนักงานส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลครั้งแรก ซึ่งเป็นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกิดขึ้นหลังวันที่ 1 ตุลาคม 2535 พนักงานส่วนตำบลที่เริ่มบรรจุใหม่เหล่านี้ เมื่อออกหรือพ้นจากราชการและมีสิทธิรับบำนาญ จะไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ

(2) ข้าราชการที่โอนมาตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป หรือข้าราชการย้ายโอน

เนื่องมาจากตราในข้อ 39 (ก) ใช้คำว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งข้าราชการในราชการส่วนท้องถิ่นนับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป ซึ่งคำว่าข้าราชการดังกล่าว จะมีความหมายว่าบรรจุแต่งตั้งเพื่อ **เข้ารับราชการ** ในราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรับโอน และแต่งตั้ง **เข้ารับราชการ** ในราชการส่วนท้องถิ่น ดังนั้น กรณีที่ข้าราชการประเภทอื่นๆ ที่โอนมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการและมีสิทธิรับเงินบำนาญ จะไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ ทั้งนี้ ได้มีข้อยุติตามสำเนาคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑392/2550 ลงวันที่ 26 พฤศจิกายน 2550 (การขอเงินเพิ่มจากเงินบำนาญของเงินบำนาญ ๓๓ ฉบับที่ ๒1 ลงวันที่ ๒๖/๑๑/๒๕๕๐) สำหรับกรณีข้าราชการย้ายโอนซึ่งขอรับราชการส่วนท้องถิ่นมาก่อนวันที่ 1 ตุลาคม 2535 และได้โอนไปเป็นข้าราชการพลเรือน ต่อมาได้รับการย้ายโอนกลับมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อพ้นหรือออกจากราชการและมีสิทธิรับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ อรรถาธิบายหลักกฎหมายกล่าวคือว่า การที่ข้าราชการผู้รับโอนจากราชการส่วนท้องถิ่นไปเป็นข้าราชการพลเรือนเป็นการเปลี่ยนสังกัดการรับราชการ มิใช่การออกจากราชการด้วยเหตุใดๆ

ตาม พ.ร.บ. นำเงินปันผลผู้ถือหุ้นบางส่วนที่ออร์แกน พ.ศ. 2500 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งยังไม่เกิดสิทธิที่จะได้รับเงินเพิ่มร้อยละ 25 จากเงินปันผล เมื่อชำระการค้างไต่เนมาด้วยรายการส่วนที่ออร์แกน จึงเป็นการโอนทรัพย์สินสถานเอกอัครราชทูตมาเป็นชำระการส่วนที่ออร์แกนเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2535 (การลงมติของคณะผู้ถือหุ้นส่วนในกรมการปกครองที่ลงวันที่ ๒๗-๑๐๒๕/๖ ๒๖ ๑๖๖๓ ๑๑ ๑๖๖๓๗ ๒๕๓๕)

1.8 เงินช่วยเหลือ

1.8.1 การจ่ายเงินช่วยเหลือ ^{๒๒}

กรณีชำระการส่วนที่ออร์แกนผู้ได้รับหรือมีสิทธิรับปันผลถึงแก่ความตาย ให้จ่ายปันผลรวมที่เงินเพิ่มจากปันผล (ถ้ามี) ให้จนถึงวันที่ถึงแก่ความตาย และให้จ่ายเงินช่วยเหลือเป็นจำนวนเท่ากับ

$$\text{➤ ปันผล} + \text{เงินเพิ่มจากปันผล (ถ้ามี)} + \text{เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับปันผล (ถ้ามี)} \times 3$$

1.8.2 ผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือ ^{๒๓}

1) กรณีที่ชำระการส่วนที่ออร์แกนผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ก่อนตาย ตามแบบ บ.พ. 10 ยื่นต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เงินช่วยเหลือให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งชำระการส่วนที่ออร์แกนผู้ตายแสดงเจตนา เช่น ชำระการส่วนที่ออร์แกนผู้ตายมีคู่สมรส และมีบุตร แต่ได้ยื่นแบบ บ.พ. 10 แสดงเจตนาให้จ่ายเงินช่วยเหลือแก่บุตร เมื่อชำระการส่วนที่ออร์แกนนั้นเสียชีวิตต้องจ่ายเงินช่วยเหลือให้แก่บุตร

2) กรณีที่ชำระการส่วนที่ออร์แกนผู้ตายมิได้แสดงเจตนาไว้ หรือกรณีที่ได้มีการแสดงเจตนาไว้แก่บุคคลซึ่งกล่าวได้ตายก่อนชำระการส่วนที่ออร์แกนผู้ตาย หรือได้ตายก่อนมีการจ่ายเงินดังกล่าว ให้จ่ายเงินช่วยเหลือแก่บุคคลตามลำดับ ดังนี้

- (1) คู่สมรส
- (2) บุตร
- (3) อีความารดา

ทั้งนี้ หากบุคคลในลำดับก่อนผู้มีชีวิตอยู่บุคคลในลำดับถัดไปไม่มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือ เช่น ชำระการส่วนที่ออร์แกนผู้ตายมีคู่สมรส มีบุตร เงินช่วยเหลือต้องจ่ายให้แก่คู่สมรสเท่านั้นแต่ถ้าคู่สมรส เสียชีวิตก่อนที่จะจ่ายเงิน ให้จ่ายเงินช่วยเหลือแก่บุตร

3) กรณีผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือเป็นบุตร และมีจำนวนมากกว่า 1 คนให้จ่าย ให้แก่บุตรผู้ซึ่งได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากบุตรคนอื่น ๆ ให้เป็นผู้รับเงิน หรือจ่ายให้แก่บุตรคนหนึ่งบุคคลใดที่จัดการศพ เช่น กรณีปรากฏชื่อเพียงคนเดียวบุตร 3 คนร่วมกันเป็นผู้จัดการศพให้มอบเงินดังกล่าวให้แก่บุตรคนหนึ่ง

4) กรณีทายาทซึ่งเป็นผู้รับปันผลพิเศษถึงแก่ความตาย ไม่มีการจ่ายเงินช่วยเหลือ และเงินปันผลจึงตกทอด

^{๒๒} ระเบียบ มท.ว่าด้วยเรื่องเงินปันผลผู้ถือหุ้นส่วน พ.ศ.254๘ ระเบียบ ๒๐ ๑๖๖๓๗

^{๒๓} ระเบียบ ๒๐ ๑๖๖๓๗ ๑๖๖๓๗ ๑๖๖๓๗ ๑๖๖๓๗

1.8.3 การขอรับเงินช่วยเหลือ ¹¹

1) การขอรับเงินช่วยเหลือ ให้กระทำภายใน 1 ปีนับแต่วันที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ผู้ได้รับ หรือมีสิทธิได้รับบำนาญถึงแก่ความตาย

2) กรณีที่ผู้มีสิทธิรับบำนาญถึงแก่ความตายก่อนที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจะส่งจ่ายบำนาญ ให้มีระยะเวลาเพื่อขอรับเงินช่วยเหลือตามความในข้อ 1) คือกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งจ่ายบำนาญ

1.8.4 กรณีที่ไม่มีผู้เข้าจัดการศพ ¹²

ในกรณีคือกรณีการปกครองส่วนท้องถิ่นมีความจำเป็นต้องเจ้าจัดการศพข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตาย เพราะไม่มีผู้ใดเข้าจัดการในเวลาที่สมควรให้ขอรับการปกครองส่วนท้องถิ่นทำใจ่างาชางเงินช่วยเหลือได้เท่าที่จ่ายจริง แล้วมอบส่วนที่เหลือให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับต่อไป

1.9 เงินช่วยเหลือของชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.)

1.9.1 หลักเกณฑ์ทั่วไป และวิธีการจ่ายเงิน ช.ค.บ.

เงินบำนาญที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญได้รับ เป็นเงินที่คิดคำนวณตามระเบียบกฎหมายที่กำหนดไว้ชัดเจน ไม่สามารถถ่วงเทียบแปลงได้ เมื่อคำนวณแล้วได้รับบำนาญรายเดือนเท่าใด ก็จะได้รับตามจำนวนนั้นตลอดไป แต่เมื่อเวลาผ่านไปสภาพเศรษฐกิจมีการเจริญเติบโต อัตราค่าครองชีพมีการเปลี่ยนแปลงสูงขึ้น เงินบำนาญที่ได้รับอยู่จึงไม่เหมาะสมและเพียงพอต่อการดำรงชีวิต กฎหมายจึงกำหนดเงินช่วยเหลือของชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) ขึ้น เพื่อให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญมีเงินได้รายเดือนเพิ่มขึ้น โดยเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522 เป็นต้นมา กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือของชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อให้สอดคล้องกับการกำหนดเงินช่วยเหลือของชีพผู้รับบำนาญของข้าราชการพลเรือนออกมา ซึ่งจนถึงปัจจุบันได้มีการกำหนดระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือของชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น รวม 15 ฉบับ โดยให้ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษ หรือบำนาญทดแทนในฐานะสหภาพ หรือผู้อุปการะ หรือผู้อุปการะได้รับเงิน ช.ค.บ. ดังต่อไปนี้

- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือของชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2522 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2521

(1) ผู้ได้รับบำนาญปกติ หรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ ¹³

- ได้ต่ำกว่าเดือนละ 4,000 บาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. เดือนละ 300 บาท
- ได้ตั้งแต่เดือนละ 4,000 บาทขึ้นไป แต่ไม่เกิน 4,200 บาท ให้ได้รับ ช.ค.บ.

เดือนละ 300 บาท แต่เมื่อรวม ช.ค.บ. กับบำนาญแล้วให้ได้รับไม่เกิน 4,200 บาท

(2) ผู้ได้รับบำนาญปกติเข้ารับราชการ หรือกลับเข้ารับราชการจึงมีราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น ไม่มีสิทธิได้รับ ช.ค.บ.

¹¹ ระเบียบ มท.ว่าด้วยเงินช่วยเหลือผู้รับบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2546 ถึง 26 ระเบียบและประกาศ

¹² ถึง 31 ระเบียบ

¹³ ระเบียบ มท.ว่าด้วยเงินช่วยเหลือผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2522 ถึง 3 และข้อ 3 วรรคสี่ 5 วรรคสอง ฉบับที่ 17 พ.ศ.2533

- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2523 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2523
- (1) ผู้ที่ได้บำนาญพิเศษในฐานะทายาท^{๓๖}
 - ได้ค่าตอบแทน 4,000 บาท ให้อำนาจ ข.ค.บ. เดือนละ 100 บาท
 - ได้ตั้งเกณฑ์เงิน 4,000 บาท ขึ้นไป แต่ไม่เกิน 4,100 บาท ให้อำนาจ ข.ค.บ.
 - เดือนละ 100 บาท แต่เมื่อรวม ข.ค.บ. กับบำนาญแล้วให้อำนาจไม่เกิน 4,100 บาท
 - (2) ผู้ได้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาท ถ้าเข้ารับราชการ หรือสิ้นเข้ารับราชการสังกัด ราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น ไม่มีสิทธิได้รับ ข.ค.บ.
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2525 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2525 กำหนดให้ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเฉพาะเหตุผลสุขภาพ บำนาญพิเศษในฐานะทายาท ให้อำนาจ ข.ค.บ. ดังนี้^{๓๗}
- (1) ผู้ได้รับบำนาญในวันที่ 1 มกราคม 2523 และยังคงได้รับอยู่ ให้อำนาจ ข.ค.บ. เพิ่มอีก ในอัตราเดือนละร้อยละ 39 ของจำนวนบำนาญที่ได้รับ
 - (2) ผู้ได้รับบำนาญตั้งแต่วันที่ 2 มกราคม 2523 ถึงวันที่ 1 มกราคม 2525 และยังคงได้รับ อยู่ให้ได้รับ ข.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 16 ของจำนวนบำนาญที่ได้รับ
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2532 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2532 กำหนดให้ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเฉพาะเหตุผลสุขภาพ บำนาญพิเศษในฐานะทายาทอยู่แล้ว ในวันที่ 1 มกราคม 2532 ให้อำนาจ ข.ค.บ. ดังนี้^{๓๘}
- (1) ผู้ได้รับบำนาญและ ข.ค.บ. อยู่แล้ว ให้อำนาจ ข.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 6 ของจำนวนบำนาญและ ข.ค.บ. ที่ได้รับ
 - (2) ผู้ได้รับเฉพาะบำนาญ ให้อำนาจ ข.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 6 ของจำนวน บำนาญที่ได้รับ
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2533 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2533 กำหนดให้ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเฉพาะเหตุผลสุขภาพ บำนาญพิเศษในฐานะทายาทอยู่แล้ว ในวันที่ 1 เมษายน 2533 ให้อำนาจ ข.ค.บ. ดังนี้^{๓๙}
- (1) ผู้ได้รับบำนาญและ ข.ค.บ. อยู่แล้ว ให้อำนาจ ข.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 10 ของจำนวนบำนาญและ ข.ค.บ. ที่ได้รับ
 - (2) ผู้ได้รับเฉพาะบำนาญ ให้อำนาจ ข.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 10 ของ จำนวนบำนาญที่ได้รับ

^{๓๖} ติง ๓ ฉบับโดย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2523 และติง ๖ ฉบับโดย (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2533

^{๓๗} ระเบียบ (ฉบับที่ ๓) ของเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2525 ติง ๓ ฉบับ ฉบับที่ ๓ ฉบับที่ ๓ พ.ศ. 2525 และ ฉบับที่ ๓ พ.ศ.2523

^{๓๘} ระเบียบ (ฉบับที่ ๔) ของเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2532 ติง 4 ฉบับ ฉบับที่ ๓ ฉบับที่ ๔ พ.ศ.2532

^{๓๙} ติง ๕ ฉบับ ฉบับที่ ๓ ฉบับที่ ๓ พ.ศ.2533

➤ กรณีมอบกรรมสิทธิ์นาคโดยท้าวตัวเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับปานางดูของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2534 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2533 กำหนดให้ผู้รับปานางดูปกติ ที่มีเวลาทำการรวมกันแล้วไม่น้อยกว่า 25 ปีบริบูรณ์ และได้รับ ข.ค.บ. ตามข้อ 3 ข้อ 4 หรือ ข้อ 4 หรือ ข้อ 4 ซ้ำรวม แล้วแต่กรณีอยู่แล้ว ให้ได้รับ ข.ค.บ. ดังนี้¹⁴

- (1) ผู้ได้รับปานางดูปกติมีอายุตั้งแต่ 70 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 80 ปีบริบูรณ์ และ ได้รับปานางดูปกติรวมกับ ข.ค.บ. เดือนละไม่เกิน 3,000 บาท ให้ได้รับ ข.ค.บ. เพิ่มขึ้น ในอัตราเดือนละเท่ากับ ส่วนค่าของเงินจำนวน 3,000 บาท พิจารณารับปานางดูปกติ และ ข.ค.บ. ที่ได้รับอยู่
- (2) ผู้ได้รับปานางดูปกติมีอายุตั้งแต่ 80 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 90 ปีบริบูรณ์ และ ได้รับปานางดูปกติรวมกับ ข.ค.บ. เดือนละไม่เกิน 5,000 บาทให้ได้รับ ข.ค.บ. เพิ่มขึ้น ในอัตราเดือนละเท่ากับ ส่วนค่าของเงินจำนวน 5,000 บาทพิจารณาผู้รับปานางดูปกติ และ ข.ค.บ. ที่ได้รับอยู่
- (3) ผู้ได้รับปานางดูปกติมีอายุตั้งแต่ 90 ปีบริบูรณ์ขึ้นไปและได้รับปานางดูปกติรวมกับ ข.ค.บ. เดือนละไม่เกิน 6,000 บาท ให้ได้รับ ข.ค.บ. เพิ่มขึ้นในอัตราเดือนละเท่ากับ ส่วนค่าของเงินจำนวน 6,000 บาทพิจารณาผู้รับปานางดูปกติและ ข.ค.บ. ที่ได้รับอยู่

➤ กรณีมอบกรรมสิทธิ์นาคโดยท้าวตัวเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับปานางดูของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2535 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2535 กำหนดให้ผู้ได้รับปานางดูปกติ ปานางดูพิเศษ หรือมอบผู้ดูแลรักษา ปานางดูพิเศษในฐานะทายาทให้ได้รับ ข.ค.บ. ดังนี้¹⁵

- (1) ผู้ได้รับปานางดูก่อนวันที่ 2 กันยายน 2521 ให้ได้รับ ข.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละ 40 ของจำนวนปานางดูและ ข.ค.บ. ที่ได้รับ
- (2) ผู้ได้รับปานางดูตั้งแต่วันที่ 2 กันยายน 2521 ถึงวันที่ 1 มกราคม 2532 ให้ได้รับ ข.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละ 20 ของจำนวนปานางดูและ ข.ค.บ. ที่ได้รับ
- (3) ผู้ได้รับปานางดูตั้งแต่วันที่ 2 มกราคม 2532 ถึงวันที่ 1 มกราคม 2535 ให้ได้รับ ข.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละ 12 ของจำนวนปานางดูและ ข.ค.บ. ที่ได้รับ

➤ กรณีมอบกรรมสิทธิ์นาคโดยท้าวตัวเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับปานางดูของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 8) พ.ศ.2538 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2537 กำหนดให้ผู้ได้รับปานางดูปกติ ปานางดูพิเศษ หรือมอบผู้ดูแลรักษา ปานางดูพิเศษในฐานะทายาทอยู่แล้ว ในวันที่ 1 ตุลาคม 2537 ให้ได้รับ ข.ค.บ. ดังนี้¹⁶

- (1) ผู้ได้รับปานางดูและ ข.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ข.ค.บ. เพิ่มขึ้นในอัตราเดือนละร้อยละ 11 ของจำนวนปานางดูและ ข.ค.บ. ที่ได้รับ
- (2) ผู้ได้รับเฉพาะปานางดู ให้ได้รับ ข.ค.บ. เพิ่มขึ้นในอัตราเดือนละร้อยละ 11 ของจำนวน ปานางดูที่ได้รับ

¹⁴ ติง 4 วรรค หนึ่งถึงสี่ (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2534
¹⁵ วรรคที่ ๓๓ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ.๒๕๓๕
¹⁶ ติง 4 วรรค หนึ่งถึงสี่ (ฉบับที่ 8) พ.ศ.2538

- กรณีเป็นการตรวจเอกสารไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือจากบริษัทผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2547 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2547 กำหนดให้ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษ แดงแดงชุกชุมกลาง บำนาญพิเศษในฐานะทายาทหญิงตัว โฉนดในวันที่ 1 เม.ย. 2547 ไปได้รับ ข.ค.บ. ดังนี้^{๑๖}
- (1) ผู้ได้รับบำนาญละ ข.ค.บ. หญิงตัว โฟโฟได้รับ ข.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 3 ของจำนวนบำนาญละ ข.ค.บ. ที่ได้รับ
 - (2) ผู้ได้รับบำนาญเฉพาะบำนาญ โฟโฟได้รับ ข.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 3 ของจำนวนบำนาญที่ได้รับ
- กรณีเป็นการตรวจเอกสารไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือจากบริษัทผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2548 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2548 กำหนดไว้
- ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษ แดงแดงชุกชุมกลาง บำนาญพิเศษในฐานะ ทายาท เมื่อรวมกับ ข.ค.บ. ที่ได้รับต่ำกว่าเดือนละ 5,100 บาท โฟโฟได้รับ ข.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนค่าของจำนวนเงิน 5,100 บาท ที่ด้วยจำนวน บำนาญละ ข.ค.บ. ที่ได้รับ^{๑๗}
- กรณีเป็นการตรวจเอกสารไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือจากบริษัทผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2549 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2549 กำหนดให้ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษ แดงแดงชุกชุมกลาง บำนาญพิเศษในฐานะทายาท หญิงตัว โฉนดในวันที่ 1 ตุลาคม 2549 ไปได้รับ ข.ค.บ. ดังนี้^{๑๘}
- (1) ผู้ได้รับบำนาญละ ข.ค.บ. หญิงตัว โฟโฟได้รับ ข.ค.บ. เพิ่มอีก ในอัตราเดือนละ ร้อยละ 5 ของจำนวนบำนาญละ ข.ค.บ. ที่ได้รับ
 - (2) ผู้ได้รับเฉพาะบำนาญ โฟโฟได้รับ ข.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 5 ของ จำนวนบำนาญที่ได้รับ
 - (3) ผู้ได้รับบำนาญพิเศษนอกประเภทชอกหรือพันจากราชการเป็นผู้เบิกจ่าย ข.ค.บ. ส่วนท้องถิ่นที่ผู้รับบำนาญลาออก หรือพันจากราชการเป็นผู้เบิกจ่าย ข.ค.บ.
- กรณีเป็นการตรวจเอกสารไทย ว่าด้วยเงินช่วยเหลือจากบริษัทผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2551 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2550 กำหนดให้ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษหรือแดงชุกชุมกลาง บำนาญพิเศษในฐานะทายาทหญิงตัว โฉนดใน วันที่ 1 ตุลาคม 2550 ไปได้รับ ข.ค.บ. ดังนี้^{๑๙}
- (1) ผู้ได้รับบำนาญละ ข.ค.บ. หญิงตัว โฟโฟได้รับ ข.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละ ร้อยละ 4 ของจำนวนบำนาญละ ข.ค.บ. ที่ได้รับ
 - (2) ผู้ได้รับเฉพาะบำนาญโฟโฟได้รับ ข.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 4 ของจำนวนบำนาญที่ได้รับ

^{๑๖} ระเบียบฯ มีผลตั้งแต่วันที่ ๑๑ พ.ศ. 2547

^{๑๗} กรณีเงินช่วยเหลือจากบริษัทผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2522 ถึง 4 พ.ย. 2548 มีผลตั้งแต่วันที่ 10 พ.ศ. 2548

^{๑๘} ระเบียบฯ มีผลตั้งแต่วันที่ 11 พ.ศ. 2549

^{๑๙} ระเบียบฯ มีผลตั้งแต่วันที่ 12 พ.ศ. 2551

- ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2552 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 2552 ให้ออกสิทธิการรับ ช.ค.บ. (ฉบับที่ 10) และกำหนดไว้
- ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษในฐานะทายาทผู้ได้รับบำนาญรวมกันทุกประเภท เมื่อรวมกับ ช.ค.บ. ที่ได้รับต่ำกว่าเดือนละ 6,000 บาท ให้อำนาจ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนค่าของจำนวนเงิน 6,000 บาท ที่ด้วยจำนวนบำนาญทุกประเภท และ ช.ค.บ. ที่ได้รับ ¹²
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2554 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2554 กำหนดให้ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษในฐานะทายาทผู้รับบำนาญในวันที่ 1 เมษายน 2554 ให้อำนาจ ช.ค.บ. ดังนี้ ¹³
- (1) ผู้ได้รับบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้อำนาจ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 5 ของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับ
 - (2) ผู้ได้รับเฉพาะบำนาญให้อำนาจ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 5 ของจำนวนบำนาญที่ ได้รับ
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 15) พ.ศ. 2558 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 10 กรกฎาคม 2557 ให้ออกสิทธิการรับ ช.ค.บ. (ฉบับที่ 13) และกำหนดไว้
- ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษในฐานะทายาทผู้ได้รับบำนาญรวมกันทุกประเภท เมื่อรวมกับ ช.ค.บ. ที่ได้รับต่ำกว่าเดือนละ 9,000 บาท ให้อำนาจ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนค่าของจำนวนเงิน 9,000 บาท ที่ด้วยจำนวนบำนาญทุกประเภท และ ช.ค.บ. ที่ได้รับ ¹⁴
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2558 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม 2557 กำหนดให้ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษในฐานะทายาทผู้รับบำนาญในวันที่ 1 ธันวาคม 2557 ให้อำนาจ ช.ค.บ. ดังนี้ ¹⁵
- (1) ผู้ได้รับบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้อำนาจ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 4 ของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับ
 - (2) ผู้ได้รับเฉพาะบำนาญให้อำนาจ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 4 ของจำนวนบำนาญที่ ได้รับ

¹² ระเบียบ ว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2552 ถึง 4 ฉบับ มีผลบังคับใช้ฉบับที่ 13) พ.ศ.2552 ให้ออกสิทธิการรับ 4 ฉบับ (ฉบับที่ 10) พ.ศ.2552

¹³ ถึง 4 ฉบับ มีผลใช้ฉบับที่ 14) พ.ศ.2554

¹⁴ ระเบียบ ว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2552 ถึง 4 ฉบับ มีผลบังคับใช้ฉบับที่ 13) พ.ศ.2558 ให้ออกสิทธิการรับ 4 ฉบับ (ฉบับที่ 13) พ.ศ.2552

¹⁵ ถึง 4 ฉบับ มีผลใช้ฉบับที่ 16) พ.ศ.2558

➤ ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยเหลือสำหรับบ้านသူของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2562 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2562 ให้ยกเลิกความใน พ.ศ.บ. (ฉบับที่ 15) และกำหนดไว้

- ผู้ได้รับบ้านသူปกติ บ้านသူพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บ้านသူพิเศษในฐานะสหภาพ ย่อมได้รับบ้านသူรวมกันทุกประเภท เมื่อรวมกัน พ.ศ.บ. ที่ได้รับต่ำกว่าเดือนละ 10,000 บาท ให้ได้รับ พ.ศ.บ. เพิ่มขึ้นอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนต่างของจำนวนเงิน 10,000 บาท เท่ากับจำนวนบ้านသူทุกประเภท และ พ.ศ.บ. ที่ได้รับ ¹⁷

1.9.2 การเบิกจ่ายเงิน พ.ศ.บ. ¹⁸

1) การจ่าย พ.ศ.บ. ให้ป่ากฐนทนายว่าด้วยกรจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเพ็ญบ้านသူ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน มาใช้บังคับโดยอนุโลม เงินเดือนกรณีผู้รับบ้านသူถึงแก่ความตาย ให้จ่าย พ.ศ.บ. เดือนละสี่เดือนของความตาย

2) กรณีผู้รับบ้านသူเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบ้านသူ ให้เป็นหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดของผู้รับบ้านသူออกจากราชการเป็นผู้เบิกจ่าย พ.ศ.บ. โดยต้องประมาณรายจ่ายประจำปีไว้ในรายจ่ายงบกลาง ประเภทเงินช่วยเหลือสำหรับบ้านသူ (พ.ศ.บ.) กรณีที่มีคำสั่งประมาณรายจ่ายไว้ ให้จ่ายจวงบกลางประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพันและเบิกจ่ายให้กับผู้รับบ้านသူเป็นรายเดือน

3) กรณีกรณีผู้รับบ้านသူเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบ้านသူมาจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเดิม ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใหม่เงินสะสมศพของจ่ายเงิน พ.ศ.บ. ให้กับผู้รับบ้านသူ ตามสิทธิที่ผู้รับมีถึงได้รับไปทงก่อน แล้วแจ้งขอรับเงิน พ.ศ.บ. ที่ได้ศพของจ่ายไปแล้วไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเดิมที่ผู้รับบ้านသူออกจากราชการ ภายใน 7 วัน และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผู้รับบ้านသူออกจากราชการเบิกจ่ายเงิน พ.ศ.บ. และจัดส่งไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใหม่ที่ได้ศพของจ่ายเงิน พ.ศ.บ. ภายใน 15 วัน ¹⁹

4) การเบิกจ่าย พ.ศ.บ. ไม่คือยอดรายการหักภาษีเงินได้ แต่ให้นำไปคำนวณหักจากเงินบ้านသူในฐีกานเบิกเงินบ้านသူ

1.10. การตั้งจ่ายบำเหน็จบ้านသူ

1.10.1 ขั้นตอนการขอรับบำเหน็จบ้านသူ

1) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดประสงค์จะออกจากราชการ ให้ยื่นหนังสือขอลาออกจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตนสังกัด ตามแบบ น.ท. 14 และกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นพ้นจากราชการเพราะเกษียณอายุให้ยื่นคำขอรับบำเหน็จหรือบำนาญต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตนสังกัดล่วงหน้าได้เป็นเวลา 5 เดือนก่อนวันครบเกษียณอายุตามกฎหมายที่ข้าราชการมหาดไทยกำหนด ²⁰

¹⁷ ระเบียบ พ.ศ.บ. ว่าด้วยเงินช่วยเหลือสำหรับบ้านသူของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2562 มี 4 บท มีทั้งฉบับใหม่ ฉบับที่ 10 พ.ศ.2558 โดยฉบับที่ 4 บท (ฉบับที่ 10) พ.ศ.2558

¹⁸ ข้อ 2 - 8 ของระเบียบ พ.ศ.บ. ว่าด้วยเงินช่วยเหลือสำหรับบ้านသူของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2562 และข้อ 4 ของฉบับเดิม (ฉบับที่ 10) พ.ศ.2549

¹⁹ กรณีมีเอกสารของท้องถิ่น มี นท (0005.5.5.047) ฉบับที่ 1 มิถุนายน 2568 ถึง 4-7 ของแบบสหภาพบ้านသူของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.บ.)

²⁰ ระเบียบ พ.ศ.บ. ว่าด้วยเงินช่วยเหลือบ้านသူข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 มี 4 บท

* การลาออกจากราชการ หาก กศจ.ยังไม่ได้อนุมัติให้บุคคลลาออกจากราชการ และต่อมาบุคคลดังกล่าว ได้ยื่นหนังสือเพื่อขอแก้ไขวันลาออกสามารถจะทำได้โดยจะต้องยื่นส่วนหน้าก่อนวันลาออกไม่น้อยกว่า 30 วัน หรือกรณีมีเหตุผลจำเป็นพิเศษ ผู้บริหารท้องถิ่นจะอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนวันลาออก ให้ผู้ที่ประสงค์จะลาออกจากราชการยื่นหนังสือขอลาออกล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 30 วันก็ได้ และเมื่อ กศจ. ให้ความเห็นชอบลาออกแล้ว นายกเทศมนตรีจึงออกคำสั่งให้ลาออกจากราชการได้ ตั้งแต่วันที่ลาออก ¹⁶

2) เมื่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับเรื่องขอรับบำเหน็จบำนาญแล้วให้บันทึก วัน เดือน ปีที่ได้รับเรื่อง แล้วตรวจสอบและขอประสานหลักฐานต่าง ๆ เพื่อนำเสนอผู้ว่าราชการจังหวัด พิจารณาภายในกำหนดเวลาไม่เกิน 15 วันนับแต่วันรับเรื่อง ¹⁷

3) ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นใช้สมุดประวัติซึ่งมีการรับรองโดยถูกต้องเป็นหลักฐานในการตรวจสอบเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้ เว้นแต่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นๆ จะไม่มีสมุดประวัติหรือมีสมุดประวัติไม่ถูกต้องสมบูรณ์ หรือในกรณีที่หลักฐานต่าง ๆ เกี่ยวกับเวลาราชการขัดแย้งหรือไม่ตรงกัน ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับเรื่องขอรับบำเหน็จบำนาญส่งไปอีกรายราชการหรือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นคนนั้นเคยรับราชการอยู่เพื่อรับรองเวลาราชการของข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นหลักฐานก่อนเมื่อได้รับหลักฐานดังกล่าวแล้วให้รีบดำเนินการรวบรวมเรื่องขอรับบำเหน็จบำนาญ หรือบำเหน็จยกย่องพร้อมด้วยหลักฐานต่างๆโดยเสนอความเห็นไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดว่าสมควรจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญ หรือบำเหน็จยกย่องหรือไม่ประการใด ให้แจ้งใครเป็นจำนวนเท่าใด หรือเดือนละเท่าใด ตั้งแต่วันที่ใด ¹⁸

4) เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับเรื่องขอรับบำเหน็จบำนาญและเอกสารต่าง ๆ จากองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว ให้บันทึก วัน เดือน ปี ที่ได้รับไว้เป็นหลักฐาน แล้วรีบพิจารณาออกคำสั่งจ่ายภายในกำหนดเวลา 21 วันนับแต่วันได้รับเรื่อง ¹⁹

1.10.2 คำสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญ

1) จังหวัดจัดทำคำสั่งเป็น 3 ฉบับ โดยระบุให้ชัดเจนว่า จ่ายเป็นบำเหน็จ หรือบำนาญ หรือบำเหน็จยกย่อง ให้แก่ใคร จำนวนเท่าใด หรือเดือนละเท่าใด จ่ายตั้งแต่วันที่ใด และส่งคำสั่ง และเรื่องขอรับบำเหน็จบำนาญให้แก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่เสนอเรื่องเพื่อถือจ่ายหนึ่งชุด เป็นรักษาไว้ที่จังหวัดหนึ่งชุด และส่งไปยังสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นหนึ่งชุด

2) บำเหน็จ หรือบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ ให้สั่งจ่ายได้ตั้งแต่วันที่ราชการถือว่าเงินเดือนเป็นต้นไป) แต่สำหรับบำเหน็จยกย่อง หรือบำนาญพิเศษซึ่งจ่ายแก่ทายาทหรือผู้มีสิทธิในกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นถึงแก่ความตายหรือสูญหายนั้น ให้สั่งจ่ายได้ตั้งแต่วันที่ถึงแก่ความตายหรือวันเกิดจากวันที่สันนิษฐานว่าถึงแก่ความตาย

¹⁶ บัญชีเงินเดือนหรือสำเนียงเงินบำนาญของกรมการปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2508 3/45 วันที่ 30 กรกฎาคม 2540

¹⁷ ขณนิยม ๑๗-๖ คำสั่งเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2544 5๒ 3๔

¹⁸ ขณนิยม ๑๗-๖ คำสั่งเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546 5๒ 25

¹⁹ ขณนิยม ๑๗-๖ คำสั่งเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546 5๒ 26

3) ในกรณีที่มีการออกเช็คจ่ายปันยาในระหว่างเวลาที่ข้าราชการกำลังเข้ารับราชการใหม่ และต่อมาออกจากราชการครั้งถัดไปโดยไม่มีสิทธิได้รับปันยา การสั่งจ่ายปันยาที่เคยได้รับอยู่เดิม ตั้งแต่วันออกจากราชการครั้งนั้น จะจ่ายได้ดังเดิมเมื่อผู้รับปันยาได้ขึ้นมารับปันยามิหลังออกจากราชการ ส่วนที่ออกให้แก่เคยได้รับ และให้แจ้งกรมการปกครองส่วนท้องถิ่นเดิมที่จ่ายปันยาต่อไป ทั้งนี้ ให้แจ้งกรมการปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นรายงานผ่านจังหวัดไปยังกระทรวงมหาดไทยเพื่อแจ้ง ก.บ.ท. พรายอีกครึ่งหนึ่ง

4) เมื่อออกจากราชการส่วนท้องถิ่นได้รับคำสั่งจ่ายปันยาจากจังหวัดแล้ว ตั้งแต่วันที่ได้รับเรื่องรับทราบไว้เป็นหลักฐานโดยให้ลงลายมือชื่อรับทราบพร้อมทั้ง วัน เดือน ปี ไว้ในคำสั่งจ่ายของจังหวัด พร้อมทั้งให้ลงลายมือชื่อรับทราบไว้วันขณะเขียนที่ศึกษาไว้โดยเฉพาะตัว ส่วนผู้ที่อยู่ไกลหรืออยู่ต่างประเทศไม่สะดวกแก่การติดต่อให้มาลงนามทราบได้ ให้แจ้งให้ทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียน และหมายเหตุในขณะเขียนตัวว่าได้แจ้งให้ทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียน วัน เดือน ปีได้ ^{๕๒}

1.11 การเบิกจ่ายปันยาเงินปันยา

1) การเบิกจ่ายเงินปันยาเงินปันยาประจำเดือนหนึ่ง ๆ ให้ใช้ฎีกาคำขอแบบไทยกรอกจำนวนเงินปันยาเงินปันยา รวมทั้งเงินเพิ่มในประเภทเงินปันยาเงินปันยาข้าราชการส่วนท้องถิ่น และให้เขียนในแทรกแสดงรายชื่อจำนวนเงินที่ขอเป็นรายบุคคลลงในแบบ น.ท. 7 แล้วรวมยอดที่เขียนให้ตรงกับจำนวนขอเบิกแนบไว้กับฎีกา ^{๕๓}

2) การจ่ายเงินปันยาเงินปันยารวมทั้งเงินเพิ่มจากปันยาของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ให้เป็นหน้าที่ของบัญชี หรือหัวหน้าหน่วยการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ เป็นผู้รับผิดชอบและเบิกจ่ายตามระเบียบโดยให้ส่งจ่ายในขณะเขียนจ่ายเงินปันยาเงินปันยาส่วนหนึ่งส่วนหากโดยวิธีแบบ น.ท. 8 และให้กรอกรายชื่อจำนวนเงินปันยาเงินปันยาหรือตามลำดับในแทรกฎีกาคำขอแบบ และรวมยอดที่เขียนไว้โดยนิตย พริบที่หมายเหตุว่าเบิกโดยฎีกาคำขอแบบที่แนบไป วัน เดือน ปีได้ การจ่ายในวันหนึ่ง ๆ รวมที่ราย เป็นเงินเท่าใด ต้องแนบไว้ในซองหมายเหตุ ^{๕๔}

3) การขอรับปันยาเงินปันยาผ่านทางธนาคารให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

4) การจ่ายปันยาเงินปันยาให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของเดือน 5 วันทำการ สำหรับกรณีที่มีดอกเบี้ยเงินจากธนาคารหรือผู้มีสิทธิรับปันยาได้รับปันยาทางธนาคารให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของธนาคารในเดือนนั้น 5 วันทำการ แต่ทั้งนี้กระทรวงมหาดไทยจะกำหนดวันจ่ายเป็นอย่างอื่นก็ได้ ^{๕๕}

5) กรณีผู้รับปันยาเงินปันยาได้รับเงินไม่ได้ ให้ผู้รับผิดชอบจ่ายมีมติแทน และให้ผู้จ่ายเงิน รายงานเหตุด้วยว่าเป็นสภาพที่มีมติของใคร

6) ในกรณีที่ผู้รับปันยาเงินปันยาไม่สามารถจะมารับด้วยตนเองได้ ต้องทำหนังสือมอบอำนาจตามแบบ น.ท. 9

^{๕๒} ระเบียบ ก.บ.ท.ที่ ๖๖ เงินปันยาเงินปันยาข้าราชการกส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๖ ๖๖ ๒๗
^{๕๓} ๖๖ ๒๘
^{๕๔} ๖๖ ๒๙ ถึง ๖๖ ๓๑ ๕๕ ระเบียบ ก.บ.ท.ที่ ๖๖ เงินปันยาเงินปันยาข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.
^{๕๕} ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ที่ นท ๐๐๐๘.๖๒๑๐๘ ๑๖๖๖๓ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๘

1.12 การตรวจสอบการจ่ายบำนาญบ้านอายุ

1) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำทะเบียนตรวจจ่ายบำนาญบ้านอายุไว้เล่มหนึ่ง ตามแบบ บ.พ. 11 และให้มีข้อความดังนี้ คือผู้รับ จำนวนเงิน ตั้งแต่เดือนตุลาคมถึงเดือนกันยายน รวม 12 เดือน ในช่องหมายเหตุให้หมายเหตุว่าได้รับคำสั่งจ่ายบำนาญบ้านอายุตั้งแต่เมื่อใด เดือนใด เท่าใดโดยในการลงทะเบียนตรวจจ่ายต้องแยกประเภท ดังนี้^{๓๕}

(1) บำนาญบ้านอายุปกติ

(ก) เขตเทศบาล

(ข) เขตสุขตมภาพ

(ค) เขตสูงธานี

(ง) เขตบริหารการรวม

(2) บำนาญพิเศษ

(3) บำนาญอภิศง

2) การเบิกจ่ายเงินบำนาญบ้านอายุสมทบปัญหาหรือหัวหน้าหน่วยการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จ่ายเงินบำนาญจะต้องเป็นเงื่อนไขของรับบำนาญบ้านอายุ หลักฐานการเบิกจ่าย ตลอดจนเอกสารประกอบการจ่ายไว้ประกอบการตรวจสอบบัญชีการเงินเช่นเดียวกับใบสำคัญการจ่ายเงินประเภทอื่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3) เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เบิกจ่ายบำนาญค้างชำระสิทธิ์ให้ผู้รับบ้านอายุแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับมีคชชบจัดทำทะเบียนคุมการจ่ายเงินบ้านอายุค้างชำระสิทธิ์ตามแบบ บ.พ. 17 เพื่อให้ควบคุมและตรวจสอบการเบิกจ่ายบำนาญค้างชำระสิทธิ์ให้เป็นปัจจุบัน เพื่อเป็นหลักฐานเมื่อผู้รับบ้านอายุถึงแก่กรรมและต้องจ่ายเงินบำนาญจากยอดส่วนที่เหลือหรือหักบ้านอายุค้างชำระสิทธิ์ให้แก่ทายาท^{๓๖}

4) ในกรณีที่มีข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบ้านอายุของเดือนเปลี่ยนสถานที่รับบำนาญให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นบันทึกเพิ่มเติมในรายการทนายความแบบหนังสือสำคัญจ่ายเงินบ้านอายุครึ่งสุดท้าย บ.พ. 13 เพื่อให้เป็นหลักฐานในการควบคุมและตรวจสอบการได้รับเงินบำนาญค้างชำระสิทธิ์ของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบ้านอายุที่ของเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ

1.13 การแสดงการดำรงชีวิตของผู้รับบำนาญ

1.13.1 ผู้แสดงตนเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญ^{๓๗}

1) ภายในเดือนแรกของปีงบประมาณใหม่ทุกปี ให้ผู้รับบำนาญแสดงการดำรงชีวิตอยู่ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยจะแสดงด้วยตนเอง หรือให้มีการรับรองของนายอำเภอตามทะเบียนท้องถิ่นที่ผู้รับบำนาญมีภูมิลำเนาอยู่ในปัจจุบัน หรือข้าราชการประจำไม่ต่ำกว่าระดับ 5 เป็นผู้รับรองตามแบบ บ.พ. 12 ซึ่งรับรองว่าผู้รับบำนาญมีดำรงชีวิตอยู่ เพื่อประกอบเป็นหลักฐานการเบิกจ่ายเงินโดย

^{๓๕} ระเบียบ บ.พ. ๑๓ ว่าด้วยใบปะนบบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น บ.พ.2546 ถึง 32 ถึง 33

^{๓๖} หนังสือกระทรวงมหาดไทย-ส่วนกลาง ปี ๒๓-๒๕๒๘.๖/๑ ๔๕๘ ลงวันที่ ๒๔ ก.พ. ๒5๒๘

^{๓๗} ระเบียบ บ.พ. ๑๓ ว่าด้วยใบปะนบบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น บ.พ.2546 ถึง 34

2) ให้บิดาหรือนักผู้จ่ายบำนาญจัดทำสมุดไว้เล่มหนึ่งเพื่อใช้ในการแสดงรายชื่อและจำนวนที่อยู่ของผู้รับบำนาญ และให้ผู้รับบำนาญลงลายมือชื่อ วัน เดือน ปี ที่แสดงการดำรงชีวิตอยู่ไว้เป็นหลักฐาน

3) กรณีมอบเงินทดให้ผู้อื่นรับแทน ให้ปฏิบัติตามความในข้อ 2) โดยสมบูรณ์

1.13.2 ผู้แสดงตนเป็นบุตรที่กำลังศึกษา³⁶

กรณีผู้รับบำนาญพิเศษเป็นบุตรซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษา หรือชั้นอุดมศึกษา หรือชั้นการศึกษาที่ราชการรับรองให้เทียบเท่า ถ้าประสงค์จะขอรับบำนาญพิเศษต่อไปอีกหลังจากที่มีอายุครบ 20 ปีบริบูรณ์แล้ว ให้ยื่นใบรับรองของสถานศึกษานั้น ๆ และหลังจากนั้นให้ยื่นใบรับรองเห็นว่าภายในเดือนแรกของปีงบประมาณใหม่ทุกปีจนถึงอายุครบ 25 ปีบริบูรณ์

1.13.3 หลักฐานการดำรงชีวิต

1) เมื่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับหลักฐานการดำรงชีวิตอยู่ หรือใบรับรองของสถานศึกษาแล้ว ให้บันทึกไว้ในทะเบียนการจ่ายเงินบำนาญและทะเบียนตรวจจ่ายเงินบำนาญว่า ผู้รับบำนาญรายใดได้แสดงการดำรงชีวิตอยู่ตั้งแต่วัน เดือน ปีใด หรือได้ยื่นใบรับรองของสถานศึกษาตั้งแต่ วัน เดือน ปีใด แล้วแต่กรณี เพื่อเป็นหลักฐานการจ่ายบำนาญต่อไป ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่เบิกจ่ายเงินรักษาหลักฐานดังกล่าวไว้ เพื่อตรวจสอบบัญชีการเงินต่อไป

2) ถ้าปรากฏว่าผู้รับบำนาญขาดสิทธิที่จะได้รับบำนาญต่อไปแล้ว หรือผู้รับบำนาญไม่แสดงการดำรงชีวิตอยู่ หรือไม่ยื่นใบรับรองของสถานศึกษา ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระงับการจ่ายบำนาญไว้จนกว่าผู้รับบำนาญจะแสดงหลักฐานการดำรงชีวิตอยู่ หรือส่งใบรับรองของสถานศึกษาให้ถูกต้อง³⁷

1.14 การเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ³⁸

ผู้รับบำนาญที่อ้างภูมิลำเนา และประสงค์จะโอนการรับเงินบำนาญไปรับจากองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปเสีกับในท้องถิ่นที่ได้อาศัยอยู่ใหม่ ให้ผู้รับบำนาญยื่นเรื่องต่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่จ่ายบำนาญเดิม และได้ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นส่งเรื่องและหนังสือสำคัญจ่ายเงินบำนาญครั้งสุดท้ายตามแบบ บ.ศ. 13 ไปยังจังหวัด และให้จังหวัดรายงานเพื่อขออนุมัติกระทรวงมหาดไทย

2. บำเหน็จลูกจ้าง

บำเหน็จลูกจ้าง คือ เงินตอบแทนความชอบที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ที่สิ้นหรือออกจากราชการ ทั้งนี้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง ของทบวงการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2555 ซึ่งมีหลักเกณฑ์และสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ โดยสรุป ดังนี้

³⁶ ตามกฎ ๑๓๓ ก.พ.ว่าด้วยระเบียบการจ่ายบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 254๕ ถึง ๒๖ ถึง ๒๘

³⁷ ถึง ๒7

³⁸ ถึง ๒๘

2.1 ลูกจ้างผู้มีสิทธิรับบำนาญ

ลูกจ้างที่มีสิทธิรับบำนาญ จะต้องเป็นลูกจ้างขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนไม่ได้ดังนี้

1) ลูกจ้างประจำได้แก่ ลูกจ้างรายเดือน รายวัน และรายชั่วโมง ซึ่งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจ้างไว้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะประจำไม่มีกำหนดเวลาตามอัตราและจำนวนที่กำหนดไว้โดยจ่ายค่าจ้างจากงบประมาณขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น **แต่ไม่รวมคือ**

- ลูกจ้างประจำที่มีสัญญาจ้าง
- ลูกจ้างที่จ้างไว้ปฏิบัติงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในต่างประเทศ

2) ลูกจ้างชั่วคราว ได้แก่ ลูกจ้างรายเดือน รายวัน และรายชั่วโมง ซึ่งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจ้างไว้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะชั่วคราว และหรือโดยมีกำหนดเวลาจ้าง โดยจ่ายค่าจ้างจากเงินงบประมาณขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

2.2 สิทธิประโยชน์ด้านบำนาญของลูกจ้าง

บำนาญลูกจ้างให้จ่ายจากเงินรายได้ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ยกเว้น ลูกจ้างประจำภาครัฐไว้จัดระเบียบให้จ่ายจากเงินอุดหนุน และกรณีลูกจ้างประจำฝ่ายโอนภารกิจจะมีกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นจ่ายระหว่างงบประมาณเงินอุดหนุนของรัฐ แต่งบประมาณขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคำนวณตามระยะเวลาที่ปฏิบัติงานที่ประจำส่วนราชการเดิมและ ราชการส่วนท้องถิ่น สิทธิประโยชน์ด้านบำนาญลูกจ้างขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวนเงิน บำนาญปกติ บำนาญรายเดือน บำนาญพิเศษ บำนาญพิเศษรายเดือน และบำนาญชดเชย ดังนี้

1) บำนาญปกติ

1.1 สิทธิในการรับบำนาญปกติ

บำนาญปกติ คือ เงินตอบแทนที่จ่ายครั้งเดียวให้แก่ ลูกจ้างประจำเท่านั้น ที่ออกจากงาน โดยต้องเว้นระยะเวลาทำงานและลาออกจากงานด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ดังนี้

➢ **ส่วนเป็นลูกจ้างประจำรวมแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปีบริบูรณ์** และลาออกจากการทำงานด้วยเหตุ ดังนี้

- (1) ลาออกโดยไม่มีสาเหตุ และได้วิญญูจากผู้มีอำนาจสั่งบรรจุแทนแต่งตั้ง หรือผู้ได้รับมอบอำนาจแล้ว
- (2) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและถูกสั่งให้ปลดออกจากราชการ

➢ **ส่วนเป็นลูกจ้างประจำรวมแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปีบริบูรณ์** และลาออกจากการทำงานด้วยเหตุ ดังนี้

- (1) บำนาญไม่อาจปฏิบัติงานที่การงานของตนโดยสมัครใจ หรือโดยเป็นตรวจแพทย์ซึ่งหาการตรวจรับตรวจว่าไม่สามารถ หรือไม่สมควรทำงานต่อไป
- (2) ราชคุณสมบัตินี้ยกเว้นสัญญาจ้าง
- (3) ราชคุณสมบัตินี้ของจาก ไม่เป็นผู้เห็นชอบในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(4) ขาดคุณสมบัติ เนื่องจากไปดำรงตำแหน่งกำนัน แพทย์ประจำตำบล
สารวิธรกำนัน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน

(5) ขาดคุณสมบัติ เนื่องจากไปดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง

(6) ขาดคุณสมบัติ เนื่องจากเป็นผู้ทุพพลภาพ จนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้
ให้ความสามารถ หรือจิตตึณเพี้ยนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน

(7) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากไปเป็นกรรมการพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่
ในพรรคการเมือง

(8) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากตกเป็นบุคคลล้มละลาย

(9) องค์ประกอบครบส่วนที่จะต้องเป็นเลิกตำแหน่ง หรือยุบตำแหน่ง

(10) หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ที่การงานให้มีประสิทธิภาพ
หรือประพฤตินั้นไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่การงาน หรือบกพร่องในหน้าที่ด้วยเหตุใด

(11) ถูกสั่งให้ออกจากราชการ เมื่อเขาจะมีเหตุอันควรสงสัยอย่างอื่นว่าผู้ป็น
ได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงแต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะลงโทษปลดออกหรือ
ไล่ออกได้ แต่มีผลสืบหรือมีวาทะในกรณีที่ถูกสอบสวนนั้น ซึ่งถ้าให้ปฏิบัติงานต่อไปอาจจะเป็น
การเสียหายแก่ราชการ

(12) ถูกสั่งให้ออกจากราชการเนื่องจากรับโทษจำคุกโดยศาล หรือต้อง
รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ
ซึ่งยังไม่สิ้นกับจะตั้งอยู่กระโหลกปลดออกหรือไล่ออก

(13) ไปรับราชการทหาร ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

(14) ขาดคุณสมบัติในการทำงานเป็นลูกจ้างประจำ ตามระเบียบกระทรวง
มหาดไทยว่าด้วยการจ้างลูกจ้างของหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

1.2 การคำนวณค่าเหน็จปกติ

การคำนวณค่าเหน็จปกติ ให้คำนวณ ดังนี้

➤ ค่าจ้างเดือนสุดท้าย x จำนวนเดือนที่ทำงาน

12

(1) ค่าจ้าง หมายถึง ค่าจ้างเดือนรวมปกติ ตามอัตราที่กำหนดจ่ายในการทำงาน
ในระยะเวลาตามปกติ และหมายรวมรวมถึงเงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสู้รบ (พ.ส.ร.) ด้วย

(2) ค่าจ้างเดือนสุดท้าย หมายถึง ค่าจ้างที่ในเดือนที่ถูกจ้างควรจะได้รับในเดือน
สุดท้ายก่อนออกจากงาน

(3) เวลาทำงานนับเป็นเดือน เศษของเดือนถ้ามี: 15 วันให้นับเป็น 1 เดือน ถ้าไม่ถึง
15 วันให้ถือครึ่ง สำหรับจำนวนวันถ้ามีหลายคนให้รวมกันแล้วนับ 30 วันเป็น 1 เดือน

(4) ถ้าลูกจ้างประจำผู้มีสิทธิได้รับบำเหน็จปกติค่าเสียดก่อน ได้รับบำเหน็จปกติ
เงินดังกล่าวถือเป็นมรดกแก่ทายาทตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

2) บำเหน็จพิเศษ

บำเหน็จพิเศษ คือ เงินตอบแทนที่จ่ายครั้งเดียวให้แก่ ลูกจ้างประจำหรือลูกจ้างชั่วคราว ที่ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติงานในหน้าที่หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุการตามหน้าที่ซึ่งแตกต่างที่ทางราชการรับรองได้ตรวจสอบและแสดงว่าไม่ใช่งานการปฏิบัติหน้าที่ได้ศึกษา

2.1 สิทธิในการรับบำเหน็จพิเศษ

(1) ลูกจ้างประจำ หรือลูกจ้างชั่วคราว ที่ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติงานในหน้าที่ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุการตามหน้าที่ที่ถึงแก่ความตาย นอกจากจะได้รับบำเหน็จปกติแล้ว ให้ได้รับบำเหน็จพิเศษอีกด้วย เว้นแต่ ынตรายที่ได้รับหรือการป่วยเจ็บนั้นเกิดจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงหรือจากความผิดของตนเอง

(2) กรณีลูกจ้างชั่วคราวที่มีสิทธิรับบำเหน็จพิเศษไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จปกติ

2.2 อัตราบำเหน็จพิเศษ

กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้กำหนดตามสมควรแก่เหตุการณ์ ประกอบกับความพิการ และคุณภาพภาพ ดังนี้

(1) ลูกจ้างประจำ

- กรณีปฏิบัติหน้าที่ในเวลาปกติ ให้ได้รับ 6 ถึง 24 เท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย
- ระหว่างเวลาที่มีการรบ การสงคราม การปราบปรามจลาจล หรือในระหว่างที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึก หรือประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ให้ได้รับ 36 ถึง 42 เท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

(2) ลูกจ้างชั่วคราว

- ให้ได้รับ 3 ใน 4 ส่วนของลูกจ้างประจำ

(3) ข้าราชการ

กรณีลูกจ้างผู้มีสิทธิรับบำเหน็จพิเศษสามารถจะได้รับบำเหน็จพิเศษ ถ้าทางเพราะเหตุตามข้อ 2) ให้จ่ายบำเหน็จพิเศษแก่ทายาทผู้มีสิทธิรับมรดกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ดังนี้

(3.1) กรณีผู้ตายเป็นลูกจ้างประจำ

- ในกรณีปฏิบัติหน้าที่ในเวลาปกติ ให้ได้รับ
 - = อัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย x 30 เดือน
- ในระหว่างเวลาที่มีการรบ การสงคราม การปราบปรามจลาจล หรือในระหว่างที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึก หรือประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินให้ได้รับ
 - = อัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย x 48 เดือน

(3.2) กรณีผู้ตายเป็นลูกจ้างชั่วคราว

- ให้ได้รับ = 3 ใน 4 ส่วนของลูกจ้างประจำ

2.3 กรณีลูกจ้างผู้มีสิทธิรับบำนาญพิเศษ ได้รับเงินช่วยเหลือประเภทอื่น ๆ อยู่

กรณีลูกจ้างประจำหรือลูกจ้างชั่วคราวได้รับเงินบำนาญ หรือป่วยเจ็บตามข้อ (1) หรือถึงแก่ความตาย ตามข้อ (3) ถ้าลูกจ้างหรือทายาทมีสิทธิได้รับที่รับบำนาญพิเศษตามระเบียบนี้ เงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัยตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติงานที่นอกเหนือจากกฎหมายว่าด้วย การจ่ายเงินค่าตอบแทนและการพิจารณาบำเหน็จรางวัลของปีงบประมาณการปราบปรามผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ หรือ เงินอื่นในลักษณะเดียวกันจากทางราชการ หรือจากหน่วยงานอื่นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งให้ไป ปฏิบัติงานให้มีสิทธิได้รับได้คือจะอย่างไรก็ตามเงินนี้แล้วแต่ขอยื่นขอ

3) บำเหน็จรางวัลเดือน

บำเหน็จรางวัลเดือน คือ เงินตอบแทนของลูกจ้างประจำที่ออกทำงานและมีเวลาการปฏิบัติงาน เป็นระยะเวลาครบถ้วนถึง 25 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ซึ่งจ่ายเป็นรายเดือนจนกว่าลูกจ้างผู้มีบำเหน็จรางวัลเดือน จะเสียชีวิต

3.1 สิทธิการรับบำเหน็จรางวัลเดือน

- 1) ลูกจ้างประจำที่มีสิทธิรับบำเหน็จปกติ และมีระยะเวลาทำงาน ตั้งแต่ 25 ปี บริบูรณ์ขึ้นไปจะแสดงความประสงค์ขอรับเป็นบำเหน็จรางวัลเดือนแทนก็ได้
- 2) สิทธิในบำเหน็จรางวัลเดือนให้เริ่มตั้งแต่วันที่ลูกจ้างประจำออกจากราชการจนถึงแก่ความตาย

3.2 วิธีการคำนวณบำเหน็จรางวัลเดือน

$$\text{➤ } \frac{\text{ค่าจ้างเดือนสุดท้าย} \times \text{จำนวนเดือนที่ทำงาน}}{12 \times 50}$$

4) บำเหน็จพิเศษรายเดือน

บำเหน็จพิเศษรายเดือน คือ เงินที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างประจำที่ได้รับเงินบำนาญ หรือป่วยเจ็บ เพราะเหตุปฏิบัติงานในหน้าที่ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุการกระทำทางหน้าที่ซึ่งแพทย์ที่ทาง ราชการรับรอง และแสดงว่าไม่สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ได้อีกเลย ซึ่งจ่ายเป็นรายเดือน

4.1 สิทธิการรับบำเหน็จพิเศษรายเดือน

- 1) ลูกจ้างประจำที่มีสิทธิรับบำเหน็จพิเศษขอรับบำเหน็จพิเศษรายเดือนแทนก็ได้
- 2) สิทธิในบำเหน็จพิเศษรายเดือนให้เริ่มตั้งแต่วันที่ลูกจ้างประจำออกจากงาน จนถึงแก่ความตาย

4.2 อัตราบำเหน็จพิเศษรายเดือน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นผู้กำหนดตามสมควรแก่เหตุการณั้ประกอบด้วย ความพิการ และสุขภาพของลูกจ้างประจำ ดังนี้

- กรณีปฏิบัติงานในเวลาดปกติ ให้ได้รับ
 - = 6. ถึง 24 เท่า ของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

- ระหว่างเวลาที่มีการรบ การสงคราม การปราบปรามจลาจล หรือในระหว่างที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึก หรือประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ให้ใช้วิธีรับ
 - = 36 ถึง 42 คน ของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

50

5) ป่าหน้ำจลคทอล

ป่าหน้ำจลคทอล คือ เส้นที่จ่ายให้แก่ภรรยาของลูกจ้างประจำที่รับป่าหน้ำจลรายเดือน หรือป่าหน้ำจลพิเศษรายเดือนที่ถึงแก่ความตาย

5.1 ผู้มีสิทธิรับป่าหน้ำจลคทอล และวิธีคำนวณ

5.1.1 กรณีผู้รับป่าหน้ำจลรายเดือนหรือผู้รับป่าหน้ำจลพิเศษรายเดือนถึงแก่ความตาย ให้จ่ายป่าหน้ำจลคทอล เป็นจำนวน = 15 เท่าของป่าหน้ำจลรายเดือน หรือป่าหน้ำจลพิเศษรายเดือน

5.1.2 จ่ายให้แก่ภรรยาผู้มีสิทธิ ดังนี้

- (1) บุตรโสดได้รับ 2 ส่วน ถ้าผู้ตายมีบุตรถึงแก่ 3 คนขึ้นไป ให้ได้รับ 3 ส่วน
- (2) สามี หรือ ภรรยา ให้ได้รับ 1 ส่วน
- (3) บิดา มารดา หรือบิดา หรือมารดา ที่มีชีวิตอยู่ให้ได้รับ 1 ส่วน
- (4) กรณีไม่มีทายาทตาม (1) (2) (3) หรือทายาทดังกล่าวนี้ไม่ได้ตายไปก่อน

ก็ให้แบ่งป่าหน้ำจลคทอลระหว่างทายาทผู้มีสิทธิที่อยู่ตามส่วน

5.1.3 กรณีไม่มีทายาทตามข้อ 5.1.2 ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งลูกจ้างประจำผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดตามแบบและวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

5.1.4 กรณีไม่มีทายาทหรือบุคคลที่ได้แสดงเจตนาไว้ หรือบุคคลนั้นไม่ได้ตายไปก่อน ให้สิทธิรับป่าหน้ำจลคทอลเป็นอันยุติ

5.1.5 กรณีจ่ายป่าหน้ำจลคทอลไปแล้ว หากปรากฏว่ามีบุตรเพิ่มขึ้นโดยคำพิพากษาของศาลว่า เป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอไว้รับแล้วเป็นบุตรก่อนหรือภายใน 1 ปี นับแต่วันที่มีบิดาตาย หรือนับแต่วันที่ได้รู้ หรือควรได้รู้ถึงความตายของบิดา ให้แบ่งป่าหน้ำจลคทอลนั้นใหม่ระหว่างทายาทผู้มีสิทธิ โดยถือว่าบุตรชอบด้วยกฎหมายตามคำพิพากษานั้นเป็นทายาทผู้มีสิทธิตั้งแต่วันตายของลูกจ้างผู้รับป่าหน้ำจลรายเดือน หรือป่าหน้ำจลพิเศษรายเดือน แล้วแต่กรณี ในกรณีเช่นนี้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดเรียกคืนป่าหน้ำจลคทอลจากทายาท ซึ่งรับป่าหน้ำจลคทอลไปก่อนแล้วสามารถจะเรียกที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

5.1.6 กรณีไม่สามารถเรียกคืนป่าหน้ำจลคทอลที่จ่ายให้ทายาทซึ่งรับก่อนไปในส่วนของตนได้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดไม่ต้องรับผิดชอบจ่ายเงินป่าหน้ำจลคทอลให้แก่บุตรซึ่งไม่ได้คำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายอันหลังไปก็เว้นแก่สิทธิรับป่าหน้ำจลคทอลต่อไป

6) **งบประมาณในการช่วยเหลือเงินบำนาญให้แก่ลูกจ้างประจำ**

6.1 **กรณีลูกจ้างประจำการโรงเรียน ลูกจ้างประจำการโรงเรียนถ่ายโอน**

บำนาญปกติ บำนาญรายเดือน บำนาญพิเศษ บำนาญพิเศษรายเดือน บำนาญชดเชย และเงินช่วยเหลือกรณีลูกจ้างประจำการโรงเรียน ลูกจ้างประจำการโรงเรียนถ่ายโอน ใช้งบประมาณในตำแหน่ง (3 เท่าของค่าจ้าง) เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุน

6.2 **กรณีลูกจ้างประจำขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น**

บำนาญปกติ บำนาญรายเดือน บำนาญพิเศษ บำนาญพิเศษรายเดือน บำนาญชดเชย และเงินช่วยเหลือกรณีลูกจ้างประจำอื่นแก่กรมในตำแหน่ง (3 เท่าของค่าจ้าง) เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

6.3 **กรณีลูกจ้างประจำถ่ายโอน**

(1) บำนาญปกติ บำนาญรายเดือน บำนาญพิเศษ บำนาญพิเศษรายเดือน และบำนาญชดเชย รายการดังกล่าวทั้งหมดเฉพาะส่วนที่รัฐบาลรับภาระ เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุน

(2) บำนาญปกติ บำนาญรายเดือน บำนาญพิเศษ บำนาญพิเศษรายเดือน และบำนาญชดเชย รายการดังกล่าวทั้งหมดเฉพาะส่วนที่ท้องถิ่นรับภาระ เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

(3) เงินช่วยเหลือ กรณีลูกจ้างประจำถ่ายโอนถึงแก่กรมในตำแหน่ง (3 เท่าของค่าจ้าง) เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุน

6.4 บำนาญปกติ บำนาญรายเดือน บำนาญพิเศษ บำนาญพิเศษรายเดือน และบำนาญชดเชย ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง

7) **การช่วยเหลือเงินบำนาญลูกจ้าง**

การช่วยเหลือเงินบำนาญลูกจ้างตามระเบียบว่าด้วยบำนาญลูกจ้างของหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ข้อ 19 แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2552 เป็นอำนาจของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือนายกเทศมนตรี หรือนายกองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วแต่กรณี

3. **มีภาพแสดงสิทธิประโยชน์บำนาญบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น**

- ข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
 - ตำแหน่งครู ครูถ่ายโอน ครูผู้ดูแลเด็ก
 - ตำแหน่งครูถ่ายโอน/บุคลากรทางการศึกษา ที่เป็นสมาชิก กบข.
 - ข้าราชการถ่ายโอนที่เป็นสมาชิก กบข.
- (รายละเอียดมีภาพในหน้า 44 - 47)

ผังภาพแสดงสิทธิประโยชน์บ้านนาถุข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ 2

ระเบียบกฎหมาย และหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติ

บ้นหนึ่งป่านาญจ้าราชการส่วนท้องถิ่น

พ.ศ. ๒๕๐๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๐

เป็นปีที่ ๑๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ

ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยบ้นหนึ่งป่านาญจ้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งพระ
พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติบ้นหนึ่งป่านาญจ้าราชการส่วนท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๐๐"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติเดิมที่ออกโดยคณะมนตรีความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร
พ.ศ. ๒๔๙๙

ในกรณีที่มีบทกฎหมาย กฎหรือข้อบังคับอื่นขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้
ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"ข้าราชการส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงาน
เทศบาล พนักงานเมืองพัทยา พนักงานส่วนตำบล ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และพนักงานของ
ราชการส่วนท้องถิ่นที่คนงานที่มีกฎหมายจัดให้ราชการส่วนท้องถิ่นขึ้นขึ้น แต่ไม่รวมถึงข้าราชการ
กลุ่มพนักงานนคร

* พระราชบัญญัติบ้นหนึ่งป่านาญจ้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๓๔ ตอนที่
๓๘ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๐

* มาตรา ๔ มีผลสำหรับ "ข้าราชการส่วนท้องถิ่น" เฉพาะโดยพระราชบัญญัติบ้นหนึ่งป่านาญจ้าราชการส่วนท้องถิ่น
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐๕ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญ

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนตำบล ตามกฎหมายว่าด้วยกรณีนั้น และราชการส่วนท้องถิ่นเป็นตามที่กฎหมายจัดตั้งขึ้น แต่ไม่รวมถึงกรุงเทพมหานคร

“วงราชการสำหรับส่วนบำนาญ” หมายความว่า เวลาที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นรับราชการหรือปฏิบัติงานมาตั้งแต่ต้นจนถึงวันสุดท้ายที่ได้รับเงินเดือนตามเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

“เงินเดือนเดือนสุดท้าย” หมายความว่า เงินเดือนที่ได้รับจากเงินงบประมาณของราชการส่วนท้องถิ่นประเภทเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ออกจากราชการ รวมทั้งเงินเพิ่มพิเศษ ภาษีเงินได้สำหรับข้าราชการ และหรือเงินเพิ่มการเลื่อนฐานะและหรือสำหรับประจำตำแหน่งที่ต้องดำรงตำแหน่งเป็นปกติ และหรือสำหรับการดูรับ และหรือสำหรับการปรนปรนผู้กระทำความผิดแต่ไม่รวมเงินเพิ่มอย่างอื่นๆ

“เงินเดือนเดิม” หมายความว่า เงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ตนได้รับสูงสุดโดยครั้งใดก่อนออกจากราชการ แต่ในกรณีที่มีกฎหมายหรือกฎ ก.ร. ปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการส่วนท้องถิ่นเงินเดือนใหม่ให้หมายความว่า เงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ตนได้รับสูงสุดโดยครั้งใดก่อนออกจากราชการและได้ปรับตามกฎหมายหรือ กฎ ก.ร. ที่ใช้บังคับแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นแล้ว

“บำนาญ” หมายความว่า เงินตอบแทนความชอบที่ได้รับราชการมาซึ่งจ่ายครั้งเดียว

“บำนาญ” หมายความว่า เงินตอบแทนความชอบที่ได้รับราชการมาซึ่งจ่ายเป็นรายเดือน

“บุคคลที่ทางราชการรับรอง” หมายความว่า ผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะคือประกาศนียบัตรว่าด้วยการศึกษาการประกอบโรคศิลปะ หรือแพทย์ที่มีสิทธิประกอบโรคศิลปะในต่างประเทศซึ่งประกอบโรคศิลปะอยู่ในต่างประเทศนั้น และกระทรวงมหาดไทยได้รับรองให้ทำการตรวจแลเห็นสมควรขึ้นตามความในพระราชบัญญัตินี้ได้

“ทายาทผู้มีสิทธิ” หมายความว่า

(๑) บุตร และให้หมายความรวมถึงบุตรซึ่งได้มีสภาพเหมือนบุตรว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้เป็นเด็กเป็นบุตรที่ชอบหรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ยังมีชีวิตอยู่หรือนับแต่วันที่ได้รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของบิดา

* มาตรา ๔ นิยามคำว่า “ราชการส่วนท้องถิ่น” แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ หน้า ๖๒ ตอนที่ ๑๕๓ พงศกัณธ ๒๕๕๒

* มาตรา ๔ นิยามคำว่า “เงินเดือนเดือนสุดท้าย” แก้ไข โดยพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๑ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๓๑ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๕๑ ตอนที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๓๑

* มาตรา ๔ นิยามคำว่า “เงินเดือนเดิม” แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๑๔ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๑๔ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๑๒ ตอนที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๑๔

* มาตรา ๔ นิยามคำว่า “ทายาทผู้มีสิทธิ” เปลี่ยนโดยพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๑ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๓๑ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๕๑ ตอนที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๓๑

(๒) ตามพิธีอภิเษก

(๓) นิคมารค

“ผู้อุปการะ” หมายความว่า

(๑) ผู้ที่ได้อุปการะเมื่ออยู่ให้การศึกษาผู้ด้อยฐานะแล้ว อันที่นิคมารคกับบุตรหรือ

(๒) ผู้ที่ได้อุปการะข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นผู้มีรายได้

ไม่เพียงพอแก่ชีพภาพ หรือได้อุปการะข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นผู้มีรายได้
วิกฤติไม่สามารถที่จะช่วยเหลือได้ ผู้อุปการะตามข้อนี้ต้องเป็นผู้ได้อุปการะประจำเป็นส่วนใหญ่

“ผู้อยู่ในอุปการะ” หมายความว่า ผู้ที่อยู่ในความอุปการะของผู้ด้อยฐานะ โดยจำเป็นคือ
มีผู้อุปการะ และความสามารถของผู้ยื่นคำขอให้รับความช่วยเหลือเพราะขาดความสามารถ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และมี
อำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ลักษณะ ๑

กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

“มาตรา ๖ ให้มีกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นขึ้น เพื่อจ่ายบำเหน็จบำนาญ
แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดยให้ราชการส่วนท้องถิ่นยกเงินจากประมาณการรายรับในงบประมาณ
รายจ่ายประจำปีเพื่อสมทบเงินเป็นกองทุนในอัตราที่กำหนดโดยกฎกระทรวงไม่เกินร้อยละสาม และ
ตั้งประเภทเงินนี้ไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปีของราชการส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง

ประมาณการรายรับในงบประมาณรายจ่ายประจำปีซึ่งพึงคำนวณหักสมทบกองทุน
บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น นี้ให้นับเงินประเภทเงินบริวาร เงินกู้ เงินที่มีผู้บริจาคให้หรือ
เงินอุดหนุนมารวมคำนวณด้วย

เงินที่หักสมทบเข้าเป็นกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นคือค่าจ้าง ให้มีส่ง
กระทรวงมหาดไทย

“มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญ

“ มาตรา ๕ มีผลคำว่า “ผู้อุปการะ” แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๔ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๘๖ ตอนที่ ๑๑๔ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๖๒ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๑๔

“ มาตรา ๖ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๑๔ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๘๖ ตอนที่ ๑๑ ก (ฉบับพิเศษ) หน้า ๑๒ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๔

“ มาตรา ๗ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๑๔ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๘๖ ตอนที่ ๑๑ ก (ฉบับพิเศษ) หน้า ๑๒ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๔

ข้าราชการส่วนท้องถิ่น” ประกอบด้วย ๑) ปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นประธานกรรมการ ๑) อธิบดีกรมการปกครอง ๑) อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ปรึกษาคณะกฤษฎีกากระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงการคลัง ๑) ผู้แทนคณะกรรมการกฤษฎีกาข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดจำนวนสองคน ผู้แทนคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลจำนวนสองคน และผู้แทนคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบลจำนวนสองคน เป็นกรรมการ

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งแต่งตั้งข้าราชการกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจำนวนหนึ่งคนเป็นเลขาธิการ และให้แต่งตั้งข้าราชการกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจำนวนสองคนเป็นผู้ช่วยเลขาธิการ

คณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจควบคุมและดำเนินการบริหารเงินกองทุน รวมทั้งหาผลประโยชน์จากกองทุนตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ และให้มีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๘ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้รวมถึงประเภทเงินดังกล่าวต่อไปนี้ด้วย

- (๑) เงินคงเหลือที่เกิดจากกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายนี้
- และ
- (๒) เงินที่มีผู้อุทิศมอบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ลักษณะ ๒
บำเหน็จบำนาญปกติ

หมวด ๓

สิทธิในบำเหน็จบำนาญปกติ

มาตรา ๙ เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดออกจากราชการ ให้จ่ายบำเหน็จหรือบำนาญจากกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้ตามเกณฑ์ซึ่งกำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

สิทธิในบำเหน็จหรือบำนาญเป็นสิทธิเฉพาะตัวจะโอนไม่ได้

มาตรา ๑๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๑ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งจะ ได้รับบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อก่อนออกจากราชการต้องได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือนของราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๑๑ บุคคลที่ระบุไว้ต่อไปนี้ไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญปกติตามพระราชบัญญัตินี้

- ๑) ผู้ถูกไล่ออกจากราชการเพราะมีความผิด

๑๑ มาตรา ๑๑ (๑) แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๓ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐๕ ก หน้า ๑๕๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

(๒) จีราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญหรือถูกจ้าง เว้นแต่ในกรณีที่มีข้อกำหนดไว้เป็นพิเศษ บัญญัติไว้ในหนังสือสัญญาจ้างแล้ว ความผิดของกรณของทางราชการส่วนท้องถิ่นนั้นๆ โศกณภูมิคือ กระทรวงมหาดไทย

(๓) ผู้ซึ่งราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดเงินด่างขึ้น ไว้ให้พนักงานส่วนท้องถิ่นหรือบำนาญแล้ว

(๔) ผู้ซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำนาญไม่ครบหนึ่งปีบริบูรณ์หรือ

(๕) ผู้ซึ่งไม่เคยรับราชการมาก่อนแต่ได้เป็นทหารตามกฎเกณฑ์ว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อปลดลงเป็นกองหนุนแล้วและได้เข้ารับราชการอีก โดยเวลารับราชการจะคิดต่อกับเวลาราชการก่อนประจำการหรือไม่ก็ตามยังไม่ครบหนึ่งปีบริบูรณ์

มาตรา ๑๒ จีราชการส่วนท้องถิ่นมีสิทธิได้รับบำนาญปกติด้วยเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) เกษตรกรรม
- (๒) เกษตรอุตสาหกรรม
- (๓) เกษตรอุตสาหกรรม
- (๔) เกษตรรับราชการนาน

มาตรา ๑๓ สิทธิในการขอรับบำนาญปกติตามพระราชบัญญัตินี้ให้มีอายุความสามปี

มาตรา ๑๔ บำนาญบำนาญเกษตรกรรมนั้น ให้แก่จีราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกจากราชการเพราะเลิกหรืออุปการะหนึ่ง หรือไปดำรงตำแหน่งการเมือง หรือซึ่งมีตำแหน่งให้ขาดโดยไม่มี ความผิด

มาตรา ๑๕ บำนาญบำนาญเกษตรกรรมนั้น ให้แก่จีราชการส่วนท้องถิ่นผู้วิวยัง เกษตรกรรมซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจและแสดงความเห็นว่าไม่สามารถที่จะรับราชการใน ตำแหน่งหน้าที่ซึ่งปฏิบัติคือผู้ถึงต่อไป

มาตรา ๑๖ บำนาญบำนาญเกษตรกรรมนั้น ให้แก่จีราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีอายุครบหกสิบปี บริบูรณ์แล้ว

ถ้าจีราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดมีอายุครบห้าสิบปีบริบูรณ์แล้ว ประสงค์จะลาออกจาก ราชการ ก็ให้ผู้นั้นสามารถส่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการเพื่อรับบำนาญบำนาญเกษตรกรรมได้

มาตรา ๑๗ บำนาญบำนาญเกษตรกรรมนั้น ให้แก่จีราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีเวลา ราชการสำหรับคำนวณบำนาญครบสามปีบริบูรณ์แล้ว

ถ้าจีราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำนาญครบสี่ปีบริบูรณ์ บริบูรณ์แล้ว ประสงค์จะลาออกจากราชการ ก็ให้ผู้นั้นสามารถส่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการเพื่อ รับบำนาญบำนาญเกษตรกรรมตามได้

มาตรา ๑๖ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๗ ประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๒ ตอนที่ ๑๑๔ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๒๑ ตอนที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๖๗

มาตรา ๑๗ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๗ ประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๒ ตอนที่ ๑๑๔ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๒๑ ตอนที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๖๗

มาตรา ๑๘ จีราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญไม่ถึง สิบปีบริบูรณ์มีสิทธิได้บำเหน็จ

จีราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตั้งแต่สิบปีบริบูรณ์ ขึ้นไปมีสิทธิได้บำเหน็จ

มาตรา ๑๙ จีราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีสิทธิได้บำนาญจะยื่นคำขอรับบำเหน็จตามเกณฑ์ ในมาตรา ๑๒ นอกบำนาญก็ได้

“ มาตรา ๒๐ จีราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญครบ สิบปีบริบูรณ์แล้ว ออกจากราชการเพราะลาออกแทน ไม่มีสิทธิที่จะได้รับบำเหน็จบำนาญปกติตามความ ในมาตรา ๑๒ ถ้าให้ได้รับบำเหน็จตามเกณฑ์ในมาตรา ๑๒

หมวด ๒

เวลาราชการและการนับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ

“ มาตรา ๒๑ จีราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้ว เป็นต้นต้นจากราชการ เมื่อสิ้นปีงบประมาณที่อายุครบหกสิบปีบริบูรณ์นั้น

มาตรา ๒๒ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นเจ้าหน้าที่ควบคุมงานนิคมอายุของจีราชการส่วนท้องถิ่น

“ มาตรา ๒๓ ก่อนสิ้นเดือนตุลาคมของปีงบประมาณทุกปีให้เจ้าหน้าที่ควบคุมงานนิคมอายุ จีราชการส่วนท้องถิ่นคํงบัญชีไว้ในมาตรา ๒๒ ขึ้นบัญชีรายชื่อจีราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิจะ ได้รับบำเหน็จบำนาญซึ่งมีอายุจะครบหกสิบปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณถัดไป ส่งคณะกรรมการกองทุน บำเหน็จบำนาญจีราชการส่วนท้องถิ่น

“ มาตรา ๒๔

“ มาตรา ๒๑ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติว่านอกบำนาญจีราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ ประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๘๒ ตอนที่ ๑๑๔ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๖๑ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๘

“ มาตรา ๒๑ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติว่านอกบำนาญจีราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๐ ประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๕๔ ตอนที่ ๑๑๕ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๒๓ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๒๐

“ มาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง แก้ไขโดยพระราชบัญญัติว่านอกบำนาญจีราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๘๒ ตอนที่ ๑๑๔ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๖๑ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๘ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ออกแก้ไขโดยพระราชบัญญัติว่านอกบำนาญจีราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๐ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๕๔ ตอนที่ ๑๑๕ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๒๓ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๒๐

“ มาตรา ๒๔ ออกแก้ไขโดยพระราชบัญญัติว่านอกบำนาญจีราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๐ ประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๕๔ ตอนที่ ๑๑๕ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๒๓ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๒๐

มาตรา ๒๕๓ การนำเวลาราชการสำหรับคำนวณค่าชดเชยบำนาญนั้น ให้นับแต่วันมีราชการ และวันนับคืนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือน ซึ่งมีใจผู้ตราพระราชกฤษฎีกาส่วนท้องถิ่นเป็นประเภท วิสามัญหรือถูกจ้าง

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นประเภทวิสามัญที่ได้มีบทบัญญัติของกฎหมายให้ยกฐานะ หรือให้ เปลี่ยนฐานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่มีสิทธิรับบำนาญตามกฎหมายตรา ๑๔ ได้ และเมื่อได้มีการ ยกฐานะหรือเปลี่ยนฐานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่มีสิทธิรับบำนาญดังกล่าวแล้ว ก็ให้นับ เวลาส่วนที่เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ประเภทวิสามัญที่คิดค่าชดเชยวันที่ได้มีการยกฐานะหรือการ เปลี่ยนฐานะนั้น เป็นเวลาราชการสำหรับคำนวณค่าชดเชยบำนาญได้ต่อไป

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งทำงานหรือรับราชการก่อนสถาปนาเปลี่ยนแปลงเป็นวิสามัญที่เริ่มนับ เวลาราชการสำหรับคำนวณค่าชดเชยบำนาญตั้งแต่วันที่มิใช่สถาปนาเปลี่ยนแปลงเป็นวิสามัญ

ผู้ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนสมรสหรือจดทะเบียนการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ให้มีสิทธิ รับเวลาราชการตั้งแต่วันขึ้นทะเบียนสมรสหรือจดทะเบียนการรับราชการทหารสำหรับคำนวณค่าชดเชยบำนาญ ได้

มาตรา ๒๕๔ ผู้ซึ่งกระทำความผิดตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดในระหว่างเวลาที่มีการรับ หรือลาออก หรือมีการแปรปรวนการขาดลา หรือในระหว่างเวลาที่มิใช่ประกาศการพ้นจากนั้น ให้มีเวลาราชการที่ปฏิบัติกิจการตามคำสั่งเป็นทวีคูณ กรณีว่าในระหว่างเวลาที่กล่าวมานี้จะไม่ได้รับเงินเดือน จากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือนก็ตาม

มาตรา ๒๕๕ ในกรณีที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึกในเขตพื้นที่ใด ให้คณะรัฐมนตรีมีอำนาจพิจารณา ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งประจำปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเขตพื้นที่ใดมีประกาศใช้กฎอัยการศึกนั้น ได้รับเวลา รับเวลาราชการ ที่ปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างนั้นเป็นทวีคูณ ได้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด หลักเกณฑ์ดังกล่าวให้พิจารณาความจำเป็นของสถานการณ์โดยคำนึงถึงความยากลำบากและการต้อง ยืนตราอยู่อย่างจริงจังของข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้น

มาตรา ๒๕๖ ในกรณีคนบรรพชาเป็นภิกษุหรือกรณีคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้รับเวลาราชการเป็นทวีคูณตาม บรรดาข้อ ๕ แห่งกฎอัยการศึกซึ่งอาจนับเป็นทวีคูณในเวลาเดียวกันได้หลายประการให้รับเวลา ราชการนั้นเป็นทวีคูณแก่ประการเดียว

มาตรา ๒๕๗ เวลาปีเว้นหรือลาพักร้อนหรือลาพักผ่อนซึ่งได้รับอนุญาตให้รับเงินเดือนเต็มวัน สำหรับราชการคำนวณค่าชดเชยบำนาญให้นับตามวันเต็มวันเวลาราชการ

เวลาปีเว้นหรือลาพักร้อนหรือลาพักผ่อนซึ่งได้รับอนุญาตให้รับเงินเดือนไม่เต็มวันสำหรับการ คำนวณค่าชดเชยบำนาญให้นับเวลาตามส่วนที่เต็มวันคืนที่ได้รับ

มาตรา ๒๕๓ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติฉบับที่ ๑๖๖ พ.ศ. ๒๕๒๖ ประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๕๑ ตอนที่ ๑๑๓ ข. วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๒๖

มาตรา ๒๕๔ ประกาศใช้โดยพระราชบัญญัติฉบับที่ ๑๖๖ พ.ศ. ๒๕๒๖ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๕๑๑ ตอนที่ ๑๑๓ ข. หน้า ๑๑ วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๒๖

มาตรา ๒๕๕ ประกาศใช้โดยพระราชบัญญัติฉบับที่ ๑๖๖ พ.ศ. ๒๕๒๖ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๕๑๑ ตอนที่ ๑๑๓ ข. หน้า ๑๑ วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๒๖

เวลาป่วยหรือลาหรือต้องพักราชการหรือมิได้ดำรงราชการซึ่งมิได้รับอนุญาตให้รับเงินเดือน ไม่นับเป็นเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่าผู้ที่มีใ้ดำรงราชการด้วยเหตุที่ถูกองค์การบริหารส่วนตำบลงดจ้างหรือเลิกจ้างชั่วคราว

มาตรา ๒๔ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งลาราชการคิดเลือกหรือขอขมวดเลือกให้ไปศึกษาหรือศึกษาวิชาในต่างประเทศ ให้นับเวลาสำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญในระหว่างนั้นเหมือนกับเวลาราชการ

มาตรา ๒๕ เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญให้นับรวมทั้งจำนวนปีเศษของปีถ้าถึงครึ่งปีให้นับเป็นหนึ่งปี

การนับระยะเวลาตามความในวรรคก่อน สำหรับเดือนหรือวัน ให้คำนวณตามวิธีการจ่ายเงินเดือน และให้นับสิบสองเดือนเป็นหนึ่งปี สำหรับจำนวนวันสำมรับรวมกันหลายระยะให้นับสามสิบวันเป็นหนึ่งเดือน

มาตรา ๓๐ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดออกจากราชการไปแล้ว ถ้าภายหลังกลับเข้ารับราชการใหม่ให้นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญก่อนก่อนออกจากราชการต่อเนื่องกับการรับราชการ ในตอนหลังได้ เว้นแต่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นถูกปลดออกหรือไล่ออกจากราชการเนื่องจากกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญจากการรับราชการก่อนก่อนออกจากราชการ

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับบำเหน็จไปแล้ว จะนับเวลาราชการต่อเนื่องตามวรรคหนึ่งได้จะต้องคืนบำเหน็จที่ได้รับพร้อมดอกเบี้ยตามอัตราเงินฝากประจำของธนาคารออมสิน ส่วนระยะเวลาในการคืนบำเหน็จให้ป็นไปตามระเบียบกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับหรือมิสิทธิได้รับบำนาญปกติแล้ว ให้แจ้งการจ่ายบำนาญตลอดเวลาที่กลับเข้ารับราชการใหม่ขึ้น แต่ถ้าผู้นั้นประสงค์จะรับบำนาญต่อไปจะต้องมีหนังสือแจ้งความประสงค์ต่อเจ้าสังกัดที่ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่กลับเข้ารับราชการ และนับเวลาราชการต่อเนื่องกันได้ กรณีนี้ถ้าเงินเดือนที่ได้รับในขณะกลับเข้ารับราชการใหม่เท่าหรือสูงกว่าเงินเดือนเดิม เมื่อออกจากราชการให้แจ้งการจ่ายบำนาญ แต่ถ้าเงินเดือนใหม่น้อยกว่าเงินเดือนเดิม ให้รับบำนาญเท่ากับผลสำคัญของเงินเดือนใหม่และเงินเดือนเดิม โดยให้ราชการส่วนท้องถิ่นที่ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่แจ้งไปยังเจ้าสังกัดที่ผู้นั้นรับบำนาญผู้ประสงค์หรือขอการจ่ายบำนาญ เมื่อออกจากราชการให้มิสิทธิได้รับบำนาญโดยคำนวณจากเงินเดือน และเวลาราชการในตอนที่ใหม่บวกเข้ากับบำนาญเดิม บำนาญในตอนที่หลังจะเปลี่ยนเป็นขอรับบำเหน็จแทนก็ได้

ความในวรรคสาม ให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการซึ่งกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดยขุโธม

มาตรา ๓๐ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติฉบับที่ ๒๒๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๓ ตอนที่ ๑๐๕ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๓

การโอนหรือตั้งเจ้าราชการผู้ใดไปรับราชการส่วนท้องถิ่น หรือการ โอนหรือตั้งเจ้าราชการ ส่วนท้องถิ่นไปรับราชการระหว่างราชการส่วนท้องถิ่นด้วยกัน ให้นำเวลาราชการของเจ้าราชการหรือ เจ้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกัน

*** มาตรา ๓๑ ตรี

หมวด ๓

วิธีคำนวณบำเหน็จบำนาญ

*** มาตรา ๓๑ ในกรณีสั่งคำนวณบำเหน็จบำนาญนั้น ให้ตั้งเงินเดือนเดือนสุดท้ายเป็นเกณฑ์ คำนวณ แต่ต้นเป็นการคำนวณบำเหน็จบำนาญของเจ้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งพ้นจากราชการเพราะ ภารกิจขาดมาตรา ๒๑ เงินเดือนเดือนสุดท้ายให้หมายความรวมถึงเงินเดือนที่ได้เดือนในวันสุดท้าย ของปีงบประมาณนั้นด้วย

การเลื่อนเงินเดือนในวันสุดท้ายของปีงบประมาณนั้น ไม่ยกให้ถือสิทธิรับเงินเดือนที่ได้เลื่อน แลเงินเดือนที่ได้เลื่อนนั้นให้ถือเสมือนว่าเป็นเงินเดือนเดิม

เจ้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดเคยดำรงตำแหน่งในขณะเดียวกันหลายตำแหน่งแล้วพ้นจาก ตำแหน่งที่มีเงินเดือนสูงสุดก่อนพ้นจากราชการ ให้ถือเงินเดือนเดือนสุดท้ายของตำแหน่งที่มีเงินเดือน สูงสุดจากเงินงบประมาณประเทศเงินเดือนที่ถือได้รับอยู่นั้นเป็นเงินเดือนเดือนสุดท้ายสำหรับตั้งเป็น เกณฑ์คำนวณ ในกรณีที่มีกฎหมายหรือกฎ ก.ร. ปรับอัตราเงินเดือนของตำแหน่งที่มีเงินเดือนสูงก่อน เจ้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นพ้นจากราชการ ให้ถือเงินเดือนของตำแหน่งที่มีเงินเดือนสูงสุดที่ปรับตาม กฎหมายหรือกฎ ก.ร. นั้นแล้วเป็นเงินเดือนเดือนสุดท้ายสำหรับตั้งเป็นเกณฑ์คำนวณ

*** มาตรา ๓๒ วิธีคำนวณบำเหน็จบำนาญให้กระทำดังนี้

- (๑) สำหรับบำเหน็จ ให้ตั้งเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ออกแล้วจำนวนปีรวมราชการ
- (๒) สำหรับบำนาญ ให้ตั้งเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ออกแล้วจำนวนปีรวมราชการ

มาตรา ๓๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๑ เมื่อได้แจ้งการคำนวณบำเหน็จบำนาญปกติให้ผู้มีสิทธิ รับทราบแล้วพ้นสองปีแล้ว ให้ถือว่ากรณีสั่งคำนวณนั้นเป็นอันพิศขาด

*** มาตรา ๓๑ ตรี สภานิติบัญญัติแห่งชาติบัญญัติว่าบทบัญญัติว่าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๑ ปรกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่มที่ ๑๑๙ ตอนที่ ๑๐๕ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

*** มาตรา ๓๑ ตรี สภานิติบัญญัติแห่งชาติบัญญัติว่าบทบัญญัติว่าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๔๑ ปรกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเล่มที่ ๑๑๔ ตอนที่ ๒๑๔ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๑

*** มาตรา ๓๒ ตรี สภานิติบัญญัติแห่งชาติบัญญัติว่าบทบัญญัติว่าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๑ ปรกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเล่มที่ ๑๑๙ ตอนที่ ๑๐๕ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

*** หมวด ๔

ผู้รับบำนาญกลับเข้ารับราชการใหม่

มาตรา ๓๔

มาตรา ๓๕ ทวิ

ลักษณะ ๓

บำเหน็จบำนาญพิเศษ

มาตรา ๓๕ เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดประสบเหตุซึ่งบังคับผู้ใดไว้ในลักษณะนี้ให้จ่ายบำเหน็จหรือบำนาญพิเศษไว้

สิทธิในบำเหน็จหรือบำนาญพิเศษเป็นสิทธิเฉพาะตัวจะ โอนไม่ได้

มาตรา ๓๖ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดได้รับอันตรายจนพิการ เสียแขนหรือขาทุพพลภาพทั้งสองข้าง ตามคอ หรือได้รับการผ่าตัดไขสันหลังซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจแล้วและแสดงว่าถึงทุพพลภาพไม่สามารถจะรับราชการต่อไปได้ก็ยกเลย ทั้งนี้เพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่หรือถูกประทุษร้าย เพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ โภษะผู้รับนั้นได้รับบำนาญปกติกับทั้งได้รับบำนาญพิเศษด้วย เว้นแต่การ ได้รับอันตราย ให้รับการผ่าตัดไขสันหลังหรือการถูกประทุษร้ายนั้นเกิดขึ้นจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงหรือจากความผิดของตนเอง

มาตรา ๓๗ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดได้รับบำเหน็จหรือบำนาญไปแล้วตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าภายในกำหนดเวลาสามปีนับแต่วันออกจากราชการปรากฏหลักฐานชัดเจนว่าผู้รับนั้นเกิดป่วยเจ็บถึงทุพพลภาพอันเป็นผลเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการระหว่างที่ผู้รับรับราชการ ก็ให้จ่ายบำนาญตามมาตรา ๓๖ และถ้าถึงตายก็ให้จ่ายบำนาญตามมาตรา ๔๐ ทั้งนี้ให้จ่ายให้นับแต่ในขณะและในกรณีที่ได้รับบำเหน็จไปแล้ว ก็ให้จ่ายเฉพาะบำนาญพิเศษแต่อย่างเดียว

มาตรา ๓๘ การคำนวณบำนาญพิเศษ ให้กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้กำหนดตามสมควรแก่เหตุการณ์ ประจวบกับสภาพการและทุพพลภาพของผู้รับตามอัตราดังต่อไปนี้

- (๑) ในกรณีที่ผู้มีอัตราตั้งแต่ ๗๕% เป็นทำกินส่วนหนึ่งเสียไปบางส่วนแล้วเงินเดือนเดือนสุดท้าย
- (๒) ผู้มีหน้าที่ต้องไปราชการหรือปฏิบัติราชการ โดยขาดราชการในสภาพ หรือต้องไปราชการหรือปฏิบัติราชการ โดยหรือสำน้ำ หรือมีหน้าที่ต้องทำการสำน้ำ หรือมีหน้าที่ทำการกวาดล้างมูลฝอย หรือมีหน้าที่จุด ทำลาย ทำหรือประคบอบโรคระบาดโรค หรือมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับโลหิตวิทยาได้รับอันตรายด้วยหน้าที่ที่กระทำนั้น โภษะผู้รับเป็นจำนวนที่สมกับเดือนเดือนสุดท้าย

*** หมวด ๔ ผู้รับบำนาญกลับเข้ารับราชการใหม่ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๕ ทวิ ตามแก้ไขพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๐๘ พฤษภาคม ๒๕๕๓ หน้า ๑๑ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

(๓) เวลาทำหน้าที่ความที่กระทรวงกลาโหมกำหนดในระหว่างเวลาที่มีการรบหรือการสงคราม หรือมีการปราบปราม การจลาจล หรือในระหว่างเวลาที่มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินถ้าได้รับอันตรายด้วยหน้าที่ที่กระทำนั้นให้มีอัตราตั้งแต่วันขึ้นต้นจนถึงสามสิบวันเท่าสิบส่วนหนึ่งของเงินเดือนเดือนสุดท้าย ในกรณีที่ไม่มีการขึ้นต้นไว้ก็ถืออัตราเงินเดือนทหารตามเวลาที่กระทรวงกลาโหมกำหนดเป็นเงินเดือนเดือนสุดท้าย

มาตรา ๓๕ ผู้ได้รับอันตรายถึงเหตุพลการดังกล่าวในมาตรา ๓๖ แม้จะยังไม่ถึงขั้นรับบำนาญปกติ ก็ให้ได้รับบำนาญปกติได้ คิดตามอัตราที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๒ นับแต่วันที่มาปฏิบัติราชการ

มาตรา ๔๐ ผู้ได้รับอันตรายดังกล่าวในมาตรา ๓๖ ถ้าสิ้นแก่ความคาดหมายเหตุอันมิอาจได้รับบำนาญพิเศษไป นอกจากปวงพระยศยศซึ่งจะได้รับตามที่บัญญัติไว้ในลักษณะ ๔ ก็ให้จ่ายบำนาญพิเศษให้แก่ทหารที่มีสิทธิตามเกณฑ์ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๔ อีกด้วย ดังนี้

(๑) ในตามปกติเป็นจำนวนคือเงินเดือนเดือนสุดท้ายของผู้ตาย

(๒) ผู้มีหน้าที่ต้องไปราชการหรือปฏิบัติราชการ โดยอากาศยานในอากาศหรือมีหน้าที่ต้องทำตรวจ เครื่องบิน หรือต้องไปราชการหรือปฏิบัติราชการ โดยเรือสำเภา หรือมีหน้าที่ต้องทำการสำเภา หรือมีหน้าที่ทำการกวาดทุ่นระเบิด หรือมีหน้าที่บุดทำลายไฟหรือประกอบเครื่องระเบิดหรือมีหน้าที่เกี่ยวกับโยธา หรือเวลาทำหน้าที่ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดในระหว่างเวลาที่มีการรบหรือการสงคราม หรือมีการปราบปรามการจลาจล หรือในระหว่างเวลาที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึก หรือประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ถ้าได้รับอันตรายด้วยหน้าที่ที่กระทำนั้น ให้มีอัตราเป็นจำนวนสี่สิบในห้าสิบส่วนแห่งเงินเดือนเดือนสุดท้ายของผู้ตาย

มาตรา ๔๑ จีราจการส่วนที่อื่นเป็นผู้ใดได้รับการป่วยเจ็บเหตุพลการดังกล่าวในมาตรา ๓๖ เพราะเหตุ

(๑) ต้องไปปฏิบัติราชการเป็นครั้งคราวนอกตำบลที่ตั้งสำนักงานประจำ หรือ

(๒) ต้องประจำปฏิบัติราชการ ในท้องที่กันดารที่จะต้องเสด็จออกโรคภัยไข้เจ็บ ซึ่งท้องที่นั้นได้กำหนดไว้โดยพระราชกฤษฎีกา

ถ้าปรากฏว่า ความป่วยเจ็บเหตุพลการนั้นได้เกิดเนื่องจากการต้องไปปฏิบัติราชการหรือต้องประจำปฏิบัติราชการนั้น ก็ให้จ่ายบำนาญตามมาตรา ๓๖ และถ้าถึงตายก็ให้จ่ายบำนาญพิเศษตามมาตรา ๔๐ (๑)

มาตรา ๔๒ จีราจการส่วนที่อื่นเป็นผู้ใดสูญหายไปแล้วและมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้นั้นได้รับอันตรายดังกล่าวในมาตรา ๓๖ ถึงตาย เมื่อพ้นกำหนดสองเดือนนับแต่วันสูญหาย ให้สันนิษฐานไว้ก่อนเพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ว่าผู้นั้นถึงแก่ความตายในวันที่สูญหายและให้จ่ายบำนาญพิเศษตามบทบัญญัติในมาตรา ๔๐

*** มาตรา ๔๐ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนที่อื่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๙ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๙๒ ตอนที่ ๑๓๔ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๖๓ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๑๙

ถ้าปรากฏในภายหลังว่า ผู้ที่ซื้อสินนิมิตฐานว่าขาดตามความในวรรคก่อนมิได้คาดกัให้จดจำอ่านาฎพิศมณีนั้น และถ้าราชการส่วนท้องถิ่นจะต้องจ่ายเงินเดือนให้ในระหว่างเวลาที่ต้องสินนิมิตฐานว่าถึงแก่ความตาย ก็ให้หักจำนวนเงินทั้งหมดที่จ่ายไปแล้วออกจากจำนวนเงินที่ต้องจ่ายนั้น

มาตรา ๔๓ ป่านาฎพิศมณที่บัญญัติในลักษณะนี้ ให้จ่ายแก่ทายาทผู้มีสิทธิตามกฎหมาย ดังนี้

- (๑) บุตร ให้ได้รับสองส่วน ถ้าผู้ตายมีบุตรตั้งแต่สามคนขึ้นไป ให้ได้รับสามส่วน
- (๒) ตามีหรือภริยา ให้ได้รับหนึ่งส่วน
- (๓) บิดมารดา หรือบิดา หรือมารดา ที่มีชีวิตอยู่ให้ได้รับหนึ่งส่วน

ถ้าผู้ตายไม่มีทายาทผู้มีสิทธิได้รับป่านาฎพิศมณในอนุมาตราใดดังกล่าว หรือทายาทนั้นได้ตายไปก่อน ให้แบ่งป่านาฎพิศมณั้นระหว่างทายาทผู้มีสิทธิตามส่วนในอนุมาตราที่มีทายาทผู้มีสิทธิได้รับป่านาฎพิศมณ

ถ้าได้มีการจ่ายป่านาฎพิศมณไปแล้ว หากปรากฏว่ามีบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่บิดาตาย หรือมีวันแต่วันที่ได้อุปการะหรือควรรู้ถึงฐานะตายของบิดาแล้ว ให้แบ่งป่านาฎพิศมณนั้นใหม่ระหว่างทายาทผู้มีสิทธิ โดยถือว่าบุตรชอบด้วยกฎหมายคนคำพิพากษานั้นเป็นทายาทผู้มีสิทธิตั้งแต่วันตายของเจ้าป่านาฎ พิศมณเช่นนี้ให้จึงหักหนี้จากทายาทซึ่งรับป่านาฎพิศมณ ไปก่อนแล้วคืนความระงับที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

กรณีที่ไม่สามารถหักเงินป่านาฎพิศมณที่จ่ายให้ทายาทซึ่งรับคืนไปในส่วนของคนตามวรรคสามคืนได้ จึงหักไม่คิดรับคิดชดเชยเงินป่านาฎพิศมณให้แก่บุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายอันหลังไปมีวันเกิดสิทธิรับป่านาฎพิศมณแต่อย่างใด

ถ้าไม่มีทายาทผู้มีสิทธิได้รับป่านาฎพิศมณดังกล่าวที่สามอนุมาตราให้บุคคลซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาเห็นว่า มีหลักฐานแสดงได้ว่าเป็นผู้อุปการะผู้ตายอยู่หรือเป็นผู้อยู่ในอุปการะของผู้คนเป็นผู้รับป่านาฎพิศมณตามส่วนที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจะได้กำหนดให้ แต่เมื่อได้จ่ายป่านาฎพิศมณให้แก่ผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะของผู้ตายแล้ว หากปรากฏภายหลังว่ามีบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่บิดาตาย หรือมีวันแต่วันที่ได้อุปการะหรือควรรู้ถึงฐานะตายของบิดาแล้ว ให้ส่งจ่ายป่านาฎพิศมณให้แก่บุตรซึ่งศาลพิพากษาว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายดังกล่าวกรณีเช่นนี้ถ้าไม่สามารถเรียกเงินป่านาฎพิศมณที่จ่ายให้ผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะของผู้ตายรับไปแล้วคืนได้ ให้นำความในวรรคสามและวรรคนี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อบุคคลซึ่งได้รับป่านาฎพิศมณอยู่ตามที่ได้กล่าวข้างต้นตายหรือหมดสิทธิไปให้ส่วนที่ผู้นั้นได้รับอยู่เป็นต้นดุคือมเหียรนั้น

มาตรา ๔๔ ป่านาฎพิศมณที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๓ ให้จ่ายโดยกำหนดเวลาเช่นในข้อนี้

๙๙ มาตรา ๔๓ แก้ไข โดยพระราชบัญญัติว่าบทนำป่านาฎพิศมณราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๒ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๑ ตอนที่ ๒๕๔ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๔๑ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๓๒

(๑) บุคคลที่ไม่มีสิทธิได้รับจนอายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์ เว้นแต่เมื่ออายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์แล้ว
กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาหรือในชั้นอุดมศึกษา หรือชั้นการศึกษาที่ทางราชการรับรองให้
เทียบเท่า ก็ให้ได้รับต่อไปตลอดเวลาที่ยังทำการศึกษาอยู่ในสถานศึกษาแต่ไม่เกินอายุยี่สิบห้าปีบริบูรณ์

(๒) สามีหรือภรรยา ให้ได้รับตลอดชีวิตเว้นแต่ทำการสมรสใหม่

(๓) บิดามารดา ให้ได้รับตลอดชีวิต

(๔) บุคคลอื่นนอกจากที่ได้กล่าวไว้ใน (๑) (๒) และ (๓) ถ้าอายุยังไม่ถึงยี่สิบปีบริบูรณ์
ให้อุปถัมภ์รับอุปถัมภ์แล้วแต่กรณีถ้าไม่เข้าลักษณะดังกล่าวแล้วให้รับอยู่เพียงสิบปี

ถ้าผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษเป็นผู้พิการหรือทุพพลภาพอยู่ก่อนแล้ว หรือในระหว่างที่มี
สิทธิได้รับบำนาญพิเศษ ก็ให้ผู้นั้นได้รับบำนาญพิเศษตลอดเวลาที่ทุพพลภาพอยู่

มาตรา ๔๕ บำนาญพิเศษแห่งกฎหมายที่ได้อ้างไว้รวมกับบำนาญปกติถ้ามีจำนวนเงินรวมกัน
ไม่ถึงเดือนละหนึ่งหมื่นห้าพันบาท ให้ได้รับบำนาญพิเศษเพิ่มขึ้นอีกจนครบหนึ่งหมื่นห้าพันบาท และ
บรรดาผู้มีสิทธิจะได้รับจะยื่นขอเปลี่ยนแปลงการรับบำนาญพิเศษแทนได้เป็นจำนวนเงินเท่ากับบำนาญ
พิเศษหกสิบเดือน

มาตรา ๔๖ การขอบำนาญพิเศษต้องแสดงฐานะการเงินที่ทางราชการรับรองกับรายงาน
แสดงเหตุที่ควรรับจนครบอายุให้รับการป้อนเงินหรือถูกประทุษร้ายนับด้วยในกรณีดังบัญญัติไว้ในมาตรา ๔๒
ให้แสดงถึงเหตุการณือันทำให้ควรเชื่อได้ว่าผู้นั้นได้รับจนครบอายุแล้ว

*** ศึกษานาน ๓/๑

บำเหน็จสำรองชีพ

มาตรา ๔๖/๑ บำเหน็จสำรองชีพ ได้แก่ เงินที่จ่ายให้แก่ผู้รับบำนาญที่ช่วยเหลือการดำรงชีพ
โดยจ่ายให้ครั้งเดียว

ผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพมีสิทธิขอรับบำเหน็จสำรองชีพ
ตามอัตราและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่เกินสิบกึ่งห้าของบำนาญรายเดือนที่ผู้นั้นได้รับ

ผู้รับบำนาญผู้โสดได้รับทั้งบำนาญปกติและบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพให้รับบำนาญ
ปกติและบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพรวมเป็นบำนาญรายเดือนเพื่อคำนวณจ่ายเป็นบำเหน็จสำรองชีพ
แก่ผู้นั้น

เมื่อได้รับบำเหน็จสำรองชีพแล้ว ผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ
ไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จสำรองชีพอีก ถ้าภายหลังผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่และได้ออกจากราชการใน
ครั้งหนึ่งโดยเหลือรับบำนาญ

*** มาตรา ๔๕ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการคุ้มครองส่วนคดีเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๑๑-๑๑๑๑-๑๑๑๑ พ.ศ. ๒๕๕๖ ฉบับที่ ๑๑๑-๑๑๑๑-๑๑๑๑ วันที่ ๑๑๑-๑๑๑๑-๑๑๑๑

*** ศึกษานาน ๓/๑ บำเหน็จสำรองชีพ มาตรา ๔๖/๑ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการคุ้มครองส่วนคดีเงิน (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๑๑-๑๑๑๑-๑๑๑๑ พ.ศ. ๒๕๕๔ ฉบับที่ ๑๑๑-๑๑๑๑-๑๑๑๑ วันที่ ๑๑๑-๑๑๑๑-๑๑๑๑

ผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุสุขภาพกายได้ได้รับบำเหน็จค่าแรงชีพไปแล้ว
ถ้าภายหลังผู้รับบำนาญเข้าขึ้นราชการใหม่โดยมีสิทธิรับบำนาญราชการสำหรับจำนวนปีหนึ่งก่อน
ออกจากราชการก่อนเนื่องจากการรับราชการ ในขณะถึงครบมาตรา ๖๑ และมีชื่อออกจากราชการในครั้งหลัง
โดยสิทธิรับบำเหน็จ การจ่ายบำเหน็จในกรณีเช่นว่านี้ ให้หักเงินออกจากบำเหน็จที่จะได้รับเท่ากับเงิน
บำเหน็จค่าแรงชีพยกก่อน

ในกรณีที่ผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุสุขภาพกายได้แสดงเจตนาขอรับ
บำเหน็จค่าแรงชีพไว้แล้ว แต่ได้มีผลความตกลงกันได้รับบำเหน็จค่าแรงชีพ ให้การจ่ายเงินดังกล่าวเป็นอันระงับไป

“ ถ้อยความ ๔

บำเหน็จตกทอด

“ มาตรา ๔๘. ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดตายในระหว่างรับราชการอยู่ ถ้าความตายนั้นมิได้
เกิดขึ้นเนื่องจากการประทุษร้ายหรือฆ่าเจตนาของตนเอง ให้จ่ายเงินเป็นบำเหน็จตกทอดเป็นจำนวนตาม
เกณฑ์กำหนดในมาตรา ๓๒ (๒) โดยจ่ายให้แก่ผู้มีสิทธิตามกฎหมายและวิธีการการจ่ายเงินบำเหน็จ
ตกทอดตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่ถึงแก่ความตาย โดยอนุโลม
และเพื่อประ โขรมในกรณี ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการบัญญัติให้
กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้กำหนดในเรื่องใด ก็ให้กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้กำหนดในเรื่องนั้นแทน

ในกรณีที่มิได้มีการจ่ายบำเหน็จตกทอดไปแล้ว หากปรากฏว่ามีบุตรสืบขึ้น โดยคำพิพากษาของศาล
ว่ามีบุตรขณะที่ยังกฎหมายอยู่ด้วย ซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรต่อศาลหรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่
ผู้มีสิทธิ โดยอ้างบุตรชอบด้วยกฎหมายตามคำพิพากษานั้นเป็นพยานผู้มีสิทธิคือแม่แล้วความของ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้น หากปรากฏว่ามีบุตรชอบด้วยกฎหมายนั้นเป็นผู้มีสิทธิตามวรรคหนึ่ง
ในกรณีเช่นนี้ให้ใช้หลักเดียวกันกับบำเหน็จตกทอดจากทายาทซึ่งรับบำเหน็จตกทอดไปก่อนแล้วความระเบียบที่
กระทรวงมหาดไทยกำหนดในกรณีที่มิใช่ทายาทเรียกคืนบำเหน็จตกทอดที่จ่ายให้ทายาทซึ่งรับเงินไป
ในส่วนของตนตามวรรคหนึ่งได้ จึงคิดไม่ถึงจะเรียกคืนเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่บุตรซึ่งได้มี
คำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายอันหลังไปถึงวันเกิดสิทธิรับบำเหน็จตกทอดแต่อย่างใด

“ มาตรา ๔๘. ภายใต้บังคับมาตรา ๓๘ ในกรณีที่ผู้ได้รับบำนาญปกติหรือผู้มีสิทธิจะได้รับ
บำนาญปกติ หรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุสุขภาพกายถึงแก่ความตาย ให้จ่ายเงินบำเหน็จตกทอด
ให้แก่ผู้มีสิทธิรับเงินบำเหน็จตกทอดซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา ๔๘ เป็นจำนวนตามที่กำหนดว่าบำนาญ
ภาคีอื่น รวมกับเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ข.ค.บ.) ที่ได้รับหรือมีสิทธิ
ได้รับและ ให้จ่ายตามส่วนและหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา หก

“ ถ้อยความ ๔ บำเหน็จตกทอด มาตรา ๓๒ ในมาตรา ๓๘ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติรับบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ (ราชกิจจานุ
เบกษาฉบับพิเศษที่ ๘๓ ตอนที่ ๓๓ ก ราชกิจจานุเบกษาที่ ๑๐๖๖๖-๖๗๖๗)

“ มาตรา ๔๘ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติรับบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ (ราชกิจจานุเบกษาฉบับพิเศษที่ ๘๓
ตอนที่ ๓๓ ก ราชกิจจานุเบกษาที่ ๑๐๖๖๖-๖๗๖๗)

“ มาตรา ๓๘ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติรับบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ (ราชกิจจานุเบกษาฉบับพิเศษที่ ๘๓
ตอนที่ ๓๓ ก ราชกิจจานุเบกษาที่ ๑๐๖๖๖-๖๗๖๗)

*** ในกรณีที่ได้อำนาจรับบำนาญจากราชการไปแล้ว เมื่อผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษ เพราะเหตุทุพพลภาพถึงแก่ความตาย การจ่ายเงินบำนาญจากกองทุนความวรุทธหนึ่งให้ใช้เงินออกจาก บำนาญจากกองทุนที่จะได้รับเท่ากับเงินบำนาญจากราชการเสียก่อน

มาตรา ๕๕ การคำนวณเงินบำนาญจากกองทุนความวรุทธหนึ่งว่าขาดได้ผลเป็นยอดเงิน บำนาญจากกองทุนอื่นสามพันบาท ก็ให้จ่ายเป็นบำนาญจากกองทุนสามพันบาท

ลักษณะ ๕

การพิจารณาถึงจ่ายบำนาญ

*** มาตรา ๕๐ เมื่อราชการส่วนท้องถิ่นได้รับเรื่องขอร้องรับบำนาญแล้วให้รีบ ตรวจสอบและนำส่งให้ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดภายในสามสิบวันนับแต่วันรับ และให้ผู้ว่าราชการจังหวัด รีบพิจารณาถึงภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันรับ ทั้งนี้ เว้นแต่ความล่าช้าเป็นเพราะความผิดของผู้ขอหรือ ราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด แล้วแต่กรณี

การขอไว้ส่งข้อและการยื่นจ่ายบำนาญ ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทย กำหนด

ลักษณะ ๖

การเทียบสิทธิรับบำนาญ

*** มาตรา ๕๑

*** มาตรา ๕๒ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีกรณีหรือข้อหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงถึง แก่ความตายก่อนได้รับการวินิจฉัยเรื่องสิทธิรับบำนาญ ให้คณะกรรมการการกองทุนบำนาญ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นพิจารณาวินิจฉัยว่า ถ้าผู้นั้นไม่ถึงแก่ความตายเสียก่อนจะต้องได้รับโทษถึงได้ตก หรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นจะต้องได้รับโทษถึงได้ตก ทนายไม่มีสิทธิได้รับบำนาญจากกองทุนมาตรา ๕๘

*** มาตรา ๕๘ วรรคสองเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๒ ตอนที่ ๑๑ ก (ฉบับพิเศษ) หน้า ๕๑ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘

*** มาตรา ๕๐ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๑ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๕ ตอนที่ ๒๕๔ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๕๑ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๑๑

*** มาตรา ๕๑ บัญญัติโดยพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๑๖ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๐ ตอนที่ ๒๕ ก หน้า ๑๑ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๑๖

*** มาตรา ๕๒ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๒ ตอนที่ ๑๑ ก หน้า ๕ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘

มาตรา ๕๓ ผู้ซึ่งมิได้รับบำนาญปกติหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือมิได้รับบำนาญพิเศษ เพราะเหตุสุขภาพของภาคภูมิใจโดยระงับชั่วคราวความผิดอาญาซึ่งมิใช่ความผิดในลักษณะฐานเหตุโทษหรือความผิดอื่นใดได้กระทำโดยประมาท หรือถูกฟ้องว่าเป็นบุคคลที่มีอันตรายจุกจิก ถ้าถึงแก่ความตายก่อนมีสิทธิหรือก่อนคดีถึงที่สุด ให้คณะกรรมการกองทุนบำนาญประจำราชการส่วนท้องถิ่นพิจารณาวินิจฉัยว่า ผู้ซึ่งมิได้กระทำความผิดจริงหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้ซึ่งกระทำความผิดซึ่งถูกหมายกำหนดโทษจำคุกอย่างสูงไว้เกินกว่าหนึ่งปีแล้ว ทายาทไม่มีสิทธิได้รับบำนาญตามมาตรา ๕๔

มาตรา ๕๔ ทายาทซึ่งต่อไปนี้ ไม่มีสิทธิที่จะได้รับบำนาญตามมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๔

- (๑) ผู้ซึ่งองค์พิพากษาถึงที่สุดว่า ได้เจตนากระทำการหรือพยายามกระทำให้เจ้าพนักงานหรือผู้ที่จะต้องให้เกื้อสิทธิรับบำนาญแก่ตนถึงตายโดยมิชอบด้วยกฎหมาย
- (๒) ทายาทตามมาตรา ๕๑ ต้ององค์พิพากษาถึงที่สุดว่า ได้เจตนากระทำการหรือพยายามกระทำให้ทายาทตัวเองถึงตายโดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือ
- (๓) ผู้ใดที่มอบบำนาญหรือผู้ที่จะต้องให้เกื้อสิทธิรับบำนาญแก่ตน ทว่าฆ่าความผิดโทษประหารชีวิต และตนเองกลับต้ององค์พิพากษาถึงที่สุดว่า มีความผิดฐานที่ลงโทษหรือจำคุกตามที่

ลักษณะ ๑
บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๕ เริ่มทุนทดแทนพนักงานเทศบาลนครราชบุรีผู้มีเงินทดแทนพนักงานเทศบาล นครศรีธรรมราช ๒๕๘๗ ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้โอนเข้าเป็นกองทุนบำนาญประจำราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๖ พนักงานเทศบาลผู้ใดถูกหักเงินเดือนไว้เป็นเงินออมตามพระราชบัญญัติเงินทดแทนพนักงานเทศบาล นครศรีธรรมราช ๒๕๘๗ เมื่อพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแล้วหากยังคงรับราชการอยู่ ก็ให้เงินที่หักไว้เป็นเงินออมอีกต่อไปในกองทุนบำนาญประจำราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้ และ ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแก่การบังคับคดี ถ้าผู้ซึ่งนำยอดจากราชการภายหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ก็ให้จ่ายเงินที่หักไว้เป็นเงินออมจากกองทุนให้ไปพร้อมที่ยอดเกษียณของตนปี นั้นแล้ววันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับจนถึงวันสุดท้ายที่อยู่ในราชการ ถ้าผู้ซึ่งเคยก็ให้จ่ายเงินดังกล่าวให้แก่ทายาท

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
 พจน์ สารสิน
 นายกรัฐมนตรี

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าหนึ่ป่าหญ่ป่าหญ่

ข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติป่าหนึ่ป่าหญ่ป่าหญ่
ข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าหนึ่ป่าหญ่
ป่าหญ่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐

ข้อ ๒ ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่เกษียณอายุราชการได้ประจำที่สมทบเข้าเป็นกองทุนป่าหนึ่
ป่าหญ่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นในอัตราที่ขอหนึ่ง เป็นแก่เทศบาลและเมืองพัทยาให้หักในอัตราที่ขอ
ข้อ ๓ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๒

จำนั สักดิสรนุ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่กองทุนป่าหนึ่ป่าหญ่ป่าหญ่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นตาม
พระราชบัญญัติป่าหนึ่ป่าหญ่ป่าหญ่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ประสงค์ให้ดูแลรักษาผลประโยชน์ที่เข้าเป็นเงินป่าหนึ่
ป่าหญ่ให้แก่พนักงานเทศบาลและพนักงานเมืองพัทยา เนื่องจาในขณะนี้มีเทศบาลและเมืองพัทยาที่มีผู้ซึ่งขอออกและ
เกษียณอายุเป็นจำนวนมากและมีแนวโน้มว่าจะมีจำนวนเพิ่มขึ้น ดังเหตุผลนี้ หากผู้คงกำหนดอัตราหักเงิน
สมทบประมาณรายได้ประจำที่สมทบกองทุนป่าหนึ่ป่าหญ่ป่าหญ่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นจากเทศบาลและเมืองที่ขอเป็นอัตรา
ที่ขอหนึ่ง จะส่งผลกระทบต่อฐานะการเงินของกองทุนป่าหนึ่ป่าหญ่ป่าหญ่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นของเทศบาลและเมืองที่ขอ
จนไม่อาจสนับสนุนตามข้อ ๒ ได้ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมอัตราหักเงินสมทบประมาณรายได้ประจำที่สมทบกองทุนป่าหนึ่ป่าหญ่
ป่าหญ่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นของเทศบาลและเมืองที่ขอที่เพิ่มขึ้นเป็นอัตราที่ขอหนึ่งเพื่อให้กองทุนดังกล่าวสามารถสนับสนุน
ต่อไปได้ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๒ ณ วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๒

กฎกระทรวง

กำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จค่าแรงชีพ

พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และมาตรา ๔๖/๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ บำเหน็จค่าแรงชีพให้จ่ายในอัตราไม่เกินสิบห้าเท่าของบำนาญเฉลี่ยonthatได้รับแต่ไม่เกินสองแสนบาท

ข้อ ๒ ผู้รับบำนาญซึ่งประสงค์จะขอรับบำเหน็จค่าแรงชีพ ให้ขอรับได้ตั้งแต่วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๑ เมษายน ๒๕๕๘ ในกรณีที่ผู้รับบำนาญคนใดมิได้ขอรับภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้ขอรับบำเหน็จค่าแรงชีพได้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของทุกปี

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกจากราชการและถือกรรับบำนาญ จะขอรับบำเหน็จค่าแรงชีพพร้อมกับการขอรับบำนาญก็ได้ ในกรณีที่มิได้ขอรับบำเหน็จค่าแรงชีพพร้อมกับการขอรับบำนาญ ทว่าภายหลังจะขอรับบำเหน็จค่าแรงชีพ ให้ขอรับได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๒๑ ก

หน้า ๒๑
ราชกิจจานุเบกษา

๑๐ มีนาคม ๒๕๕๘

ข้อ ๓ ในกรณีที่ผู้รับบำนาญหรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกจากราชการมีกรณีหรือข้อหารว่ากระทำความผิดวินัยหรืออาญาทัณฑ์ออกจากราชการ จะขอรับบำนาญหรือเงินได้เมื่อกรณีหรือคดีถึงที่สุดกรณีสิทธิรับบำนาญ โดยขอรับตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ ๒

ข้อ ๔ กฎกระทรวงนี้ไม่ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เป็นต้นไป

ไว้ไว้ ณ วันที่ ๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

ประชา มาสินนทร์

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ๑ รักษาการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หน้า ๒๒

เล่ม ๑๒๖ ตอนที่ ๒๑ ก ราชกิจจานุเบกษา ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๘

หมายเหตุ :- ผลของการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โฉนดมาตรา ๕๖๒ แห่งพระราชบัญญัติป่าหน่อป่าราษฎรข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าหน่อป่าราษฎรข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๘ กำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับป่าหน่อป่าหน่อที่ได้รับป่าหน่อสำเร็จได้ตามอัตราและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จสำรอง (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๒

ตามที่อ้างตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และมาตรา ๔๖/๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความในข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จสำรอง พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ข้อ ๑ บำเหน็จสำรองให้จ่ายในอัตราสิบห้าร้อยละของบำนาญเดือนที่ได้รับแต่ไม่เกินสี่แสนบาท โดยให้มีสิทธิขอรับบำเหน็จสำรองได้ตามวิธีการดังต่อไปนี้

(๑) ผู้รับบำนาญซึ่งมีอายุต่ำกว่าหกสิบห้าปีบริบูรณ์ ให้มีสิทธิขอรับบำเหน็จสำรองได้ไม่เกินสองแสนบาท

(๒) ผู้รับบำนาญซึ่งมีอายุตั้งแต่หกสิบห้าปีบริบูรณ์ขึ้นไป ให้มีสิทธิขอรับบำเหน็จสำรองได้ไม่เกินสี่แสนบาท แต่ถ้าผู้รับบำนาญนั้นได้ใช้สิทธิตาม (๑) ไปแล้ว ให้ขอรับบำเหน็จสำรองได้ไม่เกินส่วนที่ยังไม่ครบตามสิทธิของผู้รับ แต่รวมกันแล้วไม่เกินสี่แสนบาท

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

บุญจง วงศ์ไตรรัตน์

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หน้า ๑๖

เล่ม ๑๒๖ ตอนที่ ๑๖ ก ราชกิจจานุเบกษา ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๒

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากอัตราค่าเช่ารถไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป สมควรปรับอัตราค่าเช่ารถให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

**ระเบียบกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยเงินปันหนึ่งป่านาฏข้าราชการส่วนท้องถิ่น**

พ.ศ. ๒๕๔๖

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินปันหนึ่งป่านาฏข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติป่านหนึ่งป่านาฏข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่านหนึ่งป่านาฏข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๑๓ และพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติป่านหนึ่งป่านาฏข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ มาตรา ๖ และมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๘ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ มาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๖ และมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพิทธา พ.ศ. ๒๕๔๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงโดยระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินปันหนึ่งป่านาฏข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ออกกฎระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินปันหนึ่งป่านาฏข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"ราชการส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพิทธา และราชการส่วนท้องถิ่นอื่นใดที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้น แต่ไม่รวมถึงกรุงเทพมหานคร

"เงินคือน" หมายความว่า เงินคือนและเงินอื่นที่มีกำหนดค่าเป็นรายเดือนจากรากเงินสภาพระมาพรราชจ่ายหมวดเงินคือน

"ป่านหนึ่งป่านาฏ" ด้มีไว้ว่าไว้เป็นการเฉพาะในเรื่องใด ใ้หมายถึงป่านหนึ่งปกติ ป่านาฏปกติ ป่านาฏพิเศษเทศหรือเทศบาล ป่านหนึ่งคกทอลและหรือป่านาฏพิเศษ กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นชาว และ ป่านหนึ่งคกทอลกรณีผู้รับป่านาฏส่วนท้องถิ่นชาว

“กองทุน” หมายถึง กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น กองทุนบำเหน็จบำนาญพนักงานเทศบาล กองทุนบำเหน็จบำนาญครูพนักงานส่วนตำบล หรือกองทุนบำเหน็จบำนาญราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายกำหนด

ข้อ ๕ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ให้มีสำนักงานกลางตั้งอยู่ที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย

ข้อ ๖ ไปปลัดกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจเสียดำเนินการหรือวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ได้ ในกรณีที่มีเหตุพิเศษสมควรขอเว้นการปฏิบัติตามความในระเบียบนี้ให้ราชการส่วนท้องถิ่น ขอข่าความคองกับปลัดกระทรวงมหาดไทยได้เป็นกรณีๆ ไป

หมวด ๑

การตั้งงบประมาณและการนำส่งเงินสมทบ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๗ เงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งราชการส่วนท้องถิ่นได้หักไว้จากเงินงบประมาณทั่วไปตามความในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ให้ตั้งจ่ายในงบประมาณรายจ่ายประจำปีของราชการส่วนท้องถิ่นนั้นๆ ในรายจ่ายงบกลางประเภทรายจ่ายค่าผูกพันหรือหมวดจ่ายอื่น แล้วแต่กรณี โดยให้เรียกชื่อว่า “เงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น” และให้ส่งจ่ายเฉพาะราชการส่วนท้องถิ่นที่มีข้าราชการส่วนท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่เท่านั้น

ข้อ ๘ เงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ได้หักและตั้งจ่ายไว้ตามข้อ ๗ เมื่อได้หักไว้เพื่อจ่ายเป็นเงินบำเหน็จบำนาญแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้มีสิทธิจะได้รับตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๘ และเงินที่รับจากกองทุนข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามความในหมวด ๘ แห่งระเบียบนี้แล้ว ส่วนที่เหลือของรายได้ ให้หัวหน้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นๆ จัดการเบิกถอนนำส่งสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดยเช็คหรือตราสั่งจัดพร้อมในนามกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นเป็นผู้รับภายในเดือนธันวาคมของปีงบประมาณและให้ระบุไว้โดยชัดเจนว่าเป็นเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นของราชการส่วนท้องถิ่นใด เป็นเงินประจำปีงบประมาณ พ.ศ.ใด งบประมาณตั้งจ่ายเท่าใด หักจ่ายเป็นบำเหน็จหรือบำนาญใดและระยะเวลาเป็นเงินเท่าใด รวมเงินหักจ่ายบำเหน็จบำนาญทั่วโลก แล้วรายงานให้จังหวัดทราบทุกครั้งที่มีการนำส่งเงินด้วย

ในกรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่นใดมีเงินงบประมาณสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นไม่พอจ่ายตลอดปี หรือมีวงจ่ายเกินเงินใหม่หลังจากที่ได้ส่งเงินไปสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นแล้ว ให้หัวหน้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นๆ รายงานจังหวัดเพื่อนำไปอ้างสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นพิจารณาเสนอคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งจ่ายเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพิ่มเติมให้ต่อไป และในกรณีที่วงเงินที่ได้หักไว้จ่ายตามความในวรรคหนึ่งเหลือจ่ายเมื่อวันสิ้นปีเป็นจำนวนเท่าใดให้นำส่งสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วยรายงานจังหวัดทราบอีกส่วนหนึ่งค่าหากเช่นเดียวกัน

ข้อ ๕ ให้คณะกรรมการตามความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ มีชื่อเรียกโดยย่อว่า "ก.บ.ท."

ให้คณะกรรมการตามความในวรรคหนึ่งเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นรองประธานกรรมการและเลือกผู้ที่เห็นสมควรคนหนึ่งเป็นเลขาธิการ

ข้อ ๑๑ ก.บ.ท. มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) พิจารณาจ่ายเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ไปเพิ่มให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น หน่วยที่มีวงเงินไม่พอจ่ายเป็นบำเหน็จบำนาญแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นในสังกัดหน่วยงานนั้น หรือระดมเงินจากแหล่งอื่นจ่ายคืนแก่ส่วนราชการ ก.บ.ท. ก็ได้

(๒) พิจารณาอนุมัติการจ่ายเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นรวมทั้งสหกรณ์ออมทรัพย์ข้าราชการส่วนจังหวัด จำกัด สหกรณ์ออมทรัพย์พนักงานเทศบาล จำกัด สหกรณ์ออมทรัพย์พนักงานส่วนท้องถิ่นอื่นใดที่มีกฎหมายกำหนดไว้ได้ดำเนินการต่างๆ ภายในกำหนดเวลาที่ไม่มีเกินสิบห้าปี คอยมือในอัตราไม่เกินร้อยละสิบห้าต่อปี

(๓) พิจารณากำหนดวงเงินค่าใช้จ่ายประจำปีของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นในอัตราไม่เกินร้อยละตามรายละเอียดการเงินรายได้ประจำปี

วงเงินค่าใช้จ่ายประจำปีให้จัดทบทเป็นประมาณการรายจ่ายประจำปีตามระเบียบที่คณะกรรมการดำเนินการดำเนินการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ก.บ.ท.) กำหนด

(๔) พิจารณาอนุมัติการจ่ายเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นประเภทดังกล่าวไว้ในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) ในกรณีที่เงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ได้รับจากราชการส่วนท้องถิ่น ตามความในข้อ ๘ วรรคหนึ่ง ในปีใดไม่พอที่จะโอนไปเพิ่มจ่ายให้กับราชการส่วนท้องถิ่น ตามความในข้อ ๘ วรรคสอง

(ข) ในกิจการซึ่งคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ส่วนท้องถิ่น พิจารณาแล้วเห็นว่าไม่พอ โยชน์กับการกิจการของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดยเป็นงานเร่งด่วนและประมาณการรายจ่ายที่ได้แจ้งจ่ายไว้ในข้อ ๑๑ (๓) ไม่พอจ่ายหรือไม่ได้แจ้งจ่ายไว้

ข้อ ๓๓ ให้มีอนุกรรมการดำเนินการขึ้นคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะอนุกรรมการดำเนินการกองทุน ป่าหน้างานาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น" เรียกโดยย่อว่า "อ.น.ท." ประกอบด้วย ๓๑ คน มีอธิบดีกรมส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่นเป็นประธาน รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นคนหนึ่งเป็นประธาน อ.น.ท. เห็นชอบเป็นรองประธาน ผู้บริหารการส่วนงานป่าหน้างานาญและสวัสดิการเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ คณะอนุกรรมการอื่นซึ่งประธาน อ.น.ท. จะได้พิจารณาแต่งตั้งขึ้น ไม่เกินห้าคน

ข้อ ๓๔ อ.น.ท. มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) รับผิดชอบ และเก็บรักษาเงินกองทุน เฉพาะการจ่ายเงินกองทุนจะกระทำได้ต้องมีใ้กับอนุมัติ จาก อ.น.ท. แล้วเท่านั้น และให้ประธาน อ.น.ท. หรือรองประธาน อ.น.ท. ในกรณีทีประธาน อ.น.ท. ไม่อยู่ ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้พิจารณาสั่งจ่าย

(๒) พิจารณากำหนดระเบียบอย่างอื่น เพื่อให้ใช้ปฏิบัติในการจัดดำเนินการกองทุน

(๓) พิจารณากำหนดคณบบัญชีของกองทุน และควบคุมบัญชีการเงินของกองทุน

(๔) เก็บรักษาเอกสารต่างๆ

(๕) พิจารณากำหนดสวัสดิการงานเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานต่างๆ ของกองทุน

(๖) จัดให้มีการตรวจสอบบัญชีการเงินของกองทุน และเสนอรายงานของผู้สอบบัญชี

พร้อมด้วยบัญชี รายการได้และรายจ่าย และรายงานกิจการประจำปีของกองทุนให้ประธาน อ.น.ท. ทราบและดู จัดส่งมอบสมุดบัญชีการเงินของกองทุนแต่ละปีให้ราชการส่วนท้องถิ่นที่จัดส่งเงินสมทบกองทุนป่าหน้างานาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นทุกหน่วยทราบภายในปีงบประมาณถัดไป

(๗) รวบรวมเรื่องต่างๆ ที่ควรเสนอต่อที่ประชุม อ.น.ท.

(๘) ดำเนินกิจการใดๆ ตามที่ อ.น.ท. มอบหมาย

ข้อ ๓๕ การประชุมของ อ.น.ท. ตามความในข้อ ๓๔ (๗) แห่งระเบียบนี้ให้ประธาน อ.น.ท. เป็นผู้กำหนดและเรียกประชุมเป็นครั้งคราวตามความจำเป็นและการประชุมของคณะกรรมการ อ.น.ท. และ คณะอนุกรรมการ อ.น.ท. คือมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนซึ่งเป็นองค์ประชุมการลงมติใดๆ ให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคณะกรรมการไม่ประชุมในที่ประชุมเป็นผู้ชี้ขาด

ข้อ ๓๖ ในกรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดจะครบเกษียณอายุการข้าราชการราชการส่วน ท้องถิ่นนั้นๆ คือรายงานผ่านจังหวัดไปยังกระทรวงมหาดไทยเพื่อขังให้ อ.น.ท. ทราบล่วงหน้าอย่างน้อย ตามเดือนก่อนครบเกษียณอายุ เมื่อครบกำหนดเกษียณอายุและราชการส่วนท้องถิ่นได้สั่งให้ข้าราชการส่วน ท้องถิ่นผู้นั้นออกจากราชการแล้ว ให้รายงานผ่านจังหวัดไปยังกระทรวงมหาดไทยเพื่อขัง อ.น.ท. ทราบอีก ครึ่งหนึ่ง

ข้อ ๓๗ ราชการส่วนท้องถิ่นใดจะสั่งให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นออกจากราชการเพื่อรับบำนาญ บำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ ตามพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๔ คือจะ ระบุไว้ในคำสั่งให้ขังแจ้งว่าให้ออกจากราชการเพื่อรับบำนาญด้วยเหตุอย่างใด มาตราใดเพื่อให้ส่ง สำนวนคำสั่งนั้นๆ ไปยังจังหวัดเพื่อรายงานสำนักงานกองทุนป่าหน้างานาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นทราบทราบ

หมวด ๒

การขอรับบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ ๑

บำเหน็จบำนาญปกติ

ข้อ ๑๖ ให้ผู้ซึ่งประสงค์จะขอรับบำเหน็จบำนาญปกติ เป็นเรื่องความลับ บ.พ. ๑ และแบบ บ.พ. ๒ พร้อมทั้งสำเนาคำขอรับหรือแต่งตั้งเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดยยื่นต่อราชการส่วนท้องถิ่นหน่วยงานที่ตนสังกัดครั้งสุดท้าย รวมสามชุดและให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการขอรับบำเหน็จบำนาญรวบรวมหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- (๑) สมุดประวัติหรือบัตรประวัติข้าราชการส่วนท้องถิ่น
- (๒) ใบรับรองสมุดประวัติ ยศตำแหน่ง เงินเพิ่ม (ถ้ามี) ผลเวลาทวีคูณระหว่างประจำปฏิบัติหน้าที่ในเขตที่ได้ประกาศใช้กฎอัยการศึกตามแบบ บ.พ. ๑
- (๓) สำเนาสำเนียงเงินเดือนในวันที่ ๓๑ กันยายน ของปีที่ออกจากราชการส่วนท้องถิ่น สำหรับผู้ที่ครบเกษียณอายุ
- (๔) สำเนาสำเนียงที่ให้ออก หรืออนุญาตให้ลาออกจากราชการส่วนท้องถิ่นแล้วแต่กรณี
- (๕) ต้นฉบับหรือสำเนากาพถ่ายในเขตสงครามเห็นของบุคคลที่ทหารราชการรับรอง ซึ่งตรวจและให้ความเห็นว่า ไม่สามารถจะรับราชการในหน้าที่ได้ต่อไปสำหรับผู้ซึ่งออกจากราชการเพราะเหตุทุพพลภาพ
- (๖) หลักฐานการตรวจสอบและรับรองผลราชการของกรมการวินยกาโหม กระทรวงวินยกาโหมสำหรับผู้ซึ่งขอรับราชการทหารกองประจำการก่อนหรือภายหลังที่เข้ารับราชการแล้ว
- (๗) หลักฐานเกี่ยวกับการถูกสั่งพักราชการ ให้ออกจากราชการ ไว้ก่อน ให้ออก ปล่อยออก หรือ ไล่ออก และหลักฐานการรับเงินเดือนระหว่างนั้น สำหรับผู้ที่เคยถูกสั่งพัก หรือออกจากราชการในลักษณะดังกล่าว เว้นแต่ได้บันทึกไว้ในสมุดประวัติโดยจัดแจ้งแล้ว
- (๘) หลักฐานการอนุมัติของ ก.ท. หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแล้วแต่กรณี สำหรับผู้ที่มีสิทธิได้ในวันเวลาอุดมศึกษาในต่างประเทศ
- (๙) หลักฐานเกี่ยวกับการที่ทหารราชการส่วนท้องถิ่นสั่งให้ไปทำการใดๆ ตามชนิดของ รัฐมนตรีซึ่งได้ในวันเวลาระหว่างนั้นหรือเสมือนเสมือนเวลาราชการ สำหรับผู้ที่ได้ไปปฏิบัติงานดังกล่าว ดังนี้
 - (ก) สั่งให้ไปออกจากราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อไปทำการอื่นๆ
 - (ข) สั่งให้กลับเข้ารับราชการส่วนท้องถิ่นตามเดิม หรือหลักฐานการแยกของหน่วยงานรับบำเหน็จบำนาญ หรือหลักฐานการออกจากหน่วยงานหน่วยที่ไปปฏิบัติหน้าที่แล้วแต่กรณี

(๑๐) หลักฐานการมีสิทธิได้รับเวลาพำนักสำหรับผู้อยู่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กระทรวงมหาดไทย กำหนดในระหว่างที่มีภาระบ หรือการสงคราม หรือการปราบจลาจล หรือในระหว่างที่มีพระบรมราชโองการ ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน หรือในระหว่างที่สั่งให้เป็นนิคมกันดารชั่วคราว ซึ่งรับรองโดยกรมการเงินมหาดไทย กระทรวงมหาดไทย

(๑๑) หลักฐานการมีสิทธิได้รับเวลาพำนักสำหรับผู้อยู่ปฏิบัติราชการปราบปรามผู้ก่อการร้าย ตลอดจนนิรภัย ซึ่งรับรองโดยกองอำนาจการรักษาดินแดนภายใน

(๑๒) หลักฐานการมีสิทธิได้รับเวลาพำนักสำหรับผู้อยู่ปฏิบัติราชการลับหรือปฏิบัติราชการ ตามแผนป้องกันประเทศ หรือปฏิบัติราชการกรณีอื่น ตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยขอความร่วมมือจาก กกระทรวงมหาดไทย หรือตามที่แจ้งให้กระทรวงมหาดไทยทราบแล้ว

(๑๓) หลักฐานการพิจารณาขององค์การบริหารงานบุคคลราชการส่วนท้องถิ่น (ก.จ.อ. หรือ ก.ท.จ. หรือ ก.อบต. จังหวัด หรือ ก.เมืองพัทยา) สำหรับผู้ที่มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยต่อหน้าที่หรือ ต่อสนองราชการราชการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการเพราะเหตุอันควร หรือประพฤติดนินไม่เหมาะสม หรือบกพร่องในหน้าที่หรือมีผลสิ้นนิวหนองหรือกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งมีระเบียบให้ส่วนราชการ เจ้าสังกัดรายงานผลการปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวไว้องค์การบริหารงานบุคคลของเจ้าราชการนั้นๆ ตาม หรือหลักฐานการประกบกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับไม่ถึงรายงานผลการปฏิบัติ หรือ รายงานแล้วต้องแจ้งกรมการบริหารงานบุคคลนั้นๆ มีพิจารณาหรือดำเนินการโดยเร่งด่วนแล้วไม่เสร็จสิ้น

(๑๔) หลักฐานการขอใช้เงินคืนกรณีศึกษาหรือดูงานแล้วกลับมาปฏิบัติราชการ ขอให้ ไม่ครบตามสัญญา

(๑๕) แบบคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จบำนาญ (แบบ บ.ท. ๕)
ให้แนบต่อจังหวัดภายในสิ้นห้าวัน นับแต่วัน ได้รับเรื่อง

ส่วนที่ ๒
บำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ

ข้อ ๑๕๕ กรณีที่ผู้ออกจากราชการส่วนท้องถิ่นอยู่ในช่วงมีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษ ให้ผู้มีสิทธิ และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบดำเนินการตามข้อ ๑๖ และใช้แบบหลักฐานที่เกือข้อ ๑๕๕ ดังนี้

- (๑) คำสั่งของผู้บังคับบัญชาหรือหลักฐานเกี่ยวกับการ ไม่ปฏิบัติราชการ
- (๒) รายงานหรือรายละเอียดการปฏิบัติหน้าที่ที่ราชการจนเป็นเหตุให้ถูกประณามหรือ ได้รับอันตราย
- (๓) รายงานของผู้ร่วมงานหรือผู้รู้เห็นเหตุการณ์ใกล้ชิด (ถ้ามี)
- (๔) รายงานการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจในกรณีที่ถูกประณามร้าย หรือได้รับอันตราย นั้นเกิดจากกการกระทำผิดอาญาของผู้หนีผู้ใด หรืออำนาจศาลพิพากษานั้น

(๕) หลักฐานการสอบสวนหรือมทิงสุปความเห็นของคณะกรรมการจึงผู้บังคับบัญชาได้
แสดงถึงขั้นตอนสอบสวนว่าการถูกประทุรร้ายหรือ ได้รับอันตรายนั้นเกิดจากความผิดหรือความประมาทเลินเล่อ
อย่างร้ายแรงของผู้นั้นเองหรือไม่ ในกรณีที่ไม้อาจแนบหลักฐานตาม (๔) หรือหลักฐานตาม (๕) ไม่ปรากฏ
ชัดว่าการถูกประทุรร้ายหรือ ได้รับอันตรายนั้น เกิดจากความผิดหรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ของ
ผู้นั้นเองหรือไม่

(๖) ใบรับรองของแพทย์ที่ทหารบกกรวีรของ ซึ่งได้ตรวจและให้ความเห็นว่าผู้นั้นได้รับ
อันตรายเสียเช่น ขา ขูหนวกรทั้งสองข้าง ฉาบอด หรือได้รับการป่วยเจ็บถึงทุกพลภาพไม่สามารถจะรับ
ราชการต่อไปได้

(๗) ค่าส่งเยี่ยมเงินเดือนกรณีพิเศษ (ถ้ามี)

ให้เสนอต่อจังหวัดภายในสิบห้าวันนับแต่วัน ได้รับเรื่อง

ส่วนที่ ๓ บำนาญพิเศษ

ข้อ ๑๘ การขอรับบำนาญพิเศษ กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกจากราชการ โดยได้รับบำเหน็จ
หรือบำนาญปกติไปแล้ว ป่วยเจ็บถึงทุกพลภาพ อันเป็นผลเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ระหว่างที่ผู้รับรับ
ราชการ ภายในสามปี นับแต่วันออกจากราชการนอกจากจะหือจะคำนวณการในส่วนที่เกี่ยวข้องตามข้อ ๑๘
แล้ว ให้แนบหลักฐานที่แนบดังนี้

(๑) หลักฐานการสอบสวนของราชการ ส่วนท้องถิ่นที่เคอสงสัยว่าการป่วยเจ็บเกิดขึ้น
เพราะเหตุปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือไม่

(๒) หลักฐานแสดงว่าการป่วยเจ็บได้เกิดขึ้นภายในสามปี นับแต่วันออกจากราชการ

(๓) หลักฐานแสดงวันเดือนปีที่เจ้าตัวได้เป็นขอรับบำนาญพิเศษ

ให้เสนอต่อจังหวัดภายในสิบห้าวันนับแต่วัน ได้รับเรื่อง

ส่วนที่ ๔ บำเหน็จตกทอดกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นตาย

ข้อ ๑๙ การขอรับบำเหน็จตกทอดให้ทายาทผู้มีสิทธิ หรือผู้ที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้แสดง
เจตนาไว้ แก่ผู้ตกทอดอื่นเรื่องขอรับบำเหน็จตกทอดด้วยคนละคนละแบบ บ.พ. ๑ แบบ บ.พ. ๒ และแบบ
บ.พ. ๕ ศักราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตกทอดถึงภคอยู่ครั้งสุดท้าย หรือคนละส่วนแบบปิด
รวม ๓ ชุด และให้คำรับรองว่าจะขอใช้เงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิตกทอดแก่ผู้อื่นอีกคนใดๆ กับแนบราชการ
ส่วนท้องถิ่น คนแบบ บ.พ. ๖ หรือแบบหนังสือรับรองการขอใช้เงินคืนให้แก่ทางราชการ (สำหรับผู้อาวุ

คนเสมือนไร้ความสามารถ คนไร้ความสามารถให้คู่ปกครองในฐานะผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้พิทักษ์ หรือผู้
อุปการะ ๑๖ ชื่อแทนหรือไร้ความสามารถ แล้วแต่กรณี) เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบได้รับแจ้งขอรับอำนาจ
ทอดจากผู้อื่นแล้ว ให้สอบสวนบันทึกปากคำของผู้ยื่นในหัวข้อรายละเอียด ดังนี้

(๑) ผู้คาดได้คาดด้วยเหตุใด

(๒) ชื่อตัว ชื่อสกุลของบิดามารดาของผู้คาดชื่ออะไรและยังมีชีวิตหรือถึงแก่กรรม
ไปแล้ว ตั้งแต่วันที่ใด

(๓) ผู้คาดมีสามีหรือภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ถ้ามี ชื่อตัวชื่อสกุลอะไรและให้มี
หลักฐานใบสำคัญการสมรสประกอบด้วย หากไม่มีหลักฐานให้ชี้แจงเหตุผลโดยชัดเจน

(๔) ผู้คาดมีบุตรกี่คน ชื่ออะไร เกิดวันเดือนปีใด ถ้าเป็นบุตรเกิดก่อนสมรสขอให้สอบสวน
โดยละเอียดต่อไปด้วยว่าบิดามารดาได้สมรสกัน หรือได้จดทะเบียนว่าเป็นบุตรหรือสาธิตหากบ่าว
เป็นบุตรหรือไม่ ทั้งนี้ ให้ส่งหลักฐานต่างๆ เช่น สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาใบสำคัญการสมรส สำเนา
ทะเบียนการรับระบอบบุตร หรือคำพิพากษาของศาล และเอกสารที่เกี่ยวข้องยื่นไปประกอบการพิจารณาด้วย

ให้เจ้าหน้าที่รวบรวมหลักฐานที่เกี่ยวข้องตามข้อ ๑๖ และแนบหลักฐานที่แนบมาดังนี้

(๑) หลักฐานเกี่ยวกับภรรยา

(ก) สำเนารณบัตร กรณีคาดโดยเหตุปกติ หรือสำเนารณบัตรประกอบหลักฐาน
การสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เช่น รายงานการจับกุมตรวจยึดศพ รายงานประจำวันที่เกี่ยวกับคดี รายงาน
การสอบสวน ฯลฯ กรณีคาดโดยผิดธรรมชาติ

(ข) สำเนาหนังสือศาลสำหรับผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนเสมือน

(ค) หลักฐานการสอบสวน หรือหนังสือสรุปความเห็นของคณะกรรมการที่ผู้บังคับบัญชา
แต่งตั้งเพื่อสอบสวนพฤติการณ์และกรณีแวดล้อมต่างๆ ไป สำหรับผู้ที่ไม่ทราบแน่ชัดว่าการคาดมีสาเหตุ
เนื่องจากการประพฤติก่ออันตรายของตนเองหรือไม่

(๔) หลักฐานการวินิจฉัยขององค์กรกลางบริหารงานบุคคลราชการส่วนท้องถิ่น
(ก.จ.ช. หรือ ก.จ.ด. หรือ ก.อบค.จังหวัด หรือ ก.เมืองพัทยา) ถ้าผู้นั้นไม่ยื่นแก้ความศาลเพื่อก่อนจะสั่งได้รับ
โทษจึงได้ถอดจากราชการหรือไม่ สำหรับผู้คาดที่มีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและถึง
ไม่ได้รับการวินิจฉัยเรื่องที่เกี่ยวข้องนั้น

(๒) หลักฐานเกี่ยวกับบิดา

(ก) สำเนาทะเบียนบ้านของบิดามารดา กรณียังมีชีวิตอยู่หรือสำเนารณบัตรหรือ
หนังสือรับรองการตายของผู้ที่สวระเจ็ดชื่อได้ (เช่น พี่ น้อง ญาติ บิดา มารดา หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง) กรณีที่
ตายไปก่อนแล้ว

(ข) หลักฐานการเป็นบิดาโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้คาดได้แก่

- ๑. สำเนาทะเบียนสมรสหรือใบสำคัญการสมรสของบิดามารดาหรือสำเนา
ทะเบียนฐานชฎาของภริยา (นรดาของผู้คาด) หรือ

๒. หนังสือรับรองของผู้ตรวจเชื้อเอชไอวี ที่รับรองว่าไม่สามารถตรวจพบเชื้อในวันที่ ๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ หรือ

๓. สำเนาทะเบียนบ้าน หรือสูติบัตรของบุตรร่วมบิดา มารดาที่ตรงกับคู่ค้า ซึ่งเกิดภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ หรือก่อนนั้น

(๑) หลักฐานที่เกี่ยวข้องกับสมรส

(ก) สำเนาทะเบียนสมรสหรือใบสำคัญการสมรส

(ข) สำเนาทะเบียนบ้าน

(ค) สำเนารณบัตรหรือหนังสือรับรองการตายของผู้ที่การเชื้อเอชไอวีกรณีที่อยู่สมรส

ตายไปก่อน

(๔) สำเนาทะเบียนการหย่า หรือใบสำคัญการหย่าหรือคำสั่งศาลกรณีที่มีการหย่า

(๕) สำเนาคำพิพากษา หรือคำสั่งที่แสดงว่าคู่สมรสคนใดเป็นคู่สมรสที่ชอบด้วย

กฎหมาย กรณีที่มีการสมรสซ้อน

(๔) หลักฐานเกี่ยวกับบุตร

(ก) สำเนาทะเบียนสมรสหรือใบสำคัญการสมรสของผู้ค้ากับมารดาของบุตรหรือ สำเนาทะเบียนการรับรองบุตร หรือสำเนาคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตร

(ข) บันทึกรับรองการมีบุตรชอบด้วยกฎหมายในกรณีมารดา (ถ้ามี)

(ค) สำเนารณบัตรหรือหนังสือรับรองการตายของผู้ที่ตรวจเชื้อเอชไอวีที่บุตรตาย

(๔) สำเนาทะเบียนการรับบุตรบุญธรรม กรณีที่มีบุตรบุญธรรม

(๕) หลักฐานกรณีเป็นผู้ปกครองโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือผู้พิทักษ์ หรือผู้อนุบาล แล้วแต่กรณี ซึ่งจะชื่อไว้ความยินยอมในการขอรับ หรือขอรับบำนาญจากกองทุนผู้มีสิทธิ ได้แก่ สำเนาทะเบียน การรับรองบุตร สำเนาทะเบียนการรับบุตรบุญธรรม หรือสำเนาคำสั่งศาลตั้งผู้ปกครอง ผู้พิทักษ์ หรือผู้อนุบาล แล้วแต่กรณี

ให้เสนอต่อจังหวัดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

ส่วนที่ ๕

บำนาญพิเศษกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นตาย

ข้อ ๒๐ การขอรับบำนาญพิเศษกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นตาย นอกจากหลักฐานที่เกี่ยวข้องซึ่ง คือแบบตามข้อ ๑๘ (๑) ถึงข้อ ๑๘ (๕) และข้อ ๑๙ แล้วให้แนบหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม ดังนี้

(๑) ใบแสดงความเห็นหรือความเห็นของแพทย์ที่ทำการราชการรับรอง ซึ่งแสดงว่าอาการป่วยเจ็บ ถึงสาเหตุเกิดขึ้นเพราะเหตุปฏิบัติการ ในหน้าที่

(๓) รายงานการปฏิบัติหน้าที่ราชการในระบอบก่อนคณาภิรมยา ไม่ขัดแย้งกับตามสภาพที่
สำหรับผู้บริหารส่วนท้องถิ่นพิจารณาเห็นว่าไม่สมควรลาออกเพราะปฏิบัติงานในลักษณะล้าหลังหรือ
หรือเคร่งครัดเกินกว่าปกติสมควร

(๔) หลักฐานการสอบสวนในกรณีผู้ถูกกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาซึ่งมีคดี และมีเหตุอันควร
เชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับอันตรายถึงตายหรือไม่

(๕) ค่าตั้งเงินเดือนเดือนแรกเมื่อพ้น (ถ้ามี)

ให้เสนอต่อจังหวัดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

ข้อ ๒๓ การขอรื้อบ้านญาติคนกระฉี่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกจากราชการ โดยได้รับบำเหน็จ
หรือบำนาญปกติไปแล้ว ป่วยเจ็บถึงตายอันเป็นผลเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ระหว่างที่ผู้รับราชการ
ภายในสามปี นับแต่วันออกจากราชการ นอกจากหลักฐานที่เกี่ยวข้องซึ่งต้องแนบบตามข้อ ๑๘ แล้ว ให้แนบ
หลักฐานเพิ่มเติม ดังนี้

(๑) หลักฐานการสอบสวนของราชการส่วนท้องถิ่นที่ลดยศหรือการป่วยเจ็บถึงตาย
เกิดขึ้นเพราะเหตุปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือไม่

(๒) หลักฐานซึ่งแสดงว่า การป่วยเจ็บถึงตายได้เกิดขึ้นภายในสามปี นับแต่วันออกจาก
ราชการ

(๓) หลักฐานซึ่งแสดงวันเดือนปีที่ทายาทได้รับเงินบำนาญพิเศษ

ให้เสนอต่อจังหวัดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

ส่วนที่ ๖

บำเหน็จชดเชยกรณีผู้รับบำนาญตาย

ข้อ ๒๒ เมื่อผู้รับบำนาญถึงแก่ความตาย ให้ทายาทหรือผู้มีสิทธิรับบำเหน็จชดเชยแจ้งให้ราชการ
ส่วนท้องถิ่นผู้เบิกจ่ายบำนาญทราบ และให้ผู้เบิกจ่ายบำนาญแจ้งการทบทวนสิทธิรับบำนาญของผู้รับ
ให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นทราบโดยเร็ว

ข้อ ๒๓ ให้ทายาทผู้มีสิทธิของผู้รับบำนาญซึ่งถึงแก่ความตายหรือผู้ที่มีผู้รับบำนาญซึ่งถึงแก่ความตาย
ได้แนบวงเงินรายได้ให้มีสิทธิอื่นค้างชำระบำเหน็จชดเชยพร้อมทั้งใบคำร้องขอว่าราชการใช้เงินที่ได้รับไป
โดยไม่มีสิทธิออกจนกว่าเสียชีวิตแล้ว ทั้งนี้แก่ราชการส่วนท้องถิ่นตามแบบ บ.ท. ๖ (สำหรับผู้เยาว์) กรณีอื่น
ไว้ความสามารถ หรือคนไร้ความสามารถ ให้ผู้ปกครองในฐานะผู้แทน โดยชอบธรรม หรือผู้พิทักษ์หรือ
ผู้ดูแล ลงชื่อแทนหรือให้ความยินยอม แล้วแต่กรณี)ยื่นต่อราชการส่วนท้องถิ่นที่ผู้ตายรับบำนาญครั้งสุดท้าย
และให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบรวบรวมหลักฐานเช่นเดียวกับกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามแบบข้อ ๑๘
แนบบตามข้อ

ให้เสนอต่อจังหวัดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

หมวดที่ ๓

การตั้งจำนองเงินปันผลประจำปีตามกฎหมายว่าด้วยการส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๒๔ เมื่อราชการส่วนท้องถิ่น ได้รับเรื่องการขอรับปันผลประจำปีตามกฎหมายจากผู้ขอและผู้ยื่นค้ำประกัน ในหมวด ๒ แห่งระเบียบนี้แล้ว ให้นับตั้ง วัน เดือน ปี ที่ได้รับเรื่องแล้วตรวจสอบและสอบสวนหลักฐาน ต่างๆ เพื่อนำเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาภายในกำหนดเวลา ไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันรับเรื่อง

ข้อ ๒๕ ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นใช้สมุดประวัติที่มีกรมธรรม์ของโคตถูกค้ำประกันหลักฐานในการ ตรวจสอบแนวราชการขอรับค้ำประกันค้ำประกันประจำปีของผู้ขอรับปันผลประจำปีของข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นๆ จะ ไม่มีสมุดประวัติหรือมีแต่สมุดประวัติไม่ถูกต้องสมบูรณ์หรือ ใบกรณีพิพาทหลักฐานต่างๆ เกินกว่าใบวาราชการจัดตั้งหรือไม่ครบถ้วนก็ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่รับเรื่องขอรับปันผลประจำปีเสนอไป ถึงหน่วยงานราชการหรือราชการส่วนท้องถิ่นที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นเคยรับราชการอยู่ เพื่อรับรองเวลา ราชการของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นเป็นหลักฐานก่อน เมื่อได้รับหลักฐานค้ำประกันแล้ว ให้รีบดำเนินการ รวบรวมเรื่องขอรับปันผลประจำปีตามกฎหมายหรือนำเอาใบคัดลอกคดีหรือค้ำประกันหลักฐานต่างๆ โคนเสนอกรมที่ดินไปยัง ผู้ว่าราชการจังหวัด ว่าสมควรจำนองเงินปันผลประจำปี หรือปันผลจากทอดคดีหรือไม่ประการใด ให้แนบไปเป็น จำนวนเท่าใดหรือเดือนละเท่าใด ค้ำประกันเมื่อใด

ข้อ ๒๖ เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับเรื่องขอรับปันผลประจำปีตามกฎหมายของเขตต่างๆ จากราชการ ส่วนท้องถิ่น ตามความในข้อ ๒๕ แห่งระเบียบนี้ แล้วให้นับตั้งวัน เดือนปี ที่ได้รับไว้เป็นหลักฐาน แล้วรับ พิจารณาส่งจำนภาคภายในกำหนดเวลาซึ่งมีกำหนดไว้ตามวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องการตั้งจำนองเงินปันผลประจำปีให้ทำคำสั่ง เป็นสามฉบับโดยระบุให้ชัดเจนว่าจำนองเงินปันผลประจำปีหรือปันผลจากทอดคดีให้แก่ใครจำนวนเท่าใด หรือเดือนละเท่าใด จำตั้งแต่วันที่โคตแล้วส่งคำสั่งและเรื่องขอรับปันผลประจำปีตามกฎหมายให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่นที่ เสนอเรื่องเพื่อถือส่งมอบเงินจุด เก็บรักษาไว้ที่จังหวัดหนึ่งจุดและส่งไปยังสำนักงานกองทุนปันผลประจำปีของ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหนึ่งจุด

ปันผลหรือปันผลปกติ หรือปันผลพิเศษตามกฎหมายให้ตั้งจ่ายได้ตั้งแต่วันที่ขาดจากอัตรา เงินเดือนเป็นต้นไป

ปันผลจากทอดคดี หรือปันผลพิเศษในกรณีมีแก่ความตายหรือสูญหาย ซึ่งจ่ายแก่ทายาทหรือผู้มี สิทธินั้น ให้ตั้งจ่ายได้ตั้งแต่วันที่ขาดจากวันที่ถึงแก่ความตาย หรือวันที่ขาดจากวันที่สันนิษฐานว่าถึงแก่ความตาย ตามกฎหมายว่าด้วยปันผลประจำปีของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ในกรณีที่มีการลดหรือระงับปันผลในระหว่างเวลาที่ข้าราชการกลับเข้ารับราชการ ใหม่และต่อมา ออกจากราชการครั้งหลังโคตไม่มีสิทธิได้รับปันผล การตั้งจ่ายปันผลที่โคตได้รับอยู่เดิมตั้งแต่วันที่ออกจาก ราชการครั้งหลัง ระงับได้ตั้งเมื่อผู้รับปันผลได้ยื่นขอรับปันผลคืนต่อราชการส่วนท้องถิ่นที่ขอได้รับ และ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นเดิมจ่ายปันผลต่อไป ทั้งนี้ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นนั้นรายงานส่วนจังหวัดไปยัง กรมหลวงมหาดไทยเดือนหนึ่ง ค.บ.ค. ทราบอีกครึ่งหนึ่ง

กรณีที่มีผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งไม่สมบูรณ์การจ่ายบำนาญแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามที่
ราชการส่วนท้องถิ่นเสนอขอ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดที่ได้รับเรื่องรายงานเหตุผลไปถึงกระทรวงมหาดไทย

สำหรับอัตราบำนาญพิเศษซึ่งกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้กำหนดให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น
ตามสมควรแก่เหตุกรณี ประกอบด้วยบทความพิจารณาของผู้ขึ้นตามความในมาตรา ๓๗ แห่ง
พระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติ
บำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำนาญ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๔ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเสนอกระทรวงมหาดไทย เป็นราย ไป

หมวด ๔

การเบิกจ่ายบำนาญ

ข้อ ๒๓ เมื่อราชการส่วนท้องถิ่นได้รับคำสั่งจ่ายบำนาญแก่ผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วผู้ขอ
แจ้งแก่ผู้อื่นเมื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐาน โดยให้คงอายุเมื่อซื้อรับทราบหรือวันสิ้นเดือน ปี ไว้ในคำสั่งจ่าย
ของผู้ว่าราชการจังหวัดกับให้คงอายุเมื่อซื้อรับทราบไว้ในทะเบียนที่จัดทำไว้โดยพลการ ส่วนผู้ที่อยู่ไกล
หรืออยู่ต่างจังหวัดไม่สะดวกแก่การติดต่อ ให้มาลงทะเบียนทราบได้ก็ให้แจ้งให้ทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียน
และหมายเหตุในทะเบียนแล้วว่าได้แจ้งให้ทราบตามหนังสือลงทะเบียน วัน เดือน ปีใด

ข้อ ๒๔ การเบิกจ่ายเงินบำนาญประจำเดือนหนึ่งๆ ให้ใช้ฎีกาจ่ายตามแผนโดยออก
จำนวนเงินบำนาญรวมทั้งเงินเพิ่มในประเภทเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น และให้
เขียนใบแทรกแสดงรายชื่อจำนวนเงินที่ขอเป็นรายบุคคลลงในแบบ น.ท. ๘ แล้วรวมยอดทั้งสิ้นใส่ตรงกัน
จำนวนที่ขอเบิกแนบไว้กับฎีกา

ข้อ ๒๕ การจ่ายเงินบำนาญรวมทั้งเงินเพิ่มจากบำนาญแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ให้เป็น
หน้าที่ของสมุหบัญชีหรือหัวหน้าหน่วยการคลังของราชการส่วนท้องถิ่นนั้นๆ เป็นผู้รับผิดชอบและ
ปฏิบัติกิจการเบิกจ่ายตามระเบียบ โดยให้ลงจ่ายในทะเบียนจ่ายเงินบำนาญเล่มหนึ่งค้างหาก โดยให้
แบบ น.ท. ๘ และให้กรอกรายชื่อจำนวนเงินบำนาญเรื่องคนสำคัญใบแทรกฎีกาจ่ายตามแบบ
รวมยอดทั้งสิ้นไว้ครุฑท้าย พร้อมทั้งหมายเหตุว่าเบิกโดยฎีกาจ่ายตามแผนที่เท่าใด วัน เดือน ปีใด การจ่าย
ในวันหนึ่งๆ รวมที่รวม เป็นเงินเท่าใดต้องแสดงไว้ในช่องหมายเหตุ

การขอรับบำนาญผ่านทางธนาคาร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวง
มหาดไทยกำหนด

การจ่ายบำนาญประจำเดือน ให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของเดือนสองวันทำการ
สำหรับกรณีที่ต้องเบิกเงินจากธนาคาร หรือผู้มีสิทธิรับบำนาญได้รับบำนาญทางธนาคาร ให้จ่ายในวันทำการ
ก่อนวันทำการสุดท้ายของธนาคารในเดือนนั้นสองวันทำการ แต่ทั้งนี้กระทรวงมหาดไทยจะกำหนดวันจ่าย
เป็นอย่างอื่นก็ได้

ปทานุญที่ค้างหนี้หรือที่ผู้รับขายหรือหมดสิทธิลงในระหว่างเดือนให้เงินจ่ายได้ทันที

ในกรณีที่มีผู้รับปทานุญซึ่งได้รับเงินไม่ได้ ก็ให้ผู้รับพิมพ์ถ่านนี้ว่ามีบทลงโทษและให้ผู้จ่ายเงินหมายเหตุด้วยว่าเป็นสมาชิกหนี้ของโรง

ในกรณีที่มีผู้รับปทานุญซึ่งปทานุญไม่สามารถจะชำระด้วยตนเองได้ต้องทำหนังสือมอบเงินตามแบบ น.ท. ๕

ข้อ ๑๐ กรณีชำระราชการส่วนท้องถิ่นผู้ได้รับหรือมีสิทธิรับปทานุญถึงความคาดให้จ่ายปทานุญรวมทั้งเงินเพิ่มจากปทานุญ (ถ้ามี) ให้เงินในวันที่ยังไม่มีความคืบหน้าจากนี้ให้จ่ายเงินช่วยเหลือจำนวนเท่ากับปทานุญ เงินเพิ่มจากปทานุญ (ถ้ามี) รวมทั้งเงินช่วยเหลือชำระหนี้ผู้รับปทานุญ (ถ้ามี) ตามเดือนโดย

(๑) กรณีผู้รับปทานุญราชการส่วนท้องถิ่นตำแหน่งครู ให้จ่ายเงินปทานุญและเงินช่วยเหลือชำระหนี้ผู้รับปทานุญ (ถ้ามี) จากเงินงบประมาณแผ่นดิน ส่วนเงินเพิ่มจากปทานุญ (ถ้ามี) ให้จ่ายจากเงินสมทบของทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

(๒) กรณีผู้รับปทานุญราชการส่วนท้องถิ่นนอกตำแหน่งครู ให้จ่ายเงินปทานุญและเงินเพิ่มจากปทานุญ (ถ้ามี) จากเงินสมทบของทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ส่วนเงินช่วยเหลือชำระหนี้ผู้รับปทานุญ (ถ้ามี) ให้จ่ายจากเงินงบประมาณของราชการส่วนท้องถิ่น

ผู้มีสิทธิรับปทานุญที่ยังไม่มีความคืบหน้าเป็นผู้รับปทานุญตกทอดหรือปทานุญพิเศษในฐานะทายาทไม่ให้จ่ายเงินช่วยเหลือ

เงินช่วยเหลือตามวรรคหนึ่ง ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งชำระราชการส่วนท้องถิ่นผู้ขายแสดงเจตนาโดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อราชการส่วนท้องถิ่น ตามแบบ น.ท. ๑๐

ถ้าชำระราชการส่วนท้องถิ่นผู้ขายได้แสดงเจตนาไว้ตามวรรคสามหรือบุคคลซึ่งชำระราชการส่วนท้องถิ่นผู้ขายแสดงเจตนาไว้ก่อนก่อนชำระราชการส่วนท้องถิ่นผู้ขายหรือก่อนมีการชำระเงินก็ให้จ่ายแก่บุคคลตามลำดับ ดังนี้

- (๑) คู่สมรส
- (๒) บุตร
- (๓) นิตยมารดา

เมื่อปรากฏว่าบุคคลในลำดับก่อนตามวรรคสี่มีชีวิตอยู่ บุคคลในลำดับถัดไปไม่มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือ

ถ้าผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือตามความในวรรคสี่ในลำดับเดียวกันมีหลายคน ให้จ่ายให้แก่วัยผู้ซึ่งบุคคลในลำดับนั้นมอบหมายเป็นหนังสือ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดที่จัดการศพ

ข้อ ๑๑ การขอรับเงินช่วยเหลือ ให้กระทำได้ภายในเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ชำระราชการส่วนท้องถิ่นผู้ได้รับหรือมีสิทธิรับปทานุญถึงความคืบหน้า

กรณีที่ผู้มีสิทธิรับปทานุญถึงความคืบหน้าก่อนที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจะตั้งจ่ายปทานุญให้นับระยะเวลาตั้งขอรับเงินช่วยเหลือตามความในวรรคหนึ่ง ตั้งแต่วันที่ผู้ว่าราชการจังหวัดตั้งจ่ายปทานุญ

ในกรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่นมีความจำเป็นต้องเข้าจัดการศพข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตาย เพราะไม่มีผู้ใดแจ้งจัดการ ในเวลาอันสมควร ให้ทันราชการส่วนท้องถิ่นยกค่าใช้จ่ายจากเงินช่วยเหลือศพได้เท่าที่จ่ายจริง แล้วมอบส่วนที่เหลืออันมีไว้ให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับตามข้อ ๓๐

ข้อ ๓๒ เพื่อเป็นหลักฐานการตรวจสอบจ่ายบำเหน็จบำนาญ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นจัดทำทะเบียนตรวจจ่ายบำเหน็จบำนาญไว้ส่วนหนึ่งตามแบบ บ.ท. ๓๓ และให้มีชื่อความดังนี้ ชื่อผู้รับ จำนวนเงิน และเดือนสุดท้ายอันคิดกันตามรวม ๓๒ เดือน ในชื่อของนายเหตุไว้หมายความว่าได้รับค่าจ้างบำเหน็จหรือบำนาญตั้งแต่วันที่ใด เดือนละเท่าใด

การลงทะเบียนตรวจจ่ายดังกล่าวประเภท ดังนี้

- (๑) บำเหน็จบำนาญปกติ
 - (ก) เกษตรกรรม
 - (ข) เกษตรอุตสาหกรรม
 - (ค) เกษตรกรรม
 - (ง) เกษตรกรรม
- (๒) บำนาญพิเศษ
- (๓) บำเหน็จจากยอด

ข้อ ๓๓ การเบิกจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายหรือวิญญูหรือวิญญูที่นำหน้าว่าการคลังของราชการส่วนท้องถิ่นที่จ่ายเงินบำเหน็จบำนาญจะต้องเก็บเรื่องขอรับบำเหน็จบำนาญหลักฐานการเบิกจ่ายคชชจนเอกสารประกอบการจ่ายไว้ประกอบการตรวจสอบบัญชีการเงินเช่นเดียวกับใบสำคัญการจ่ายเงินประเภทอื่นของราชการส่วนท้องถิ่น

หมวด ๕

การแสดงการดำรงชีวิตของผู้รับบำนาญส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๓๔ ภายในเดือนแรกของปีงบประมาณใหม่ทุกปี ให้ผู้รับบำนาญแสดงการดำรงชีวิตต่อราชการส่วนท้องถิ่น โดยจะแสดงตัวตนเอง หรือให้มีการรับรองของนายอำเภอหรือนายกเทศมนตรีท้องถิ่นที่ผู้รับบำนาญมีภูมิลำเนาอยู่ในปัจจุบันหรือข้าราชการประจำไม่ต่ำกว่าระดับ ๕ เป็นผู้รับรองตามแบบ บ.ท. ๑๒ ซึ่งรับรองว่าผู้รับบำนาญยังดำรงชีวิตอยู่ เพื่อประกอบเป็นหลักฐานการเบิกจ่ายเงิน

ให้เจ้าหน้าที่ผู้จ่ายบำนาญจัดทำสมุดไว้ส่วนหนึ่งเพื่อใช้ในการแสดงรายละเอียดและสำเนาที่อยู่ของผู้รับบำนาญ และให้ผู้รับบำนาญลงลายมือชื่อ วัน เดือน ปีที่แสดงการดำรงชีวิตอยู่ให้เป็นหลักฐาน

กรณีมอบเงินให้ผู้อื่นรับแทนให้ปฏิบัติตามความในวรรคก่อน โดยทูลเกล้า

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่มีผู้รับบำนาญพิเศษเป็นบุตรซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้นเตรียมอุดมศึกษา หรือ ชั้นอุดมศึกษา หรือชั้นการศึกษาระดับมัธยมศึกษา หรือชั้นประถมศึกษา มีความประสงค์จะขอรับบำนาญพิเศษต่อไป อีกหลังจากที่มีอายุครบที่ยี่สิบปีบริบูรณ์แล้ว ให้ยื่นใบรับรองของสถานศึกษานั้นๆ และพร้อมจากนั้นให้ยื่น ใบรับรองแจ้งว่ามีสถานะเรียนรวมของปีงบประมาณใหม่ทุกปี

ข้อ ๑๖ เมื่อราชการส่วนท้องถิ่นได้รับหลักฐานการดำรงชีวิตอยู่ดังกล่าวในข้อ ๑๔ หรือ ใบรับรองของสถานศึกษาดังกล่าวในข้อ ๑๕ แล้ว ให้บันทึกไว้ในทะเบียนจ่ายเงินบำนาญและทะเบียนตรวจจ่ายเงินบำนาญว่า ผู้รับบำนาญรายใดได้แสดงการดำรงชีวิตอยู่แล้ววันเดือนปีใดหรือผู้รับบำนาญพิเศษรายใดมีอายุครบที่ยี่สิบปีบริบูรณ์แล้วตั้งแต่วันเดือนปีใด และได้ยื่นใบรับรองของสถานศึกษาดังกล่าวแล้ววันเดือนปีใด แล้วแต่กรณี เพื่อเป็นหลักฐานการจ่ายบำนาญต่อไป ส่วนหลักฐานการดำรงชีวิตอยู่หรือใบรับรองของสถานศึกษาให้ราชการส่วนท้องถิ่นที่เบิกจ่ายเก็บรักษาไว้เป็นหลักฐานในการตรวจสอบบัญชีการเงินต่อไปด้วย

ข้อ ๑๗ ถ้าปรากฏว่าผู้รับบำนาญขาดสิทธิที่จะได้รับบำนาญต่อไปแล้ว หรือผู้รับบำนาญไม่ประสงค์ การดำรงชีวิตอยู่ หรือ ไม่ยื่นใบรับรองของสถานศึกษาดังกล่าวไว้ในข้อ ๑๔ และข้อ ๑๕ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นระงับการจ่ายบำนาญไว้จนกว่าผู้รับบำนาญจะแสดงหลักฐานการดำรงชีวิตอยู่หรือตั้งใบรับรองของ สถานศึกษาให้ถูกต้อง

หมวด ๖

การเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ

ข้อ ๑๘ ผู้รับบำนาญที่มีอายุมีฐานะและประสงค์จะโอนการรับเงินบำนาญไปรับตามราชการส่วนท้องถิ่นรูปใดตัวกันใบท้องถิ่นที่ย้ายไปอยู่ใหม่ ให้ผู้รับบำนาญยื่นเรื่องต่อราชการส่วนท้องถิ่นที่จ่ายบำนาญให้เดิม และให้ราชการส่วนท้องถิ่นนั้นส่งเรื่องและหนังสือสำคัญจ่ายเงินบำนาญครั้งสุดท้ายตามแบบ น.ท. ๑๑ ไปยังจังหวัดและให้จังหวัดรายงานชื่อของอนุมัติกระทรวงมหาดไทย

หมวด ๗

เงินเพิ่มจากเงินบำนาญ

ข้อ ๑๙ การจ่ายเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นปฏิบัติดังนี้

(๑) ราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกหรือพ้นจากราชการก่อนวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๕ และ ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษ หรือบำนาญยกตลอดความในพระราชบัญญัติบำนาญบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นเบิกจ่ายให้คนยี่สิบครที่สอบ เบิกจ่ายอยู่เดิมก่อนใช้บังคับระเบียบนี้

(๒) นับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๕ เป็นต้นไป ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกหรือพ้นจากราชการ และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษ หรือผู้มีสิทธิจะพึงได้รับบำนาญพิเศษ ตามความในพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นเบิกจ่ายเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษส่วนกรณี ในอัตราที่ร้อยละสิบห้าของเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษ ซึ่งจะพึงได้รับตามความในพระราชบัญญัติ บำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔ เป็นอีกส่วนหนึ่ง คำนวณ โดยถือจ่ายจากเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นและให้รวมจ่ายพร้อมกับ เงินบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้มีสิทธิจะพึง ได้รับเมื่อรวมเงินเพิ่มดังกล่าว กับเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษเข้าด้วยกันแล้วจะต้อง ไม่สูงกว่าเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ข้าราชการ ส่วนท้องถิ่นได้รับอยู่ก่อนออกหรือ พ้นจากราชการส่วนท้องถิ่น

(๓) ข้าราชการซึ่งได้โอนหรือถูกส่งไปรับราชการพลราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะมีสิทธิ ได้รับเงินเดือนราชการสำหรับส่วนรวมเป็นบำนาญคิดคู่กันในการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ หรือ เงินบำนาญพิเศษซึ่งจ่ายแก่ข้าราชการซึ่งได้โอนหรือถูกส่งไปรับราชการพลราชการส่วนท้องถิ่น หรือผู้มีสิทธิ จะพึงได้รับบำนาญพิเศษตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔ ให้คำนวณโดยคิดเงินเพิ่มในอัตราที่ร้อยละสิบห้าของเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษ ซึ่งจะพึงได้รับตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔ แล้วแต่กรณี คู่มคว่จำนวนปีขึ้นเป็นเวลาราชการที่ ข้าราชการผู้นั้นมารับราชการพลราชการส่วนท้องถิ่นหรือด้วยจำนวนปีขึ้นเป็นเวลาราชการที่ข้าราชการผู้นั้น รับราชการอยู่ก่อนถึงเกษียณ และทางราชการส่วนท้องถิ่นรวมกัน ทั้งนี้ เมื่อรวมเงินเพิ่มดังกล่าวกับเงิน บำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษ ซึ่งจะพึงได้รับเป็นอีกส่วนหนึ่งคำนวณเข้าด้วยกันแล้ว จะต้องไม่สูงกว่า เงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ข้าราชการผู้นั้น ได้รับอยู่ก่อนออกหรือพ้นจากราชการพลราชการส่วนท้องถิ่น

(๔) ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นนับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการ และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติหรือ บำนาญพิเศษ หรือผู้มีสิทธิจะพึงได้รับบำนาญพิเศษตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละสิบห้า จากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ

หมวด ๘

**การหักบำนาญพิเศษและหรือ บำเหน็จ
ตกทอดจากผู้ที่ได้รับสิทธิหรือ ไม่มีสิทธิ**

ข้อ ๘๐ ในกรณีที่มิได้เบิกจ่ายบำนาญพิเศษและหรือบำเหน็จตกทอดให้แก่ผู้มีสิทธิตามคำสั่งจ่าย ของจังหวัดแล้ว หากปรากฏภายหลังว่ามีบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าตนเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของ

ผู้ควบคุมเงื่อนไขที่กฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดเพิกถอน ให้จังหวัดส่ง
จ่ายเงินรายนั้นใหม่โดยให้ราชการส่วนท้องถิ่นผู้เบิกจ่ายเงินบำนาญพิเศษจากผู้ซึ่งรับเงินไปคืนแล้วเกิดสิทธิ
คืนให้แก่บุคคลดังกล่าวตามสิทธิที่บุคคลผู้นั้นจะได้รับทุกเดือนจนกว่าตกเงิน ที่หักจะครบจำนวนที่ผู้นั้น
รับเงินไป

ในกรณีที่หักเงินบำนาญพิเศษได้ไม่ครบจำนวนที่รับเงินไป หรือ ไม่มีเงินบำนาญพิเศษที่จะหัก
ขาดให้ใช้ ให้จังหวัดส่งให้ราชการส่วนท้องถิ่นผู้เบิกจ่ายเงินจากผู้ที่ได้รับเงินไปหรือได้รับไปโดยไม่มีสิทธิคืน
เพื่อย้ำขอให้แก่บุคคลดังกล่าวตามสิทธิที่บุคคลผู้นั้นจะได้รับหากเรียกคืนไม่ได้หรือเรียกได้ไม่ครบ ให้ผู้เบิกแจ้ง
ให้บุคคลผู้เบิกหรือขอจากผู้ที่ได้รับเงินไปหรือได้รับไปโดยไม่มีสิทธิคืนไป

หมวด ๘
เปิดคดี

ข้อ ๘๑ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดประสงค์จะออกจากราชการ ให้ยื่นหนังสือขอลออกจากราชการ
ส่วนท้องถิ่นต่อราชการส่วนท้องถิ่นที่ตนสังกัด ตามแบบ บ.ท. ๑๔

กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นพ้นจากราชการเพราะเกษียณอายุ ให้ยื่นคำขอรับบำนาญหรือบำนาญ
ต่อราชการส่วนท้องถิ่นที่ตนสังกัดล่วงหน้าได้เป็นเวลา ๕ เดือนก่อนวันครบเกษียณอายุตามหลักเกณฑ์ที่
กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ข้อ ๘๒ เพื่อให้ได้ทราบถึงฐานะการเงิน และสถิติของกองทุนบำนาญข้าราชการส่วน
ท้องถิ่นเป็นประจำ กรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่นใดมีการจ่ายเงินบำนาญหรือบำนาญแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น
ในเคาน์ตี ให้ราชการส่วนท้องถิ่นนั้นจัดทำแบบเดือนแสดงการรับ - จ่ายเงินตามแบบ บ.ท. ๑๕ ส่งไปยัง
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นภายในวันที่ ๑๐ ของเดือนใหม่ทุกเดือน

ข้อ ๘๓ บรรดาแบบพิมพ์ที่ใช้ตามระเบียบนี้ ให้เป็นไปตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๖
ประชา มาสินนพ
รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

**ระเบียบกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญ
ของราชการส่วนท้องถิ่น**

พ.ศ. ๒๕๒๒

โดยที่เห็นเป็นการสมควรกำหนดระเบียบว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น ตามที่อ้างมาตามความในมาตรา ๘๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๙ มาตรา ๑๒ พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๑๖ มาตรา ๖๘ และมาตรา ๘๘ พระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๑๕ มาตรา ๑๒ และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๕๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงกำหนดระเบียบว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒”

ข้อ ๒. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๒๒ เป็นต้นไป

ข้อ ๓. ผู้ได้รับบำนาญปกติหรือผู้มีสิทธิรับบำนาญปกติ หรือผู้รับบำนาญพิเศษเฉพาะ เขตสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นต่ำกว่าเดือนละสี่พันบาท ให้ได้รับเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น เรียกโดยย่อว่า “ช.ค.บ.” ในอัตราเดือนละสองร้อยบาท

ผู้ได้รับบำนาญปกติหรือผู้มีสิทธิได้รับบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษเฉพาะเขตสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่เดือนละสี่พันบาทขึ้นไป แต่ไม่เกินสี่พันสองร้อยบาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละสองร้อยบาท แต่เมื่อรวม ช.ค.บ. กับบำนาญแล้ว ให้ได้รับ ไม่เกินเดือนละสี่พันสองร้อยบาท

ข้อ ๔. พยาชผู้รับบำนาญพิเศษหรือบำนาญยกยอต่ำกว่าเดือนละสี่พันบาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละหนึ่งร้อยบาท

พยาชผู้รับบำนาญพิเศษหรือบำนาญยกยอตั้งแต่สี่พันบาทขึ้นไป แต่ไม่เกินสี่พันหนึ่งร้อยบาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละหนึ่งร้อยบาท แต่เมื่อรวม ช.ค.บ. กับบำนาญแล้ว ให้ได้รับ ไม่เกินเดือนละสี่พันหนึ่งร้อยบาท

ข้อ ๕ ผู้ได้รับบำนาญปกติหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ หรือทายาทผู้รับบำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอด ไม่มีสิทธิได้รับ ช.ค.บ. ในกรณีอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) เจ้ารับราชการหรือกลับเข้ารับราชการ หรือเข้าทำงานหรือกลับเข้าทำงานสังกัด ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น

(๒) เข้าทำงานหรือกลับเข้าทำงานในรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ หรือองค์การของรัฐขนาดตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล หรือตามกฎหมายว่าด้วยการอื่นๆ

ทั้งนี้ ไม่ว่าจะได้รับบำนาญความกึ่งเงินเดือนหรือค่าจ้างช่วยหรือไม่

ข้อ ๖ การจ่าย ช.ค.บ. ให้ไม่ถูกต้องหมายความว่าด้วยการจ่ายผิดเดือน เงินปี ปีละหนึ่งบำนาญ และเงินกิน ในลักษณะเดียวกัน มาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่ในกรณีผู้รับบำนาญยื่นขอความศาล ให้จ่าย ช.ค.บ. เดือนวันที่ยื่นขอความศาล

กรณีที่ผู้รับบำนาญเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นเดิมแจ้งให้ราชการส่วน ท้องถิ่นใหม่ทราบว่าได้จ่าย ช.ค.บ. ให้แล้วถึงวันใด เป็นจำนวนเท่าใด และให้ราชการส่วนท้องถิ่นใหม่ เบิกจ่ายให้ต่อ ไม่คิดแต่วันที่ดีตั้งจากวันดังกล่าว

ข้อ ๘ ให้เบิกจ่าย ช.ค.บ. จากงบประมาณรายจ่าย งบกลางประเภทรายจ่ายตรงจ่ายผูกพัน

ข้อ ๙ การเบิกจ่าย ช.ค.บ. ไม่ต้องแสดงรายการหักกรณีเงินได้ แต่ให้นำไปคำนวณหักจากเงินบำนาญ ในฎีกาเบิกเงินบำนาญ

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่นมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ กระทรวงมหาดไทย จะเป็นผู้วินิจฉัยและกำหนดวิธีปฏิบัติความจำเป็น

ข้อ ๑๑ การปฏิบัตินอกเหนือไปจากระเบียบนี้ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงมหาดไทย

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๒

(ลงนาม) เชิด แสนมหาณี
 (เชิด แสนมหาณี)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๓

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่นให้เหมาะสมยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๖๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๑๖ มาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๑๕ และ มาตรา ๖ และมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๓ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ออกเลิกความในข้อ ๔ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความคั่งไปนี้แทน

“ข้อ ๔ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษหรือบำนาญทดแทน ในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะ หรือผู้อุปการะ ค่าเกินเดือนละสี่พันบาท ให้ได้รับ ร.ค.บ. ในอัตราเดือนละหนึ่งร้อยบาท

ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษหรือบำนาญทดแทน ในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อุปการะ ตั้งแต่เดือนละสี่พันบาทขึ้นไป แต่ไม่เกินสี่พันหนึ่งร้อยบาท ให้ได้รับ ร.ค.บ. ในอัตราเดือนละหนึ่งร้อยบาท แต่เมื่อรวม ร.ค.บ. กับบำนาญแล้วให้ได้รับไม่เกินเดือนละสี่พันหนึ่งร้อยบาท”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความคั่งไปนี้เป็นข้อ ๔ ทวิ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒

“ข้อ ๔ ทวิ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเฉพาะทุพพลภาพ บำนาญพิเศษหรือบำนาญทดแทน ในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อุปการะ ตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๒๓ เดือนละต่ำกว่าอัตราเงินเดือนขั้นสูงสุดของบัญชีอัตราเงินเดือนมาตรฐาน ๒ ของข้าราชการพลเรือนให้ได้รับ ร.ค.บ. เพิ่มขึ้นอัตราเดือนละร้อยละสิบของจำนวนบำนาญ ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ แต่เมื่อรวม ร.ค.บ. ตามข้อนี้กับบำนาญและเงินเพิ่มจากบำนาญ

ในอัตราดอกเบี้ยที่สืบหักตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๕ หมวด ๑๑ เงินเพิ่มจากเงินบำนาญ ข้อ ๓๓ แล้วให้ได้รับไม่เกินอัตราเงินเคดิตอนชั้นสูงสุดของบัญชีอัตราเงินเคดิตอนหมายเลข ๒ ของข้าราชการพลเรือน

การคำนวณ ข.ค.บ. ย่อมมีผลของหนังสือทางคดีปิดคดี"

ข้อ ๕ โย้ยกเลิกความในข้อ ๕ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

"ข้อ ๕ ผู้ได้รับเงินเดือนมีสิทธิได้รับบำนาญ ไม่มีสิทธิได้รับ ข.ค.บ. ตามข้อ ๓ หรือข้อ ๔ ในกรณีส่งต่อสิทธิส่วนหนึ่งส่งต่อไป"

(๑) เจ้ารับราชการ คู่สมรสเจ้ารับราชการ เจ้าที่ทำงานหรือคู่สมรสเจ้าที่ทำงาน ซึ่งได้ราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค หรือราชการบริหารส่วนท้องถิ่น

(๒) เจ้าที่ทำงานหรือคู่สมรสเจ้าที่ทำงานในรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิสาหกิจประเภทหนึ่งหรือในองค์การของรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐวิสาหกิจหรือตามกฎหมายว่าด้วยการอื่นๆ

ทั้งนี้ ไม่ว่าจะได้รับบำนาญควบกับเงินเดือนหรือค่าจ้างด้วยหรือไม่"

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๑

ประเทือง กีรติบุตร

(นายประเทือง กีรติบุตร)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น

(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๕

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๓ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๖๕ และมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติมหาดไทย พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕ และมาตรา ๖ และมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๕”

ข้อ ๒. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๓. ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ ทวิ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

ข้อ ๔ ทวิ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษหรือบำนาญทดแทน บำนาญพิเศษหรือบำนาญทดแทนในฐานะพาทาท หรือผู้อุปการะหรือผู้ดูในอุปการะคนชดุมหาตว่าด้วยบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๒๓ และยังคงได้รับ หรือมีสิทธิได้รับอยู่ในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๒๕ เดือนละต่ำกว่าอัตราเงินเดือนขั้นสูงสุดของบัญชีอัตราเงินเดือนหมายเลข ๑ ของข้าราชการพลเรือน ให้ได้รับ ข.ศ.บ. เพิ่มขึ้นโดยคิดเป็นเดือนละร้อยละสามสิบเก้าของจำนวนบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ แต่ทั้งนี้เมื่อรวม ข.ศ.บ. ตามข้อนี้กับบำนาญและเงินเพิ่มจากบำนาญในอัตราหรืออัตราที่ส่วนที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๑๕ หมวด ๑๑ เงินเพิ่มจากเงินบำนาญข้อ ๓๓ แล้ว ให้ได้รับไม่เกินอัตราเงินเดือนขั้นสูงสุดของบัญชีอัตราเงินเดือนหมายเลข ๑ ของข้าราชการพลเรือน

ผู้ได้รับสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษหรือบำนาญ
ตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้ดูแลหรือผู้ดูแลในอุปการะ ตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่วันที่ ๒ มกราคม ๒๕๒๓ เป็นต้นมา และถึงจะได้รับหรือมิได้รับสิทธิได้รับอยู่ในวันที่
๓ มกราคม ๒๕๒๕ เคียงและต่ำกว่าอัตราเงินเดือนขั้นสูงสุดของบัญชีอัตราเงินเดือนหมายเลข ๓ ของ
ข้าราชการพลเรือน ให้อธิบดีรับ จ.ค.บ. เพิ่มชื่อในอัตราเดือนละร้อยละสิบของจำนวนบำนาญ ที่ได้รับ
หรือมิได้รับ แต่ทั้งนี้เมื่อรวม จ.ค.บ. ความชดเชยบำนาญและเงินเพิ่มจากบำนาญในอัตราร้อยละสิบที่
สามารถเปรียบเทียบระหว่างภาคไทย ว่าด้วยเงินบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๕ หมวด ๓๐
เงินเพิ่มจากเงินบำนาญชื่อ ๓๑ แล้ว ให้อธิบดีรับไม่เกินอัตราเงินเดือนขั้นสูงสุดของบัญชีอัตราเงินเดือน
หมายเลข ๓ ของข้าราชการพลเรือน

สำหรับผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษ หรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้ดูแลหรือผู้ดูแล
ในอุปการะ ให้อธิบดีบัญชีอัตราเงินเดือนหมายเลข ๓ ของผู้ที่ก่อให้เกิดสิทธิในบำนาญพิเศษหรือบำนาญ
ตกทอดนั้น

การคำนวณ จ.ค.บ. ซึ่งมีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง"

ประกาศ ณ วันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๕

พลเอก สิทธิ จิรโรจน์

(สิทธิ จิรโรจน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น

(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๒

โดยที่เป็นการสมควรที่เงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น ให้มีลักษณะจนถึงขั้น
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๒๘
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๒๘
และมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๒๖ มาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติฐานะสมาชิก
พ.ศ. ๒๕๒๕ และมาตรา ๖ และมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๓
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญ
ของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๒"

ข้อ ๒. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓. ให้เห็นความสอดคล้องกัน ดังนี้ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพ
ผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๒

- ข้อ ๔. ตรี ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษหรือบำนาญทดแทน บำนาญพิเศษ
หรือบำนาญทดแทนในฐานราชการหรือผู้ปกครองหรือผู้ดูแลในอุปการะ ตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่นอยู่แล้ว ในวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๒ ให้ได้รับ ข.ค.บ. ในอัตราดังนี้

(๑) ผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญ และ ข.ค.บ. ตามข้อ ๓ ข้อ ๔ หรือข้อ ๕. ตรี
แล้วแต่กรณีอยู่แล้ว ให้ได้รับ ข.ค.บ. เพิ่มขึ้นในอัตราเดือนละร้อยละหกของจำนวนบำนาญ และ ข.ค.บ.
ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๒) ผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเฉพาะบำนาญ ให้ได้รับ ข.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละหก
ของจำนวนบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

การคำนวณ ข.ค.บ. ยานิสของขนาดให้ปัดที่ ๔"

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๒
พลตำรวจเอก ประमाण อธิเวรชยา
(ประमाण อธิเวรชยา)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๓๒ ตอนพิเศษที่ ๑๕๖ ก หน้า ๑๒ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๓๒

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น

(ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๓

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ตามที่อำนาจตามความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๑๖ มาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๑๕ และมาตรา ๖ และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๓”

ข้อ ๒. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๓ เป็นต้นไป

ข้อ ๓. ให้เติมความต่อไปนี้ เป็นข้อ ๔ จัตวา แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒

“ข้อ ๔ จัตวา ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุอุปการณานานถึงหกหรือเจ็ดปีหรือบำนาญลดหย่อนในกรณีลาพักร้อนหรือผู้อุปการะหรือผู้ดูแลในอุปการะ ตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นอยู่แล้ว ในวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๓ ให้ได้รับ ข.ค.บ. ในอัตราดังนี้

(๑) ผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญ และ ข.ค.บ. ตามข้อ ๓ ขี ๕ ข้อ ๔ ทวิ หรือข้อ ๕ ทริ แล้วแต่กรณีอยู่แล้ว ให้ได้รับ ข.ค.บ. เพิ่มขึ้นในอัตราคิดย้อนหลังของจำนวนบำนาญลดหย่อน ข.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๒) ผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเฉพาะบำนาญ ให้ได้รับ ข.ค.บ. ในอัตราคิดย้อนหลังของจำนวนบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

การคำนวณ ข.ค.บ. ซึ่งมีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง”

ประกาศ ณ วันที่ ๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๓
บรรหาร ศิลปอาชา
(นายกรัฐมนตรี ศิลปอาชา)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๖ ตอนพิเศษที่ ๑๕๖ ก หน้า ๑๕๑ เมื่อวันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๓๓

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น

(ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๔

โดยที่เป็นการสมควรเห็นสมควรช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่นให้เหมาะสมยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๒๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๖๘ และมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๒๖ มาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๒๕ และมาตรา ๖ และมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๔"

ข้อ ๒. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา พ.ศ. ๒๕๓๓ เป็นต้นไป

ข้อ ๓. ให้เก็บกวาดข้อไปนี้ให้เป็นข้อ ๔ และให้แก้ไขระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๖

ข้อ ๔. ราษฎร ผู้ได้รับบำนาญปกติหรือเกษียณราชการรวมกันทั้งสิ้นไม่น้อยกว่าสี่สิบห้าปีบริบูรณ์และได้รับ ช.ค.บ. ตามข้อ ๓ ข้อ ๔ พวิ ข้อ ๔ ควิ หรือข้อ ๔ จิตวา แล้วแต่กรณีอยู่ด้วย ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตรา ดังนี้

(๑) ราษฎรที่ได้รับบำนาญปกติมีอายุตั้งแต่เจ็ดสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป แต่ไม่ถึงแปดสิบปีบริบูรณ์ และได้รับบำนาญปกติรวมกับ ช.ค.บ. เดิมแล้วไม่ถึงสามพันบาทให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มขึ้นอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนค่าของเงินจำนวนสามพันบาทหักด้วยบำนาญปกติและ ช.ค.บ. ที่ได้รับอยู่

(๒) ราษฎรที่ได้รับบำนาญปกติมีอายุตั้งแต่แปดสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป แต่ไม่ถึงเก้าสิบปีบริบูรณ์ และได้รับบำนาญปกติรวมกับ ช.ค.บ. เดิมแล้วไม่ถึงสามพันบาทให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มขึ้นอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนค่าของเงินจำนวนห้าพันบาทหักด้วยบำนาญปกติและ ช.ค.บ. ที่ได้รับอยู่

(๓) เจ้าผู้ที่ได้รับบำนาญผูกพันมีอายุตั้งแต่ห้าสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป และได้รับบำนาญผูกพัน
รวมกับ ข.ค.บ. เพื่อชดเชยไม่เต็มยกพันบาทไปที่ได้รับ ข.ค.บ. เพิ่มขึ้นอีกในอัตราที่ชดเชยเท่ากับส่วนค่าของ
เงินจำนวนยกพันบาทที่หักด้วยบำนาญผูกพันและ ข.ค.บ. ที่ได้รับแล้ว*

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๔
พลเอก อิศระพงษ์ ทรุณวกิติ
(อิสระพงษ์ ทรุณวกิติ)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น

(ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๕

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับการปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการประเภทต่างๆ ตามที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๘๘ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๒๖ มาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๒๕ และมาตรา ๖ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๕”

ข้อ ๒. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๔. ๒ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒

“ข้อ ๔. ๒ ผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษตามกฎกระทรวง บำนาญพิเศษหรือบำนาญทดแทนในฐานะกาศหรืออยู่อุปการะ หรืออยู่ใต้อุปการะ ตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นอยู่แล้ว และยังคงได้รับหรือมีสิทธิได้รับอยู่ในวันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราดังนี้

(๑) ผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญก่อนวันที่ ๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๑ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละสี่สิบของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๒) ผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญตั้งแต่วันที่ ๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๑ ถึงวันที่ ๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละสี่สิบของจำนวนบำนาญ และ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๓) ผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญตั้งแต่วันที่ ๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๒ ถึงวันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละสิบสองของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

การคำนวณ ช.ก.บ. ต้นปีของขนาดให้ปิดทิ้ง”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความต่อไปไม่ตน

“ข้อ ๕ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญ ไม่มีสิทธิได้รับ ช.ก.บ. ตามข้อ ๓ หรือข้อ ๔ ถ้าเข้ารับราชการหรือกลับเข้ารับราชการหรือเข้าทำงานหรือกลับเข้าทำงานสังกัดราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาคหรือราชการส่วนท้องถิ่น”

ประกาศ ณ วันที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

พลตำรวจเอก เภา สารสิน

(เภา สารสิน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๘

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับการปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการประเภทต่างๆ ตามอำนาจตามความ ในมาตรา ๘๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๖๘ และมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๒๖ มาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๒๕ และมาตรา ๖ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๓ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทย จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๘ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๘ บัดนี้ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒

“ข้อ ๘ บัดนี้ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุสุขภาพบำนาญพิเศษ หรือบำนาญทดแทนในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะ หรือผู้อยู่ในอุปการะความทุกข์ยากว่าด้วยฉบับหนึ่งฉบับหนึ่งของราชการส่วนท้องถิ่นอยู่แล้ว ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๘ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราดังนี้

(๑) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มขึ้นในอัตราเดือนละร้อยละสิบแปดของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๒) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเฉพาะบำนาญ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละสิบแปดของจำนวนบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

การคำนวณ ช.ค.บ. ก็มีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๘

พลตรี สมัน ขจรประศาสน์

(สมัน ขจรประศาสน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น
(ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๗

โดยที่เป็นการสมควรเห็นชอบค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับการปรับปรุงเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของข้าราชการพลเรือน อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๑ และแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๒๖ และแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๘๘วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๒๘ และแก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๔๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๗”

ข้อ ๒. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นต้นไป

ข้อ ๓. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๔ ธัญญ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒

“ข้อ ๔. ธัญญ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษ เพราะเหตุหยุดพักภาพ บำนาญพิเศษหรือบำนาญลดทอดในฐานะชราภาพหรือผู้ดูแลการหรือผู้อยู่ในอุปการะตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญ บำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นก่อนแล้วในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราดังนี้

(๑) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มขึ้นอีกในอัตราเดือนละร้อยละสามของจำนวนเบี้ยหวัดหรือบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๒) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเฉพาะเบี้ยหวัดหรือบำนาญ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละสามของจำนวนเบี้ยหวัดหรือบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

การคำนวณ ช.ค.บ. ดังพิเศษของบาทให้ปิดท้าย”

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

ประจํา มาลีวนนท์

(นางประจํา มาลีวนนท์)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น

(ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๗

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับการปรับปรุงเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของข้าราชการพลเรือน ๓๓๖ อัตรา ตามความใน มาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ มาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๑๗ และ มาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๑๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิกถอนข้อไปนี้เป็นข้อ ๔ มา แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๒

“ข้อ ๔ มา ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษ หรือ เงินสุภาพผลจากบำนาญพิเศษ หรือบำนาญตกทอดในฐานราชการหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ ตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อรวมกับ ช.ค.บ. แล้วต่ำกว่าเดือนละห้าพันหนึ่งร้อยบาทให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีก ในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนค่าของจำนวนเงินห้าพันหนึ่งร้อยบาทหักด้วยจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ”

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

สมชาย สุนทรวัฒน์

(นายสมชาย สุนทรวัฒน์)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยเหลือของชาติผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น

(ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๕

โดยที่เป็นการสมควรที่จะเงินช่วยเหลือของชาติผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น ให้โดยบุคคลอื่นกับการปรับปรุงเงินช่วยเหลือของชาติผู้รับบำนาญของเจ้าพนักงานพลเรือน อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๕ และมาตรา ๑๑๒ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๑๖ มาตรา ๕ และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๑๗ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๔๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยเหลือของชาติผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๕”

ข้อ ๒. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๓. ให้ใช้ความต่อไปนี้ เป็นข้อ ๔ พ.ศ. ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยเหลือของชาติผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒

“ข้อ ๔ พ.ศ. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษหรือบำนาญลูกภคินีบุตรธิดาหรือผู้อุปการะหรือผู้อุปการะ ตามกฎหมาย ว่าด้วยบำนาญของเจ้าพนักงานพลเรือนอยู่แล้วในวันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ ให้ได้รับ ข.ค.บ. อีกครั้งหนึ่ง

(๑) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญและ ข.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ข.ค.บ. เพิ่มขึ้นอีกในอัตราเดือนละร้อยละห้าของจำนวนบำนาญและ ข.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๒) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเฉพาะบำนาญให้ได้รับ ข.ค.บ. เพิ่มขึ้นอีกในอัตราเดือนละร้อยละห้าของจำนวนบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

การคำนวณ ข.ค.บ. ยึดนิยามของบทใช้บังคับนี้”

ข้อ ๔. ให้ยกเลิกความในวรรคสองของข้อ ๖ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยเหลือของชาติผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“กรณีที่มีผู้รับบำนาญเปลี่ยนแปลงสถานะที่รับบำนาญให้เป็นหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่น
ที่มีผู้รับบำนาญออกจากราชการเป็นผู้เบิกจ่ายเงิน จ.ศ.บ. ตามวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๘

สมชาย ชูทรัพย์

(นายสมชาย ชูทรัพย์)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยเหลือผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๒)

พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรที่จะเพิ่มเงินช่วยเหลือผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับการปรับปรุงเงินช่วยเหลือผู้รับบำนาญของข้าราชการพลเรือน ตามอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๕ และมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๘ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้ เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยเหลือผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๑"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิกถอนคำสั่งปณี ฉบับข้อ ๔ เอกเทศ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยเหลือผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒

"ข้อ ๔ เอกเทศ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษหรือบำนาญทดแทน บำนาญพิเศษหรือบำนาญทดแทนในฐานราชการหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ ตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นอยู่ ณ วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้ได้รับ ช.ค.น. ในอัตราดังนี้

(๑) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญและ ช.ค.น. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.น. เพิ่มขึ้นอีก ในอัตราเดือนละร้อยละห้าของจำนวนบำนาญและ ช.ค.น. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๒) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเฉพาะบำนาญ ให้ได้รับ ช.ค.น. ในอัตราเดือนละร้อยละห้าของจำนวนบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

การคำนวณ ช.ค.น. ตามนี้เศษจะปัดทิ้งปัดขึ้น"

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

สุพล พังงาย

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยเหลือของจิตผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๑)

พ.ศ. ๒๕๕๒

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยเหลือของจิตผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับการปรับปรุงเงินช่วยเหลือของจิตผู้รับบำนาญของข้าราชการพลเรือน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๘ และมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๐๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยเหลือของจิตผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๒"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ นว ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยเหลือของจิตผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยเหลือของจิตผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๔ นว ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษ หรือบำนาญชดเชยในฐานลาออกหรือผู้อุปการะหรือผู้อุปในอุปการะ ตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ยี่ได้รับบำนาญรวมกันทุกประเภท เมื่อรวมกับ ข.บ.น. แล้วต่ำกว่าเดือนละหกพันบาท ให้ได้รับ ข.บ.น. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนต่างของจำนวนเงินหกพันบาทหักด้วยจำนวนบำนาญ ทุกประเภท และ ข.บ.น. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ"

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๒

บุญอง วะคีโตรัตน์

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

**ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓๔)
พ.ศ. ๒๕๕๔**

โดยที่เป็นการสมควรที่จะเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องกับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญของข้าราชการพลเรือน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๖๗ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสมการตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยขอระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓๔) พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๔ ทว่าทศ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖

“ข้อ ๔ ทว่าทศ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเฉพาะเหตุพลการ บำนาญพิเศษ หรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นอยู่แล้วในวันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๔ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราดังนี้

(๑) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มขึ้นอีกในอัตราเดือนละร้อยละห้าของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๒) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเฉพาะบำนาญ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละห้าของจำนวนบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

การคำนวณ ช.ค.บ. ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง”

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๔
ชวรัตน์ ชาญวีรกูล
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓๕)

พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องกับการปรับปรุงเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของข้าราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๖๔ และมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๖๖ และมาตรา ๕ และมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้ เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓๕) พ.ศ. ๒๕๕๘"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ บว ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๔ บว ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษ หรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้ดูแลการหรือผู้อยู่ในอุปการะ ตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ถ้าได้รับบำนาญรวมกันทุกประเภท เมื่อรวมกับ ร.ค.บ. แล้วต่ำกว่าเดือนละเก้าพันบาท ให้ได้รับ ร.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนต่างของจำนวนเงินเก้าพันบาทหักด้วยจำนวนบำนาญ ทุกประเภท และ ร.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ"

ประกาศ ณ วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘

พลเอก ชูพันธุ์ เม้าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยเงินช่วยเหลือผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๖)
พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเติมข้อคำครองสิทธิผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องกับการปรับปรุงเงินช่วยเหลือผู้รับบำนาญของข้าราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๖๗ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๕ และมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ จึงมีมติว่ากระทรวงมหาดไทยออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

ข้อ ๓. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๕ เดิม ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๒

“ข้อ ๕ เดิม ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษ หรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นอยู่ ณ สิ้นวันที่จะเกษียณมีใช้บังคับ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราดังนี้

(๑) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มขึ้นอีกในอัตราเดือนละร้อยละของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๒) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเฉพาะบำนาญ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละของจำนวนบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

การคำนวณ ช.ค.บ. ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง”

ประกาศ ณ วันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘
พลเอก อุดมเดช คำอวยยศ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๑)

พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับการปรับปรุงอัตราเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของข้าราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๗๖ มาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ บว ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔ บว ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษ หรือบำนาญยกพลัดในฐานเฉพาะทหารหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการราชการส่วนท้องถิ่น ถ้าได้รับบำนาญรวมกันทุกประเภท เมื่อรวมกัน ร.ค.บ. แล้ว ค่าค่าเลี้ยงชีพหนึ่งหมื่นบาท ไร่ได้รับ ร.ค.บ. เช่นนี้ก็ในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนค่าของจำนวนเงินหนึ่งหมื่นบาทหักด้วยจำนวนบำนาญรวมกันทุกประเภท และ ร.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ”

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

พลเอก สุรยุทธ์ ภาจันดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับระยะเวลาในการคืนบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่น
เพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่อง

หน้า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับระยะเวลาในการคืนบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อประโยชน์และเป็นขวัญกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่กลับเข้ารับราชการใหม่ และประสงค์จะคืนบำเหน็จเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่อง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับระยะเวลาในการคืนบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่น ลงวันที่ ๓๔ มีนาคม ๒๕๕๗

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งประสงค์จะคืนบำเหน็จที่ได้รับไปแล้วเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่องให้คืนบำเหน็จที่ได้รับแล้วพร้อมดอกเบี้ยภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ถูกกลับเข้ารับราชการ

ข้อ ๔ ข้าราชการผู้ได้ออกจากราชการ โดยได้รับบำเหน็จตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณีไปแล้ว หากภายหลังกลับเข้ารับราชการใหม่เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และประสงค์จะคืนบำเหน็จที่ได้รับไปแล้วเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่องกัน ให้คืนบำเหน็จที่ได้รับไปตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี พร้อมดอกเบี้ย ต่อราชการส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดที่รับราชการอยู่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ถูกกลับเข้ารับราชการใหม่

ข้อ ๕ สิทธิในการนับเวลาราชการต่อเนื่อง จะมีผลต่อเนื่องราชการส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดที่แจ้งความประสงค์จะคืนบำเหน็จเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่องได้รับเงินบำเหน็จพร้อมดอกเบี้ยครบถ้วนแล้วเท่านั้น กรณีที่ยังไม่ทราบวันรับเงินบำเหน็จที่แท้จริง ให้ราชการส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดที่รับราชการอยู่ตรวจสอบ รับเงินเงินบำเหน็จจากหลักฐานการรับเงิน (ฎีการอเบิกเงิน) จากราชการส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดเดิม หรือกรมบัญชีกลาง หรือสำนักแรงงานคดีจังหวัด หรือสำนักแรงงานคดีจังหวัด ณ ถ้าภพอแล้วแต่กรณี และให้มีผลย้อนหาวันรับฎีกาจากราชการส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดเดิมหรือคดีไปอีกสิบห้าวันทำการ โดยให้มีวันถัดจากวันครบ สิบห้าวันทำการเป็นวันรับบำเหน็จที่ต่อคำนวณดอกเบี้ยตามวิธีการในข้อ ๖

หากดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้วไม่ปรากฏหลักฐานว่าวันใดเป็นวันรับเงินบำเหน็จ ให้ถือเอาวันที่คืนบำเหน็จเวลาห้าสิบเก้าวันนับแต่วันถัดจากวันที่บุคคลนั้นลาออกจากราชการเป็นวันรับเงินบำเหน็จเพื่อใช้ในการคำนวณดอกเบี้ย

ข้อ ๖ การคำนวณดอกเบี้ย ให้เริ่มคิดตั้งแต่วันที่ได้รับบำเหน็จเป็นต้นไป โดยคิดตามอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำหนึ่งปีของธนาคารออมสินที่คิดให้แก่บุคคลทั่วไปในปีนั้น ๆ เป็นเกณฑ์ โดยไม่ต้องนำดอกเบี้ยมาทบต้น

ข้อ ๗ กรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้แจ้งความประสงค์จะคืนบำเหน็จภายในระยะเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่ถูกสั่งเข้ารับราชการแล้ว แต่ไม่สามารถคืนบำเหน็จพร้อมดอกเบี้ยได้ภายในระยะเวลา เก้าสิบวันนับแต่วันที่ถูกสั่งเข้ารับราชการ ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นขอผ่อนผันระยะเวลาต่อราชการส่วนท้องถิ่นครั้งใดเป็นราย ๆ ไป โดยที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นจะต้องเสียดอกเบี้ยในอัตราร้อยละหกครึ่งต่อปี ในคืนเงินบำเหน็จพร้อมดอกเบี้ยสำหรับระยะเวลาที่เกินเก้าสิบวัน

การขอผ่อนผันระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ก่อนพ้นระยะเวลาเก้าสิบวัน

ความในวรรคหนึ่ง และวรรคสอง ให้ใช้บังคับกับผู้ที่ถูกสั่งเข้ารับราชการใหม่ เนื่องจากการสอบเข้ารับราชการด้วย

ข้อ ๘ กรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นแจ้งความประสงค์จะคืนบำเหน็จแต่ได้ล่วงพ้นระยะเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่ถูกสั่งเข้ารับราชการแล้ว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจพิจารณาอนุมัติให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นคืนเงินบำเหน็จเพื่อนับเวลาราชการต่อเมืองได้ แม้จะพ้นระยะเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่ถูกสั่งเข้ารับราชการ โดยให้คืนเงินบำเหน็จพร้อมดอกเบี้ยภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ยื่นขอคืนเงินบำเหน็จพร้อมดอกเบี้ยจากราชการ ส่วนท้องถิ่นครั้งใด โดยวิธีการคำนวณดอกเบี้ย ดังนี้

(๑) กรณีการคืนเงินบำเหน็จล่าช้าเกิดจากความบกพร่องของราชการส่วนท้องถิ่น ให้เริ่มคิดดอกเบี้ยตั้งแต่วันที่ได้รับเงินบำเหน็จจนถึงวันก่อนวันที่กลับเข้ารับราชการ ในอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำหนึ่งปีของธนาคารออมสินที่คิดให้แก่บุคคลทั่วไปในปีนั้น ๆ เป็นเกณฑ์ โดยไม่ต้องนำดอกเบี้ยมาทบต้น และภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ยื่นขอคืนเงินบำเหน็จจากราชการส่วนท้องถิ่นครั้งใดแล้วว่าการคืนเงินบำเหน็จล่าช้าเกิดจากความบกพร่องของราชการส่วนท้องถิ่นจะไม่คิดดอกเบี้ย หากพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้คิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละหกครึ่งต่อปีในคืนเงินบำเหน็จพร้อมดอกเบี้ยจนถึงวันที่ราชการส่วนท้องถิ่นคืนเงินบำเหน็จเพื่อแจ้งความประสงค์จะคืนเงินบำเหน็จเพื่อนับเวลาราชการต่อเมืองได้รับเงินบำเหน็จคืนพร้อมดอกเบี้ย

(๒) กรณีการคืนเงินบำเหน็จล่าช้าเกิดจากความบกพร่องของตัวข้าราชการส่วนท้องถิ่นเอง ให้เริ่มคิดดอกเบี้ยตั้งแต่วันที่ได้รับเงินบำเหน็จจนถึงวันก่อนวันที่กลับเข้ารับราชการในอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำหนึ่งปีของธนาคารออมสินที่คิดให้แก่บุคคลทั่วไปในปีนั้น ๆ เป็นเกณฑ์ โดยไม่ต้องนำดอกเบี้ยมาทบต้น และตั้งแต่วันที่กลับเข้ารับราชการจนถึงวันที่ราชการส่วนท้องถิ่นคืนเงินบำเหน็จเพื่อแจ้งความประสงค์จะคืนเงินบำเหน็จเพื่อนับเวลาราชการต่อเมืองได้รับเงินบำเหน็จคืนพร้อมดอกเบี้ย ให้คิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละหกครึ่งต่อปี ในคืนเงินบำเหน็จพร้อมดอกเบี้ย

ข้อ ๔ เมื่อราชการส่วนท้องถิ่นระดับสังกัดที่แจ้งความประสงค์จะสืบป่าเหมียงเพื่อนับเวลา
ราชการต่อเมื่อมีได้ใบเงินป่าเหมียงคืนหรือมคอทเบือแล้วให้บันทึกไว้ในสมุดหรือสมุดประวัติให้ชัดเจน
แล้วแจ้งให้กระทรวงมหาดไทยทราบและให้นำเงินป่าเหมียงหรือมคอทเบือส่งกองทุนป่าเหมียงนำนาญ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่นทันที

ข้อ ๕๐ กรณีไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์นี้ได้ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงมหาดไทย
เป็นราย ๆ ไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

บุญจง วงศ์ไตรรัตน์

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒
และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖
และ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจ่ายบำเหน็จลูกจ้างของ
หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒ และมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๓๖ มาตรา ๒ และ
มาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๓๓ มาตรา ๕ และมาตรา ๑๑
แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงออก
ระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วย
การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกกฎระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหาร
ราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๒

บรรดาระเบียบและหลักเกณฑ์การจ่ายเงินบำเหน็จลูกจ้างอื่นใดในส่วนที่ขัดแย้งกันกับ
ระเบียบนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตีความ
วินิจฉัยปัญหา ยกเว้นหรือผ่อนผันการปฏิบัติตามระเบียบนี้ กำหนดหลักเกณฑ์และกำหนดวิธีปฏิบัติเพื่อ
ดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ปลัดกระทรวงมหาดไทย อาจมอบอำนาจเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ตามวรรคหนึ่งให้ผู้ว่าราชการ
จังหวัดได้

หมวด ๓
ข้อความทั่วไป

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

"ลูกจ้างประจำ" หมายความว่า ลูกจ้างรายเดือน รายวัน และรายชั่วโมง ซึ่งหน่วยการบริหาร
ราชการส่วนท้องถิ่น จัดไว้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะประจำไม่มีกำหนดเวลาตามอัตราและจำนวนที่กำหนดไว้ โดย
จ่ายค่าจ้างจากเงินงบประมาณหมวดค่าจ้าง หรือหมวดค่าจ้างประจำของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น
แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึง

- (๑) ลูกจ้างประจำที่มีสัญญาจ้าง
- (๒) ลูกจ้างที่ไปปฏิบัติงานของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นในต่างประเทศ

* ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๘๖
ตอนที่ ๓๒ ก หน้า ๓๓๖ วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๒

“ลูกจ้างชั่วคราว” หมายความว่า ลูกจ้างรายเดือน รายวัน และรายชั่วโมง ซึ่งกลุ่มการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้รับปฏิบัติการที่มีลักษณะชั่วคราวและหรือโดยมีกำหนดเวลาจ้าง โดยจ่ายค่าจ้างจากเงินงบประมาณของหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

“ค่าจ้าง” หมายความว่า ค่าจ้างอัตราปกติ ตามอัตราที่กำหนดจ่ายให้สำหรับการทำงานในระยะเวลาตามปกติ และหมายรวมถึงเงินพิเศษสำหรับการทำงาน (พ.ล.ร.) ด้วย

“ค่าจ้างเดือนสุดท้าย” หมายความว่า ค่าจ้างทั้งหมดที่ลูกจ้างควรจะได้รับในเดือนสุดท้ายก่อนออกจากงาน ถ้าลูกจ้างผู้นั้นมาทำงานเต็มเวลาที่กำหนด

ลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างเป็นรายวัน ประเภทที่ทำงานมีวันหยุดประจำสัปดาห์หนึ่งวัน ให้คิดค่าจ้างที่สิ้นเดือนเป็นค่าจ้างหนึ่งเดือน สำหรับประเภทที่ทำงานมีวันหยุดประจำสัปดาห์สองวัน ให้คิดค่าจ้างที่สิ้นเดือนเป็นค่าจ้างหนึ่งเดือน

สำหรับลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างรายชั่วโมง ให้คิดค่าจ้างเรีกชั่วโมงเป็นค่าจ้างหนึ่งวัน เงินของลูกจ้างที่ได้กำหนดเวลาทำงานสำหรับหนึ่งวันเป็นอย่างอื่น ก็ให้คิดค่าจ้างตามจำนวนชั่วโมงที่กำหนดนั้นเป็นค่าจ้างหนึ่งวัน แล้วคิดเป็นค่าจ้างหนึ่งเดือนตามวรรคก่อน

“ป่าเหนือจปภก” หมายความว่า เงินตอบแทนของลูกจ้างประจำที่ออกจากงานเนื่องจากทำงานมานานซึ่งจ่ายครั้งเดียว

“ป่าเหนือจรายเดือน” หมายความว่า เงินตอบแทนของลูกจ้างประจำที่ออกจากงานเนื่องจากทำงานมานานซึ่งจ่ายเป็นรายเดือน

“ป่าเหนือพิเศษ” หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างประจำหรือลูกจ้างชั่วคราวที่ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะปฏิบัติหน้าที่หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่ทางราชการรับรองได้ตรวจและแสดงว่าไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อีกเลยซึ่งจ่ายครั้งเดียว

“ป่าเหนือพิเศษรายเดือน” หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างประจำที่ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติงานในหน้าที่ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่ทางราชการรับรองได้ตรวจและแสดงว่าไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อีกเลยซึ่งจ่ายเป็นรายเดือน

“หน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนตำบล ตามกฎหมายว่าด้วยการขึ้นและหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการนี้

“ปีงบประมาณ” หมายความว่า ปีงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

หมวด ๒
ป่าเหนือจปภก

ข้อ ๖ ลูกจ้างประจำจะได้รับป่าเหนือจปภก เมื่อต้องออกจากงานด้วยเหตุหนึ่งเหตุใด

ดังต่อไปนี้

* บทนิยามคำว่า “ป่าเหนือจปภก” เป็นคำนิยามที่ปรากฏในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติลูกจ้างของหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๘๐๓ ตอนพิเศษ ๓ ๑ หน้า ๕ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๖
* บทนิยามคำว่า “ป่าเหนือจรายเดือน” เป็นคำนิยามที่ปรากฏในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติลูกจ้างของหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๘๐๓ ตอนพิเศษ ๓ ๑ หน้า ๕ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๖
* บทนิยามคำว่า “ป่าเหนือพิเศษ” เป็นคำนิยามที่ปรากฏในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติลูกจ้างของหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๘๐๓ ตอนพิเศษ ๓ ๑ หน้า ๕ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๖
* บทนิยามคำว่า “ป่าเหนือพิเศษรายเดือน” เป็นคำนิยามที่ปรากฏในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติลูกจ้างของหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๘๐๓ ตอนพิเศษ ๓ ๑ หน้า ๕ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๖

(๑) สาขอกโดยไม่มีความคิด และได้รับอนุญาตจากผู้มีอำนาจบริหารชุมชนแห่งหนึ่ง หรือผู้ได้รับมอบหมายแล้ว

(๒) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และถูกส่งโทษปลดออกจากราชการ

(๓) บัวหรือเจ็บไม่อาจปฏิบัติหน้าที่การงานของตนโดยสม่ำเสมอ หรือโดยมีใบตรวจแพทย์ ซึ่งหากราชการรับรองว่าไม่สามารถหรือไม่สามารถทำงานต่อไป

(๔) ขาดคุณสมบัติเบื้องต้นเกี่ยวกับสัญชาติ

(๕) ขาดคุณสมบัติเบื้องต้นจากไม่เป็นผู้อยู่รวมโตในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยคือข้อความบริสุทธิ์ใจ

(๖) ขาดคุณสมบัติเบื้องต้นจากไปดำรงตำแหน่งกำนัน แพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน

(๗) ขาดคุณสมบัติเบื้องต้นจากไปดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง

(๘) ขาดคุณสมบัติเบื้องต้นจากเป็นผู้มีกายทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ไร้ความสามารถ หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดในกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบบริหารราชการท้องถิ่น

(๙) ขาดคุณสมบัติเบื้องต้นจากไปเป็นกรรมการพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๑๐) ขาดคุณสมบัติเบื้องต้นจากเป็นบุคคลล้มละลาย

(๑๑) หน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเลิกตำแหน่งหรือยุบตำแหน่ง

(๑๒) หน่วยงานความสามารถในหน้าที่จะปฏิบัติหน้าที่การงานของตน ไม่มีประสิทธิภาพหรือประหลูตคนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่การงาน หรือบกพร่องในหน้าที่ด้วยเหตุใด

(๑๓) ถูกสั่งให้ขอลออกจากราชการเนื่องจากมีเหตุอันควรสงสัยอย่างถึงว่าผู้นั้นได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะส่งโทษปลดออกหรือไล่ออกได้ และมีข้อพิพาทหรือมีวัฒนธรรมในการมีที่ถูกสอบสวนนั้นซึ่งทำให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปอาจจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ

(๑๔) ถูกสั่งออกจากราชการเนื่องจากรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษา หรือคือรับโทษโดยคำพิพากษาอื่นที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดหุโทษ ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกส่งโทษปลดออก หรือไล่ออก

(๑๕) ไม่รับราชการทหาร ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

(๑๖) ขาดคุณสมบัติในการปฏิบัติงานเป็นลูกจ้างประจำ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ้างลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

ในกรณี (๑) และ (๒) คือทำงานเป็นลูกจ้างประจำมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีปฏิทิน

ในกรณี (๓) ถึง (๑๖) คือทำงานเป็นลูกจ้างประจำมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปีปฏิทิน

ข้อ ๗ บัญญัติปกติที่จะช่วยตามความในข้อ ๖ ถ้าลูกจ้างประจำผู้มีสิทธิได้รับตำแหน่งอื่นได้รับเงินบำเหน็จปกติ เงินค่าจ้างอื่นเป็นกรณีพิเศษหรือค่าตอบแทนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ข้อ ๘ ลูกจ้างประจำผู้ใดตายในระหว่างรับราชการ ถ้าลูกจ้างประจำผู้นั้นได้ทำงานเป็นลูกจ้างประจำมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปีปฏิทิน และความตายนั้นมิให้เกิดขึ้นเนื่องจากความประหลูตที่ชั่วร้ายแรงของตนเอง ให้จ่ายเงินบำเหน็จปกติเป็นจำนวนตามเกณฑ์คำนวณในข้อ ๑๗ แก่ทายาทผู้มีสิทธิได้รับมรดกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์โดยอนุโลม

เงินบำเหน็จปกติสามารถรศหนึ่ง ให้แบ่งจ่ายแก่ผู้มีสิทธิตามสัดส่วนของเงินมรดก โดยมีข้อกำหนดส่วนเป็นเงินมรดกก่อนแบ่ง เนื่องจากเงินดังกล่าวมิใช่เป็นเงินมรดก

ข้อ ๕ ลูกจ้างประจำรัฐใด มีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือถูกฟ้องคดีอาญา หรืออยู่ในระหว่างถูกพักงาน ถ้าถึงแก่ความตายก่อนได้รับการวินิจฉัยเรื่อง违纪หรือก่อนคดีอาญาถึงที่สุด ให้กระทรวงมหาดไทยพิจารณาวินิจฉัยว่าถ้าผู้นั้นไม่ถึงแก่ความตายเสียก่อนจะต้องได้รับโทษถึงปล่อยหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นจะต้องถูกลงโทษถึงปล่อย พยายามของลูกจ้างประจำผู้นั้น ไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จปกติตามข้อ ๔

หมวด ๒/๓^{*}
บำเหน็จรายเดือน

ข้อ ๓/๓ ลูกจ้างประจำผู้มีสิทธิรับบำเหน็จปกติ ซึ่งมีเวลาทำงานตั้งแต่สี่สิบห้าปีบริบูรณ์ขึ้นไปจะแสดงความประสงค์ขอรับเป็นบำเหน็จรายเดือนแทนก็ได้

ในกรณีที่ลูกจ้างประจำได้รับบำเหน็จปกติหรือบำเหน็จรายเดือนจากหน่วยงานการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นผู้บังคับบัญชาจะขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์อีกไม่ได้

ข้อ ๓/๖ สิทธิในบำเหน็จรายเดือนให้เริ่มตั้งแต่วันที่ลูกจ้างประจำออกจากงานจนกระทั่งถึงถึงแก่ความตาย โดยคำนวณตามเกณฑ์ในข้อ ๓๗/๓

หมวด ๓
บำเหน็จพิเศษ

ข้อ ๓๐ ลูกจ้างประจำหรือลูกจ้างชั่วคราวผู้ใดได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติในหน้าที่ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจและแสดงว่าไม่สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ต่อไปได้อีกเลย นอกจากจะได้รับบำเหน็จปกติตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒ แล้ว ให้ได้รับบำเหน็จพิเศษอีกด้วย เว้นแต่อันตรายที่ได้รับหรือการป่วยเจ็บนั้นเกิดขึ้นจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือจากความผิดของคนเอง

สำหรับลูกจ้างชั่วคราวไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จปกติตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒

ข้อ ๓๑ การกำหนดอัตราบำเหน็จพิเศษ กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้กำหนดตามสมควรแก่เหตุการณ์ ประกอบกับความพิจารณาสุขภาพของผู้นั้น ตามอัตราดังต่อไปนี้

- (๑) ปฏิบัติหน้าที่ในเวลาปกติให้มีอัตราตั้งแต่หกถึงยี่สิบสี่เท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย
- (๒) ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดในระหว่างเวลาที่มีการรบการสงคราม การปราบปรามการจลาจล หรือในระหว่างที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึกหรือประสบการณณ์ฉุกเฉิน ให้มีอัตราตั้งแต่สามสิบหกถึงสี่สิบสองเท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

ข้อ ๓๒ ลูกจ้างประจำหรือลูกจ้างชั่วคราว ผู้ได้รับอันตรายถึงแก่ความตายเพราะเหตุนั้นก่อนได้รับบำเหน็จพิเศษไป ให้จ่ายบำเหน็จพิเศษแก่ทายาทผู้มีสิทธิรับมรดกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์โดยอนุโลมตามอัตราดังต่อไปนี้

- (๑) ปฏิบัติหน้าที่ในเวลาปกติ เป็นจำนวนเท่ากับอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้ายสามสิบเดือน
- (๒) ปฏิบัติหน้าที่ในเวลาถึงแก่ความตายในข้อ (๑) เป็นจำนวนเท่ากับอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้ายสี่สิบแปดเดือน

แปดเดือน

* หมวด ๒/๓ บำเหน็จรายเดือน ข้อ ๓/๓ และข้อ ๓/๖ เป็นผลใช้บังคับโดยกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จผู้เกษียณอายุราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๘๐๓ ตอนพิเศษ ก ๕ หน้า ๕ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๖

เงินบำนาญพิเศษตามวรรคหนึ่ง ให้แบ่งจ่ายแก่ทายาทผู้มีสิทธิตามสัดส่วนของเงินมรดกโดยมี
 ด้อยกันส่วนเป็นสินสมรสก่อนแบ่ง เนื่องจากเงินดังกล่าวไม่ถือเป็นสินสมรส

ในกรณีลูกจ้างชั่วคราวตาย ให้ได้รับบำนาญพิเศษตามส่วนในส่วนของผู้จ้างประจำ

ข้อ ๓๓ ในกรณีลูกจ้างประจำ หรือลูกจ้างชั่วคราวได้รับอันตราย หรือป่วยเจ็บตามข้อ ๓๐ หรือ
 ถึงแก่ความตายตามข้อ ๓๒ ถ้าลูกจ้างผู้นั้นหรือทายาทแล้วแต่กรณี มีสิทธิได้รับทั้งบำนาญพิเศษตาม
 ระเบียบนี้ เงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัยตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการ
 ช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม เงินค่าทดแทนตาม
 ระเบียบว่าด้วยการจ่ายเงินค่าทดแทนและการพิจารณาบำนาญความชอบในการปราบปรามผู้ก่อการร้าย
 คอมมิวนิสต์ หรือเงินอื่นในลักษณะเดียวกันจากทางราชการหรือจากหน่วยงานอื่นที่หน่วยการบริหารราชการ
 ส่วนท้องถิ่นส่งให้ไปปฏิบัติงานให้เลือกรับได้เพียงอย่างหนึ่งแล้วแต่จะเลือก

หมวด ๓๖^๓

บำนาญพิเศษรายเดือน

ข้อ ๓๓/๓ ลูกจ้างประจำผู้มีสิทธิรับบำนาญพิเศษจะแสดงความประสงค์ขอรับเป็น
 บำนาญพิเศษรายเดือนแทนก็ได้

ในกรณีที่ลูกจ้างประจำได้รับบำนาญพิเศษหรือบำนาญพิเศษรายเดือนจากหน่วยการบริหาร
 ราชการส่วนท้องถิ่นผู้ไปแก้ตัวจะขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์อีกไม่ได้

ข้อ ๓๓/๖ สิทธิในบำนาญพิเศษรายเดือนให้เริ่มต้นนับวันที่ลูกจ้างประจำออกจากงาน
 จนกระทั่งถึงแก่ความตาย โดยคำนวณตามเกณฑ์ในข้อ ๓๓/๖ หรือข้อ ๓๓/๓ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๓/๓ ในกรณีลูกจ้างประจำผู้มีสิทธิได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บตามข้อ ๓๐ ถ้าลูกจ้างผู้นั้น
 มีสิทธิรับทั้งบำนาญพิเศษรายเดือนตามระเบียบนี้ เงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัยตามกฎหมายว่าด้วยการ
 สงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่
 มนุษยธรรม เงินค่าทดแทนตามระเบียบว่าด้วยการจ่ายเงินค่าทดแทนและการพิจารณาบำนาญความชอบในการ
 ปราบปรามผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ หรือเงินอื่นในลักษณะเดียวกันจากทางราชการหรือหน่วยงานอื่นที่หน่วยการ
 บริหารราชการส่วนท้องถิ่นส่งให้ไปปฏิบัติงาน ให้เลือกรับได้เพียงทางเดียว

หมวด ๓๖^๔

บำนาญจกทศพต

ข้อ ๓๓/๔ ในกรณีที่ผู้รับบำนาญรายเดือน หรือผู้รับบำนาญพิเศษรายเดือนถึงแก่ความตายให้
 จ่ายบำนาญจกทศพตเป็นจำนวนสิบห้าเท่าของบำนาญรายเดือน หรือบำนาญพิเศษรายเดือน แล้วแต่กรณีให้แก่
 ทายาทผู้มีสิทธิตามเกณฑ์ดังนี้

- (๑) บุตรให้ได้รับสองส่วน ถ้าผู้ตายมีบุตรตั้งแต่สามคนขึ้นไปให้ได้รับสามส่วน
- (๒) ธาตุหรือภริยาให้ได้รับหนึ่งส่วน
- (๓) บิดามารดา หรือบิดาหรือมารดาที่มีชีวิตอยู่ให้ได้รับหนึ่งส่วน

^๓ หมวด ๓๖ บำนาญพิเศษรายเดือน ข้อ ๓๓/๖ ข้อ ๓๓/๖ และข้อ ๓๓/๖ เป็นผลใช้บังคับโดยพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยแบ่งหน้าที่ของเจ้าพนักงาน
 การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๘๘๖ ตอนพิเศษ ๓ ง หน้า ๕ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๕

^๔ หมวด ๓๖ บำนาญจกทศพต ข้อ ๓๓/๔ และข้อ ๓๓/๔ เป็นผลใช้บังคับโดยพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยแบ่งหน้าที่ของเจ้าพนักงานบริหารราชการ
 ส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๕ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๘๘๖ ตอนพิเศษ ๓๖ ง หน้า ๖ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๕

ในกรณีที่ไม่มีการขายข้อใด หรือขายขาดไม่ได้ขายไปเสียก่อนให้แก่แบ่งเงินดังกล่าวระหว่างทายาทผู้มีสิทธิในข้อที่เหลืออยู่

ในกรณีที่ไม่มีทายาททั้งสามข้อดังกล่าว ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ต่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดตามแบบและวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ในกรณีที่ไม่มีทายาทและบุคคลซึ่งผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ตามวรรคสาม หรือบุคคลนั้นได้ขายไปก่อนให้สิทธิในบำเหน็จตกทอดนั้นเป็นอันยุติลง

ในกรณีที่ได้มีการจ่ายบำเหน็จตกทอดไปแล้วหากปรากฏว่ามีบุตร ซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่เกิดตายหรือนับแต่วันที่ได้รู้ หรือควรได้รู้ถึงความตายของบิดาทั้งสิ้น ให้แบ่งบำเหน็จตกทอดนั้นใหม่ระหว่างทายาทผู้มีสิทธิโดยถือว่าบุตรชอบด้วยกฎหมายตามคำพิพากษานั้นเป็นทายาทผู้มีสิทธิตั้งแต่วันตายของลูกจ้างผู้ได้รับบำเหน็จรายเดือน หรือบำเหน็จพิเศษรายเดือน แล้วแต่กรณี ในกรณีเช่นนี้ ให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดเรียกคืนบำเหน็จตกทอดจากทายาทซึ่งได้รับบำเหน็จตกทอดไปก่อนแล้วตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ในกรณีที่ไม่สามารถเรียกคืนบำเหน็จตกทอดที่จ่ายให้ทายาทซึ่งรับเงินไปเป็นส่วนของตนตามวรรคห้าได้ หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดไม่ต้องรับมีคชชจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่บุตรซึ่งไม่มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายอันเนื่องมาแต่สิทธิรับบำเหน็จตกทอดแล้วแต่อย่างใด

บำเหน็จตกทอดตามข้อนี้ ย้ำมีคชชของบาทให้ปิดที่

ข้อ ๓๓/๕ วิธีการในการยื่นเรื่องขอรวยรับบำเหน็จตกทอดให้เข้าข้อ ๓๔ มาใช้บังคับโดย

อนุโลม

หมวด ๔

การนับเวลาทำงานของลูกจ้างประจำสำหรับคำนวณจ่ายบำเหน็จปกติ

ข้อ ๓๔ การนับเวลาสำหรับคำนวณจ่ายบำเหน็จปกตินั้น ให้เริ่มนับตั้งแต่วันเริ่มเข้าปฏิบัติงานโดยได้รับค่าจ้าง และก่อนวันที่มีอายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์จนเมื่อออกจากราชการ หรือก่อนวันพ้นจากหน้าที่ หรือจนถึงวันที่ถึงแก่ความตายแล้วแต่กรณี

ลูกจ้างประจำผู้ใดได้รับค่าจ้างเพราะลา ราชการาน ถูกสั่งพัก ให้คิดเวลาทำงานสำหรับคำนวณจ่ายบำเหน็จปกติตามส่วนแห่งวันที่มิได้รับค่าจ้างนั้น

ลูกจ้างประจำผู้ใดถูกตัดสิทธิ์จากข้าราชการส่วนท้องถิ่นโดยมิได้รับเงินทดแทนให้นับเวลาราชการตอนเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญรวมกับเวลาที่ตลอดเป็นลูกจ้างประจำเพื่อประโยชน์ในการคำนวณจ่ายบำเหน็จปกติได้

ลูกจ้างประจำที่ไปรับราชการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารโดยมิได้รับบำเหน็จเมื่อออกจากกองประจำการหรือได้รับการลาพักเพื่อรอการปลดโดยไม่มีความเสียหายแล้วกลับเข้าทำงานเป็นลูกจ้างประจำในสังกัดเดิมภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ก็ให้นับเวลาตอนก่อนไปรับราชการทหารของประจำการและเวลาระหว่างรับราชการทหารของประจำการรวมเป็นเวลาทำงานสำหรับการคำนวณจ่ายบำเหน็จปกติได้

การนับเวลาตอนไปรับราชการทหารดังกล่าวในวรรคก่อนนั้น ให้นับตั้งแต่วันที่เข้าประจำการในกองประจำการ จนถึงรับออกจากกองประจำการ หรือวันที่ได้รับการลาพักเพื่อรอการปลด แต่ไม่รวมก็เวลาที่ต้องอยู่ขอใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

การนับเวลาทำงานสำหรับคำนวณบำนาญปกติของผู้จ้างประจำที่โอนมาจากหน่วยราชการ
ในสังกัดกระทรวง ทบวง กรม หรือราชการส่วนท้องถิ่น ให้นับเวลาทำงานสำหรับคำนวณบำนาญปกติตาม
ระเบียบว่าด้วยบำนาญปกติของผู้จ้างของราชการหรือระเบียบว่าด้วยบำนาญปกติของผู้จ้างของราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้อยู่ใน
วันโอนรวมเป็นเวลาทำงานสำหรับคำนวณบำนาญปกติด้วย

การนับเวลาทำงานสำหรับคำนวณบำนาญปกติของผู้จ้างที่โอนมาจากผู้จ้างประจำ
ซึ่งได้รับค่าจ้างจากเงินนอกงบประมาณของทางราชการส่วนท้องถิ่นให้นับเวลาทำงานสำหรับคำนวณบำนาญ
ปกติตามระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งที่ใช้อยู่ในวันโอน รวมเป็นเวลาทำงานสำหรับคำนวณบำนาญปกติด้วย

ข้อ ๑๕ ผู้จ้างประจำผู้ใดถูกสั่งให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดในระหว่างที่มี
การรบ การสงคราม การปราบปรามจลาจล หรือในระหว่างเวลาที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึกหรือประกอบ
สถานการณ์ฉุกเฉิน ก็ให้นับเวลาทำงานที่ปฏิบัติหน้าที่ตามสิ่งนั้นเป็นทวีคูณได้

ผู้จ้างประจำผู้ใดประจำปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเขตที่มิได้มีการประกาศใช้กฎอัยการศึก ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้
กำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งประจำการปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเขตนั้นนับเวลาการทำงานเป็นทวีคูณ
ตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ให้ผู้จ้างประจำผู้นั้นได้นับเวลาทำงาน
ที่ปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างนั้นเป็นทวีคูณด้วย*

ในกรณีที่ผู้จ้างมีเวลาทำงาน ซึ่งอาจนับเป็นทวีคูณในเวลาเดียวกันได้หลายประการให้นับเวลา
ระหว่างนั้นเป็นทวีคูณแต่ประการเดียว

หมวด ๕**

วิธีคำนวณบำนาญปกติ บำเหน็จรายเดือน และบำเหน็จพิเศษรายเดือน

ข้อ ๑๖ การนับเวลาทำงานสำหรับคำนวณจ่ายบำนาญปกติ และบำเหน็จรายเดือน
ให้นับเป็นจำนวนเดือน สำหรับเวลาทำงานถ้ามีหลายระยะ ให้นับเวลาทำงานรวมกันโดยคิดตามสิบวันเป็นหนึ่ง
เดือนเศษของเดือนถ้าถึงสิบห้าวันให้นับเป็นหนึ่งเดือน ถ้าไม่ถึงสิบห้าวันให้ตัดทิ้ง

ข้อ ๑๗ การคำนวณบำนาญปกติ ให้คำนวณจากค่าจ้างเดือนสุดท้าย คูณด้วยจำนวนเดือนที่
ทำงานหารด้วยสิบสอง

ข้อ ๑๗/๑ การคำนวณบำเหน็จรายเดือน ให้คำนวณจากค่าจ้างเดือนสุดท้าย คูณด้วย
จำนวนเดือนที่ทำงานหารด้วยสิบสอง แล้วหารด้วยห้าสิบ

ข้อ ๑๗/๒ การคำนวณบำเหน็จพิเศษรายเดือน กรณีปฏิบัติหน้าที่ในเวลาปกติให้หน่วยการ
บริหารราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดเป็นผู้กำหนดตามจำนวนที่เห็นสมควร โดยคำนึงถึงความร้ายแรงของ
เหตุการณ์ประกอบกับความพิการและสุขภาพของถูกจ้างประจำ โดยกำหนดไม่น้อยกว่าหกเท่าของค่าจ้าง
เดือนสุดท้ายแต่ไม่เกินยี่สิบสี่เท่าของค่าจ้างเดือนสุดท้าย แล้วหารด้วยห้าสิบ

ข้อ ๑๗/๓ การคำนวณบำเหน็จพิเศษรายเดือน กรณีปฏิบัติหน้าที่ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดใน
ระหว่างที่มีการรบ การสงคราม การปราบปรามจลาจล หรือในระหว่างที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึก หรือ
ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดเป็นผู้กำหนดตามจำนวนที่
เห็นสมควร โดยคำนึงถึงความร้ายแรงของเหตุการณ์ประกอบกับความพิการและสุขภาพของ

* ข้อ ๑๕ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยกรมวิเทศนิตยสารกระทรวงกลาโหม ว่าด้วยระเบียบผู้จ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๑๗ ตอนพิเศษ ๑๑ ก หน้า ๗ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๗
** หมวด ๕ ข้อ ๑๖ ข้อ ๑๗ ข้อ ๑๗/๑ ข้อ ๑๗/๒ ข้อ ๑๗/๓ และข้อ ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกรมวิเทศนิตยสารกระทรวงกลาโหม ว่าด้วยระเบียบ
ผู้จ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๑๗ ตอนพิเศษ ๗ ก หน้า ๕
ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๖

ถูกจ้างประจำโดยกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบหกชั่วโมงของค่าจ้างเดือนสุดท้ายแต่ไม่เกินสี่สิบสองชั่วโมงของค่าจ้างเดือนสุดท้าย แล้วหารด้วยห้าสิบ

ข้อ ๓๗/๔ ป่าหนึ่งปกติ ป่าหนึ่งรายเดือน ป่าหนึ่งพิเศษ และป่าหนึ่งพิเศษรายเดือน ของถูกจ้างประจำ ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง

ข้อ ๓๘ การยื่นเรื่องขอร้องรับป่าหนึ่งถูกจ้าง ให้ทำตามแบบและวิธีการที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด

หมวด ๖^{*}**
การรับจ้างป่าหนึ่ง

ข้อ ๓๙ นายองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือนายกเทศมนตรี หรือนายกองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วแต่กรณีเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องจ้างเงินป่าหนึ่งตามระเบียบนี้

หมวด ๗
บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๐ การสั่งให้ถูกจ้างประจำของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดไปปฏิบัติงานระหว่างราชการส่วนท้องถิ่นด้วยกัน ให้นับเวลาระหว่างที่ถูกสั่งให้ปฏิบัติงานนั้นเป็นเวลาสำหรับคำนวณจ้างเงินป่าหนึ่งปกติได้

ข้อ ๔๑ ถูกจ้างประจำผู้ใดทางหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นสั่งให้ไปปฏิบัติงานเป็นการชั่วคราว ในส่วนราชการอื่น หรือรัฐวิสาหกิจก่อนวันใช้ระเบียบนี้โดยไม่ได้รับค่าจ้างทางสังกัดเดิมให้นับเวลาระหว่างที่ถูกสั่งให้ไปปฏิบัติงานนั้นเป็นเวลาสำหรับคำนวณจ้างป่าหนึ่งปกติได้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒
ธานี ศักดิ์เศรษฐ์
รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ วิชาการและการคน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

^{***} หมวด ๖ ข้อ ๓๗ เปลี่ยนเป็นระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยป่าหนึ่งถูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ ๓ / หน้า ๕ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๒

ด่วนที่สุด

ที่ มท. 0313.4/ว 18597

กรมการปกครอง
ถนนรัชฎางค์ พท 10200

27 มิถุนายน 2537

เรื่อง การนับอายุบุคคล

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

ด้วยกรมการปกครองได้รับแจ้งจากกระทรวงการคลังว่า เนื่องจากในปัจจุบันได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ในส่วนที่เกี่ยวกับการนับอายุบุคคล โดยบัญญัติวิธีการนับอายุของบุคคลไว้เป็นเรื่องเฉพาะตามมาตรา 16 ซึ่งบัญญัติว่า "การนับอายุของบุคคลให้เริ่มนับแต่วันเกิด... ฯลฯ" (มีผลใช้บังคับตามกฎหมาย เมื่อวันที่ 8 มิถุนายน 2535) จึงทำให้การนับอายุของบุคคลซึ่งถือปฏิบัติอยู่เดิมเปลี่ยนแปลงไป มีผลกระทบต่อการคำนวณอายุของบุคคลกรณีต้องออกจากราชการเพราะเหตุสูงอายุ รวมทั้งการเบิกจ่ายบำนาญพิเศษ และบำนาญจกทอส ในส่วนของผู้ว่าราชการผู้ตาย เป็นต้น

กรมการปกครองพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการคำนวณอายุของบุคคลเป็นไปตามกฎหมาย ที่ได้มีบทบัญญัติในการนับอายุของบุคคลไว้โดยเฉพาะ และเพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงขอให้จังหวัดแจ้งหน่วยงานการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง ถึงปฏิบัติการนับอายุบุคคล ดังนี้

1. บุคคลซึ่งเกิดในวันที่ 1 ตุลาคม 2477 จะมีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ ในวันที่ 30 กันยายน 2537 ตามมาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ที่ใช้บังคับในปัจจุบัน) ให้บุคคลผู้นั้นพ้นจากราชการ ตามพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2520 ในวันที่ 1 ตุลาคม 2537 (รับราชการได้ถึงวันที่ 30 กันยายน 2537)

สำหรับผู้ที่เกิดในวันที่ 1 ตุลาคม 2478 และวันที่ 1 ตุลาคม ของปีต่อๆ ไป ก็ให้ถือหลักการนับอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ และพ้นจากราชการตามพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตามนี้ด้วยทั้งส่วนข้าราชการ

(2. การนับอายุ—

2. การนับอายุของบุคคลในกรณีอื่นๆ เช่น การลาออกจากราชการเพราะอายุครบห้าสิบปีบริบูรณ์ หรือการเบิกจ่ายเงินบำนาญพิเศษและบำเหน็จตกทอดในส่วนของผู้รับราชการผู้ตาย ไปได้ขอปฏิบัติการนับอายุของบุคคลตามนโยบายตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ที่ใช้บังคับในปัจจุบัน) ตั้งแต่วันที่นี้เป็นต้นไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายไพฑูรย์ บุญวัฒน์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมการปกครอง

สำนักบริหารการคลังส่วนท้องถิ่น

ส่วนการคลังท้องถิ่น

โทร (02) 2227832

โทรสาร (02) 2236780

ที่ นท. 0313.4/ว 1819

กรมการปกครอง
ถนนอินทนิล กทม 10200

1 สิงหาคม 2544

เรื่อง การแสดงเจตนารมณ์ผู้รับบำนาญจังหวัด

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมการปกครอง ที่ นท 0313.4/ว 38 ลงวันที่ 28 มีนาคม 2544

ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการแสดงเจตนารมณ์ผู้รับบำนาญจังหวัด ตาม नियมาตรา 47 และ มาตรา 48 แห่งพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2543 โดยออกประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การแสดงเจตนารมณ์ผู้รับบำนาญจังหวัด เพื่อให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญ ซึ่งไม่มีทายาทผู้มีสิทธิได้แสดงเจตนารมณ์ผู้รับบำนาญจังหวัด โดยทำเป็นหนังสือยื่นไว้ต่อราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าพนักงานที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงมหาดไทย ตามหนังสือที่อ้างถึง นั้น

เนื่องจากปรากฏว่ามีข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องบางส่วนเข้าใจคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการ ในการแสดงเจตนารมณ์ผู้รับบำนาญจังหวัด เช่น กรอกแบบแสดงเจตนารมณ์ผู้รับบำนาญหรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญจังหวัดที่กำหนดไว้ตามกฎหมาย (บุตร สามีหรือภริยา บิดามารดาที่ชอบด้วยกฎหมาย) หรือส่งแบบหนังสือแสดงเจตนารมณ์ผู้รับบำนาญจังหวัดไปยังกรมการปกครอง ค้างไว้ เพื่อให้การปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวเป็นไปอย่างถูกต้องชัดเจน และเป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงขอชี้แจงความเข้าใจ ดังนี้

1. เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญแจ้งแก่ความตายให้ทายาทที่กำหนดไว้ตามกฎหมาย ได้แก่ บุตร สามีหรือภริยา บิดามารดาที่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นผู้มีสิทธิขอรับบำนาญจังหวัด ลำดับแรก แต่อย่างไรก็ตามทายาทที่กฎหมายกำหนด ให้บุคคลซึ่งผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ต่อราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด (องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือเทศบาล หรือเมืองพัทยา หรือองค์การบริหารส่วนตำบล) ตามแบบและวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด เป็นผู้ยื่นคำขอรับบำนาญจังหวัด

2. การแสดงเจตนารมณ์ผู้รับบำนาญจังหวัด จะแสดงไว้เฉพาะบุคคลธรรมดาเท่านั้น โดยไม่รวมถึงนิติบุคคล ซึ่งการแสดงเจตนาดังกล่าวจะต้องระบุชื่อสกุลของบุคคลและสัดส่วนของบำนาญจังหวัดให้ชัดเจน โดยทำขึ้น 2 ฉบับ มีข้อความตรงกัน

3. เมื่อข้าราชการ...

3. เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญได้กรอกแบบแสดงเจตนาจะระบุตัวผู้รับบำนาญจากทอดกั้ว ให้ยื่นต่อราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด หรือราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกจ่ายบำนาญและให้เจ้าหน้าที่ที่ราชการส่วนท้องถิ่นมอบหมายซึ่งเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นไม่ต่ำกว่าระดับ 3 ตรวจตอบข้อความที่ผู้แสดงเจตนากรอกในแบบหน้าสี่แสดงเจตนาจะระบุตัวผู้รับบำนาญจากทอดกั้วถูกต้องและเป็นไปตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การแสดงเจตนาจะระบุตัวผู้รับบำนาญจากทอดกั้วแล้วจึงลงชื่อในแบบแสดงเจตนาดังกล่าวที่ 2 ฉบับ ยื่นให้ผู้แสดงเจตนา 1 ฉบับ อีกฉบับเก็บไว้เป็นหลักฐานในสมุดคนเพิ่มประวัติ หรือเก็บไว้ที่ราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกจ่ายบำนาญ (องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือเทศบาล หรือเมืองพัทยา หรือองค์การบริหารส่วนตำบล)

อนึ่ง สำหรับแบบหน้าสี่แสดงเจตนาจะระบุตัวผู้รับบำนาญจากทอดกั้วที่ราชการส่วนท้องถิ่นได้รับแล้วจากข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญ ขอให้สำเนียงการตรวจสอบความถูกต้องให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวข้างต้นด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งให้หน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่นทราบ และแจ้งให้เจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบเพื่อถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายตาโรช คุ้มวงศ์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมการปกครอง

สำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

โทร. 0-2226-0530-4 ต่อ 18

โทรสาร 0-2221-1382, 0-2223-6780

ที่ มท ๐๓๑๓.๔/ว ๓๘

ถึง ที่ทำการปกครองจังหวัด (ฝ่ายท้องถิ่น) ทุกจังหวัด

ตามที่ได้ส่งสำเนาพระราชบัญญัติป่าแพะบ้านนาดูข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๑๐๔ ก วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ เป็นต้นไป เพื่อโปรดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบ และถือปฏิบัติ ตามหนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๑๓.๔/ว ๑๖๑ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๓ นั้น

กรมการปกครองขอส่งประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบ้านพักจตุรพักตรพิมาน ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๔ พร้อมแบบหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบ้านพักจตุรพักตรพิมาน และใบมอบฉันทะ เพื่อโปรดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและถือปฏิบัติต่อไป

กรมการปกครอง
วิมล พริ้งพวงษ์
๒๗ มีนาคม ๒๕๔๔

สำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น
ส่วนการคลังท้องถิ่น
โทร. (๐๒) ๒๒๖๐๕๓๐-๔ ต่อ ๑๗
โทรสาร (๐๒) ๒๒๔๑๑๘๒, ๒๒๓๖๗๕๐

ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การแสดงเจตนารับผู้รับบำนาญชดเชย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญแสดงเจตนารับผู้รับบำนาญชดเชยตามแบบที่แนบท้ายประกาศนี้ ต่อราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด หรือราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกจ่ายบำนาญ

ข้อ ๒ การแสดงเจตนารับผู้รับบำนาญชดเชยจะมีผลนับแต่วันที่ได้อ่านหนังสือแสดงเจตนาต่อราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด หรือราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกจ่ายบำนาญ

ข้อ ๓ ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญแสดงเจตนารับผู้รับบำนาญชดเชยได้ไม่เกินสามคน กรณีที่แสดงเจตนารับผู้รับบำนาญชดเชยเกินกว่าหนึ่งคน ให้กำหนดส่วนของบุคคลที่จะมีสิทธิได้รับให้ชัดเจนด้วย ในกรณีที่ไม่ได้กำหนดส่วนไว้ให้ถือว่าทุกคนมีสิทธิได้รับในอัตราส่วนที่เท่ากัน

กรณีบุคคลซึ่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญได้แสดงเจตนาให้มีสิทธิได้รับบำนาญชดเชยครบโดยได้ถึงแก่กรรมไปก่อน ให้แบ่งบำนาญชดเชยของตนให้แก่บุคคลผู้มีสิทธิที่ยังมีชีวิตอยู่ ตามส่วนที่ระบุไว้ในหนังสือแสดงเจตนารับผู้รับบำนาญชดเชย

ข้อ ๔ กรณีผู้แสดงเจตนาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ให้มอบหนังสือแสดงเจตนารับผู้รับบำนาญชดเชยไว้ที่ราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด และให้เก็บหนังสือแสดงเจตนาดังกล่าวไว้ในสมุด/แฟ้มประวัติ ด้วย

ข้อ ๕ กรณีผู้แสดงเจตนาเป็นผู้รับบำนาญ โยนอบหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำนาญจากทอดไว้ที่ราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกจ่ายบำนาญเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐาน เมื่อมีการโอนบำนาญไปเบิกจ่ายที่ใด ก็ให้ราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกจ่ายบำนาญส่งหนังสือแสดงเจตนาดังกล่าวตามไปพร้อมคู่มือหนังสือสำคัญการโอนบำนาญ เพื่อให้ราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกจ่ายบำนาญแห่งใหม่เก็บไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๖ กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญประสงค์จะเปลี่ยนแปลงตัวผู้รับบำนาญจากทอดในภายหลัง ให้ทำหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำนาญจากทอดฉบับใหม่ แทนฉบับเดิมเพื่อนำไปยื่นต่อราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด หรือราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกจ่ายบำนาญ และให้บันทึกการเปลี่ยนแปลงเพื่อยกเลิกหนังสือแสดงเจตนาในหนังสือแสดงเจตนาฉบับเดิมด้วย ในกรณีที่ไม่สามารถไปยื่นหนังสือแสดงเจตนาฉบับใหม่ และดำเนินการบันทึกการเปลี่ยนแปลงตัวผู้รับบำนาญจากทอดด้วยตนเอง ให้ทำหนังสือมอบฉันทะให้บุคคลอื่นไปดำเนินการแทนตามแบบที่แนบท้าย ประกาศนี้

ข้อ ๗ การขูดลบ ชีตฝา หรือการแก้ไขเปลี่ยนแปลงในหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำนาญจากทอดให้คงลายมือชื่อกำกับไว้

ทั้งนี้ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

ร้อยตำรวจเอก
(ประจักษ์ เขื่อนสมบุญ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

แบบหนังสือแสดงเจตนาละอายผู้รับบำนาญทดแทน

เขียนที่ _____
วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____ (๑)

ข้าพเจ้า _____ (๒) เป็น [] ข้าราชการส่วนท้องถิ่น [] ผู้รับบำนาญ
ระดับ _____ ตำแหน่ง _____ ตั้งที่ราชการส่วนท้องถิ่น _____
อำเภอ _____ จังหวัด _____ ใ้รับ [] เงินเดือนเดือนละ _____ (๓) บาท
[] บำนาญเดือนละ _____ (๓) บาท ในกรณีข้าพเจ้าไม่มีทายาทผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญ
ทดแทน (บุตร ธา미 หรือภริยา และบิดามารดาที่รอดด้วยกฎหมาย) ตามมาตรา ๔๗ และ
มาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓
จึงขอแสดงเจตนาละอายผู้รับบำนาญทดแทน โดยหนังสือ ฉบับนี้ว่า เมื่อข้าพเจ้าถึงแก่ความ
ตายข้าพเจ้าประสงค์ให้จ่ายเงินบำนาญทดแทนแก่บุคคล
รวม _____ (๔) _____ คน ดังมีรายชื่อต่อไปนี้

๑. _____ (๔) ให้ได้รับ _____ (๖) ส่วน ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่
บ้านเลขที่ _____ หมู่ที่ _____ ถนน _____ ตำบล/แขวง _____
อำเภอ/เขต _____ จังหวัด _____ รหัสไปรษณีย์ _____
โทรศัพท์ _____

๒. _____ (๔) ให้ได้รับ _____ (๖) ส่วน ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่
บ้านเลขที่ _____ หมู่ที่ _____ ถนน _____ ตำบล/แขวง _____
อำเภอ/เขต _____ จังหวัด _____ รหัสไปรษณีย์ _____
โทรศัพท์ _____

๓. _____ (๔) ให้ได้รับ _____ (๖) ส่วน ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่
บ้านเลขที่ _____ หมู่ที่ _____ ถนน _____ ตำบล/แขวง _____
อำเภอ/เขต _____ จังหวัด _____ รหัสไปรษณีย์ _____
โทรศัพท์ _____

ลงชื่อ _____ ผู้แสดงเจตนา

(_____)

ลงชื่อ _____ พยาน

(_____)

ลงชื่อ _____ พยาน

(_____)

ได้นำหนังสือแสดงเจตนาขอรบตัวผู้รับบำนาญจากทอดเก็บไว้เป็นหลักฐานแล้ว

ลงชื่อ _____ (๗) _____ เจ้าหน้าที
 (_____)
 ตำแหน่ง _____
 วันที่ _____ / _____ / _____

บันทึกการเปลี่ยนแปลง

ข้าพเจ้าขอยกเลิกหนังสือแสดงเจตนาขอรบตัวผู้รับบำนาญจากทอดฉบับนี้ โดยได้แสดงเจตนาใหม่ตามหนังสือแสดงเจตนาเมื่อวันที่ _____ ซึ่งให้ _____

เป็นผู้มีสิทธิรับบำนาญจากทอดเมื่อข้าพเจ้าถึงแก่ความตาย

ลงชื่อ _____ ผู้แสดงเจตนา/ผู้รับมอบฉันทะ
 (_____)
 วันที่ _____ / _____ / _____

- หมายเหตุ
๑. การชดเชย ริบค่า หรือการแก้ไขเปลี่ยนแปลงอย่างอื่นในหนังสือแสดงเจตนาขอรบตัวผู้รับบำนาญจากทอดให้ลงลายมือชื่อกำกับไว้
 ๒. ให้ใส่เครื่องหมาย/ในช่อง [] ที่ใช้
 ๓. หนังสือแสดงเจตนาให้ทำขึ้น ๒ ฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกันเก็บไว้ที่ผู้แสดงเจตนา ๑ ฉบับ อีกฉบับหนึ่ง ส่งไปเก็บไว้ที่สมุด/แฟ้มประวัติ สำหรับผู้รับบำนาญให้เก็บไว้ที่ราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกบำนาญ ๑ ฉบับ
- คำอธิบายการกรอกแบบหนังสือแสดงเจตนาขอรบตัวผู้รับบำนาญจากทอด
- (๑) ให้ระบุวัน เดือน ปี ที่แสดงเจตนาขอรบตัวผู้รับบำนาญจากทอด
 - (๒) ให้ระบุคำนำหน้า ชื่อ และนามสกุล ของผู้แสดงเจตนา
 - (๓) ให้ระบุเงินเดือน บำนาญ ที่ได้รับอยู่ขณะที่แสดงเจตนา
 - (๔) ให้ระบุจำนวนผู้มีสิทธิได้รับบำนาญจากทอดได้ไม่เกิน ๓ คน
 - (๕) ให้ระบุคำนำหน้า ชื่อ และนามสกุล ของผู้มีสิทธิรับบำนาญจากทอด
 - (๖) กรณีระบุตัวผู้รับบำนาญจากทอดไว้มากกว่าหนึ่งคนให้กำหนดส่วนที่จะมีสิทธิได้รับให้ชัดเจนด้วย เช่น นาย ก. ให้ได้รับ ๑ ส่วน นางสาว ข. ให้ได้รับ ๑ ส่วน และเด็กหญิง ค. ให้ได้รับ ๒ ส่วน เป็นต้น
 - (๗) เจ้าหน้าที่ที่ราชการส่วนท้องถิ่นมอบหมาย ซึ่งเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ไม่ต่ำกว่า ระดับ ๓

ใบมอบฉันทะ

เขียนที่ _____
วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

ข้าพเจ้า _____ เป็น () ข้าราชการส่วนท้องถิ่น () ผู้รับบำนาญ
ระดับ _____ ตำแหน่ง _____

สังกัดราชการส่วนท้องถิ่น _____ อำเภอ _____
จังหวัด _____ อยู่บ้านเลขที่ _____ หมู่ที่ _____ ถนน _____
ตำบล/แขวง _____ อำเภอ/เขต _____ จังหวัด _____
รหัสไปรษณีย์ _____ โทรศัพท์ _____ ขอมอบฉันทะให้
อยู่บ้านเลขที่ _____ หมู่ที่ _____ ถนน _____ ตำบล/แขวง _____
อำเภอ/เขต _____ จังหวัด _____ รหัสไปรษณีย์ _____
โทรศัพท์ _____ เป็นผู้ดำเนินการยื่นหนังสือแสดงเจตนาเปลี่ยนตัวผู้รับบำนาญ
ชดเชยคนละบั้นที่ทำการเปลี่ยนแปลงเพื่อยกเลิกรหัสหนังสือแสดงเจตนาฉบับเดิมแทน ข้าพเจ้าตาม
หนังสือแสดงเจตนาลงวันที่ _____ ที่แนบมาพร้อมนี้

ลงชื่อ _____ ผู้มอบฉันทะ
(_____)

ลงชื่อ _____ ผู้รับมอบฉันทะ
(_____)

ลงชื่อ _____ พยาน
(_____)

ลงชื่อ _____ พยาน
(_____)

- หมายเหตุ ๑. ให้แนบสำเนาบัตรประจำตัวของผู้มอบฉันทะและผู้รับมอบฉันทะพร้อมกัน
รับรองสำเนาถูกต้องด้วย
๒. ให้เก็บหนังสือฉบับนี้ไว้ร่วมกับหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำนาญชดเชย
ฉบับที่ยื่นไว้ต่อราชการส่วนท้องถิ่น

ที่ นท. 0808.4/1 591

ที่ 4 สำนักงานท้องถิ่นจังหวัด ทุกจังหวัด

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้รับข้อหาเรื่องเป็นจำนวนมากในประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. จ้างราชการพลเรือนที่เคยรับราชการส่วนท้องถิ่นมาก่อน เมื่อได้รับการถ่ายโอน ไปยังราชการส่วนท้องถิ่น จะมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละสี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติหรือไม่
2. พหุโครงการคำนวณการแบ่งสัดส่วนการรับผิดชอบของเงินปันหนึ่ง ปำนานู ระหว่างราชการส่วนกลางกับกองทุนปันหนึ่งปำนานูจ้าราชการส่วนท้องถิ่น (ก.บ. ท.) ของจ้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการถ่ายโอน หรือระหว่างราชการส่วนกลางกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ของลูกจ้างที่ได้รับการถ่ายโอน
3. หรือแนวททางปฏิบัติในการออกค่าจ้างเงินปันหนึ่งปำนานูจ้าราชการที่ถ่ายโอน ไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เพื่อเป็นแนวทางการจ่ายเงิน ปำนหนึ่ง ปำนานู ปำนหนึ่งคคคคคหรือปำนหนึ่งจ้าราชการของจ้าราชการและลูกจ้างที่ถ่ายโอน ไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ขอเรียนว่า

1. จ้างราชการพลเรือนที่เคยรับราชการส่วนท้องถิ่นมาก่อน เมื่อได้รับการถ่ายโอน ไปยังราชการส่วนท้องถิ่น จะมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละสี่สิบห้าหรือไม่ นั้น ตามหลักการตามกฎหมายแล้วถือว่าการที่จ้าราชการผู้นั้นโอนจ้าราชการส่วนท้องถิ่น ไปเป็นจ้าราชการพลเรือนในครั้งแรกนั้นเป็นการเปลี่ยนสังกัดการรับราชการ ไม่ใช่การออกจ้าราชการด้วยเหตุต่างๆ ตามพระราชบัญญัติปำนหนึ่งปำนานูจ้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งยังไม่เกิดสิทธิที่จะได้รับเงินเพิ่มร้อยละสี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินปันหนึ่งปำนานูจ้าราชการส่วนท้องถิ่น ดังนั้น เมื่อจ้าราชการถ่ายโอน มาถึงราชการส่วนท้องถิ่น หลังวันที่ 1 ตุลาคม 2535 เมื่อเกษียณอายุแล้ว จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละสี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินปันหนึ่งปำนานูจ้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546 ข้อ 39

2. การคำนวณการแบ่งสัดส่วนเงินปันหนึ่งปำนานู ของไร้ถือปฏิบัติตามแนวทางการคำนวณที่ส่งมาพร้อมนี้

3. การออกคำสั่งจ่ายเงินปันหนึ่งปันอายุให้ถือปฏิบัติเช่นเคยปฏิบัติ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยได้กำหนดไว้แล้ว กล่าวคือ ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ออกคำสั่งจ่ายเงินปันหนึ่งปันอายุของข้าราชการส่วนท้องถิ่น และระบุให้ชัดเจนว่าจ่ายให้แก่ใครเป็นเงินเท่าใดหรือเดือนละเท่าใด ตั้งแต่เมื่อใด ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินปันหนึ่งปันอายุข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546 ข้อ 26 ส่วนกรณีลูกจ้างประจำ ผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นผู้ออกคำสั่งจ่ายเงินปันหนึ่งจากจ้าง ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยปันหนึ่งจากจ้างของหน่วยงานการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ข้อ 19

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและแจ้งให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดทราบด้วย

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
 ส่วนปันหนึ่งปันอายุและสวัสดิการ
 โทร. 0-2241-9030, 0-2241-9033

ด่วนมาก

ที่ นท. 0808.ว/ว 488

กระทรวงมหาดไทย

ถนนสีลม กรุงเทพฯ 10200

14 กุมภาพันธ์ 2548

เรื่อง จักขिमแนวทามละวิธีการขอรืบนำหนัจดำรงชีพของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. พระราชบัญญัติบ้านหมัจปานาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2548 จำนวน 1 ฉบับ
2. หนังสือสำคัญจ่ายเงินปานาญครั้งสุดท้าย (น.ท. 13) จำนวน 1 ฉบับ
3. แบบรับนำหนัจดำรงชีพ (น.ท. 16) จำนวน 1 ฉบับ
4. แบบทะเบียนคุมการจ่ายเงินปานาญดำรงชีพ (น.ท. 17) จำนวน 1 ฉบับ

กระทรวงมหาดไทย ได้มีกิจปรับปรุงพระราชบัญญัติบ้านหมัจปานาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (และที่แก้ไขเพิ่มเติม) โดยจัดทำเป็นพระราชบัญญัติบ้านหมัจปานาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2548 (รายละเอียดความสิ่งที่ส่งมาด้วย 1) และร่างกฎกระทรวงกำหนดศัควาและวิธีการรับนำหนัจดำรงชีพของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ... โดยมีสาระสำคัญคือเดิมหลักการของบ้านหมัจดำรงชีพที่ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับนำหนัจขอรืบนำหนัจดำรงชีพได้ในอัตราไม่เกินสิบห้าค่าของปานาญรายเดือนที่ได้รับ แต่ไม่เกินสองแสนบาท

บัดนี้ พระราชบัญญัติบ้านหมัจปานาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2548 ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 122 ตอนที่ 13 ก วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2548 และมีผลบังคับใช้แล้ว ดังนั้น เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจ่ายเงินปานาญดำรงชีพให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับนำหนัจได้อย่างรวดเร็ว ทันที่ที่กฎกระทรวงมีผลบังคับใช้ จึงให้จังหวัดดำเนินการ ดังนี้

1. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับนำหนัจทราบ สาระสำคัญของพระราชบัญญัติความสิ่งที่ส่งมาด้วย 1 หากผู้รับนำหนัจประสงค์จะขอรืบนำหนัจดำรงชีพ ให้กรอกแบบฟอร์มขอรืบนำหนัจดำรงชีพ (น.ท. 16) ความสิ่งที่ส่งมาด้วย 3 ยื่นต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. ให้เจ้าหนัจที่ผู้รับคิดชอบด้านการเบิกจ่ายบ้านหมัจปานาญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลความแบบขอรืบนำหนัจดำรงชีพ (น.ท. 16) ความข้อ 1 กับข้อมูลการจ่ายเงินปานาญปกติของบ้านหมัจพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ (ถ้ามี) ในทะเบียนท้องถิ่นกรปกครองส่วนท้องถิ่นจ่ายเงินปานาญประจำเดือน และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวบรวมแบบขอรืบนำหนัจดำรงชีพ (น.ท. 16) ที่ตรวจสอบแล้วส่งให้จังหวัด

3. ให้จังหวัด โดยสำนักงานท้องถิ่นจังหวัด เตรียมจัดทำคำสั่งจ่ายเงินปันผลประจำปี
โดยกระทรวงพาณิชย์ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเงินปันผลประจำปีของข้าราชการส่วนท้องถิ่น
พ.ศ. 2546 ข้อ 26 เพื่อให้สามารถนำเสนอสู่ที่ว่าการจังหวัดในฐานะผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งจ่ายเงิน
ปันผลประจำปี ตามพระราชบัญญัติประจำปีของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (และที่แก้ไข
เพิ่มเติม) มาตรา 50 ได้ทันทีที่กระทรวงมีผลบังคับใช้ โดยแบ่งประเภทการจ่ายเงินปันผลประจำปี
ของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญ ดังนี้

(1) ผู้รับบำนาญประจำจังหวัดตำแหน่งข้าราชการครูถึงกึ่งกลางการบริหารส่วนจังหวัด
ครูถึงกึ่งกลางภาค ให้จ่ายจากเงินอุดหนุนรัฐบาล

(2) ผู้รับบำนาญประจำจังหวัดของข้าราชการที่อ้างโอนมาซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ตามโครงการถ่ายโอนบุคลากรภาครัฐ ให้จ่ายจากเงินอุดหนุนรัฐบาลและเงินกองทุนบำนาญ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ก.บ.ท.) ตามหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.4/ว 1323
ลงวันที่ 11 พฤศจิกายน 2546

(3) ผู้รับบำนาญประจำจังหวัดตำแหน่งอื่น ให้จ่ายจากเงินกองทุนบำนาญประจำปี
ข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ก.บ.ท.)

4. เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้เบิกจ่ายเงินปันผลประจำปีให้ข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบจัดทำทะเบียนคุมการจ่ายเงินปันผลประจำปี
(บ.ท. 17) ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 4 เพื่อให้ครบถ้วนและตรวจสอบการเบิกจ่ายเงินปันผลประจำปีให้เป็นปัจจุบัน
เพื่อเป็นหลักฐานเมื่อผู้รับบำนาญถึงแก่กรรมและต้องจ่ายเงินปันผลทดสอให้แก่ทายาท

5. ในกรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ
ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีที่กเพิ่มเติมในรายชื่อ กรมทะเบียนคนแบบหนังสือสำคัญจ่ายเงิน
ครั้งสุดท้าย (บ.ท. 13) ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 2 เพื่อให้เป็นหลักฐานในการควบคุมและตรวจสอบการ
ได้รับบำนาญประจำปีของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญที่ขอเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และพิจารณาดำเนินการต่อไป เมื่อกระทรวงมีผลบังคับใช้แล้ว
จะแจ้งให้ทราบโดยส่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายชาญชัย สุวรรณรัฐ)
รองปลัดกระทรวง วิทยาการสารสนเทศ
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
โทร. 0-2341-9900 ต่อ 1402-1403
โทรสาร 0-2341-9032

ที่ นท. ๐808.573 2598

กระทรวงมหาดไทย
ถนนสีลมกรุงเทพฯ 10200

16 สิงหาคม 2548

เรื่อง การเบิกจ่ายเงินบำนาญประจำเดือน

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546

ตามที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546 ข้อ 29 วรรคสาม กำหนดให้จ่ายบำนาญประจำเดือนให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของเดือนก่อนวันทำการ สำหรับกรณีที่ต้องเบิกเงินจากธนาคารหรือผู้มีสิทธิรับบำนาญได้รับบำนาญทางธนาคาร ให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของธนาคารในเดือนนั้น ก่อนวันทำการ นั้น

เนื่องจากกระทรวงการคลังได้กำหนดวันจ่ายเงินเดือนและบำนาญประจำเดือนขึ้นใหม่ โดยการจ่ายบำนาญประจำเดือน ให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของเดือนทำการ สำหรับกรณีที่ต้องเบิกเงินจากธนาคารหรือผู้มีสิทธิรับบำนาญได้รับบำนาญทางธนาคาร ให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของเดือนทำการ ดังนั้น เพื่อให้การเบิกจ่ายบำนาญรายเดือนของข้าราชการส่วนท้องถิ่นเป็นไปในแนวทางเดียวกัน กับที่กระทรวงการคลังกำหนด จึงขอให้มีเรื่องที่การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ให้จ่ายเงินบำนาญประจำเดือนในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของเดือนทำการ สำหรับกรณีที่ต้องเบิกเงินจากธนาคารหรือผู้มีสิทธิรับบำนาญได้รับบำนาญทางธนาคาร ให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของเดือนทำการ ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 2548 เป็นต้นไป

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุชา โมกขะเวส)

รองปลัดกระทรวงมหาดไทย

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชนและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ส่วนปฏิบัติการและนิติการ
ส่วนบำนาญและสวัสดิการ
โทร. 0-2241-8000 ต่อ 1402 - 1403 โทรสาร 0-2241-8033

ด่วนมาก

ที่ มท ๑๘๐๘.๕๖

๒๕๕๖

กระทรวงคมนาคม

ถนนรัชดาภิเษก กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐

กค) กรกฎาคม ๒๕๕๖

เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการขอรับป่าหนึ่งส้ารงชีพกรณีผู้รับป่าผานอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. กฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับป่าหนึ่งส้ารงชีพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ จำนวน ๑ ฉบับ
 ๒. ประกาศราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๒๖ ตอนที่ ๕๖ ก วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๑ ฉบับ
 ๓. หนังสือรับรองและขอรับป่าหนึ่งส้ารงชีพกรณีผู้รับป่าผานอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป (บ.ก. ๑๘) จำนวน ๑ ฉบับ
 ๔. ทะเบียนคุมการจ่ายเงินป่าหนึ่งส้ารงชีพ (บ.ก. ๑๗) จำนวน ๑ ฉบับ
 ๕. หนังสือสำคัญจ่ายเงินป่าผานอายุครั้งสุดท้าย (บ.ก. ๑๓) จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ได้ลงนามในกฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับป่าหนึ่งส้ารงชีพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยมีสาระสำคัญ คือ ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับป่าผานอายุมีสิทธิรับป่าหนึ่งส้ารงชีพในอัตรา ๑๕ เท่าของป่าผานอายุตามเดือนที่ได้รับ แต่ไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท โดย

- (๑) ผู้รับป่าผานอายุซึ่งมีอายุต่ำกว่า ๖๕ ปีบริบูรณ์ ให้มีสิทธิขอรับป่าหนึ่งส้ารงชีพได้ไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท
- (๒) ผู้รับป่าผานอายุซึ่งมีอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ให้มีสิทธิขอรับป่าหนึ่งส้ารงชีพได้ไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท แต่สำหรับผู้รับป่าผานอายุนั้นให้สิทธิวิสาม (๑) ไม่แล้ว ใ้ขอรับป่าหนึ่งส้ารงชีพได้ไม่เกินส่วนที่มีไม่ครบตามสิทธิของผู้รับ แต่รวมกันแล้วไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งกฎกระทรวงดังกล่าวได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๒๖ ตอนที่ ๕๖ ก ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ และมีผลบังคับใช้แล้ว จึงวางระเบียบตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ ถึง ๕

เพื่อให้การเบิกจ่ายป่าหนึ่งส้ารงชีพตามกฎหมายกระทรวงดังกล่าว เป็นไปด้วยความเรียบร้อย กระทรวงคมนาคมได้กำหนดแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการขอรับป่าหนึ่งส้ารงชีพกรณีผู้รับป่าผานอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ดังนี้

๑. ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับป่าผานอายุทราบสาระสำคัญของกฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับป่าหนึ่งส้ารงชีพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ผู้รับป่าผานอายุที่มีสิทธิซึ่งมีอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป และประสงค์จะขอรับป่าหนึ่งส้ารงชีพตามกฎหมายกระทรวงดังกล่าว กรอการขอออกใบหนังสือรับรองและขอรับป่าหนึ่งส้ารงชีพกรณีผู้รับป่าผานอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป (บ.ก. ๑๘) ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ โดยเป็นส่งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นผู้รับป่าผานอายุอยู่ในปัจจุบัน สำหรับผู้รับป่าผานอายุที่มีอายุยังไม่ครบ ๖๕ ปีบริบูรณ์ สามารถใช้สิทธิได้ตั้งแต่วันที่ออกอายุครบ ๖๕ ปีบริบูรณ์เป็นต้นไป

๒. ให้ผู้อำนวยการพาณิชย์ส่วนการคลังหรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับการขอรับ
บำเหน็จบำนาญขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ตรวจสอบรายชื่อและเอกสารที่เกี่ยวข้อง และรับรองสิทธิของ
ผู้มีขอรับบำเหน็จบำนาญโดยลงนามในหนังสือรับรองฯ (น.ก.๑๘) และจัดส่งให้จังหวัดเพื่อดำเนินการจัดทำ
คำสั่งจ่ายต่อไป

๓. ให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดตรวจสอบความถูกต้องและจัดทำคำสั่งจ่าย
บำเหน็จบำนาญผู้มีบำนาญอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป เช่นผู้ว่าราชการจังหวัดลงนามในคำสั่งตามกฎหมาย
แล้วเร่งส่งสำเนาคำสั่งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๑ ชุด เพื่อดำเนินการเบิกจ่ายเงินให้ผู้รับบำนาญโดยเร็ว
พร้อมทั้งจัดส่งสำเนาคำสั่งอีก ๑ ชุดให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (กบข.) ตามด้วย

๔. การเบิกจ่ายเงินให้ดำเนินการตามประเภทตำแหน่งข้าราชการบำนาญ ดังนี้

- ตำแหน่งครู และครูช่วยสอน ให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดเร่ง

ดำเนินการเบิกจ่ายเงินอุดหนุนจากคลังจังหวัด

- ตำแหน่งข้าราชการที่ถ่ายโอนมาจัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ให้เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุน

และเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (กบข.) โดยแบ่งสัดส่วนการรับภาระหนี้และดอกเบี้ยปฏิบัติราชการ

- ตำแหน่งอื่น ให้เบิกจ่ายจากเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (กบข.)

ตามแนวทางการเบิกจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญ

๕. เมื่อได้เบิกจ่ายบำเหน็จบำนาญผู้มีบำนาญที่อายุตั้งแต่ ๖๕ ปีขึ้นไปเรียบร้อยแล้ว ให้องค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นบันทึกสำเนาบันทึกจ่ายลงในทะเบียนคุมการจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญ (น.ก. ๑๙) ตามครั้งที่ส่งมาด้วย ๔
ลงในช่องหมายเหตุด้วย

๖. ผู้รับบำนาญที่ได้รับบำเหน็จบำนาญกรณีอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไปแล้ว หากประสงค์จะขอ
เปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบันทึกรายละเอียดการรับบำเหน็จบำนาญ
กรณีผู้รับบำนาญอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ลงในหนังสือสำคัญจ่ายเงินบำนาญกรณีสุดท้าย (น.ก. ๑๗)
โดยบันทึกเพิ่มเติมในหมายเหตุ ข้อ ๓ ตามครั้งที่ส่งมาด้วย ๔

จึงเรียนมาเพื่อแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

นายวิบูรณ์ ธารทอง

รองเลขาธิการกระทรวงศึกษาธิการ

สำนักงานผู้ช่วยเลขาธิการกระทรวงศึกษาธิการ

และส่วนราชการปกครองส่วนท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น

ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ

โทร ๐-๒๒๕๑-๕๖๖๙

โทรสาร ๐-๒๒๕๑-๕๖๖๓

ที่ มท 0808.5/ว 53

ถึง สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด ทุกจังหวัด

ด้วย กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้รับข้อหารือเป็นจำนวนมากกรณีข้าราชการซึ่งได้โอนมาับราชการ
ทรรราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป เมื่อพ้นหรือออกจากราชการและมีสิทธิรับบำนาญ
จะมีสิทธิในการรับเงินช่วยเหลือกรณีเสียชีวิตจากเงินบำนาญปกติ ตามข้อ 39 (3) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย
ระเบียบวิธีรับบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 หรือไม่ประการใด

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการเบิกจ่ายเงินบำนาญเงินบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นเป็นไปด้วยความถูกต้อง
เรียบร้อยตามที่ระเบียบกฎหมายกำหนด กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นขอเรียนว่า เนื่องจากกรณีข้อหารือในลักษณะ
ดังกล่าว ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาโดยสรุปว่า ข้าราชการที่ได้โอนหรือถูกส่งให้ไปรับราชการทรรราชการ
ส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป ไม่มีความสัมพันธ์กับเงินช่วยเหลือกรณีเสียชีวิตจากเงินบำนาญปกติ เนื่องจาก
ถูกส่งโอนสิทธิด้วยเงื่อนไขเวลาของการเข้าเป็นข้าราชการในราชการส่วนท้องถิ่นตามข้อ 39 (4) ของระเบียบกระทรวง
มหาดไทยดังกล่าว ดังรายละเอียดปรากฏตามสำเนาคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ศคท.ฎ.ค.ม.ค.น.ต.ที่ ๒.392/2550
ลงวันที่ 26 พฤศจิกายน 2550 ซึ่งได้แนบมาพร้อมนี้ เพื่อให้เป็นแนวทางการปฏิบัติต่อไป

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำนาญและสวัสดิการ
โทร 0-2241-9033 , 0-2241-9039

สภาพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ก. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อ.๓๓๒/๒๕๔๗
คดีหมายเลขแดงที่ อ.๓๗๒/๒๕๕๐

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๒ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

ระหว่ง	{	นายสุบิน ขันดี	ผู้ฟ้องคดี
		ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคาย	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ถูกฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๓๔๑/๒๕๔๖ หมายเลขแดงที่ ๒๑๐/๒๕๔๗ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองขอนแก่น)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีรับราชการครั้งแรกในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ปกครองสังกัดกรมการปกครอง เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๓๑ ต่อมาเมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ได้โอนไปรับราชการในราชการส่วนท้องถิ่น ตำแหน่งปลัดสุขาภิบาลหนองหาน อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี หลังจากนั้นตำแหน่งดังกล่าวได้เปลี่ยนเป็นตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลของพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีได้ลาออกจากราชการขณะดำรงตำแหน่งปลัดเทศบาลปากคาด อำเภอปากคาด จังหวัดหนองคาย

ลงชื่อเป็นคำฟ้อง

และได้ยื่นคำร้องขอรับเงินปันผลจากบริษัทมหาชนจำกัดปทุมธานี จำกัด ปานานาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ เป็นเงินเดือนละ ๑๘,๙๒๖.๕๐ บาท และขอเงินเพิ่มจากปานานาญร้อยละยี่สิบห้า ของปานานาญปกติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๑๖ เป็นเงินเดือนละ ๘๒๖.๑๖ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้นเดือนละ ๑๙,๗๕๒.๕๖ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งที่ ๑๘๘๘/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ ให้ผู้ฟ้องคดีได้รับเงินปานานาญ ทั้งสองประเภทเป็นเงินเดือนละ ๑๙,๕๕๒.๕๖ บาท หลังจากนั้น สำนักงานกองทุนบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นไม่เห็นชอบกับความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดี ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีทบทวนแล้ว จึงมีคำสั่งที่ ๒๕๓๗/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๕ ยกเลิกคำสั่งเดิมและสั่งให้จ่ายเงินปานานาญ ปกติให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นเงินเดือนละ ๑๘,๙๒๖.๕๐ บาท โดยไม่ได้รับเงินเพิ่มจากเงินปานานาญ ปกติร้อยละยี่สิบห้า ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๖ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีวินิจฉัยยกอุทธรณ์ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีบรรจุเข้ารับราชการส่วนท้องถิ่น เป็นครั้งแรกตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ จึงไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มจากปานานาญข้าราชการ ส่วนวัย ๓๘ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากผู้ฟ้องคดี เป็นข้าราชการส่วนภูมิภาคโอนไปรับราชการส่วนท้องถิ่น มีสิทธิได้รับเวลาราชการสำหรับ ส่วนรวมปานานาญติดต่อกันโดยผลของกฎหมายมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติ เบ็ดเตล็ดเปลี่ยนแปลงฐานะของสุราษฎร์ธานีเป็นเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ จึงเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินเพิ่ม จากเงินปานานาญร้อยละยี่สิบห้าของเงินปานานาญ ตามข้อ ๓๘ (๓) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ดังกล่าวข้างต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒๕๓๗/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๕ และให้มีคำสั่งส่วนเงินปานานาญและเงินเพิ่มจากปานานาญให้ผู้ถูกฟ้อง คัดตามคำสั่งที่ ๑๘๘๘/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ เป็นเงินเดือนละ ๑๙,๕๕๒.๕๖ บาท นับแต่ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับตามกฎหมาย

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งที่ ๑๘๘๘/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ อนุมัติให้เทศบาลตำบลปากทาดจ่ายเงินปานานาญปกติเป็นเงินจำนวน ๑๘,๙๒๖.๕๐ บาท และเงินเพิ่มจากเงินปานานาญปกติร้อยละยี่สิบห้าเป็นเงินเดือนละ ๘๒๖.๑๖ บาท รวมเป็นเงินปานานาญทั้งสิ้น ๑๙,๗๕๒.๕๖ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี และได้รายงาน ให้สำนักงานกองทุนบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อตรวจขอความถูกต้อง

/ลงนาม...

ต่อมาสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทบทวน การคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ หรือกรณีที่ข้าราชการเคยครองตำแหน่งบำนาญ ให้ถูกต้อง ผู้ฟ้องคดีจึงได้ทบทวนการคำนวณเงินบำนาญของผู้ฟ้องคดีพบว่า ผู้ฟ้องคดี โอนมาสังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ ซึ่งเป็นการโอนมา ภายหลังจากวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๓๕ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ ๓๘ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีค่าตั้งที่ ๒๔๓๘/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๕ อนุมัติให้เทศบาล ตำบลปากคาดจ่ายเฉพาะเงินบำนาญปกติเป็นเงินเดือนละ ๑๘,๗๒๖.๔๐ บาท ให้แก่ ผู้ฟ้องคดี และส่งให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นตรวจสอบ ความถูกต้อง ซึ่งได้รับแจ้งว่า ค่าตั้งของผู้ถูกฟ้องคดีที่แก้ไขถูกต้องแล้ว จึงให้ผู้ถูกฟ้องคดี แจ้งเทศบาลตำบลปากคาดเบิกจ่ายเงินจากเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ส่วนท้องถิ่น ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๔๖ ผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ต่อผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้ส่งคำอุทธรณ์พร้อมความเห็นไปยังสำนักงานกองทุน บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อพิจารณา ผลการพิจารณาปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดี ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้โอนมารับราชการ ส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ ซึ่งเป็นการโอนภายหลังจากวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๓๕ และผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่าข้อ ๓๘ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จ บำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ กำหนดว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเข้ารับราชการ ในราชการส่วนท้องถิ่นไม่ว่าจะบรรจุใหม่หรือโอนมารับราชการส่วนท้องถิ่นนับตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกจากราชการหรือพ้นจากราชการไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่ม ร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติ ซึ่งไม่ใช่กรณีการนับอายุราชการต่อเนื่องสำหรับคำนวณ บำเหน็จบำนาญติดต่อกันในการคำนวณเงินเพิ่มตามข้อ ๓๘ (๓) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้าง

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า ตามคู่มือการจ่ายโอนบุคลากรส่วนท้องถิ่น ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนได้ปรากฏตามคำถาม คำตอบในลักษณะ เช่นเดียวกับกรณีของผู้ฟ้องคดีโดยได้ตอบคำถามว่าสิทธิในการคำนวณบำเหน็จบำนาญ เพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจะให้เฉพาะสำหรับผู้ที่โอนมารับราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นก่อนวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๓๕ นอกจากนี้ การนับอายุราชการของผู้โอนเป็นข้าราชการหรือพนักงาน

ส่วนท้องถิ่น...

ส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดให้นับแต่วันที่เข้ารับราชการเป็นผลให้ข้าราชการปกครองส่วนกลาง หรือส่วนภูมิภาคที่ถ่ายโอนไปเป็นข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ซึ่งเข้ารับราชการก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ จะได้รับสิทธิประเภทนี้ด้วย

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๖ ให้ยกการทำคำให้การเพิ่มเติมของผู้ถูกฟ้องคดี เนื่องจากเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ได้จากคู่กรณีเพียงพอที่จะพิจารณาหรือมีคำสั่งชี้ขาดคดี โดยไม่ต้องดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงจนครบทุกชั้นตอน

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาว่า ผู้ฟ้องคดีบรรจุเข้ารับราชการครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๑๑ ในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ปกครอง สังกัดกรมการปกครอง จึงมีสถานะเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อมาได้โอนไปสังกัดสุราษฎร์ธานี ๑ อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ จึงเป็นต้นสายสายจากข้าราชการพลเรือนเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๑๐ และเห็นว่าตามข้อ ๓๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ได้กำหนดจ่ายเงินเพิ่มจากเงินบำนาญให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น และต่อมาได้มีการเปลี่ยนแปลงฐานะของสุราษฎร์ธานีเป็นเทศบาล ตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุราษฎร์ธานีเป็นเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๒ การนับอายุการทำงานของผู้ฟ้องคดีจึงต้องนับต่อเนื่องตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ประกอบกับมาตรา ๓๐ วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๑๐ กรณีของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการที่ข้าราชการได้โอนหรือถูกส่งให้ไปรับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะมีสิทธิได้รับบำเหน็จราชการสำหรับส่วนวงเงินเงินบำนาญคิดต่อกันในการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติหรือเงินพิเศษ ตามข้อ ๓๔ (๓) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ สำหรับกรณีตามข้อ ๓๔ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ดังกล่าว ต้องเป็นกรณีที่ข้าราชการผู้นั้นเข้ารับราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป หรือเป็นกรณีที่ข้าราชการผู้นั้นรับราชการเป็นข้าราชการอื่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ แล้วโอนมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ดังนั้น คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒๔๓๗/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๕ ที่อนุมัติให้เทศบาลตำบลปากคาดจ่ายเฉพาะ

เงินบำนาญปกติ...

เงินบำนาญปกติ เดือนละ ๑๘,๗๐๖.๔๐ บาท โดยไม่จ่ายเงินเพิ่มจากบำนาญปกติร้อยละสิบห้าอีก เดือนละ ๘๖๖.๑๖ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดีโดยอ้างว่า กรณีของผู้ฟ้องคดีต้องด้วยข้อ ๓๔ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยฉบับดังกล่าวนั้นจึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ศาลปกครองชั้นต้นจึงพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ฟ้องคดี ที่ ๒๔๓๗๐๕๘๘ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๕

ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ไม่เห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาที่วินิจฉัยให้ข้าราชการอื่น ซึ่งรับราชการก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ต่อมาโอนมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อข้าราชการผู้นั้นออกหรือพ้นจากราชการมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของ เงินบำนาญปกติตามข้อ ๓๔ (๓) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำนาญข้าราชการ ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ไปเป็นไปตามเจตนารมณ์ ตามนัยข้อ ๓๔ (๔) ของระเบียบ กระทรวงมหาดไทยฉบับเดียวกัน และไม่เป็นการขัดแย้งกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับเดิมที่จะต้องรับภาระการเงินและการคลังเป็นอย่างมาก กล่าวคือ การจ่ายเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ เดิมถูกกำหนดไว้ ตามข้อ ๓๓ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๕ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจูงใจให้บุคคลภายนอกหรือข้าราชการหน่วยงานอื่น เข้ารับราชการหรือโอน หรือถูกสั่งให้รับราชการส่วนท้องถิ่น ให้ได้รับประโยชน์มากกว่าข้าราชการอื่น เนื่องจากขณะนั้นยังขาดบุคลากร และไม่มีผู้สนใจจะเข้ารับราชการส่วนท้องถิ่น ต่อมา ได้มีการแก้ไขระเบียบกระทรวงมหาดไทยฉบับดังกล่าว โดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งได้เพิ่มข้อความ ในข้อ ๓๓ (๔) กำหนดว่า ข้าราชการซึ่งเข้ารับราชการในหน่วยงานส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการและได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญ หรือบำนาญพิเศษ หรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษ ตามพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษ ต่อมาระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวได้แก้ไขเพิ่มเติมใน พ.ศ. ๒๕๓๖ ข้อ ๓๓ ของระเบียบได้แก้ไขเป็นข้อ ๓๔ โดยมีข้อความคงเดิม ผู้ถูกฟ้องคดี เห็นว่าการแก้ไขระเบียบดังกล่าวมีเจตนารมณ์เพื่อให้บุคคลภายนอกซึ่งบรรจุเข้ารับราชการ ส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของ เงินบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษอีกต่อไป และหมายถึงข้าราชการที่โอนมาเป็นข้าราชการ

ส่วนท้องถิ่น...

ส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ด้วย แม้จะเป็นข้าราชการก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ก็ตาม เนื่องจากสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไปและส่งผลกระทบต่อการเงิน การคลัง ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบกับเพื่อให้สิทธิของข้าราชการส่วนท้องถิ่นสอดคล้อง กับข้าราชการพลเรือน จึงมีการแก้ไขระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว

สำหรับกรณีที่ศาลปกครองชั้นต้นเห็นว่าผู้ฟ้องคดีมีสถานะเป็นข้าราชการ พลเรือนและโอนมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น กรณีจึงต้องด้วยข้อ ๓๔ (๓) ของระเบียบ กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ และเห็นว่าตามข้อ ๓๔ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว ต้องเป็นกรณีที่ ข้าราชการผู้นั้นเข้ารับราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป หรือข้าราชการผู้นั้นรับราชการขึ้นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ แล้วโอนมาเป็นข้าราชการ ส่วนท้องถิ่นนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่ามาตรา ๓๐ วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขถึงฉบับที่ ๖ พ.ศ. ๒๕๔๓ ได้กล่าวถึงกรณี โอนหรือสั่งให้ข้าราชการไปรับราชการส่วนท้องถิ่นหรือการโอนหรือสั่งข้าราชการส่วนท้องถิ่น ไปรับราชการส่วนท้องถิ่นด้วยกัน ให้นับเวลาราชการของข้าราชการผู้นั้น สำหรับคำนวณ บำเหน็จบำนาญติดต่อกัน โดยมีได้กล่าวถึงเงินเพิ่มร้อยละสิบห้าจากเงินบำนาญปกติหรือ บำนาญพิเศษไว้ ดังนั้น มาตราดังกล่าวจึงหมายถึงการให้นับเวลาราชการต่อเนื่องกัน เพื่อประโยชน์สำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญเท่านั้น ไม่รวมถึงสิทธิที่จะได้รับเงินเพิ่ม ร้อยละสิบห้าของบำเหน็จบำนาญแต่อย่างใด เนื่องจากการจะได้สิทธิรับเงินเพิ่มร้อยละสิบห้า ต่อเนื่องไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๔ ประกอบฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๕ และพ.ศ. ๒๕๓๖

นอกจากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า การได้รับสิทธิตามข้อ ๓๔ (๓) ของระเบียบ กระทรวงมหาดไทยดังกล่าวข้างต้น จะต้องประกอบด้วยข้อ ๓๔ (๔) ซึ่งได้กำหนดไว้ชัดเจนว่า บุคคลที่ได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป จะไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละสิบห้าจากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ อีกต่อไป ซึ่งหมายความรวมถึงกรณีข้าราชการอื่นที่ได้โอนมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป ก็ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มพิเศษด้วย แม้รับราชการมา ก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ก็ตาม มิเช่นนั้นจะไม่เป็นธรรมต่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งรับราชการ ส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงขอให้

ศาลปกครอง...

ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น และให้คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๒๔๓๑๗๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๕ เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ฟ้องคดีแก่อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการสังกัดกรมการปกครองไม่ได้รับการการในตำแหน่งปลัดสุราษฎร์ธานี ต่อมาได้เปลี่ยนเป็นตำแหน่งปลัดเทศบาล และตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุราษฎร์ธานีเป็นเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้ถือเวลาทำงานของบุคคลระหว่างที่เป็นพนักงาน หรือลูกจ้างสุราษฎร์ธานีเป็นเวลาดำเนินการของพนักงาน หรือลูกจ้างของเทศบาลด้วย ดังนั้น จึงต้องนับระยะเวลาราชการของผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น สำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญด้วย ตามมาตรา ๓๐ วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ และกรณีของผู้ฟ้องคดีซึ่งต้องด้วยข้อ ๓๔ (๓) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๑๖ ที่กำหนดให้ข้าราชการซึ่งโอนหรือถูกสั่งให้ไปรับราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งจะมีสิทธิได้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกัน ให้กำหนดโดยตั้งเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสิบห้าของเงินบำนาญปกติ ฯลฯ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความนัยข้อ ๓๔ (๓) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว ก็หาได้มีการกำหนดหรือแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนระยะเวลาในการโอนมารับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่นว่า หากโอนไปรับราชการส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๑๕ เป็นต้นไป จะไม่ได้รับเงินเพิ่มแต่ประการใด จึงเห็นได้ถึงความแตกต่างกับข้อ ๓๔ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ฉบับเดียวกันที่ได้กำหนดเรื่องของระยะเวลาไว้อย่างชัดเจนว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่น นับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๑๕ เป็นต้นไป เมื่อออกจากราชการหรือพ้นจากราชการจะได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละสิบห้าจากเงินบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ ซึ่งกระทรวงมหาดไทยมีเจตนาหมายให้บุคคลภายนอกหรือข้าราชการอื่นเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดยให้บำเหน็จบำนาญเป็นสิ่งจูงใจ ต่อมาเมื่อสถานะเปลี่ยนไปจึงได้ออกระเบียบใหม่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๓๔ (๔) เพื่อคัดสิทธิที่จะได้รับเงินเพิ่มดังกล่าวก็ควรจะแก้ไขเพิ่มเติมข้อ ๓๔ (๓) เสียให้ชัดเจนในคราวเดียวกันว่า ข้าราชการที่โอนหรือถูกสั่งไปรับราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๑๕ เป็นต้นไป เมื่อออกจากราชการไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละสิบห้า เพราะไม่เช่นนั้นจะเกิดความไม่เป็นธรรมอย่างยิ่งต่อข้าราชการที่โอนหรือสั่งให้ไปรับราชการส่วนท้องถิ่นในครั้งวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๑๕ ถึงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๑๖ หรือภายหลัง

/จากนั้น...

จากนั้น เพราะข้าราชการที่โอนไปเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นต้องพิจารณาถึงสิทธิพิเศษในส่วนที่เป็นองค์ประกอบด้วย ดังนั้น ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ได้ประกาศใช้วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๓๖ แต่กลับกำหนดให้มีผลย้อนหลังเป็นการตัดสิทธิไปจนถึงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๓๕ ผู้ที่รับโอนมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นในช่วงนี้ย่อมเสียเปรียบ

สำหรับกรณีที่ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่าสิทธิตามข้อ ๓๙ (๓) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวข้างต้น จะต้องพิจารณาประกอบด้วย ข้อ ๓๙ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยฉบับเดียวกัน โดยยกตัวอย่างประกอบนั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีเสนอข้อเท็จจริงไม่ครบถ้วน ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการยกตัวอย่างไม่ครบถ้วน อาจเห็นว่าเงินที่เพิ่มขึ้นนั้นมีจำนวนมากและตกเป็นภาระของท้องถิ่นและกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งกระทรวงมหาดไทยรับมีผลชอบอยู่ส่วนหนึ่ง แต่หากพิจารณาคำระเบียบที่เกี่ยวข้องแล้วจะเห็นว่า การคำนวณเงินที่เพิ่มดังกล่าวชอบด้วยกฎหมายและเป็นธรรมกับทุกฝ่าย เพราะแม้โอนมารับราชการส่วนท้องถิ่นไม่นานย่อมได้รับเงินเพิ่มในสัดส่วนที่น้อยกว่าผู้โอนมารับราชการส่วนท้องถิ่นเป็นเวลานาน ซึ่งมีหลักการคำนวณชัดเจน หากใช้องค์ประกอบของส่วนท้องถิ่นจะรับภาระทางการเงินและการคลังในการจ่ายบำเหน็จบำนาญเพิ่มขึ้นจำนวนมาก อีกทั้งการที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะรับโอนข้าราชการโอนมารับราชการส่วนท้องถิ่นนั้นจึงต้องพิจารณาถึงผลประโยชน์ที่ท้องถิ่นจะได้รับจากความรู้ความสามารถของผู้นั้น อีกทั้งสถานะทางการเงินการคลังอย่างรอบคอบแล้ว ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าความเห็นของศาลปกครองชั้นต้นที่วินิจฉัยว่า กรณีของผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการตามข้อ ๓๙ (๓) แห่งระเบียบของกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ จึงชอบด้วยกฎหมายและเป็นธรรมแล้ว จึงขอศาลปกครองสูงสุดพิพากษาเป็นตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดีโดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของคู่ความเจ้ารองสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของคู่ความผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ชื่อเท็จจริง...

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีบรรจุเข้ารับราชการครั้งแรกในตำแหน่ง เจ้าพนักงานปกครอง สังกัดกรมการปกครอง เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๓๑ ต่อมา เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ผู้ฟ้องคดีได้โอนไปรับราชการส่วนท้องถิ่นในตำแหน่งปลัดสุขาภิบาลหนองหาน อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี และต่อมาได้เปลี่ยนตำแหน่งเป็นปลัดเทศบาล โดยผลของ พระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๒ หลังจากนั้น เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๕ ผู้ฟ้องคดีได้เข้าร่วมโครงการพนักงานเทศบาลออกจากราชการอย่าง มีเกียรติ และได้ริบอนุญาโตให้ออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๕ ตามคำสั่ง เทศบาลตำบลปากคาด ที่ ๒๗๗/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๕ ในตำแหน่งปลัดเทศบาล ตำบลปากคาด อำเภอปากคาด จังหวัดหนองคาย ผู้ฟ้องคดีได้ขอรับเงินบำนาญปกติ โดยเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งที่ ๑๙๔๘/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๕ อนุมัติให้เทศบาลตำบลปากคาดจ่ายเงินบำนาญปกติเดือนละ ๑๙,๙๒๖.๕๐ บาท และเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละสิบห้า เป็นเงินเดือนละ ๘๒๖.๑๖ บาท รวมเป็นเงิน ทั้งสิ้น ๑๙,๕๕๒.๕๖ บาท และให้รายงานให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ส่วนท้องถิ่น เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ต่อมาสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ส่วนท้องถิ่นขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทบทวนการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติอีกครั้ง และแก้ไขคำสั่งจ่ายเงินบำนาญให้ถูกต้อง ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทบทวนแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดี ได้โอนมาสังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ จึงเป็นการโอน มาภายหลังวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ ตามข้อ ๓๙ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีคำสั่งที่ ๒๔๓๗/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๕ อนุมัติ ให้เทศบาลตำบลปากคาดจ่ายเฉพาะเงินบำนาญปกติเป็นเงินเดือนละ ๑๙,๙๒๖.๕๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๖ ได้รับแจ้ง ผลการพิจารณาอุทธรณ์ ตามหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ปินตามคำสั่งเดิม ผู้ฟ้องคดีจึงได้นำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือ คำสั่งเพิกถอนคำสั่งที่ ๒๔๓๗/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๕ และให้สั่งจ่ายบำนาญปกติ และเงินเพิ่มให้ถูกต้องตามคำสั่งเดิมของผู้ถูกฟ้องคดีเป็นเงินเดือนละ ๑๙,๕๕๒.๕๖ บาท นับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิตามกฎหมาย

คดีนี้ประเคิน...

คดีมีประเด็นจะต้องวินิจฉัยว่าคำสั่งของผู้ฟ้องคดีที่ ๒๔๓๗/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๕ ตั้งจ่ายบำนาญปกติให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินเดือนละ ๑๘,๗๐๖.๕๐ บาท โดยไม่จ่ายเงินเพิ่มร้อยละสิบห้าของเงินบำนาญปกติ ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วคดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเบื้องต้นว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่เมื่อใด พิจารณาความมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ใ้บัญญัตินิยามคำว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่น หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานเมืองพัทยา พนักงานส่วนตำบล ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และพนักงานของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่มิถูกหมายจัดตั้งราชการส่วนท้องถิ่นอื่นขึ้น แต่ไม่รวมถึงข้าราชการกรุงเทพมหานคร เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า เลิมผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ปกครอง ดังกิจกรรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ตั้งแต่วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๑๑ จึงมีฐานะเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งอาจปฏิบัติราชการในราชการบริหารส่วนกลาง หรือในราชการบริหารส่วนภูมิภาค แล้วแต่กรณีที่ได้รับการแต่งตั้งให้ไปปฏิบัติหน้าที่นั้น ต่อมาเมื่อผู้ฟ้องคดีโอนไปรับราชการในตำแหน่งปลัดสุขาภิบาลหนองหาน ในวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ สถานะของผู้ฟ้องคดีจึงเปลี่ยนจากข้าราชการพลเรือนสามัญไปเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นในวันดังกล่าว และต่อมาผู้ฟ้องคดีได้เปลี่ยนตำแหน่งจากปลัดสุขาภิบาลเป็นปลัดเทศบาลโดยผลของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่กำหนดว่า ให้โอนบรรดากองงานและลูกจ้างของสุขาภิบาลซึ่งมีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับไปเป็นพนักงานเทศบาลและลูกจ้างของเทศบาลที่จัดตั้งใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างรวมทั้งสิทธิและประโยชน์ต่าง ๆ ไม่ต่ำกว่าที่ได้รับอยู่เดิม และเพื่อประโยชน์ในการนับเวลาทำงาน ให้ถือเวลาทำงานของบุคคลดังกล่าวในระหว่างที่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างสุขาภิบาลเป็นเวลาทำงานของพนักงานหรือลูกจ้างของเทศบาลแล้วแต่กรณี ดังนั้น สถานะของผู้ฟ้องคดีจึงยังคงเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นนับแต่โอนไปดำรงตำแหน่งปลัดสุขาภิบาล

คดีมีประเด็นพิจารณาวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญหรือไม่ เห็นว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นสิทธิในการได้รับบำนาญของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นไปตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แต่สำหรับสิทธิ

ในการได้รับเงิน...

ในการได้รับเงินเพิ่มจากบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นไปตามข้อ ๓๕ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ที่กำหนดไว้ว่า การจ่ายเงินเพิ่มจากบำนาญ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นปฏิบัติดังนี้

(๑) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกหรือพ้นจากราชการก่อนวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๘ และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษ หรือบำนาญเอกเทศตามความในพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นเบิกจ่ายให้ตามอัตราที่เคยเบิกจ่ายอยู่เดิมก่อนใช้บังคับระเบียบนี้

(๒) นับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๘ เป็นต้นไป ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกหรือพ้นจากราชการ และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษ หรือผู้มีสิทธิจะพึงได้รับบำนาญพิเศษ ตามความในพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นเบิกจ่ายเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษแล้วแต่กรณี ในอัตราร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษ ซึ่งจะพึงได้รับตามความในพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ เป็นอีกส่วนหนึ่งต่างหาก โดยเบิกจ่ายจากเงินสมทบกองทุนบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น และให้รวมจ่ายพร้อมกับเงินบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้มีสิทธิจะพึงได้รับเมื่อรวมเงินเพิ่มดังกล่าวกับเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษเข้าด้วยกันแล้วจะต้องไม่สูงกว่าเงินเดือนเดิมสุดท้ายที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับอยู่ก่อนออกหรือพ้นจากทางราชการส่วนท้องถิ่น

(๓) ข้าราชการซึ่งได้โอนหรือถูกส่งไปรับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะมิได้มีสิทธิได้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำนาญปกติคู่กันในการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษ เพื่อจ่ายแก่ข้าราชการซึ่งได้โอนหรือถูกส่งไปรับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้มีสิทธิจะพึงได้รับบำนาญพิเศษตามความในพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ ให้คำนวณโดยตั้งเงินเพิ่มในอัตราร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษ ซึ่งจะพึงได้รับตามความในพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ แล้วแต่กรณี คู่กับตัวจำนวนปีอื่นเป็นเวลาราชการที่ข้าราชการผู้นั้นมารับราชการ

ทางราชการ...

ทางราชการส่วนท้องถิ่นหารด้วยจำนวนปีอันเป็นเวลาราชการที่ข้าราชการผู้นั้นรับราชการ อยู่ทางสังกัดเดิม และทางราชการส่วนท้องถิ่นรวมกัน ทั้งนี้เมื่อรวมเงินเพิ่มดังกล่าวกับ เงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ ซึ่งจะพึงได้รับเป็นอีกส่วนหนึ่งสำหรับหากเข้าด้วยกันแล้ว จะต้องไม่สูงกว่าเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ข้าราชการผู้นั้นได้รับอยู่ก่อนออกหรือพ้นจากราชการ ทางราชการส่วนท้องถิ่น

(๔) ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นนับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการ และได้รับหรือมีสิทธิ ได้รับบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ หรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษตามความใน พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๑๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๘ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ

พิจารณาความบทบัญญัติดังกล่าวและความมุ่งหมายของการจ่ายเงินเพิ่มจาก เงินบำนาญตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ แล้วเห็นว่า ตามข้อ ๓๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวข้างต้น ได้กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของ เงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่จะมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญและได้กำหนด หลักเกณฑ์วิธีการในการคำนวณเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของข้าราชการที่โอนหรือ ถูกส่งไปรับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่น โดยใช้เงื่อนไขเวลาในการกำหนดสิทธิ ของข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่จะได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ กล่าวคือ ตามข้อ ๓๔ (๑) เป็นกรณีที่กำหนดว่าระเบียบกระทรวงมหาดไทยฉบับดังกล่าวไม่ผลบังคับย้อนหลังไป ถึงข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ออกหรือพ้นจากราชการไปก่อนวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๑๘ และ ตามข้อ ๓๔ (๒) เป็นกรณีที่กำหนดให้สิทธิแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ออกหรือพ้นจากราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๑๘ เป็นต้นไป จึงจะมีสิทธิเบิกจ่ายเงินเพิ่มพิเศษร้อยละยี่สิบห้า ของเงินบำนาญ เพิ่มอีกส่วนหนึ่ง แต่ทั้งนี้ตามข้อ ๓๔ (๔) ได้กำหนดจำกัดสิทธิของข้าราชการ ส่วนท้องถิ่น ซึ่งเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญ โดยข้อความตามข้อ ๓๔ (๔) ได้แก้ไขเพิ่มเติมภายหลังโดยเหตุผลให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน และเป็นแนวทางเดียวกับข้าราชการพลเรือน เมื่อพิจารณาสถานการณ์ช่วงดังกล่าว แล้วเห็นว่า ได้มีการปรับเปลี่ยนการบริหารการปกครองโดยรัฐบาลให้มีความสำคัญเกี่ยวกับ

การกระจาย...

การกระจายอำนาจการบริหารราชการไปสู่บริหารราชการส่วนท้องถิ่น จึงเป็นเหตุให้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถประสงค์จะเข้ามาปฏิบัติราชการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้น ปัญหาขาดแคลนบุคลากรผู้มีความรู้และประสบการณ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงลดลง อีกทั้งเพื่อต้องการให้เป็นไปตามแนวทางเดียวกับข้าราชการพลเรือน ซึ่งเมื่อพิจารณาตามพระราชบัญญัติป่าหนึ่งป่านาญข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๔ ก็ไม่ปรากฏว่า ข้าราชการพลเรือนได้รับเงินเพิ่มจากเงินป่านาญน่อย่างใด ดังนั้น ตามข้อ ๓๔ (๔) นี้ จึงมีความมุ่งหมาย จำกัดสิทธิข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่เข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ไม่ให้มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินป่านาญอีกต่อไป สำหรับ ข้อ ๓๔ (๓) ได้กำหนดวิธีการในการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินป่านาญของข้าราชการที่ได้โอนหรือถูกสั่งไปรับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะมีสิทธิได้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณป่าหนึ่งป่านาญคิดต่อกันในการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินป่านาญ ให้คำนวณเงินเพิ่มจากเงินป่านาญแก่ข้าราชการดังกล่าวตามวิธีการที่กำหนดในข้อ ๓๔ (๓) ของระเบียบฉบับเดียวกัน และเห็นว่าตามข้อ ๓๔ (๓) มิได้กำหนดให้ข้าราชการที่โอนหรือถูกสั่งให้ไปรับราชการส่วนท้องถิ่น ให้ถือว่าเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในหน่วยงานเดิมน่อย่างใด เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตั้งแต่วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๓๑ แล้วโอนไปเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นในวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ แม้ผู้ฟ้องคดีจะรับราชการทางสังกัดเดิมอยู่ก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ก็ตาม แต่ผู้ฟ้องคดีจะมีสถานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ต่อเมื่อได้รับราชการในหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่น ตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าหนึ่งป่านาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ดังได้วินิจฉัยไว้แล้วข้างต้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีสถานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นนับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ จึงเป็นกรณีเข้ารับราชการในหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หลังวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ตามข้อ ๓๔ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินป่านาญข้าราชการ และแม้ผู้ฟ้องคดีจะเป็นข้าราชการซึ่งได้โอนไปรับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่นและเป็นผู้ซึ่งมีสิทธิได้นับระยะเวลาราชการสำหรับคำนวณป่าหนึ่งป่านาญคิดต่อกันก็ตาม แต่เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ซึ่งไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินป่านาญเพราะถูกจำกัดสิทธิด้วยเงื่อนไขเวลาของการเข้าเป็นข้าราชการในราชการส่วนท้องถิ่นตามข้อ ๓๔ (๔) เลื่อนแล้ว กรณีจึงไม่มีเหตุที่จะต้องนำวิธีการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินป่านาญตามวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๔ (๓)

นายใช้กับกรณี...

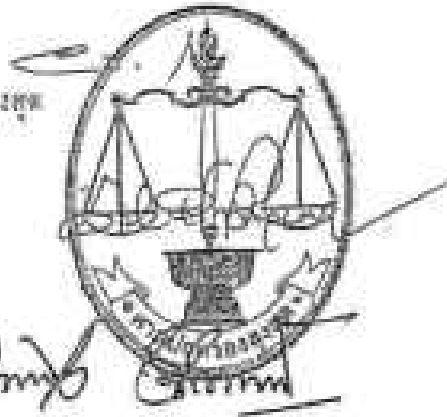
มาใช้กับกรณีนี้ ดังนั้น คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๒๔๓๗/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๕
ที่ไม่ให้ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับเงินเต็มของเงินบำนาญปกติ เนื่องจากโอนไปเป็นข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่นหลังวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๓๕ นั้น จึงขอขอยกกฎหมาย ที่ศาลปกครองชั้นอุทธรณ์
พิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๒๔๓๗/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๕ นั้น
ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย

พิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ยกฟ้อง

นายใหญ่ชัย เสิมก่อง
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายอำพล สิงห์ไกรวินท์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายวิรัช ชื่นชมพูนุท
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายบรรพจน์ วิชาญพิชญ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอุดมศักดิ์ นิธิมนตรี
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายอุดม ชื่นทรศักดิ์

ดำเนินาตุคดี

1๗๓๓๗๗

คณะกรรมการบริหารคดี
๑. ศาลปกครอง

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว 391

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. 10300

23 กุมภาพันธ์ 2553

เรื่อง วิธีปฏิบัติในการขอรับบำเหน็จรายเดือนและบำเหน็จพิเศษรายเดือนลูกจ้างประจำ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด ยกเว้นจังหวัดชลบุรี

อ้างถึง 1. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว 2176 ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน 2552
2. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว 2214 ลงวันที่ 12 พฤศจิกายน 2552

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2552
 2. แบบขอรับบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ และหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนลูกจ้าง
 3. แบบหนังสือแสดงเจตนาขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์เพื่อขอรับเงินบำเหน็จรายเดือน หรือเงินบำเหน็จพิเศษรายเดือน (แบบ สปจ.1)
 4. แบบหนังสือแสดงเจตนาขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์เพื่อขอรับเงินบำเหน็จปกติ หรือเงินบำเหน็จพิเศษ (แบบ สปจ.2)

ตามที่แจ้งให้ทราบฯ กระทรวงมหาดไทยได้ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2543 โดยกำหนดให้ลูกจ้างประจำของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ทำงานถึงวันสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 เป็นลำดับไป ซึ่งมีสิทธิได้รับบำเหน็จปกติและมีเวลาทำงาน 25 ปี บริบูรณ์ขึ้นไป (รวมเวลาทวีคูณ) หรือมีสิทธิได้รับบำเหน็จพิเศษ มีสิทธิเปลี่ยนแปลงความประสงค์ขอรับเป็นบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนได้ พร้อมแจ้งให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเตรียมความพร้อมในการดำเนินการตามระเบียบดังกล่าว นั้น

บัดนี้ ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2552 ได้ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 127 ตอนพิเศษ 74 วันที่ 15 มกราคม 2553 และมีผลใช้บังคับแล้วตั้งแต่วันที่ 30 กันยายน 2552 ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวจึงกำหนดวิธีปฏิบัติไว้ ดังนี้

1. ให้ลูกจ้างประจำซึ่งมีสิทธิขอรับบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ หรือบำเหน็จพิเศษรายเดือน กรอกรายการในแบบขอรับบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ และหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนลูกจ้าง ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 2 ขึ้นส่งหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด

2. ให้เจ้าพนักงานที่ผู้รับผิดรอบตรวจสอบความถูกต้องและรวบรวมหลักฐานให้ครบถ้วนแล้ว เสนอหมายขอส่งการบริหารส่วนจังหวัด หรือนายกเทศมนตรี หรือนายกองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วแต่กรณี

พิจารณาซึ่งจ่ายเงินตาม ข้อ 19 ของวงเล็บบทความวรรคสามของมาตรา ๒๖ ของพระราชบัญญัติการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบ มท. ป่าเหนือถูกจ้างรองหัวหน้ากองการ บริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 3) พ.ศ. ๒๕๕๒

3. ลูกจ้างประจำรายได้เงินบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ หรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนไปแล้วจะขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์อีกไม่ได้ แต่อย่างไรไม่ได้รับเงินดังกล่าว ก็ให้ยื่นขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์ได้ตามแบบหนังสือแสดงเจตนาขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์เพื่อขอรับเงินบำเหน็จรายเดือนหรือเงินบำเหน็จพิเศษรายเดือน (แบบ สปจ.1) ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 3 หรือแบบหนังสือแสดงเจตนาขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์เพื่อขอรับเงินบำเหน็จปกติหรือเงินบำเหน็จพิเศษ (แบบ สปจ. 2) ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 4 แล้วแต่กรณี

4. กรณีลูกจ้างประจำหมดสิทธิ์รับบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนให้หน่วยงาน บริหารราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดเบิกจ่ายบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนทันที

5. การจ่ายบำเหน็จรายเดือนและบำเหน็จพิเศษรายเดือนให้จ่ายวันเดียวกันกับการจ่ายบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นประจำเดือน

6. กรณีลูกจ้างประจำซึ่งออกจากงานโดยมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยหรืออาญา ก่อนออกจากราชการ และกรณีหรือคดีอาญาถึงแก่ความตายยังไม่ถึงที่สุดจะยื่นเรื่องขอรับบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ หรือบำเหน็จพิเศษรายเดือน ได้ต่อเมื่อดำเนินการจัดหาบุคคลหรือทรัพย์สินเข้ารับการรับเงินดังกล่าวไว้กับส่วนราชการเจ้าสังกัดตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 031 3.4/ว 377 ลงวันที่ 8 กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ เรื่องการรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งกรณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยแล้วออกจากราชการ โดยกรณียังไม่ถึงที่สุด โดยอนุโลม

7. สำหรับลูกจ้างประจำที่เกษียณอายุราชการที่ออกจากงานในวันสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ ให้ดำเนินการ ดังนี้

7.1 กรณีที่ลูกจ้างประจำผู้มีสิทธิขอรับบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ หรือ บำเหน็จพิเศษรายเดือนยังไม่ได้ยื่นแบบคำขอรับเงินบำเหน็จจากจ้างไว้ต่อหน่วยงานการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หากประสงค์จะขอรับเงินดังกล่าว ให้กรอกแบบขอรับเงินบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ และหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนลูกจ้าง ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 2 ยื่นต่อหน่วยงานการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น และให้สามารถเปลี่ยนแปลงความประสงค์ได้อย่างช้าไม่เกินวันที่ 31 มีนาคม ๒๕๕๓ โดยยื่นแบบ สปจ.1 ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 3 หรือแบบ สปจ.2 ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 4 แล้วแต่กรณี ต่อหน่วยงานการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

7.2 กรณีที่ลูกจ้างประจำผู้มีสิทธิขอรับเงินบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ หรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนได้ยื่นแบบขอรับบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนไว้ต่อหน่วยงานการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หากจะเปลี่ยนแปลงความประสงค์ให้ยื่นแบบ สปจ.1 ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 3 หรือแบบ สปจ.2 ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 4 ต่อหน่วยงานการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นช้าช้า ไม่เกินวันที่ 31 มีนาคม ๒๕๕๓

ทั้งนี้ กรณีตามข้อ 7.1 และ 7.2 หากได้มีการจ่ายให้แก่ลูกจ้างประจำรายใดแล้ว ถ้าจะเปลี่ยนแปลงความประสงค์ให้ลูกจ้างประจำรายนั้นนำเงินที่ได้รับไปแล้วทั้งหมดคืนต่อหน่วยงานการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด แล้วแต่กรณี ก่อนแสดงเจตนาเปลี่ยนแปลงความประสงค์ หากไม่คืนเงินดังกล่าวให้ ถูกต้องครบถ้วนก็จะไม่สามารถแสดงเจตนาเปลี่ยนแปลงความประสงค์ได้ ทั้งนี้ ให้หน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดตรวจสอบความถูกต้องของการคืนเงินของลูกจ้างรายนั้น แล้วดำเนินการขอยก การคืนส่วนเกินและสิ่งซ้ำไปใหม่

๘. กรณีที่ได้กำหนดวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับ การขอลงนามและการจ่ายสำเนาหนังสือ ป่าเหนือจากเขตป่าเหนือพิเศษ หรือป่าเหนือพิเศษทางเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าแห่งชาติไว้เป็นการเฉพาะในเงื่อนไข ไม่ถือปฏิบัติสามารถเขียน กระดาษรวมหลายใบลงนามหนังสือป่าแห่งชาติราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยอนุโลม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด / อำเภอ และหน่วยงาน บริหารราชการส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวีระวัฒน์ คีณาภิณ)

รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนป่าเหนือป่าอนุรักษ์และสวัสดิการ
โทรศัพท์ ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๘,๓๙
โทรสาร, ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๕

แบบสำรวจรับจ้างบริษัท ป่าหนึ่งจางเขิน ป่าหนึ่งพิเศษและหรือป่าหนึ่งพิเศษทางเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

ชื่อผู้จ้าง เกิดวันที่ เดือน พ.ศ.
 เริ่มเข้าวันราชการ (ทำงาน) เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ. ตำแหน่ง
 ข้อใด เริ่มเข้าทำงานอายุ ปี เดือน วัน ออกจากราชการ (จน)
 ถึงวันที่ เดือน พ.ศ. ออกจากงานอายุ ปี เดือน วัน

รายละเอียดการทำงาน

ปีที่	วัน เดือน ปี	ตำแหน่ง	ค่าจ้าง	หมายเหตุ

เวลาราชการปกติ (เวลาทำงานปกติ) เดือน วัน
 เวลาราชการพิเศษ (เวลาทำงานพิเศษ) เดือน วัน
 รวมเวลาราชการทั้งสิ้น (เวลาทำงาน) เดือน วัน
 ปีเศษส่วนเป็นเวลาราชการ (เวลาทำงาน) เดือน
 ค่าจ้างเดือนสุดท้าย บาท
 จำนวนเงิน ป่าหนึ่งปกติ ป่าหนึ่งจางเขิน ป่าหนึ่งพิเศษ ป่าหนึ่งพิเศษทางเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า
 จำนวน บาท
 จำนวนเงิน ป่าหนึ่งปกติ ป่าหนึ่งจางเขิน ป่าหนึ่งพิเศษ ป่าหนึ่งพิเศษทางเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า
 จำนวน บาท

ขอชื่อ ผู้รับ
 (.....)
 วันที่ เดือน พ.ศ.

ความเห็นหัวหน้าหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

.....

ขอชื่อ
 (.....)
 วันที่ เดือน พ.ศ.

หมายเหตุ

- หัวหน้าหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ขอแจ้ง:
1. องค์การบริหารส่วนจังหวัด คือ นายกองเอกการบริหารส่วนจังหวัด
 2. เทศบาล คือ นายกมลคุณศรี
 3. องค์การบริหารส่วนตำบล คือ นายกองเอกการบริหารส่วนตำบล
 4. หน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น คือ หัวหน้าผู้บริหารของหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่เรียกชื่อข้างต้น

(แบบ สป. 1)

หนังสือแสดงเจตนาขอเปลี่ยนแปลงสภาพประสพ
เพื่อขอรับเงินบำนาญ ภายเดือนหรือเงินบำนาญพิเศษรายเดือน

ที่อยู่

วันที่

เรื่อง ขอเปลี่ยนแปลงสภาพประสพเพื่อขอรับเงินบำนาญรายเดือนหรือเงินบำนาญพิเศษรายเดือน

ข้าพเจ้า/นาง/นาย/นางสาว/ยศ เคยทำงานเป็นลูกจ้างประจำ

สังกัด ออกจากงานเมื่อวันที่

มีเวลาทำงาน ปี เดือน วัน ได้ยื่นขอรับ บำเหน็จปกติ บำเหน็จพิเศษ ไปแล้วและขอเปลี่ยนแปลงสภาพประสพเป็นขอรับ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษรายเดือน

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ

(.....)

หนังสือแสดงอนุญาตเปลี่ยนแปลงความประสงค์
เพื่อขอรับเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ

ที่อยู่

วันที่

เรื่อง ขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์เพื่อขอรับเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ

ข้าพเจ้า/นาย/นาง/นางสาว/ยศ เคยทำงานเป็นลูกจ้างประจำ

เกิด ออกจากงานเมื่อวันที่

มีเวลาทำงาน ปี เดือน วัน ได้ยื่นขอรับ บำนาญรายเดือน บำนาญพิเศษรายเดือน ไปแล้ว

และขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์เป็นขอรับ บำนาญปกติ บำนาญพิเศษ

ขอแสดงความนับถือ

ขอชื่อ

(.....)

ที่ นท ๐๘๐๘.๒/ 4265

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. 10300

-10 พฤษภาคม ๒๕๕๓

เรื่อง การหาข้อปาหนิงคำร้องขอชำระการปำนายส่วนท้องถิ่นเป็นเงินได้พึงประเมินประเภทที่ได้รับ
ชกเว้นไม่ต้งรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้หรือไม่

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด ยกเว้นจังหวัดบุรีรัมย์

ถึงที่ส่งมาด้วย หนังสือสำนักกนคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๑๐1/๐416 ลงวันที่ ๒7 เมษายน ๒๕๕๓

ตัวกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้หาข้อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า
ปาหนิงคำร้องขอชำระการปำนายส่วนท้องถิ่นเป็นเงินได้พึงประเมินประเภทที่ได้รับชกเว้นไม่ต้งรวม
คำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้หรือไม่ ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) มีความเห็นว่าปาหนิงคำร้องขอ
ชำระการปำนายส่วนท้องถิ่นได้รับชกเว้นไม่ต้งคำนวณภาษีเงินได้ตามที่ได้รับชกเว้นไว้ในกฎกระทรวง
ฉบับที่ 1๒๘ (พ.ศ. ๒๕๐๑) ออกตามความในรัฐธรรมนูญว่าด้วยการชกเว้นรัฐธรรมนูญฯ รายละเอียดปรากฏตาม
ถึงที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งและองค์กรประชาสังคมพันธ์
ให้ผู้ใช้บริการร้องขอชำระการปำนายส่วนท้องถิ่นทราบโดยทั่วกันต่อไป ทั้งนี้ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ได้แจ้งประสานการปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวไปให้กรมสรรพากรด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายไนร์น ชกนัง)

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
 เลขที่.....
 วันที่ 30 มิ.ย. 2553
 กทม.

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
 เลขที่ 15763
 วันที่ 30 มิ.ย. 2553
 สำนักส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
 ๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
 กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

สำนักส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
 เลขที่ 1825
 วันที่ 3 มิ.ย. 2553

ที่ นร ๐๙๐๑/ ๐๖๑๑

๒๗ เมษายน ๒๕๕๓

เรื่อง หรือป่าหนึ่งค้างชำระของข้าราชการส่วนท้องถิ่นเป็นเงินได้พึงประเมินบุคคลธรรมดา
 ยกเว้นไม่ต่อกรมส่วนรวมเพื่อเสียภาษีเงินได้หรือไม่

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

อ้างถึง หนังสือสำนักสำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา ส่วนที่สุท ที่ นร ๐๙๐๑.๑/ป ๑๑๔
 ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๑

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกสำนักสำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา เรื่อง การเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
 กรณีป่าหนึ่งค้างชำระของข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่น

ตามที่กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศได้ขอหารือเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้
 บุคคลธรรมดากรณีป่าหนึ่งค้างชำระของข้าราชการส่วนท้องถิ่น และสำนักสำนักงานคณะกรรมการ
 กฤษฎีกาได้ขอให้กระทรวงการคลัง (กรมสรรพากร) และกระทรวงมหาดไทย (สำนักงาน
 ปกติการตรวจและกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ) ดำเนินการชี้แจงข้อเท็จจริง นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าว และ
 มีความเห็นปรากฏตามบันทึกสำนักสำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกาที่ได้ส่งมาด้วย อนึ่ง สำนักงาน
 คณะกรรมการการกฤษฎีกาได้แจ้งผลการพิจารณาไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบตาม
 ระเบียบด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(จตุรพงศ์ จาตุรงค์)

เลขาธิการคณะกรรมการการกฤษฎีกา

สำนักข่าวสด

โทร ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

โทร ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๘ ถึง ๑๒๑๒ (บางทีฝนรื้อ)

โทรสาร ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖

www.ardika.go.th

www.lawreform.go.th

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา

เรื่อง การเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดากรณีป่าหนึ่งคำรังสีของข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือที่ มท ๑๔๐๔.๕/๒๕๔๘๕ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๒ ถึงสำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า นางสาวเรณู สุทธิศักดิ์ กับพวก ข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นได้ยื่นหนังสือร้องขอความเป็นธรรมว่า สำนักงานสรรพากรพื้นที่บุรีรัมย์ได้แจ้งให้ผู้ร้องชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ภ.ร.ศ. ๙๑) เพิ่มเติม สำหรับเงินป่าหนึ่งคำรังสีที่ได้รับคนละสองแสนบาท เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๔ โดยอ้างว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นมิใช่ข้าราชการหรือข้าราชการพลเรือน จึงไม่ได้รับยกเว้นไม่ต้องจ่ายเงินป่าหนึ่งคำรังสีมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้พิจารณา มาตรา ๕๐/๑ ประกอบกับมาตรา ๕๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติป่าหนึ่งคำบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๑๑ แล้ว เห็นว่า กฎหมายมีเจตนารมณ์ให้จ่ายป่าหนึ่งคำรังสีแก่ข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นเพื่อช่วยเหลือผู้รับบำนาญในขณะที่มีชีวิตอยู่ การจ่ายป่าหนึ่งคำรังสีแก่ข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นจึงเป็นการนำเงินที่ต้องจ่ายเป็นป่าหนึ่งคำรังสีให้แก่ทายาท เมื่อผู้รับบำนาญถึงแก่ความตายมาจ่ายให้แก่ผู้รับบำนาญในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่เช่นเดียวกับผู้รับบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยป่าหนึ่งคำบำนาญข้าราชการ อีกทั้ง ข้อ ๒ (๖๙) แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๑๒๖ (พ.ศ. ๒๕๑๙) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร มีวัตถุประสงค์ให้ข้าราชการบำนาญทุกประเภทซึ่งรับป่าหนึ่งคำรังสีได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี เช่นเดียวกับผู้ได้รับป่าหนึ่งคำรังสีตลอด ดังจะเห็นได้จากคำว่า "ป่าหนึ่งคำรังสีตามกฎหมายว่าด้วยป่าหนึ่งคำบำนาญข้าราชการ" ซึ่งมีความหมายครอบคลุมถึงป่าหนึ่งคำรังสีตามกฎหมายว่าด้วยป่าหนึ่งคำบำนาญข้าราชการทุกประเภท โดยหากมุ่งหมายให้หมายถึงเฉพาะป่าหนึ่งคำรังสีของข้าราชการบำนาญประเภทใดประเภทหนึ่งแล้ว กฎหมายก็ควรจะระบุไว้อย่างชัดเจนแจ้งว่าเป็นป่าหนึ่งคำรังสีของข้าราชการบำนาญประเภทใด ประเภทหนึ่งแล้ว กฎหมายก็ควรจะระบุไว้อย่างชัดเจนแจ้งว่าเป็นป่าหนึ่งคำรังสีของข้าราชการบำนาญประเภทใด อีกทั้ง ไม่มีเหตุผลใดๆ ที่จะให้ข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นที่ได้รับป่าหนึ่งคำรังสีได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่แตกต่างจากข้าราชการบำนาญประเภทอื่นๆ มิฉะนั้น อาจเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมกับผู้รับป่าหนึ่งคำรังสีตามกฎหมายว่าด้วยป่าหนึ่งคำบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

แต่กรมสรรพากรมีความเห็นว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่นและพนักงานส่วนท้องถิ่นมิใช่ข้าราชการหรือข้าราชการพลเรือนตามความหมายในพระราชบัญญัติป่าหนึ่งคำบำนาญ

ส่งหนังสือหนังสือ ที่ นร ๑๓๐๑/๑๕๑๕ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกาถึงสำนักงานอธิการบดีกรมสรรพากร

ข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๘๘ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๕
 ระบุว่าหนังสือคำสั่งราชสีห์ที่ได้รับตามมาตรา ๘๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติบ้านหนึ่งบ้านอายุข้าราชการ
 ส่วนท้องถิ่นฯ จึงไม่เข้าลักษณะเป็นบ้านหนึ่งบ้านอายุข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยบ้านหนึ่งบ้านอายุ
 ข้าราชการและกฎหมายว่าด้วยกองทุนบ้านหนึ่งบ้านอายุข้าราชการ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น
 และพนักงานส่วนท้องถิ่นจึงไม่ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำเงินบ้านหนึ่งบ้านอายุข้าราชการรวมคำนวณเพื่อเสีย
 ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามมาตรา ๘๖ (๑๗) แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับข้อ ๒ (๖๔)
 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒๖ (พ.ศ. ๒๕๐๘)ฯ ดังนั้น เพื่อให้ได้ข้อยุติ กรมส่งเสริม
 การปกครองท้องถิ่นจึงขอหารือว่า บ้านหนึ่งบ้านอายุของข้าราชการบ้านอายุส่วนท้องถิ่นเป็นเงินได้
 ที่ประเมินประเภทที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมส่งเสริม
 การปกครองท้องถิ่น โดยได้รับหนังสือเท็จจริงจากผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมสรรพากร) และ
 ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) แล้ว มีความเห็น ว่า มาตรา ๘๖ (๑๗)
 แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับข้อ ๒ (๖๔) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒๖ (พ.ศ. ๒๕๐๘)
 ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ได้กำหนดให้บ้านหนึ่งบ้านอายุตาม
 กฎหมายว่าด้วยบ้านหนึ่งบ้านอายุข้าราชการและกฎหมายว่าด้วยกองทุนบ้านหนึ่งบ้านอายุข้าราชการ
 เป็นเงินได้ที่ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ซึ่งคำว่า
 “กฎหมายว่าด้วย” ในกรณีนี้เป็นคำที่มีความหมายอย่างกว้างโดยหมายความถึงกฎหมายที่ว่าด้วย
 เรื่องนั้น ๆ ทั้งหมด คำว่า “กฎหมายว่าด้วยบ้านหนึ่งบ้านอายุข้าราชการและกฎหมายว่าด้วยกองทุน
 บ้านหนึ่งบ้านอายุข้าราชการ” จึงย่อมหมายความถึงกฎหมายที่ว่าด้วยบ้านหนึ่งบ้านอายุของ
 ข้าราชการโดยไม่จำกัดว่าเป็นข้าราชการประเภทใด ซึ่งจากการตรวจสอบปรากฏว่ามีกฎหมาย
 ว่าด้วยบ้านหนึ่งบ้านอายุข้าราชการอยู่ ๓ ฉบับ คือ พระราชบัญญัติบ้านหนึ่งบ้านอายุข้าราชการ
 พ.ศ. ๒๔๘๘ ซึ่งใช้กับข้าราชการประเภทต่าง ๆ เป็นส่วนใหญ่ พระราชบัญญัติบ้านหนึ่งบ้านอายุ
 ข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งใช้กับข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น และ
 พระราชบัญญัติบ้านหนึ่งบ้านอายุข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๑๖ ซึ่งใช้กับข้าราชการ

*มาตรา ๘๖ เงินได้ซึ่งประเมินประเภทต่อไปนี้ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้

๖๕๖

๖๕๖

(๑๗) เงินได้จากที่จะได้กำหนดยกเว้นโดยกฎกระทรวง

๖๕๖

๖๕๖

*ข้อ ๒ ให้กำหนดเงินได้ต่อไปนี้เป็นเงินได้ตาม (๑๗) ของมาตรา ๘๖ แห่งประมวลรัษฎากร
 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๖

๖๕๖

๖๕๖

(๖๔) บ้านหนึ่งบ้านอายุตามกฎหมายว่าด้วยบ้านหนึ่งบ้านอายุข้าราชการ และกฎหมาย
 ว่าด้วยกองทุนบ้านหนึ่งบ้านอายุข้าราชการ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๖

๖๕๖

๖๕๖

กรุงเทพมหานคร การที่กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒๖ (พ.ศ. ๒๕๑๘)ฯ ออกเงินภาษีเงินได้ให้แก่
 ป่าเห็บจ่ารงสีหกรรม "กฎหมายว่าด้วยป่าเห็บจ่ารงสีหกรรม" จึงต้องหมายถึงกฎหมาย
 ว่าด้วยป่าเห็บจ่ารงสีหกรรมที่สามฉบับนี้ เพราะถ้าประสงค์จะให้หมายถึงพระราชบัญญัติ
 ฉบับใดฉบับหนึ่ง ก็ต้องใช้ชื่อของพระราชบัญญัติฉบับตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑ แห่ง
 พระราชบัญญัตินั้น ๆ แล้ว ด้วยเหตุผลข้างต้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) จึงเห็นว่า
 ป่าเห็บจ่ารงสีหกรรมที่สามฉบับนี้ได้รับยกเว้นไม่ตั้งอัตราร้อยละเพื่อเสียภาษี
 เงินได้ตามที่ได้รับยกเว้นไว้ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒๖ (พ.ศ. ๒๕๑๘)ฯ //

(คุณทวิชัย จาตง)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เลขที่ ๒๕๕๑

ที่ มท ๐๘๐๔.๘/ว. ๒๕๖๖

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนศรีธรรมราชา เขตคูสิต กทม. ๑๐๑๐๐

๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบ้านหนึ่งลูกเจ้าของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น
(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๕

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสุโขทัย

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
- ๑. สำมะโนระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบ้านหนึ่งลูกเจ้าของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๕ จำนวน ๑ ฉบับ
 - ๒. แบบขอรับบ้านหนึ่งลูกทอด การมีผู้รับบ้านหนึ่งรวมเดือนหรือผู้รับบ้านหนึ่งพิเศษรายเดือนให้แก่ครอบครัว จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยกระทรวงมหาดไทยได้ออกระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบ้านหนึ่งลูกเจ้าของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๕ และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้กำหนดแบบและวิธีการขอรับบ้านหนึ่งลูกทอด การมีผู้รับบ้านหนึ่งรวมเดือนหรือผู้รับบ้านหนึ่งพิเศษรายเดือนให้แก่ครอบครัว รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอได้โปรดแจ้งสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด เพื่อดำเนินการปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายโจศชัย เสงี่ยมรัฐ)
รองอธิบดี กรมส่งเสริมการปกครอง
ท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบ้านหนึ่งบ้านบุญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๘๖-๙๐๓๐-๓๓,๓๔
โทรสาร. ๐-๒๒๘๖-๙๐๓๖

แบบคำขอรับบำนาญจากกองทุนสำรองจ่าย

เดือนที่ _____

วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

เรื่อง ขาดรับบำนาญจากกองทุน

เดือน _____ (๓)

จ้างทำ _____ เป็นกรณีกับผู้จัดการโดยเป็น _____

อยู่บ้านเลขที่ _____ หมู่ที่ _____ ถนน _____ ตำบล _____ อำเภอ _____

จังหวัด _____ รหัสไปรษณีย์ _____ ขอรับเงินราชการ ดังต่อไปนี้

๓. ผู้รับบำนาญรายเดือน ผู้รับบำนาญพิเศษรายเดือน ชื่อ _____

ตำแหน่ง _____ สัญชาติ _____ จังหวัด _____

รับบำนาญรายเดือน รับบำนาญพิเศษรายเดือน เดือนละ _____ บาท ตั้งแต่วันที่ _____

ได้ดำเนินการด้วยเหตุ _____ เมื่อวันที่ _____

สามารถรับเงินได้ที่ _____ ของวันที่ _____ ต่อโดย _____

๒. ผู้จัดการโดยขอรับด้วยกฎหมาย จำนวน _____ ครั้ง (๓) ครั้ง

๒.๑ คู่สมรส ชื่อ _____ ได้สมรสเมื่อวันที่ _____

และขาดจากการสมรสเนื่องจาก ถึงแก่กรรม หย่า ศาลสั่งขาด เมื่อวันที่ _____

๒.๒ คู่สมรส ชื่อ _____ ได้สมรสเมื่อวันที่ _____

และขาดจากการสมรสเนื่องจาก ถึงแก่กรรม หย่า ศาลสั่งขาด เมื่อวันที่ _____

๓. ผู้จัดการโดยขอรับด้วยกฎหมาย จำนวน _____ คน (๓)

๓.๑ _____ เกิดวันที่ _____

๓.๒ _____ เกิดวันที่ _____

๓.๓ _____ เกิดวันที่ _____

๓.๔ _____ เกิดวันที่ _____

๓.๕ _____ เกิดวันที่ _____

๔. ผู้จัดการผู้ตายชื่อ _____ (๓) อยู่บ้านเลขที่ _____

หมู่ที่ _____ ถนน _____ ตำบล/แขวง _____ อำเภอ/เขต _____ จังหวัด _____

ขอรับ เงินชดเชย ถึงแก่กรรม เมื่อวันที่ _____

๕. ผู้จัดการของผู้ตายชื่อ _____ อยู่บ้านเลขที่ _____

หมู่ที่ _____ ถนน _____ ตำบล/แขวง _____ อำเภอ/เขต _____ จังหวัด _____

ขอรับ เงินชดเชย ถึงแก่กรรม เมื่อวันที่ _____

๖. บุคคลซึ่งผู้จัดการและตนเองสามารถรับผู้รับบำนาญจากกองทุน มี จำนวน _____ คน ไม่มี (๓)

๓. ข้าพเจ้าทำหนังสือรับรองไว้ชื่อ _____ (๑)
ว่าข้อความที่ปรากฏในเรื่องการนี้ถูกต้องตามความเป็นจริงและไม่มีพยานหรือผู้ใดที่ขึ้นหรือปฏิเสธ ถ้าปรากฏว่ามีพยาน
หรือผู้ใดที่ขึ้นหรือปฏิเสธ ข้าพเจ้าและผู้ใดที่ขึ้นหรือปฏิเสธแล้ว ฉันขอเขียนไว้ในที่ไว้รับไว้โดยไม่มีพยานและขอใช้คำนี้เพื่อ
เป็นหลักฐานแก่การราชการ ทั้งนี้ ข้าพเจ้าได้ลงชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยานแล้ว

๔. พิธีมอบหนังสือฉบับนี้ ข้าพเจ้าได้ส่งมอบแก่การปกครองการศึกษาแล้ว ดังนี้

- สำนักกรมวัด
- สำนักพระปริยัติบาล
- สำนักพระปริยัติบาล
- หนังสือรับรองพยาน (ภริยา สามี หรือบุตรธิดาต่างกรณี)
- อื่น ๆ

รายชื่อของพยานหนังสือ

ลงชื่อ _____ ผู้ชอ	ลงชื่อ _____ ผู้ชอ (๖)
(_____)	(_____)
ลงชื่อ _____ ผู้ชอ	ลงชื่อ _____ ผู้ชอ
(_____)	(_____)
ลงชื่อ _____ พยาน	ลงชื่อ _____ พยาน
(_____)	(_____)

ความเห็นของเจ้าพนักงานที่ (ปกติ ๑๒๓.)

ลงชื่อ _____
(_____)

ตำแหน่ง _____

วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

ความเห็นของเจ้าพนักงานฝ่ายการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (๑)

ลงชื่อ _____
(_____)

ตำแหน่ง _____

วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

๒) ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการช่างส่วนท้องถิ่น หมายถึง นายช่างผู้ดำเนินการรับทราบเรื่องก่อนยื่นใบขออนุญาตประกอบกิจการช่าง ส่วนช่าง

๒๑) ก. ถ้าเป็นใบขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการช่างส่วนท้องถิ่น คือฉบับวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ ไม่ถือเป็นใบขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการช่างส่วนท้องถิ่น

ข. ถ้าขาดจากการเสนอ

๑. หากไม่ยื่นสำเนากรณีบัตร กรณีไม่สามารถส่งสำเนารวมกรณีบัตร ไม่ยื่นคำร้องขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการช่าง

๒. หาก

๒.๑. หากยื่นใบขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการช่างส่วนท้องถิ่น ไม่ยื่นสำเนารวมกรณีบัตร หรือคำร้องขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการช่างส่วนท้องถิ่น

๒.๒. ยื่นใบขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการช่างส่วนท้องถิ่น ไม่ยื่นสำเนากรณีบัตร หรือคำร้องขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการช่าง

๒.๓. ยื่นใบขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการช่างส่วนท้องถิ่น ไม่ยื่นสำเนารวมกรณีบัตร หรือคำร้องขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการช่าง

๒๒) ก. การมีบุตรโสดของตัวลูกชาย ไม่เป็นเหตุยกเว้นการมีสิทธิอยู่ในกรณีที่ผู้รับไปหาเลี้ยงดูหรือผู้รับไปหาเลี้ยงดูโดย

ข. การมีบุตรโสดของตัวลูกชายผู้รับไปหาเลี้ยงดูหรือผู้รับไปหาเลี้ยงดูโดย

ค. การมีบุตรบุญธรรม ไม่ยื่นสำเนารวมกรณีบัตร

ง. บุตรโสดที่มีผู้รับไปหาเลี้ยงดูโดยตัวลูกชาย ไม่ยื่นสำเนากรณีบัตร

จ. การมีบุตรโสดของตัวลูกชายผู้รับไปหาเลี้ยงดู ไม่ยื่นสำเนารวมกรณีบัตร

๒๓) ก. การมีใบการศึกษาระดับประถมศึกษาหรือประถมศึกษาตอนต้น ไม่ยื่นสำเนารวมกรณีบัตร หรือคำร้องขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการช่าง

ข. การมีใบการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนต้น ไม่ยื่นสำเนารวมกรณีบัตร หรือคำร้องขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการช่าง

๒๔) การมีฐานะไม่มีความยากจน ไม่เป็นเหตุยกเว้นการมีสิทธิอยู่ในกรณีที่ผู้รับไปหาเลี้ยงดูหรือผู้รับไปหาเลี้ยงดูโดย

๒๕) ก. การมีฐานะผู้ที่มีสิทธิยกเว้น โดยปกติผู้ที่มีฐานะยากจนในท้องถิ่น พยายามไม่ยื่นคำร้องขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการช่าง

ข. การมีผู้ที่มีสิทธิยกเว้น ผู้ที่มีความสามารถ หรือผู้ที่มีเงินความสามารถ ให้ผู้แทนปกครองดูแล ผู้รับใบอนุญาตผู้ที่มีกำลังความสามารถ

หมายเหตุ ไม่ยื่นสำเนา ไม่ยื่น

ที่ นท ๑๑๑๑.๕/๖ ๒๕๕๕

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๓๕ สิงหาคม ๒๕๕๕

เรื่อง การตรวจสอบและปรับปรุงทะเบียนข้าราชการป่านาญส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย ทะเบียนข้าราชการป่านาญส่วนท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๑ แห่ง

ด้วยสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (กบท.) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้ตรวจนิเทศงานและติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตามแผนการตรวจนิเทศฯ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๕ ผลจากการตรวจนิเทศฯ ปรากฏว่าทะเบียนข้าราชการป่านาญส่วนท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ไม่เป็นปัจจุบันและหลายแห่งไม่ตรงกับทะเบียนข้าราชการป่านาญส่วนท้องถิ่นของสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วยสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดกาญจนบุรี ไม่คิดค่าทะเบียนข้าราชการป่านาญส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะข้าราชการป่านาญส่วนท้องถิ่นตำแหน่งครู การโหวงโหวงเรียน ครูต่างชาติ การโหวงโหวงเรียนต่างชาติ ซึ่งต้องดำเนินการเบิกจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญจากสำนักงานคลังจังหวัดโดยตรง หรือบางแห่งจัดทำไว้แต่ไม่ได้ติดตามตรวจสอบปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน

เพื่อให้การปฏิบัติงานบำเหน็จบำนาญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการทำกินอุปโภคของจังหวัดเป็นไปด้วยความเรียบร้อยถูกต้องครบถ้วน จึงได้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด ดำเนินการ ดังนี้

๑. จัดส่งทะเบียนข้าราชการป่านาญส่วนท้องถิ่นตามสิ่งที่ส่งมาด้วยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแสดงแห่งตรวจสอบความถูกต้องกับทะเบียนข้าราชการป่านาญส่วนท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และคำสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญของจังหวัด หากข้อมูลของข้าราชการป่านาญส่วนท้องถิ่นรายชื่อไม่ถูกต้องตรงกันให้ปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องเป็นปัจจุบัน พร้อมทั้งกรอกข้อมูลเพิ่มเติมสำหรับรายการที่ยังไม่ครบถ้วน เช่น เลขบัตรประจำตัวประชาชนของข้าราชการป่านาญส่วนท้องถิ่นทหารฯ เงินช่วยเหลือการจัดผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) ฯลฯ หรือหากมีข้อสงสัยประการใดให้ประสานการดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน กบต. หมายเลขโทรศัพท์ ๐-๒๖๑๕-๓๐๖๕ ต่อ ๓๑๑-๓๑๓

๒. เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการตรวจสอบและปรับปรุงข้อมูลตามข้อ ๑ ถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้จัดส่งสำเนาทะเบียนข้าราชการป่านาญส่วนท้องถิ่นที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด จำนวน ๒ ชุด

๓. สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดตรวจสอบความถูกต้องของทะเบียนข้าราชการป่านาญส่วนท้องถิ่นที่ได้รับจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามข้อ ๒ อีกครั้งหนึ่ง เมื่อถูกต้องครบถ้วนแล้วให้เก็บรักษาไว้ ๓ ชุด ที่เหลืออีก ๑ ชุด จัดส่งให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ภายในวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕

ฯ. กรมธนเนื่อโต...

๔. กรณีเมื่อใดมีคำสั่งจ่ายบำนาญรายใหม่ หรือมีการแก้ไขปรับปรุงเพิ่มเติมคำสั่งเกี่ยวกับข้าราชการบำนาญรายเดิม เช่น การจ่ายเงินบำนาญดำรงชีพกรณีผู้รับบำนาญอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป การจ่ายเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ข.ค.น.) เพิ่มขึ้นในอนาคต การจำหน่าย/การเพิ่มชื่อข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นในทะเบียนฯ กรณีมีการขอเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ ฯลฯ ขอให้กำลังเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด ดำเนินการปรับปรุงข้อมูลในทะเบียนข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นให้เป็นปัจจุบันในทุกโอกาสด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวีระยุทธ เข็มคำภัก)
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ส่วนบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๖๔๓-๓๐๖๗ ถึง ๓๑๓-๓๑๓
โทรสาร ๐-๒๖๔๓-๓๕๓๐

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/๖ ๕๐๖๕

กระทรวงมหาดไทย
ถนนแจ้งวัฒนะที่ กมล ๓๐๖๐๐

๕๐ สิงหาคม ๒๕๕๕

เรื่อง การแสดงเจตนาของผู้รับบำนาญจลศทศของลูกจ้างประจำหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๘.๕/๖ ลงทศ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. วิธีการในการแสดงเจตนาของผู้รับบำนาญจลศทศของลูกจ้างประจำหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น
 ๒. หนังสือแสดงเจตนาของผู้รับบำนาญจลศทศของลูกจ้างประจำ (แบบ ๑)
 ๓. หนังสือแสดงเจตนาของผู้รับบำนาญจลศทศของลูกจ้างประจำ (แบบ ๒)
 ๔. โฉนดฉบับทะเลเพื่อยื่นหนังสือแสดงเจตนาของผู้รับบำนาญจลศทศของลูกจ้างประจำ

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบำนาญลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๕ พ.ศ. ๒๕๕๕) ซึ่ง ๑๑/๕ กำหนดให้ผู้รับบำนาญประจำหรือผู้รับบำนาญพิเศษรายเดือนถึงแก่ความตายให้จ่ายบำนาญจลศทศให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิ และในกรณีที่ไม่มีทายาทผู้มีสิทธิ หรือมีแต่ได้ถึงแก่ความตายไปก่อน ให้จ่ายบำนาญจลศทศให้แก่บุคคลซึ่งลูกจ้างประจำของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่มีแก่ความตายได้แสดงเจตนาไว้ตามแบบและวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด นั้น

กระทรวงมหาดไทย จึงได้กำหนดแบบและวิธีการในการแสดงเจตนาของผู้รับบำนาญจลศทศของลูกจ้างประจำหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พร้อมทั้งกำหนดในแบบฉบับทะเล เพื่อให้การแสดงเจตนาของผู้รับบำนาญจลศทศของลูกจ้างประจำ กรณีไม่มีทายาทผู้มีสิทธิรับบำนาญจลศทศเงินไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

 (นายทงกริช สุวรรณวิจิตร)
 ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
 สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
 โทร ๐-๒๖๖๓-๖๐๖๕ ต่อ ๑๑๓
 โทรสาร ๐-๒๖๖๓-๖๕๖๐

วิธีการในการแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำนาญจากทอดลูกจ้างประจำของราชการส่วนท้องถิ่น

อาศัยอำนาจตามข้อ ๓๗/๔ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบำนาญจากทอดลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๕ กระทรวงมหาดไทยจึงกำหนดแบบและวิธีการแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำนาญจากทอดไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ลูกจ้างประจำที่รับบำนาญรายเดือนหรือบำนาญพิเศษรายเดือน จัดทำหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำนาญจากทอดลูกจ้างประจำของราชการส่วนท้องถิ่น ตามแบบที่แนบท้ายนี้ จำนวนสองฉบับ มีข้อความตรงกัน ขึ้นชื่อราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกบำนาญรายเดือนหรือบำนาญพิเศษรายเดือน แล้วแต่กรณี หากไม่สามารถไปยื่นด้วยตนเองได้ให้ทำหนังสือมอบฉันทะตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้ผู้รับมอบฉันทะไปยื่นแทนได้

ข้อ ๒ ให้หัวหน้าฝ่ายบริหารของราชการส่วนท้องถิ่นเป็นผู้รับผิดชอบในการตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของข้อมูลในหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำนาญจากทอดลูกจ้างประจำ แล้วลงลายมือชื่อในหนังสือแสดงเจตนาทั้งสองฉบับ ณ วันที่มีการยื่นหนังสือแสดงเจตนาฉบับ ทั้งนี้ อาจมอบหมายให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นในสังกัดไม่ต่ำกว่าระดับ ๓ รับผิดชอบเพื่อดำเนินการดังกล่าวแทนได้

ข้อ ๓ ให้ลูกจ้างประจำที่รับบำนาญรายเดือนหรือบำนาญพิเศษรายเดือนแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำนาญจากทอด กรณีที่แสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำนาญจากทอดเกินกว่าหนึ่งคน ให้กำหนดส่วนของผู้คนที่จะมีสิทธิได้รับให้ชัดเจนด้วย ในกรณีที่ไม่ได้กำหนดส่วนไว้ให้ถือว่าทุกคนมีสิทธิได้รับเงินอัตราส่วนที่เท่ากัน

ข้อ ๔ ให้ผู้แสดงเจตนาไปรักษาไว้หนึ่งฉบับ ส่วนอีกฉบับหนึ่งให้เก็บรักษาไว้ที่ราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกบำนาญรายเดือนหรือบำนาญพิเศษรายเดือน เพื่อเป็นหลักฐานประกอบการพิจารณาสั่งจ่ายบำนาญจากทอดต่อไป

ข้อ ๕ กรณีลูกจ้างประจำที่รับบำนาญรายเดือนหรือบำนาญพิเศษรายเดือนประสงค์จะเปลี่ยนแปลงตัวผู้รับบำนาญจากทอดในภายหลัง ให้ทำหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำนาญจากทอดลูกจ้างประจำฉบับใหม่แทนฉบับเดิม เพื่อนำไปยื่นต่อราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกบำนาญรายเดือนหรือบำนาญพิเศษรายเดือน และให้บันทึกการเปลี่ยนแปลงเพื่อออกฉีกหนังสือแสดงเจตนาในหนังสือแสดงเจตนาฉบับเดิมด้วย ในกรณีที่ไม่สามารถไปยื่นหนังสือแสดงเจตนาฉบับใหม่และดำเนินการบันทึกการเปลี่ยนแปลงตัวผู้รับบำนาญจากทอดด้วยตนเอง ให้ทำหนังสือมอบฉันทะให้ผู้ใดคนหนึ่งไปดำเนินการแทนตามแบบที่แนบท้ายนี้

ข้อ ๖ กรณีบุคคลซึ่งลูกจ้างประจำที่รับบำนาญรายเดือนหรือบำนาญพิเศษรายเดือนได้แสดงเจตนาให้มีสิทธิได้รับบำนาญจากทอดรายใดได้ถึงแก่ความตายไปก่อน ให้มอบบำนาญจากทอดนั้นให้แก่บุคคลผู้มีสิทธิที่ยังมีชีวิตอยู่ ตามส่วนที่ระบุไว้ในหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำนาญจากทอดลูกจ้างประจำ

ข้อ ๗ การแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำนาญจากทอด ตามข้อ ๑ และข้อ ๕ ให้มีผลนับแต่วันที่ได้ยื่นหนังสือแสดงเจตนาต่อราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกบำนาญรายเดือนหรือบำนาญพิเศษรายเดือน

ข้อ ๘ การรูดลบ ชีตฆ่า หรือการแก้ไขเปลี่ยนแปลงในหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำนาญจากทอดลูกจ้างประจำให้ลงลายมือชื่อกำกับไว้ และต้องระบุตำแหน่งและนามสกุลของผู้รับบำนาญจากทอดให้ชัดเจน

ข้อ ๔ กรณีลูกจ้างประจำที่รับบำเหน็จรวมเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือน ได้ถึงแก่ความตาย ก่อนที่กระทรวงมหาดไทยจะกำหนดวิธีปฏิบัติในการแสดงเจตนาอนุญาตให้ผู้รับบำเหน็จคกทศของลูกจ้างประจำ และได้ทำพิธีกรรม หรือหนังสืออย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งมีการระบุให้ผู้หนึ่งผู้ใดเป็นผู้มีสิทธิได้รับบำเหน็จคกทศ หรือมีสิทธิได้รับเงินอื่นใดจากทางราชการ ให้ถือว่าพิธีกรรมหรือหนังสือดังกล่าวเป็นหนังสือแสดงเจตนาอนุญาตให้ผู้รับบำเหน็จคกทศตามหนังสือกระทรวงมหาดไทยฉบับนี้

ข้อ ๕๐ กรณีลูกจ้างประจำที่รับบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือน ได้ถึงแก่ความตาย โดยไม่ได้ทำพิธีกรรม หรือหนังสืออย่างใดอย่างหนึ่งตามข้อ ๔ แต่มีหลักฐานซึ่งแสดงให้เห็นว่าลูกจ้างประจำที่รับบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนประสงค์จะให้บุคคลใดเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินหรือประโยชน์อื่น ๆ เมื่อถึงแก่ความตาย ให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดผู้รับบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนสอบสวนข้อเท็จจริงพร้อมทั้งแสดงหลักฐานเพื่อสนับสนุน แล้วขอทำความตกลงกับกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

แบบหนังสือแสดงเจตนาของผู้รับบำนาญจากกองทุนบำนาญประจำของราชการส่วนท้องถิ่น

เขียนที่

วันที่..... เดือน..... พ.ศ. (๓)

ข้าพเจ้า เดิมเป็นลูกจ้างประจำตำแหน่ง

..... สังกัดราชการส่วนท้องถิ่น..... อำเภอ.....

จังหวัด..... ปัจจุบันได้รับ บำเหน็จจากเดือน บำเหน็จพิเศษรายเดือน

เดือนละ..... (๒) บาท ที่อยู่ที่ติดต่อได้โดยที่..... ถนน.....

ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....

หรือไปรษณีย์..... โทรศัพท์..... ในกรณีข้าพเจ้าไม่มีทายาทผู้มีสิทธิ

จะได้รับบำเหน็จจากกองทุน (บุตร สามีหรือภริยา และบิดามารดา ที่ชอบด้วยกฎหมาย) รวมคือ ๓๗/๕ วรรคสาม แห่ง

ระเบียบกรมสรรพากรว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของกรมการบริการราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๕

ข้าพเจ้าขอแสดงเจตนาของผู้รับบำเหน็จจากกองทุนโดยหนังสือฉบับนี้ว่า เมื่อข้าพเจ้าถึงแก่ความตาย ข้าพเจ้าประสงค์

ให้จ่ายเงินบำเหน็จจากกองทุนบุคคล รวม (๓) คน ดังนี้รายชื่อต่อไปนี้

๑. โทรศัพท์..... (๔) ส่วน ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่

บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน..... ตำบล.....

อำเภอ..... จังหวัด..... หรือไปรษณีย์..... โทรศัพท์.....

๒. โทรศัพท์..... (๔) ส่วน ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่

บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน..... ตำบล.....

อำเภอ..... จังหวัด..... หรือไปรษณีย์..... โทรศัพท์.....

๓. โทรศัพท์..... (๔) ส่วน ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่

บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน..... ตำบล.....

อำเภอ..... จังหวัด..... หรือไปรษณีย์..... โทรศัพท์.....

หนังสือแสดงเจตนาี้ได้ทำขึ้นสองฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน เก็บไว้ที่ผู้แสดงเจตนาหนึ่งฉบับ อีกฉบับหนึ่ง
ส่งไปเก็บไว้ที่ราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้รับบำเหน็จจากเดือน/บำเหน็จพิเศษรายเดือน

ลงชื่อ..... ผู้แสดงเจตนา
(.....)

ลงชื่อ..... ทนาย
(.....)

ลงชื่อ..... ทนาย
(.....)

สำหรับเจ้าหน้าที่

หนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จศพทดรับนี้ได้รับเมื่อวันที่
โดย เป็น ผู้แสดงเจตนา ผู้รับมอบเงินทด ได้นำหนังสือแสดง
เจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จศพทดฉบับไว้เป็นหลักฐานแล้ว

ลงชื่อ (ลงเจ้าหน้าที่
(.....)
ตำแหน่ง
วันที่

บันทึกการเปลี่ยนแปลง

ข้าพเจ้าขอยกเลิกหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จศพทดฉบับนี้ โดยได้แสดงเจตนาใหม่ สาขานิติเวช
แสดงเจตนาฉบับที่ ซึ่งให้
.....
เป็นผู้อนิธิรับบำเหน็จศพทดเมื่อข้าพเจ้าถึงแก่ความตาย

ลงชื่อ ผู้แสดงเจตนาผู้รับมอบเงินทด
(.....)
วันที่ / /

หมายเหตุ

๑. การทูลขอ จิตสำนึกหรือการแก้ไขเปลี่ยนแปลงอย่างอื่นในหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จศพทด
ให้ผู้แสดงเจตนาทราบเมื่อชื่อกำกับไว้
๒. ให้ระบุจำนวนเงิน ชื่อ และนามสกุล ให้ชัดเจน
๓. ให้ใส่เครื่องหมาย / ในช่อง ที่ ๒

สำหรับรายการการทดแบบหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จศพทด

- (๑) ให้ระบุวัน เดือน ปี ที่แสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จศพทด
- (๒) ให้ระบุเงินบำเหน็จชดเชยหรือบำเหน็จพิเศษชดเชยตามที่ได้รับอยู่ขณะแสดงเจตนา
- (๓) ให้ระบุจำนวนผู้อนิธิรับบำเหน็จศพทด
- (๔) กรณีระบุตัวผู้รับบำเหน็จศพทดไว้มากกว่าหนึ่งคน ให้กำหนดส่วนที่คนมีสิทธิได้รับให้ชัดเจนด้วย
เช่น นาย ก. ให้ได้รับ ๓ ส่วน นาย ข. ให้ได้รับ ๓ ส่วน และนาย จ. ให้ได้รับ ๒ ส่วน เป็นต้น
หรือกรณีที่ไม่ได้กำหนดส่วนไว้ก็ถือว่าทุกคนมีสิทธิได้รับในอัตราส่วนที่เท่ากัน
- (๕) เจ้าหน้าที่จะทำการส่วนที่ ๑ และ ๒ ของข้อ ๒ เป็นอำนาจการส่วนให้อธิปไตยแก่ส่วนที่ ๓

ใบมอบฉันทะ

เขียนที่

วันที่ .. เดือน .. พ.ศ.

ข้าพเจ้า..... ผู้รับบำนาญชราภาพ ผู้รับบำนาญพิเศษชราภาพ
 สังกัดราชการส่วนท้องถิ่น..... อำเภอ..... จังหวัด.....
 อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ตำบล..... อำเภอ.....
 อำเภอ..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....
 โทรศัพท์..... รอมอบฉันทะให้.....
 อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ตำบล..... อำเภอ.....
 อำเภอ..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....
 โทรศัพท์..... เป็นผู้ดำเนินการ ขึ้นหนังสือแสดงผลการอนุมัติรับบำนาญชราภาพ
 บันทึกการเปลี่ยนแปลงชื่อของสิทธิชราภาพและผลการอนุมัติรับบำนาญชราภาพของข้าพเจ้า
 ตามหนังสือแสดงผลมา ลงวันที่..... เป็นนมาพร้อมนี้มอบข้าพเจ้า

ลงชื่อ ผู้มอบฉันทะ
(.....)

ลงชื่อ ผู้รับมอบฉันทะ
(.....)

ลงชื่อ พยาน
(.....)

ลงชื่อ พยาน
(.....)

- หมายเหตุ ๑. ใบมอบฉันทะฉบับนี้ควรประทับตราของผู้อนุมัติมอบฉันทะและผู้รับมอบฉันทะ
 พร้อมกับใบรองสำเนาถูกต้องด้วย
 ๒. ให้มีใบหนังสือฉบับนี้ไว้รวมกับหนังสือแสดงผลการอนุมัติรับบำนาญชราภาพฉบับที่ขึ้นไว้
 ต่อส่วนราชการส่วนท้องถิ่น

ที่ มท ๐๘๐๔.๘๖ ๘๔๖

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๒๐๐

๒๕ มีนาคม ๒๕๕๖

เรื่อง การเบิกจ่ายเงินป่าเห็บป่าราษฎรข้าราชการส่วนท้องถิ่นและป่าเห็บลูกจ้างประจำ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย แนวทางการเบิกจ่ายเงินป่าเห็บป่าราษฎรข้าราชการส่วนท้องถิ่นและป่าเห็บลูกจ้างประจำ

ด้วยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้อนุมัติโครงการนิเทศงานและตรวจติดตามประเมินผล การปฏิบัติงานป่าเห็บป่าราษฎรข้าราชการส่วนท้องถิ่น ผลการตรวจนิเทศงาน พบว่า การเบิกจ่ายเงินป่าเห็บ ป่าราษฎร ตำบลหนึ่งครู ครูตำบลโอน ข้าราชการส่วนท้องถิ่นตำแหน่งอื่น และข้าราชการตำบลโอน ขององค์การปกครอง ส่วนท้องถิ่นหลายจังหวัดยังดำเนินการไม่ถูกต้อง ดังนั้น เพื่อให้การเบิกจ่ายเงินป่าเห็บป่าราษฎรแต่ละประเภท เป็นไปด้วยความเรียบร้อยถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย จึงขอชักชวนแนวทางการเบิกจ่ายเงินป่าเห็บป่าราษฎร ข้าราชการส่วนท้องถิ่นและป่าเห็บลูกจ้างประจำจำแนกตามตำแหน่ง ดังนี้

๑. ป่าเห็บป่าราษฎร ครู ลูกจ้างประจำการโรงเรียน ครูตำบลโอน และลูกจ้างประจำ การโรงเรียนตำบลโอน

๒. ป่าเห็บป่าราษฎร ข้าราชการส่วนท้องถิ่นตำแหน่งอื่นและลูกจ้างประจำขององค์การปกครอง ส่วนท้องถิ่น

๓. ป่าเห็บป่าราษฎร ข้าราชการตำบลโอนและลูกจ้างประจำตำบลโอน

๔. การคำนวณป่าเห็บป่าราษฎร ของข้าราชการตำบลโอน และครูตำบลโอน รวมทั้งการ แบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายจากเงินอุดหนุนของรัฐ และจากองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

ทั้งนี้ ในการดำเนินการตามข้อ ๑. - ๓. (ยกเว้นตำแหน่งลูกจ้างประจำขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและ ลูกจ้างประจำตำบลโอน) ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบส่งสำเนาคำสั่งจ่ายและเอกสารที่เกี่ยวข้องให้กรมส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่นด้วย รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดกำชับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบถือปฏิบัติตามแนวทางดังกล่าวโดยเคร่งครัด

ขอแสดงความนับถือ

(นายโชคชัย เจริญธรรม)
รองอธิบดี วิทยาการสารสนเทศ
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนป่าเห็บป่าราษฎรและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๕๓-๓๐๖๗ ต่อ ๓๔๘-๔๘๗
โทรสาร. ๐-๒๒๕๓-๘๖๑๐

แนวทางการเบิกจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นและบำเหน็จลูกจ้างประจำ

๓. กรณีครู ลูกจ้างประจำการโรงเรียน ครูถ่ายโอน และลูกจ้างประจำการโรงเรียนสายโอน

๓.๑ ครูครูถ่ายโอน เบิกจ่ายดังนี้

๓.๑.๑ บำเหน็จปกติ บำนาญปกติ บำนาญพิเศษ บำนาญพิเศษเฉพาะครูทุกประเภท บำเหน็จดำรงชีพ เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) บำเหน็จคกทอศกรณีครู ครูถ่ายโอน ถึงแก่กรรมในตำแหน่งบำเหน็จคกทอศและเงินช่วยพิเศษกรณีผู้รับบำนาญเดิมทำการ ให้เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ สำหรับการจัดการศึกษาภาคบังคับ (ค่าบำเหน็จ บำนาญ)

๓.๑.๒ เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ ของครูบำนาญที่รับราชการส่วนท้องถิ่น ก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ (ยกเว้นครูถ่ายโอนซึ่งไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญร้อยละ ๒๕) เบิกจ่ายจากเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (กบพ.) โดยสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นจะโอนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นประจำทุกเดือน และมีครูบำนาญเสียชีวิตเงินช่วยพิเศษ ๑ เท่าของเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สมกตทอศประเภทรายจ่ายตามชื่อผูกพัน รายการเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือขออนุมัติโอนเงินจากกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นแล้วแต่กรณี

๓.๑.๓ เงินช่วยพิเศษ กรณีครู ครูถ่ายโอน ถึงแก่กรรมในตำแหน่ง (๑ เท่าของเงินเดือน) เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สมกตทอศประเภทรายจ่ายตามชื่อผูกพัน

๓.๒ ลูกจ้างประจำการโรงเรียน ลูกจ้างประจำการโรงเรียนสายโอน เบิกจ่ายดังนี้

๓.๒.๑ บำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษรายเดือน และบำเหน็จคกทอศ เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ สำหรับการจัดการศึกษาภาคบังคับ (ค่าบำเหน็จบำนาญ)

๓.๒.๒ เงินช่วยพิเศษ กรณีลูกจ้างประจำการโรงเรียน ลูกจ้างประจำการโรงเรียนสายโอนถึงแก่กรรมในตำแหน่ง (๑ เท่าของค่าจ้าง) เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำ

๓.๓ การเบิกจ่ายเงินตามข้อ ๓.๑.๑ และข้อ ๓.๒.๑ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดส่งเรื่องให้จังหวัดเพื่อรวมเบิกจ่ายจากสำนักงบบุคลากรจังหวัดโดยตรง

๓.๔ ให้จังหวัดดำเนินการและรายงานผลการเบิกจ่ายเงินดังกล่าวตามหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๒๘๘๓ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ หรือแนบฎีกาและรณางบใบสำคัญการจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญให้สำนักงาน กบพ. พิจารณาคำขอ

๒. กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ตำแหน่งอื่น) และลูกจ้างประจำ

๒.๑ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ตำแหน่งอื่น)

๒.๑.๑ บำเหน็จปกติ บำนาญปกติ บำนาญพิเศษ บำนาญพิเศษเฉพาะทุกประเภท เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ บำเหน็จดำรงชีพ บำเหน็จคกทอศกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นถึงแก่กรรมในตำแหน่ง บำเหน็จคกทอศ และเงินช่วยพิเศษกรณีผู้รับบำนาญถึงแก่กรรม (๑ เท่าของบำนาญและเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕) เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สมกตทอศประเภทรายจ่ายตามชื่อผูกพัน รายการเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือขออนุมัติโอนเงินจากกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นแล้วแต่กรณี

๒.๓.๒ เงินช่วยเหลือของรัฐผู้รับบำนาญ (ช.ค.น.) เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ธนาคารการเงินช่วยเหลือผู้รับบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ไม่รวมตำแหน่งครู)

๒.๓.๓ เงินช่วยเหลือ ๓ เท่าของเงินช่วยเหลือผู้รับบำนาญ (ช.ค.น.) และเงินช่วยเหลือกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นมีภรรยาในตำแหน่ง (๓ เท่าของเงินเดือน) เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ธนาคารประเภทเงินช่วยเหลือค่าศพ

๒.๒ ลูกจ้างประจำ

บำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษรายเดือน บำเหน็จตกทอด และเงินช่วยเหลือกรณีถูกจ้างประจำถึงแก่กรรมในตำแหน่ง (๓ เท่าของค่าจ้าง) เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมวดค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุ อีกรวมค่าตอบแทน หรือหากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดทำงบประมาณตามรูปแบบของระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ต้องจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายธนาคาร

๓. กรณีข้าราชการจ่ายโอน และลูกจ้างประจำจ่ายโอน

๓.๑ ข้าราชการจ่ายโอน

๓.๑.๑ บำเหน็จปกติ บำนาญปกติ บำนาญพิเศษ บำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ บำเหน็จดำรงชีพ บำเหน็จตกทอดกรณีข้าราชการจ่ายโอนถึงแก่กรรมในตำแหน่ง บำเหน็จตกทอดกรณีผู้รับบำนาญถึงแก่กรรม เงินช่วยเหลือ ๓ เท่าของบำนาญ รายการตั้งกองสงเคราะห์สมณะชีพราหมณ์รวมทั้งเงินช่วยเหลือของรัฐผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.น.) และเงินช่วยเหลือ ๓ เท่าของเงินช่วยเหลือผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.น.) เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนเฉพาะกิจสำหรับสิทธิประโยชน์ข้าราชการและลูกจ้างประจำจ่ายโอน

๓.๑.๒ บำเหน็จปกติ บำนาญปกติ บำนาญพิเศษ บำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ บำเหน็จดำรงชีพ บำเหน็จตกทอดกรณีข้าราชการจ่ายโอนถึงแก่กรรมในตำแหน่ง บำเหน็จตกทอดกรณีผู้รับบำนาญถึงแก่กรรม เงินช่วยเหลือ ๓ เท่าของบำนาญ รายการตั้งกองสงเคราะห์สมณะชีพราหมณ์ที่โอนเข้ารับภาระ เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ธนาคารประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพัน รายการเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือของอนุมัติโอนเงินจากกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นแล้วแต่กรณี

๓.๑.๓ เงินช่วยเหลือ กรณีข้าราชการจ่ายโอนถึงแก่กรรมในตำแหน่ง (๓ เท่าของเงินเดือน) เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนเฉพาะกิจสำหรับเงินเดือนและค่าจ้างของข้าราชการและลูกจ้างประจำจ่ายโอน

๓.๒ ลูกจ้างประจำจ่ายโอน

๓.๒.๑ บำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษรายเดือน บำเหน็จตกทอด รายการตั้งกองสงเคราะห์สมณะชีพราหมณ์ เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนเฉพาะกิจสำหรับสิทธิประโยชน์ข้าราชการและลูกจ้างประจำจ่ายโอน

๓.๒.๒ บำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษรายเดือน บำเหน็จตกทอด รายการตั้งกองสงเคราะห์สมณะชีพราหมณ์ที่โอนเข้ารับภาระ เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมวดค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุ อีกรวมค่าตอบแทน หรือหากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดทำงบประมาณตามรูปแบบของระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ต้องจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายธนาคาร

๓.๒.๓ เงินช่วยเหลือ กรณีลูกจ้างประจำจ่ายโอนถึงแก่กรรมในตำแหน่ง (๓ เท่าของค่าจ้าง) เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนเฉพาะกิจสำหรับเงินเดือนและค่าจ้างของข้าราชการและลูกจ้างประจำจ่ายโอน

๔. การคำนวณบำเหน็จบำนาญ ของครูด้วยโชน และข้าราชการด้วยโชน (กรณีเป็นสมาชิก กบข.)

๔.๑ การคำนวณเวลาการชราภาพสำหรับบำเหน็จบำนาญ (สูตร กบข.) ให้คำนวณทั้งจำนวนวัน เดือน และปี โดยกำหนดศักราชเป็น ๒ ตำแหน่ง ดังนี้

$$\text{เวลาการชราภาพ} = \text{ปี} + \frac{\text{เดือน}}{๑๒} + \frac{\text{วัน}}{๓๖๐} = ๓๐.๒๓๓ \text{ ปี}$$

๔.๒ การคำนวณบำนาญด้วยโชน

๔.๒.๑ บำเหน็จปกติ บำเหน็จตกทอดกรณีครูด้วยโชน และข้าราชการด้วยโชน (กรณีเป็นสมาชิก กบข.) ถึงแก่กรรมในตำแหน่ง จำนวนโดยนำเงินเดือนเดือนสุดท้าย คูณ เวลาการชราภาพสำหรับจำนวนบำเหน็จบำนาญ (สูตร กบข.) ทั้งนี้ เฉพาะข้าราชการด้วยโชนต้องแบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายเงินดังกล่าวด้วย

$$= \text{เงินเดือนเดือนสุดท้าย} \times \text{เวลาการชราภาพสำหรับจำนวนบำเหน็จบำนาญ (สูตร กบข.)}$$

๔.๒.๒ บำนาญปกติ ให้คำนวณเงินเดือนเฉลี่ย ๖๐ เดือนสุดท้าย (เงินเดือน ๖๐ เดือนสุดท้ายรวมกันแล้วหาร ๖๐ หากเดือนใดได้รับเงินเดือนสองอัตราหรือมากกว่าให้ใช้เงินเดือนอัตราที่สูงสุดของเดือนนั้นมาใช้คำนวณ) คูณ เวลาการชราภาพสำหรับจำนวนบำเหน็จบำนาญ (สูตร กบข.) หาร ๕๐ แต่ต้องไม่เกินร้อยละ ๗๐ ของเงินเดือนเฉลี่ย ๖๐ เดือนสุดท้าย ทั้งนี้ เฉพาะข้าราชการด้วยโชนต้องแบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายเงินดังกล่าวด้วย

$$= \frac{\text{เงินเดือนเฉลี่ย ๖๐ เดือนสุดท้าย} \times \text{เวลาการชราภาพสำหรับจำนวนบำเหน็จบำนาญ (สูตร กบข.)}}{๕๐}$$

(ทั้งนี้ บำนาญที่คำนวณได้ต้องไม่เกินเงินเดือนเฉลี่ย ๖๐ เดือนสุดท้าย \times ๗๐ / ๑๐๐)

๕. การคำนวณแบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายบำเหน็จบำนาญ ของข้าราชการด้วยโชน และลูกจ้างประจำด้วยโชน

๕.๑ ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ คือ บำเหน็จบำนาญทุกประเภทที่คำนวณได้ คูณ เวลาการชราภาพก่อนด้วยโชนรวมเวลาการชราภาพก่อนด้วยโชน (ถ้ามี) หาร เวลาการชราภาพสำหรับจำนวนบำเหน็จบำนาญ

$$= \frac{\text{บำเหน็จหรือบำนาญ} \times \text{เวลาการชราภาพรวมเวลาการชราภาพก่อนด้วยโชน (สูตร กบข.)}}{\text{เวลาการชราภาพสำหรับจำนวนบำเหน็จบำนาญ (สูตร กบข.)}}$$

๕.๒ ส่วนที่ต้องเงินรับภาระ คือ บำเหน็จบำนาญทุกประเภทที่คำนวณได้ หัก ส่วนที่รัฐบาลรับภาระตามข้อ ๕.๑

$$= \text{บำเหน็จบำนาญ} - \text{ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ}$$

รายละเอียดการคำนวณตามข้อ ๔ และข้อ ๕ ศึกษาได้จากตัวอย่างแนบท้าย

๖. การคำนวณบำเหน็จบำนาญ ของครูด้วยโชน และข้าราชการด้วยโชน (กรณีไม่เป็นสมาชิก กบข.)

บำเหน็จปกติ บำนาญปกติ บำนาญพิเศษ บำนาญพิเศษเหตุสุขภาพภาพ บำเหน็จดำรงชีพ บำเหน็จตกทอดกรณีครูด้วยโชน และข้าราชการด้วยโชนถึงแก่กรรมในตำแหน่ง บำเหน็จตกทอดกรณีผู้รับบำนาญถึงแก่กรรม ให้คำนวณเช่นเดียวกับครูและข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ตำแหน่งอื่น) ทั้งนี้ เฉพาะข้าราชการด้วยโชนต้องแบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายเงินดังกล่าวด้วย

๗. การคำนวณบำเหน็จของลูกจ้างประจำและลูกจ้างประจำอ่าวโตน สุรูปได้ดังนี้

๗.๑ ลูกจ้างประจำ การคำนวณเวลากำหนดสำหรับบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน ให้อำนาจเป็นเดือน เศษของเดือนถ้าถึง ๑๕ วัน ให้นับเป็น ๑ เดือน ถ้าไม่ถึง ๑๕ วัน ให้ปัดทิ้ง

๑. กรณีขอรับบำเหน็จปกติ หรือกรณีเสียชีวิตในระหว่างรับราชการ (ราชการอื่น)

$$= \frac{\text{ค่าจ้างเดือนสุดท้าย} \times \text{จำนวนเดือน}}{๓๐}$$

$$= \frac{๒๐,๕๐๐ \times ๑๖๗}{๓๐} = ๑๑๖,๘๕๐ \text{ บาท}$$

๒. กรณีขอรับบำเหน็จรายเดือน

$$= \frac{\text{ค่าจ้างเดือนสุดท้าย} \times \text{จำนวนเดือน}}{๓๐ \times ๕๐}$$

$$= \frac{๒๐,๕๐๐ \times ๑๖๗}{๓๐ \times ๕๐} = ๒๓,๓๗๐.๒๐ \text{ บาท (เศษของบาทให้ปัดทิ้ง)}$$

$$= ๒๓,๓๗๐ \text{ บาท}$$

๗.๒ ลูกจ้างประจำอ่าวโตน การคำนวณเวลากำหนดสำหรับบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน ให้อำนาจเป็นเดือน เป็นวัน โดยกำหนดเศษเดือน ๒ ส่วนหนึ่ง ดังนี้

๑. กรณีขอรับบำเหน็จปกติ หรือกรณีเสียชีวิตในระหว่างรับราชการ (ราชการอื่น)

$$= \frac{\text{ค่าจ้างเดือนสุดท้าย} \times \text{จำนวนเดือน}}{๓๐}$$

* แบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายบำเหน็จปกติ หรือบำเหน็จปกติกรณีเสียชีวิต

$$\text{รัฐบาลรับภาระ} = \frac{\text{บำเหน็จปกติ} \times \text{จำนวนเดือน (เวลากำหนดก่อนจ่ายโดยเศษเดือน ๒ ส่วนหนึ่ง)}}{\text{จำนวนเดือน (เวลากำหนดทั้งหมดเศษเดือน ๒ ส่วนหนึ่ง)}}$$

ท้องถิ่นรับภาระ = บำเหน็จปกติ - ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ

๒. กรณีขอรับบำเหน็จรายเดือน การคำนวณเงินเดือนบำเหน็จปกติ แล้วหารด้วย ๕๐ รายละเอียดการคำนวณตามข้อ ๗ ศึกษาได้จากตัวอย่างฉบับท้าย

๘. การส่งสำเนาคำสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญ

การเบิกจ่ายบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นทุกตำแหน่งและลูกจ้างประจำการโรงเรียน / การโรงเรียนอ่าวโตน ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบส่งสำเนาคำสั่งจ่ายและเอกสารที่เกี่ยวข้องให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นด้วย

**ตัวอย่างการคำนวณค่าเงินปันอายุชีราชการถ่ายโอน
กรณีเป็นสมาชิก กบข. และไม่เป็นสมาชิก กบข.**

กรณีชีราชการถ่ายโอน บรรจุรับราชการเมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๒๕ ซึ่งเกิดองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน โอนไปรับราชการสังกัดสำนักงานราชการจังหวัดลำพูน เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๓๓ ต่อมาถ่ายโอนมารับราชการส่วนท้องถิ่น สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๕ และพ้นจากราชการด้วยเหตุสูงอายุ ตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕ ได้รับเงินเดือนเดือนสุดท้ายเดือนธันวาคม ๒๕๕๕ บาท

๑. ชีราชการถ่ายโอน กรณีเป็นสมาชิก กบข. และไม่เป็นสมาชิก กบข. คือจำนวนเวลาราชการ ดังนี้

๑.๑ เวลาราชการสำหรับคำนวณค่าเงินปันอายุ (ดูกร กบข.)

- เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๒๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๕
- เวลาราชการทวีคูณ ตั้งแต่วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ ถึงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๓๔ (๒ เดือน ๘ วัน)

$$\begin{array}{l}
 \text{(๓ ปี.๖.)} \quad \begin{array}{r} ๒๕๔๕ \quad ๓๐ \quad ๓ \\ ๒๕๒๕ \quad ๒ \quad ๒ \\ \hline ๒๐ \quad ๕ \quad ๖ \end{array} \quad \left| \begin{array}{l} \text{(คืนที่ } ๒๐ - ๓๓ \text{ พ.ค.)} \\ \text{ทวีคูณ} \end{array} \right. \begin{array}{r} ๓๐ \quad ๕ \quad - \\ \hline ๓๐ \quad ๕ \quad ๒๖ \\ \hline ๒ \quad ๒ \quad ๘ \\ \hline ๒๐ \quad ๒ \quad ๒๖ \\ \hline = ๓๐ + ๒ + \frac{๒๖}{๓๐} = ๓๐ + ๐.๘๖ + ๐.๐๖ = ๓๐.๙๒ \text{ ปี}
 \end{array}
 \end{array}$$

หมายเหตุ กรณีครูถ่ายโอน (สมาชิก กบข.) ไม่คำนวณเวลาราชการสำหรับคำนวณค่าเงินปันอายุตามข้อ ๑.๑ เพราะเป็น จึงไม่ต้องคำนวณในข้อ ๑.๒ และข้อ ๑.๓

๑.๒ เวลาราชการปกติและเวลาราชการทวีคูณ ก่อนถ่ายโอน (ดูกร กบข.)

- เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๒๕ ถึงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๕
- เวลาราชการทวีคูณ ตั้งแต่วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ ถึงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๓๔ (๒ เดือน ๘ วัน)

$$\begin{array}{l}
 \text{(๓ ปี.๖.)} \quad \begin{array}{r} ๒๕๔๕ \quad ๓๐ \quad ๓ \\ ๒๕๒๕ \quad ๒ \quad ๒ \\ \hline ๒๐ \quad ๒ \quad ๖ \end{array} \quad \left| \begin{array}{l} \text{(คืนที่ } ๒๐ - ๓๓ \text{ พ.ค.)} \\ \text{ทวีคูณ} \end{array} \right. \begin{array}{r} ๒๐ \quad ๒ \quad - \\ \hline ๒๐ \quad ๒ \quad ๒๖ \\ \hline ๒ \quad ๒ \quad ๘ \\ \hline ๒๐ \quad ๔ \quad ๒๖ \\ \hline = ๒๐ + ๔ + \frac{๒๖}{๓๐} = ๒๐ + ๐.๖๗ + ๐.๐๖ = ๒๐.๗๓ \text{ ปี}
 \end{array}
 \end{array}$$

๑.๓ เวลาราชการปกติและเวลาราชการทวีคูณ หลังถ่ายโอน (ดูกร กบข.)

เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๕ - วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕

$$\begin{array}{r}
 ๒๕๕๕ \quad ๓๐ \quad ๓ \\
 ๒๕๔๕ \quad ๓๒ \quad ๓ \\
 \hline
 ๕ \quad ๒๐ \quad ๖ \\
 \hline
 = ๕ + \frac{๒๐}{๓๐} = ๕ + ๐.๖๖ = ๕.๖๖ \text{ ปี}
 \end{array}$$

๒. สิทธิประโยชน์ในการขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการถ่ายโอน (เป็นสมาชิก กบข.) สรุปได้ดังนี้

๒.๑ กรณียื่นขอรับบำเหน็จปกติ หรือ กรณีเสียชีวิตในตำแหน่ง ทายาทยื่นขอรับบำเหน็จตกทอด

= เงินเดือนเดือนสุดท้าย x เวลาราชการสำหรับจำนวนบำเหน็จบำนาญ (สูตร กบข.)

= ๒๙,๐๐๐ x ๓๐.๕๖ ปี

= ๘,๐๐๘,๘๘๐ บาท

• แบ่งสัดส่วนการรับภาระการถ่ายโอนบำเหน็จปกติ หรือบำเหน็จตกทอดของข้าราชการถ่ายโอน

รัฐบทรับภาระ = บำเหน็จปกติ x เวลาราชการปกติรวมเวลาของราชการโอน(ส่วนโอน) (สูตร กบข.)

เวลาราชการสำหรับจำนวนบำเหน็จบำนาญ (สูตร กบข.)

= ๒,๐๐๘,๘๘๐ x ๒๖.๘๓

๓๐.๕๖

= ๒๘๘๘,๐๖๐ บาท

ข้ออื่นรับภาระ = บำเหน็จปกติ - ส่วนที่รัฐบทรับภาระ

= ๘,๐๐๘,๘๘๐ - ๒๘๘๘,๐๖๐

= ๕๑๒๐,๘๒๐ บาท

๒.๒ กรณียื่นขอรับบำนาญปกติ

- จำนวนเงินเดือนเฉลี่ย ๖๐ เดือนสุดท้าย

อัตราเงินเดือน	เดือน	ถึง	รวมเดือน	จำนวนเงิน
๒๘,๗๕๐	๓ ตุลาคม ๒๕๕๖	๓๓ มีนาคม ๒๕๕๖	๖	๑,๗๒๖,๗๕๐
๒๖,๗๕๐	๓ เมษายน ๒๕๕๖	๓๐ กันยายน ๒๕๕๖	๖	๑,๘๐๗,๖๕๐
๒๖,๖๕๐	๓ ตุลาคม ๒๕๕๖	๓๓ มีนาคม ๒๕๕๖	๖	๑,๖๐๑,๕๐๐
๒๗,๕๐๐	๓ เมษายน ๒๕๕๖	๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖	๔	๑,๐๘๘,๕๐๐
๒๗,๕๐๐	๓ สิงหาคม ๒๕๕๖	๓๐ กันยายน ๒๕๕๖	๒	๕๕๘,๕๐๐
๒๘,๒๕๐	๓ ตุลาคม ๒๕๕๖	๓๑ มีนาคม ๒๕๕๖	๖	๑,๖๙๕,๕๐๐
๒๘,๗๕๐	๓ เมษายน ๒๕๕๖	๓๐ กันยายน ๒๕๕๖	๖	๑,๗๒๖,๗๕๐
๒๘,๗๕๐	๓ ตุลาคม ๒๕๕๖	๓๑ มีนาคม ๒๕๕๖	๖	๑,๗๕๘,๕๐๐
๒๙,๒๕๐	๓ เมษายน ๒๕๕๖	๓๐ กันยายน ๒๕๕๖	๖	๑,๗๕๘,๕๐๐
๒๙,๗๕๐	๓ ตุลาคม ๒๕๕๖	๓๑ มีนาคม ๒๕๕๖	๖	๑,๗๘๖,๕๐๐
๓๐,๒๕๐	๓ เมษายน ๒๕๕๖	๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๖	๕	๑,๕๑๒,๕๐๐
๓๐,๐๐๐	๓ กันยายน ๒๕๕๖	๓๐ กันยายน ๒๕๕๖	๑	๓๐,๐๐๐
			๖๐	๑,๗๕๘,๕๐๐
				๒๘,๘๐๘,๕๐๐

- จำนวนบำนาญ = เงินเดือนเฉลี่ย ๖๐ เดือนสุดท้าย x เวลาราชการสำหรับจำนวนบำเหน็จบำนาญ (สูตร กบข.)

๕๐

= ๒๘,๘๐๘,๕๐๐ x ๓๐.๕๖

๕๐

= ๓๗,๖๐๘,๓๗ บาท

- ภาระของกรมบำนาญที่คำนวณได้ คือไม่เป็นร้อยละ ๓๐ ของเงินเดือนเฉลี่ย ๖๐ เดือนสุดท้าย

= ๒๘,๘๐๘,๕๐๐ x ๓๐

๕๐๐

= ๒๐,๘๖๖,๒๕ บาท

ดังนั้น จะได้รับบำนาญปกติเดือนละ ๓๗,๖๐๘,๓๗ บาท

(ไม่เกินร้อยละ ๓๐ ของเงินเดือนเฉลี่ย ๖๐ เดือนสุดท้าย)

• แบ่งสัดส่วน ...

- แบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายบำนาญปกติของข้าราชการจ่ายโอน
 รัฐบาลรับภาระ = บำนาญปกติ x เวลาราชการปกติ x เวลาราชการที่โอนต่อหน่วยโอน (สูตร กบข.)
 เวลาราชการสำหรับคำนวณบำนาญ (สูตร กบข.)
 = ๓๙,๖๐๘.๙๙ x ๒๐.๙๓๖
 = ๘๐.๕๖๐
 = ๓๓,๐๐๘.๙๖ บาท
 ท้องถิ่นรับภาระ = บำนาญปกติ - ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ
 = ๓๙,๖๐๘.๙๙ - ๓๓,๐๐๘.๙๖
 = ๕,๖๐๐.๐๓ บาท

หมายเหตุ กรณีครูจ่ายโอน ให้คำนวณบำนาญหนึ่งบำนาญเช่นเดียวกับข้าราชการจ่ายโอน
 แต่ไม่ต้องแบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายบำนาญ

๓. สิทธิประโยชน์ในการขอรับบำนาญของข้าราชการจ่ายโอน (ไม่เป็นสมาชิก กบข.) สรุปได้ดังนี้

- ๓.๓ กรณียื่นขอรับบำนาญปกติ หรือ กรณีเสียชีวิตในตำแหน่ง พยายามยื่นขอรับบำนาญลดการลด
- เงินเดือนเดือนสุดท้าย x เวลาราชการสำหรับคำนวณบำนาญ
 = ๓๓,๐๐๐ x ๓๓ ปี
 = ๑,๐๙๙,๐๐๐ บาท
 - แบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายบำนาญปกติ หรือบำนาญลดพิเศษของข้าราชการจ่ายโอน
 รัฐบาลรับภาระ = บำนาญปกติ x เวลาราชการปกติ x เวลาราชการที่โอนต่อหน่วยโอน (สูตร กบข.)
 เวลาราชการสำหรับคำนวณบำนาญ (สูตร กบข.)
 = ๓,๖๖๓,๐๐๐ x ๒๐.๙๓๖
 = ๗๐.๕๖๐
 = ๖๘๖,๘๓๘.๙๖ บาท
 ท้องถิ่นรับภาระ = บำนาญปกติ - ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ
 = ๓,๐๖๓,๐๐๐ - ๖๘๖,๘๓๘.๙๖
 = ๒,๓๗๖,๑๖๑.๐๔ บาท

๓.๔ กรณียื่นขอรับบำนาญปกติ

- เงินเดือนเดือนสุดท้าย x เวลาราชการสำหรับคำนวณบำนาญ
 = ๓๓,๐๐๐ x ๓๓
 = ๑,๐๙๙,๐๐๐ บาท

- แบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายบำนาญปกติของข้าราชการจ่ายโอน
 รัฐบาลรับภาระ = บำนาญปกติ x เวลาราชการปกติ x เวลาราชการที่โอนต่อหน่วยโอน (สูตร กบข.)
 เวลาราชการสำหรับคำนวณบำนาญ (สูตร กบข.)
 = ๒๐,๕๖๐ x ๒๐.๙๓๖
 = ๔๓๐.๕๖๐
 = ๓๓,๘๓๘.๙๙ บาท
 ท้องถิ่นรับภาระ = บำนาญปกติ - ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ
 = ๒๐,๕๖๐ - ๓๓,๘๓๘.๙๙
 = ๖,๕๒๑.๐๑ บาท

หมายเหตุ กรณีครูจ่ายโอน ให้คำนวณบำนาญหนึ่งบำนาญเช่นเดียวกับข้าราชการจ่ายโอน
 แต่ไม่ต้องแบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายบำนาญ

๔. กรณีคำนวณแบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายบำนาญหนึ่งตำรางชีพของข้าราชการด้อยโ

$$\begin{aligned} \text{บำนาญหนึ่งตำรางชีพ} &= \text{บำนาญรายเดือน} \times ๑๕ \text{ เท่า} \\ &= ๓๓,๖๐๘.๓๗ \times ๑๕ \\ &= ๕๐๔,๙๑๒.๕๕ \text{ บาท} \end{aligned}$$

๔.๑. กรณียื่นขอรับบำนาญหนึ่งตำรางชีพครั้งแรกไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท

- แบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายบำนาญหนึ่งตำรางชีพของข้าราชการด้อยโ
 รัฐบาลรับภาระ = บำนาญหนึ่งตำรางชีพ \times เวลาราชการปกติรวมเวลาราชการพิเศษก่อนแล้วโ (สูตร ก.บ.๗.)
 เวลาราชการสำหรับคำนวณบำนาญ (สูตร ก.บ.๘.)
 $= \frac{๒๐๐,๐๐๐ \times ๒๐.๗๒}{๓๐.๕๖}$
 $= ๑๓๕,๖๖๗.๕๔ \text{ บาท}$
 ต้องเงินในการ = บำนาญหนึ่งตำรางชีพ - ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ
 $= ๕๐๐,๐๐๐ - ๑๓๕,๖๖๗.๕๔$
 $= ๓๖๔,๓๓๒.๔๖ \text{ บาท}$

๔.๒. กรณียื่นขอรับบำนาญหนึ่งตำรางชีพ เมื่อมีอายุครบ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป รับส่วนที่เหลือ แต่เมื่อรวม
 ครั้งแรกแล้วต้องไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท

- แบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายบำนาญหนึ่งตำรางชีพของข้าราชการด้อยโ
 รัฐบาลรับภาระ = บำนาญหนึ่งตำรางชีพ \times เวลาราชการปกติรวมเวลาราชการพิเศษก่อนแล้วโ (สูตร ก.บ.๗.)
 เวลาราชการสำหรับคำนวณบำนาญ (สูตร ก.บ.๘.)
 $= \frac{๖๔,๑๒๕.๕๕ \times ๒๐.๗๒}{๓๐.๕๖}$
 $= ๔๓,๕๖๘.๓๘ \text{ บาท}$
 ต้องเงินในการ = บำนาญหนึ่งตำรางชีพ - ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ
 $= ๖๔,๑๒๕.๕๕ - ๔๓,๕๖๘.๓๘$
 $= ๒๐,๕๕๖.๑๗ \text{ บาท}$

หมายเหตุ กรณีครูด้อยโ ให้คำนวณบำนาญหนึ่งตำรางชีพเช่นเดียวกับข้าราชการด้อยโ
 แต่ไม่ต้องแบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายบำนาญหนึ่งตำรางชีพ

ตัวอย่างการคำนวณบำเหน็จปกติ และบำเหน็จรายเดือนของลูกจ้างประจำถ่ายโอน

กรณีลูกจ้างประจำถ่ายโอน บรรจุนับราชการเมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๒๖ ซึ่งก็ต่อองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน โอนไปสังกัดสำนักงานส่งเสริมพัฒนาชนบท เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๓๓ ต่อมาถ่ายโอนมารับราชการส่วนท้องถิ่น สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๕ และออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ ได้รับเงินเดือนเดือนสุดท้ายเดือนละ ๒๓,๓๕๐ บาท

$$\begin{aligned} ๑. \text{ เวลาราชการก่อนถ่ายโอน รวม } ๒๓๒ \text{ เดือน } ๒๐ \text{ วัน} &= ๒๓๒ + \frac{๒๐}{๓๐} = ๒๓๒ + ๐,๖๖\bar{๖} \\ &= ๒๓๒,๖๖\bar{๖} \text{ เดือน} \end{aligned}$$

- เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๒๖ ถึงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ รวม ๒๓๔ เดือน ๑๒ วัน
- เวลาราชการพิเศษ ตั้งแต่วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๔ ถึงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๓๔ รวม ๒ เดือน ๔ วัน

๒. เวลาราชการหลังถ่ายโอน

- เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ รวม ๑๓๐ เดือน รวมเวลาราชการทั้งสิ้น ๓๖๖ เดือน ๒๐ วัน = ๓๖๖ เดือน (เศษของเดือน ถ้ามี ๑๕ วัน ให้นับเป็น ๑ เดือน)

$$\begin{aligned} \text{รวมเวลาราชการทั้งสิ้น } ๓๖๖ \text{ เดือน } ๒๐ \text{ วัน} &= ๓๖๖ + \frac{๒๐}{๓๐} = ๓๖๖ + ๐,๖๖\bar{๖} \\ &= ๓๖๖,๖๖\bar{๖} \text{ เดือน} \end{aligned}$$

๓. การคำนวณบำเหน็จปกติ ดังนี้

เงินเดือนเงินเดือนสุดท้าย ๒๓,๓๕๐ บาท เวลาราชการที่ใช้คำนวณทั้งสิ้น ๓๖๖ เดือน

$$\text{เงินบำเหน็จปกติ} = \frac{๒๓,๓๕๐ \times ๓๖๖}{๑๒} = ๗๑๓,๘๒๕ \text{ บาท}$$

โดยแบ่งจ่ายเงินตามสัดส่วนการรับราชการดังนี้

$$(๑) \text{ บำเหน็จปกติส่วนที่รัฐบาลรับภาระ} = \frac{๗๑๓,๘๒๕ \times ๒๓๒,๖๖\bar{๖}}{๓๖๖,๖๖\bar{๖}} = ๕๖๐,๗๗๗,๕๖ \text{ บาท}$$

$$(๒) \text{ บำเหน็จปกติส่วนที่ท้องถิ่นรับภาระ} = ๗๑๓,๘๒๕ - ๕๖๐,๗๗๗,๕๖ = ๑๕๓,๐๔๗,๕๖ \text{ บาท}$$

๔. การคำนวณบำเหน็จรายเดือน ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{เงินบำเหน็จปกติรายเดือน} &= \frac{๒๓,๓๕๐ \times ๓๖๖}{๑๒ \times ๕๐} = ๑๔,๒๗๐,๓๐ \text{ บาท (เศษของสตางค์)} \\ &= ๑๔,๒๗๐ \text{ บาท} \end{aligned}$$

โดยแบ่งจ่ายเงินตามสัดส่วนการรับราชการดังนี้

$$(๑) \text{ บำเหน็จปกติรายเดือน ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ} = \frac{๑๔,๒๗๐ \times ๒๓๒,๖๖\bar{๖}}{๓๖๖,๖๖\bar{๖}} = ๙,๒๑๔,๕๖ \text{ บาท}$$

$$(๒) \text{ บำเหน็จปกติรายเดือน ส่วนที่ท้องถิ่นรับภาระ} = ๑๔,๒๗๐ - ๙,๒๑๔,๕๖ = ๕,๐๕๕,๕๖ \text{ บาท}$$

ที่ มท ๐๘๐๘.๕๗ ๓๐๖

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๑๐๐

๓) เมษายน ๒๕๕๖

เรื่อง พระราชบัญญัติป่าเหมืองป่าอนุรักษ์ราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๖

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. พระราชบัญญัติป่าเหมืองป่าอนุรักษ์ราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๖
 ๒. แนวทางการคำนวณป่าอนุรักษ์พิเศษเขตอุทยานแห่งชาติ
 ๓. แนวทางการคำนวณป่าเหมืองป่าสงวนพิเศษ
 ๔. แนวทางการคำนวณป่าเหมืองดงหน่อ
 ๕. บัญชีรายชื่อข้าราชการป่าอนุรักษ์ส่วนท้องถิ่นที่เสียชีวิต ตั้งแต่วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ซึ่งหาชานิติวิธีได้รับป่าเหมืองดงหน่อเพิ่มในส่วนของ ช.ค.บ. ๓๐ เพื่

ด้วยพระราชบัญญัติป่าเหมืองป่าอนุรักษ์ราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๓๓๐ ตอนที่ ๒๕ ก วันที่ ๓๘ มีนาคม ๒๕๕๖ กำหนดให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เป็นต้นไป ลงวันประกาศ ๕ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เป็นต้นไป รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑

เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย จึงขอชักชวนแนวทางการเบิกจ่ายป่าอนุรักษ์พิเศษเขตอุทยานแห่งชาติ และป่าเหมืองดงหน่อ ดังนี้

๑. กรณีป่าอนุรักษ์พิเศษเขตอุทยานแห่งชาติ
 - ๑.๑ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตรวจสอบทะเบียนผู้รับป่าอนุรักษ์หากมีผู้รับป่าอนุรักษ์พิเศษเขตอุทยานแห่งชาติรายใดได้รับป่าอนุรักษ์พิเศษเขตอุทยานแห่งชาติพร้อมทั้งบ้านปลูกแล้วไม่แจ้งเดือน ๓๕,๐๐๐ บาท ให้แจ้งผู้รับป่าอนุรักษ์พิเศษเขตอุทยานชาตินั้นยื่นเรื่องขอรับป่าอนุรักษ์พิเศษในส่วนที่มีสิทธิได้รับเพิ่มขึ้นจนครบ ๓๕,๐๐๐ บาท
 - ๑.๒ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวบรวมเอกสารหลักฐานต่าง ๆ เกี่ยวกับการขอรับป่าอนุรักษ์พิเศษเขตอุทยานแห่งชาติ ตามข้อ ๑.๑ จัดส่งให้จังหวัดเพื่อดำเนินการออกคำสั่งจ่ายใหม่โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และดำเนินการเบิกจ่ายให้ครบถ้วนตามช่วงเวลาที่มิสิทธิได้รับย้อนหลังตั้งแต่วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ โดยมีแนวทางการคำนวณป่าอนุรักษ์พิเศษเขตอุทยานแห่งชาติตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒
 - ๑.๓ กรณีผู้รับป่าอนุรักษ์พิเศษเขตอุทยานชาติที่ได้รับเพิ่มตามสิทธิ เนื่องจากป่าอนุรักษ์เดือนเพิ่มขึ้นนั้น ให้ยื่นแบบขอรับป่าเหมืองป่าสงวนพิเศษต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีแนวทางการคำนวณตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๓

๓. กรณีป่าเหมือง ...

๒. กรณีบ้านหนึ่งจกทอศ

๒.๓ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด และ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ศึกษาแนวทางการคำนวณบ้านหนึ่งจกทอศ ๓๐ เท่าของบ้านราษฎรรายเดือนรวมกับ เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๔

๒.๒ ให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดตรวจสอบความครบถ้วนถูกต้องของ รายชื่อข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นที่ถึงแก่ความตายตั้งแต่วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๕ และดำเนินการออกคำสั่งจ่ายบำนาญจกทอศเพิ่มเติมในส่วนขอเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการ ส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) ๓๐ เท่า ให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิได้รับทุกราย

๒.๓ ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการเบิกจ่ายบำนาญจกทอศในส่วนขอเงินช่วย ค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) ตามคำสั่งจังหวัดที่ ๒๒๒ ไร่ครบถ้วน

๒.๔ การเบิกจ่ายบำนาญจกทอศ ตามข้อ ๒.๓ แยกตามประเภทตำแหน่ง ดังนี้

- ข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นตำแหน่งครู และครูช่วยสอน ให้เบิกจ่ายจากเงิน อุดหนุนเฉพาะกิจ ส่วนกับการจัดการศึกษาภาคบังคับ (ค่าบ้านหนึ่งราษฎร)

- ข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นตำแหน่งอื่น ให้เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์การ ปกครองส่วนท้องถิ่น งบกลางประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพัน เงินสมทบกองทุนบ้านหนึ่งราษฎรข้าราชการ ส่วนท้องถิ่น หรือขออนุมัติโอนเงินกองทุนบ้านหนึ่งราษฎรข้าราชการส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี

- ข้าราชการบำนาญตำแหน่งอื่นจ่ายโอน แบ่งสัดส่วนการจ่าย โดยส่วนที่รัฐบาลรับภาระ ให้เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนเฉพาะกิจสำหรับสิทธิประโยชน์ข้าราชการและลูกจ้างประจำจ่ายโอน และส่วนที่ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรับภาระให้เบิกจ่ายเงินเดียวกับข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นตำแหน่งอื่น

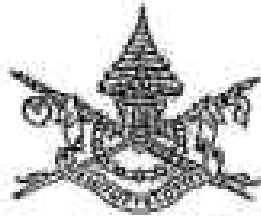
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และโปรดแจ้งสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายไชยชัย เศษอมรชัย)
รองอธิบดี วิทยาการวางแผน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบ้านหนึ่งราษฎรและสวัสดิการ
โทร ๐-๒๖๓๕-๙๐๖๗
โทรสาร ๐-๒๖๓๕-๙๕๓๐

พระราชบัญญัติ
บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘)
พ.ศ. ๒๕๕๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๖
เป็นปีที่ ๖๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นต้นไป เว้นแต่มาตรา ๕ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๕ บำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพที่ได้รับรวมกับบำนาญปกติถ้ามีจำนวนเงินรวมกันไม่ถึงเดือนละหนึ่งหมื่นห้าพันบาท ให้ได้รับบำนาญพิเศษทั้งสิ้นอีกจนครบหนึ่งหมื่นห้าพันบาท และบรรดาผู้มีสิทธิจะได้รับผลประโยชน์เป็นการรับบำนาญพิเศษแทนได้เป็นจำนวนเงินเท่ากับบำนาญพิเศษหลังสิ้นชีพ”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๗ ในกรณีที่ได้รับบำนาญปกติหรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญปกติ หรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพถึงแก่ความตาย ให้จ่ายเงินบำนาญชดเชยให้แก่ผู้มีสิทธิรับเงินบำนาญชดเชยซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา ๔๗ เป็นจำนวนสามสิบเท่าของบำนาญรายเดือน รวมกับเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับและให้จ่ายความถี่และหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรานี้"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ ป่าหนึ่งบ้านฉบับที่ ๒๑๙๔ โดยพระราชบัญญัติป่าหนึ่งบ้านฉบับที่ ๒๔๖ พ.ศ. ๒๕๕๓ เพื่อให้ข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับป่าอนุรักษ์พิเศษเหตุุคพหุภพภาคได้รับป่าอนุรักษ์พิเศษเพิ่มขึ้น เพื่อให้เหมาะสม และสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป และแก้ไขข้อบกพร่องที่การจ่ายป่าหนึ่งคนทอดให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิได้รับ เพื่อให้สามารถนำเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดป่าอายุ (ช.ต.บ.) มารวมคำนวณได้ นอกจากนี้ ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป่าหนึ่งบ้านฉบับที่ ๒๑๙๔ โดยพระราชบัญญัติ ป่าหนึ่งบ้านฉบับที่ ๒๔๖ พ.ศ. ๒๕๕๓ เพื่อยกเลิกบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการให้ผู้รับป่าอนุรักษ์ปกติ หรือป่าอนุรักษ์คนทอดที่กระทำคามผิดมีโทษจำคุกโดยคำพิพากษาโทษจำคุกหรือตกเป็นบุคคลล้มละลาย พุจฉความสมบูรณ์หมายความว่าด้วยดีและสละยกสิทธิรับป่าอนุรักษ์ปกติหรือป่าอนุรักษ์คนทอดนับแต่วันมีคำพิพากษาถึงที่สุด เพื่อให้เกิดความเรียบร้อยแก่ผู้รับป่าหนึ่งบ้านหรือป่าอนุรักษ์โดยเสมอกัน รวมทั้งไม่กระทบสิทธิของบุคคลที่สาม ในเรื่องการรับป่าหนึ่งคนทอด สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับป่าหนึ่งบ้านฉบับที่ ๒๑๙๔ ในพระราชบัญญัติ ป่าหนึ่งบ้านฉบับที่ ๒๑๙๔ พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้สอดคล้องกัน เพื่อให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับสิทธิประโยชน์ เช่นเดียวกับข้าราชการประเภทอื่น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

แนวทางการคำนวณบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ
 ตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๐๐
 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๖

- กรณีผู้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพเพียงอย่างเดียวได้รับไม่ถึงเดือนละ ๓๕,๐๐๐ บาท ให้ได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพเพิ่มขึ้นจนครบเดือนละ ๓๕,๐๐๐ บาท
 ตัวอย่างเช่น นาย ก. ได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ เดือนละ ๓๐,๐๐๐ บาท จะได้รับการปรับเพิ่มบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพอีก เดือนละ ๕,๐๐๐ บาท
- กรณีผู้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ และบำนาญปกติรวมกันแล้วไม่ถึงเดือนละ ๓๕,๐๐๐ บาท ให้ได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพเพิ่มขึ้นจนครบเดือนละ ๓๕,๐๐๐ บาท
 ตัวอย่างเช่น นาย ข. ได้รับบำนาญปกติ เดือนละ ๗,๐๐๐ บาท และได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ เดือนละ ๓,๐๐๐ บาท นาย ข. จะได้รับการปรับเพิ่มบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพอีกเดือนละ ๕,๐๐๐ บาท
- กรณีผู้รับบำนาญซึ่งได้รับทั้งบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ บำนาญปกติ และบำนาญพิเศษในฐานะทายาท หากได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพและบำนาญปกติรวมกันแล้วไม่ถึงเดือนละ ๓๕,๐๐๐ บาท ให้ได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพเพิ่มขึ้นจนครบเดือนละ ๓๕,๐๐๐ บาท โดยไม่รวมส่วนของบำนาญพิเศษในฐานะทายาท
 ตัวอย่างเช่น นาย ค. ได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ เดือนละ ๓,๐๐๐ บาท บำนาญปกติ เดือนละ ๔,๐๐๐ บาท และบำนาญพิเศษในฐานะทายาท เดือนละ ๒,๐๐๐ บาท นาย ค. จะได้รับการปรับเพิ่มบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพอีกเดือนละ ๔,๐๐๐ บาท โดยยังคงได้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาท เดือนละ ๒,๐๐๐ บาท เช่นเดิมด้วย กรณีนี้ นาย ค. จะได้รับเงินรวมทั้งสิ้นเดือนละ ๓๗,๐๐๐ บาท
- กรณีผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพรายใหม่ สามารถขอเปลี่ยนเป็นการรับบำเหน็จพิเศษแทนเป็นจำนวนเงินเท่ากับบำนาญพิเศษหากสืบเดือนก็ได้
 ตัวอย่างเช่น นาย ง. ซึ่งเป็นผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพรายใหม่ เดือนละ ๕,๐๐๐ บาท และได้รับบำนาญปกติ เดือนละ ๖,๐๐๐ บาท นาย ง. จะได้รับการปรับเพิ่มบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพอีกเดือนละ ๔,๐๐๐ บาท หาก นาย ง. ปะสงค์จะขอเปลี่ยนเป็นการรับบำเหน็จพิเศษแทนบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ ก็จะได้รับบำเหน็จพิเศษ ๖๐ เท่าของบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ จำนวน ๕๕๐,๐๐๐ บาท (๖๐ x ๕,๐๐๐) ทั้งนี้ นาย ง. จะยังคงได้รับบำนาญปกติ เดือนละ ๖,๐๐๐ บาท

แนวทางการคำนวณบำเหน็จตกทอด
 ความมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๐๐
 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๕๖

- กรณีผู้รับบำนาญรายเดือนถึงแก่ความตาย และทายาทได้ยื่นขอรับบำเหน็จตกทอด ๓๐ เท่าของบำนาญรายเดือนไปแล้ว ก่อนที่พระราชบัญญัติข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๕๖ จะมีผลบังคับใช้ ทายาทผู้มีสิทธิต้องยื่นขอรับบำเหน็จตกทอดเพิ่มเติม เฉพาะในส่วนของเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) ๓๐ เท่า

ตัวอย่างที่ ๑ นาย ก. ได้รับบำนาญรายเดือน เดือนละ ๕,๐๐๐ บาท และรับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) เดือนละ ๒,๐๐๐ บาท เมื่อผู้รับบำนาญถึงแก่ความตาย ทายาทมีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดเพิ่มเติม จำนวน ๖๐,๐๐๐ บาท (๓๐ x ๒,๐๐๐)

- กรณีผู้รับบำนาญปกติ และหรือผู้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ ถึงแก่ความตาย ให้จ่ายบำเหน็จตกทอด ๓๐ เท่าของบำนาญรายเดือนรวมกับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ ให้แก่ทายาทตามมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๖ ที่ยังมีชีวิตอยู่

ตัวอย่างที่ ๒ นาย ข. ได้รับบำนาญรายเดือน เดือนละ ๕,๐๐๐ บาท และได้รับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) เดือนละ ๒,๐๐๐ บาท เมื่อผู้รับบำนาญถึงแก่ความตาย ทายาทมีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดจำนวน ๓๐ เท่าของบำนาญรายเดือน รวมกับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) การคำนวณบำเหน็จตกทอดได้ จำนวน ๒๑๐,๐๐๐ บาท (๓๐ x ๗,๐๐๐) นาย ข. ได้ยื่นขอรับบำเหน็จค่าครองชีพ ๑๕ เท่าของบำนาญปกติไปแล้ว จำนวน ๗๕,๐๐๐ บาท (๕,๐๐๐ x ๑๕) ดังนั้น ทายาทจะมีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอด จำนวน ๑๓๕,๐๐๐ บาท (๒๑๐,๐๐๐ - ๗๕,๐๐๐)

ที่ มท ๐๘๐๘.๒๖ ๓๑๑๒

กระทรวงมหาดไทย
ถนนรัชฎางค์ ถนน ๑๐๒๐๐

๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖

เรื่อง การคืนป่าเหมืองข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่อง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

- อ้างถึง ๑. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๘.๕/๒๐๐๓ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๕
- ๒. ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับระยะเวลาในการคืนป่าเหมืองข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่อง

ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้ประกาศหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับระยะเวลาในการคืนป่าเหมืองข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่อง นั้น

เนื่องจากตามข้อ ๕ ของประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับระยะเวลาในการคืนป่าเหมืองข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่อง กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดที่แจ้งความประสงค์จะคืนป่าเหมืองเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่องได้รับเงินป่าเหมืองคืนพร้อมดอกเบี้ยไว้ที่บัญชีไว้ในสมุดหรือแฟ้มประวัติให้ชัดเจน แล้วแจ้งให้กระทรวงมหาดไทยทราบ ปราบกฏว่าเมื่อครบกำหนดส่วนท้องถิ่นบางแห่งดำเนินการแล้วรายงานกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น บางแห่งรายงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยตั้งรับ เพื่อให้การปฏิบัติราชการในเรื่องดังกล่าวเป็นไปโดยสุจริตเที่ยงธรรม มีความคล่องตัว และเพื่อให้การตรวจสอบการดำเนินการคืนป่าเหมืองพร้อมดอกเบี้ยเป็นไปโดยรวดเร็วถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย จึงกำหนดแนวทางการรายงานตามข้อ ๕ ของประกาศดังกล่าว โดยให้ราชการส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดมีหนังสือแจ้งสำนักบริหารกองทุนป่าเหมืองป่าอนุรักษ์ราชการส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น พร้อมกับนำเงินป่าเหมืองและดอกเบี้ยส่งกองทุนป่าเหมืองป่าอนุรักษ์ราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อรายงานกระทรวงมหาดไทยทราบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อแจ้งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิบูลย์ อภินนพงศ์)
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
โทร ๐-๒๒๖๕๓-๕๐๖๔
โทรสาร ๐-๒๒๖๕๓-๕๕๓๐

ที่ มท ๐๔๐๘.๕/๓๓๗/๒๕

กระทรวงมหาดไทย
ถนนสีสุราษฎร์ ถนน ๑๐๒๐๐

๕) กรกฎาคม ๒๕๕๗

เรื่อง การขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำซึ่งมีกรณีหรือคดีของทนายกระทำผิดวินัย
อย่างร้ายแรง หรือมีกรณีถูกฟ้อง หรือต้องหาว่ากระทำ ความผิดอาญาโดยกรณีหรือคดีอาญาถึงไม่ถึงที่สุด

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ข้าราชการ

อ้างถึง หนังสือกรมการมหาดไทย ที่ มท ๐๔๑๓.๕/ว ๓๓๗ ๑/วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบหนังสือสัญญาการใช้เงินคืน
- ๒. แบบหนังสือสัญญาทำประกัน
- ๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๗

ตามที่กระทรวงมหาดไทย โดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้กำหนดวิธีปฏิบัติในการ
ขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น และลูกจ้างประจำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีกรณี
หรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยแล้วออกจากราชการโดยกรณีถึงไม่ถึงที่สุด โดยกำหนดให้มีการประกันตัวบุคคล
หรือทรัพย์สิน นั้น

เนื่องจากปัจจุบันได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์โดยพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๗ ในส่วนของบทบัญญัติเกี่ยวกับ
ผู้ค้ำประกันและผู้จำนอง โดยมีสาระสำคัญเพื่คุ้มครองสิทธิผู้ค้ำประกันและผู้จำนองให้ไม่ได้รับผิดเสมือน
เป็นลูกหนี้ขึ้นต้น ซึ่งการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ดังกล่าวมีผลกระทบต่อวิธีปฏิบัติ
ในการขอรับบำเหน็จบำนาญตามอ้างถึงที่ได้กำหนดให้ผู้ค้ำประกันต้องรับผิดชอบอย่างเดียวกับลูกหนี้ว่านหรือในฐานะ
เป็นลูกหนี้ร่วม ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำ
ซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือมีกรณีถูกฟ้อง หรือต้องหาว่ากระทำ ความผิดอาญา
โดยกรณีถึงไม่ถึงที่สุด สอดคล้องกับการแก้ไขกฎหมายดังกล่าว จึงให้ยกเลิกหนังสือตามที่ย่างถึง และกำหนดวิธี
ปฏิบัติในการขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่า
กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือมีกรณีถูกฟ้องหรือต้องหาว่ากระทำ ความผิดอาญาโดยกรณีถึงไม่ถึงที่สุด
ดังนี้

- ๑. ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นและลูกจ้างประจำซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัย
อย่างร้ายแรงหรือมีกรณีถูกฟ้องหรือต้องหาว่ากระทำ ความผิดอาญา ยืนยันข้อความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท
ที่ไม่เกี่ยวข้องกับราชการหรือความผิดสุ่มสี่สุ่มห้า หรือมีกรณีที่ถูกกล่าวหาความผิดตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริตไว้แล้ว หรือมีกรณีที่อาจถูกดำเนินการทางวินัยได้ตามกฎหมายเฉพาะขึ้นต้น
และออกจากราชการ โดยกรณีหรือคดีอาญาถึงไม่ถึงที่สุด ทำประกันในการขอรับบำเหน็จบำนาญด้วยบุคคล
หรือทรัพย์สินไว้ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด เว้นแต่กฎหมายว่าด้วยระเบียบของข้าราชการส่วนท้องถิ่น
ประเภทนั้น ๆ หรือระเบียบลูกจ้างประจำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบัญญัติหรือกำหนดให้มีอำนาจ
สามารถดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำดังกล่าวต่อไปได้ภายหลังจากที่ผู้นั้น
ออกจากราชการไปแล้ว

๒. การประกันตัวบุคคล

(๑) กรณีเป็นบุคคลธรรมดา ผู้ยื่นจะต้องเป็นบุคคลที่มีความสามารถในการทำนิติกรรมได้ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และประกอบอาชีพเป็นข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างประจำ ผู้รับเบี้ยหวัด บำนาญ เจ้าหน้าที่หรือบุคลากรที่เรียกชื่ออย่างอื่นของหน่วยงานในภาครัฐ รัฐวิสาหกิจหรือกิจการอื่นของรัฐ จำนวนไม่เกินสองคนซึ่งได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำไม่ต่ำกว่าอัตราเงินเดือนของข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือลูกจ้างประจำของรัฐรับบำเหน็จบำนาญ หรือได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำรวมกันไม่ต่ำกว่าอัตราเงินเดือนของข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำของรัฐรับบำเหน็จบำนาญมูลค่าประกัน

(๒) ในกรณีที่ไม่สามารถหาบุคคลซึ่งประกอบอาชีพตาม (๑) มาค้ำประกันได้ ให้หาบุคคลซึ่งประกอบอาชีพอื่นไม่เกินสองคนที่ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำไม่ต่ำกว่าอัตราเงินเดือนของข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำของรัฐรับบำเหน็จบำนาญ หรือได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำรวมกันไม่ต่ำกว่าอัตราเงินเดือนของข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำของรัฐรับบำเหน็จบำนาญมูลค่าประกันก็ได้

(๓) กรณีเป็นนิติบุคคล จะต้องเป็นนิติบุคคลซึ่งตราสารจัดตั้งหรือข้อบังคับของนิติบุคคลนั้น กำหนดให้สามารถค้ำประกันการชำระหนี้ได้ด้วย เช่น ธนาคาร บริษัทจำกัด บริษัทเงินทุน บริษัทหลักทรัพย์ หรือบริษัทนครคัสตอมเมอร์ เป็นต้น

(๔) การประกันตัวบุคคล จะต้องทำสัญญาค้ำประกันภายในวงเงินวงหนึ่งปกติที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำจะได้รับ และในกรณีที่ขอรับบำนาญหรือบำเหน็จรายเดือนให้ทำสัญญาค้ำประกันภายในวงเงินบำนาญหรือบำเหน็จรายเดือนที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำจะได้รับภายในระยะเวลา ๓ ปี

๓. การประกันด้วยทรัพย์สิน ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) กรณีประกันด้วยสิ่งหาเงินทรัพย์สินให้คำนวณตามราคาประเมินการเสียภาษีของทางราชการซึ่งจะต้องมีราคาไม่ต่ำกว่าวงเงินค้ำประกันตามข้อ ๒ (๔)

(๒) กรณีประกันด้วยสิ่งหาเงินทรัพย์สิน จะต้องเป็นสิ่งหาเงินทรัพย์สินที่กฎหมายบัญญัติไว้ให้จดทะเบียนเฉพาะการ และมีราคาประเมินตามที่ซื้อขายกับตามปกติในท้องตลาดในวันที่จดทะเบียนไม่ต่ำกว่าวงเงินค้ำประกันตามข้อ ๒ (๔)

(๓) กรณีประกันด้วยรถจักรยานยนต์ เช่น คิวบิกซิ่ง พันคิวบิก คิวบิก รุ่น หรือรุ่นอื่น ที่มีราคาไม่ต่ำกว่าวงเงินค้ำประกันตามข้อ ๒ (๔) ให้ดำเนินการตามวิธีการตามกฎหมายในเรื่องนั้น ๆ กำหนดไว้

๔. เมื่อได้มีการส่งจำนำเงินบำนาญแล้ว ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดบันทึกหมายเหตุไว้ในฎีกาเบิกเงินบำนาญให้ชัดเจนว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำค้ำประกันได้จัดทำหนังสือสัญญาการใช้เงินคืนและหนังสือสัญญาค้ำประกันแล้ว

๕. ภายในระยะเวลา ๓ เดือน ก่อนครบกำหนด ๓ ปี นับแต่วันทำสัญญา หากการดำเนินการทางวินัยยังไม่ถึงที่สุด ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดแจ้งให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำเฉพาะผู้ที่รับบำนาญหรือบำเหน็จรายเดือนมาดำเนินการทำประกันตัวบุคคลหรือทรัพย์สินตามวิธีปฏิบัติของหนังสือฉบับนี้ต่อไปอีก เพื่อให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำค้ำประกันได้รับบำนาญหรือบำเหน็จรายเดือนต่อเนื่องต่อไปได้ และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดแจ้งดำเนินการทางวินัยให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

๖. เมื่อการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญถึงที่สุดว่าเป็นประการใดแล้ว ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดแจ้งให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นทราบโดยด่วน พร้อมแนบหลักฐานในการดำเนินการทางวินัยถึงที่สุดไปด้วย ยกเว้นกรณีลูกจ้างประจำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ไม่ได้รับเงินงบประมาณเงินอุดหนุน และถ้าหาก

การดำเนินการทางวินัยซึ่งที่สุดแล้วปรากฏว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือลูกจ้างประจำไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ ให้การประกันที่ส่งไว้จะเก็บไปตลอดบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่หากการดำเนินการ ทางวินัยซึ่งที่สุดแล้วปรากฏว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งจัดเรื่องเงินบำเหน็จบำนาญคืนจากข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำ ดังกล่าว หากไม่ส่งการเรียกเงินคืนได้ก็ให้บังคับชำระหนี้ตามกฎหมายบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้นำเงินคืนของทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น และสำหรับลูกจ้างประจำ ให้ให้นำเงินคืนขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ ยกเว้นเงินในส่วนที่ลูกจ้างประจำรับจากงบประมาณ เงินอุดหนุนให้ส่งคืนกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

๓. ในการบังคับชำระหนี้จากทรัพย์สิน ถ้าชำระหนี้ได้ครบถ้วนแล้ว แต่ยังมีเงินเหลือ และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้แจ้งข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำแล้ว แต่บุคคลดังกล่าวไม่มา รับเงินที่เหลือคืนภายในเวลา ๕ ปี นับแต่วันที่ได้แจ้ง ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนำเงินดังกล่าวส่งคืน หน่วยงานตามหลักการในข้อ ๖

๔. สำหรับข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำที่ได้ทำประกันในการขอรับบำเหน็จ บำนาญตามหนังสืออ้างถึงไว้แล้วก่อนที่พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๕๗ มีผลบังคับใช้ (ก่อนวันที่ ๓๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘) ไม่มีสิทธิขอรับแต่อย่างใด เว้นแต่ข้อสองที่กำหนดให้ผู้ทำประกันต้องรับผิดชอบอย่างลูกหนี้ร่วมนั้นเป็นโมฆะ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ แห่ง พระราชบัญญัติดังกล่าว สำหรับสัญญาที่ทำหลังจากที่พระราชบัญญัติดังกล่าวมีผลบังคับใช้ ให้องค์การปกครอง ส่วนท้องถิ่นดำเนินการจัดทำสัญญาใหม่ ตามข้อที่ส่งมาด้วย ๑ และ ๒ รวมทั้งกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือ ลูกจ้างประจำผู้ได้รับบำนาญหรือบำเหน็จรายเดือนที่ถือเอาเงินการบำนาญที่ช่วยบุคคลหรือทรัพย์สิน ต่อไปอีกเพราะการดำเนินการทางวินัยซึ่งไม่มีที่สุดภายในระยะเวลา ๓ ปี ก็ให้ดำเนินการตามข้อ ๕ ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อแจ้งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิบูลย์ สงวนพงศ์)
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
โทรศัพท์ ๐ ๒๖๔๓ ๕๐๖๕ ต่อ ๓๓๓๓๘
โทรสาร ๐ ๒๖๔๓ ๕๐๖๕ ต่อ ๒๓๕

แบบฟอร์มฟ้องสัญญาการไต่เงินคืน

เรียนที่ (๑)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ข้าพเจ้า (๒) อายุ ปี ผู้ให้สัญญา

อยู่บ้านเลขที่ ถนน ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต

จังหวัด ก่อนออกจากราชการดำรงตำแหน่ง

สำนัก/ส่วน/กอง สังกัด (๓) ผู้ยื่นเรื่องรวมขอรับ

..... (๔) ได้ทำหนังสือสัญญาให้ไว้กับ (๕) ผู้รับสัญญา

คดีข้อความต่อไปนี้

ข้อ ๑ ตามที่ข้าพเจ้าได้ยื่นเรื่องขอรับเงิน (๖) และจังหวัด หรือ (๗)

ได้สิ่งจ่ายเงิน (๘) ให้แก่ข้าพเจ้าตาม (๙) ลงวันที่ เดือน พ.ศ.

เป็นเงินค่าหนึ่งปกติ บาท ตลอดจน หรือเป็นเงินบำนาญหรือบำนาญรายเดือน เดือนละ บาท ตลอดจน และเมื่อคำนวณเงินบำนาญหรือบำนาญรายเดือนภายในระยะเวลา ๓ ปี เป็นเงิน บาท ตลอดจน

ถ้าปรากฏในภายหลังว่า ข้าพเจ้าได้รับเงิน (๑๐) ไปโดยไม่มีสิทธิ ข้าพเจ้ายินยอม คืนเงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิให้แก่ทางราชการภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่ข้าพเจ้าได้รับแจ้งจากทางราชการ

ข้อ ๒ หากข้าพเจ้าไม่คืนเงินให้แก่ทางราชการภายในกำหนดเวลาดังข้อ ๑ ข้าพเจ้ายินยอม ให้ทางราชการเรียกถอนเงินดังกล่าวคืนรวมทั้งค่าเสียหายต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการเรียกเงินดังกล่าวคืนด้วย

ข้อ ๓ เพื่อเป็นการประกันการปฏิบัติตามสัญญา ข้าพเจ้าได้ดำเนินการดังนี้ (๔)

๓.๑ ข้าพเจ้าได้นำทรัพย์สินของข้าพเจ้ามาประกันการชำระหนี้ คดีทรัพย์สินที่ระบุไว้

ต่อไปนี้

(๑)

(๒)

(๓)

และข้าพเจ้าขอรับรองว่าจะไม่ก่อให้เกิดการรอนสิทธิ หรือการผูกพันแก่ทรัพย์สินดังกล่าว

๓.๒ ข้าพเจ้าได้ไป (๑๑) มาเป็นผู้ค้ำประกันการปฏิบัติตามสัญญา

โดยทำหนังสือสัญญาค้ำประกันไว้คือ (๑๒) ตามหนังสือสัญญาค้ำประกัน

ลงวันที่ เดือน พ.ศ.

ข้อ ๔ ถ้าข้าพเจ้าได้รับเงิน (๑๓) ไปโดยไม่มีสิทธิ เมื่อ (๑๔)

ได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบ ข้าพเจ้าจะนำเงินไปชำระให้ตามระยะเวลาในข้อ ๑ ถ้าข้าพเจ้าไม่นำเงินไปชำระให้ตาม ระยะเวลาในข้อ ๑ ข้าพเจ้ายินยอมให้ (๑๕) ดำเนินการบังคับชำระหนี้จากทรัพย์สินตามข้อ ๓.๑ ได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ในการแจ้งเรื่องใดๆ แก่ข้าพเจ้านั้น หาก (๑๖) มีหนังสือถึงข้าพเจ้าตามที่ผู้ระบุ ไว้ในสัญญานี้ ให้ถือว่าข้าพเจ้าได้รับทราบเรื่องนั้นๆ แล้ว

ข้อ ๕ เมื่อ(๑)..... ได้รับเงินจากการบังคับชำระหนี้ตามข้อ ๔ ได้เงินจำนวนสุทธิเท่าใด ให้จัดการชำระหนี้ของข้าพเจ้าจนครบ ถ้ามีเงินเหลือ (๒)..... จะแจ้งให้ข้าพเจ้าทราบ เพื่อยกเว้นคืนเงินดังกล่าว หากข้าพเจ้าไม่มารับคืนเงินที่เหลือภายใน ๕ ปี นับแต่วันที่ยังแจ้งให้ข้าพเจ้าทราบ ข้าพเจ้ายอมให้เงินที่เหลือตกเป็นของ (๓)..... หรือกองทุนบำนาญภาคอุตสาหกรรมส่วนท้องถิ่น หรือแผ่นดิน แล้วแต่กรณี

ถ้า (๑)..... ได้รับเงินจากการบังคับชำระหนี้ไม่ครบตามจำนวนที่ข้าพเจ้าได้รับ (๒)..... ไปโดยไม่มีสิทธิ ข้าพเจ้ายินยอมชำระเงินจำนวนที่ขาดอยู่ให้ครบถ้วนทันทีเมื่อได้รับแจ้งจาก (๓).....

ข้อ ๖ (๑)..... โทร (๒).....
ตำแหน่ง เป็นผู้แทนดำเนินการทำประกันด้วยทรัพย์สินคงที่ระบุไว้ในข้อ ๓.๓ กับ (๓)..... ถูกต้องแล้ว โดยได้เก็บรักษาหลักฐานการทำประกันไว้ที่แผนก/ฝ่าย
สำนัก/ส่วน/กอง ของ (๑)..... จังหวัด

หากปรากฏว่าข้าพเจ้าได้ขอใช้หนี้ตามสัญญาถูกต้องครบถ้วนแล้ว หรือในกรณีที่ข้าพเจ้าไม่ต้องการใช้เงินตามสัญญานี้ (๑)..... ยินยอมให้ข้าพเจ้าไม่ขอการประกันหนี้ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ข้าพเจ้ายินยอม

สัญญาฉบับนี้ทำขึ้นสองฉบับข้อความตรงกัน เก็บรักษาไว้ที่ (๑)..... พร้อมบันทึกรับไว้ที่ข้าพเจ้าหนึ่งฉบับ ข้าพเจ้าได้อ่านและเข้าใจข้อความในหนังสือสัญญานี้ดีแล้ว จึงไม่ต้องหาผู้ซื้อให้ไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน

ลงชื่อ (๑)..... ผู้ไม่สัญญา
(.....)

ลงชื่อ สำนัก/ภรรยา ผู้ให้ความยินยอม
(.....)

ลงชื่อ (๑)..... ผู้รับสัญญา
(.....)

ลงชื่อ พยาน
(.....)

ลงชื่อ พยาน
(.....)

หมายเหตุ

- (๑) ชื่อหน่วยงานราชการของทางส่วนท้องถิ่นเดิม (ส่วน องค์การบริหารส่วนจังหวัด/เทศบาลเมือง/เทศบาลนคร/องค์การบริหารส่วนตำบล)
- (๒) ชื่อผู้ทำสัญญาซื้อหรือขาย
- (๓) ๑) ๒) ๓) ๔) ๕) ๖) ๗) ๘) ๙) ๑๐) ๑๑) ๑๒) ๑๓) ๑๔) ๑๕) ๑๖) ๑๗) ๑๘) ๑๙) ๒๐)
- (๔) กรณีผู้ซื้อเป็นบุคคลปัญญาอ่อนหรือมีสติปัญญาบกพร่องในการอ่านและเขียนตามข้อ ๑.๒ หากปัญญาอ่อนอ่านหนังสือไม่ออกตามข้อ ๑.๒ โดยไม่ต้องขอการยินยอมในข้อ ๕ ข้อ ๕ และข้อ ๖
- (๕) ชื่อผู้ประกัน
- (๖) ชื่อหน้าสำนักงานราชการของหน่วยงานราชการของส่วนท้องถิ่น หรือผู้ที่ไม่ใช่แบบข้างบน (ส่วน นายอำเภอ/เจ้าพนักงานบังคับคดี/กรมการปกครองส่วนท้องถิ่น หรือนายทะเบียน/ กงนิลคนางค์ ฯลฯ หรือผู้ที่ไม่ใช่แบบข้างบน)

แบบฟอร์มหนังสือสัญญาเช่าประกัน

เขียนที่ _____

วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

ข้าพเจ้า _____ (๑) _____ อายุ _____ ปี อาชีพ _____

ตำแหน่ง _____ สังกัด _____

อัตราเงินเดือน _____ บาท อยู่บ้านเลขที่ _____ ถนน _____ ตำบล/แขวง _____

อำเภอ/เขต _____ จังหวัด _____

ขอทำหนังสือสัญญาเช่าประกันให้ไว้ต่อ _____ (๒) _____ เพื่อเป็นหลักฐานดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ตามที่ _____ (๑) _____ ได้ขอรับ _____ (๑) _____ โดยทำหนังสือสัญญาเช่า

ใช้เงินคืนฉบับลงวันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____ ไว้ต่อ _____ (๒) _____ เพื่อประกันการขอรับเงิน

_____ (๑) _____ ข้าพเจ้ายินยอมเช่าประกันภายในวงเงิน _____ บาท (๑)

ข้อ ๒ ข้าพเจ้าทราบข้อผูกพันตามหนังสือสัญญาการใช้เงินคืนของ _____ (๑) _____

โดยตลอดแล้ว ข้าพเจ้ายินยอมผูกพันตนเป็นผู้เช่าประกันการปฏิบัติตามหนังสือสัญญาการใช้เงินคืนนั้น

ข้อ ๓ หาก _____ (๑) _____ ไม่ปฏิบัติตามสัญญาไม่ชำระหนี้หรือผิดนัด _____

(๑) _____ ได้แจ้งความไม่ให้ข้าพเจ้าทราบ ข้าพเจ้ายินยอมรับผิดชอบหนี้ร่วมกับส่วนเงินหลายต่างๆ จากหนี้

ดังกล่าวแทน _____ (๑) _____ ภายในวงเงินค้ำประกันทันที โดยมีพักใช้สิทธิของคู่เช่าประกัน

ตามมาตรา ๖๑๘, ๖๑๙ และมาตรา ๖๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์อันตราไว้ใน

ข้อ ๔ ข้าพเจ้ายินยอมผูกพันว่า ข้าพเจ้าไม่หลุดพ้นจากความรับผิดชอบสัญญาเงิน จนกว่าผู้นั้นได้

สัญญาการใช้เงินคืนจะรับคืนไปและจะไม่พักถอนการค้ำประกันตลอดระยะเวลาที่ _____ (๑) _____

ต้องรับผิดชอบต่อคู่เช่าหนังสือสัญญาการใช้เงินคืน

ข้อ ๕ หาก _____ (๑) _____ ตกเป็นบุคคลล้มละลาย หรือขาด หรือกลายเป็นบุคคล

ไร้ความสามารถ หรือขาดอายุ หรือไม่เสียจากอื่นที่อยู่โดยมิได้แจ้งไว้ _____ (๑) _____ ทราบ หรือด้วยเหตุอื่นใด

อันทำให้ _____ (๑) _____ ไม่สามารถชำระหนี้ตามหนังสือสัญญาการใช้เงินคืนได้ ข้าพเจ้ายินยอมให้

_____ (๑) _____ เรียกรับเงินที่ _____ (๑) _____ ค้ำชำระจากข้าพเจ้าภายในวงเงินที่ค้ำประกันได้

หนังสือสัญญาเช่าประกันฉบับนี้ทำไว้ ณ วันที่ระบุข้างต้น และข้าพเจ้าได้อ่านรายละเอียดเข้าใจ
ดีแล้ว จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน

ลงชื่อ _____ ผู้เช่าประกัน
(_____)

ลงชื่อ _____ ตามี/ภรรยา ผู้ให้ความยินยอม
(_____)

ลงชื่อ _____ พยาน
(_____)

ลงชื่อ _____ พยาน
(_____)

หมวดเลข

- (๑) ชื่อผู้ค้าประกัน
- (๒) ชื่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นว่าสังกัด (เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด/เทศบาล/เมืองพัทยา/องค์การบริหารส่วนตำบล)
- (๓) ชื่อผู้ขอรับบำนาญ/บำนาญ
- (๔) ระบุประเภทของเงินที่ขอรับ (บำนาญปกติ/บำนาญ/บำนาญรายเดือน)
- (๕) จำนวนเงินที่คำนวณซึ่งจะต้องไม่ต่ำกว่าจำนวนเงินบำนาญ หรือจำนวนเงินบำนาญ หรือบำนาญรายเดือน ถ้าเป็นจำนวนเงินบำนาญหรือบำนาญรายเดือน ให้คำนวณภายในระยะเวลา ๓ ปี

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๐)
พ.ศ. ๒๕๕๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๓
เจ้านิพนธ์ ๖๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย
แพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๓"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๘๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๖๘๑ ยี่ค้าประกันนั้นจะมีได้แก่เฉพาะเพื่อหนี้นับสนมบูรณ์

หนี้นับสนมบูรณ์หรือหนี้นับเงินจะประกันไว้เพื่อเหตุการณซึ่งหนี้นับอาจเป็นผลได้จริงก็ประกันได้
แต่ต้องระบุวัตถุประสงค์ในการก่อหนี้รายที่ค้าประกัน ลักษณะของหนี้นับ จำนวนเงินสูงสุดที่ค้าประกัน
และระยะเวลาในการก่อหนี้ที่จะค้าประกัน เว้นแต่เป็นการค้าประกันเพื่อกิจการเนื่องกันไปหลายคราว
ตามมาตรา ๖๗๙ จะไม่ระบุระยะเวลาทั้งกล่าวก็ได้"

สัญญาค่าประกันต้องระบุหนี้หรือสัญญาที่ค่าประกันไว้โดยชัดเจน และผู้ค้ำประกันย่อมรับผิดชอบเฉพาะหนี้หรือสัญญาที่ระบุไว้เท่านั้น

หนี้อันเกิดแต่สัญญาซึ่งไม่ถูกพินสุกหนี้เพราะทำด้วยความสำคัญผิดหรือเพราะเป็นผู้ไร้ความสามารถนั้นก็อาจจะมีประกันอย่างสมบูรณ์ได้ ถ้าหากว่าผู้ค้ำประกันรู้เหตุสำคัญผิดหรือไร้ความสามารถนั้นในขณะที่เข้าทำสัญญาผูกพันตน"

มาตรา ๔ ให้เพิ่มข้อความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๘๓/๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

"มาตรา ๖๘๓/๓ ข้อตกลงใดที่กำหนดให้ผู้ค้ำประกันต้องรับผิดชอบอย่างเดียวกับลูกหนี้ร่วมหรือในฐานะเป็นลูกหนี้ร่วม ข้อตกลงนั้นเป็นโมฆะ"

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๘๕/๓ ของหมวด ๓ บทเปิดเสร็จทั่วไปของลักษณะ ๑๓ ค้ำประกัน ของบรรพ ๓ เอกเทศสัญญา แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

"มาตรา ๖๘๕/๓ บรรดาข้อตกลงเกี่ยวกับการค้ำประกันที่แตกต่างไปจากมาตรา ๖๘๑ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาตรา ๖๘๕ มาตรา ๖๘๘ และมาตรา ๖๘๗ เป็นโมฆะ"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๘๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๖๘๖ เมื่อลูกหนี้ผิดนัด ให้เจ้าหนี้นี้นับหนึ่งสัปดาห์ก่อนไปแจ้งผู้ค้ำประกันภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ถูกหนี้ผิดนัด และไม่ว่ากรณีจะเป็นประการใดเจ้าหนี้นี้จะเรียกให้ผู้ค้ำประกันชำระหนี้ก่อนที่หนึ่งสัปดาห์ออกกล่าวจะไปถึงผู้ค้ำประกันไม่ได้ แต่ไม่ตัดสิทธิผู้ค้ำประกันที่จะชำระหนี้เมื่อหนี้ถึงกำหนดชำระ

ในการนี้ที่เจ้าหนี้นี้ได้มีหนึ่งสัปดาห์ก่อนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ค้ำประกันหลุดพ้นจากความรับผิดในดอกเบี้ยนและค่าสินไหมทดแทน ตลอดจนค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้ในบรรดาที่เกิดขึ้นภายหลังจากพ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง

เมื่อเจ้าหนี้นี้มีสิทธิเรียกให้ผู้ค้ำประกันชำระหนี้หรือผู้ค้ำประกันมีสิทธิชำระหนี้ได้ตามวรรคหนึ่ง ผู้ค้ำประกันอาจชำระหนี้ทั้งหมดหรือใช้สิทธิชำระหนี้ตามเงื่อนไขและวิธีการในการชำระหนี้ที่ลูกหนี้มีอยู่กับเจ้าหนี้นี้ก่อนการผิดนัดชำระหนี้ ทั้งนี้ เฉพาะในส่วนที่ตนต้องรับผิดชอบก็ได้ และให้นำความในมาตรา ๗๐๑ วรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในระหว่างที่ผู้ค้ำประกันชำระหนี้ตามเงื่อนไขและวิธีการในการชำระหนี้ของลูกหนี้ตามวรรคสาม เจ้าหนี้นี้จะเรียกดอกเบี้ยเพิ่มขึ้นเพราะเหตุที่ลูกหนี้ผิดนัดในระหว่างนั้นไม่ได้

การชำระหนี้ของผู้ค้ำประกันตามกฎหมายนี้ ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของผู้ค้ำประกันตามมาตรา ๖๘๖"

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๙๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๖๓๑ ในกรณีที่เจ้าหนี้กระทำการใด ๆ อันมีผลเป็นการลดจำนวนหนี้ที่มีการค้ำประกัน รวมทั้งดอกเบี้ย ค่าสินไหมทดแทน หรือค่าการระงับข้อพิพาทอื่นเป็นรูปการล้มล้างหนี้รายวัน ถ้าลูกหนี้ได้ชำระหนี้ตามที่ได้ออกแล้วก็ดี ลูกหนี้ชำระหนี้ตามที่ได้ออกดังกล่าวไม่ครบถ้วนแต่ผู้ค้ำประกันได้ชำระหนี้ส่วนที่เหลือเป็นแล้วก็ดี ลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ตามที่ได้ออกดังกล่าวแต่ผู้ค้ำประกันได้ชำระหนี้ตามที่ได้ออกนั้นแล้วก็ดี ทั้งนี้ไม่ว่าจะล่วงเลยกำหนดเวลาชำระหนี้ตามที่ได้ออกดังกล่าวแล้วหรือไม่ก็ตาม ให้ผู้ค้ำประกันเป็นอันหลุดพ้นจากการค้ำประกัน

ข้อตกลงอื่นที่มีผลเป็นการเพิ่มภาระแก่ผู้ค้ำประกันให้มากกว่าที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง ข้อตกลงนั้นเป็นโมฆะ"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๐๐ ถ้าค้ำประกันหนี้อื่นจะต้องชำระ ณ เวลาที่กำหนดแน่นอนและเจ้าหนี้อยู่ก่อนเวลาให้แก่ลูกหนี้ ผู้ค้ำประกันย่อมหลุดพ้นจากความรับผิด เว้นแต่ผู้ค้ำประกันจะได้ตกลงตัวลงในกำหนดเวลานั้น

ข้อตกลงที่ผู้ค้ำประกันทำไว้ล่วงหน้าก่อนเจ้าหนี้อ่อนเวลาอันมีผลเป็นการยินยอมให้เจ้าหนี้อ่อนเวลา ข้อตกลงนั้นใช้บังคับมิได้"

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๑๔/๑ ของหมวด ๓ บทเปิดเสรีจทั่วไปของลักษณะ ๑๒ จำนวน ของบรรพ ๓ เอกเทศสัญญา แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

"มาตรา ๓๑๔/๑ บรรดาข้อตกลงเกี่ยวกับการจำนองที่แตกต่างไปจากมาตรา ๓๑๔ มาตรา ๓๑๕ และมาตรา ๓๑๕ เป็นโมฆะ"

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๑๗ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖๓๑ มาตรา ๖๓๗ มาตรา ๓๐๐ และมาตรา ๓๑๑ มาใช้บังคับกับกรณีทีบุคคลจำนองทรัพย์สินเพื่อประกันหนี้อันบุคคลอื่นจะต้องชำระด้วยโดยอนุโลม"

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๑๗/๑ ของหมวด ๓ สิทธิและหน้าที่ของผู้จำนองและผู้จำนอง ของลักษณะ ๑๒ จำนวน ของบรรพ ๓ เอกเทศสัญญา แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

"มาตรา ๓๑๗/๑ ไม่ว่ากรณีจะเป็นประการใด ผู้จำนองซึ่งจำนองทรัพย์สินของตนไว้เพื่อประกันหนี้อันบุคคลอื่นจะต้องชำระ ไม่ต้องรับผิดในหนี้ซึ่งเป็นราคาทรัพย์สินที่จำนองในเวลาที่บังคับจำนองหรือเอาทรัพย์สินจำนองหลุด

ข้อตกลงอื่นอันมีผลให้ผู้จำนองรับผิดเกินที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง หรือให้ผู้จำนองรับผิดอย่างผู้ค้ำประกัน ข้อตกลงนั้นเป็นโมฆะ ทั้งนี้ ไม่ว่าข้อตกลงนั้นจะมีอยู่ในสัญญาจำนองหรือทำเป็นข้อตกลงต่างหาก"

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๒๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๒๘ เมื่อจะบังคับจำนองนั้น ผู้รับจำนองต้องมีหนังสือบอกกล่าวไปยังลูกหนี้ก่อนว่า ให้ชำระหนี้ภายในเวลาอันสมควรซึ่งต้องไม่น้อยกว่าหกสิบวันนับแต่วันที่ถูกหนี้ได้รับคำบอกกล่าวนั้น ถ้าไม่ส่งลูกหนี้จะเสียบัญชีนิติกรรมคำบอกกล่าว ผู้รับจำนองจะต้องยื่นคำขอศาลเพื่อให้พิพากษาสั่งให้มีสิทธิยึดสินซึ่งจำนองและให้ขายทอดตลาดก็ได้

ในการมีสาระควรคดีนี้ ถ้าเป็นการมีผู้จำนองซึ่งจำนองทรัพย์สินของตนไว้เพื่อประกันหนี้สินบุคคลอื่นต้องชำระ ผู้รับจำนองต้องส่งหนังสือบอกกล่าวถึงกล่าวให้ผู้จำนองทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งหนังสือแจ้งให้ลูกหนี้ทราบ ถ้าผู้รับจำนองไม่ได้ดำเนินการภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ผู้จำนองเห็นว่านับทุกหนี้จากความรับผิดในดอกเบี้ยและค่าสินไหมทดแทนซึ่งลูกหนี้ค้างชำระ ตลอดจนสามารถคิดพินฮั่นเป็นอุปการณแห่งหนี้รายนี้บรรเทาที่เกิดขึ้นนับแต่วันที่ยังกำหนดเวลาสิบห้าวันดังกล่าว"

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๒๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๒๙ ในการบังคับจำนองตามมาตรา ๓๒๘ ถ้าไม่มีการจำนองรายอื่นหรือบุริมสิทธิอื่นอันได้จดทะเบียนไว้เหนือทรัพย์สินอันเดียวกันนี้ ผู้รับจำนองจะต้องยื่นคำขอศาลเพื่อเรียกเอาทรัพย์สินจำนองลูกภายในบังคับแห่งเงื่อนไขซึ่งจะกล่าวต่อไปนี้แทนการขายทอดตลาดก็ได้

- (๑) ลูกหนี้ได้ขาดส่งดอกเบี้ยมาเป็นเวลานานถึงห้าปี และ
- (๒) ผู้รับจำนองแสดงให้เห็นที่พอใจแก่ศาลว่าราคาทรัพย์สินนั้นน้อยกว่าจำนวนเงินต้นค้างชำระ"

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๒๙/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

"มาตรา ๓๒๙/๑ เวลาใด ๆ หลังจากหนี้ถึงกำหนดชำระ ถ้าไม่มีการจำนองรายอื่นหรือบุริมสิทธิอื่นอันได้จดทะเบียนไว้เหนือทรัพย์สินอันเดียวกันนี้ ผู้จำนองมีสิทธิแจ้งเป็นหนังสือไปยังผู้รับจำนองเพื่อให้ผู้รับจำนองดำเนินการให้มีการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่จำนองโดยไม่ต้องยื่นคำขอศาล โดยผู้รับจำนองต้องดำเนินการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่จำนองภายในเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งนี้ ทั้งนี้ ให้ถือว่าหนังสือแจ้งของผู้จำนองเป็นหนังสือยินยอมให้ขายทอดตลาด

ในการมีที่ผู้รับจำนองไม่ได้ดำเนินการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่จำนองภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้ผู้จำนองพ้นจากความรับผิดในดอกเบี้ยและค่าสินไหมทดแทนซึ่งลูกหนี้ค้างชำระ ตลอดจนสามารถคิดพินฮั่นเป็นอุปการณแห่งหนี้รายนี้บรรเทาที่เกิดขึ้นภายในเวลาที่กำหนดเวลาดังกล่าว

เมื่อผู้รับจำนองขายทอดตลาดทรัพย์สินที่จำนองได้เป็นสุทธิจำนวนเท่าใด ผู้รับจำนองต้องชำระค่าธรรมเนียมและอุปการณให้แก่เจ้าหนี้ไป ถ้ายังมีเงินเหลือก็ต้องส่งคืนให้แก่ผู้จำนอง หรือแก่บุคคลผู้ควรจะได้เงินนั้น

แต่ถ้าได้เงินน้อยกว่าจำนวนที่ค้างชำระ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๓๓ และในกรณีที่มีผู้จ้างง
เป็นบุคคลซึ่งจ้างงาทर्फยสินค้าเพื่อประกันหนี้อื่นบุคคลอื่นจะต้องชำระ ผู้จ้างงยอมรับผิดเพียงเท่าที่
มาตรา ๓๒๗/๑ กำหนดไว้”

มาตรา ๑๕ โยยกเลิกความในมาตรา ๓๒๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๒๕ เมื่อผู้รับจ้างงของคนใดจะบังคับจ้างงของเขาแก่ผู้รับโอนทรัพย์สินซึ่งจ้างง
ผู้รับจ้างงต้องมีจดหมายออกกล่าวแก่ผู้รับโอนล่วงหน้าเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหกสิบวันก่อน
จึงจะบังคับจ้างงได้”

มาตรา ๑๖ โยยกเลิกความในมาตรา ๓๒๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๒๗ ผู้รับโอนจะได้ถอนจ้างงเมื่อใดก็ได้ แต่ถ้าผู้รับจ้างงได้บอกกล่าวว่าจะบังคับจ้างง
ผู้รับโอนต้องได้ถอนจ้างงภายในหกสิบวันนับแต่วันรับคำบอกกล่าว”

มาตรา ๑๗ โยยกเลิกความในมาตรา ๓๒๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๒๕ ยินจ้างงย่นระยะเวลาสั้นไป

- (๑) เมื่อหนี้ที่ประกันจะรับสั้นไปด้วยเหตุประการอื่นโดยมิใช่เหตุอายุความ
- (๒) เมื่อปลดจ้างงให้แก่ผู้จ้างงด้วยหนังสือเป็นสำคัญ
- (๓) เมื่อผู้จ้างงหลุดพ้น
- (๔) เมื่อถอนจ้างง

(๕) เมื่อขายทอดตลาดทรัพย์สินซึ่งจ้างงตามคำสั่งศาลอันเนื่องมาจากการบังคับจ้างง
หรือถอนจ้างง หรือเมื่อมีการขายทอดตลาดทรัพย์สินตามมาตรา ๓๒๘/๑

(๖) เมื่ออาทรัพย์สินซึ่งจ้างงมีหลุด”

มาตรา ๑๘ บทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้ไม่กระทบกระเทือนถึงสัญญาที่ได้ทำไว้ก่อนวันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่กรณีที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่ลูกหนี้มีหนี้ครบถ้วนแล้วที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ สิทธิและหน้าที่ของเจ้าหนี้
และผู้ค้ำประกัน ให้เป็นไปตามมาตรา ๖๘๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่เจ้าหนีกระทำการใด ๆ นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยินยอม
เป็นการลดจำนวนหนี้ที่มีการค้ำประกัน รวมทั้งดอกเบี้ย ค่าสินไหมทดแทน หรือค่าภาระติดพันอื่นเป็น
อุปกรณณ์แห่งหนี้รายนั้น ให้ผู้ค้ำประกันเป็นอันหลุดพ้นจากการค้ำประกันตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ใน
มาตรา ๖๓๓ วรรคหนึ่งแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๑ บทบัญญัติตามมาตรา ๓๑๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้กับสัญญาจำนวนที่ยังมีผลบังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับด้วย

มาตรา ๒๒ บทบัญญัติตามมาตรา ๓๒๘ และมาตรา ๓๓๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับกับการบังคับจำนองที่ทำขึ้นนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับด้วย

มาตรา ๒๓ บทบัญญัติตามมาตรา ๓๓๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับกับกรณีที่ได้รับโอนค้ำประกันการได้ถอนจำนองเมื่อมีการบอกกล่าวบังคับจำนองตามมาตรา ๓๓๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่บทบัญญัติของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันยังไม่เพียงพอที่จะคุ้มครองสิทธิและให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ค้าประกันและผู้จำนองซึ่งมีเชื่อกฎหนี้ขึ้นต้น แต่เป็นเพื่อบุคคลภายนอกที่ยอมผูกพันตนคือเจ้าหนี้ในการที่จะชำระหนี้แทนลูกหนี้เท่านั้น โดยข้อเท็จจริงในทางปฏิบัติปรากฏว่าเจ้าหนี้ส่วนใหญ่ซึ่งเป็นสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการอาชีพให้กู้ยืม มีฐานะยากลำบากต่อรองที่สูงกว่าหรือความได้เปรียบในทางการเงินค่าทอนซึ่งตกของอันเป็นการยกเว้นสิทธิของผู้ค้าประกันหรือผู้จำนองตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ หรือให้เจ้าประกันหรือผู้จำนองต้องรับผิดชอบเป็นลูกหนี้ขึ้นต้น กรณีซึ่งส่งผลให้ผู้ค้าประกันหรือผู้จำนองซึ่งเป็นประชาชนทั่วไปไม่ได้รับความคุ้มครองตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย รวมทั้งยังกลายเป็นผู้ถูกฟ้องล้มละลายเป็นจำนวนมาก ดังนั้น เพื่อสร้างความเป็นธรรมให้แก่ผู้ค้าประกันและผู้จำนอง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ มท ๐๕๐๖.๕/ ๖ ๕๕๐๗๓

กระทรวงศึกษาธิการ
ถนนสีป่อเต็กตึ๊ง กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐

๒๓ กันยายน ๒๕๕๘

เรื่อง แนวทางการเรียกคืนเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ข.ค.บ.) ซึ่งผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทได้รับไปเกินสิทธิ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงการคลัง ส่วนที่ตลคที่ กค ๐๕๐๖.๕/๖ ๖๒ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘

ตามที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๕ ข้อ ๕ กำหนดว่า "ผู้ได้รับหรือผู้มีสิทธิได้รับบำนาญ ไม่มีสิทธิได้รับ ข.ค.บ. ตามข้อ ๓ หรือข้อ ๔ ถ้าเข้ารับราชการหรือกลับเข้ารับราชการหรือเข้าทำงานหรือกลับเข้าทำงานซึ่งเกิดราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น" ดังนั้นกรณีผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทที่มีสถานะเป็นข้าราชการหรือถูกจ้างประจำของส่วนราชการ จึงไม่มีสิทธิได้รับ ข.ค.บ. ตามระเบียบดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการจ่ายเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญ พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๕ นั้น

เพื่อให้การดำเนินการเรียกคืนเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ข.ค.บ.) ของผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทที่ได้รับไปเกินสิทธิเนื่องจากมีสถานะเป็นข้าราชการหรือถูกจ้างประจำของส่วนราชการเป็นไปโดยถูกต้องตามระเบียบมา ดังกล่าวและเป็นไปตามแนวทางการปฏิบัติ เช่นเดียวที่กระทรวงการคลังกำหนด จึงให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตรวจสอบสถานะของผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาททุกราย และหากปรากฏพบว่ามีการเบิกจ่าย ข.ค.บ. เกินสิทธิไปโดยองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีได้ดำเนินการเรียกคืน ข.ค.บ. เกินสิทธิหรืออยู่ระหว่างดำเนินการเรียกคืน ข.ค.บ. เกินสิทธิจากผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาท ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาดำเนินการตามแนวทางการปฏิบัติตามที่กระทรวงการคลัง ส่วนที่ตลค ที่ กค ๐๕๐๖.๕/๖ ๖๒ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เรื่อง แนวทางการเรียกเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ข.ค.บ.) ซึ่งผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทได้รับไปเกินสิทธิส่งคืนคลัง โดยอนุโลม รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อแจ้งสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิจิตร ธรรมรงค์)
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
โทรศัพท์ ๐ ๒๖๕๓ ๕๐๖๙ ถึง ๐๒๖-๕๕๐
โทรสาร ๐ ๒๖๕๓ ๕๐๖๙

ด่วนที่สุด
ที่ กค ๐๕๑๐.๒/ว. ๒๓

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
เลขที่ 44295
วันที่ 13 ก.ค. 2558
กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
ถนนพญาไท ๒ พญาไท กรุงเทพฯ 10500

กค ๑๑๒๒๒ ๒๕๕๘

เรื่อง แนวทางการเรียกเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดป่าอายุ (ข.ค.บ.) ซึ่งผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทที่ได้รับไปเกินสิทธิสงเคราะห์

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๕๑.๒/ว. ๘๓ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๗

ที่ กค ๑๑๒๒๒
๒๕๕๘
วันที่ ๑๓ ก.ค. ๒๕๕๘

ตามที่กระทรวงการคลังโดยกรมบัญชีกลางได้ตรวจขอข้อมูลการเบิกจ่ายเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดป่าอายุ (ข.ค.บ.) ในรอบงบประมาณปีงบประมาณแล้วพบว่า มีผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทที่มีสถานะเป็นข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับ ข.ค.บ. ตามพระราชกฤษฎีกาเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดป่าอายุ พ.ศ. ๒๕๑๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไปเกินสิทธิหรือโดยไม่มีสิทธิ จึงได้ส่งข่าว ข.ค.บ. ในกรณีดังกล่าว และให้ส่วนราชการผู้เบิกแจ้งให้ผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาท คือ ข.ค.บ. ที่ได้รับไปเกินสิทธิหรือโดยไม่มีสิทธิแก่ทางราชการ พร้อมที่ได้กำหนดแนวทางในการผ่อนชำระหนี้กรณีไม่สามารถ คือ ข.ค.บ. ได้ทั้งจำนวนตามหนังสือที่อ้างถึง นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า กรณีปัญหาของผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทที่ได้รับ ข.ค.บ. ไปเกินสิทธิหรือได้รับไปโดยไม่มีสิทธิแล้วต้องมีการเรียกเงินสงเคราะห์ดังกล่าว เกิดขึ้นเนื่องจากหลายสาเหตุด้วยกัน การเรียกให้ผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทต้องคืน ข.ค.บ. ที่ได้รับไปเกินสิทธิหรือโดยไม่มีสิทธิทั้งจำนวน โดยมิได้รับสิ่งตอบแทนจึงได้สรุปกันว่า การได้รับ ข.ค.บ. ไปเกินสิทธิหรือโดยไม่มีสิทธินั้นเกิดจากสาเหตุใด และความสุจริตของผู้รับ ข.ค.บ. มีมากน้อยเพียงใดแล้ว อาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมขึ้นได้ ประกอบกับในการเรียกคืน ข.ค.บ. จากผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาท ซึ่งส่วนราชการอยู่ระหว่างฟ้องร้องดำเนินคดีต่อศาลยุติธรรม ในบางคดีได้มีการโต้แย้งเกี่ยวกับเขตอำนาจศาล และได้ทำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล ให้คดีชนนีอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองแล้วนั้น เพื่อให้การดำเนินการเรียกคืน ข.ค.บ. เป็นไปโดยถูกต้อง เป็นธรรม และชอบด้วยพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๑๗ ในการเรียกคืน ข.ค.บ. จากผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทดังกล่าว ขอให้ส่วนราชการพิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๑๗ กล่าวคือ การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งเป็นการให้เงิน หรือให้ทรัพย์สิน หรือให้ประโยชน์ที่อาจแบ่งแยกได้ ให้คำวินิจฉัยความเท็จโดยสุจริตของผู้รับประโยชน์ในความคงอยู่ของคำสั่งทางปกครองนั้นกับประโยชน์สาธารณะประกอบกัน และในกรณีที่เกิดถอนโดยให้มีผลย้อนหลัง การคืนเงิน หรือทรัพย์สิน หรือประโยชน์ที่ผู้รับคำสั่งทางปกครองได้ไม่ ให้ผ่านทนายผู้รับว่าด้วยลายมือก็ได้ ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยหากผู้รับประโยชน์ได้รับเงินเป็นจำนวนหนึ่ง ให้โดยไม่สุจริตแล้ว ก็ต้องคืนเงินที่ได้รับไว้ทั้งจำนวน แต่หากได้รับไว้โดยสุจริตแล้ว ก็ต้องคืนตามสมควรได้เพื่อส่วนที่อันมีอยู่ในขณะเมื่อเรียกคืน ตามบทบัญญัติมาตรา ๔๑๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ทั้งนี้ เมื่อส่วนราชการพิจารณาดำเนินการแล้วแล้วให้มีปฏิบัติ ดังนี้

๓. กรณีที่ผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทซึ่งได้รับ ช.ค.บ. เป็นสิทธิไปโดยสุจริต ได้ยอมรับสภาพหนี้และนำเงินมาคืนแก่ทางราชการแล้วทั้งจำนวน ให้ถือว่า เงินที่ได้คืนแก่ทางราชการทั้งจำนวนแล้วนับเป็น ช.ค.บ. เป็นสิทธิซึ่งผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทเหลืออยู่ในขณะที่ถูกส่วนราชการเรียกคืน

๒. กรณีที่ผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทซึ่งได้รับ ช.ค.บ. เป็นสิทธิไปโดยสุจริต ได้ยอมรับสภาพหนี้และอยู่ระหว่างผ่อนชำระตามนัดหนึ่งคือกระทรวงการคลัง ส่วนที่สุด ที่ กค ๐๘๓๐.๒/ว ๘๓ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ ให้ถือว่า เงินที่ได้ผ่อนชำระคืนแก่ทางราชการไปแล้วนับเป็น ช.ค.บ. เป็นสิทธิ ซึ่งผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทเหลืออยู่ในขณะที่ถูกส่วนราชการเรียกคืน และให้ผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทหลุดพ้นจากภาระการผ่อนชำระหนี้ นับแต่วันที่ส่วนราชการได้มีผลการพิจารณา

๓. กรณีที่ผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทซึ่งได้รับ ช.ค.บ. เป็นสิทธิไปโดยสุจริต ยังไม่ได้คืนเงินตามจำนวน ช.ค.บ. ที่ได้รับไปเป็นสิทธิแก่ทางราชการ ให้ส่วนราชการพิจารณาดำเนินการเรียกคืน ช.ค.บ. เป็นสิทธิจากผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทเพียงเท่าที่ยังเหลืออยู่ในขณะที่ได้เรียกคืน หากไม่มีเหลืออยู่ในขณะที่ได้เรียกคืน ก็ให้ยุติการเรียกคืน ช.ค.บ. เป็นสิทธิจากผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาท

๔. กรณีที่ส่วนราชการอยู่ระหว่างดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลเพื่อเรียกคืน ช.ค.บ. เป็นสิทธิจากผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาท หากผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทได้รับ ช.ค.บ. เป็นสิทธิไปโดยสุจริต ก็ให้ส่วนราชการพิจารณาดำเนินการเรียกคืน ช.ค.บ. เป็นสิทธิจากผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทเพียงเท่าที่ยังเหลืออยู่ในขณะที่ได้เรียกคืน หากไม่มีเหลืออยู่ในขณะที่ได้เรียกคืน ก็ให้ยุติการดำเนินการทางคดีเพื่อเรียกคืน ช.ค.บ. เป็นสิทธิจากผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาท

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอให้หน่วยงานในสังกัดถือเป็นแนวทางการปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นารองวิท จิตจตุรกุล)

รองปลัดกระทรวงการคลัง

สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง

ปฎิบัติราชการแทน ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

สำนักกฎหมาย

โทร. ๐ ๒๕๖๒ ๓๖๖๒

โทรสาร ๐ ๒๕๖๒ ๓๖๖๒

ด่วนที่สุด

ที่ กค ๐๘๐๖๔/ว ๔๒๖

กรมบัญชีกลาง

ถนนพหลโยธิน ๖ ถนน พ.ศ. ๑๐๕๐๐

๓ ตุลาคม ๒๕๕๘

เพื่อ การจ่ายเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ (ช.ค.บ.) สำหรับผู้ที่แสดงความประสงค์ขอกลับไป
ใช้สิทธิรับบำนาญตามพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๑๔

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ตามที่ผู้รับบำนาญซึ่งใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติการกลับไปใช้สิทธิในบำนาญข้าราชการตามพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๑๔ พ.ศ. ๒๕๑๗ จำนวนมากขอขอยกฐานะว่าเมื่อรับบำนาญ
เบ็ดเสร็จจากบำนาญ กบช. (ตามพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๑๔) เป็นบำนาญ
ตามพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๑๔ แล้ว จะมีการคำนวณเงินช่วยเหลือค่าครองชีพ
ผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ (ช.ค.บ.) ยึดเกณฑ์ตามกฎหมายบำนาญที่เบ็ดเสร็จไปหรือไม่ นั้น

กรมบัญชีกลางขอเรียนว่า พระราชบัญญัติการกลับไปใช้สิทธิในบำนาญข้าราชการ
ตามพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๑๔ พ.ศ. ๒๕๑๗ มาตรา ๑๓ กำหนดให้ผู้กลับไปใช้สิทธิ
ในบำนาญที่ค้างคือนั้นขอขมย เงินประเดิม เงินชดเชย และผลประโยชน์ตอบแทนเงินค้ำประกัน รวมทั้งเงินบำนาญ
ที่ได้รับหรือสิ่งได้รับตามพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๑๔ โดยวิธีการหักลบชดเชยกับ
กับเงินบำนาญที่เพิ่งได้รับตามพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๑๔ ตั้งแต่วันออกจากราชการ
จนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ ซึ่งการหักลบชดเชยดังกล่าวมิได้มีบทบัญญัติให้คำนวณรวมไปถึง ช.ค.บ.
ที่เป็นสวัสดิการของทางราชการเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ผู้รับบำนาญเนื่องจากภาวะการครองชีพที่สูงขึ้น
ให้สามารถดำรงชีพได้ในขณะนั้น ซึ่งการช่วยเหลือดังกล่าวก็ได้เสร็จสิ้นไปแล้วไม่เกี่ยวข้องกันแต่อย่างใด
และกรณีได้รับ ช.ค.บ. ของผู้กลับไปใช้สิทธินั้นถือเป็นไปโดยอัตโนมัติตามกฎหมายกำหนดไว้โดยชัดแจ้ง ดังนั้น บำนาญ
และ ช.ค.บ. จึงเป็นคนละเรื่องกัน ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และในการ
ประสานสัมพันธ์ข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณาของผู้กลับไปใช้สิทธิ ได้มีการแจ้งให้ทราบถึงสิทธิที่จะได้รับ
เมื่อขอกลับไปรับบำนาญตามพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๑๔ ดังแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาเป็นต้นขอให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวอรุณ ไข่มุกข์)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมบัญชีกลาง

สำนักกฎหมาย

โทร. ๐ ๒๕๖๒ ๙๖๖๔

โทรสาร ๐ ๒๕๖๒ ๙๖๖๒

ที่ นท ๐๘๐๘.๘/๖ ๒๐

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนศรราชสีห์ เขตคูเมือง โทร ๑๐๓๐๐

☞ มกราคม ๒๕๕๙

เรื่อง การจ่ายเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) สำหรับผู้ที่แสดงความประสงค์ขอกลับไปใช้สิทธิรับบำนาญตามพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ส่วนที่ นท ๐๘๐๘.๘/๖ ๒๐๓๐ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมบัญชีกลาง ส่วนที่ นท ๐๘๐๘.๘/๖ ๘๗๓ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๘

ตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้แจ้งชักชวนขึ้นตอนการดำเนินการกรณีผู้รับบำนาญที่มีการจ่ายโอนภารกิจไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ที่ประสงค์ขึ้น band พร้อมทั้งหลักเกณฑ์ และวิธีแสดงความประสงค์ขอใช้สิทธิรับบำนาญตามพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ เพื่อทราบและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง นั้น

กรณีผู้รับบำนาญซึ่งใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติการกลับไปใช้สิทธิในบำนาญข้าราชการตามพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ พ.ศ. ๒๕๓๗ เมื่อบำนาญเปลี่ยนจากบำนาญ กบช. (ตามพระราชบัญญัติกองทุนบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๔) เป็นบำนาญตามพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ แล้ว จะมีการคำนวณเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) ย้อนหลังตามฐานบำนาญที่เปลี่ยนไปหรือไม่ นั้น กรมบัญชีกลางชี้แจงว่าพระราชบัญญัติการกลับไปใช้สิทธิในบำนาญข้าราชการตามพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๑๓ กำหนดให้ผู้กลับไปใช้สิทธิมีหน้าที่ต้องคืนเงินสมทบ เงินประเคน เงินชดเชย และผลประโยชน์ตอบแทนของเงินดังกล่าว รวมทั้งเงินบำนาญที่พึงได้ตามพระราชบัญญัติกองทุนบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๔ โดยวิธีหักกลบชดเชยกับเงินบำนาญที่พึงได้ตามพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ นับตั้งแต่วันออกราชการจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๘ ซึ่งการหักกลบชดเชยดังกล่าวมิได้มีบทบัญญัติให้คำนวณรวมไปถึง ช.ค.บ. ที่เป็นสวัสดิการของทางราชการเพื่อความช่วยเหลือแก่ผู้รับบำนาญเนื่องจากภาวะการครองชีพที่สูงขึ้นให้สามารถดำรงชีพได้ในขณะนั้น ซึ่งการช่วยเหลือดังกล่าวก็ได้เสร็จสิ้นไปแล้วและไม่เกี่ยวข้องกันแต่อย่างใด และการได้รับ ช.ค.บ. ของผู้กลับไปใช้สิทธินั้นย่อมเป็นไปตามกฎหมายกำหนดไว้ โดยเฉพาะ ดังนั้น บำนาญ และ ช.ค.บ. จึงเป็นคนละเรื่องกัน ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณาของผู้กลับไปใช้สิทธิได้มีการแจ้งให้ทราบถึงสิทธิที่จะได้รับเมื่อขอกลับไปรับบำนาญตามพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ด้วยแล้ว รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ดังนั้น กรณีการเบิกจ่ายเงิน ช.ค.บ.

ให้แก่ผู้รับบำนาญส่วนท้องถิ่นที่มีสิทธิรับบำนาญตามพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๔
และเป็นผู้ได้รับเงิน ช.ค.บ. อยู่ก่อนแล้ว จึงจะยังมีคงเบิกจ่ายในอัตราเดิมต่อไป

เงินโอนมาเพื่อไปรกรทรม และไปรคณจึงองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีปฏิปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุนgrid สุวันวิทย์การ)

รองอธิบดี วิชาการราชการมท

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น

ส่วนบำนาญกรมส่งเสริมการ

โทร ๐-๒๒๕๓-๕๐๖๕ PB ๕๐๓-๕๐๕

โทรสาร ๐-๒๒๕๓-๕๕๐๗

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๑๖๗๓

กระทรวงมหาดไทย
ถนนรัชฎาภิเศก ถนน ๑๐๒๐๐

๓ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการจ่ายเงินช่วยเหลือชั่วคราวของชีพผู้รับบำนาญราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.)

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๑๖๐๐ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๕

ตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือชักซ้อมแนวทางการจ่ายเงินช่วยเหลือชั่วคราวของชีพผู้รับบำนาญ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือชั่วคราวของชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๙ ซึ่งมีสาระสำคัญสรุปได้ว่า กรณีที่ผู้รับบำนาญเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ ให้เป็นหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นที่ผู้รับบำนาญออกจากราชการเป็นผู้เบิกจ่ายเงินช่วยเหลือชั่วคราวของชีพผู้รับบำนาญนั้น

เนื่องจากองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผู้รับบำนาญออกจากราชการบางแห่งไม่ถือปฏิบัติตามแนวทางการจ่ายเงินช่วยเหลือชั่วคราวของชีพผู้รับบำนาญตามข้างถึง อีกทั้งในบางองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการโยกย้ายบุคลากรที่รับผิดชอบไปอยู่หน่วยงานอื่น และบุคลากรที่เข้ารับตำแหน่งทดแทนขาดความรู้ความเข้าใจถึงแนวทางปฏิบัติ ประกอบกับได้มีการชักซ้อมแนวทางการจ่ายเงินช่วยเหลือชั่วคราวของชีพผู้รับบำนาญไว้เป็นเวลานานแล้ว ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการเบิกจ่ายเงินช่วยเหลือชั่วคราวของชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ชัดเจน รวดเร็ว ถูกต้อง ตามระเบียบกฎหมายและหนังสือสั่งการ สามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน และเป็นภาระงานความสะอาดให้แก่ผู้รับบำนาญที่ขอเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ กระทรวงมหาดไทยจึงกำหนดแนวทางปฏิบัติในการเบิกจ่ายเงินช่วยเหลือชั่วคราวของชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีผู้รับบำนาญออกจากราชการและมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือชั่วคราวของชีพผู้รับบำนาญ ให้ตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีไว้ในรายจ่ายงบกลาง ประเภทเงินช่วยเหลือชั่วคราวของชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) ตามหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ส่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๑๖๕๓ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๓ เรื่อง รูปแบบผลการจ่ายงบประเภทรายรับ - รายจ่าย งบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีที่ไม่ได้ตั้งงบประมาณรายจ่ายไว้ ให้จ่ายจากงบกลางประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพัน หรือโอนงบประมาณรายจ่ายมาตั้งจ่าย ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๑ และ ที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๒๖ แล้วแต่กรณี

๒. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีผู้รับบำนาญออกจากราชการและมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือชั่วคราวของชีพผู้รับบำนาญ ขอเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นมีหน้าที่เป็นผู้เบิกจ่ายเงินช่วยเหลือชั่วคราวของชีพผู้รับบำนาญให้กับผู้รับบำนาญ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยเหลือชั่วคราวของชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๔ โดยเบิกจ่ายให้กับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นให้พร้อมผู้รับบำนาญเป็นรายเดือน ตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติบำนาญผู้รับบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐

/ศ. องค์การ ...

๓. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีผู้รับบำนาญออกจากราชการและมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญ ขอเปลี่ยนแหล่งสถานที่รับบำนาญมาจากองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเดิม ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นใหม่มีเงินสะสมหรือเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญให้กับผู้รับบำนาญตามสิทธิที่ผู้รับบำนาญได้รับจากองค์กรก่อน โดยถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๓ ถึง ๒๖ มกราคม ๕๓

๔. ในกรณีที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นใหม่ได้มีเงินสะสมหรือเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญให้กับผู้รับบำนาญแล้ว ให้เงินที่ขอรับเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญที่ส่งต่อมายังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเดิมที่ผู้รับบำนาญออกจากราชการภายใน ๓๐ วัน และให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นใหม่ที่มีผู้รับบำนาญออกจากราชการในเบิกจ่ายเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญ และจัดส่งให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นใหม่ที่ได้รับต่อจากเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญไปก่อนแล้วภายใน ๓๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และขอแจ้งให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพิจิตรทราบและถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัดต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุชาติพงษ์ รุ่งเจริญ)
รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานผู้ว่าการกึ่งร่วมทุนและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักงานบริหารการคลังท้องถิ่น
โทร. ๐-๒๒๖๒-๖๒๖๑ ถึง ๖๒๖๒ - ๖๒๖๓
โทรสาร ๐-๒๒๖๒-๖๒๖๑

ที่ นท ๐๐๐๑๗/ว ๕๐

สำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต.
ถนนนครราชสีมา พนม ๕๐๑๐๐

๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ประกาศ ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. เรื่อง ประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจ่ายเงินช่วยเหลือ กรณีข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น ผู้รับบำนาญ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างซึ่งแก่ความตาย พ.ศ. ๒๕๖๐

เรียน ประธาน ก.จ.จ. ก.ท.จ. ก.อบต.จังหวัด ทุกจังหวัด และ ก.เมืองพิทยา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. ประกาศ ก.จ. เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจ่ายเงินช่วยเหลือ กรณีข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้รับบำนาญ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างซึ่งแก่ความตาย พ.ศ. ๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐
 ๒. ประกาศ ก.ท. เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจ่ายเงินช่วยเหลือ กรณีพนักงานเทศบาล ผู้รับบำนาญ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างซึ่งแก่ความตาย พ.ศ. ๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐
 ๓. ประกาศ ก.อบต. เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจ่ายเงินช่วยเหลือ กรณีพนักงานส่วนตำบล ผู้รับบำนาญ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างซึ่งแก่ความตาย พ.ศ. ๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

ด้วยคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ก.จ.) คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล (ก.ท.) และคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล (ก.อบต.) ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๐ ได้มีมติให้ประกาศ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจ่ายเงินช่วยเหลือ กรณีข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น ผู้รับบำนาญ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างซึ่งแก่ความตาย พ.ศ. ๒๕๖๐ รายละเอียดตามที่ส่งมาพร้อมนี้

สำนักงาน ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. พิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปตามกฎหมายที่กำหนด จึงขอให้ ก.จ.จ. ก.ท.จ. ก.อบต.จังหวัด และ ก.เมืองพิทยา ดำเนินการ ดังนี้

๑. จัดทำประกาศหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการ ลูกจ้างประจำและพนักงานจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับประกาศ ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจ่ายเงินช่วยเหลือ กรณีข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น ผู้รับบำนาญ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างซึ่งแก่ความตาย พ.ศ. ๒๕๖๐ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

๒. กรณี ก.จ.จ. ก.ท.จ. ก.อบต.จังหวัด และ ก.เมืองพิทยา ประกาศหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังกล่าวมีเนื้อหาเช่นเดียวกับที่ ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. กำหนด ถือว่า ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. ได้ให้ความเห็นชอบแล้ว มีผลให้ประกาศใช้บังคับได้ แต่หากประกาศหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแตกต่างจากที่ ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. กำหนด ให้เสนอ ก.จ. ก.ท. หรือ ก.อบต. แล้วแต่กรณี พิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนจึงประกาศใช้บังคับได้

๓. เพื่อให้การบริหารงานบุคคลขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นปทุมธานี จังหวัด
ป.จ.จ. ป.ท.จ. ก.อบค.จังหวัด และ ก.เมืองพิทยา ดำเนินการในเรื่องดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายใน ๔๕ วัน
นับแต่วันที่ได้รับหนังสือนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายชวต ศรีชวนนท์)

รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

เลขาธิการ ก.จ. ก.ท. และ ก.อบค.

สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

ส่วนส่งเสริมการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

โทร. ๐-๒๒๔๓-๕๐๐๐ ต่อ ๓๓๓๓

ประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด
เชียงใหม่ และเวียนใจการจ่ายเงินช่วยเหลือ กรณีข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด
ผู้รับบำนาญ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างถึงแก่ความตาย พ.ศ. ๒๕๖๐

ด้วยเห็นสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจ่ายเงินช่วยเหลือ กรณีข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้รับบำนาญ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างถึงแก่ความตาย ให้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการกำหนดให้เงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นรางวัลที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจจ่ายได้ พ.ศ. ๒๕๕๙

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๗ (๔) และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และข้อ ๕ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการกำหนดให้เงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นรางวัลที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจจ่ายได้ พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกอบกับคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๐ ได้มีมติเห็นชอบให้กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจ่ายเงินช่วยเหลือ กรณีข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้รับบำนาญ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างถึงแก่ความตาย ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า ประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจ่ายเงินช่วยเหลือ กรณีข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้รับบำนาญ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างถึงแก่ความตาย พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ โฉมประกาศนี้

“ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด” หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการโดยได้รับเงินเดือนจากงบประมาณ ทรัพย์สินเคลื่อนขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และให้หมายความรวมถึง ผู้ได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนของรัฐบาลที่จัดสรรให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัด

“ผู้รับบำนาญ” หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ได้รับบำนาญตามกฎหมายระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ทั้งนี้ให้รวมถึงข้าราชการผ่านโอนผู้รับบำนาญด้วย

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างประจำที่ได้รับค่าจ้างจากงบประมาณหมวดค่าจ้างประจำขององค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหมวดเงินเดือนของรัฐบาลด้วย

“พนักงานจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยเป็นบุคคลซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้างตามประกาศมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง โดยได้รับค่าตอบแทนจากงบประมาณขององค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือเงินอุดหนุนจากรัฐบาลด้วย

“เงินช่วยเหลือ” หมายความว่า เงินช่วยเหลือพิเศษให้กับข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้รับบำนาญ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างที่ถึงแก่ความตาย

ข้อ ๔ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข อัตรา และวิธีการจ่ายเงินช่วยเหลือสำหรับข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยอนุโลม

ข้อ ๕ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข อัตรา และวิธีการจ่ายเงินช่วยเหลือสำหรับผู้รับบำนาญให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ โดยอนุโลม

ข้อ ๖ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข อัตรา และวิธีการจ่ายเงินช่วยเหลือสำหรับลูกจ้างให้เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลสำหรับลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ โดยอนุโลม

ข้อ ๗ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข อัตรา และวิธีการจ่ายเงินช่วยเหลือสำหรับพนักงานจ้างให้เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๗ โดยอนุโลม

ข้อ ๘ การจ่ายเงินช่วยเหลือสำหรับข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้รับบำนาญ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างที่ได้เบิกจ่ายไปแล้วตามประกาศ หลักเกณฑ์ ระเบียบ หรือหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง ก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าดำเนินการนั้นเป็นไปตามประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐

พลเอก

(อนุพงษ์ เผ่าจินดา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประธานคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล
เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจ่ายเงินช่วยเหลือ กรณีพนักงานเทศบาล ผู้รับบำนาญ
ลูกจ้าง และพนักงานจ้างซึ่งแก่ความตาย พ.ศ. ๒๕๖๐

ด้วยเห็นสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจ่ายเงินช่วยเหลือ กรณีพนักงานเทศบาล ผู้รับบำนาญ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างซึ่งแก่ความตาย ให้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการกำหนดให้เงินประโยชน์ทดแทนขึ้นเป็นรายจ่ายที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น อาจจ่ายได้ พ.ศ. ๒๕๕๙

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๔ วรรคเจ็ด ประกอบมาตรา ๓๗ (๔) และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และข้อ ๕ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการกำหนดให้เงินประโยชน์ทดแทนขึ้นเป็นรายจ่ายที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น อาจจ่ายได้ พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกอบกับคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๐ ได้มีมติเห็นชอบให้กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจ่ายเงินช่วยเหลือ กรณีพนักงานเทศบาล ผู้รับบำนาญ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างซึ่งแก่ความตาย ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า ประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจ่ายเงินช่วยเหลือ กรณีพนักงานเทศบาล ผู้รับบำนาญ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างซึ่งแก่ความตาย พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“พนักงานเทศบาล” หมายความว่า พนักงานเทศบาลซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการโดยได้รับเงินเดือนจากงบประมาณ หมวดเงินเดือนของเทศบาล และให้หมายความรวมถึง ผู้ได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนของรัฐบาลที่จัดสรรให้แก่เทศบาล

“ผู้รับบำนาญ” หมายความว่า พนักงานเทศบาลที่ได้รับบำเหน็จบำนาญตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ทั้งนี้ให้รวมถึงข้าราชการฝ่ายโขนผู้ได้รับบำนาญด้วย

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างประจำที่ได้รับค่าจ้างจากงบประมาณหมวดค่าจ้างประจำของเทศบาล หรือหมวดเงินเดือนของรัฐบาลด้วย

“พนักงานจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างของเทศบาลตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยเป็นบุคคลซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้างตามประกาศมาตรวุฒินทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง โดยได้รับค่าตอบแทนจากงบประมาณของเทศบาล หรือเงินอุดหนุนจากรัฐบาลด้วย

“เงินช่วยเหลือ” หมายความว่า เงินช่วยเหลือพิเศษให้กับพนักงานเทศบาล ผู้รับบำนาญ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างซึ่งแก่ความตาย

ข้อ ๔ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข อัตรา และวิธีการจ่ายเงินช่วยเหลือสำหรับพนักงานเทศบาล ให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยอนุโลม

ข้อ ๕ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข อัตรา และวิธีการจ่ายเงินช่วยเหลือสำหรับผู้รับบำนาญให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ โดยอนุโลม

ข้อ ๖ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข อัตรา และวิธีการจ่ายเงินช่วยเหลือสำหรับลูกจ้างให้เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลสำหรับลูกจ้างของเทศบาล ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ โดยอนุโลม

ข้อ ๗ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข อัตรา และวิธีการจ่ายเงินช่วยเหลือสำหรับพนักงานจ้างให้เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๗ โดยอนุโลม

ข้อ ๘ การจ่ายเงินช่วยเหลือสำหรับพนักงานเทศบาล ผู้รับบำนาญ ลูกจ้าง และพนักงานจ้าง ที่ได้เบิกจ่ายไปแล้วตามประกาศ หลักเกณฑ์ ระเบียบ หรือหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่า การดำเนินการนั้นเป็นไปตามประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๖

พลเอก

(อนุพงษ์ ป่าอินตา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประธานกรรมการกลางพนักงานเทศบาล

ประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล
เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจ่ายเงินช่วยเหลือฯ กรณีพนักงานส่วนตำบล ผู้รับบำนาญ
ลูกจ้าง และพนักงานจ้างอื่นแก่ความตาย พ.ศ. ๒๕๖๐

ดีจะเห็นสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจ่ายเงินช่วยเหลือฯ กรณีพนักงานส่วนตำบล ผู้รับบำนาญ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างอื่นแก่ความตาย ให้ความเหมาะสม สอดคล้องกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการกำหนดให้เงินประโชน์ทดแทนเงินเป็นรายจ่ายที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอาจจ่ายได้ พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๖ วรรคเจ็ด ประกอบมาตรา ๓๗ (๔) และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และข้อ ๕ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการกำหนดให้เงินประโชน์ทดแทนเงินเป็นรายจ่ายที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอาจจ่ายได้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบกับคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบลในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๐ ได้มีมติเห็นชอบให้กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจ่ายเงินช่วยเหลือฯ กรณีพนักงานส่วนตำบล ผู้รับบำนาญ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างอื่นแก่ความตาย ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า ประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจ่ายเงินช่วยเหลือฯ กรณีพนักงานส่วนตำบล ผู้รับบำนาญ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างอื่นแก่ความตาย พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“พนักงานส่วนตำบล” หมายความว่า พนักงานส่วนตำบลซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการโดยได้รับเงินเดือนจากงบประมาณ หมวดเงินเดือนขององค์การบริหารส่วนตำบล และให้หมายรวมถึง ผู้ได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนของรัฐบาลที่จัดสรรให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบล

“ผู้รับบำนาญ” หมายความว่า พนักงานส่วนตำบลที่ได้รับบำนาญตามกฎหมายระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ทั้งนี้ให้รวมถึงข้าราชการต่าโชน์ผู้ได้รับบำนาญด้วย

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างประจำที่ได้รับค่าจ้างจากงบประมาณหมวดค่าจ้างประจำขององค์การบริหารส่วนตำบล หรือหมวดเงินเดือนของรัฐบาลด้วย

“พนักงานจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยรับบุคคลซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้างตามประกาศมาตฐานทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง โดยได้รับค่าตอบแทนจากงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบล หรือเงินอุดหนุนจากรัฐบาลด้วย

“เงินช่วยเหลือฯ” หมายความว่า เงินช่วยเหลือพิเศษให้กับพนักงานส่วนตำบล ผู้รับบำนาญ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างอื่นแก่ความตาย

ข้อ ๔ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข อัตรา และวิธีการจ่ายเงินช่วยเหลือสำหรับพนักงานส่วนตำบล ให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยอนุโลม

ข้อ ๕ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข อัตรา และวิธีการจ่ายเงินช่วยเหลือสำหรับผู้รับบำนาญให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ โดยอนุโลม

ข้อ ๖ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข อัตรา และวิธีการจ่ายเงินช่วยเหลือสำหรับลูกจ้างให้เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลสำหรับลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ โดยอนุโลม

ข้อ ๗ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข อัตรา และวิธีการจ่ายเงินช่วยเหลือสำหรับพนักงานจ้างให้เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๗ โดยอนุโลม

ข้อ ๘ การจ่ายเงินช่วยเหลือสำหรับพนักงานส่วนตำบล ผู้รับบำนาญ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างที่ได้เบิกจ่ายไปแล้วตามประกาศ หลักเกณฑ์ ระเบียบ หรือหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่ากระดำเนินการนั้นเป็นไปตามประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐

พลเอก

(อนุพงษ์ ป่าจินดา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประธานกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล

ที่ มศ ๐๘๐๔.๕/ ๖ ๓๖

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กรม ๑๐๑๐๐

๓๐ เมษายน ๒๕๖๓

เรื่อง การรายงานข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญ ซึ่งมีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์
ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๓

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบบัญชีรายชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญ ซึ่งมีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๓ (แบบ ๑)
- ๒. แบบสรุปบัญชีรายชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญ ซึ่งมีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๓ (แบบ ๒)

ตามที่พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๒ กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นเจ้าหน้าที่ควบคุมภารกิจของข้าราชการส่วนท้องถิ่นและ มาตรา ๒๓ กำหนดให้ก่อนสิ้นเดือนสุดท้ายของปีงบประมาณทุกปีให้เจ้าหน้าที่ควบคุมภารกิจของข้าราชการ ส่วนท้องถิ่นส่งบัญชีไว้ตามมาตรา ๒๒ ยื่นบัญชีรายชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญ ซึ่งมีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ ในปีงบประมาณถัดไปต่อคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ส่วนท้องถิ่น (ก.บ.ท.)

เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว และเพื่อ เป็นการเตรียมความพร้อมในการจัดทำงบประมาณเงินอุดหนุนสำหรับการจัดการศึกษาภาคบังคับ (ค่าบำเหน็จ บำนาญ) ในปีงบประมาณถัดไป และเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการวิเคราะห์สถานการณ์ทางการเงินของกองทุน บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น จึงขอให้จังหวัดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำบัญชีรายชื่อข้าราชการ ส่วนท้องถิ่นผู้ที่จะเกษียณอายุ และมีสิทธิรับเงินบำเหน็จบำนาญ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๓ (เกษียณอายุในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๓) แยกตามประเภทตำแหน่ง ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ และให้ สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดรวบรวมข้อมูลตามแบบ ๑ จัดทำแบบสรุปบัญชีรายชื่อข้าราชการ ส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญแต่ละปีในปีงบประมาณ (แบบ ๒) ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒ ส่งให้ สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ภายในวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๖๓ โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

- ๑. ปีงบประมาณ ๒๕๖๓ ได้แก่ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ คือตั้งแต่ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๒ (เกษียณ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๒)
- ๒. ปีงบประมาณ ๒๕๖๔ ได้แก่ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ คือตั้งแต่ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓ (เกษียณ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓)

๓. ปีงบประมาณ ๒๕๖๕ ได้แก่ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์
ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ คือตั้งแต่ระหว่างวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕
(เกือบล ๗ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕)

๔. ปีงบประมาณ ๒๕๖๖ ได้แก่ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์
ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ คือตั้งแต่ระหว่างวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕
(เกือบล ๗ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕)

๕. ปีงบประมาณ ๒๕๖๗ ได้แก่ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์
ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ คือตั้งแต่ระหว่างวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖
(เกือบล ๗ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุวิทย์ ทุ่งวงษ์)
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย
โทร ๐-๒๒๕๕-๓๐๖๗ หรือ ๓๐๕-๓๐๐
โทรสาร ๐-๒๒๕๕-๘๕๐๘

นายสุวิทย์ ทุ่งวงษ์

11021

ԱՍՏՎԱԾԱԿԱՆ ԱՐՄԱՆԱԿԻ ՊԵՏԱԿԱՆ ԱՎԱՅՆՈՒԹՅԱՆ ԿՈՐԹԵԿՏԻՆԻ ՎԵՐԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՈՐԿԱՆ
 ԿԵՆՏՐՈՆԻ ՆԱԽԱՐԱՐՈՒՄԻ ԱՎԱՅՆՈՒԹՅԱՆ ԱՐՄԱՆԱԿԻ ՎԵՐԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՈՐԿԱՆ
 ԿԵՆՏՐՈՆԻ ՆԱԽԱՐԱՐՈՒՄԻ ԱՎԱՅՆՈՒԹՅԱՆ ԱՐՄԱՆԱԿԻ ՎԵՐԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՈՐԿԱՆ

ՄԱՍՆԱԿԱՆ ԿԱՐԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿՈՐԹԵԿՏԻՆԻ ՎԵՐԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՈՐԿԱՆ

Ը	Թ. Ն. ԿՊ	ԱՐՄԱՆԱԿԻ ԿԱՐԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՈՐԿԱՆ	ԿՐԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿՈՐԹԵԿՏԻՆԻ ՎԵՐԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՈՐԿԱՆ				ԿՐԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿՈՐԹԵԿՏԻՆԻ ՎԵՐԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՈՐԿԱՆ		ՎԵՐԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿՈՐԹԵԿՏԻՆԻ ՎԵՐԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՈՐԿԱՆ	ՎԵՐԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿՈՐԹԵԿՏԻՆԻ ՎԵՐԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՈՐԿԱՆ
			ԿՐԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿՈՐԹԵԿՏԻՆԻ ՎԵՐԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՈՐԿԱՆ	ԿՐԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿՈՐԹԵԿՏԻՆԻ ՎԵՐԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՈՐԿԱՆ	ԿՐԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿՈՐԹԵԿՏԻՆԻ ՎԵՐԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՈՐԿԱՆ	ԿՐԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿՈՐԹԵԿՏԻՆԻ ՎԵՐԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՈՐԿԱՆ	ԿՐԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿՈՐԹԵԿՏԻՆԻ ՎԵՐԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՈՐԿԱՆ	ԿՐԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿՈՐԹԵԿՏԻՆԻ ՎԵՐԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՈՐԿԱՆ		
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

ԿՐԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿՈՐԹԵԿՏԻՆԻ ՎԵՐԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՈՐԿԱՆ
 ԿՐԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿՈՐԹԵԿՏԻՆԻ ՎԵՐԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՈՐԿԱՆ

ՆՈՒՄԱՐՈՒԹՅԱՆ ԿՐԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿՈՐԹԵԿՏԻՆԻ ՎԵՐԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՈՐԿԱՆ
 ԿՐԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿՈՐԹԵԿՏԻՆԻ ՎԵՐԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՈՐԿԱՆ
 ԿՐԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿՈՐԹԵԿՏԻՆԻ ՎԵՐԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՈՐԿԱՆ
 ԿՐԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿՈՐԹԵԿՏԻՆԻ ՎԵՐԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՈՐԿԱՆ

แบบ 2

แบบฟอร์มที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการคำนวณต้นทุนการผลิตสินค้าสำเร็จรูปในงวดบัญชีใดก็ได้
 ซึ่งใช้ได้จนจบ ณ วันที่หมดใบปิดบัญชี พ.ศ. 2562 (กรณี ณ วันที่ 30 กันยายน 2562)

จัดทำที่

ที่	ชื่อผลิตภัณฑ์หรือส่วนประกอบ	จำนวนรายการที่คำนวณต้นทุนการผลิต 30 กันยายน 2562 (บาท)				หน่วย
		คง	คง	คง	คง	
1	ต้นทุนการผลิตส่วนประกอบ					
2	ต้นทุนการผลิตส่วนประกอบ					
	2.1 วัสดุ					
	2.2 ค่าแรง					
3	ต้นทุนการผลิตส่วนประกอบ					
	3.1 วัสดุ					
	3.2 ค่าแรง					
	รวมทั้งสิ้น (1) + (2) + (3)					

จัดทำที่ ผู้จัดทำ
 (.....)
 ตำแหน่ง
 วันที่

ឃ្លោងប្រតិបត្តិការសម្រាប់ការវិនិយោគសាងសង់ប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រសម្រាប់ស្ថាប័នសិក្សាស្រាវជ្រាវ និងស្ថាប័នស្រាវជ្រាវ ២៥៦៤
 សម្រាប់ការប្រើប្រាស់ ៥០ ថ្ងៃសម្រាប់ ឃ្លោងប្រតិបត្តិការសម្រាប់ការវិនិយោគសាងសង់ប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រសម្រាប់ស្ថាប័នសិក្សាស្រាវជ្រាវ និងស្ថាប័នស្រាវជ្រាវ ២៥៦៣ រយៈពេល ៣ ខែ ៣០ ថ្ងៃសម្រាប់ ២៥៦៣

តារាងទិន្នន័យ

កំ	សម្គាល់សម្រាប់ការវិនិយោគ	ទិន្នន័យសម្រាប់ការវិនិយោគសាងសង់ប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រសម្រាប់ស្ថាប័នសិក្សាស្រាវជ្រាវ និងស្ថាប័នស្រាវជ្រាវ ២៥៦៣ (រៀល)					សរុប
		ក១	ក២	ក៣	ក៤	ក៥	
1	សម្គាល់សម្រាប់ការវិនិយោគសាងសង់ប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រសម្រាប់ស្ថាប័នសិក្សាស្រាវជ្រាវ និងស្ថាប័នស្រាវជ្រាវ ២៥៦៣						
2	សម្គាល់សម្រាប់ការវិនិយោគសាងសង់ប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រសម្រាប់ស្ថាប័នសិក្សាស្រាវជ្រាវ និងស្ថាប័នស្រាវជ្រាវ ២៥៦៣						
	2.1 ធារាសាស្ត្រ						
	2.2 ធារាសាស្ត្រ						
3	សម្គាល់សម្រាប់ការវិនិយោគសាងសង់ប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រសម្រាប់ស្ថាប័នសិក្សាស្រាវជ្រាវ និងស្ថាប័នស្រាវជ្រាវ ២៥៦៣						
	3.1 ធារាសាស្ត្រ						
	3.2 ធារាសាស្ត្រ						
	សរុប (1) + (2) + (3)						

ទីកន្លែង: ភ្នំពេញ ថ្ងៃទី: _____ ខែ: _____ ឆ្នាំ: _____

(_____)

ឈ្មោះ: គ្រូបង្រៀន/គ្រូសិក្សា

ស្នាក់នៅ: _____

ՀՀ Ընդհանրագործարարական օրենսդրության 11-րդ հոդվածի հիմամբ կատարվող ընտրությունների
 համակարգի և Ընդհանրագործարարական Գ.Բ. 2016 թվականի և հավ. 20 հարցերի վերաբերյալ

հարցաթղթի մեկնարկը և արժեքի համակարգի հարցերի փոփոխումները

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԳՆԱՀԱՆՈՒՄ և ԳՆԱՀԱՆՈՒՄԻ ՎՃԱՐՄԱՆ ԳՆԱՀԱՆՈՒՄԻ ԲԻՐՈՒԹՅԱՆ ԳՆԱՀԱՆՈՒՄԻ ԳՆԱՀԱՆՈՒՄԻ ԿԵՆՏՐՈՆԱԿ

Գ	Թե - այդ	Ներդրումը	Տեսակ					Ներդրումը (Գ) ***	Ներդրումը (Գ) ***
			ՄԳ	ՄԷ	ՄԸ	ՄԹ	ՄԻ		
1	1 0000 00000 001 1	1						41	40 000 000
2	1 0000 00000 001 2	1				1		38 000	38 000 000
3	1 0000 00000 001 3	1				1		81	80 000 000
4									
5									
6									
7									
8									

Գնահատվել է: Գնահատվել է:

Տեսակը և արժեքը համակարգի վերաբերյալ ևս
 527

- ԽԱՅԱՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԳՆԱՀԱՆՈՒՄ և ԳՆԱՀԱՆՈՒՄԻ ՎՃԱՐՄԱՆ ԳՆԱՀԱՆՈՒՄԻ ԲԻՐՈՒԹՅԱՆ ԳՆԱՀԱՆՈՒՄԻ ԿԵՆՏՐՈՆԱԿ**
- * Ներդրումների ընտրությունների համակարգի
 - ** Տեսակը և արժեքը համակարգի վերաբերյալ
 - *** ընտրությունների համակարգի և Ընդհանրագործարարական Գ.Բ. 2016 թվականի և հավ. 20 հարցերի վերաբերյալ
 - **** Ներդրումը և արժեքը: 1 - ընտր. 11 ԹԸ
- Ստորագրող: ԳՆԱՀԱՆՈՒՄ և ԳՆԱՀԱՆՈՒՄԻ ՎՃԱՐՄԱՆ ԳՆԱՀԱՆՈՒՄԻ ԲԻՐՈՒԹՅԱՆ ԳՆԱՀԱՆՈՒՄԻ ԿԵՆՏՐՈՆԱԿ

លេខបញ្ជាក់ការងារសម្រាប់ការងារស្រាវជ្រាវ និងការងារស្រាវជ្រាវស្របច្បាប់ 2563
 ដែលបានចុះក្នុងលេខ 60 ប្រតិបត្តិស្របច្បាប់របស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ចំនួន ០១ ថ្ងៃ ៣០ កើតចាប់ពី 2564

ចំណាត់ថ្នាក់:

ថ្ងៃ	ឈ្មោះការងារសម្រាប់ការងារស្រាវជ្រាវ	ចំនួនការងារសម្រាប់ការងារស្រាវជ្រាវ 30 កើតចាប់ពី 2564 (ប្រាំ)					សរុប
		កុះ	កុះ ជាស្រប	កុះ ដូចគ្នា	ការងារ សម្រាប់	ការងារ សម្រាប់	
1	ចំនួនការងារសម្រាប់ការងារស្រាវជ្រាវ						
2	សរុប/សរុបសម្រាប់ការងារស្រាវជ្រាវ						
	2.1 សរុប						
	2.2 សរុប						
3	ចំនួនការងារសម្រាប់ការងារស្រាវជ្រាវ						
	3.1 សរុប						
	3.2 សរុប						
	សរុប (1) + (2) + (3)						

កាលពី ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ
 ()
 ឈ្មោះ មន្ត្រីសម្របច្បាប់
 ឈ្មោះ

แบบ 2

แบบฟอร์มที่ใช้สำหรับการประเมินผลผู้สมัครได้รับคัดเลือกเข้าปฏิบัติงานตาม 2566
 ซึ่งจะมีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ ในอีกประมาณ พ.ศ. 2585 (กรณี ณ วันที่ 30 กันยายน 2565)

จังหวัด.....

ที่	ชื่อตำแหน่งหรือส่วนที่ประเมิน	จำนวนข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือกรมราชทัณฑ์ 30 กันยายน 2565 (รวม)					หมายเหตุ
		หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	รวมทั้งสิ้น	
1	ส่วนการบริการส่วนท้องถิ่น						
2	เทศบาล/เมือง/อำเภอ จำนวน						
	2.1 เทศบาล.....						
	2.2 เมือง.....						
3	ส่วนการบริการส่วนกรมราชทัณฑ์ จำนวน						
	3.1 ออศ.....						
	3.2 ออช.....						
	รวมทั้งสิ้น (1) + (2) + (3)						

ประเมิน ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง / ตำแหน่งเดิม.....

วันที่.....

and 1)

නෙලි ප්‍රදාන කෙරෙහි ප්‍රකාශයක් සකස් කිරීම සඳහා දෙපාර්තමේන්තුව විදේශ විද්‍යා දෙපාර්තමේන්තුව වෙත ආදායම ඉදිරිපත් කිරීම සඳහා කැමැත්තක් පත් කරනු ලබන බවට දැනුම් දීම සඳහා යොදා ගත හැකි පත්‍රිකාවකි.

ආදායම ඉදිරිපත් කිරීමේදී ප්‍රකාශයේ සඳහන් කර ඇති කොටස් සම්පූර්ණයෙන්ම ඉටු කළ යුතු වේ. ප්‍රකාශයේ සඳහන් කර ඇති කොටස් සම්පූර්ණයෙන්ම ඉටු කළ නොහැකි විට ඉහත ප්‍රකාශයේ සඳහන් කර ඇති කොටස් සම්පූර්ණයෙන්ම ඉටු කළ යුතු වේ.

අංකය	කුලකය	කුලක අගය	අනුකූලය					අනුකූලයේ වැටුප		සමස්ත අගය	කුලකයේ අගය
			අංකය 1	අංකය 2	අංකය 3	අංකය 4	අංකය 5	අගය	අගය		
1	1	1000000000.00							1000000000.00		
2	2	1000000000.00							1000000000.00		
3	3	1000000000.00							1000000000.00		
4	4	1000000000.00							1000000000.00		
5	5	1000000000.00							1000000000.00		
6	6	1000000000.00							1000000000.00		
7	7	1000000000.00							1000000000.00		
8	8	1000000000.00							1000000000.00		
9	9	1000000000.00							1000000000.00		
10	10	1000000000.00							1000000000.00		
11	11	1000000000.00							1000000000.00		
12	12	1000000000.00							1000000000.00		
13	13	1000000000.00							1000000000.00		
14	14	1000000000.00							1000000000.00		
15	15	1000000000.00							1000000000.00		

අගය: රුපියල් _____

සකස් කළ යුතු කොටස් සම්පූර්ණයෙන්ම ඉටු කළ යුතු වේ.

- සටහන:**
- 1 කුලකයේ අගය ප්‍රකාශයේ සඳහන් කර ඇත.
 - 2 කුලකයේ අගය ප්‍රකාශයේ සඳහන් කර ඇත.
 - 3 කුලකයේ අගය ප්‍රකාශයේ සඳහන් කර ඇත.
 - 4 කුලකයේ අගය ප්‍රකාශයේ සඳහන් කර ඇත.
 - 5 කුලකයේ අගය ප්‍රකාශයේ සඳහන් කර ඇත.
 - 6 කුලකයේ අගය ප්‍රකාශයේ සඳහන් කර ඇත.
 - 7 කුලකයේ අගය ප්‍රකාශයේ සඳහන් කර ඇත.
 - 8 කුලකයේ අගය ප්‍රකාශයේ සඳහන් කර ඇත.
 - 9 කුලකයේ අගය ප්‍රකාශයේ සඳහන් කර ඇත.
 - 10 කුලකයේ අගය ප්‍රකාශයේ සඳහන් කර ඇත.
 - 11 කුලකයේ අගය ප්‍රකාශයේ සඳහන් කර ඇත.
 - 12 කුලකයේ අගය ප්‍රකාශයේ සඳහන් කර ඇත.
 - 13 කුලකයේ අගය ප්‍රකාශයේ සඳහන් කර ඇත.
 - 14 කුලකයේ අගය ප්‍රකාශයේ සඳහන් කර ඇත.
 - 15 කුලකයේ අගය ප්‍රකාශයේ සඳහන් කර ඇත.

แบบ 2

แบบสำรวจซึ่งใช้สำหรับการวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนได้มีบันทึกชื่อต่างๆไว้ในแบบเรียน 2567
 ซึ่งเฉลี่ยอายุคน 60 ปีขึ้นไป ในลักษณะแบบ พ.ศ. 2566 (เดือน ณ วันที่ 30 กันยายน 2566)
 จังหวัด.....

ที่	ชนิดการวัดผลสัมฤทธิ์	จำนวนการเข้าร่วมของนักเรียนอายุ 30 กันยายน 2566 (บาท)					หมายเหตุ
		หญิง	ชาย	ชาย	ชาย	ชาย	
1	ผลการวัดผลสัมฤทธิ์.....						
2	แบบวัดผลสัมฤทธิ์ จำนวน บาท						
	2.1 แบบวัด.....						
	2.2 แบบวัด.....						
3	ผลการวัดผลสัมฤทธิ์ จำนวน บาท						
	3.1 แบบ.....						
	3.2 แบบ.....						
	รวมทั้งหมด (1) + (2) + (3) บาท						

วันที่..... ผู้รายงาน.....
 (.....)
 จำนวน.....
 วันที่.....

ที่ นท ๐๘๐๘.๕/๖

MSM

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนสารสิน กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๓๓ ตุลาคม ๒๕๖๓

เรื่อง การปรับปรุงคู่มือสำหรับประชาชน ระยะที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๖๒ ในส่วนของกระบวนการที่ส่วนกลางเป็นผู้อนุญาต

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ นท ๐๘๐๘.๕/๖ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๒

ตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ศึกษาข้อบกพร่องในการปฏิบัติตามคู่มือสำหรับประชาชน ตามกระบวนการที่ส่วนกลาง (อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) เป็นผู้อนุญาต จำนวน ๔ กระบวนงาน ให้เป็นไปตามขั้นตอนและระยะเวลาที่กำหนด เพื่อให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดและองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีปฏิบัติ รายละเอียดตามอ้างถึง นั้น

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการระบบราชการได้มีข้อเสนอแนะการบริการภาครัฐระยะที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๖๒ ตามแผนงานที่ ๓ การปรับปรุงคู่มือสำหรับประชาชน ระยะที่ ๒ ในเป้าหมายการดำเนินการลดขั้นตอนและระยะเวลาแล้วเสร็จ ไม่มีน้อยกว่าร้อยละ ๓๐ - ๕๐ และเป็นการปรับปรุงคู่มือสำหรับประชาชน ให้มีข้อมูลชัดเจนและครบถ้วน อ่านเข้าใจง่าย และปรับปรุงคู่มือสำหรับประชาชนให้เป็นไปตามเป้าหมายและสามารถรอบระยะเวลาที่กำหนด เพื่อให้การปรับปรุงคู่มือสำหรับประชาชนตามกระบวนการที่ส่วนกลาง (อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) เป็นผู้อนุญาตจำนวน ๔ กระบวนงาน เป็นไปตามแนวทางและเป้าหมายการดำเนินการดังกล่าว กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจึงขอยกเลิกคู่มือสำหรับประชาชน ตามหนังสือที่อ้างถึง และให้ใช้คู่มือสำหรับประชาชน ระยะที่ ๒ โดยถือปฏิบัติ ดังนี้

๓. การขอผู้มีถิ่นที่อยู่นำมาตรวจชำระค่าธรรมเนียมผู้รับบำนาญ

(๓) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับคำร้องขอเปลี่ยนแปลงสถานะที่รับบำนาญจากข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญ ตรวจขอและรวบรวมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องพร้อมจัดสำเนา บ.พ.๓๓ จัดส่งให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด ภายใน ๕ วันทำการนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

(๔) สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดดำเนินการตรวจสอบเอกสารหลักฐาน เสนอผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อจัดส่งเรื่องให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ภายใน ๕ วันทำการนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

(๕) อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในฐานะผู้มีอำนาจจากกระทรวงมหาดไทย พิจารณาอนุมัติ และแจ้งผลการพิจารณาให้จังหวัดทราบและแจ้งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับคำร้องทราบโดยตรง ภายใน ๓ วันทำการนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากจังหวัด

(๖) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับคำร้องแจ้งผลการพิจารณาอนุมัติให้ผู้รับบำนาญทราบ ภายใน ๕ วันทำการนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

รายละเอียดการดำเนินงาน ภายใน ๒๑ วันทำการนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

(๔) สำนักงานการฉาบสีของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ต้องยื่นคำใบ้เป็นการเบิกจ่ายเงิน ให้แก่หน่วยงานต้นสังกัดหรือสถานศึกษาการฉาบสีของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ผู้ยื่นแจ้งความตาย ภายใน ๒๐ วันทำการนับแต่วันที่ยังขาดการการฉาบสีของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ผู้ยื่นแจ้งความตาย

(๕) หน่วยงานต้นสังกัดแจ้งข่าวการของสถานศึกษาการฉาบสีของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ผู้ยื่นแจ้งความตาย และดำเนินการเบิกจ่ายเงิน ภายใน ๗ วันทำการนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง จากสำนักงานการฉาบสีของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

ระยะเวลารวมทั้งสิ้น ภายใน ๓๗ วันทำการนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

เงินโอนมาเพื่อโปรดทราบ และโปรดแจ้งสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดและ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดทราบและถือปฏิบัติตามคู่มือสำหรับประชาชน ระยะเวลาที่ ๒ ข้างต้น พร้อมทั้งให้หน่วยงานต้นสังกัดรับผิดชอบการคู่มือสำหรับประชาชน ระยะเวลาที่ ๒ ทั้ง ๔ กระบวนงาน ณ สำนักงาน และเผยแพร่ผ่านทางเว็บไซต์ของหน่วยงาน เพื่อประชาชนสัมพันธ์ให้ประชาชนและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทราบต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายพันสิร ชินชัย)

ผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการงาน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
สำนักงานพัฒนาบุญและสวัสดิการ
โทร ๐ ๒๖๒๓ ๓๐๖๓ ถึง ๓๐๖๔ - ๓๓๐
โทรสาร ๐ ๒๖๒๓ ๘๕๐๙
ผู้ประสานงาน นางอรุณโรจน์ รูปหล่อ
โทร ๐๒๖๒ ๓๓๙๙ ๖๒๕๔

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงิน
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน และสอดคล้องกับระเบียบการเบิกจ่ายเงินของคลัง การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลัง พ.ศ. ๒๕๕๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๔ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๗๖ มาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติที่มาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกระเบียบไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความใน (๑๖) (๑๗) (๑๘) (๒๐) (๒๑) และ (๒๓) ของข้อ ๕ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

(๑๖) “ใบสำคัญคู่จ่าย” หมายความว่า หลักฐานการจ่ายเงินที่เป็นใบเสร็จรับเงิน หลักฐานของธนาคารและการจ่ายเงินแก่เจ้าหน้าที่ หลักฐานการนำเงินเข้าบัญชีเงินฝากของผู้รับที่ธนาคาร หรือหลักฐานอื่นใดที่แสดงการจ่ายเงินให้แก่ผู้รับเงินหรือเจ้าหน้าที่ และให้รวมถึงใบนำส่งเงินต่อหน่วยยานคลังด้วย

(๑๗) “เงินรายรับ” หมายความว่า เงินที่ปรังที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บหรือได้รับไว้เป็นกรรมสิทธิ์ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือจากนิติกรรม และเงินอุดหนุนจากรัฐบาลที่นำฝากบัญชีเงินฝากกระทรวงการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนเงินอุดหนุนที่กระทรวงการคลังเป็นผู้จ่ายเงินแทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๑๘) “รายงานสถานะการเงินประจำวัน” หมายความว่า รวมนึ่ง ยอดเงินรับและจ่ายในแต่ละวัน รวมถึงยอดเงินที่ฝากธนาคาร

(๒๐) “เงินยืม” หมายความว่า เงินงบประมาณหรือเงินนอกงบประมาณ หรือเงินอุดหนุนที่รัฐบาลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยที่มีต้องจัดทำข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจ่ายให้แก่บุคคลใดคนหนึ่งเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ หรือปฏิบัติราชการอื่นใด

ข้อ ๔๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔๘ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๔๘ กิจกรรมที่มีงบประมาณรายจ่ายประจำปีอนุญาตให้จ่ายได้แล้ว แต่ระยะสามเดือนแรก ของปีงบประมาณ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้ไม่เพียงพอที่จะดำเนินการตามงบประมาณ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจนำเงินสะสมหรือเงินสำรองจ่ายไปพลางก่อนได้

กรณีที่มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับแจ้งการจัดสรรเงินอุดหนุนที่รัฐบาลระบุวัตถุประสงค์ ให้ไปดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวของของตน แต่ยังมีได้รับเงิน หากมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเงินก่อน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจยืมเงินสะสมหรือเงินสำรองจ่ายไปพลางก่อนได้ เมื่อได้รับเงินงบประมาณ ดังกล่าวแล้วให้บันทึกบัญชีส่งใช้เงินสะสมที่ยืมตามวิธีการที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด

กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีกิจการพาณิชย์ หากมีความจำเป็นกิจการพาณิชย์ อาจยืมเงินสะสมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปพลางก่อนเพื่อบริหารกิจการก่อนได้ โดยขอความเห็นชอบ จากสภาท้องถิ่นและให้ส่งชดใช้เงินยืมเงินสะสมเมื่อสิ้นปีงบประมาณ

กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด มีผู้รับบำนาญว้อใหม่หรือผู้รับบำนาญที่ย้ายภูมิลำเนา และประสงค์จะโอนการรับเงินบำนาญไปรับในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทเดียวกันในท้องที่ ที่ย้ายไปอยู่ใหม่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใหม่อาจยืมเงินสะสมหรือเงินสำรองจ่าย ให้กับผู้รับบำนาญนั้นได้ โดยอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่น และเมื่อได้รับเงินคืนให้บันทึกบัญชี ส่งใช้เงินสะสมที่ยืมตามวิธีการที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด"

ข้อ ๔๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔๙ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘

"ข้อ ๔๙ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจใช้จ่ายเงินสะสมได้ โดยได้รับอนุมัติจากสภาท้องถิ่น ภายใต้งบประมาณ ดังนี้

(๓) ให้กระทำโดยเฉพาะกิจการซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเกี่ยวกับ ด้านการบริการชุมชนและสังคม หรือกิจการที่เป็นการเพิ่มพูนรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือกิจการที่จัดทำเพื่อบำบัดความเดือดร้อนของประชาชน ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามแผนพัฒนาขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นหรือตามที่กฎหมายกำหนด

(๒) ได้ส่งเงินสมทบกองทุนส่งเสริมกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภท ตามระเบียบแล้ว

(๓) ให้กินเงินสะสมสำรองจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรไม่น้อยกว่าสามเดือนและกันไว้ถึงร้อยละสิบของงบประมาณรายจ่ายประจำปีนั้น เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานและกรณีที่มีสถานการณ์ภัยเกิดขึ้น

(๔) เมื่อได้รับอนุมัติให้ใช้จ่ายเงินสะสมแล้ว องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นต้องดำเนินการก่อนนี้ผูกพันให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปีถัดไป หากไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดให้การใช้จ่ายเงินสะสมนั้นเป็นอันพับไป

ทั้งนี้ ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นใช้จ่ายเงินสะสม โดยคำนึงถึงฐานะการเงินการคลังขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและเสถียรภาพในระยะยาว"

ข้อ ๔๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๔๐/๑ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๗

"ข้อ ๔๐/๑ ในกรณีที่มีการกิจการตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลหรือกระทรวงมหาดไทย และจำเป็นต้องให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการ โดยมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายจากงบประมาณขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและงบประมาณดังกล่าวไม่เพียงพอและไม่ต้องด้วยเงื่อนไขการใช้จ่ายเงินสะสมหรือเงินทุนสำรองเงินสะสมตามข้อ ๔๗ และข้อ ๔๘ ปลัดกระทรวงมหาดไทย อาจอนุมัติยกเว้นให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นใช้จ่ายจากเงินสะสมหรือเงินทุนสำรองเงินสะสมได้ โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย"

ข้อ ๔๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓๐๐ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๓๐๐ ให้หัวหน้าหน่วยงานคลังจัดทำงบแสดงฐานะการเงิน และงบอื่น ๆ ตามแบบที่กระทรวงการคลังกำหนด เพื่อส่งให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบภายในก็สิบวันนับแต่วันสิ้นปี พร้อมส่งให้กระทรวงการคลังด้วย และส่งสำเนาให้ผู้ว่าราชการจังหวัด กรณีองค์การบริหารส่วนจังหวัด และเทศบาล ส่งนายอำเภอ กรณีองค์การบริหารส่วนตำบล"

ข้อ ๔๖ ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ที่ นก ๑๑๗๗๘/๒๖

MG

สำนักงานกองทุนพัฒนาอนุรักษ์ทรัพยากร
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

190 กรุงเทพฯ ๒๕๖๓

เรื่อง จ้างตั้งคณะกรรมการส่งเสริมสหกรณ์พัฒนาอนุรักษ์ทรัพยากรส่วนท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓
เรียน ผู้อำนวยการจังหวัด ทุกจังหวัด

มีที่ส่งมาด้วย แนวทางการส่งเสริมสหกรณ์พัฒนาอนุรักษ์ทรัพยากรส่วนท้องถิ่น (ร.น.ท.) ประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๖๓

คำขอพระราชบัญญัติว่าด้วยอำนาจผู้ว่าการการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๖ และระเบียบ
กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๖ ข้อ ๘ กำหนดให้ผู้อำนวยการจังหวัด
สหภาพ มีหน้าที่ และองค์การบริหารส่วนตำบล ส่งเสริมสหกรณ์พัฒนาอนุรักษ์ทรัพยากร ส่วนท้องถิ่นตาม
ข้อบังคับกระทรวง

สำนักงานกองทุนพัฒนาอนุรักษ์ทรัพยากรส่วนท้องถิ่น ขอเรียนว่า สหกรณ์พัฒนาอนุรักษ์
ทรัพยากรส่วนท้องถิ่นเป็นองค์การส่วนท้องถิ่นประเภทหนึ่ง ซึ่งสำนักงานผู้ว่าการส่วนท้องถิ่นที่
ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติราชการส่วนท้องถิ่น ที่ตั้งไม่มีการจัดส่งเสริมสหกรณ์พัฒนาอนุรักษ์
ทรัพยากรส่วนท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ภายในเดือนกันยายน ๒๕๖๓ โดยนำรายละเอียด
ตามนี้ส่งที่ส่งมาด้วยสรุปดังนี้

๑. การคำนวณเงินส่งมอบ ก.น.ท./จังหวัดเงินส่งมอบ ก.น.ท.
๒. การส่งเงินส่งมอบ ก.น.ท.
๓. การส่งเงินส่งมอบเพื่อจ่ายค่าเงินปันผล
๔. การส่งเงินส่งมอบ ก.น.ท. กรณีจ้างตั้ง สหกรณ์ท้องถิ่น
๕. การส่งเงินส่งมอบ ก.น.ท. กรณีองค์การบริหารส่วนตำบลมีเงินและฐานะเงินเทศบาล
๖. วิธีการนำส่งเงิน
๗. แนวทางการตั้งงบประมาณรายจ่าย และวิธีคำนวณส่งเงินส่งมอบ ก.น.ท.

ทั้งนี้ สามารถดูการมีรหัสที่ส่งมาด้วย ได้ตาม QR Code ข้างต้นนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และประสานการดำเนินงานตามข้อสั่งการปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป
โดยแบ่งจังหวัดเป็น

จากเลขาธิการมูลนิธิ

นายสุวิทย์ คุณกิตติ
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ประธานศูนย์ประสานงานด้านกิจการสหกรณ์พัฒนาอนุรักษ์ทรัพยากรส่วนท้องถิ่น

สำนักงานบริหารการส่งเสริมท้องถิ่น

กรุงเทพมหานครพัฒนาวิสาหกิจและสหกรณ์

โทร. ๐-๒๒๕๔-๒๖๒๖ ต่อ ๒๐๘ โทรสาร ๐-๒๒๕๔-๒๕๕๐

*ขอสงวนสิทธิ์การส่งเสริมสหกรณ์พัฒนาอนุรักษ์ทรัพยากรส่วนท้องถิ่นโดยสำนักงาน ก.น.ท. ให้แก่ภาคี
เพื่อเป็นไปตามนโยบายที่ ก.น.ท. กำหนด

แนวทางการส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ก.บ.ท.)

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

๓. การคำนวณเงินส่งสมทบ ก.บ.ท./หักเงินส่งสมทบ ก.บ.ท.

๓.๑ การคำนวณเงินส่งสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ให้อำเภอปกครองส่วนท้องถิ่น คำนวณจากประมาณการรายรับตามข้อบัญญัติ ทัศนบัญญัติ ในงบประมาณรายจ่ายประจำปี ทุกหมวด ทุกประเภท โดยไม่ต้องนำรายรับประเภทพันธบัตร เงินกู้ เงินที่มีผู้บริจาคได้ หรือเงินอุดหนุน มารวมคำนวณ หรือทำได ้ให้คำนวณตามอัตราตามที่กฎหมายกำหนด เทศบาลเมืองพัทยา ในอัตราร้อยละ ๒ อัตราการบริหารส่วนจังหวัด และอัตราการบริหารส่วนตำบล ในอัตราร้อยละ ๓

๓.๒ การหักเงินส่งสมทบ ก.บ.ท. กรณีมีรายจ่ายที่ต้องจ่ายเป็นค่าบำเหน็จบำนาญระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้อำเภอประมาณการรายจ่ายที่ส่งไว้เพื่อส่งสมทบ ก.บ.ท. รายจ่ายงบกลาง ประเภทรายจ่าย เงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดยคำนวณรายการหักได้เฉพาะที่จ่ายจากเงินสมทบ ก.บ.ท. เท่านั้น ตามประเภทค่าตอบแทน ดังนี้

รายการที่หักไปหักจากเงินส่งสมทบ ก.บ.ท. และเงินส่งสมทบท้องถิ่นที่ส่งไว้แล้ว	จากส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญ แยกตามประเภทค่าตอบแทน (✓ กรณีหักได้ / × กรณีหักไม่ได้)			
	ส่วนท้องถิ่น	๒/ จากฝ่ายโขน	๓/ ครู	๔/ ครูฝ่ายโขน/ครูผู้ดูแลเด็ก
๑. เงินบำเหน็จบำนาญ	✓	✓	×	×
๒. เงินบำนาญปกติ	✓	✓	×	×
๓. เงินบำนาญพิเศษ	✓	✓	×	×
๔. เงินเลี้ยงดูจากเงินบำนาญ	✓	× ๒/	✓	×
๕. เงิน ข.ค.บ.	× ๒/	× ๒/	×	×
๖. เงินบำเหน็จค่าครองชีพ	✓	✓	×	×
๗. เงินบำเหน็จค่าครอบครัว	✓	✓	×	×
๘. เงินช่วยเหลือ ๓ เท่าของ - เงินบำนาญ - เงินเลี้ยงดูจากเงินบำนาญ - เงิน ข.ค.บ.	✓ ✓ × ๒/	✓ × ๒/ × ๒/	× ✓ ×	× × ×
๙. เงินบำเหน็จลูกจ้างประจำ	× ๒/๒/	× ๒/	×	×

หมายเหตุ > ๒/ เงิน ข.ค.บ. และเงินช่วยเหลือ ๓ เท่า ของ ข.ค.บ. จ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น งบกลาง ประเภทเงินช่วยเหลือที่ผู้รับบำนาญ (ข.ค.บ.) (ยกเว้น เงิน ข.ค.บ. ตำแหน่งครูบำนาญ ทุกประเภทเลิกจ่ายจากเงินอุดหนุน)

- ๒/ จ้างรถจากบำนาญฝ่ายโขน (ทุกตำแหน่ง) หักได้เฉพาะส่วนที่ท้องถิ่นรับภาระจ่ายจากเงินสมทบ ก.บ.ท.
- ๓/ จ้างรถจากบำนาญฝ่ายโขน (ทุกตำแหน่ง) ไม่มีสิทธิรับเงินคืนจากเงินบำนาญ
- ๔/ กรณีมีเงิน ข.ค.บ. รอชำระจากบำนาญฝ่ายโขน (ถ้ามี) ให้จ่ายจากเงินอุดหนุน
- ๕/ กรณีครู/ครูฝ่ายโขน ครูผู้ดูแลเด็กทุรกายเลิกจ่ายจากเงินอุดหนุนที่ไม่ สำนักรับการศึกษาศึกษาภาคบังคับ (ค่าบำเหน็จ บำนาญ) เท่านั้น เงินเลี้ยงดูจากเงินบำนาญ เลิกจ่ายจากเงินสมทบ ก.บ.ท.
- ๖/ กรณีลูกจ้างประจำ ตำแหน่งถาวรโรงเรียน เลิกจ่ายจากเงินอุดหนุน

๒๘/ กรณีถูกจ้างประจำด้านหนึ่งอื่น จากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ราชการส่วนกลาง ปรากฏเงินบ้านหนึ่งถูกจ้างประจำ

๒๙/ กรณีถูกจ้างประจำด้านอื่น ซึ่งแปลคส่วนจ่ายโดยจ่ายจากเงินอุดหนุนและเงินงบประมาณของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓. การขอโอนเงินสมทบ ก.บ.ท.

๓.๑ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ กรณีมีรายจ่ายที่ต่อเนื่องเป็นค่าบำเหน็จบำนาญ
ให้กับข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือสภาผู้มิสิทธิ และจำนวนเงินที่หักไว้จ่ายตามข้อ ๓.๑ ไม่เพียงพอ ให้องค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นขอโอนเงินจากกองทุนฯ โดยทำหนังสือทราบผ่านจังหวัดพร้อมจัดส่งหลักฐานการขอโอนเงิน
ก.บ.ท. ดังนี้

๓.๑.๑ มอบเอกสารราชการหักจ่ายบำเหน็จบำนาญสำหรับผู้รับบำนาญราชการ

๓.๑.๒ มอบเอกสารราชการหักจ่ายบำเหน็จบำนาญสำหรับผู้รับบำเหน็จบำนาญ

รายใหม่ (ที่ส่งค่าภายในปีงบประมาณ) พร้อมค่าส่งจ่าย

๓.๑.๓ สำเนาประมาณการรายรับในงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณ
รายจ่ายเพิ่มเติมหรือแผนพัฒนาฯ แล้วแต่กรณี พร้อมใบขอส่งจ่าย

๓.๑.๔ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ปฏิบัติ และขอที่ปรึกษารองนายกเทศมนตรี
จังหวัดอุดรธานี ที่ต้องการโอนเงินดังกล่าว พร้อมยื่นขอส่งเงินอุดหนุน ให้สำนักงาน ก.บ.ท. แล้ว

๓.๒ กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีรายจ่ายที่เกิดขึ้นช่วงปลายปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๖๒ และขอโอนเงิน ก.บ.ท. ช่วงต้นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ดำเนินการเบิกจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญ จากเงินส่งสมทบ ก.บ.ท. ที่ได้หักจ่ายไว้แล้วในงบประมาณรายจ่าย
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่บรรดาข้าราชการในการจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญ ให้แก่
ผู้มีสิทธิ และหากงบประมาณที่ตั้งส่งสมทบประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ มีไม่เพียงพอหรือมีรายจ่าย
เกิดขึ้นใหม่ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายงานจังหวัดเพื่อขออนุมัติโอนเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญ ต่อไป

๓.๓ กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีรายจ่ายบำเหน็จบำนาญเกิดขึ้นใหม่
ภายหลังจากที่ได้ส่งเงินสมทบ ก.บ.ท. แล้วให้แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายงานจังหวัดเพื่อขออนุมัติโอนเงิน
ก.บ.ท. ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อจ่ายผู้มีสิทธิต่อไป

๓. การส่งเงินสมทบเพื่อจ่ายจากเงินบ้านถวาย

การคืนเงินหักจ่ายส่งกองทุนฯ กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้หักเงินสมทบ ก.บ.ท.
ไว้จ่ายเงินบำเหน็จบำนาญที่ถึงวันครบอายุผู้มีสิทธิแล้ว ปรากฏว่ามีเงินเหลือจ่าย กรณีต่อไปนี้

๓.๑ กรณีที่ในระหว่างปีข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญจลาจล สถานะที่รับบำนาญ

๓.๒ กรณีมีข้าราชการบำนาญรายใด ถึงแก่ความตายทำให้ไม่มีการหักจ่ายบำนาญผู้ตาย

เมื่อสิ้นปีงบประมาณเงินเหลือจ่ายเป็นจำนวนเท่าใด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขอส่ง
สำนักงาน ก.บ.ท. แล้วรายงานจังหวัดทราบแล้ว และกรณีที่มีข้าราชการบำนาญถึงแก่ความตายแล้วขอส่งเงิน
บำนาญเฉลี่ยจ่าย ให้ส่งหลักฐานใบมรณบัตรพร้อมทั้งหนังสือขออนุมัติเงินบ้านถวายดังกล่าว และขอตัวถูกต้อง

๔. การส่งเงินสมทบ ก.บ.ท. กรณีค้างส่ง ส่งขาดส่งเกิน

๔.๑ กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นค้างส่งเงินสมทบและหรือส่งเงินสมทบไม่ครบถ้วน
ในปีงบประมาณที่ผ่านมา ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเงินสมทบที่ค้างส่งตามจำนวนที่สำนักงาน ก.บ.ท.
แจ้งยอดค้างส่ง โดยส่งมาพร้อมกันเงินสมทบที่จะคือส่งประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

๔.๒ กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ได้ตั้งงบประมาณเพื่อส่งเงินสมทบ ก.บ.ท.
ตามข้อ ๔.๑ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม หรือโอนงบปีงบประมาณ

ฉบับประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓ เพื่อคืนจ่ายรายการโง่งงหรือโง่งงเพิ่มในรายจ่ายงบกลาง ประเภท รายจ่ายตามข้อผูกพัน รายการเงินสมทบ ก.บ.พ. เพื่อส่งเงินสมทบ ก.บ.พ. ให้ครบถ้วน

๔.๒ กรณีที่มีการส่งเงินสมทบขาดเกิน ให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

๔.๒.๑ กรณี งบพ. ส่งเงินสมทบฯ ขาดเกิน สำหรับปีงบประมาณปัจจุบัน ไม่ถึง ๑ บาท (ตั้งแต่ ๐.๐๑ บาท ถึง ๐.๙๙ บาท) ให้ถือว่าได้ส่งเงินสมทบครบถ้วนถูกต้อง

๔.๒.๒ กรณี งบพ. ส่งเงินสมทบฯ เกินไม่ถึง ๑๐๐ บาท (ตั้งแต่ ๑.๐๐ บาท ถึง ๙๙.๙๙ บาท) สำหรับปีงบประมาณปัจจุบันสำนักงาน ก.บ.พ. จะมีหนังสือแจ้งให้ งบพ. นำไปหักออกจากเงิน ที่ต้องส่งสมทบฯ ตามฉบับประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมหรือฉบับประมาณรายจ่ายประจำปีถัดไป

๔.๒.๓ กรณี งบพ. ส่งเงินสมทบฯ ขาดไม่ถึง ๑๐๐ บาท (ตั้งแต่ ๑.๐๐ บาท ถึง ๙๙.๙๙ บาท) สำหรับปีงบประมาณปัจจุบันสำนักงาน ก.บ.พ. จะมีหนังสือแจ้งให้ งบพ. ส่งเงินสมทบ ส่วนที่ขาดมาพร้อมกันเงินที่ต้องส่งสมทบฯ ตามฉบับประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม หรือฉบับประมาณรายจ่ายประจำปีถัดไป

๔.๓.๔ กรณีที่ งบพ. ส่งเงินสมทบฯ ของปีงบประมาณก่อนปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นไม่ถึง ๑๐๐ บาท และยังไม่นำมาคืนส่วนที่ส่งไปหักออกจากเงินที่ต้องส่งเงินสมทบตาม ฉบับประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมหรือฉบับประมาณรายจ่ายประจำปีถัดไป สำนักงาน ก.บ.พ. จะดำเนินการปรับปรุง บัญชีเงินสมทบที่ส่งเกิน โดยจะนำเข้าเงินสมทบ ก.บ.พ. เพื่อมิให้เป็นภาระทางบัญชีต่อไป

๔.๔ การรวบรวมเงินที่ส่งเกินให้ส่งแก่กรมการปกครองส่วนท้องถิ่นและจังหวัดภูเก็ต และสถานที่บัญชี ของธนาคารกรุงไทย จังหวัด ภูเก็ต ที่ตั้งการโอนเงินดังกล่าว พร้อมใบรองสำเนาถูกต้องให้สำนักงาน ก.บ.พ. แล้ว

๕. การส่งเงินสมทบ ก.บ.พ. กรณีองค์การบริหารส่วนตำบลที่เสนอปลงฐานะเป็นเทศบาล

กรณีที่ต้องส่งการบริหารส่วนตำบลได้ประกาศให้ท้องถิ่นปฏิบัติ ฉบับประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ก่อนวันที่ได้รับการจัดตั้งเป็นเทศบาลตามประกาศกระทรวงมหาดไทย การจัดส่งเงินสมทบ ก.บ.พ. ให้คำนวณเงินที่ควรจ่าย ๓

หากเมื่อได้มีการประกาศให้ท้องถิ่นปฏิบัติ ฉบับประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงฐานะอีก ซึ่งท้องถิ่นฯ ที่ประกาศใช้นั้นมีประมาณการรายรับรายการใดสูงกว่า จัดปฏิบัติ ๓ แล้วตามวรรคนี้ จะต้องส่งเงินสมทบ ก.บ.พ. เพิ่มขึ้น โดยคำนวณเงินที่ควรจ่าย ๒ แยกประมาณการ รายรับส่วนที่เพิ่มขึ้น (ยกเว้น ประมาณการรายรับรายการพันธุสัตว์ งบกู้ เงินที่มีผู้กู้คืนให้ แยกเป็นจุดหมุน)

๖. วิธีการนำส่งเงิน

๖.๑ การนำส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ให้ส่งเป็น เช็คหรือตราพัสดุ ส่งจ่ายในนาม "กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น" โดยให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ระบุรหัสหน่วยงานที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนดลงในใบแจ้งการชำระเงินให้ถูกต้องแล้วนำเช็ค หรือตราพัสดุนั้นไปแจ้งการชำระเงิน ส่วนผ่านธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ภายในเดือนธันวาคม ของปีงบประมาณ โดยแยกใบแจ้งการชำระเงินตามประเภทขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

- ๖.๑.๑ ไม่แจ้งการชำระเงิน Company code ๙๙๙๙ ให้สำนักงานจัดการบริหารส่วนท้องถิ่น
- ๖.๑.๒ ไม่แจ้งการชำระเงิน Company code ๙๙๙๕ ให้สำนักงานเทศบาลและเมืองพัทยา
- ๖.๑.๓ ไม่แจ้งการชำระเงิน Company code ๙๙๙๓ ให้สำนักงานจัดการบริหารส่วนตำบล

๖.๒ เมื่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนำเช็คหรือตราพัสดุผ่านธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ขอให้รายงานสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ณ วันที่ส่งเงิน โดยแจ้งหลักฐานการส่งเงินทางแม่ข่ายหรือทางไลน์ ดังนี้

- ๖.๒.๑ สำเนาใบแจ้งการชำระเงินและสำเนาใบรับชำระค่าสาธารณูปโภคและค่าบริการที่ธนาคารออกให้พร้อมใบรองสำเนา ตามแบบที่กำหนด

๖.๒.๒ แบบแสดงรายการภาษีจ่ายปันผลเงินปันมาญผู้รับปันมาญรายเก่า

๖.๒.๓ แบบแสดงรายการภาษีจ่ายปันผลเงินปันมาญผู้รับปันมาญรายใหม่ (ที่ส่งจ่ายภายในปีงบประมาณ) พร้อมคำชี้แจง

๖.๒.๔ สำเนาประมาณการรายรับในงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมหรืองบเฉพาะการ แล้วแต่กรณี พร้อมใบรองสำเนา

๖.๓ ขอบให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดส่งเอกสารตามข้อ ๖.๒.๑ - ๖.๒.๔ ทาง e-mail income1403@gmail.com ภายในวันที่นำส่งด้วย โดยสามารถเข้าไปดาวน์โหลดแบบฟอร์มที่กรมสรรพากร หรือดาวน์โหลดแบบฟอร์มที่กรมสรรพากร และรายละเอียดจากเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบทางอินเทอร์เน็ต โดยเข้าไปที่เว็บไซต์ของกรมสรรพากรที่ชื่อ www.dft.go.th ภายใต้หัวข้อหน่วยงานภายในสำนักงานกองทุนบ้านหนึ่งบ้านมาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น แบบฟอร์มการส่งเงินสมทบกองทุนบ้านหนึ่งบ้านมาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ก.บ.ท.)

๗. แนวทางการตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ งบเพิ่มเติมเฉพาะการ และวิธีการคำนวณส่งเงินสมทบกองทุน

๗.๑ แนวทางการตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ และวิธีการคำนวณส่งเงินสมทบกองทุน

ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการจัดส่งเงินสมทบกองทุนบ้านหนึ่งบ้านมาญประจำปีงบประมาณพร้อมรายละเอียดการรายรับจากระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ และรับรองสำเนาถูกต้อง ให้สำนักงานกองทุนบ้านหนึ่งบ้านมาญ จำนวนเงินส่งสมทบให้คำนวณจากประมาณการรายรับตามข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ทุกหมวด ทุกประเภท โดยไม่ต้องนำรายรับประเภทพันธบัตร เงินกู้ เงินที่มีผู้จัดซื้อด้วยเงินอุดหนุน มารวมคำนวณ ๑.ยกเว้นกรณีมีข้อเท็จจริงว่าไม่คำนวณในอัตราร้อยละ ๒ ของการบริการส่วนท้องถิ่น และองค์การบริหารส่วนตำบล ให้คำนวณในอัตราร้อยละ ๑

ตัวอย่างที่ ๑
รายงานประมาณการรายรับ
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

รวม.....
 อื่นๆ..... จัดทำโดย.....

ตัวอย่างที่ ๑ ฉบับแรก	ประมาณการ		
	ปี ๒๕๖๓	ลดลง (%)	ปี ๒๕๖๒
หมวดภาษีอากร			
ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง	-	๑๐๐%	๓,๗๖๐,๐๐๐.๐๐
ภาษีโรงเรือนและที่ดิน	๓,๒๐๐,๐๐๐.๐๐	-๑๐๐%	-
ภาษีเงินได้บุคคล	๖๐,๐๐๐.๐๐	-๑๐๐%	-
ภาษีเงินได้	๕๐๐,๐๐๐.๐๐	๑.๐๐%	๕๐๐,๐๐๐.๐๐
อากรการเช่าที่ดิน	๓,๐๐๐.๐๐	๑.๐๐%	๓,๐๐๐.๐๐
อากรโรงเบียร์	๓,๗๖๐,๐๐๐.๐๐	-๑๕.๕๖%	๔,๔๕๐,๐๐๐.๐๐
รวมหมวดภาษีอากร	๕,๕๖๓,๐๐๐.๐๐		๓,๗๖๓,๐๐๐.๐๐
หมวดค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และใบอนุญาต			
ค่าธรรมเนียมแจ้งจัดไว้ในบัญชีการเช่าที่ดิน	๓,๐๐๐.๐๐	๑.๐๐%	๓,๐๐๐.๐๐
ค่าธรรมเนียมแจ้งจัดไว้ในบัญชีการเช่าที่ดิน	๓,๕๐๐.๐๐	-๑.๐๐%	๓,๕๐๐.๐๐
ค่าธรรมเนียมแจ้งจัดไว้ในบัญชีการเช่าที่ดิน	๓,๕๐๐.๐๐	๑.๐๐%	๓,๕๐๐.๐๐
ค่าธรรมเนียมอื่นๆ	๕,๐๐๐.๐๐	-๑๐.๐๐%	๕,๐๐๐.๐๐

ค่าปรับผู้เช่าที่มีสัญญาเช่ารถพ่วงรถ	๒,๕๐๐.๐๐	-๒๐.๐๐%	๒,๐๐๐.๐๐
ค่าปรับการผิดสัญญา	๕๐,๐๐๐.๐๐	-๕๐.๐๐%	๒๕,๐๐๐.๐๐
ค่าปรับสัญญาเช่ารถพ่วงรถค่าเช่าปรับที่ผิดเงื่อนไขในสัญญาเช่ารถพ่วงรถ	๒๒,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๒๒,๐๐๐.๐๐
ค่าปรับสัญญาเช่ารถพ่วงรถที่เช่าพ่วงรถพ่วงรถที่รถพ่วงรถพ่วงรถ	๒,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๒,๐๐๐.๐๐
ค่าปรับสัญญาเช่ารถพ่วงรถพ่วงรถพ่วงรถ	๒,๕๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๒,๕๐๐.๐๐
ค่าปรับสัญญาเช่ารถ	๒,๕๐๐.๐๐	-๒๐.๐๐%	๒,๐๐๐.๐๐
รวมหมวดค่าปรับหนี้ ค่าปรับ และใบสัญญาเช่า	๗๒,๕๐๐.๐๐		๖๒,๕๐๐.๐๐
หมวดรายได้จากทรัพย์สิน			
ดอกเบี้ย	๑๐๐,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๑๐๐,๐๐๐.๐๐
รวมหมวดรายได้จากทรัพย์สิน	๑๐๐,๐๐๐.๐๐		๑๐๐,๐๐๐.๐๐
หมวดรายได้เบ็ดเตล็ด			
ค่ารถซ่อมรถ	๒๐,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๒๐,๐๐๐.๐๐
รายได้เบ็ดเตล็ดอื่นๆ	๕๐,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๕๐,๐๐๐.๐๐
รวมหมวดรายได้เบ็ดเตล็ด	๗๐,๐๐๐.๐๐		๗๐,๐๐๐.๐๐
หมวดรายได้จากทุน			
ค่ารถซ่อมรถพ่วงรถพ่วงรถ	๕,๐๐๐.๐๐	-๑๐๐.๐๐%	๐.๐๐
รวมหมวดรายได้จากทุน	๕,๐๐๐.๐๐		๐.๐๐
หมวดภาษีจัดสรร			
ภาษีและค่าธรรมเนียมจากกรมที่ดิน	๓๕๖,๐๐๐.๐๐	๕๖.๖๖%	๒๐๖,๐๐๐.๐๐
ภาษีมูลค่าเพิ่มตาม พ.ร.บ. กำหนดลดหย่อน	๓,๘๓๓,๕๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๓,๘๓๓,๕๐๐.๐๐
ภาษีมูลค่าเพิ่มตาม พ.ร.บ. จัดสรรรายได้	๑,๘๐๐,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๑,๘๐๐,๐๐๐.๐๐
ภาษีธุรกิจเฉพาะ	๘๐,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๘๐,๐๐๐.๐๐
ภาษีธุรกิจ	๒๕๖,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๒๕๖,๐๐๐.๐๐
ภาษีสรรพสามิต	๑,๒๐๐,๐๐๐.๐๐		๑,๒๐๐,๐๐๐.๐๐
ค่าภาคหลวงและค่าธรรมเนียมตามกฎหมาย จากสัญญาเช่า	๑,๐๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐%	๑,๐๐๐.๐๐
ค่าภาคหลวง	๒๕,๐๐๐.๐๐	๑๐.๐๐%	๒๕,๐๐๐.๐๐
ค่าภาคหลวงที่โอนสิทธิ์	๕๐,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๕๐,๐๐๐.๐๐
ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตาม ประมวลกฎหมายที่ดิน	๓๕๐,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๓๕๐,๐๐๐.๐๐
รวมหมวดภาษีจัดสรร	๖,๖๒๑,๕๐๐.๐๐		๖,๖๒๑,๕๐๐.๐๐
หมวดเงินอุดหนุนทั่วไป			
เงินอุดหนุนทั่วไป สำหรับดำเนินการตามสัญญา หน้าที่คณะกรรมการจัดจ้างโอนสิทธิ์	๒๐,๐๐๐,๐๐๐.๐๐		๒๐,๐๐๐,๐๐๐.๐๐
รวมหมวดเงินอุดหนุนทั่วไป	๒๐,๐๐๐,๐๐๐.๐๐		๒๐,๐๐๐,๐๐๐.๐๐
รวมสุทธิหมวด	๒๖,๐๐๐,๐๐๐.๐๐		๒๖,๐๐๐,๐๐๐.๐๐

วิธีคำนวณเงินสมทบกองทุน

ตัวอย่าง

1. ประสงค์ประมาณการรายรับที่ถูกต้องแล้วทุกหมวดรายรับ เป็นดังนี้
2. สมมติยอดประมาณการรายรับของรายวันได้เป็นหนี้สมทบราชการ เงินที่มีผู้ถือหุ้นได้ และหมวดเงินอุดหนุนอื่นจำนวน
3. หากมีรายการ คัดเลือก หรือเงินกู้ ประกาศอยู่ในประมาณการรายรับต้องนำรายการดังกล่าวหักออกด้วย
4. สมมติจำนวนค่าได้ ปีจากคำนวณตามอัตราของ สปท. แล้วประมาณ

ตัวอย่างที่ ๑

ประมาณการรายรับ	๓๖,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	บาท
หัก เงินอุดหนุน	๓๐,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	บาท
สมมติเงินสำหรับคำนวณสมทบ	๖,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	บาท

วิธีคำนวณเงินที่จะต้องตั้งงบประมาณเพื่อส่งเงินสมทบกองทุนฯ ของ สปท.

แต่ละประเภท

- ธน. อัตราร้อยละ ๓	๓๐,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ × ๓%	= ๙๐๐,๐๐๐.๐๐	บาท
- เทศบาล อัตราร้อยละ ๒	๓๐,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ × ๒%	= ๖๐๐,๐๐๐.๐๐	บาท
- ธน. อัตราร้อยละ ๓	๓๐,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ × ๓%	= ๙๐๐,๐๐๐.๐๐	บาท

รายงานประมาณการรายรับ

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

ของ

อำเภอ..... จังหวัด.....

ตัวอย่างที่ ๒ ฉบับแรก	ประมาณการ		
	ปี ๒๕๖๓	อัตราก้าว (%)	ปี ๒๕๖๒
หมวดภาษีอากร			
ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง	-	๑๐๐%	๓,๓๕๐,๐๐๐.๐๐
ภาษีโรงเรือนและที่ดิน	๓,๒๐๐,๐๐๐.๐๐	๑๐๐%	-
ภาษีวิุกภัณฑ์	๒๐,๐๐๐.๐๐	๑๐๐%	-
ภาษีเงิน	๒๐๐,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๒๐๐,๐๐๐.๐๐
อากรการสำสัตว์	๓,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๓,๐๐๐.๐๐
อากรเงินกินเงิน	๒,๕๐๐,๐๐๐.๐๐	-๖๕.๕๖%	๗,๐๐๐,๐๐๐.๐๐
รวมหมวดภาษีอากร	๖,๙๐๓,๐๐๐.๐๐		๒,๕๕๓,๐๐๐.๐๐
หมวดค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และใบอนุญาต			
ค่าธรรมเนียมใช้วงเงินอนุญาตการจราจร	๒,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๒,๐๐๐.๐๐
ค่าธรรมเนียมใช้วงเงินควบคุมอาคาร ฯ	๒,๕๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๒,๕๐๐.๐๐
ค่าธรรมเนียมใช้วงเงินทะเบียนพาณิชย์	๓,๕๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๓,๕๐๐.๐๐
ค่าธรรมเนียมอื่นๆ	๕,๐๐๐.๐๐	-๒๐.๐๐%	๒,๐๐๐.๐๐
ค่าปรับผู้กระทำผิดกฎหมายจราจรทางบก	๒,๕๐๐.๐๐	-๒๐.๐๐%	๓,๐๐๐.๐๐
ค่าปรับการผิดสัญญา	๕๐,๐๐๐.๐๐	-๕๐.๐๐%	๑๐๐,๐๐๐.๐๐

ค่าในอนุญาตประกอบกิจการสำหรับกิจการ ให้เป็นอันตรายต่อสุขภาพ	๓๒,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๓๒,๐๐๐.๐๐
ค่าในอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือ สถานที่ประกอบอาหารในครัว	๒,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๒,๐๐๐.๐๐
ค่าในอนุญาตเกี่ยวกับการควบคุมอาคาร	๒,๕๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๒,๕๐๐.๐๐
ค่าในอนุญาตอื่นๆ	๒,๕๐๐.๐๐	๒๐.๐๐%	๒,๐๐๐.๐๐
รวมหมวดค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และใบอนุญาต	๓๒,๕๐๐.๐๐		๓๒,๕๐๐.๐๐
หมวดรายได้จากทรัพย์สิน			
ที่ดิน	๑๐๐,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๑๐๐,๐๐๐.๐๐
รวมหมวดรายได้จากทรัพย์สิน	๑๐๐,๐๐๐.๐๐		๑๐๐,๐๐๐.๐๐
หมวดรายได้เบ็ดเตล็ด			
ค่าธรรมเนียมแบบแปลน	๖๐,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๖๐,๐๐๐.๐๐
รายได้จากเงินผู้กู้ยืม	๕๐,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๕๐,๐๐๐.๐๐
รวมหมวดรายได้เบ็ดเตล็ด	๑๑๐,๐๐๐.๐๐		๑๑๐,๐๐๐.๐๐
หมวดรายได้จากทุน			
ค่าเช่าหอพักสหกรณ์	๕,๐๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐%	๕.๐๐
รวมหมวดรายได้จากทุน	๕,๐๐๐.๐๐		๕.๐๐
หมวดภาษีจัดสรร			
ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์และรถจักรยาน	๓๕๐,๐๐๐.๐๐	๕๒.๒๙%	๕๕๐,๐๐๐.๐๐
ภาษีมูลค่าเพิ่มตาม พ.ร.บ. กำหนดแผนฯ	๓,๘๘๘,๕๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๓,๘๘๘,๕๐๐.๐๐
ภาษีมูลค่าเพิ่มตาม พ.ร.บ. จัดสรรรายได้ฯ	๑,๘๐๐,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๑,๘๐๐,๐๐๐.๐๐
ภาษีธุรกิจเฉพาะ	๘๐,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๘๐,๐๐๐.๐๐
ภาษีสุรา	๖๕๐,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๖๕๐,๐๐๐.๐๐
ภาษีสรรพสามิต	๑,๒๐๐,๐๐๐.๐๐		๑,๒๐๐,๐๐๐.๐๐
ค่าภาคหลวงแร่ค่าธรรมเนียมตามกฎหมาย จำพวกป่าไม้	๓,๐๐๐.๐๐	๑๖๖.๒๙%	๕,๐๐๐.๐๐
ค่าภาคหลวงแร่	๒๕,๐๐๐.๐๐	๑๐.๐๐%	๓๕,๐๐๐.๐๐
ค่าภาคหลวงปิโตรเลียม	๕๐,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๕๐,๐๐๐.๐๐
ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตาม ประมวลกฎหมายที่ดิน	๓๕๐,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๓๕๐,๐๐๐.๐๐
รวมหมวดภาษีจัดสรร	๖,๒๓๘,๕๐๐.๐๐		๖,๒๓๘,๕๐๐.๐๐
หมวดเงินอุดหนุนทั่วไป			
เงินอุดหนุนทั่วไป สำหรับดำเนินการควบคุมรักษา พื้นที่อนุรักษ์ทางทะเลในเขตท่า	๑๐,๐๐๐,๐๐๐.๐๐		๑๐,๐๐๐,๐๐๐.๐๐
รวมหมวดเงินอุดหนุนทั่วไป	๑๐,๐๐๐,๐๐๐.๐๐		๑๐,๐๐๐,๐๐๐.๐๐
รวมทุกหมวด	๒๔,๐๐๐,๐๐๐.๐๐		๒๔,๖๐๐,๐๐๐.๐๐

วิธีคำนวณเงินสมทบกองทุน			
ตัวอย่างที่ ๑			
๑. ป้ายรถประจำทางราชการกับที่จอดรถส่วนราชการอื่น เป็นตัวตั้ง			
๒. สมมติว่ารถประจำทางราชการกับที่จอดรถได้เป็นสัดส่วนราชการ เป็นที่มีผู้ถือได้ ๘๒ คนและเงินอุดหนุนที่จำนวน			
๓. พิจารณาการ ขึ้นบัตร หรือเงินกู้ ปรากฏอยู่ในประมาณการรายปีของสำนักงานคือพิก มาที่-๘๑๓๖			
๔. สมมติว่ากรมท่าได้ ปีมาคำนวณตามอัตราของ สปท. แล้วประมาณ			
ตัวอย่างที่ ๒			
ประมาณการรายปี		๒๓,๖๐๐,๐๐๐.๐๐	VTR
ปี: เงินอุดหนุน	๑๒,๐๐๐,๐๐๐.๐๐		
เงินกู้ยืม	๕๐,๐๐๐.๐๐	๑๒,๕๕๐,๐๐๐.๐๐	VTR
คงเหลือในสิ้นปีคำนวณสมทบ		๑๑,๐๕๐,๐๐๐.๐๐	VTR
วิธีคำนวณเงินที่จะต้องตั้งงบประมาณเพื่อส่งเงินสมทบกองทุนฯ ของ สปท.			
แต่ละประเภท			
- สปท. อัตราร้อยละ ๑	๑๑,๐๕๐,๐๐๐.๐๐ × ๑% =	๑๑๐,๕๐๐.๐๐	VTR
- พท.๒๓ อัตราร้อยละ ๒	๑๑,๐๕๐,๐๐๐.๐๐ × ๒% =	๒๒๑,๐๐๐.๐๐	VTR
- สปท. อัตราร้อยละ ๑	๑๑,๐๕๐,๐๐๐.๐๐ × ๑% =	๑๑๐,๕๐๐.๐๐	VTR

๗.๖ แนวทางการตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ และวิธีการคำนวณส่งเงินสมทบกองทุนฯ

กรณีที่ต้องการปกครองส่วนท้องถิ่นได้จัดทำข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จัดส่งเงินสมทบกองทุนป่าหนึ่งปีงบประมาณฯ หรือรายงานประมาณการรายปีจากระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ และรับรองเข้ามาถูกต้อง ให้สำนักงานกองทุนป่าหนึ่งปีงบประมาณฯ โดยใบการคำนวณส่งเงินสมทบให้คำนวณจากยอดประมาณการที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นคือการจัดจ่ายเพิ่มเติม (ไม่คิดรายการรับประเภททรัพย์สินหรือ เงินกู้ เงินที่มีผู้ถือได้และเงินอุดหนุน ภาระคำนวณ โดยเทศบาล และเมืองพัทยา ให้คำนวณในอัตราร้อยละ ๒ องค์การบริหารส่วนจังหวัดและองค์การบริหารส่วนตำบล ให้คำนวณในอัตราร้อยละ ๑ พศ.๒๓๖๒ จำนวน)

ตัวอย่างที่ ๓

รายงานประมาณการรายจ่ายเพิ่มเติม ฉบับที่ ๑ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

ปีงบประมาณ.....
อำเภอ..... จังหวัด.....

ตัวอย่างที่ ๓ เพิ่มเติม	ยอดประมาณการเดิม ๒๕๖๓	งบปีงบรายจ่าย	งบเงินปีงบประมาณ	งบ/งบคงเหลือ
หมวดภาษีอากร				
ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง	๑,๕๒๐,๐๐๐.๐๐	๑,๕๒๐,๐๐๐.๐๐	๑๒๐,๐๐๐.๐๐	๕๕,๐๐๐.๐๐
ภาษีโรงเรือนและที่ดิน	-	-	-	-
ภาษีบำรุงท้องที่	-	-	-	-
ภาษีเงิน	๒๐๐,๐๐๐.๐๐	๒๒๐,๐๐๐.๐๐	๕๐,๐๐๐.๐๐	๕๐,๐๐๐.๐๐
รายการค่าวัสดุ	๑,๐๐๐.๐๐	๑,๒๐๐.๐๐	๕๐๐.๐๐	-
รายการเงินอื่น	๑,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๑๐๐,๐๐๐.๐๐	๑๐๐,๐๐๐.๐๐
รวมหมวดภาษีอากร	๒,๕๒๑,๐๐๐.๐๐	๒,๕๒๑,๒๐๐.๐๐	๒๗๐,๕๐๐.๐๐	๑๐๕,๐๐๐.๐๐

หมวดค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และใบอนุญาต				
ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับใบอนุญาตราชการ	๒,๖๖๖.๖๖	๓,๖๖๖.๖๖	๑,๐๐๐.๐๐	๑,๖๖๖.๖๖
ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการควบคุมอาคาร ฯ	๒,๕๐๐.๐๐	๓,๐๐๐.๐๐	๑,๕๐๐.๐๐	-
ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับทะเบียนพาณิชย์	๓,๕๐๐.๐๐	๔,๕๐๐.๐๐	๑,๐๐๐.๐๐	-
ค่าธรรมเนียมอื่น ๆ	๒,๐๐๐.๐๐	๒,๕๐๐.๐๐	๕๐๐.๐๐	-
ค่าปรับผู้กระทำความผิดกฎหมายจราจรทางบก	๑,๐๐๐.๐๐	๑,๕๐๐.๐๐	๕๐๐.๐๐	-
ค่าปรับทางคดีสัญญา	๓๐,๐๐๐.๐๐	๓๐,๐๐๐.๐๐	๑,๐๐๐.๐๐	-
ค่าใบอนุญาตประกอบกิจการค้าขายรับกิจการ ที่ขึ้นต้นตรงต่อคุณภาพ	๓๒,๖๐๐.๐๐	๓๒,๖๐๐.๐๐	๑,๐๐๐.๐๐	-
ค่าใบอนุญาตก่อสร้างสถานที่ค้าปลีกอาหาร หรือสถานที่ประกอบอาหารในครัว	๒,๐๐๐.๐๐	๒,๕๐๐.๐๐	๕๐๐.๐๐	-
ค่าใบอนุญาตเกี่ยวกับการควบคุมอาคาร	๒,๕๐๐.๐๐	๔,๕๐๐.๐๐	๒,๐๐๐.๐๐	-
ค่าใบอนุญาตอื่น ๆ	๒,๐๐๐.๐๐	๓,๐๐๐.๐๐	๑,๐๐๐.๐๐	-
รวมหมวดค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และใบอนุญาต	๒๓,๕๖๖.๖๖	๔๐,๕๖๖.๖๖	๑๒,๐๐๐.๐๐	๑,๐๐๐.๐๐
หมวดรายได้จากทรัพย์สิน				
ดอกเบี้ย	๑๐๐,๐๐๐.๐๐	๑๕๐,๐๐๐.๐๐	๕๐,๐๐๐.๐๐	๕๐,๐๐๐.๐๐
รวมหมวดรายได้จากทรัพย์สิน	๑๐๐,๐๐๐.๐๐	๑๕๐,๐๐๐.๐๐	๕๐,๐๐๐.๐๐	๕๐,๐๐๐.๐๐
หมวดรายได้เบ็ดเตล็ด				
ค่าขายของนอกแผน	๒๐,๐๐๐.๐๐	๓๐,๐๐๐.๐๐	๒๐,๐๐๐.๐๐	๑๐,๐๐๐.๐๐
รายได้จากเงินผู้กู้ที่เสีย	๕๐,๐๐๐.๐๐	๕๐,๐๐๐.๐๐	๑,๐๐๐.๐๐	๑,๐๐๐.๐๐
รวมหมวดรายได้เบ็ดเตล็ด	๗๐,๐๐๐.๐๐	๘๐,๐๐๐.๐๐	๒๑,๐๐๐.๐๐	๑๑,๐๐๐.๐๐
หมวดรายได้จากทุน				
ค่าเช่าหอพักสภาพดี	๐.๐๐	๕๐๐.๐๐	๕๐๐.๐๐	-
รวมหมวดรายได้จากทุน	๐.๐๐	๕๐๐.๐๐	๕๐๐.๐๐	-
หมวดกำไรจากการ				
ภาษีเงินได้ค่าธรรมเนียมรถรับส่งและสิ่งอื่น	๕๕๖,๐๐๐.๐๐	๖๐๐,๐๐๐.๐๐	๖๐,๐๐๐.๐๐	๖๐,๐๐๐.๐๐
ภาษีมูลค่าเพิ่มตาม พ.ร.บ. กำหนดคนงาน	๓,๓๓๓,๕๐๐.๐๐	๓,๓๓๓,๕๐๐.๐๐	๓๓๓,๐๐๐.๐๐	๓๓๐,๐๐๐.๐๐
ภาษีมูลค่าเพิ่มตาม พ.ร.บ. จัดสรรรายได้	๑,๕๐๐,๐๐๐.๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐.๐๐	๑๐๑,๐๐๐.๐๐	๑๐๐,๐๐๐.๐๐
ภาษีธุรกิจเฉพาะ	๑๐,๐๐๐.๐๐	๑๕,๐๐๐.๐๐	๕,๐๐๐.๐๐	-
ภาษีสุรา	๒๕๐,๐๐๐.๐๐	๓๕๐,๐๐๐.๐๐	๑๐๐,๐๐๐.๐๐	๑๐๐,๐๐๐.๐๐
ภาษีสรรพสามิต	๑,๐๐๕,๐๐๐.๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐.๐๐	๑๕,๐๐๐.๐๐	๑๕,๐๐๐.๐๐
ค่าภาคหลวงและค่าธรรมเนียมตามกฎหมาย ว่าด้วยป่าไม้	๓,๐๐๐.๐๐	๓,๐๐๐.๐๐	๓,๐๐๐.๐๐	-
ค่าภาคหลวงแร่	๓๕,๐๐๐.๐๐	๔๐,๐๐๐.๐๐	๓๕,๐๐๐.๐๐	๓๕,๐๐๐.๐๐
ค่าภาคหลวงสัตว์ป่าคุ้มครอง	๕๐,๐๐๐.๐๐	๖๕,๐๐๐.๐๐	๓๕,๐๐๐.๐๐	๖,๐๐๐.๐๐
ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนนิติบุคคล ตามประมวลกฎหมายที่ดิน	๓๕๐,๐๐๐.๐๐	๓๕๐,๐๐๐.๐๐	๓๐,๐๐๐.๐๐	๓๐,๐๐๐.๐๐
รวมหมวดภาษีกิจการ	๑๑,๓๓๓,๕๐๐.๐๐	๑๒,๓๓๓,๕๐๐.๐๐	๑,๓๓๓,๐๐๐.๐๐	๑,๓๓๓,๐๐๐.๐๐

หมวดเงินอุดหนุนทั่วไป				
เงินอุดหนุนทั่วไป สำหรับดำเนินการตามอำนาจหน้าที่และภารกิจด้านโชนสัตว์	๓๒,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๓๒,๕๐๖,๐๐๐.๐๐	๓,๕๐๖,๐๐๐.๐๐	๓,๕๐๖,๐๐๐.๐๐
รวมหมวดเงินอุดหนุนทั่วไป	๓๒,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๓๒,๕๐๖,๐๐๐.๐๐	๓,๕๐๖,๐๐๐.๐๐	๓,๕๐๖,๐๐๐.๐๐
รวมทุกหมวด	๓๒,๒๐๐,๐๐๐.๐๐	๓๒,๗๑๒,๐๐๐.๐๐	๓,๗๑๒,๐๐๐.๐๐	๓,๗๑๒,๐๐๐.๐๐

วิธีคำนวณเงินสมทบกองทุน

ตัวอย่าง

1. นำยอดประมาณการรายรับที่มีลักษณะประมาณเงินเพิ่มเงินที่ถูกคือแล้ว เป็นตัวตั้ง
2. ลบด้วยยอดประมาณการรายรับของรายได้พิเศษอื่นเฉพาะรายการ เงินที่มีผู้กู้ยืมได้ และหมวดเงินอุดหนุนที่จ่ายรวม
3. หากมีรายการ คัดเลือก หรือเงินกู้ยืมปรากฏอยู่ในประมาณการรายรับคือส่วนรายการคือส่วน มาใช้ลด
๔. ผลที่เหลือคำนวณเท่าใด นำมาคำนวณตามอัตราของ อบจ. แต่ละประเภท

ตัวอย่างที่ ๒

นำมาคำนวณเฉพาะจำนวนที่จัดทำงบประมาณเพิ่มเติม	๓,๕๐๐,๐๐๐.๐๐	1/1%
หัก เงินอุดหนุน	๓,๒๐๗,๐๐๐.๐๐	
เงินที่มีผู้กู้ยืมได้	๓,๐๐๐.๐๐	๓,๒๐๘,๐๐๐.๐๐ 1/1%
ผลเหลือเงินสำหรับคำนวณเงินสมทบ	๒,๒๙๐,๐๐๐.๐๐	1/1%

วิธีคำนวณเงินที่จะคือคืองบประมาณคือเงินสมทบกองทุน

- อบจ. อัตราร้อยละ ๓ = ๒,๒๙๐,๐๐๐.๐๐ x ๓% = ๖๘,๗๐๐.๐๐ 1/1%
- เทศบาล อัตราร้อยละ ๒ = ๒,๒๙๐,๐๐๐.๐๐ x ๒% = ๔๕,๘๐๐.๐๐ 1/1%
- อบต. อัตราร้อยละ ๑ = ๒,๒๙๐,๐๐๐.๐๐ x ๑% = ๒๒,๙๐๐.๐๐ 1/1%

๗.๓. แนวทางการตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ สมเด็จพระเทพฯ และวิธีการคำนวณส่งเงินสมทบกองทุนฯ

กรณีจัดทำพิธีอภิเษกสมรสหรือทศภิเษกสมรสจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ให้ดำเนินการจัดส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญฯ ในส่วนนี้ด้วย โดยไม่ถือเป็นประเภทรายรับประเภทย่อยที่ส่งไปขอช่วยเหลือจากหน่วยงานราชการอื่นซึ่งมิใช่ในงบประมาณรายจ่ายของราชการ รวมอยู่ในวงคำนวณค่าจ้าง

ตัวอย่างที่ ๔

ประมาณการรายรับสมเฉพาะการ กิจกรรมประจำปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

ชื่อ.....

ตำแหน่ง..... จังหวัด.....

รายรับ	รับจริงปี ๒๕๖๓	ประมาณการปี ๒๕๖๓	ประมาณการปี ๒๕๖๓
หมวดรายได้ประเภทอุดหนุนบุคคลกรพหุอาชีพ			
๑. ค่าเช่าบ้านจากนายทหารเรือ	๑,๐๙๐,๖๙๐.๐๐	๑,๒๐๐,๐๐๐.๐๐	๑๑,๐๐๐,๐๐๐.๐๐
๒. ค่าธรรมเนียมศพที่บำนาญ	๑,๒๐๐.๐๐	๒๐,๐๐๐.๐๐	๑๕,๐๐๐.๐๐
๓. ค่าธรรมเนียมค่าปรับบำนาญ	-	๕,๐๐๐.๐๐	๕,๐๐๐.๐๐
๔. ดอกเบี้ย	Cashless	๑๕,๐๐๐.๐๐	๑๐,๐๐๐.๐๐
๕. เงินช่วยเหลือจากงบประมาณทั่วไป	๑๐๐,๐๐๐.๐๐	๑๕๐,๐๐๐.๐๐	๑๐๐,๐๐๐.๐๐
รวม	๑,๑๙๑,๘๙๐.๐๐	๑,๔๙๐,๐๐๐.๐๐	๑,๐๓๐,๐๐๐.๐๐

วิธีคำนวณเงินสมทบกองทุน

คำอธิบาย

๑. ปีของประมาณการรายรับสมเฉพาะการ กิจกรรมประจำปีทุกเดือนแล้ว เป็นตัวตั้ง
๒. สมเงินช่วยเหลือจากงบประมาณทั่วไป
๓. คณะชื่อจำนวนเท่าใด นำมาคำนวณตามอัตราของ สปท. แต่ละปีประมท

ตัวอย่างที่ ๔

ประมาณการรายรับสมเฉพาะการ กิจกรรมประจำปี	๑,๒๙๐,๐๐๐.๐๐	17%
เงินช่วยเหลือจากงบประมาณทั่วไป	๑๐๐,๐๐๐.๐๐	17%
คณะชื่อเงินสำหรับคำนวณส่งสมทบ	๑,๓๙๐,๐๐๐.๐๐	17%

วิธีคำนวณเงินที่จะต้องตั้งงบประมาณเพื่อส่งเงินสมทบกองทุนฯ

- สปท. อัตราร้อยละ ๑ ๑,๓๙๐,๐๐๐ x ๑% = ๑๓,๙๐๐.๐๐ 17%
- สปทบ. อัตราร้อยละ ๒ ๑,๓๙๐,๐๐๐ x ๒% = ๒๗,๘๐๐.๐๐ 17%
- สปส. อัตราร้อยละ ๑ ๑,๓๙๐,๐๐๐ x ๑% = ๑๓,๙๐๐.๐๐ 17%

ด่วนที่สุด

ที่ ๒๓ ๐๘๐๘.๕๖/๓๖๑๕๑

กระทรวงศึกษาธิการ
ถนนแจ้งวัฒนะ เขตพระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

เรื่อง ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับปานาญุชของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓๗) พ.ศ. ๒๕๖๒

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ชุมพร

ด้วยกระทรวงศึกษาธิการได้ตราระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับปานาญุชของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยระเบียบดังกล่าว ได้เผยแพร่ลงในราชกิจจานุเบกษาแล้ว เมื่อวันที่ ๓๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๒ เป็นต้นไป ทั้งนี้ สามารถ Download ระเบียบดังกล่าวได้ที่ www.ratchakitcha.soc.go.th หรือ www.dia.go.th หรือ QR CODE ข้างหนังสือนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบและขอเรียนอำนาจ ข้าราชการพรหม เพื่อแจ้งให้ท้องถิ่นปกครองส่วนท้องถิ่นทราบ และถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุวิทย์ ธีรศุขไชย)
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น
ส่วนส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักงานบริหารการคลังท้องถิ่น
กลุ่มงานสำนักงานบัญชีและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๕๒-๓๐๖๗ ต่อ ๓๐๖
โทรสาร ๐๒-๒๕๒-๘๕๐๘
ผู้ประสานงาน
นางสุจิตต์ มณีวิจิตร ๐๒๕-๒๒๕๒-๓๗๗๕

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓๗)

พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับการปรับปรุงอัตราเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญของข้าราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๖๕ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๑๖ มาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓๗) พ.ศ. ๒๕๖๒"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ นว ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๔ นว ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษ หรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ถ้าได้รับบำนาญรวมกันทุกประเภท เมื่อรวมกับ ช.ค.น แล้วต่ำกว่าเดือนละหนึ่งหมื่นบาท ให้ได้รับ ช.ค.น. เฉลี่ยกับอัตราเดือนละเท่ากับส่วนต่างของจำนวนเงินหนึ่งหมื่นบาทหักด้วยจำนวนบำนาญรวมกันทุกประเภท และ ช.ค.น. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ"

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

พลเอก อุนพงษ์ เภาจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ส่วนที่ 3

ภาคผนวก :

แบบพิมพ์ต่าง ๆ

สำหรับการขอรับบำเหน็จบำนาญ

แบบขอรับบำเหน็จหรือบำนาญ

เรื่องขอรับ บำเหน็จตกทอด บำเหน็จปกติ บำนาญปกติ บำนาญพิเศษ

ชื่อ..... ชื่อสกุล.....

หมายเลขประจำตัวประชาชน - - - -

ตำแหน่งสุดท้าย..... จังหวัด..... จังหวัด.....

๓. ชื่อเดิม..... ชื่อสกุลเดิม.....

๔. เกิดวันที่..... ตรงกับวัน.....

๕. ชื่อบิดา..... ชื่อมารดา.....

๖. โปรดรายการเมื่อเริ่มเข้ารับราชการ ดังนี้

ก. ตำแหน่ง.....

ข. จังหวัด..... จังหวัด.....

ค. เมื่อวันที่.....

๗. อายุ.....

๘. ได้รับเงินเดือน หรือเงินประเภทใด เดือนละเท่าใด

๗. ระหว่างเข้ารับราชการ

ก. ได้เลื่อน ย้าย หรือโอนตำแหน่งกี่ครั้ง วันเดือนปีใด เมื่อย้ายหรือโอนตำแหน่งให้ขึ้นงบบุคลากร
ว่าโอนโดยเจ้ากระทรวง ทบวง กรม หรือโอนย้ายโดยคำสั่งรองอธิบดีกรมการปกครองส่วนท้องถิ่นที่สังกัด ขอโอน
หรือเพราะลาออกโดยคำสั่งอธิบดีกรมการปกครอง ให้ส่งหลักฐาน (ถ้ามี) ไปด้วย

ข. ตั้งแต่แรกเข้ารับราชการจนออกจากราชการ ได้รับเงินเดือน เท่าไร โปรดรายละเอียดในแบบ
สำหรับกรอกรายการรับเงินเดือนตามเงินที่ได้รับจริง

ค. ถ้าปรากฏว่าวันเดือนปีใดขาดเงินเดือนเพราะเหตุใด ให้หมายเหตุให้ชัดเจนทั้งส่งหลักฐาน
แจ้งการขาดเงินเดือนไปด้วย (ถ้ามี)

๘. โปรดรายการเมื่อออกจากราชการดังนี้

ก. ออกเพราะเหตุใด.....

ข. เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ค. อายุ.....

๘. ได้รับเงินเดือนเดือนสุดท้ายเดือนละ.....บาท

เงินเพิ่ม (ถ้ามี).....เดือนละ.....บาท

รวมเป็นเงินเดือน.....บาท

๓. ก่อนเข้ารับราชการครั้งหลังนี้ (คืนก่อนวันที่ออกรายการในแบบรายการรับเงินเดือน)

เคยรับราชการทาง.....จังหวัด.....

มาแล้วตั้งแต่วันที่..... เดือน..... พ.ศ. ถึงวันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ออกจากราชการครั้งนั้นเพราะเหตุใด..... ได้รับบำนาญพิเศษ.....บาท.....สตางค์

หรือเดือนละ.....บาท.....สตางค์ หรือบำนาญเงิน.....บาท.....สตางค์

๔. ข้าพเจ้าขอรับรองว่า รายงานในเรื่องและแบบ บ.พ. ที่ได้ส่งไปนี้เป็นการถูกต้องแล้ว ถ้าปรากฏว่ามีความจริง และเกิดการเสียหายแก่ทางราชการ ข้าพเจ้ายอมให้ใช้เป็นหลักฐานในการพิจารณาเรื่องข้าพเจ้าในทางอาญาได้ ข้าพเจ้ามีเวลาราชการรวมทั้งสิ้นประมาณ.....ปี

ลงชื่อ.....

(.....)

วันที่.....

คำเตือน

๑. การลงรายละเอียดในแบบรายการรับเงินเดือน ถ้าผู้ขอมีเวลาราชการอยู่หลายตอน คือออกรายการให้คนอื่นอีก ทุกคนขอรับเดือนหนึ่งคนใดไม่ได้ เป็นผลเพราะเหตุที่ได้เคยพิจารณาจำนวนบำนาญหรือบำนาญตามที่ได้ออกรายการไว้ในเรื่อง ๓
๒. ในระหว่างเวลาที่ออกรายการไปคราวหนึ่งๆ ให้ผู้ขอมาขอเหตุ และลงลายมือชื่อรับรองไว้ทุกๆ คราวว่า ได้เคยรับราชการให้ และได้เคยออกรายการไปคราวหนึ่งครั้ง หรือไม่
๓. ผู้ยื่นขอรับบำนาญจำนวน ๗ รายการส่วนที่อื่นแล้ว ให้รับเงินถึงคราว ๗ รายการส่วนที่อื่นแห่งนั้น

ใบรับรองสมุดประวัติและเวลาหรือคุณรหัสนี้จะออกให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในเขตที่ได้รับ
ประกาศใช้กฎอัยการศึก
(ผู้รับรองจะต้องเป็นหัวหน้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือเทียบเท่าขึ้นไปหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย)

สถานที่.....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

ข้าพเจ้า..... ตำแหน่ง.....
ขอรับรองสมุดประวัติและเวลาหรือคุณรหัสนี้ของ..... ตำแหน่ง.....
สังกัดราชการส่วนท้องถิ่น..... จังหวัด..... ดังนี้

๓. ใบรับรองสมุดประวัติ

๓.๑ สมุดประวัติที่ส่งไว้ให้ตรวจสอบถูกต้องแล้ว

๓.๒ มีวัน ป่วย ลา ขาด หรือพิจารณาขาด โดยไม่ได้รับเงินเดือน

ตั้งแต่วันที่.....เดือน..... พ.ศ. ถึงวันที่.....เดือน..... พ.ศ.

ตั้งแต่วันที่.....เดือน..... พ.ศ. ถึงวันที่.....เดือน..... พ.ศ.

๓.๓ มีวัน ป่วย ลา ขาด หรือพิจารณาขาด โดยได้รับเงินเดือนครึ่งหนึ่งหรือได้รับเงินเดือนไม่เต็มเดือน

ตั้งแต่วันที่.....เดือน..... พ.ศ. ถึงวันที่.....เดือน..... พ.ศ.

ตั้งแต่วันที่.....เดือน..... พ.ศ. ถึงวันที่.....เดือน..... พ.ศ.

๓.๔ เงินเดือนเดือนสุดท้าย.....บาท เงินเพิ่ม.....บาท รวม.....บาท

เบิกตั้งแต่วันที่.....เดือน..... พ.ศ. ได้รับจริงในคืนนี้.....บาท

๓.๕ เคยขอรับเบ็ดพัก บ้านหนึ่ง บ้านญาติหรือความหนึ่งอยู่ที่.....

๓.๖ ส่งสำเนาคำสั่งรับเงินเดือนครั้งสุดท้าย(สำหรับเบิกจ่ายเงินเดือนเป็นเงินก้อน) มาด้วยแล้ว

๒. ระยะเวลาราชการพิสูจน์ ระหว่างประจำปฏิบัติหน้าที่ในเขตที่ได้ประกาศกฎอัยการศึก

๒.๑ พ.ศ. ๒๕๓๔ (ที่ราชอาณาจักร ตั้งแต่วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๓๔ ถึงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๓๕ รวม ๓ เดือน)

ตั้งแต่วันที่.....ถึงวันที่..... รวม.....เดือน.....วัน

พัก วันลาป่วย(.....วัน) วันลาพิเศษ(.....วัน) รวม.....เดือน.....วัน

คงเหลือเวลาราชการพิสูจน์ ตาม ๒.๑ รวม.....เดือน.....วัน

๒.๒ พ.ศ. ๒๕๓๕ (ที่ราชอาณาจักร ตั้งแต่วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕ ถึงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๓๕

รวม ๒ เดือน ๘ วัน)

ตั้งแต่วันที่.....ถึงวันที่..... รวม.....เดือน.....วัน

พัก วันลาป่วย(.....วัน) วันลาพิเศษ(.....วัน) รวม.....เดือน.....วัน

คงเหลือเวลาราชการพิสูจน์ ตาม ๒.๒ รวม.....เดือน.....วัน

๒.๓ พ.ศ. ๒๕๓๕ (ในเขต ๒๓ จังหวัด ตั้งแต่วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๓๕ ถึงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๓๕

รวม ..ศ. ปี ..๘.....เดือน..๓๐.....วัน)

ตั้งแต่วันที่.....ถึงวันที่..... รวม.....ปี.....เดือน.....วัน

พัก วันลาป่วย(.....วัน) วันลาพิเศษ(.....วัน) รวม.....เดือน.....วัน

คงเหลือเวลาราชการพิสูจน์ ตาม ๒.๓ รวม.....ปี.....เดือน.....วัน

๒.๔ พ.ศ. ๒๕๓๕ (ในเขต ๒๐ จังหวัด ตั้งแต่วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๕ ถึงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๕

รวม ..๒..ปี.....เดือน..๓.....วัน)

ตั้งแต่วันที่.....ถึงวันที่..... รวม.....ปี.....เดือน.....วัน

พัก วันลาป่วย(.....วัน) วันลาพิเศษ(.....วัน) รวม.....เดือน.....วัน

คงเหลือเวลาราชการพิสูจน์ ตาม ๒.๔ รวม.....ปี.....เดือน.....วัน

รวมเป็นเวลาราชการพิสูจน์ทั้งสิ้น รวม.....ปี.....เดือน.....วัน

ลงชื่อ.....ผู้รับรอง

(.....)

ตำแหน่ง.....

แบบคำนวณการตรวจสอบป่าเหมี้ยงหรือป่านาญ

ตรวจสอบ ป่าเหมี้ยงดอกตด ป่าเหมี้ยงปกติ ป่านาญปกติ ป่านาญพิเศษ

ชื่อ ชื่อสกุล เกิดวันที่ ตำบล/หมู่

ระดับ สังกัดราชการส่วนท้องถิ่น จังหวัด

๑. เริ่มเข้ารับการตรวจเมื่อวันที่ ตำบล/หมู่

จังหวัด จังหวัด

มาตรฐานหรือระเบียบฐานตรวจราชการโดยมีผู้เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นเมื่อวันที่

จังหวัด จังหวัด

๒. ออกจากราชการด้วยเหตุ เมื่อวันที่

๓. เวลาราชการปกติ

ปี เดือน วัน

ตั้งแต่วันที่

ถึงวันที่

ถึงวันที่

๔. เวลาราชการพำนัก

ตั้งแต่วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๔ - วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๕

ตั้งแต่วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ - วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๔

ตั้งแต่วันที่

ตั้งแต่วันที่

รวมเวลาราชการพำนัก

พักวันที่ได้ไปพบเจ้าพนักงานในคืนที่ประกาศใช้กฎอัยการศึก

พัก วัน ๓๖ พัก จาก ราชการโดยไม่ได้รับเงินเดือน

คงได้เวลาราชการพำนักคืนทั้งสิ้น

รวมเวลาราชการสำหรับการคำนวณ

เศษของปีถ้าถึงครึ่งปีให้นับเป็นหนึ่งปีครึ่งได้เวลาราชการ

สำหรับคำนวณคืนทั้งสิ้น

	ปี	เดือน	วัน

๕. เดือนคือเดือนสุดท้าย บาท เดือนอื่น บาท (ถ้ามี) รวมเป็นเงิน

๖. เงิน

๗. เงินคืนจากเงินป่านาญร้อยละ ๒๕

ผู้ได้รับราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๖๔ เป็นต้นไป ไม่มีสิทธิรับเงินคืนจากเงินป่านาญปกติร้อยละ ๒๕

๘. เงิน ชื่อคำนวณเงินรายได้คืนเงินที่ถูกยึดค่าเช่าที่ บาท

ลงชื่อ เจ้าพนักงานผู้ตรวจ

(.....)

ลงชื่อ ผู้ตรวจ

ตำแหน่ง

(ไม่ต่ำกว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่น ระดับ ๕ อย่างน้อย)

เรื่องขอรับบำเหน็จตกทอด

เขียนที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรื่อง ขอรับบำเหน็จตกทอด

เงิน

ข้าพเจ้า.....เกี่ยวข้องกับผู้ตายโดยเป็น.....

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์..... ขอยื่นเรื่องราวดังต่อไปนี้

๑. ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตายชื่อ..... ชื่อสกุล.....

ตำแหน่ง.....สังกัดราชการส่วนท้องถิ่น.....

ได้ยื่นแก่กรม.....เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

สามารถเบิกเงิน.....ในวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ได้รับเงินคืนเดือนละ.....บาท เงินเพิ่ม (ถ้ามี).....บาท

รวมเป็นเงินคืน.....บาท

ผู้รับบำนาญผู้ตายชื่อ.....ชื่อสกุล.....

รับบำนาญที่สุทธำมาชราชการส่วนท้องถิ่น.....จังหวัด.....

(ก่อนรับบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น สังกัด.....จังหวัด.....)

ตำแหน่ง.....)

ได้ยื่นแก่กรม.....เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

สามารถเบิกเงิน.....ในวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ได้รับเงินบำนาญปกติเดือนละ.....บาท เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ.....บาท

ได้รับเงิน ข.ค.บ. ค่าระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๒๒ เดือนละ.....บาท

ได้รับเงิน ข.ค.บ. ค่าระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๕ เดือนละ.....บาท

ได้รับเงิน ข.ค.บ. ค่าระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๒ เดือนละ.....บาท

ได้รับเงิน ข.ค.บ. ค่าระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๓ เดือนละ.....บาท

ได้รับเงิน ข.ค.บ. ค่าระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๔ เดือนละ.....บาท

ได้รับเงิน ข.ค.บ. ค่าระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๕ เดือนละ.....บาท

ได้รับเงิน ข.ค.บ. ค่าระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๘ เดือนละ.....บาท

ได้รับเงิน ข.ค.บ. ค่าระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๓๙ เดือนละ.....บาท

ได้รับเงิน ข.ค.บ. ค่าระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๑ เดือนละ.....บาท

ได้รับเงิน ข.ค.บ. ค่าระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๓ เดือนละ.....บาท

ได้รับเงิน ข.ค.บ. ค่าระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ เดือนละ.....บาท

ได้รับเงิน ข.ค.บ. ค่าระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ เดือนละ.....บาท

ได้รับเงิน ข.ค.บ. ค่าระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๕๔ เดือนละ.....บาท

ได้รับเงิน ข.ค.บ. ค่าระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๕๖ เดือนละ.....บาท

ได้รับเงิน ข.ค.บ. ค่าระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๘ เดือนละ.....บาท

ได้รับเงิน ข.ค.บ. ค่าระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ เดือนละ.....บาท

รวมเป็นเงินทั้งสิ้นเดือนละ.....บาท

๒. คู่สมรสโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายชื่อ..... ชื่อสกุล..... ได้สมรสกัน
 เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ. ตามใบสำคัญการสมรสเลขที่..... ออก ณ สำนักทะเบียน
 เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ. (ถ้าเป็นภริยาหรือสามีซึ่งสมรสก่อน
 ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์คือ ก่อนวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๓๘ ให้ใส่ใบรับรองของผู้ที่เชื่อถือได้ไปด้วย
 ถ้าสมรสตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๓๘ เป็นต้นมา ให้ใส่สำเนาการจดทะเบียนสมรสไปด้วย ข้าพเจ้าขอยุติการ
 ผู้ตาย รวม..... คน คือ

- (๑)..... เกิดวันที่...../...../.....
- (๒)..... เกิดวันที่...../...../.....
- (๓)..... เกิดวันที่...../...../.....
- (๔)..... เกิดวันที่...../...../.....
- (๕)..... เกิดวันที่...../...../.....

๓. บิดาผู้ตายชื่อ..... ชื่อสกุล..... อยู่บ้านเลขที่.....
 หมู่ที่..... ถนน..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... เวลา
 ยังมีชีวิตอยู่ หรือถึงแก่กรรมเมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ.

มาตาของผู้ตายชื่อ..... ชื่อสกุล.....
 อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....
 รหัสไปรษณีย์..... เวลายังมีชีวิตอยู่ หรือถึงแก่กรรมเมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ.

๔. ข้าพเจ้ารับรองว่า ทายาทนอกจากที่กล่าวข้างต้น ไม่มีทายาทอื่นใดอีก หากปรากฏภายหลัง
 ว่ามีทายาทอื่นที่มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดของผู้ถึงแก่กรรมหรือรดค่านหรือแบ่งสิทธิประการใดแล้ว ขอรับผิดชอบ
 ใช้ความเสียหายของทางราชการทั้งสิ้น ข้าพเจ้าและผู้อยู่ในกรมคัดออกจนทายาททั้งหมดไม่เป็นผู้ต้องห้าม
 ตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ มาตรา ๕๒, ๕๓, ๕๔
 และมาตรา ๕๗ มาใช้ตั้งแต่เดิม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๐ มาตรา ๖ พร้อมหนังสือให้ข้าพเจ้าได้ส่ง

- (๑) สำเนารณบัตร
- (๒) สำเนาทะเบียนบ้าน
- (๓) ใบสำคัญการสมรส
- (๔) หนังสือรับรองทายาท (ภริยา สามี หรือบุตรแล้วแต่กรณี)
- (๕) สูติบัตรของบุตรที่เป็นทายาททุกคน มาเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

.....
 (.....)

หมายเหตุ ข้อความใดที่ไม่ต้องการให้ขีดฆ่าออก

หนังสือรับรองการใช้เงินคืนแก่ทางราชการ

น.พ.๒

เขียนที่
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้าขอรับรองไว้ต่อ..... ว่า การขอรับเงินป่าเหม็งตกทอดและเงินช่วยเหลือในฐานความเป็นทายาทของผู้ตายชื่อ..... ชื่อสกุล..... ซึ่งตายเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... ถูกต้องและครบถ้วนแล้วและไม่มีความผิดสิทธิเหนือผู้อื่น ถ้าต่อไปปรากฏว่ามีทายาทผู้มีสิทธิโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายขึ้นเมื่อใดข้าพเจ้ายินยอมขอใช้เงินที่ได้รับรับโดยไม่มีสิทธิตลอดจนค่าเสียหายต่างๆ ที่เกิดขึ้นทั้งสืบคืนให้แก่ทางราชการส่วนท้องถิ่นภายใน ๓๐ วัน นับจากที่ทางราชการส่วนท้องถิ่น แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบ ทั้งนี้ข้าพเจ้าได้ลงลายมือชื่อไว้ให้เป็นสำคัญต่อหน้าพยานแล้ว

(ลงชื่อ).....ผู้ขอ
(.....)(ลงชื่อ).....ผู้ขอ
(.....)(ลงชื่อ).....ผู้ขอ
(.....)(ลงชื่อ).....ผู้ขอ
(.....)(ลงชื่อ).....ผู้ขอ
(.....)(ลงชื่อ).....ผู้ขอ
(.....)(ลงชื่อ).....ผู้ขอ
(.....)(ลงชื่อ).....ผู้ขอ
(.....)(ลงชื่อ).....พยาน
(.....)(ลงชื่อ).....พยาน
(.....)

ที่อยู่ของผู้ขอ.....

.....

..... รหัสไปรษณีย์.....

ใบตรวจเบิกเงินจ้างเหมาจ้างงานค่าตอบแทนพนักงานที่..... ลงวันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ลำดับ	รายการ	อัตรา จ้างงานที่ ได้รับ อนุญาต	งบเบิก		งบเบิก		หมายเหตุ
๑.	เดือน จ้างงานปกติเหมาทดแทน นาย ก. เงินเพิ่มจ้างงาน						
๒.	จ้างงานปกติเหมาทดแทน นาย ข. เงินเพิ่มจ้างงาน						
๓.	จ้างงานปกติเหมาทดแทน นาย ค. เงินเพิ่มจ้างงาน						
๔.	จ้างงานปกติเหมาสูบน้ำราชการ นาย ง. เงินเพิ่มจ้างงาน						
๕.	จ้างงานพิเศษ นาย จ. เงินเพิ่มจ้างงาน						
๖.	จ้างเหมาตัดท่อ นาย ฉ.						
	รวมทั้งสิ้น						

ลงชื่อ..... ผู้เบิก

(.....)

ตำแหน่ง.....

ม.ท.๘

ทะเบียนสำเนียงบันทึกเสียง

ลำดับ	สำเนียง	นาม	ชื่อตำแหน่ง ปัจจุบัน	ตำแหน่ง เก่า	ชนิด การขับ	ชนิด เครื่อง	ชนิด เครื่อง	ชนิด เครื่อง	ชนิด เครื่อง	ชนิด เครื่อง	ชนิด เครื่อง	ชนิด เครื่อง	รายละเอียด		จำนวน สำเนา	
													วันที่	จำนวน		
๑.	สำเนียงอีสาน ขอนแก่น	ม.ท. ๑. เป็นต้นไป														
๒.	สำเนียงอีสาน สุรินทร์	ม.ท. ๒. เป็นต้นไป														
๓.	สำเนียงอีสาน บุรีรัมย์	ม.ท. ๓. เป็นต้นไป														
๔.	สำเนียงอีสาน ชัยภูมิ	ม.ท. ๔. เป็นต้นไป														
๕.	สำเนียงอีสาน นครราชสีมา	ม.ท. ๕. เป็นต้นไป														
๖.	สำเนียงอีสาน อุดรธานี	ม.ท. ๖. เป็นต้นไป														

เป็นต้นไป.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

นาย..... การบันทึกเสียงครั้งนี้จัดทำขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเสียงพูดของประชาชนในท้องถิ่น

นาย..... การบันทึกเสียงครั้งนี้จัดทำขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเสียงพูดของประชาชนในท้องถิ่น

หนังสือมอบฉันทะ

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรียน.....

ข้าพเจ้า.....ตั้งบ้านเรือนอยู่ที่.....

หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รพช.อำเภอ.....ได้มอบฉันทะให้.....เป็นผู้เบิกและ

รับเงินแทนข้าพเจ้า คือเงิน.....ซึ่งราชการส่วนท้องถิ่น.....จังหวัด.....

ได้อนุญาตแก่ข้าพเจ้า คิดค่าประจำเดือน.....พ.ศ.....เป็นต้นไป จนกว่าจะถึง

ให้ทราบเป็นอย่างอื่น และถ้ามีเหตุจะต้องคืนเงินที่ได้รับมาทั้งหมดหรือบางส่วน ข้าพเจ้ายินยอมที่จะ

คืนเงินนั้นให้

เพื่อเป็นหลักฐาน ข้าพเจ้า.....ผู้มีนามข้างต้นมีที่ตั้งสถานเดียวหรือพิมพ์

ลายนิ้วมือให้ไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน ณ วัน เดือน ปี ที่กล่าวข้างต้นนี้

(ลายมือชื่อผู้มอบฉันทะ).....

.....)

(ลายมือชื่อพยาน).....

.....)

(ลายมือชื่อพยาน).....

.....)

คำรับ

ข้าพเจ้า.....
 ตั้งบ้านเรือนอยู่ที่..... หมู่ที่..... ถนน..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....
 รหัสไปรษณีย์.....ยินยอมเป็นผู้รับมอบอำนาจแทน.....
 ในอันที่จะทำการตามหนังสือมอบอำนาจฉบับนี้ และถ้ามีเหตุที่จะต้องคืนเงินที่ได้รับมาทั้งหมดหรือแต่
 บางส่วน ข้าพเจ้ายินยอมที่จะคืนเงินนั้นให้

(ลายมือชื่อผู้รับมอบอำนาจ).....

(.....)

(ลายมือชื่อพยาน).....

(.....)

(ลายมือชื่อพยาน).....

(.....)

หนังสือแสดงเจตนาขอรบตัวผู้รับเงินช่วยเหลือ
กรณีผู้รับบำนาญส่วนท้องถิ่นถึงแก่ความตาย

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....เป็นผู้รับบำนาญส่วนท้องถิ่น (องค์การบริหารส่วน

จังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล).....ก่อนรับบำนาญเป็นข้าราชการส่วน

ท้องถิ่น ตำแหน่ง.....ระดับ.....

สังกัด.....อำเภอ.....จังหวัด.....ได้รับเงิน

บำนาญปกติเดือนละ.....บาท เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ.....บาท (ถ้ามี)

เงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒ เดือนละ.....บาท

เงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๕ เดือนละ.....บาท

เงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๐ เดือนละ.....บาท

เงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๓ เดือนละ.....บาท

เงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๘ เดือนละ.....บาท

เงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๕ เดือนละ.....บาท

เงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๘ เดือนละ.....บาท

เงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๔๑ เดือนละ.....บาท

เงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๔ เดือนละ.....บาท

เงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๗ เดือนละ.....บาท

เงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ เดือนละ.....บาท

เงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ เดือนละ.....บาท

เงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๕๕ เดือนละ.....บาท

เงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ เดือนละ.....บาท

เงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๖๑ เดือนละ.....บาท

เงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ เดือนละ.....บาท

รวมเป็นเงินทั้งสิ้นเดือนละ.....บาท

ขอแสดงเจตนาขอรบตัวผู้รับเงินช่วยเหลือโดยหนังสือฉบับนี้ว่า ในกรณีที่ข้าพเจ้าถึงแก่ความตายในระหว่างที่รับ
บำนาญ และทางราชการส่วนท้องถิ่นจะคิดจะจ่ายเงินช่วยเหลือให้ตามพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วน
ท้องถิ่น ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น และระเบียบ
กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น ข้าพเจ้าประสงค์ให้จ่าย
เงินช่วยเหลือแก่.....ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....

ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....

(ลงชื่อผู้รับอำนาจ).....ผู้แสดงเจตนา
 (.....)
 (ลงชื่อ).....พยาน
 (.....)
 (ลงชื่อ).....พยาน
 (.....)

- หมายเหตุ
๑. ให้มอบหนังสือมอบอำนาจให้ผู้รับอำนาจช่วยเหลือได้ ณ ราชการส่วนท้องถิ่นที่จำรับอำนาจหากมีการเปลี่ยนแปลงสถานที่รับอำนาจ ให้ส่งหนังสือคัดสำเนาไปฉีกาการส่วนท้องถิ่นแห่งใหม่ด้วย
 ๒. ให้มอบผู้รับอำนาจผู้รับอำนาจและผู้รับอำนาจช่วยเหลือในภายหลังให้ทำหนังสือมอบอำนาจให้ผู้รับอำนาจช่วยเหลือเป็นหนังสือฉบับเดิม และให้นำฉบับเดิมไว้ด้วย
 ๓. การทดสอบ สก. เติม หรือแก้ไขระเบียบเปลี่ยนแปลงอย่างอื่นในหนังสือมอบอำนาจให้ผู้รับอำนาจช่วยเหลือให้โดยนายฉิ่ง ยี่ง่ากันไว้
 ๔. ให้ราชการส่วนท้องถิ่นที่ส่งมอบอำนาจเป็นผู้ดำเนินการยื่นเรื่องเปลี่ยนแปลงหนังสือมอบอำนาจให้ผู้รับอำนาจช่วยเหลือไว้ทุกกรณี

គណនេយ្យសំណុំតេឡេក្រាម
(សំណាកសំបុត្រ)

៧/៧ ៣៣

លំដាប់	សំណុំ	រចនា	សំណុំ លេខ សំបុត្រ	ស្រាប់	ស្រាប់	ស្រាប់	ស្រាប់	ស្រាប់	ស្រាប់	ស្រាប់	ស្រាប់	ស្រាប់	ស្រាប់	ស្រាប់	ស្រាប់
១	សំណុំ ស្រាប់	៣៣៣ ស្រាប់													
២	សំណុំ ស្រាប់	៣៣៣ ស្រាប់													
៣	សំណុំ ស្រាប់	៣៣៣ ស្រាប់													
៤	សំណុំ ស្រាប់	៣៣៣ ស្រាប់													
៥	សំណុំ ស្រាប់	៣៣៣ ស្រាប់													

សំណាក គណនេយ្យសំណុំតេឡេក្រាម

แบบรับรองตำรงชีวิตอยู่

บ.พ.๑๒

เขียนที่.....
 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
 ข้าพเจ้า.....ข้าราชการประจำ ระดับ.....
 ตำแหน่ง.....
 สังกัด.....จังหวัด.....
 ขอรับรองว่า.....ซึ่งเวลานี้อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....
 ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
 รหัสไปรษณีย์.....ซึ่งดำรงชีวิตอยู่แต่ไม่สามารถไปแสดงตนต่อเจ้าหน้าที่ได้เพราะ.....

(ลงชื่อ).....ผู้รับรอง

[.....]

(ลงชื่อ).....พยาน

[.....]

(ลงชื่อ).....พยาน

[.....]

หมายเหตุ ผู้รับรองต้องเป็นข้าราชการประจำไม่ต่ำกว่าระดับ ๕

หนังสือสำคัญจ่ายเงินบำนาญครั้งสุดท้าย

หนังสือสำคัญนี้มอบให้ผู้รับบำนาญชื่อ _____ ชื่อสกุล _____

ซึ่งรับบำนาญด้วยเหตุ _____ เมื่อวันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

อยู่ตามราชการส่วนท้องถิ่น _____ จังหวัด _____

โดยมีค่าบำนาญเดือนละ _____ บาท _____ สตางค์

เป็นเงินจากเงินบำนาญเดือนละ ๒๕ เดือนละ _____ บาท _____ สตางค์

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ บพ. (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๖๒	เดือนละ _____ บาท
เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ บพ. (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๖๓	เดือนละ _____ บาท
เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ บพ. (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๖๔	เดือนละ _____ บาท
เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ บพ. (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๖๕	เดือนละ _____ บาท
เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ บพ. (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๖๖	เดือนละ _____ บาท
เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ บพ. (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๖๗	เดือนละ _____ บาท
เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ บพ. (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๖๘	เดือนละ _____ บาท
เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ บพ. (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๖๙	เดือนละ _____ บาท
เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ บพ. (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๗๐	เดือนละ _____ บาท
เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ บพ. (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๗๑	เดือนละ _____ บาท
เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ บพ. (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๗๒	เดือนละ _____ บาท
เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ บพ. (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๗๓	เดือนละ _____ บาท
เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ บพ. (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๗๔	เดือนละ _____ บาท
เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ บพ. (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๗๕	เดือนละ _____ บาท
เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ บพ. (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๗๖	เดือนละ _____ บาท
เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ บพ. (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๗๗	เดือนละ _____ บาท
เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ บพ. (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๗๘	เดือนละ _____ บาท
เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ บพ. (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๗๙	เดือนละ _____ บาท
เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ บพ. (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๘๐	เดือนละ _____ บาท

รวมเงิน พ.ศ.บ. เดือนละ _____ บาท

รวมเงินในข้ออื่นเดือนละ _____ บาท

ได้รับเงินสำคัญค่าสวัสดิการบำนาญประจำเดือน _____ พ.ศ. _____

โดยกรมการช่างส่วนท้องถิ่น _____ จังหวัด _____

และของเงินราชการส่วนท้องถิ่น _____ จังหวัด _____

ตั้งแต่วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

ตามระเบียบ _____ วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

_____ (.....)

ผู้รับบำนาญ _____ ตำแหน่ง _____

หมายเหตุ

1. ผู้รับบำนาญรับบำนาญโดยปกติท้องถิ่น _____ จำนวน _____ บาท _____ สตางค์ โดยไม่มีการหัก _____ บาท
2. รับบำนาญโดยสิทธิพลเมือง จำนวน _____ บาท จำนวน ก.บ.ค. _____ บาท จำนวนการหักลดหย่อน _____ บาท เมื่อวันที่ _____ จากท้องถิ่น _____
3. รับบำนาญโดยสิทธิพลเมือง ๒๕ ปีที่กรุงเทพมหานคร จำนวน _____ บาท จำนวน ก.บ.ค. _____ บาท จำนวนการหักลดหย่อน _____ บาท เมื่อวันที่ _____ จากท้องถิ่น _____

แบบหนังสือขอลาออกจากราชการส่วนท้องถิ่น

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอลาออกจากราชการ

เรียน

ด้วยข้าพเจ้ามีความประสงค์ขอลาออกจากราชการส่วนท้องถิ่นเพราะ.....

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตลาออกจากราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้าได้เริ่มรับราชการส่วนท้องถิ่นเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ขณะนี้ดำรงตำแหน่ง.....ระดับ.....งาน.....ก๐๑.....

สังกัด.....จังหวัด.....ได้รับเงินเดือนเดือนสุดท้าย.....บาท

เงินเพิ่ม (ถ้ามี).....บาท รวมเดือนละ.....บาท รับจริง.....บาท

ขณะนี้ข้าพเจ้าเป็นผู้ ถูก ไม่ถูก

ทำผิดวินัยหรือทำผิดคดีอาญา เรื่อง.....

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ ถ้าลาออกเพราะป่วย ให้แนบใบตรวจโรคของแพทย์ที่ทางราชการรับรองแนบไปด้วย
ว่าเป็นโรคอะไร

ชื่อรายการสำรวจท้องถิ่น

ชนิดสำรวจ..... ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....

ม.ป.ช. ๑๕

ชนิดสำรวจ	ตำบล			ตำบล					หมายเหตุ
	พื้นที่สำรวจ	จำนวน	ลำดับ	รายการ	จำนวน	ชนิด	ชนิด	จำนวน	
			๑.					
			๒.					
			๓.					
			๔.					
			๕.					
รวมทั้งสิ้น									

สำรวจวันที่ ๑. ... ตำบล ... อำเภอ ... จังหวัด ...

๒. ... ตำบล ... อำเภอ ... จังหวัด ...

แบบขอรับบำเหน็จค่าแรงชีพ

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอรับบำเหน็จค่าแรงชีพ

เรียน(ผู้บริหารราชการส่วนท้องถิ่น)

ข้าพเจ้า.....อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

ขอเรียนเรื่องขอรับบำเหน็จค่าแรงชีพ โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. ข้าพเจ้ารับราชการครั้งสุดท้ายตำแหน่ง.....ระดับ.....

สังกัด.....จังหวัด.....

๒. ปัจจุบันข้าพเจ้ารับบำนาญจากราชการส่วนท้องถิ่น.....

อำเภอ.....จังหวัด.....

๓. ข้าพเจ้าได้รับบำนาญเดือนละ.....บาท (ไม่รวมเงินเพิ่มจากบำนาญปกติร้อยละ ๒๕

และเงิน ข.ค.บ.)

๔. ข้าพเจ้าขอรับเงินบำเหน็จค่าแรงชีพ จำนวน.....บาท

(ไม่เกิน ๑๕ เท่าของเงินบำนาญตามข้อ ๓. และไม่เกินสองแสนบาทถ้วน)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

.....
 (.....)

หนังสือรับรองและขอรับบำเหน็จสำหรับข้าราชการมีผู้รับบำนาญอายุตั้งแต่ ๒๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ข้าราชการบำเหน็จสำหรับข้าราชการมีผู้รับบำนาญอายุตั้งแต่ ๒๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป

เรียน (๑)

ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว/นส..... (๒)

หมายเลขบัตรประชาชน

วันเดือนปีเกิด..... ปัจจุบันอายุ..... ปี อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่.....

ถนน..... ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....

ปัจจุบันรับบำนาญจาก อบจ./เทศบาล/เมืองพัทยา/อบต.....

ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....

เป็นข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่น ประเภท ครู

ข้าราชการบำนาญ ตำแหน่ง ครู

ตำแหน่งอื่น.....

ตำแหน่งอื่น.....

ได้รับบำนาญเดือนละ บาท (ไม่รวมเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ และเงิน ร.ค.บ.)

ซึ่งเป็นผู้ที่ รับเงินบำเหน็จสำหรับปี ๒๐๐,๐๐๐ บาท แล้ว

ยังไม่ได้รับเงินบำเหน็จสำหรับปี ๒๐๐,๐๐๐ บาท และขอรับรองว่า ไม่เป็นบุคคลที่มีกรณี หรือ สิ้นสุดการกระทำกรรมสิทธิ์ทางวินัยหรืออายุเกษียณราชการ และการมีหรือคดียังไม่ถึงที่สุด

ขอรับบำเหน็จสำหรับปีนี้ จำนวน..... บาท (.....)

ขอรับ..... (ผู้รับบำนาญ)

(.....)

ข้าพเจ้า ได้ตรวจสอบสำเนาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอรับรองว่า นาย / นาง/ นางสาว นส.....

.....เป็นผู้มีสิทธิได้รับบำเหน็จสำหรับปี

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง..... (๓)

หมายเหตุ (๑) ผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

(๒) ชื่อผู้ขอรับบำเหน็จสำหรับปี (ผู้รับบำนาญ)

(๓) ผู้อำนวยการ/หัวหน้าส่วนการคลังของ อบจ./เทศบาล/เมืองพัทยา/อบต. หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

แบบคำขอรับเงินช่วยเหลือพิเศษกรณีผู้รับบำนาญ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่นถึงแก่ความตาย

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๑. ข้าพเจ้าผู้มีชื่อตามคำขอรับเงินช่วยเหลือพิเศษกรณีความประสพเหตุถึงแก่ความตายในเงินช่วยเหลือพิเศษคือ
.....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....เนื่องจากความตายของ.....(ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น).....

ซึ่งมีผลกรรมเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ปรากฏตามหลักฐานที่ระบุในข้อ ๓ โดยเป็น
ผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือพิเศษในฐานะ

เป็นบุคคลที่ระบุไว้ในหนังสือมอบหมายการระบุผู้รับเงินช่วยเหลือพิเศษ

เป็นบุคคลตามข้อ ๑๐ วรรคหก ได้แก (คู่สมรส/บุตร/บิดา มารดา)

มีจำนวนทั้งสิ้น.....คน คือ

(๑).....อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....
อำเภอ.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

(๒).....อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....
อำเภอ.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

๒. ผู้ตายเป็นผู้รับบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น สังกัด.....ตำแหน่งข้าราชการบำนาญ
ก่อนรับบำนาญเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นสังกัด.....ตำแหน่ง.....

อำเภอ.....จังหวัด.....

ได้รับเงินบำนาญปกติเดือนละ.....บาท เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ.....บาท

ได้รับเงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒ เดือนละ.....บาท

ได้รับเงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๕ เดือนละ.....บาท

ได้รับเงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๒ เดือนละ.....บาท

ได้รับเงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๓ เดือนละ.....บาท

ได้รับเงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๔ เดือนละ.....บาท

ได้รับเงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๕ เดือนละ.....บาท

ได้รับเงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๘ เดือนละ.....บาท

ได้รับเงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๔๓ เดือนละ.....บาท

ได้รับเงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๘ เดือนละ.....บาท

ได้รับเงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๙ เดือนละ.....บาท

ได้รับเงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ เดือนละ.....บาท

ได้รับเงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๖ เดือนละ.....บาท

ได้รับเงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๕๘ เดือนละ.....บาท

ได้รับเงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๘ เดือนละ.....บาท

ได้รับเงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ เดือนละ.....บาท

รวมเป็นเงินทั้งสิ้นเดือนละ.....บาท

คิดเป็นเงินช่วยเหลือสามเท่า บาท ได้ถึงแก่ความตาย

- โดยสาเหตุเนื่องจาก เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ.
- เมื่อจากสูญหายและมีสำเนาคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยยื่นนิรนามไว้ตาม กฎหมายว่าเหนือจำนำรัฐ ตามคำสั่งที่ ลงวันที่
- เมื่อจากสาเหตุสูญและมีคำสั่งของศาลว่าเป็นบุคคลสูญหายตามคำสั่งของศาล พยานเอกสารที่ ลงวันที่

๓. ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารว่าเป็นบุคคลผู้มีสิทธิสามข้อ ๓๐ ได้แก่ บุตร คู่สมรส บิดา

- หลักฐานที่แนบมาว่าเป็นบุคคลผู้มีสิทธิสามข้อ๓๐ หก ได้แก่ (คู่สมรส/บุตร/บิดา มารดา)
- สำเนาบรรณบัตรที่เรียบร้อยแล้ว
- สำเนาคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
- สำเนาคำสั่งเทศบาล

๔. ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้าพเจ้ามีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือสามเท่าพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ส่วนท้องถิ่น และมีกรมการมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น และมีระเบียบกรมการมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยเหลือหรือผู้รับบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น และถ้าปรากฏต่อไปว่าข้าพเจ้าเป็นผู้ไม่มีสิทธิ แล้วแต่โดยตามกฎหมาย ข้าพเจ้ายินยินยอมเงินช่วยเหลือที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิ ตลอดจนการใช้คำสืบพยานต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ณที่ราชการส่วนท้องถิ่นภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่ทางราชการส่วนท้องถิ่นแจ้งให้ข้าพเจ้าทราบสถานที่อยู่ข้างต้นนี้

(ลงชื่อ)..... ผู้ยื่นคำขอ
(.....)

(ลงชื่อ)..... ผู้ยื่นคำขอ
(.....)

พยานเลข ๑ กรณีผู้มีสิทธิสามข้อ ๓๐ แห่งระเบียบกรมการมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ในส่วนคือว่าในเอกสาร

- ๑.๑ ให้ระบุชื่อ และที่อยู่ภูมิลำเนาในข้อ ๑ โดยชัดเจน และต้องลงลายมือชื่อของบุคคลลงสำเนารวมกันภายใน ทำ้องค์กรรับเงินช่วยเหลือ
- ๑.๒ หากมีการขอเปลี่ยนแปลงให้รับเงินช่วยเหลือ ให้ใช้แบบแสดงยื่นขอที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด
- ๒. ให้ราชการส่วนท้องถิ่นผู้เบิกทราบขอเอกสารต่าง ๆ ที่สามารถรับคืนได้ว่าเป็นบุคคลที่ลงสำเนานี้ชื่อ ๓๐ ส่วน สำเนาฉบับอื่นบ้าน หลักฐานการสมรสของคู่สมรสผู้ยื่น ยื่นคืน
- ๓. การยื่นขอรับเงินช่วยเหลือให้ยื่นได้ภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่เจ้าพนักงานผู้รับทราบ

แบบคำขอรับเงินช่วยเหลือกรณีลูกจ้างประจำถึงแก่ความตาย

เขียนที่.....

วันที่.....

๑. ข้าพเจ้าผู้มีชื่อตามข้างท้ายคำขอรับเงินช่วยเหลือนี้ มีความประสงค์จะยื่นคำขอรับเงินช่วยเหลือ (ให้พินัยำมาขอการบริหารของหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น เจ้าสังกัดของผู้นาย).....

เนื่องจากความตายของ ซึ่งได้ถึงแก่ความตายเมื่อ.....

ปรากฏตามหลักฐานที่ระบุในข้อ ๓ โดยเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือในฐานะ

เป็นบุคคลที่ระบุไว้ในหนังสือแสดงตนระบุตัวผู้รับเงินช่วยเหลือ

เป็นบุคคลตามข้อ ๖๑ วรรคสาม แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจ้างลูกจ้างของ
 หน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ได้แก่ (คู่สมรส/บุตร ฯลฯ).....

มีจำนวนทั้งสิ้น คน

(๑)..... อยู่บ้านเลขที่ ถนน
 ตำบล/แขวง..... เขต/อำเภอ..... จังหวัด.....
 รหัสไปรษณีย์.....

(๒)..... อยู่บ้านเลขที่ ถนน
 ตำบล/แขวง..... เขต/อำเภอ..... จังหวัด.....
 รหัสไปรษณีย์.....

(๓)..... อยู่บ้านเลขที่ ถนน
 ตำบล/แขวง..... เขต/อำเภอ..... จังหวัด.....
 รหัสไปรษณีย์.....

๒. ผู้นาย..... เป็นลูกจ้างประจำตำแหน่ง.....

สังกัดหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด.....

เทศบาล.....

เมืองพัทยา.....

องค์การบริหารส่วนตำบล.....

จังหวัด.....

อัตราค่าจ้างครั้งสุดท้ายเดือนละ หรือวันละ หรือชั่วโมงละ บาท

รวมเป็นเงินที่ได้รับทั้งสิ้นเดือนละ บาท

คิดเป็นเงินช่วยเหลือ (๓ เท่า) บาท

- ได้ถึง/**ความคาด** โดยเหตุผลนี้ เนื่องจาก (ฉบับปี ๖๖) _____
เมื่อ.....
- เนื่องจากสาเหตุ และมีความเสี่ยงของศาลว่าเป็นบุคคลตามกฎหมายตามคำสั่ง
ศาล..... หมายเลขคดี.....
ลงวันที่.....

๓. ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารต่าง ๆ ดังต่อไปนี้มาด้วย เพื่อประกอบการพิจารณา

- หลักฐานที่แสดงว่าเป็นบุคคลผู้มีสิทธิตามข้อ ๒๓ วรรคสาม แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยการจ้างลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ได้แก่
- สำเนาฉันทบัตรซึ่งรับรองถูกต้อง
- สำเนาคำสั่งของศาล

๔. ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้าพเจ้ามีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการ
จ้างลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ และถ้าปรากฏต่อไปว่าข้าพเจ้าเป็น
ผู้ไม่มีสิทธิแต่อย่างใด ตามระเบียบฯ ข้าพเจ้ายินยอมคืนเงินช่วยเหลือที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิขอคืน
ขอใช้ค่าเสียหายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั้งสิ้นแก่ทางราชการ ภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่ทางราชการแจ้งให้
ข้าพเจ้าทราบตามที่อยู่ข้างต้นนี้

(ลงชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ
(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ
(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ
(.....)

หมายเหตุ ๑. กรณีผู้มีสิทธิตามข้อ ๒๓ วรรคสาม แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจ้างลูกจ้างของหน่วย
การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ในลำดับเดียวกันมีหลายคน

๑.๑ ให้ระบุชื่อและที่อยู่ทุกคนในข้อ ๓ โดยชัดเจน และต้องลงลายมือชื่อของบุคคลเหล่านั้น รวมกันมา
ในท้ายคำขอรับเงินช่วยเหลือ

๑.๒ หากมีการสนับสนุนให้รับเงินช่วยเหลือ ให้ใช้แบบมอบเงินช่วยเหลือกระทรวงมหาดไทยกำหนด

๒. ให้ส่วนราชการผู้เบิกตรวจสอบเอกสารต่าง ๆ ที่สามารถรับฟังได้ว่า เป็นบุคคลดังกล่าวในข้อ ๒๓ วรรคสาม
แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจ้างลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖
เช่นสำนักงานทะเบียนบ้าน หลักฐานการสมรสของผู้ตาย หลักฐานรับรองการอุปการะของผู้ไร้สิทธิไม่ได้
เป็นต้น

หนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับเงินช่วยเหลือกรณีลูกจ้างประจำถึงแก่ความตาย
(องค์การบริหารส่วนจังหวัด/เทศบาล/เมืองพัทยา/องค์การบริหารส่วนตำบล.....)

เขียนที่.....
วันที่.....

ข้าพเจ้า..... (เป็นลูกจ้างประจำ ตำแหน่ง.....
สังกัด (องค์การบริหารส่วนจังหวัด/เทศบาล/เมืองพัทยา/องค์การบริหารส่วนตำบล).....
จังหวัด ได้รับค่าจ้างเดือนละ.....บาท ขอแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับ
เงินช่วยเหลือ โดยหนังสือฉบับนี้ว่าในกรณีที่ข้าพเจ้า ถึงแก่ความตายในระหว่างรับราชการ (ทำงาน)
และทางราชการส่วนท้องถิ่นจะต้องจ่ายเงินช่วยเหลือให้ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการ
จ้างลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ข้าพเจ้าประสงค์ให้จ่ายเงินช่วยเหลือ
แก่..... ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่ ถนน ตำบล/
แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด รหัสไปรษณีย์
.....

(ลงชื่อลูกจ้าง).....ผู้แสดงเจตนา
(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน
(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน
(.....)

- หมายเหตุ
๑. ให้แนบหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับเงินช่วยเหลือไว้ ณ ราชการส่วนท้องถิ่นที่ลูกจ้างประจำทำงานอยู่
 ๒. ให้ระบุชื่อผู้รับเงินช่วยเหลือแต่เพียงคนเดียว หากเปลี่ยนระบุตัวผู้รับเงินช่วยเหลือในภายหลัง ให้ทำหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับเงินช่วยเหลือฉบับใหม่แทนฉบับเดิม และให้แนบฉบับเดิมไว้ด้วย
 ๓. การอุปสมบท สมรส หรือมีลูกเปลี่ยนแปลงสถานะในหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับเงินช่วยเหลือ ให้แสดงนิติชื่อ
กำกับไว้
 ๔. ให้ราชการส่วนท้องถิ่นจัดทำสมุดทะเบียนการเปลี่ยนแปลงชื่อผู้รับเงินช่วยเหลือไว้ทุกปี

หนังสือรับรองการใช้เงินคืนแก่หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น
(องค์การบริหารส่วนจังหวัด/เทศบาล/เมืองพัทยา/องค์การบริหารส่วนตำบล.....)

เขียน

วันที่

ข้าพเจ้าขอรับรองไว้คือ (องค์การบริหารส่วนจังหวัด/เทศบาล/เมืองพัทยา/องค์การบริหารส่วนตำบล) ราชการขอรับป่าเหมืองปกติ ป่าเหมืองพิเศษ และเงินช่วยเหลือ
ในฐานะเป็นทายาทของผู้ตาย (ลูกจ้างประจำ) ชื่อ ชื่อสกุล.....
ตำแหน่ง ซึ่งตายเมื่อวันที่ เดือน พ.ศ.
ถูกต้องและครบถ้วนแล้ว และไม่มีทายาทผู้มีสิทธิเหนือผู้อื่น ถ้าต่อไปปรากฏว่ามีทายาทผู้มีสิทธิโดยชอบ
ตัวกฎหมายของผู้ตายขึ้นเมื่อใด ข้าพเจ้ายินยอมขอใช้เงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิคัดค้านค่าเสียหาย
ต่างๆ ที่เกิดขึ้นทั้งสิ้นคืนให้แก่ทางหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่
ทางหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นแจ้งให้ข้าพเจ้าทราบ ทั้งนี้ ข้าพเจ้าได้ลงลายมือชื่อไว้ให้
เป็นสำคัญต่อหน้าพยานแล้ว

(ลงชื่อ) ผู้ขอ (ลงชื่อ) ผู้ขอ
(.....)

(ลงชื่อ) ผู้ขอ (ลงชื่อ) ผู้ขอ
(.....)

(ลงชื่อ) ผู้ขอ (ลงชื่อ) ผู้ขอ
(.....)

(ลงชื่อ) ผู้ขอ (ลงชื่อ) ผู้ขอ
(.....)

(ลงชื่อ) พยาน
(.....)

(ลงชื่อ) พยาน
(.....)

ที่อยู่ของผู้ขอ.....

.....

.....

รหัสไปรษณีย์

ប.ក. 14

ប័ណ្ណ

ទិន្នន័យ _____

ថ្ងៃទី ... ខែ ... ឆ.ស. ...

ខ្ញុំបាទ/ខ្ញុំស្រី ឈ្មោះ _____

ជំពូកទី _____ (ទីកន្លែង) _____ ភូមិ _____ ខេត្ត _____ ឆ.ស. ... ១៩... ០
 ភូមិសាស្ត្រ _____ ប្រទេស _____ ទីក្រុង _____ រាជធានី _____
 អាសយដ្ឋាន _____ លេខផ្ទះ _____
 ឈ្មោះ _____ ជំពូកទី _____ ភូមិ _____

ខ្ញុំបាទ/ខ្ញុំស្រី ឈ្មោះ _____ (ឈ្មោះ/ឈ្មោះ) _____ តំណក់ _____ (ស្តីពីលេខ/ឈ្មោះ)
 កិច្ចការទាំងអស់

1. ជំពូកទី _____ (ទីកន្លែង) _____ លេខ _____/_____/_____ ឈ្មោះ _____
 (ទីកន្លែង) _____

2. ខ្ញុំបានដឹងពីការប្រើប្រាស់របស់/ឯកសារ _____ ក្នុងការងារ _____ ក្នុងកិច្ចការ _____
 ក្នុងថ្ងៃទី _____

3. ខ្ញុំមានប្តី/ស្រី ចំនួន _____ គូ
 3.1 _____ ភូមិ _____
 3.2 _____ ភូមិ _____
 3.3 _____ ភូមិ _____

4. ខ្ញុំមានប្តី/ស្រី ឈ្មោះ _____ ក្នុងកិច្ចការ _____ (ទីកន្លែង) _____ (ថ្ងៃ)
 ក្នុងការងារ _____ ក្នុងកិច្ចការ _____ ក្នុងថ្ងៃទី _____

5. _____ (ទីកន្លែង) _____ ក្នុងកិច្ចការ _____ ក្នុងកិច្ចការ _____
 ក្នុងកិច្ចការ _____ ក្នុងថ្ងៃទី _____

6. ឈ្មោះ _____ ក្នុងកិច្ចការ _____ ក្នុងកិច្ចការ _____
 ក្នុងថ្ងៃទី _____

7. ឈ្មោះ _____ ក្នុងកិច្ចការ _____ ក្នុងកិច្ចការ _____
 ក្នុងថ្ងៃទី _____

8. _____ (ទីកន្លែង) _____ ក្នុងកិច្ចការ _____
 ក្នុងកិច្ចការ _____ ក្នុងថ្ងៃទី _____

ខ្ញុំបាទ/ខ្ញុំស្រី ឈ្មោះ _____ ឈ្មោះ _____ (ឈ្មោះ/ឈ្មោះ) _____ (ទីកន្លែង) _____
 ឈ្មោះ _____

ខ្ញុំបាទ/ខ្ញុំស្រី ឈ្មោះ _____ ឈ្មោះ _____ ឈ្មោះ _____ ឈ្មោះ _____
 ឈ្មោះ _____ ឈ្មោះ _____ ឈ្មោះ _____ ឈ្មោះ _____

ឈ្មោះ _____ ខ្ញុំបាទ/ខ្ញុំស្រី _____ ឈ្មោះ _____ ខ្ញុំបាទ/ខ្ញុំស្រី _____
 () ()

ឈ្មោះ _____ ខ្ញុំបាទ/ខ្ញុំស្រី _____ ឈ្មោះ _____ ខ្ញុំបាទ/ខ្ញុំស្រី _____
 () ()

ส่วนที่ 3

ภาคผนวก :

- ตัวอย่าง - คำสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญ
- หนังสือนำส่ง
- หนังสือรับรองการบรรจุ
- คำสั่งลาออกจากราชการ

คำสั่งจังหวัด.....

ที่...../.....

เรื่อง สั่งจ่ายเงินปันอายุปกติให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ด้วย(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)..... ขอขมูมิติจ่ายเงินปันอายุปกติให้แก่
.....(ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น)..... ตำแหน่ง..... ระดับ/ชั้นตบ..... สังกัด.....
ซึ่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุสุดแสน เมื่อวันที่ เป็นเงินปันอายุปกติเดือนละ
..... บาท (.....)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ (๓) มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๒ (๒) และมาตรา ๕๐ แห่ง
พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐
และ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วน
ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๒๒ ขอมูมิติให้.....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)..... จ่ายเงินปันอายุปกติ ให้แก่
(ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น)..... เดือนละ..... บาท (.....)

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ว่าราชการจังหวัด.....

คำสั่งจังหวัด.....

ที่.....

เรื่อง สั่งจ่ายเงินบำนาญปกติให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ด้วย(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)..... ขออนุมัติจ่ายเงินบำนาญปกติให้แก่
.....(ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น)..... ตำแหน่ง..... ระดับ/ขั้น/ชั้น.....
สังกัด..... ซึ่งลาออกจากราชการ ด้วยเหตุอันสมควรตาม เมื่อวันที่.....
เป็นเงินบำนาญปกติเดือนละ บาท และเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ
..... บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น เดือนละ บาท (.....)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ (๕) มาตรา ๒๗ มาตรา ๗๒ (๒) และมาตรา ๕๐ แห่ง
พระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘
(ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐ และ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๓ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำนาญ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๒๖ และ ข้อ ๓๓ (๒) จึงอนุมัติให้.....(ชื่อองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น)..... จ่ายเงินบำนาญปกติ เดือนละ..... บาท และเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ
ร้อยละ ๒๕ เดือนละ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้นเดือนละ บาท (.....)
ให้แก่.....(ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น).....

ให้ไว้ ตั้งแต่วันที่ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่

ลงชื่อ.....
(.....)
ผู้ว่าราชการจังหวัด.....

คำสั่งจังหวัด _____
ที่ _____ / _____

เรื่อง สั่งจำหน่ายป่าเหนือสำหรับสร้างฝายให้แก่อำเภอการส่วนท้องถิ่นผู้รับป่าบางยู

ตัวอ _____ (ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) ขอขงอนุมัติจำหน่ายป่าเหนือสำหรับสร้างฝาย
ป่าบางยูซึ่งมีอาณาค่ากว่า ๒๕ ไร่บริเวณ หมู่ที่ _____ (ผู้รับป่าบางยู) ตำบล _____
ได้รับเงินป่าบางยูค่าคิดเงินละ _____ บาท จำนวนเงินที่ได้รับเงินป่าเหนือสำหรับสร้างฝายไม่เกิน ๑๕ เท่า
ขอจำหน่ายรายเดือนให้ไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงิน _____ บาท (จำนวนเงินที่คำนวณได้)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๖/๑ และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติป่าเหนือป่าบางยู
ข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๐ และ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๑๘
กฎกระทรวง กำหนดอัตราและวิธีการรับป่าเหนือสำหรับสร้างฝาย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๓ (๑) และระเบียบ
กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินป่าเหนือป่าบางยูข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๒๒ จึงอนุมัติให้ _____
(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) _____ จำหน่ายป่าเหนือสำหรับสร้างฝาย ให้แก่ _____ (ผู้รับป่าบางยู)
เป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น _____ บาท (_____)

ทั้งนี้ สั่งลงบังคับเป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ _____

ลงชื่อ _____
(_____)
ผู้ว่าราชการจังหวัด _____

ជាតិដ៏អរិយ

រដ្ឋ: គឺជាឯកសារសំខាន់ៗសម្រាប់ការងារកសិកម្ម

ខ្ញុំខ្ញុំ (ខ្ញុំខ្ញុំក្រសួងកសិកម្មរុក្ខាប្រមាញ់) ខ្ញុំខ្ញុំជំនាញជាឯកសារសំខាន់ៗសម្រាប់
កសិកម្ម ដែលមានកម្រិត ៦៥ ប្រាំបួនសិបប្រាំ ត្រីកោណ (ខ្ញុំខ្ញុំកសិកម្ម) គាំពារ
ដែលជាឯកសារសំខាន់ៗសម្រាប់កសិកម្ម _____ ប្រាក់ គាំពារសម្រាប់កសិកម្មដែលមានកម្រិត ៦៥ លាន
រៀល ឬក្រោយមកក្រោយមក ៥០០,០០០ ប្រាក់ ប្រាក់ (គាំពារសម្រាប់កសិកម្ម)
ដែលជាឯកសារសំខាន់ៗសម្រាប់កសិកម្ម ៥០០,០០០ ប្រាក់ រដ្ឋ ខ្ញុំខ្ញុំកសិកម្មដែលមានកម្រិត ៥០ លាន
(_____) ប្រាក់

ក្រសួងកសិកម្មរុក្ខាប្រមាញ់ ៥០/៣ ឆ្នាំ ៥០ លានប្រាក់សម្រាប់កសិកម្ម
កសិកម្មដែលមានកម្រិត ៥០ លានប្រាក់ (ឆ្នាំ ៥០) ៥០ លានប្រាក់ (ឆ្នាំ ៥០) ៥០ លានប្រាក់
កសិកម្មដែលមានកម្រិត ៥០ លានប្រាក់ (ឆ្នាំ ៥០) ៥០ លានប្រាក់ (ឆ្នាំ ៥០) ៥០ លានប្រាក់
ដែលជាឯកសារសំខាន់ៗសម្រាប់កសិកម្ម ៥០ លានប្រាក់ ៥០ លានប្រាក់ (ខ្ញុំខ្ញុំកសិកម្ម)
ដែលជាឯកសារសំខាន់ៗសម្រាប់កសិកម្ម ត្រីកោណ (_____) កសិកម្ម
(_____)

គឺជា កសិកម្មដែលមានកម្រិត

គឺជា កសិកម្ម _____

កសិកម្ម _____
(_____)
កសិកម្ម _____

คำสั่งจังหวัด.....

ที่.....

เรื่อง สั่งจ่ายเงินบำเหน็จปกติให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ด้วย(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)..... ขออนุมัติจ่ายเงินบำเหน็จปกติ ให้แก่
(ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น) ตำแหน่ง..... ระดับชั้นต้น..... สังกัด.....
ซึ่งลาออกจากราชการ เพื่อไม่ขอรับราชการอีก เมื่อวันที เป็นเงินบำเหน็จปกติ จำนวน
..... บาท (.....)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ มาตรา ๓๒ (๗) และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติ
บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ (ฉบับที่ ๕)
พ.ศ. ๒๕๒๐ และ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ และระเบียบกรมพระมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ บิธ ๒๖ จึงอนุมัติให้(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....จ่ายเงิน
บำเหน็จปกติ จำนวน.....บาท ให้แก่(ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น).....

ทั้งนี้ สั่งเมื่อวันที่ เป็นคืบไป

สั่ง ณ วันที่

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ว่าราชการจังหวัด.....

คำสั่งจังหวัด.....

ที่...../.....

เรื่อง สั่งจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่ทายาท.....(ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น).....

ด้วย.....(ชื่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น)..... ขออนุมัติจ่ายเงินบำเหน็จตกทอด
ให้แก่ทายาท.....(ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น)..... ตำแหน่ง..... ระดับ/ขั้น.....
อัตราเงินเดือน..... อัตรา..... (ชื่อเงินค่าธรรมเนียม)..... (รายละเอียดค่าธรรมเนียม).....
เมื่อวันที่..... คือเงินบำเหน็จตกทอดที่สิ้น จำนวน..... บาท (.....)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐ และ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓
และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๒๖
จึงอนุมัติให้.....(ชื่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น)..... จ่ายเงินบำเหน็จตกทอด จำนวน..... บาท
(.....) ให้แก่ทายาท ดังนี้

- ๑.๑ ชื่อ-สกุล..... (บุตร) เป็นเงิน..... บาท
- ๑.๒ ชื่อ-สกุล..... (คู่สมรส) เป็นเงิน..... บาท
- ๑.๓ ชื่อ-สกุล..... (บิดา) เป็นเงิน..... บาท
- ๑.๔ ชื่อ-สกุล..... (มารดา) เป็นเงิน..... บาท

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่..... เป็นต้นไป (เว้นแต่จากวันที่มีแก่ความตาย)

สั่ง ณ วันที่.....

ลงชื่อ.....
(.....)
ผู้ว่าราชการจังหวัด.....

คำสั่งจังหวัด.....
ที่.....

เรื่อง สั่งจ่ายเงินบำนาญชดเชยและเงินช่วยเหลือให้แม่ทนาย.....(ชื่อผู้รับบำนาญ).....

ตัวถ.....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)..... ขออนุมัติจ่ายเงินบำนาญชดเชยและเงินช่วยเหลือ
ให้แม่ทนาย.....(ชื่อผู้รับบำนาญ)..... จ้างราชการบำนาญ รับบำนาญปกติเดือนละ..... บาท
เงินเพิ่มจากบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ.....บาท เงินช่วยเหลือของชีพ เดือนละ.....บาท
รวมเป็นเงินที่สิ้นเดือนละ.....บาท ได้ถึงแก่กรรมด้วย.....(สาเหตุที่ถึงแก่กรรมตาย).....
เมื่อวันที่..... จึงต้องจ่ายเงินบำนาญชดเชย จำนวน..... บาท และเนื่องจาก.....(ชื่อผู้รับบำนาญ).....
ได้รับเงินบำนาญส่วนชีพ ๑๕ เท่าของบำนาญรายเดือนไม่แล้ว จำนวน.....บาท คณะคือเงินบำนาญ
ชดเชย เป็นเงิน.....บาท และเงินช่วยเหลือให้แม่ทนาย จำนวน.....บาท

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๔ และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๐ และ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ.๒๕๑๖ และระเบียบ
กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๑๖ ข้อ ๑๖ และข้อ ๓๐ จึงอนุมัติให้
.....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)..... จ่ายเงินบำนาญชดเชยและเงินช่วยเหลือ ดังนี้

๑. จ่ายเงินบำนาญชดเชย ตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๖ จำนวน.....บาท (.....)
ให้แม่ทนาย ดังนี้

- ๑.๑ ชื่อ-สกุล..... (บุตร) เป็นเงิน.....บาท
- ๑.๒ ชื่อ-สกุล..... (คู่สมรส) เป็นเงิน.....บาท
- ๑.๓ ชื่อ-สกุล..... (บิดา) เป็นเงิน.....บาท
- ๑.๔ ชื่อ-สกุล..... (มารดา) เป็นเงิน.....บาท

๒. จ่ายเงินช่วยเหลือ ตามข้อ ๑๐ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำนาญข้าราชการ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๑๖ ให้แม่.....(บุคคลที่ระบุใน แบบ บท. ๑๐ หรือทนายแล้วแต่กรณี).....
จำนวน.....บาท (.....)

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่..... เป็นต้นไป (วันที่ได้จากวันที่ถึงแก่กรรมตาย)
ถึง ณ วันที่.....

ลงชื่อ.....
(.....)
ผู้ว่าการราชการจังหวัด.....

คำสั่งจังหวัด.....

ที่...../.....

เรื่อง สั่งจ่ายเงินปันผลปกติให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ถ่ายโอน)

ด้วย (ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) ขออนุมัติจ่ายเงินปันผลปกติให้แก่
..... (ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น) ตำแหน่ง ระดับ สังกัด.....
ซึ่งพ้นออกจากราชการ ด้วยเหตุสุดวิสัย เมื่อวันที่ เป็นเงินปันผลปกติเดือนละ บาท
(.....) โดยแบ่งจ่ายเป็นสามสัปดาห์การรับราชการคือ เงินปันผลส่วนที่รัฐบาลรับภาระ
จำนวน บาท และเงินปันผลส่วนที่ท้องถิ่นรับภาระให้จ่ายจากเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่น จำนวน บาท

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ (๓) มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๖ (๒) และมาตรา ๕๐ แห่ง
พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘
(ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๓๐ และ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๒๖ จึงอนุมัติให้ (ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....
จ่ายเงินปันผลปกติ เดือนละ.....บาท โดยแบ่งจ่ายเป็นสามสัปดาห์การรับราชการ คือ เงินปันผล
ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ จำนวน บาท และเงินปันผลส่วนที่ท้องถิ่นรับภาระ จำนวน บาท
รวมเป็นเงินทั้งสิ้น เดือนละ บาท (.....)
ให้แก่.....(ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น)...

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่

ลงชื่อ.....
[.....]
ผู้ว่าราชการจังหวัด.....

คำสั่ง (ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....

ที่

เรื่อง ให้อำนาจเงินบำเหน็จปกติให้แก่ลูกจ้างประจำ

ด้วย (ชื่อลูกจ้างประจำ)..... ตำแหน่ง..... สังกัด.....
ซึ่งพ้น/ลาออกจากงาน เมื่อวันที่ โดยมีเวลาทำงานสำหรับคำนวณบำเหน็จปกติ ... เดือน ... วัน
และมีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จปกติ จำนวน บาท (.....)

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๖ (...) และข้อ ๓๙ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จ
ลูกจ้างของหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงให้ (ชื่อองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น)..... จ่ายเงินบำเหน็จปกติ ให้แก่ (ชื่อลูกจ้างประจำ)..... จำนวน บาท
(.....)

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่

ลงชื่อ.....

(.....)

นายก .. (ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....

คำสั่ง _____ (ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) _____

ที่ _____ / _____

เรื่อง ให้ง่ายเงินบำเหน็จปกติให้แก่ลูกจ้างประจำ (ค่าชดเชย)

ด้วย _____ (ชื่อลูกจ้างประจำค่าชดเชย) _____ ตำแหน่ง _____ สังกัด _____ ซึ่งพ้น/ลาออกจากราชการ เมื่อวันที่ _____ โดยมีเวลาทำงานสำหรับคำนวณบำเหน็จปกติ _____ เดือน _____ วัน และมีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จปกติ จำนวน _____ บาท (_____)

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๓ (.) และข้อ ๑๙ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงให้ _____ (ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) _____ จ่ายเงินบำเหน็จปกติ ให้แก่ _____ (ชื่อลูกจ้างประจำค่าชดเชย) _____ จำนวน _____ บาท (_____) โดยแบ่งจ่ายเป็นสามปีตามสัดส่วนการชำระเงิน ดังนี้

- ๓. เงินบำเหน็จปกติส่วนที่รัฐบาลรับภาระ จำนวน _____ บาท
- ๒. เงินบำเหน็จปกติส่วนที่ท้องถิ่นรับภาระ จำนวน _____ บาท

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ _____ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ _____

ลงชื่อ _____

[_____]

นายก ... (ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) ...

คำสั่ง (ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)
ที่...../.....
เรื่อง ให้จ่ายเงินบำเหน็จรางวัลเงินให้แก่ลูกจ้างประจำ

ข้าพเจ้า (ชื่อลูกจ้างประจำ) ตำแหน่ง..... ที่อยู่.....
ซึ่งพ้น/ลาออกจากงาน เมื่อวันที่ โดยมีเวลาทำงานสำหรับคำนวณบำเหน็จรางวัลเงิน ... เดือน ... วัน
และมีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จรางวัลเงิน เดือนละ บาท (.....)

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒ (...) ข้อ ๗/๓ และข้อ ๓๕ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วย
บำเหน็จลูกจ้างของส่วนราชการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งได้ (ชื่อองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น) จ่ายเงินบำเหน็จรางวัลเงิน ให้แก่ (ชื่อลูกจ้างประจำ) เดือนละ บาท
(.....)

สั่งนี้ ตั้งแต่วันที่ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่

อธิบดี.....
(.....)
นายก (ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)...

คำสั่ง (ชื่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น).....

ที่ /

เรื่อง ให้จ่ายเงินบำเหน็จปกติให้แก่ข้าราชการลูกจ้างประจำ

ด้วย (ชื่อลูกจ้างประจำ)..... ตำแหน่ง..... จังหวัด.....

ได้ถึงแก่กรรมด้วยเหตุ.....(สาเหตุที่ถึงแก่ความตาย)..... เมื่อวันที่..... โดยมีเวรทำงานสำหรับคำนวณบำเหน็จปกติ ... เดือน ... วัน ซึ่งต้องจ่ายเงินบำเหน็จปกติให้แก่ทายาท..... (ชื่อลูกจ้างประจำ)..... จำนวน บาท (.....)

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๘ และข้อ ๓๙ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงให้ .. (ชื่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น) .. จ่ายเงินบำเหน็จปกติ จำนวน บาท (.....) ให้แก่ทายาท..... (ชื่อลูกจ้างประจำ)..... ดังนี้

๑.๓ ชื่อ-สกุล.....	(บุตร)	เป็นเงิน	บาท	} ส่วนรับค่าภาษี
๑.๒ ชื่อ-สกุล.....	(คู่สมรส)	เป็นเงิน	บาท	
๑.๑ ชื่อ-สกุล.....	(บิดา)	เป็นเงิน	บาท	
๑.๔ ชื่อ-สกุล.....	(มารดา)	เป็นเงิน	บาท	

จึงนี้ ตั้งแต่วันที่ เป็นต้นไป (วันถัดจากวันที่ถึงแก่ความตาย)

สั่ง ณ วันที่

ลงชื่อ.....
 (.....)
 นายท (ชื่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น).....

คำสั่ง(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....

ที่ /

เรื่อง ใช้จ่ายเงินป่าหนึ่งศกทอดให้แก่กษัตราลูกจ้างประจำ

ด้วย(ชื่อลูกจ้างประจำผู้รับป่าหนึ่งรายเดือน)..... ตำแหน่ง.....
สังกัด..... ฝ่าฝืนการมด้วยเหตุ.....(สาเหตุที่ยื่นคำความตาย) เมื่อวันที่.....
ต้องจ่ายเงินป่าหนึ่งศกทอดให้แก่กษัตรา.....(ชื่อลูกจ้างประจำผู้รับป่าหนึ่งรายเดือน)..... จำนวน บาท
(.....)

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๓๗/๕ และข้อ ๓๗ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วย
ป่าหนึ่งศกของหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงให้ (ชื่อองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น) ใช้จ่ายเงินป่าหนึ่งศกทอด จำนวน บาท (.....)

ให้แก่กษัตรา.....(ชื่อลูกจ้างประจำผู้รับป่าหนึ่งรายเดือน)..... ดังนี้

๓.๑ ชื่อ-สกุล.....	(บุตร) เป็นเงิน..... บาท	} อนุมัติส่วน
๓.๒ ชื่อ-สกุล.....	(คู่สมรส) เป็นเงิน..... บาท	
๓.๓ ชื่อ-สกุล.....	(บิดา) เป็นเงิน..... บาท	
๓.๔ ชื่อ-สกุล.....	(มารดา) เป็นเงิน..... บาท	

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่..... เป็นต้นไป (นับตั้งแต่วันที่ยื่นคำความตาย)

สั่ง ณ วันที่

ลงชื่อ.....

(.....)

นายก ... (ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) ..

ที่ (เลขส่วนราชการ) /

ศาลากลางจังหวัด
สถานที่ตั้ง

วันที่ .. เดือน พ.ศ.

เรื่อง ขอรับเงิน (ประเภทที่ขอรับ)

เรียน เลขาธิการกองทุนบ้านหนึ่งปลานาฏข้าราชการส่วนท้องถิ่น

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๓. สำเนาจังหวัด ที่/..... ลงวันที่ จำนวน ชุด
- ๒. เอกสารการขอรับเงิน (ประเภทที่ขอรับ) จำนวน ชุด

ด้วย (ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) ขออนุมัติจ่ายเงิน (ประเภทที่ขอรับ) ให้แก่
 (ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น) ตำแหน่ง ระดับ อัตราเงินเดือน ซึ่งออกจากราชการ
 ด้วยเหตุ เมื่อวันที่ เป็นเงิน (ประเภทที่ขอรับ) เดือนละ/จำนวน บาท
 รวมเป็นเงินทั้งสิ้น บาท (.....)

จังหวัด จักรเยนตรา จึงอนุมัติให้ (ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)
 จ่ายเงิน (ประเภทที่ขอรับ) ให้แก่ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นรายดังกล่าว รายละเอียดปรากฏ
 ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(.....)
ผู้ว่าการการจังหวัด.....

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด
 กลุ่มงานการเงินบัญชีและการตรวจสอบ
 โทร
 โทรสาร

สถานที่ตั้ง

วัน .. เดือน พ.ศ.

ข้าพเจ้า (ชื่อผู้รับรอง) ตำแหน่ง
จังหวัด ได้ตรวจสอบหลักฐานการเข้ารับราชการจากสมุดประวัติของ ... (ชื่อข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น) ขอรับรองว่า ... (ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น) ... ตำแหน่ง เลขที่ตำแหน่ง
..... จังหวัด มีประวัติการรับราชการ ดังนี้

- ๑. เริ่มรับราชการครั้งแรก เมื่อวันที่ จังหวัด
- อำเภอ จังหวัด
- ๒. โอนย้ายมาสังกัดราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่
- อำเภอ จังหวัด

เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการขอรับเงิน ... (ประเภทที่ขอรับ) ... โบนัส ... (ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น) ...
ดังกล่าวข้างต้น เนื่องจากเวลาล่วงเลยมานานแล้ว จึงไม่สามารถจัดหาสำเนาสมุดค่าจ้างโอนย้ายมาขึ้นต้นได้
จึงขอรับรองว่าเป็นความจริงทุกประการ

จึงได้ออกหนังสือฉบับนี้ไว้เป็นสำคัญ

(ลงชื่อ) ผู้รับรอง
ตำแหน่ง

คำสั่ง... (ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)...

ที่

เรื่อง ให้... (ข้าราชการส่วนท้องถิ่น)... ลาออกจากราชการ

ด้วย... (ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น)... ตำแหน่ง.....

ประเภท..... เลขที่ตำแหน่ง..... อัตราเงินเดือน..... บาท

สังกัด..... (ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) อำเภอ..... จังหวัด.....

ขอลาออกจากราชการด้วยเหตุ.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด / คณะกรรมการพนักงานเทศบาล/คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัด

เรื่อง ทดกันเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ลาออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่..... ประกอบกับคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด / คณะกรรมการพนักงานเทศบาล/คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัด

ในการประชุมครั้งที่..... เมื่อวันที่.....

มีมติเห็นชอบให้ ... ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น) ตำแหน่ง..... ประเภท.....

เลขที่ตำแหน่ง..... อัตราเงินเดือน..... บาท สังกัด (ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....อำเภอ..... จังหวัด.....

ลาออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่..... โดยมติที่รับไว้เป็นปำเหนือปำนาฎด้วยเหตุใด..... มาตราใด.....

ตามพระราชบัญญัติปำเหนือปำนาฎข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....

สั่ง ณ วันที่.....

ลงชื่อ.....
(.....)
(ตำแหน่ง)

ส่วนที่ 3

ภาคผนวก :

วิธีการคำนวณบำเหน็จบำนาญ

วิธีการคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จหรือบำนาญ

การสอบ: บำเหน็จปกติ บำนาญปกติ บำเหน็จยกพล

อายุ 60 ปี

เลขที่บัตรประชาชน - - - -

ชื่อ นางสาว ก. ชื่อสกุล ข. เกิดวันที่ 21 สิงหาคม 2502

ตำแหน่ง ครู ชั้นต้น ศศ.1 สังกัดราชการส่วนท้องถิ่น เทศบาลเมืองตาก 18

ตำแหน่ง เมืองตาก โรงเรียน เทศบาล 1 กิ่งเมือง จังหวัด ตาก 2520

1 เริ่มเข้ารับราชการเมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน 2524 ตำแหน่ง ครู 2 ชั้นต้น 2
สังกัด เทศบาลตำบลเมืองตาก จังหวัด ตาก

โอนมารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ -

สังกัด อำเภอ จังหวัด

2 วันที่ ออกจากราชการด้วย ฤดูกาล เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2562

3 เวลาราชการปกติ ชั้นต้น	2: พฤศจิกายน 2524	- 30	ถึงยายน 2562
	2562	10	1
	2524	11	2
	37	10	29

ปี	เดือน	วัน
37	10	29
-	-	-
-	2	8
-	2	8
-	-	-
-	2	8
38	1	7
38	-	-

4 เวลาราชการพำนัก
ตั้งแต่ วันที่ 7 ตุลาคม 2519 ถึง 5 มกราคม 2520
ตั้งแต่ วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2534 ถึง 2 พฤษภาคม 2534

รวมเวลาราชการพำนัก

ซึ่ง วันที่มีใบประกอบวิชาชีพราชการในวันที่ยังราชการได้ถูกใช้ในการศึกษา

ซึ่ง วันที่ ลา พัก ขาด ราชการโดยไม่มีใบวันเว้นเรียน

ควมได้เวลาราชการพำนักซึ่งมีดังนี้

รวมเวลาราชการสำหรับการคำนวณ

เศษของปีที่มีอยู่จึงปัดให้สั้นเป็นหนึ่งปีคือได้เวลาราชการสำหรับการคำนวณซึ่งมีดังนี้

5 เงินเดือนเดือนสุดท้าย 48,760.00 บาท เงินเพิ่ม - บาท (ถ้ามี) รวมเงินเดือน 48,760.00 บาท

6 เงิน บำนาญปกติ 48,760.00 X 38 = 37,057.60 บาท

50

7 เงินคืนจากเงินบำนาญปกติร้อยละ 25 37,057.60 X 25 = 9,264.40 บาท

100

ผู้รับราชการส่วนท้องถิ่นชั้นต้นที่ 1 ตุลาคม 2505 เงินต้นไม่ได้รับเงินคืนจากเงินบำนาญร้อยละ 20

8 เงิน บำนาญปกติ + เงินเพิ่ม ซึ่งคำนวณคืนว่าออกเงินที่ถูกตั้งเอาไว้ = 46,322.00 บาท

วิธีการคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จหรือบำนาญ

ตรวจสอบ บำเหน็จปกติ บำนาญปกติ บำเหน็จยกพล

อายุ 60 ปี

เลขที่บัตรประชาชน

ชื่อ นาม ก. _____ ชื่อสกุล น. _____ เกิดวันที่ 17 มิถุนายน 2502

ส่วนต่อ ครู _____ ชั้นต้น ศศ.2 ส่วนราชการส่วนท้องถิ่น เทศบาลเมืองตาก _____ 18

ส่วนต่อ เมืองตาก _____ โอนโยน เทศบาล 1 กิ่งจังหวัด _____ จังหวัด ตาก _____ 2520

1 เริ่มเข้ารับราชการเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2536 ส่วนบำนาญ อัตรา 1 ร้อย 3

สังกัด เทศบาลเมืองตาก _____ จังหวัด ตาก _____

โอนมารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ _____ -

สังกัด _____ ส่วนต่อ _____ จังหวัด _____

2 ชั้น ออกขอราชการด้วยเหตุ _____ สูงอายุ _____ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2542

3 เวลาราชการปกติ ชั้นต้นปี 1 มิถุนายน 2536 - 30 กันยายน 2542

	ปี	เดือน	วัน
	2536	10	1
	2536	6	1
	<u>26</u>	<u>4</u>	<u>-</u>

ปี	เดือน	วัน
26	4	-
26	6	-
26	-	-

4 เวลาราชการพิกุล

ชั้นต้นปี 7 ตุลาคม 2519 ถึง 5 มกราคม 2520

ชั้นต้นปี 23 กุมภาพันธ์ 2534 ถึง 2 พฤษภาคม 2534

รวมเวลาราชการพิกุล

ซึ่ง ยังไม่ได้ประกอบกันผู้ข้าราชการในวันที่ประกอบให้ถูกต้องการศึกษา

ซึ่ง ใน ๑๓ ปี ขาดราชการโดยไม่ได้เป็นวันก่อน

และไม่รวมเวลาการพิกุลที่ไม่ได้ไป

รวมเวลาการพักในการคำนวณ

เศษของปีที่มีข้อผิดพลาดในวันหรือเดือนได้เวลาการสำหรับคำนวณซึ่งมีไว้

5 เงินเดือนเดือนสุดท้าย 41,620.00 บาท เงินเพิ่ม _____ บาท ค่าเฉลี่ย รวมเป็นเงิน 41,620.00 บาท

6 เงิน บำนาญปกติ _____ 41,620.00 X 26 _____ = 31,642.40 บาท

7 เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติโดย 25 _____ - _____ บาท

(ผู้รับราชการพิกุลชั้นต้นปี 1 พฤษภาคม 2536 เงินบำนาญ 31,642.40 บาทรวมเงินบำนาญโดย 25)

8 เงิน บำนาญปกติ _____ ซึ่งคำนวณแล้วสองวันที่ถูกต้องจำนวนนี้ _____ = 31,642.40 บาท

กฎ (เทศบาล)

วิธีการคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จหรือบำนาญ

การสอบ บำเหน็จปกติ บำนาญปกติ บำเหน็จยกยอด

อายุ ๕0 ปี

เลขที่บัตรประชาชน - - - -

ชื่อ นาม ก. จีตฤท ข. เกษวันที่ ๓ มิถุนายน 2502

ส่วนต่อ กฎ วันที่ ๓๓.๖ ปีโดยราชการส่วนท้องถิ่น เทศบาลเมืองสิงหนคร 18

ส่วนต่อ สิงหนคร โคราช (เทศบาล) (บ้านโพนทราย) จังหวัด บุรณรัมย์ 2520

1 เริ่มเข้ารับราชการเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2523 ตำแหน่ง กฎ 1 ระดับ 1
สังกัด เทศบาลตำบลสิงหนคร จังหวัด บุรณรัมย์

โอนมารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ -

สังกัด อำเภอ จังหวัด

2 สิ้น ออกจากราชการด้วยเหตุ สูญอายุ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 25๕2

3 เวลาการทำงานที่สิ้นสุดวันที่ 1 กรกฎาคม 2523 - 30 กันยายน 25๕2

25๕2	10	1
2525	7	1
39	3	-

ปี	เดือน	วัน
39	3	-
-	-	-
-	2	8
7	6	10
7	8	18
-	-	-
7	8	18
46	11	18
47	-	-

4 เวลาการทำงานที่โอน

สิ้นสุดวันที่ 7 ตุลาคม 2519 ถึง 5 มกราคม 2520

สิ้นสุดวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2534 ถึง 2 พฤษภาคม 2534

สิ้นสุดวันที่ 3 พฤษภาคม 2534 ถึง 12 พฤศจิกายน 2541 อ.สิงหนคร

รวมเวลาการทำงานที่โอน 2541 11 18

เมื่อ วันที่ ๒๓ ก.พ. ๕๓ ราชการโอนไม่ได้รับเงินเดือน 2534 5 3

เมื่อ วันที่ ๓๓ ก.พ. ๕๓ ราชการโอนไม่ได้รับเงินเดือน 7 6 10

สรุปเวลาการทำงานที่โอนทั้งหมด

รวมเวลาการทำงานที่โอนทั้งหมด

เศษของปีต่าง ๆ ที่ได้นับเป็นวันปกติ นับเวลาการทำงานที่โอนทั้งหมดทั้งหมด

5 เงินเดือนเดือนสุดท้าย 53,250.00 บาท เงินเพิ่ม - บาท (ถ้ามี) รวมเป็นเงิน 53,250.00 บาท

6 เงิน บำนาญปกติ 53,250.00 X 47 = 50,055.00 บาท

7 เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ 25 50,055.00 X 25 = 12,513.75 บาท = 3,195.00 บาท

(ถ้ามี) ค่าตอบแทนอื่น ๆ รวม 2023 ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน 25๕๒ เงินเพิ่มจากเงินบำนาญร้อยละ 25

8 เงิน บำนาญปกติ + เงินเพิ่ม ซึ่งคำนวณเงินบำเหน็จเงินที่ถูกต้องข้างต้น = 53,250.00 บาท

ครู (เทศบาล)

วิธีการคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จหรือบำนาญ

การสอบ บำเหน็จปกติ บำนาญปกติ บำเหน็จยกผล

อายุ ๕๐ ปี

เลขที่บัตรประชาชน 3 - 6 1 9 9 - 0 0 1 0 2 - 0 2 - 8

ชื่อ นาม ก. ชื่อสกุล น. เดือนที่ 13 มกราคม 25๖2

จำนวน อายุ เริ่มต้น ๓๖.๖ ปี (การลาออกส่วนท้องถิ่น เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี) 18

จำนวน เมืองสุพรรณบุรี โรงเรียน เทศบาลจัดการไม่ปกติ จังหวัด สุพรรณบุรี 2520

1 เริ่มเข้ารับราชการเมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2524 จำนวน อายุ 2 เท่า 2

สังกัด สำนักงานการประถมศึกษา อำเภออู่ตะเภา จังหวัด เพชรบุรี

โอนมารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2535

สังกัด เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี จำนวน เมืองสุพรรณบุรี จังหวัด สุพรรณบุรี

2 จบ ออกจากราชการชั่วคราว อายุ 1 ตุลาคม 25๖2

3 เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ 20 พฤษภาคม 2524 - 30 กันยายน 25๖2

ปกติ 20 พฤษภาคม 2524 - 31 มกราคม 2535 25๖2 10 1

ลาออก 1 กุมภาพันธ์ 2535 - 30 กันยายน 25๖2 2524 5 20

38 4 11

4 เวลาราชการพิเศษ

ตั้งแต่วันที่ 7 ตุลาคม 2519 ถึง 5 มกราคม 2520

ตั้งแต่วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2534 ถึง 2 พฤษภาคม 2534

(รวม) 2535 2 1 (เทศบาล) 25๖3 10 1

2524 6 20 2535 3 1

10 8 11 27 8 -

พิเศษ 2 8

27 10 8

รวมเวลาราชการพิเศษ

ซึ่ง ได้รับเงินเดือนประจำราชการในวันสิ้นปีงบประมาณซึ่งอยู่ในการศึกษา - 28 ปี

ซึ่ง รับ ค่า พัก อาศ.ราชการไม่ได้รับเงินเดือน

คำสั่งคณะกรรมการพิเศษซึ่งตั้ง

รวมเวลาการทำงานพิเศษ

เทศบาลเมืองสุพรรณบุรีซึ่งนับเป็นวันที่คิดค่าราชการสำหรับคำนวณเงินบำเหน็จ

	ปี	เดือน	วัน
	10	8	11
	27	8	-
	38	4	11
	-	-	-
	-	2	8
	-	2	8
	38	6	19
	39	-	-

5 เงินเดือนเดือนสุดท้าย 63,080.00 บาท เงินเพิ่ม - บาท (ถ้ามี) รวมเงินเดือน 63,080.00 บาท

6 เงิน บำนาญปกติ 63,080.00 X 39 = 99,202.40 บาท

30

7 เงินซึ่งจ่ายในวันบำนาญปกติร้อยละ 25 49,202.40 X 25 X 28 = 8,831.20 บาท

100 X 38

(ถ้ามี) ค่าธรรมเนียมดำเนินการอื่น ๆ ตาม ๒๒๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา มาตรา ๒๒

8 เงิน บำนาญปกติ + เงินเพิ่ม ซึ่งคำนวณเงินบำเหน็จเงินซึ่งอยู่ก่อนเข้าใหม่ = 58,031.60 บาท

ตำแหน่งอื่น (ต่อ)

วิธีการคำนวณการตรวจสอบค่าเพิ่มหรือค่าขาย จากภาษีมูลค่าเพิ่มประเภท ก.บ.

การคูณ ภาษีเงินได้ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีส่งต่อ

เลขที่ใบอนุญาต - - - -

ปี พ.ศ. / พฤษภาคม 2561

จำนวน เป็นเงินรวม ไร่ละ ไร่รวม 250

จำนวน เป็นเงินรวม ไร่ละ ไร่รวม 250

1. เมื่อได้รับการแจ้งให้ 2. มูลค่ารวม 250 จำนวน ของประเภท 1
 ไร่ละ คงเหลือชำระ ไร่ละ ไร่รวม
 ค่าโอนเป็นรายการชำระค่าโอนเมื่อแจ้ง ให้ ไร่รวม 247
 ไร่ละ ไร่รวม ไร่ละ ไร่รวม

2. ปี ของค่าโอนไร่ละ ไร่รวม เมื่อแจ้ง 1 ไร่รวม 247

3. ตารางอันดับ ไร่ละไร่

ปี	พฤษภาคม 2561	ธันวาคม 2561
ไร่	37	29
ไร่รวม	10	3
ไร่	1	1
ไร่	1	1
ไร่	1	1
ไร่	1	1
ไร่	1	1
ไร่	1	1
ไร่	1	1
ไร่	1	1
ไร่	1	1
ไร่	1	1

ปี	พฤษภาคม 2561	ธันวาคม 2561
ไร่	29	29
ไร่รวม	10	3
ไร่	1	1
ไร่	1	1
ไร่	1	1
ไร่	1	1
ไร่	1	1
ไร่	1	1
ไร่	1	1
ไร่	1	1
ไร่	1	1
ไร่	1	1
ไร่	1	1

ปี	พฤษภาคม 2561	ธันวาคม 2561
ไร่	37	29
ไร่รวม	10	3
ไร่	1	1
ไร่	1	1
ไร่	1	1
ไร่	1	1
ไร่	1	1
ไร่	1	1
ไร่	1	1
ไร่	1	1
ไร่	1	1
ไร่	1	1
ไร่	1	1

4. ตารางไร่ละไร่

ปี	พฤษภาคม 2561	ธันวาคม 2561
ไร่	247	247
ไร่รวม	10	3
ไร่	1	1
ไร่	1	1
ไร่	1	1
ไร่	1	1
ไร่	1	1
ไร่	1	1
ไร่	1	1
ไร่	1	1
ไร่	1	1
ไร่	1	1
ไร่	1	1

$$28 \div \frac{5}{12} \div \frac{10}{30} = 24 = 147 \div 0.03 = 29.43 \text{ ไร่}$$

ปี	พฤษภาคม 2561	ธันวาคม 2561
ไร่	247	247
ไร่รวม	10	3
ไร่	1	1
ไร่	1	1
ไร่	1	1
ไร่	1	1
ไร่	1	1
ไร่	1	1
ไร่	1	1
ไร่	1	1
ไร่	1	1
ไร่	1	1

$$15 \div \frac{5}{12} \div \frac{10}{30} = 15 \text{ ไร่}$$

5. เมื่อรับเงินชำระค่า 38,890.00 บาท

6. ภาษีมูลค่าเพิ่ม $38,890.00 \times 7\% = 2,722.30$ บาท

$38,890.00 \times 7\% = 2,722.30$ บาท

7. เมื่อคำนวณเงินรวมสำหรับชำระ

7.1. เมื่อ ภาษีมูลค่าเพิ่ม $38,890.00$ บาท

7.2. เมื่อ ภาษีมูลค่าเพิ่ม $38,890.00$ บาท

ไร่ละ $200,000.00$ บาท

ไร่ $200,000.00$ บาท

ไร่ $200,000.00$ บาท

$38,890.00 \times 7\% = 2,722.30$ บาท

$38,890.00 + 2,722.30 = 41,612.30$ บาท

$41,612.30 \times 7\% = 2,912.86$ บาท

$200,000.00 \times 7\% = 14,000.00$ บาท

$200,000.00 + 14,000.00 = 214,000.00$ บาท

วิธีการคำนวณการชำระเงินเงินสมทบ/บำนาญ หรือค่าชดเชยเงินสมทบ กนง.

การสอบ บำนาญปกติ บำนาญปกติ บำนาญลดลด อายุ 60 ปี

เลขที่บัตรประชาชน: 3 - 1 0 0 6 - 0 2 9 2 1 - 6 2 - 4

ชื่อ นายสมชาย ชื่อย่อ สมชาย เดือนที่ 10 ตุลาคม 2551

จำนวน บัญชีการออม: หนึ่ง ประเภท: หนึ่ง มีเงิน: หนึ่ง สถานะการออม: หนึ่ง 18

จำนวน บัญชี: หนึ่ง มีเงิน: หนึ่ง สถานะการ: หนึ่ง 2519

1. เงินต้นรวมการออมเงินที่ 8 มีนาคม 2554 จำนวน: 2545

มีเงิน: หนึ่ง บัญชีการออมเงินที่: หนึ่ง การเงิน: หนึ่ง

ค่าดอกเบี้ยจากการเงินที่ธนาคารออมสิน เมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2545

มีเงิน: หนึ่ง สถานะการออมเงิน: หนึ่ง บัญชี: หนึ่ง มีเงิน: หนึ่ง สถานะการ: หนึ่ง

2. เงิน: หนึ่ง สถานะการออมเงิน: หนึ่ง สถานะการ: หนึ่ง มีเงิน: 1 ตุลาคม 2542

3. สถานะการออมเงินที่ 8 มีนาคม 2554 - 30 กันยายน 2542

2542	10	1		28	6	-
2544	4	1	30%	(8/1) 8%	-	24
<u>28</u>	<u>6</u>	<u>-</u>		<u>28</u>	<u>6</u>	<u>24</u>

ปี	เดือน	วัน
28	6	14
-	-	-
-	1	25
-	1	25
-	-	-
-	-	-
-	1	25
28	6	19
28.72	-	-

4. สถานะการออมเงิน

มีเงินที่ 1 ตุลาคม 2519 ถึง 31 มกราคม 2520

มีเงินที่ 8 มีนาคม 2534 ถึง 31 กรกฎาคม 2534

รวมสถานะการออมเงิน: 2534 6 3

มีเงินที่ 31 ธันวาคม 2519 ถึง 31 ธันวาคม 2534: 2534 3 6

มีเงินที่ 31 ธันวาคม 2534 ถึง 31 ธันวาคม 2554: - 1 25

รวมสถานะการออมเงินที่: - 1 25

รวมสถานะการออมเงินที่: 28 + 6 + 19 = 28 + 0.67 + 0.01 = 28.72

สถานะการออมเงิน

มีเงินที่	8	3	1	ถึง	31	7	มกราคม	2545
2545	12	1			11	6	24	
30%	2534	6	1			1	25	10%
	11	6	-		12	19	19	
30%	-	-	28					
	11	6	28					

$$11 + \frac{10}{12} + \frac{19}{60} = 11 + 0.83 + 0.31 = 11.88$$

สถานะการออมเงิน

มีเงินที่	1	3	1	ถึง	30	7	มกราคม	2542
2542	10	1						
2545	12	1						
18	10	-						

$$18 + \frac{10}{12} + \frac{-}{60} = 18 + 0.83 = 18.83$$

5. เงินต้นรวมการออมเงิน 41,930.00 บาท เงินต้นรวมที่ 60 เดือนสุดท้าย (กรณีมีเงินบำนาญ) 37,518.83 บาท

6. บำนาญปกติ 30% มีเงินต้นรวมการออมเงิน กนง. สถานะการออม กนง. = 37,518.83 x 28.72 = 21,551.39 บาท

กรณีมีเงินสมทบ 70 ต่อปีจาก เงินต้นรวมการออมเงิน กนง. = $\frac{37,518.83 \times 70}{100} = 26,263.18$ บาท

ดังนั้นเงิน บำนาญปกติ = 21,551.39 บาท

7. เงินค่าชดเชยเงินสมทบที่ธนาคารออมสิน

7.1 เงิน บำนาญปกติ (เงินที่หักเงินสมทบ) = $\frac{21,551.39 \times 11.88}{28.72} = 8,914.71$ บาท

7.2 เงิน บำนาญปกติ (เงินที่หักเงินสมทบ) = $21,551.39 - 8,914.71 = 12,636.68$ บาท

เงินต้นรวมการออมเงินที่ 200,000.00 บาท

$$\frac{200,000.00 \times 11.88}{28.72} = 82,729.61 \text{ บาท}$$

$$200,000.00 - 82,729.61 = 117,270.39 \text{ บาท}$$

วิธีการคำนวณการตรวจสอบป่าเหมี้ยงหรือป่านาญ

ตรวจสอบ ป่าชนิดป่าไม้ ป่านาญป่าไม้ ป่าชนิดสกลนคร

อายุ ๕๐ ปี

เลขที่บัตรประชาชน - - - -

ชื่อ นาม ก. ชื่อสกุล ข. เลขที่ ๑๒ หมู่ที่ ๑๓ ตำบล ๑๔ อำเภอ ๑๕๐๑

จำนวน ไร่/ไร่การปลูกหรืออื่น ชนิด ปี วิธีการปลูกหรืออื่น ผลการปลูกหรืออื่น 18

จำนวน ๑๕๐๐๐ ไร่/ไร่ ปลูกหรืออื่น ๒๕๒๐

1 ข้อมูลเบื้องต้นของแปลงป่า เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2523 จำนวน ๑๕๐๐๐ ไร่/ไร่
พื้นที่ ๑.๕ ไร่ 1 ไร่ การปลูกหรืออื่น 6 ไร่/ไร่ ปลูกหรืออื่น ผลผลิตไม้ของแปลงเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2525

บรรจุไว้ในรายการ เมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2526 จำนวน ๑๕๐๐๐ ไร่/ไร่ ปลูกหรืออื่น

พื้นที่ ๑๕๐๐๐ ไร่/ไร่ ปลูกหรืออื่น

โครงการการปลูกไม้ใช้ราชการปลูกหรืออื่น เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2540

พื้นที่ ๑๕๐๐๐ ไร่/ไร่ ปลูกหรืออื่น พื้นที่ ปลูกหรืออื่น

2 ปี ๑๕๐๐๐ ไร่/ไร่ ปลูกหรืออื่น เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2542

3 <u>รายละเอียดของแปลง</u> <u>เมื่อวันที่</u>	1 ตุลาคม 2525	-	30 ตุลาคม 2525				
	30 ตุลาคม 2526	-	30 กันยายน 2542				
	2525	5	1	2542	18	1	
	2523	5	1	๑๕๐๐๐	๕	30	๑๕๐๐๐
	2	-	-	36	5	3	

	ปี	เดือน	วัน
	2	-	-
	30	5	1
	38	5	1
	-	-	-
	-	2	8
	-	2	8
	-	-	-
	-	2	8
	38	7	9
	39	-	-

4 รายการการปลูก

เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2534 ปี 2 ตุลาคม 2534

รวมรายการการปลูก

ปี วันที่ ปี ไร่ ไร่/ไร่ ปลูกหรืออื่น

ปี วันที่ ปี ไร่ ไร่/ไร่ ปลูกหรืออื่น

รวมรายการการปลูกทั้งหมด

ปี วันที่ ปี ไร่ ไร่/ไร่ ปลูกหรืออื่น

5 เงินค่านิยมสุทธิตาม 38,630.00 บาท เงินต้น - บาท (ถ้ามี) รวมเงินต้น 38,630.00 บาท

6 เงิน ป่านาญป่าไม้ 38,630.00 X 30 = 30,911.40 บาท

7 เงินต้นจากเงินป่านาญป่าไม้ - = - บาท

(ถ้ามี) รวมเงินต้น 1 บาท 2525 เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2525 ปี ไร่ ไร่/ไร่ ปลูกหรืออื่น 20

8 เงิน ป่านาญป่าไม้ ซึ่งคำนวณเงินต้นและเงินที่ปลูกหรืออื่น = 30,911.40 บาท

ส่วนที่ 3

ภาคผนวก :

ประกาศกฎอัยการศึก

ประกาศ
ใช้กฎอัยการศึก

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล
ธานีนีวัตติ กรมหมื่นพิทยลาภพฤฒิยากร

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า เนื่องจากมีเหตุจำเป็น เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยปรองดองภายใน ซึ่งจะมี
นิมิตหมายอันดีแก่ประเทศชาติในราชอาณาจักร

พระมหากษัตริย์ องค์ที่ ๙ แห่งสยามนครในมาตรา ๑๘๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
กับมาตรา ๒ แห่งกฎอัยการศึก พุทธศักราช ๒๔๘๗ ซึ่งได้มีแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไข
เพิ่มเติมกฎอัยการศึก พุทธศักราช ๒๔๘๗ พุทธศักราช ๒๔๘๘ ซึ่งได้บัญญัติโดยพระราชบัญญัติอนุมัติ
พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมกฎอัยการศึก พุทธศักราช ๒๔๘๗ พุทธศักราช ๒๔๘๘ ซึ่งมีพระบรม
ราชโองการ โปรดเกล้าฯ ประกาศใช้กฎอัยการศึก พุทธศักราชในจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี
ตั้งแต่วันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๘๔ เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๘๔ เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

วรการบัญชา

วังนครี

ประกาศ
เลิกใช้กฎอัยการศึก

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

รานีนวัติ กรมหมื่นพิทยลาภพฤฒิยากร

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ด้วยทรงพระราชดำริว่า ตามที่ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ประกาศใช้กฎอัยการศึก พุทธศักราช ๒๕๕๘ ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและจังหวัดธนบุรี ตั้งแต่วันที่ ๒๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘ เวลา ๑๑.๐๐ นาฬิกา เป็นต้นมา นั้น บัดนี้ สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณสมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศเลิกใช้กฎอัยการศึกไว้

พระมหากษัตริย์ฯ ทรงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศยกเลิกประกาศใช้กฎอัยการศึก พุทธศักราช ๒๕๕๘ ซึ่งมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศยกเลิกประกาศใช้กฎอัยการศึก ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและจังหวัดธนบุรีตั้งแต่วันที่ ๒๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘ เวลา ๑๑.๐๐ นาฬิกา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

ประกาศพระบรมราชโองการ
ให้ใช้กฎอัยการศึกทั่วราชอาณาจักร

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ด้วยมีเหตุอันจำเป็นเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยปราศจากภัยแห่งราชอาณาจักร
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๕๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมพุทธศักราช ๒๕๑๕ และมาตรา ๒ แห่งกฎอัยการศึก พ.ศ. ๒๕๑๕
แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมกฎอัยการศึก พ.ศ. ๒๕๑๗ พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงให้
ใช้กฎอัยการศึกทุกมาตราทั่วราชอาณาจักร ตั้งแต่วันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๑ เวลา ๒๓.๐๐ นาฬิกา
เป็นต้นไป ตามมติสมัชชของรัฐมนตรีมนตรีลาอทหาร

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๑๑

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ต. ธนะวิชัย

ผู้รักษาพระนครฝ่ายทหาร

ประกาศ
เลือกใช้กฎอัยการศึกในเขตพื้นที่บางจังหวัด

กฎมพลตจตุลยเลข ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า สถานที่ให้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ประกาศใช้กฎอัยการศึกทุกมาตราที่พระราชอาณาจักร ตั้งแต่วันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๐ เวลา ๒๓.๐๐ นาฬิกา เป็นต้นมานั้น บัดนี้ เหตุการณ์ต่างๆ ในบางจังหวัดหมดความจำเป็นจนประกาศพระบรมราชโองการนั้นแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งกฎอัยการศึก พ.ศ. ๒๔๕๘ จึงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศยกเลิกใช้กฎอัยการศึกดังกล่าวข้างต้นเป็นบางจังหวัด คงประกาศใช้กฎอัยการศึกต่อไปเฉพาะจังหวัดพระนคร จังหวัดธนบุรี จังหวัดนครปฐม จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดราชบุรี จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรี จังหวัดระยอง จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดตราด จังหวัดนครนายก จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดสระบุรี จังหวัดลพบุรี จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดอ่างทอง และจังหวัดชัยนาท ส่วนจังหวัดนอกจากที่กล่าวนี้เป็นอันเลิกใช้กฎอัยการศึก ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๑ เวลา ๒๓.๐๐ นาฬิกา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๑

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พจน์ สารสิน

นายกรัฐมนตรี

ประกาศ
เด็กใช้กฎอัยการศึก

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า ตามที่ได้มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ ประกาศใช้กฎอัยการศึก พุทธศักราช ๒๕๐๐ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๐ เวลา ๒๓.๐๐ นาฬิกา และต่อมาเมื่อ วันที่ ๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๐ ได้มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ ให้ยกเลิกใช้กฎอัยการศึกในเขตพื้นที่ บางจังหวัด คงประกาศใช้กฎอัยการศึกอยู่บางจังหวัด นั้น บัดนี้ เหตุการณ์ในจังหวัดต่างๆ ที่คง ประกาศใช้กฎอัยการศึกอยู่สมควรจะอ้างเป็นสาเหตุประกาศพระบรมราชโองการนั้นแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ แห่งกฎอัยการศึก พ.ศ. ๒๔๘๙ จึงมีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศยกเลิกใช้กฎอัยการศึกในจังหวัดที่ยังมิได้ยกเลิกทุกจังหวัด ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๑ เวลา ๑๖.๑๐ นาฬิกาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๑

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลโท ต. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

ประกาศใช้กฎอัยการศึก

เพื่อรักษาสถานการณ์และความสงบเรียบร้อยของประชาชนทั่วประเทศไทย คณะปฏิวัติ
จึงประกาศใช้กฎอัยการศึกทั่วราชอาณาจักร ตั้งแต่วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๐๑ (พ.ศ. ๒๕๐๑) มาตรา
เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๐๑
จอมพล ถนอมศรี อเนาว์
หัวหน้าคณะปฏิวัติ

พระราชบัญญัติ

ระเบียบการนับเวลาราชการทวีคูณ ในระหว่างเวลาประกาศ
ใช้กฎอัยการศึกของคณะปฏิวัติ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๐๑

พ.ศ. ๒๕๐๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๘

เป็นปีที่ ๒๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควร ให้ระเบียบการนับเวลาราชการทวีคูณในระหว่างเวลาประกาศใช้
กฎอัยการศึกของคณะปฏิวัติ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๐๑

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภาผู้แทนราษฎรในฐานพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบการนับเวลาราชการทวีคูณใน
ระหว่างเวลาประกาศใช้กฎอัยการศึกของคณะปฏิวัติ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๐๑ พ.ศ. ๒๕๐๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ คำว่า “ข้าราชการ” ให้หมายความถึงข้าราชการตาม
กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ และข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๔ เวลาราชการของข้าราชการภายหลังวันที่ประกาศพระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจานุ
เบกษา และเป็นเวลาในระหว่างที่ประกาศใช้กฎอัยการศึกของคณะปฏิวัติ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๐๑
ยังคงใช้บังคับอยู่ มีให้นับเป็นทวีคูณตามมาตรา ๒๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
 พ.ศ. ๒๔๘๔ และมาตรา ๒๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัตินับหน้เป็นข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยนายกรัฐมนตรี

ผู้ในนามของพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิรีขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควร ให้ระงับการนับ
เวลาราชการเป็นทวีคูณในระหว่างเวลาประกาศใช้กฎอัยการศึกของคณะปฏิวัติ เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม
๒๕๐๑ และโดยที่การระงับนั้นไม่อาจทำได้ด้วยการออกประกาศใช้กฎอัยการศึกฉบับนั้น เพราะความ
ซึ่งเป็นถึงคนเมือง จึงต้องตราพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ประกาศ

เลิกใช้กฎอัยการศึกในบางจังหวัด

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า ตามที่ได้มีประกาศของคณะปฏิวัติให้ใช้กฎอัยการศึกทั่วราชอาณาจักร เพื่อรักษาสถานการณ์และความสงบเรียบร้อยของประชาชน ตั้งแต่วันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๑ เวลา ๒๑.๑๑ นาฬิกา เป็นต้นมา นั้น บัดนี้เหตุการณ์ต่างๆ ในบางจังหวัดหมดความจำเป็นตามประกาศของคณะปฏิวัติให้ใช้กฎอัยการศึกนั้นแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งกฎอัยการศึก พ.ศ. ๒๔๘๙ จึงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้เลิกใช้กฎอัยการศึกในบางจังหวัด คงให้ใช้กฎอัยการศึกต่อไปเฉพาะในจังหวัด สุพรรณบุรี จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดราชบุรี จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดลพบุรี จังหวัดหนองคาย จังหวัดอุดรธานี จังหวัดสกลนคร จังหวัดนครพนม จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดน่าน จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดอุตรดิตถ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดพิจิตร จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดตรัง จังหวัดพัทลุง จังหวัดสงขลา จังหวัดยะลา จังหวัดปัตตานี จังหวัดนราธิวาส จังหวัดสตูล และจังหวัดกำแพงเพชร ส่วนจังหวัดนอกจากที่กล่าวนี้เป็นอันเลิกใช้กฎอัยการศึก ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ เวลา ๑๖.๐๐ นาฬิกา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๔

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

ประกาศ

เลิกใช้กฎอัยการศึกในบางจังหวัด

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่พระพระราชดำริว่า ตามที่ได้มีประกาศของคณะปฏิวัติให้ใช้กฎอัยการศึกทั่วราชอาณาจักรเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ตั้งแต่วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๑๔ เวลา ๒๑.๑๑ นาฬิกา เป็นต้นมา นั้น บัดนี้เหตุการณ์ต่าง ๆ ในบางจังหวัดหมดความจำเป็นตามประกาศของคณะปฏิวัติให้ใช้กฎอัยการศึกนั้นแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ แห่งกฎอัยการศึก พ.ศ. ๒๔๙๘ จึงมีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ ให้เลิกใช้กฎอัยการศึกในจังหวัด กระบี่ ภูเก็ต พังงา นครศรีธรรมราช ชอนแก่น ชัยภูมิ จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ชัยนาท ชัยภูมิ ชุมพร เชียงใหม่ ตราด นครนายก นครปฐม นครสวรรค์ นนทบุรี ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา พังงา พิษณุโลก แม่ฮ่องสอน ยโสธร ร้อยเอ็ด ระนอง ระยอง ตพบุรี ลำปาง ลำพูน สมุทรปราการ สมุทรสงคราม สมุทรสาคร สระบุรี สิงห์บุรี สุโขทัย สุพรรณบุรี ช่างทอง และอุทัยธานี คงให้ใช้กฎอัยการศึกต่อไป เฉพาะในจังหวัด กาฬสินธุ์ เชียงราย ศรีสะเกษ นครพนม นครราชสีมา นครศรีธรรมราช นราธิวาส น่าน พะเยา กาญจนบุรี ราชบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ปราจีนบุรี ปัตตานี พัทลุง พิจิตร พิษณุโลก เพชรบุรี เพชรบูรณ์ แะลา ราชบุรี แลนครศรีธรรมราช สตูล สงขลา สตูล สุราษฎร์ธานี สุรินทร์ สุพรรณบุรี สุราษฎร์ธานี และอุบลราชธานี ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ เวลา ๑๖.๑๑ นาฬิกา เป็นต้นมา

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๙

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สัญญา ธรรมศักดิ์

นายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติ

ระงับการนับเวลาราชการทวีคูณในระหว่างเวลาประกาศ
ใช้กฎอัยการศึกตามคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน

ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๘

พ.ศ. ๒๕๑๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ไว้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๘

เป็นปีที่ ๓๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรระงับการนับเวลาราชการทวีคูณในระหว่างเวลาประกาศใช้
กฎอัยการศึก ตามคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๘

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติการปกครองแผ่นดิน ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระงับการนับเวลาราชการทวีคูณใน
ระหว่างเวลาประกาศใช้กฎอัยการศึก ตามคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑
ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๘ พ.ศ. ๒๕๑๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ คำว่า “ข้าราชการ” ให้หมายความถึงข้าราชการคน
กฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการ และข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๔ การนับเวลาราชการที่ข้าราชการปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างเวลาประกาศใช้
กฎอัยการศึก ตามคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๘
มิให้นับเป็นทวีคูณตามมาตรา ๒๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการ

พ.ศ. ๒๔๙๔ และมาตรา ๒๖ พระราชบัญญัติฉบับหนึ่งว่าด้วยการจัดการส่วนท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๔๙๐ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๐ เป็นต้นไป

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ธานินทร์ ครุวิจิตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรระงับการนิยเวลา
ราชการหรือลาในระหว่างเวลาประกาศใช้กฎอัยการศึก ตามคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน
ฉบับที่ ๓ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ

ฉบับที่ ๔

เรื่อง การใช้กฎอัยการศึกที่ราชอาณาจักร

เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยให้เกิดขึ้นกับประชาชนที่ประเทศ คณะรักษาความสงบ
เรียบร้อยแห่งชาติ จึงประกาศใช้กฎอัยการศึกที่ราชอาณาจักร ตั้งแต่วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์
พ.ศ. ๒๕๓๔ เวลา ๑๑.๓๐ น. เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔

พลเอก สุนทร อมตพรณ์

หัวหน้าคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ

ประกาศ
เลิกใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า ตามที่ได้มีประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติให้ใช้กฎอัยการศึกทั่วราชอาณาจักรเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยให้เกิดขึ้นกับประชาชนทั่วประเทศ ตั้งแต่วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ เวลา ๑๑.๓๐ นาฬิกา เป็นต้นมา อันนี้ เหตุการณ์ต่างๆ ในบางเขตพื้นที่หมดความจำเป็นที่จะต้องใช้กฎอัยการศึกตามประกาศดังกล่าวแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งกฎอัยการศึก พ.ศ. ๒๕๓๔ จึงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้เลิกใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่และคงใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เลิกใช้กฎอัยการศึกในเขตพื้นที่ทุกพื้นที่ที่พระราชอาณาจักร นอกจากเขตพื้นที่ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒

ข้อ ๒ ให้คงใช้กฎอัยการศึกต่อไปในเขตพื้นที่ ดังต่อไปนี้

(๑) จังหวัดกาญจนบุรี เฉพาะอำเภอเมืองกาญจนบุรี อำเภอทองผาภูมิ อำเภอไทรโยค อำเภอศรีสวัสดิ์ และอำเภอสังขละบุรี

(๒) จังหวัดฉะเชิงเทรา เฉพาะอำเภอโป่งน้ำร้อน และอำเภอแฉะ

(๓) จังหวัดเชียงราย เฉพาะ อำเภอเชียงของ อำเภอเชียงแสน อำเภอฝาง อำเภอแม่จัน อำเภอแม่สาย ทั้งอำเภอเวียงแก่น อำเภอเชียงของ

(๔) จังหวัดเชียงใหม่ เฉพาะอำเภอเชียงดาว อำเภอฝาง อำเภอแม่แตง และทั้งอำเภอเวียงแหง อำเภอเชียงดาว

(๕) จังหวัดสวท ทุกอำเภอ

(๖) จังหวัดตาก เฉพาะอำเภอท่าสองยาง อำเภอพบพระ อำเภอแม่ระมาด อำเภอแม่สอด และอำเภออุ้มผาง

(๗) จังหวัดนราธิวาส เฉพาะอำเภอระแงะ อำเภอระแงะ อำเภอแว้ง อำเภอศรีสาคร และอำเภอสุคีริน

(๔) จังหวัดม่าน เฉพาะอำเภอเชียงกลาง อำเภอทุ่งช้าง อำเภอภาน้อย อำเภอปัว อำเภอแม่อิง อำเภอเวียงสา ทั้งอำเภอปงกาศ อำเภอปัว และกิ่งอำเภอสันติสุข อำเภอเมืองน่าน

(๕) จังหวัดบุรีรัมย์ เฉพาะ อำเภอบ้านกรวด และอำเภอละหานทราย

(๖) จังหวัดบุรีรัมย์ เฉพาะอำเภอคลองหาด อำเภอตาพระยา อำเภอวังน้ำเย็น อำเภอวัฒนานคร และอำเภอวังน้ำเย็น

(๗) จังหวัดพะเยา เฉพาะอำเภอเชียงคำ

(๘) จังหวัดพิษณุโลก เฉพาะอำเภอชาติตระการ และอำเภอนครไทย

(๙) จังหวัดแม่ฮ่องสอน ทุกอำเภอ

(๑๐) จังหวัดยะลา เฉพาะ อำเภอธารโต อำเภอเบตง อำเภอบันนังสตา และอำเภอยะหา

(๑๑) จังหวัดเลย เฉพาะอำเภอเชียงคาน อำเภอคำชะอี อำเภอท่าลี่ อำเภอหนองเรือ และอำเภอภูเรือ

(๑๒) จังหวัดศรีสะเกษ เฉพาะ อำเภอขุขันธ์ อำเภอขุนหาญ และอำเภอกันทรวิชัย

(๑๓) จังหวัดสงขลา เฉพาะอำเภอนาทวี อำเภอสะบะ และอำเภอศรีนครินทร์

(๑๔) จังหวัดสตูล เฉพาะอำเภอเมืองสตูล

(๑๕) จังหวัดสุรินทร์ เฉพาะ อำเภอกาบเชิง อำเภอบ้านเจดีย์ อำเภอบัวลาย และอำเภอสังขะ

(๑๖) จังหวัดสุราษฎร์ธานี เฉพาะอำเภอท่าศาลา และอำเภอปากพะยูน

(๑๗) จังหวัดอุบลราชธานี เฉพาะอำเภอเขมราฐ อำเภอโขงเจียม อำเภอขามเฒ่า อำเภอหนองฮี อำเภอเมืองอุบลราชธานี และอำเภอพิบูลมังสาหาร

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

ผู้วิเศษของพระบรมราชโองการ

ถาบันที่ ปิ่นฮารฮูน

นากะรัฐมนตรี

ประกาศพระบรมราชโองการ
แก้ไขเพิ่มเติมการใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า ตามที่ได้มีประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๔
เรื่อง การใช้กฎอัยการศึกที่ราชอาณาจักร เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ ให้ใช้กฎอัยการศึก
ที่ราชอาณาจักรเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยให้เกิดขึ้นกับประชาชนที่ประเทศตั้งแต่วันที่ ๒๓
กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ เวลา ๑๑.๓๐ นาฬิกา ต่อมาได้มีประกาศพระบรมราชโองการเลิกใช้กฎอัยการศึก
ในบางเขตพื้นที่ เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ ให้คงใช้กฎอัยการศึกต่อไปในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
เฉพาะชั้นนอกน้ำป่าตองและนอกท่าท่า แต่เนื่องจากได้มีพระราชกฤษฎีกาตั้งอำเภอพญาเม็งราย อำเภอพบพระ
อำเภอห้วยคต อำเภอบ้านโคก และอำเภอโพธิ์โพธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ตั้งกิ่งอำเภอบ้านโคก อำเภอท่าท่า
จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นอำเภอบ้านโคก จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตั้งแต่วันที่ ๑๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๐ ทำให้
อำเภอบ้านโคก จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นอำเภอชายแดนติดต่อกับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตย
ประชาชนลาว และอำเภอท่าท่า จังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นอำเภอชายแดนและไม่มีความจำเป็นต้องคงใช้
กฎอัยการศึกอีกต่อไป

ขอคืนอำนาจตามความในมาตรา ๒ และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติกฎอัยการศึก
พระพุทธศักราช ๒๔๘๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความใน (๒๐) ของข้อ ๒ แห่งประกาศพระบรมราชโองการเลิกใช้กฎอัยการศึก
ในบางเขตพื้นที่ เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒๐) จังหวัดสุราษฎร์ธานี เฉพาะอำเภอป่าตองและอำเภอบ้านโคก”

จึงมี ตั้งแต่วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๔

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๔

ผู้วิงตามของพระบรมราชโองการ

ธานีรัตน์ ปันการจุน

นายกรัฐมนตรี

ประกาศ

เลิกใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า ตามที่ได้มีประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติให้ใช้กฎอัยการศึกทั่วราชอาณาจักรเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยอันเกิดขึ้นกับประชาชนทั่วประเทศ ตั้งแต่วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ เวลา ๑๑.๓๐ นาฬิกา ซึ่งต่อมาได้มีประกาศเลิกใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่ เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ และประกาศพระบรมราชโองการแก้ไขเพิ่มเติมการใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่ เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ ต่ออีกและแก้ไขเพิ่มเติมการใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่นั้น บัดนี้ สถานการณ์ในบางเขตพื้นที่หมดความจำเป็นที่จะต้องใช้กฎอัยการศึกแล้ว ประกอบกับได้มีการเปลี่ยนแปลงในเขตการปกครองใหม่สมควรแก้ไขชื่อของท้องที่ซึ่งมีประกาศใช้กฎอัยการศึกอยู่ให้ถูกต้อง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติกฎอัยการศึก พระราชบัญญัติฯ ๒๔๕๒ จึงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้เลิกใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่และคงใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เลิกใช้กฎอัยการศึกในเขตพื้นที่ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒ แห่งประกาศเลิกใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่ เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศพระบรมราชโองการแก้ไขเพิ่มเติมการใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่ เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ นอกจากเขตพื้นที่ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒

ข้อ ๒ ให้คงใช้กฎอัยการศึกต่อไปในเขตพื้นที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) จังหวัดกาญจนบุรี เฉพาะอำเภอทองผาภูมิ อำเภอไทรโยค อำเภอศรีสวัสดิ์ อำเภอสังขละบุรี และตำบลบ้านเก่า อำเภอเมืองกาญจนบุรี
- (๒) จังหวัดจันทบุรี เฉพาะอำเภอโป่งน้ำร้อน และอำเภอสอยดาว
- (๓) จังหวัดฉะเชิงเทรา เฉพาะอำเภอบึงสามพัน อำเภอเสด็จขจร อำเภอเจียมแสน อำเภอวัง อำเภอแม่ทัพหลวง อำเภอแม่สาย และอำเภอเวียงแก่น
- (๔) จังหวัดเชียงใหม่ เฉพาะอำเภอเชียงดาว อำเภอไชยปราการ อำเภอฝาง อำเภอแม่สาย และอำเภอเวียงแหง

(๕) จังหวัดตราด เฉพาะอำเภอเมืองตราด อำเภอคลองใหญ่ อำเภอโป่งน้ำร้อน อำเภอเกาะช้าง อำเภอแหลมงอบ

(๖) จังหวัดตาก เฉพาะอำเภอท่าสองยาง อำเภอพบพระ อำเภอแม่ระมาด อำเภอแม่สอด และอำเภออุ้มผาง

(๗) จังหวัดนราธิวาส เฉพาะอำเภอจะแนะ อำเภอเจาะไอร้อง อำเภอระแงะ อำเภอแว้ง อำเภอศรีสาคร และอำเภอสุไหง

(๘) จังหวัดน่าน เฉพาะอำเภอเฉลิมพระเกียรติ อำเภอทุ่งช้าง อำเภอนาหมื่น อำเภอนาหว้า อำเภอปัว อำเภอแม่จริม อำเภอเวียงสา อำเภอสูงเม่น และอำเภอสันติสุข

(๙) จังหวัดบุรีรัมย์ เฉพาะอำเภอโนนดินแดง อำเภอบ้านกรวด อำเภอละหานทราย และตำบลถาวรและตำบลยายเสม็ดวิเศษ อำเภอเฉลิมพระเกียรติ

(๑๐) จังหวัดพิจิตร เฉพาะอำเภอเชิงศรียา และกิ่งอำเภอภูซาง อำเภอเชิงศรียา

(๑๑) จังหวัดพินัง โอ๊ก เฉพาะอำเภอชาติตระการ

(๑๒) จังหวัดแม่ฮ่องสอน ทุกอำเภอ

(๑๓) จังหวัดพะเยา เฉพาะอำเภอภูกามยาว อำเภอจุน อำเภอปง อำเภอเมือง และอำเภอชุน

(๑๔) จังหวัดเพชรบูรณ์ เฉพาะอำเภอเขาค้อ อำเภอด่านซ้าย อำเภอท่าลี่ อำเภอนามน และอำเภอภูเรือ

(๑๕) จังหวัดศรีสะเกษ เฉพาะอำเภอกันทรวิชัย อำเภอขุขันธ์ อำเภอขุนหาญ อำเภอเบญจลักษ์ และอำเภอขุขันธ์

(๑๖) จังหวัดสงขลา เฉพาะอำเภอนาทวี อำเภอสะเตาะ และอำเภอสะบ้าย้อย

(๑๗) จังหวัดสระแก้ว เฉพาะอำเภอคลองหาด อำเภอตาพระยา อำเภอวังน้ำเย็น อำเภอวัฒนานคร อำเภอวัฒนานคร กิ่งอำเภอโคกสูง อำเภอตาพระยา และกิ่งอำเภอวัฒนานคร อำเภอวังน้ำเย็น

(๑๘) จังหวัดสุรินทร์ เฉพาะอำเภอนิคมพัฒนา อำเภอบ้านสิงห์ อำเภอสังขะ กิ่งพนมดงรัก อำเภอการมิ่ง และกิ่งอำเภอศรีณรงค์ อำเภอสังขะ

(๑๙) จังหวัดสุราษฎร์ธานี เฉพาะอำเภอน้ำป่า และอำเภอบ้านดอน

(๒๐) จังหวัดสุพรรณบุรี เฉพาะอำเภอน้ำเย็น และกิ่งอำเภอน้ำจุ่น อำเภอเมือง
ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๑ เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

ประกาศ
เลือกใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า สมควรออกเลือกการประกาศใช้กฎอัยการศึกในพื้นที่จังหวัด นครราชสีมา จังหวัดบุรีรัมย์ และจังหวัดระยอง ซึ่งมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เลือกใช้กฎอัยการศึกในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมาและพื้นที่จังหวัดระยอง ตามประกาศพระบรมราชโองการประกาศเลือกใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๓

ข้อ ๒ ให้เลือกใช้กฎอัยการศึกในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดบุรีรัมย์ และจังหวัดระยอง ตามประกาศของที่ประกาศที่ ๔ เรื่อง การใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่ ลงวันที่ ๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗ และประกาศของที่ประกาศที่ ๔ เรื่อง การใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗ เป็นปีที่ ๖๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

ประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ตามที่คณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ได้มีมติดำเนินการปกครองแผ่นดินเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ตามที่ได้ประกาศให้ทราบทั่วกันแล้วนั้น เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย ให้เกิดขึ้นกับประชาชนทั้งประเทศ คณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข จึงประกาศใช้กฎอัยการศึกทั่วราชอาณาจักร และให้ยกเลิกการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในพื้นที่กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๘ ตั้งแต่วันที่ ๑๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๘ เวลา ๒๑.๐๕ น.

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๘
พลเอก สานิตย์ บุญศรีโคกสีน
หัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย
อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ประกาศ
เลือกใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่
ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า สถานที่ที่ได้มีประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ลงวันที่ ๑๙ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๘ ให้ใช้กฎอัยการศึกทั่วราชอาณาจักรตั้งแต่วันที่ ๑๙ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๘ เวลา ๒๑.๑๕ นาฬิกา เป็นต้น บัดนี้ สถานการณ์ในบางเขตพื้นที่หมดความจำเป็นที่จะต้องใช้กฎอัยการศึกแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติกฎอัยการศึก พระพุทธศักราช ๒๔๙๗ จึงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้เลือกใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่และคงใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เลือกใช้กฎอัยการศึกในเขตพื้นที่ที่วราวุฒาภิจักร นอกราชเขตพื้นที่นิคมที่ระบรูไว้
ในข้อ ๒

ข้อ ๒ เขตพื้นที่ที่จะยังคงใช้กฎอัยการศึกตามประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ลงวันที่ ๑๙ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๘ ให้แก่เขตพื้นที่ ดังต่อไปนี้

(๑) จังหวัดกาญจนบุรี เฉพาะอำเภอด่านมะขานเค็ย อำเภอทองผาภูมิ อำเภอโพธิ์ ไชย อำเภอศรีสวัสดิ์ อำเภอสังขละบุรี และตำบลบ้านเก่า อำเภอเมืองกาญจนบุรี

(๒) จังหวัดกำแพงเพชร ทุกอำเภอ

(๓) จังหวัดขอนแก่น ทุกอำเภอ

(๔) จังหวัดจันทบุรี เฉพาะอำเภอสทิงพระ อำเภอโป่งน้ำร้อน และอำเภอสอยดาว

(๕) จังหวัดชัยภูมิ ทุกอำเภอ

(๖) จังหวัดเชียงใหม่ ทุกอำเภอ

(๗) จังหวัดฉะเชิงเทรา ทุกอำเภอ

(๘) จังหวัดตราด เฉพาะอำเภอคลองใหญ่ อำเภอปัดไว้ อำเภอเมืองตราด และกิ่งอำเภอกาญจน

และกิ่งอำเภอกาญจนบุรี อำเภอหนองตาครุ

(๑๕) จังหวัดตาก เฉพาะอำเภอท่าสองยาง อำเภอพบพระ อำเภอแม่ระมาด อำเภอแม่สอด อำเภออุ้มผาง และกิ่งอำเภอวัดเจ้า อำเภอเมืองตาก

(๑๑๐) จังหวัดนครราชสีมา ทุกอำเภอ

(๑๑๑) จังหวัดนราธิวาส ทุกอำเภอ

(๑๑๒) จังหวัดน่าน เฉพาะอำเภอเฉลิมพระเกียรติ อำเภอทุ่งช้าง อำเภอปองเคือ อำเภอปัว อำเภอแม่จริม และอำเภอหนองนาคำ

(๑๑๓) จังหวัดบุรีรัมย์ ทุกอำเภอ

(๑๑๔) จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เฉพาะตำบลสามกระพวน และตำบลหาดขาม อำเภอกุยบุรี ตำบลเขาถ้ำ ตำบลนาบุงร้าง ตำบลห้วยทราย และตำบลอ่างทอง อำเภอทับสะแก ตำบลจันทรมณ ตำบลทองมงคล และตำบลร่อนทอง อำเภอบางสะพาน ตำบลช้างมฤค และตำบลไชยราช อำเภอประจวบคีรีขันธ์ ตำบลเขาจ้าว อำเภอปราณบุรี ตำบลไร่เก่า ตำบลศาลาลัย และตำบลศิลาสอง อำเภอสามร้อยยอด ตำบลห้วยสัตว์ใหญ่ อำเภอหัวหิน ตำบลเกาะหลัก ตำบลคลองวาฬ ตำบลห้วยทรายและ ตำบลตำรวจเรือ อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์

(๑๑๕) จังหวัดปทุมธานี ทุกอำเภอ

(๑๑๖) จังหวัดพะเยา เฉพาะอำเภอเชียงคำ และกิ่งอำเภอภูซาง อำเภอเชียงคำ

(๑๑๗) จังหวัดพิษณุโลก เฉพาะอำเภอชาติตระการและอำเภอนครไทย

(๑๑๘) จังหวัดเพชรบุรี เฉพาะอำเภอแก่งกระจานและอำเภอหนองหญ้าปล้อง

(๑๑๙) จังหวัดแม่ฮ่องสอน ทุกอำเภอ

(๑๒๐) จังหวัดมหาสารคาม ทุกอำเภอ

(๑๒๑) จังหวัดมุกดาหาร ทุกอำเภอ

(๑๒๒) จังหวัดราชบุรี เฉพาะอำเภอสวนผึ้ง และกิ่งอำเภอน้ำหนาว อำเภอสวนผึ้ง

(๑๒๓) จังหวัดร้อยเอ็ด ทุกอำเภอ

(๑๒๔) จังหวัดระนอง เฉพาะอำเภอกระบุรี อำเภอตะป่อดี อำเภอตะลุง และตำบลทราบนคร ตำบลปากน้ำ และตำบลวาทะกุล อำเภอเมืองระนอง

(๑๒๕) จังหวัดเลย ทุกอำเภอ

(๑๒๖) จังหวัดศรีสะเกษ ทุกอำเภอ

(๑๒๗) จังหวัดสตูล เฉพาะอำเภอควนโดน อำเภอท่าแพ อำเภอตะรุเตา และตำบลเกาะลิบง ตำบลลำชะงี และตำบลงู อำเภอเมืองสตูล

(๑๒๘) จังหวัดสงขลา เฉพาะอำเภอชะบอง อำเภอเทพา อำเภอนาทวี อำเภอสะบะ และอำเภอสะบ้าย้อย

(๑๒๙) จังหวัดสระแก้ว เฉพาะอำเภอคลองหาด อำเภอตาพระยา อำเภอวังน้ำเย็น อำเภอวัฒนานคร อำเภอศรีบุญเรือง กิ่งอำเภอโคกสูง อำเภอตาพระยา และกิ่งอำเภอวังสมบูรณ์ อำเภอวังน้ำเย็น

- (๓๐) จังหวัดสุรินทร์ ทุกอำเภอ
 - (๓๑) จังหวัดหนองบัวลำภู ทุกอำเภอ
 - (๓๒) จังหวัดอำนาจเจริญ ทุกอำเภอ
 - (๓๓) จังหวัดอุดรธานี ทุกอำเภอ
 - (๓๔) จังหวัดอุตรดิตถ์ เฉพาะอำเภอน้ำปาด อำเภอบ้านโคก และอำเภอพิบูลย์รักษ์
 - (๓๕) จังหวัดอุบลราชธานี ทุกอำเภอ
- ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๐

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์
นายกรัฐมนตรี

ส่วนที่ 3

ภาคผนวก :

ตัวอย่างประเด็นทักท้วงกรณีต่างๆ

ที่ นก ๐๐๑๔.๕/๑๑๕๓๗

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ยอนุมัติจ้างเงินบำเหน็จยกยอดและเงินจ้างพิเศษให้แก่ทนาย นว ก.

เรียน ผู้อำนวยการจังหวัดสมุทรสาคร

อ้างถึง หนังสือให้หนังสือราชการ ที่ นก ๐๐๑๗.๕/๑๑๕๓๕ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๕

ตามที่จังหวัดอนุมัติให้เทศบาลเมืองกระทุ่มแบน จ้างเงินบำเหน็จยกยอด จำนวน ๒๕,๕๗๒.๒๐ บาท และเงินจ้างพิเศษ จำนวน ๒๐,๕๘๘.๐๐ บาท ให้แก่ทนาย นว ก. พนักงานครูเทศบาล ผู้รับบำนาญ ซึ่งถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจสอบเอกสารหลักฐานแล้ว ขอเรียนว่า การจ้างเงินบำเหน็จยกยอดให้แก่ นว ก. บุตรบุญธรรม ไม่ถูกต้อง เนื่องจากหลักฐานทะเบียนการรับบุตรบุญธรรม นว ก. ตามของ นว ก. เป็นผู้รับ นว ก. เป็นบุตรบุญธรรม ซึ่ง นว ก. เป็นผู้มีฐานะอันเหมาะสม ควรราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติวรรค ๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ได้ตราว่าระโทษ พ.ศ.๒๕๒๕ มาตรา ๑๕๓๗/๑๕ ผู้รับบุตรบุญธรรมหรือผู้จะเป็นบุตรบุญธรรม ถ้ามีบุตรของคู่สมรสซึ่งได้จดทะเบียนสมรสจาก คู่สมรสก่อน แล้วแต่จาก มาตรา ๑๕๓๗/๑๖ ผู้เยาว์ที่เป็นบุตรบุญธรรมของบุคคลใดคู่สมรสเป็นบุตรบุญธรรมของ บุคคลอื่นอีกในขณะเดียวกันไม่ได้ เว้นแต่เป็นบุตรบุญธรรมมาอยู่รวมครอบครัวกับบุตรบุญธรรม ถ้าคู่สมรสฝ่ายหนึ่ง จะยกทะเบียนผู้เยาว์ซึ่งเป็นบุตรบุญธรรมของคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งเป็นบุตรบุญธรรมมาอยู่รวมกันแล้วจะถือว่าได้ รับความยินยอมของคู่สมรสซึ่งเป็นผู้รับบุตรบุญธรรมแล้วแล้ว คือเป็น การที่ นว ก. จะได้รับเงินบำเหน็จยกยอดของ นว ก. จะต้องมีหลักฐานหลักฐานทะเบียนการรับบุตรบุญธรรมของ นว ก. ด้วย สามารถยื่นขอกรมสรรพากรไทย ว่าจ้างเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ หรือ ๑๗ (๕) (๕)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาหากไม่ปรากฏเอกสารหลักฐานดังกล่าว ขอให้จังหวัดทบทวน การจ้างเงินบำเหน็จยกยอดให้แก่ทนาย นว ก. แล้วส่งสำเนาคำสั่งจ้างฉบับใหม่ให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จ บำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สุชาติ สุวัฒน์วิทยากร
(นายสุชาติ สุวัฒน์วิทยากร)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขาธิการ ก.บ.ท. กรุงเทพมหานคร
เลขาธิการ ก.บ.ท.

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๖๒-๕๐๕๕ ต่อ ๕๓๓ - ๕๓๕
โทรสาร ๐-๒๒๖๒-๘๕๑๐

"ศาลธรรมไม่หลับใหล"

ที่ นท ๐๔๐๘๕/๒๕๖๒๕

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๒๐๐

๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๒

เรื่อง การจ่ายเงินบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษ

อ้างถึง หนังสือจังหวัดศรีสะเกษ ที่ ศก ๐๐๒๓.๕/๒๕๖๒๙๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

ตามที่จังหวัดอนุมัติให้เทศบาลเมืองศรีสะเกษ จ่ายเงินบำเหน็จข้าราชการให้แก่ นาย ศ. พนักงานเทศบาล จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งพ้นจากราชการด้วยเหตุสูงอายุ ตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๖๒ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจสอบแล้วปรากฏว่า คำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จข้าราชการ นาย ศ. ได้รับเงินบำนาญปกติเดือนละ ๒๗,๕๖๐ บาท ไม่ถูกต้อง เนื่องจากกฎกระทรวงกำหนดลำดับการรับบำเหน็จข้าราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๓ กำหนดให้บำเหน็จข้าราชการให้จ่ายในอัตราสิบห้าเท่าของบำนาญรายเดือนที่ได้รับ แต่ไม่เกินสี่แสนบาท โดยบำนาญรายเดือนของ นาย ศ. ที่ถูกต้องคือ จำนวน ๕๕,๓๙๓.๖๐ บาท (ไม่รวมเงินเพิ่มจากเงินบำนาญร้อยละ ๒๕ และเงิน ข.ค.บ.) จึงเป็นไปตามแบบบอรับบำเหน็จข้าราชการ (น.พ.๑๖) ลงวันที่ ๓๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ของนาย ศ.

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบพร้อมคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จข้าราชการอีกครั้ง และส่งสำเนาคำสั่งจ่ายฉบับใหม่ให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สุชาติ สุวีฑิตยากร
(นายสุชาติ สุวีฑิตยากร)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขาธิการ ก.บ.พ. รักษาราชการแทน
เลขาธิการ ก.บ.พ.

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๖๔๒-๙๐๖๙ ถึง ๑๑๓ - ๑๑๓
โทรสาร. ๐-๒๖๔๒-๘๕๑๐

"ดำรงธรรมนำไทยใสสะอาด"

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/๒๓๓๕

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๑๐

๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

เรื่อง ขอบเงินบำเหน็จทดแทน

เรียน ผู้อำนวยการจังหวัดนครปฐม

อ้างถึง หนังสือจังหวัดนครปฐม ที่ นฐ ๐๐๒๓.๕/๒๕๕๒๒ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

ตามที่จังหวัดนครปฐมได้ร้องขอการบริหารส่วนตำบลสหกิจหลวง อำเภอเมืองนครปฐม จำนวน ๓๓,๒๕๐ บาท ให้แก่ทายาท นาย ข. พนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งเจ้าพนักงานวิทยุกระจายโทรโขาะแบบ ระดับ ๕ ซึ่งถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจเอกสารแล้ว ไม่ปรากฏ หลักฐานการเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของเด็กชายหนึ่ง และเด็กชายสอง ซึ่งตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๑๕ (๔) (ก) (ง) ได้แนบสำเนาทะเบียนสมรส หรือใบสำคัญการสมรสของผู้ตายกับนางสาว ก. ภรรยา หรือสำเนาทะเบียนการรับรองบุตร หรือสำเนา คำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรของผู้ตาย หรือสำเนาทะเบียนการรับบุตรบุญธรรม กรณีที่มีบุตรบุญธรรม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากไม่มีเอกสารหลักฐานดังกล่าว ขอให้จังหวัดพบพยานคำชี้แจง จากนาย ข. ทายาทผู้ตายให้แนบมาด้วย พร้อมทั้งสำเนาคำชี้แจงฉบับใหม่พร้อมเอกสารเพิ่มเติมหรือแก้ไขแล้ว ให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สุชาติ สุวัฒนวิทยากร
(นายสุชาติ สุวัฒนวิทยากร)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขานุการ ก.ม.ท. รักษาการแทน
เลขานุการ ก.ม.ท.

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๕๕-๕๐๖๕ ต่อ ๕๕๕ - ๕๕๖
โทรสาร ๐-๒๒๕๕-๕๕๖๐

"สำนักงานบำนาญไทยใสสะอาด"

ที่ นท ๐๑๐๔.๕/๒๖๖๔

สำนักงานกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๑๐๐

๓ เมษายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอรับเงินบำนาญบุคคลที่มีความสามารถเชิงพิเศษของนครเชียงใหม่

เรียน ผู้อำนวยการจังหวัดสุราษฎร์ธานี

อ้างถึง หนังสือขอรับเงินบำนาญฯ ที่ สท ๐๑๐๓.๕/๒๕๕๘๘ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๖

ตามที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีได้ขอรับเงินบำนาญฯ จากเงินบำนาญปกติ จำนวน ๑๘๖,๘๖๐ บาท
ให้แก่ พันจ่าเอก ก. พนิกานตบุตร ซึ่งลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ เป็น

สำนักงานกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ ได้ตรวจสอบเอกสารแล้ว ขอเรียนว่า
การคำนวณเงินบำนาญบุคคลความสามารถเชิงพิเศษ จาก พันจ่าเอก ก. เป็นเงินบำนาญจ่ายหารเดือนปีที่ ๑ เมื่อวันที่
๒๐ เมษายน ๒๕๕๖ ตามคำสั่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ ๓๖/๒๕๕๖ เรื่อง ให้ความเห็นชอบจ่ายหารเดือนปีที่ ๑
๒ สิงหาคม ๒๕๕๖ เมื่อสำเร็จการศึกษาไม่ได้รับการแต่งตั้งยศถาบรรดาศักดิ์ของนายพันจ่าเอก ก. เมื่อวันที่
๑๙ เมษายน ๒๕๕๓ ต่อมาโอนไปรับราชการส่วนท้องถิ่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม
๒๕๕๔ พันจ่าเอก ก. จึงได้รับเงินเดือนซึ่งเคยเป็นนักเรียนจ่ายหารเดือนปีที่ ๑ มีเวลาราชการตั้งแต่วันที่ ๑
มิถุนายนจ่ายหารเดือนปีที่ ๑-๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ เป็นเวลาราชการสำหรับคำนวณเงินบำนาญ
ตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งกำหนดให้การนับเวลาราชการสำหรับคำนวณเงินบำนาญนั้น ให้นับส่วนรับราชการ
พลเรือนเป็นอันดับแรกนับประมาณประมาณเงินเดือน ซึ่งมีอัตราข้าราชการส่วนท้องถิ่นประเภทวิชาสามัญหรือ
ถูกจ้าง และคณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติหลักการให้ขอพระราชทานพิจารณาในหลักการของข้อ ๒๖ แห่ง
กฎกระทรวงที่ออกในกรณีที่ให้มีการประกาศใช้กฎการศึกษา ตั้งแต่วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๒๐ มกราคม
๒๕๕๖ ได้รับสิทธิการนับเวลาราชการเป็นพลเรือน ตามพระราชบัญญัติเงินบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔
และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับการมีคำสั่งโอนไปรับราชการส่วนท้องถิ่นของ พันจ่าเอก ก.
ได้ตรวจสอบเวลาการทำงานแล้ว ขอเรียนว่า จี ๔ มีสิทธิได้รับเวลาการทำงานที่คูณด้วยอัตราเงินเวลา ๔ เดือน ๘ วัน
เมื่อรวมกับเวลาการทำงานปกติ ๑๕ ปี ๗ เดือน ๘ วัน เป็นเวลาการทำงานสำหรับคำนวณ จี ๖ (๑๕ ปี ๑๑ เดือน
๑๓ วัน) พันจ่าเอก ก. จึงมีสิทธิได้รับเงินบำนาญปกติ จำนวน ๒๖๗,๕๐๐ บาท (๒๕๖,๘๖๐ + ๑๐๕)

จึงเรียนมาเพื่อให้โปรดพิจารณาพร้อมสนับสนุนคำสั่งจากเงินบำนาญปกติอีกครึ่งหนึ่ง แล้วส่งเอกสาร
ที่เกี่ยวข้องพร้อมสำเนาคำสั่งข้างต้นฉบับใหม่ให้สำนักงานกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สุชาติ สุวีริยาภา
(นามสุชาติ สุวีริยาภา)
ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้อำนวยการ ก.น.ท. วิทยาการกรมส่งเสริมการปกครอง
ท้องถิ่น ก.น.ท.

สำนักงานบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำนาญพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์
โทร. ๐-๒๖๓๖-๕๐๖๔ ถึง ๕๐๖๖ - ๕๐๖๗

ที่ สพ ๐๑๐๘.๕/๖๐๗

สำนักงานกองทุนพัฒนาครูบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๑๐๐

๕ มิถุนายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอรับเงินบำนาญข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสุราษฎร์ธานีที่ สพ ๐๑๐๘.๕/๓๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๗

ตามที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีขอองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวนเงินบำนาญปกติเดือนละ ๓๙,๕๖๔ บาท เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ ๙,๘๘๖ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้นเดือนละ ๔๙,๔๕๐ บาท โฉนด นาย ข. ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งลาออกจากราชการด้วยเหตุจูงใจราชการตาม ที่แนบวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๗ นั้น

สำนักงานกองทุนพัฒนาครูบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเงินบำนาญของนาย ข. ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ถูกต้อง และคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติของนาย ข. ข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามระเบียบกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นว่าด้วยระเบียบการบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๒๖ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ (๗ ปี ๕ เดือน) ส่วนเงินบำนาญที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และโรงเรียนประถมศึกษา ของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไม่เป็นของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๒๖ ที่เมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๒๖ ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๓๓ (๗ ปี ๘ เดือน) และได้โอนมาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๓๓ ถึงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ (๒๓ ปี ๙ เดือน) รวมเวลาราชการปกติ จำนวน ๕๐ ปี ๕ เดือน เวลาราชการพิเศษ จำนวน ๕ เดือน ๘ วัน รวมเวลาราชการสำหรับคำนวณเพิ่มอีก ๓๒ ปี ดังนั้น การคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ จึงต้องเป็นไปตามระเบียบกรมการมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่ง ๓๗ (๒) เดือน นาย ข. ได้รับบำนาญจำนวน ๓๙,๕๖๔ และมีเวลาราชการส่วนท้องถิ่นในช่วงที่สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี สำหรับคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ จำนวน ๓๒ ปี นาย ข. จึงได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ จำนวน $\frac{๓๙,๕๖๔ \times ๒๕ \times ๓๒}{๑๐๐} = ๓,๙๕๖$ บาท

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาตามขั้นตอนการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ อีกครั้งหนึ่ง และส่งสำเนาคำสั่งจ่ายเงินเพิ่มที่เกี่ยวข้องแล้วให้สำนักงานกองทุนพัฒนาครูบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สุชาติ สุวีริยาภากร
(นายสุชาติ สุวีริยาภากร)
ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขาธิการ ก.น.ค. ข้าราชการกรมส่งเสริมการปกครอง
ส่วนท้องถิ่น ก.น.ค.

สำนักงานบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี
โทร. ๐-๗๖๖๖-๗๐๖๖ ต่อ ๓๑๑ - ๓๑๓
๗๖๐๐๐

"สำเนาเอกสารโดยอัตโนมัติ"

ที่ ๓๓ ๑๑๑๕.๕/๒๐๑๕

สำนักงานกองทุนป่าเหนือป่าอนุรักษ์ราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนบรรทัดสินา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๑

๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

เรื่อง ขอบเขตที่ดินป่าเหนือป่าอนุรักษ์ให้แก่งานเทศบาล

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนคร

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสกลนคร ที่ สบ ๑๐๒๗.๕/๒๐๑๕๗ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๖

ตามที่จังหวัดสกลนครได้ให้เทศบาลตำบลวานรนิวาส อำเภอวานรนิวาส ๒๑๘,๓๗๐ ไร่
ให้แก่ นาย ก. พนักงานเทศบาล ซึ่งลาออกจากราชการเพื่อไปประกอบอาชีพอื่นและดูแลรักษา ตั้งแต่วันที่
๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ นั้น

สำนักงานกองทุนป่าเหนือป่าอนุรักษ์ราชการส่วนท้องถิ่น ได้รวบรวมเอกสารดังกล่าวแล้วปรากฏว่า
การคำนวณเงินป่าเหนือป่าอนุรักษ์เดิม เนื่องจากสามส่วนค่าสิ่งจังหวัดสกลนคร ที่ ๑๓๗๗/๒๕๕๔ ลงวันที่
๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ เรื่อง การแต่งตั้งพนักงานของรัฐในสังกัดการตรวจราชการกรมส่งเสริมการปกครอง
ท้องถิ่นโดยไม่มีขอบเขตให้ นาย ก. ปฏิบัติหน้าที่ในส่วนหนึ่ง นักวิชาการสาธารณสุข ๓ พ. ส่วนอื่นนายบ้านคณบดีของ
สังกัดสำนักงานสาธารณสุขอำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร เมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๑๑
พฤษภาคม ๒๕๕๖ เป็นระยะเวลา ๓ ปี ๑ เดือน ๙ วัน ขณะนั้นยังคงเป็นพนักงานของรัฐซึ่งมีใช้ข้าราชการ
และนาย ก. ได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการเมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ในส่วนหนึ่ง นักวิชาการสาธารณสุข
ระดับ ๕ ส่วนหนึ่งคือ สป.๒๑๒๕/๕๗ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๗ ต่อมาได้โอนย้ายมาในราชการส่วนท้องถิ่น
เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๖ สังกัดเทศบาลตำบลวานรนิวาส ดังนั้น นาย ก. จึงมีสิทธิได้รับเงินราชการ ตั้งแต่วันที่
๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ เป็นเวลาราชการสำหรับคำนวณเงินป่าอนุรักษ์ ๑๐ ปี
(๑๐ ปี ๕ เดือน ๒๑ วัน) นาย ก. มีสิทธิได้รับเงินป่าเหนือป่าอนุรักษ์ จำนวน ๒๕๕,๕๐๐ บาท (๒๕๕,๕๐๐ + ๐๐)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบสามส่วนค่าสิ่งเงินป่าเหนือป่าอนุรักษ์หรือ หรือเงินส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง
และสามส่วนค่าสิ่งเงินฉบับใหม่ให้สำนักงานกองทุนป่าเหนือป่าอนุรักษ์ราชการส่วนท้องถิ่นแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สุขุม สุวิมลชากร
(นายสุขุม สุวิมลชากร)
ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขาธิการ ก.บ.ท. สำนักงานราชการแทน
กระทรวง ก.บ.ท.

สำนักงานบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนป่าเหนือป่าอนุรักษ์และสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๕๔-๕๐๒๗ ๕๐ ๕๕๐ - ๕๕๑
โทรสาร. ๐-๒๒๕๔-๕๕๕๐

"สำนักงานป่าเหนือป่าอนุรักษ์"

ที่ มท ๐๘๐๔.๕/๒๕๕๖

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น การส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๑๐๐

๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง อนุมัติจ่ายเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาคร

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสมุทรสาคร ที่ สศ ๐๐๒๓.๕/๓๗๐ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๘

ตามที่จังหวัดอนุมัติให้เทศบาลนครอ้อมน้อย จ่ายเงินบำนาญปกติเดือนละ ๕๔,๓๕๐.๓๕ บาท ให้แก่ นาย จ. พนักงานครูเทศบาล ซึ่งพ้นจากราชการด้วยเหตุสูงอายุ เมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๗ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจสอบเอกสารดังกล่าวแล้วปรากฏว่า คำสั่งจังหวัดสมุทรสาคร ที่ ๕๕๘/๒๕๕๗ ถึง ณ วันที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๘ เรื่อง สั่งจ่ายเงินบำนาญให้แก่ พนักงานครูเทศบาล คลาสเคลื่อน กกล่าวคือ อนุมัติให้เทศบาลนครอ้อมน้อย จ่ายเงินบำนาญปกติเดือนละ ๕๔,๓๕๐.๓๕ บาท ให้แก่ นาย จ. โดยไม่ระบุจำนวนเงินบำนาญปกติและเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ ให้ชัดเจนอาจส่งผลกระทบต่อการคำนวณเงินบำนาญซึ่งคิดและเงินบำเหน็จจากยอดในโอกาสต่อไป เนื่องจากในการคำนวณเงินดังกล่าวไม่นำเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ มารวมคำนวณด้วย จึงขอให้จังหวัดระบุ การจ่ายเงินบำนาญปกติเดือนละ ๕๔,๘๐๐.๖๐ บาท เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ ๑๐,๕๕๐.๓๕ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้นเดือนละ ๕๔,๓๕๐.๓๕ บาท

จึงเรียนมาเพื่อโปรดศพบทวนคำสั่งจ่ายเงินบำนาญและเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ อีกครั้ง พร้อมจัดส่งสำเนาคำสั่งจ่ายเงินฉบับใหม่ให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สุชนู สุวีริสธยากร
(นายสุชนู สุวีริสธยากร)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขานุการ ก.ม.ท. สำนักงานการคลัง
และบุคลากร ก.ม.ท.

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร ๐-๒๕๖๒-๓๐๖๕ ต่อ ๕๕๓ - ๕๕๓
โทรสาร ๐-๒๕๖๒-๘๖๖๐

"สำนักงานบำนาญไทยใสสะอาด"

ที่ นท ๐๔๐๔.๕/๒๕๕๗

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เรศสุทิศ กทม. ๑๐๓๐๐

๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

เรื่อง ขอส่งคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จข้าราชการมีผู้รับบำนาญอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป

เรียน ผู้บริหารการจังหวัดสมุทรปราการ

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสมุทรปราการ ที่ สป ๐๐๒๓.๕/๒๕๕๗๗ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๗

ตามที่จังหวัดสมุทรปราการได้ให้เทศบาลเมืองสมุทรปราการจ่ายเงินบำเหน็จข้าราชการมีผู้รับบำนาญ อายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ให้แก่ นาย ก. พนักงานเทศบาลผู้รับบำนาญ จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจเอกสารดังกล่าวแล้วปรากฏว่า การจ่ายเงินบำเหน็จข้าราชการของ นาย ก. ไม่ถูกต้อง เนื่องจากนาย ก. เกิดวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๒๓ อายุครบ ๖๕ ปีบริบูรณ์ ในวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๗ ซึ่งตามกฎหมายกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จข้าราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๓ (๒) ผู้รับบำนาญซึ่งมีอายุตั้งแต่หกสิบห้าปีบริบูรณ์ขึ้นไป ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จ ข้าราชการได้ไม่เกินสี่แสนบาท แต่สำหรับผู้รับบำนาญนั้นได้ใช้สิทธิตาม (๒) ไปแล้ว ให้ขอรับบำเหน็จข้าราชการได้ไม่เกิน ส่วนที่ยังไม่ครบตามสิทธิของผู้นั้น แต่รวมกันแล้วไม่เกินสี่แสนบาท ดังนั้น นาย ก. จึงยังไม่มีสิทธิได้รับ เงินบำเหน็จข้าราชการตามกฎหมายกระทรวงดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดขอทราบคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จข้าราชการหรือ พร้อมรายงานผลการพิจารณา ให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นทราบด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สุทธิ สุวิวัฒนาการ
(นายสุทธิ สุวิวัฒนาการ)
ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขานุการ ก.บ.ท. รักษาการแทน
เลขานุการ ก.บ.ท.

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๕๔-๖๐๖๗ ต่อ ๕๕๕ - ๕๕๖
โทรสาร ๐-๒๒๕๔-๕๕๖๐

ที่ ๒๗ ๐๐๐๘.๕/๑๐๗

สำนักงานกองทุนป่าหนือป่าอนุรักษ์ราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กทม. ๑๐๐๐๐

๒๗ มกราคม ๒๕๕๗

เรื่อง การจ่ายเงินป่าอนุรักษ์ใหม่แก่พนักงานเทศบาลสามัญ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ ๒๒ ๐๐๒๓.๕/๑๐๕๖๖ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

ตามที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีได้เทศบาลตำบลตรอน จ่ายเงินป่าอนุรักษ์คิดเป็น ๒๒๕ ๗.๐๑๑ บาท ให้แก่
นายกเทศมนตรีเทศบาล ซึ่งได้ออกจากรายการค้ำชดเชยสูญพดสภาพ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ นั้น

สำนักงานกองทุนป่าหนือป่าอนุรักษ์ราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจเอกสารที่รับทราบฎว่า
ตามคำสั่งจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ ๑๐๖๒/๒๕๕๖ ลง วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ เรื่อง สั่งจ่ายเงินป่าอนุรักษ์
ให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ฐานะนายกเทศมนตรีตำบลตรอน ซึ่งได้ออกจากรายการค้ำชดเชยสูญพดสภาพ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม
๒๕๕๖ พร้อมหลักฐานเอกสารรับรองความถูกต้อง โดยพิจารณาจากความถูกต้อง ของใบรายงานยอดสุราษฎร์
ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๖ ระบุว่า นายกเทศมนตรีตำบลตรอน มีอาการเคลื่อนไหวร่างกาย เช่นทรงตัวไม่ได้ เนื่องจาก
อาการเจ็บป่วยเนื่องอยู่ในสมอ แต่ตามคำสั่งเทศบาลตำบลตรอน ที่ ๒๒๐/๒๕๕๖ ลง วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๖
ประกอบด้วยมติคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสุราษฎร์ธานี ครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๖
เห็นชอบให้ นายกเทศมนตรีตำบลตรอน เมื่อตรวจใบป่วยซึ่งมีผลการผ่าตัด เมื่ออยู่ในสมอ ซึ่งตามพระราชบัญญัติ
ป่าหนือป่าอนุรักษ์ราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๑๐ มาตรา ๑๕ บัญญัติว่า ป่าหนือป่าอนุรักษ์สูญพดสภาพนั้น
ให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ป่วยเจ็บสูญพดสภาพ ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจและมีความเห็นว่า
ไม่สามารถ ที่จะรับราชการในตำแหน่งหน้าที่ซึ่งบัญญัติอยู่ในคั้งต่อไป และความเห็นชอบกระทรวงมหาดไทย ว่าคำ
เงินป่าหนือป่าอนุรักษ์ราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๑๐ (๕) และ (๕) กำหนดหลักฐานที่เกี่ยวเนื่อง
ในการยื่นขอเงินป่าอนุรักษ์สูญพดสภาพประกอบด้วย สำเนาคำสั่งที่ให้ออก หรืออนุญาตให้ลาออกจากราชการ
ส่วนท้องถิ่นส่วนคั้งกรณี และสำเนาใบประวัติสำเนาภาพถ่ายใบแสดงความเป็นรองแพทย์ที่ทางราชการรับรอง
ซึ่งตรวจและให้ความเห็นว่า ไม่สามารถจะรับราชการในหน้าที่คั้งต่อไป เพื่อประกอบการพิจารณาคำสั่งจ่าย คั้งนั้น
เห็นได้ว่าการออกคำสั่งจ่ายเงินป่าอนุรักษ์นายกเทศมนตรี เป็นไปโดยถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย จึงขอแจ้งจังหวัดสุราษฎร์
ธานีรับหรือสำเนาภาพถ่ายใบแสดงความเป็นรองแพทย์ที่ทางราชการรับรองให้สำนักงานกองทุนป่าหนือ
ป่าอนุรักษ์ราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดเกล้าสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดสุราษฎร์ธานีดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ทรงสิทธิ์) นายสุชาติ หารูปวีระชาติ
(นายสุชาติ หารูปวีระชาติ)
ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขานุการ อ.น.ท. วิชาการราชการกรม
เลขาธิการ อ.น.ท.

สำนักงานบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนป่าหนือป่าอนุรักษ์ราชการ
โทร. ๐ - ๒๒๕๔ - ๒๐๒๒ ถึง ๒๐๒ - ๒๑๐
โทรสาร, ๐ - ๒๒๕๔ - ๒๕๐๘

"สำนักงานป่าหนือป่าอนุรักษ์"

ที่ ๒๓ ๐๑๐๘.๕/๒๕๖๘

สำนักงานกองทุนป่าเพื่อสุขภาพจากราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๒๐๐

๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๘

เรื่อง การขอรับเงินป่าเพื่อสุขภาพของนาง จ.

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสมุทรปราการ ที่ สป ๐๐๒๓๕/๕๐๓๘ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๘

ตามที่จังหวัดสมุทรปราการได้แจ้งขอการบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ จ่ายเงินป่าเพื่อสุขภาพของ
จำนวน ๕๗๕,๐๔๐ บาท ให้แก่ทายาท นาง จ. ผู้ว่าราชการส่วนจังหวัด ซึ่งถึงแก่กรรมเมื่อวันที่
๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และขอโอนเงินกองทุนป่าเพื่อสุขภาพฯ ดังว่า เป็น

สำนักงานกองทุนป่าเพื่อสุขภาพจากราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจสอบเอกสารดังกล่าวแล้ว
ขอเรียนว่า ตามมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติป่าเพื่อสุขภาพจากราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐ และ
ที่แก้ไขเพิ่มเติม บัญญัติว่า ผู้ว่าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดตายในระหว่างรับราชการอยู่ ถ้าความตายนั้นมิได้เกิดขึ้น
เนื่องจากการประทุษร้ายอย่างร้ายแรงของตนละ ให้จ่ายเงินป่าเพื่อสุขภาพของเงินจำนวนตามเกณฑ์คำนวณใน
มาตรา ๒๒ (๑) โดยจ่ายให้แก่ผู้มีสิทธิตามหลักเกณฑ์และวิธีการการจ่ายเงินป่าเพื่อสุขภาพของ ตามกฎหมาย
ว่าด้วยป่าเพื่อสุขภาพจากราชการที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่ถึงแก่ความตายโดยสมบูรณ์ ประกอบกับมาตรา ๔๘
แห่งพระราชบัญญัติป่าเพื่อสุขภาพจากราชการ พ.ศ. ๒๕๖๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม บัญญัติว่า กรณีผู้ว่าราชการผู้ใด
ตายในระหว่างรับราชการอยู่ให้จ่ายเงินป่าเพื่อสุขภาพให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิตามเกณฑ์ ดังนี้ บุตรที่ได้รับส่วน
ต่างโดยมีบุตรตั้งแต่สามคนขึ้นไปจะได้รับสามส่วน สามีหรือภริยาที่ได้รับหนึ่งส่วน และบิดามารดาหรือบิดาหรือ
มารดาที่มีชีวิตอยู่ได้รับหนึ่งส่วน ในกรณีที่ไม่มีทายาทในอนุมาตราใด หรือทายาทนั้นได้ตายไปเสียก่อนให้นับ
เงินดังกล่าวระหว่างทายาทผู้มีสิทธิในอนุมาตราที่มีทายาทผู้มีสิทธิได้รับ ซึ่งข้อเท็จจริง นาง จ. ถึงแก่กรรม
เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ซึ่งในขณะนั้น บิดาซึ่งมีชีวิตอยู่และได้ถึงแก่กรรม เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘
(ถึงแก่กรรมภายหลัง) จึงมีสิทธิได้รับเงินป่าเพื่อสุขภาพของตามพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าวในฐานะทายาท
โดยเงินป่าเพื่อสุขภาพของที่ส่งจ่ายให้แก่บิดา ถือเป็นมรดกที่จะจ่ายให้แก่ทายาทหรือผู้ใดก็ตามยกของบิดาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบขอคำชี้แจงเงินป่าเพื่อสุขภาพของให้กับทายาทอีกครึ่งหนึ่ง พร้อมทั้งจัดส่ง
เอกสารที่เกี่ยวข้อง และสำเนาคำชี้แจงฉบับทั้งหมดให้สำนักงานกองทุนป่าเพื่อสุขภาพจากราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

อรทัย มงคลศักดิ์ พาณวิธานวงศ์
(นางอมฤตศักดิ์ พาณวิธานวงศ์)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขาธิการ ก.น.ท. รักษาการแทน
เลขาธิการ ก.น.ท.

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนป่าเพื่อสุขภาพและสวัสดิการ

โทร. ๐-๒๕๕๔-๕๐๒๖ ๕๕-๖๐๒ - ๕๕๐

โทรสาร ๐-๒๕๕๔-๕๕๐๙

“สร้างธรรมป่าไทยโดยธรรมชาติ”

ที่ ๒๓ ๐๘๐๘.๕/

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนจันทราภิบาล เขตจตุจักร กทม. ๑๐๓๐๐

กรุงเทพฯ ๒๕๖๐

เรื่อง การขอเงินปันล้านจากผลกำไรและเงินปันผลของสำนักงานจัดซื้อจัดจ้างราชการส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้บริหารการจัดซื้อจัดจ้างราชการ

- อ้างถึง ๑. หนังสือเชิญวัดสมุทรมหาการ ที่ สป ๐๐๒๓.๕/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๐
- ๒. หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกลางจัดซื้อจัดจ้างราชการขอแจ้งการบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล และพนักงานส่วนตำบล ที่ ๒๓ ๐๘๐๘.๕/ว ๒๕ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๖๐

ตามที่ให้วัดสมุทรมหาการ ให้เทศบาลนครสมุทรปราการ จ่ายเงินปันล้านจากผลกำไรและเงินปันผล ๑๒,๕๖๐.๕๐ บาท เงินปันผลจากเงินปันล้านจากผลกำไร ๒๕,๓๖๒.๕๐ บาท เงินปันผล ๓,๐๙๘.๐๐ บาท รวมเงินปันผลทั้งสิ้น ๒๘,๔๖๐.๕๐ บาท และเงินปันผลจากผลกำไร จำนวน ๑,๒๖๒,๒๘๖.๐๐ บาท ให้แก่ นายเอ พนักงานเทศบาล ซึ่งลาออกจากราชการ ส่วนอยู่ในราชการตาม เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ และขอเงินปันล้านจากทุนบำเหน็จบำนาญ ดังนี้

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจเอกสารดังกล่าวแล้ว ขอเรียนว่า การคำนวณเงินปันล้านจากผลกำไรและเงินปันผล และเงินปันผลจากผลกำไรเมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ การยกค่าส่วนเกินขึ้นเงินเดือนให้เดือนในวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ ซึ่งนายเอ ไม่อยู่ปฏิบัติงานในวันดังกล่าว จึงไม่มีสิทธิได้รับการพิจารณาเรื่องขึ้นเงินเดือนดังกล่าวจากคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การเลื่อนขึ้นเงินเดือนพนักงานเทศบาล ซึ่ง ๕ (๕) ประกอบกับหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกลางจัดซื้อจัดจ้างราชการส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล และพนักงานส่วนตำบล ที่ ๒๓.๐๘๐๘.๕/ว ๒๕ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ เรื่อง กำหนดแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการประเมินและการปฏิบัติงาน และการเลื่อนขึ้นเงินเดือนของข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น ซึ่ง ๑๕ ดังนั้น ในการคำนวณเงินปันล้านจากผลกำไรให้เงินเดือน เดือนสุดท้ายที่ได้ไปจากเงินงบประมาณของราชการส่วนท้องถิ่น ตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และแก้ไขเพิ่มเติม กรณีนายเอ ได้รับเงินเดือนเดือนสุดท้ายคือเดือนมีนาคม ๒๕๖๐ จำนวน ๒๒,๓๖๐ บาท ซึ่งเมื่อคำนวณเงินปันล้านจากผลกำไรได้รับเงินปันล้านจากผลกำไร ๑๑,๒๖๒.๕๐ บาท (๒๒,๓๖๐ x ๕๐ - ๕๐) เงินปันผลจากเงินปันล้านจากผลกำไร ๒๕,๓๖๒.๕๐ บาท รวมเงินปันผลทั้งสิ้น ๓๖,๖๒๕ บาท และเมื่อคำนวณเงินปันล้านจากผลกำไรไม่เงิน ๑๕ เท่าของเงินปันล้านจากผลกำไรคือเงินจำนวน ๑๓๘,๓๗๖.๐๐ บาท (๓๖,๖๒๕ x ๔) ๑๕)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบคำสั่งจ่ายเงินปันล้านจากผลกำไรและเงินปันผลจากผลกำไรของสำนักงานจัดซื้อจัดจ้างราชการส่วนท้องถิ่น และเงินปันล้านจากผลกำไรของสำนักงานจัดซื้อจัดจ้างราชการส่วนท้องถิ่น และขอเงินปันล้านจากทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(๒๓๖) นายวิชา อุตสาหกรรม
(นายวิชา อุตสาหกรรม)
ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขาธิการ ก.บ.ค. กระทรวงการคลัง
และนายการ ก.บ.ค.

สำนักงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๕๕๓-๕๖๒๕ ถึง ๕๖๒๕ - ๕๖๒๕
โทรสาร. ๐-๒๕๕๓-๕๖๐๘

* คำสั่งกระทรวงมหาดไทยโดยกระทรวง *

ที่ นร ๐๐๑๔-๕/๒๕๖๐

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๑๑๐

๒๓ มีนาคม ๒๕๖๐

เรื่อง สมมุติจ่ายเงินบำนาญปกติ เงินเพิ่มจากเงินบำนาญ ๒๕ % และเงินบำเหน็จสำรองใหม่แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น
เรียน ผู้ว่าการการจังหวัดระยอง

อ้างถึง หนังสือจังหวัดระยอง ที่ รย ๐๐๒๓.๕/๒๖๘ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๐

ตามที่จังหวัดสมุทรปราการได้ขอทราบค่าส่วนสมทบค่า จ่ายเงินบำนาญปกติเดือนละ ๑๖,๖๕๙ บาท
เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ ๔,๑๖๔.๓๕ บาท และเงินบำเหน็จสำรอง จำนวน
๒๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ นาย ก. พนักงานเทศบาลซึ่งลาออกจากราชการด้วยเหตุจูงใจจากกรม กิ่งเมื่อวันที่
๓ ธันวาคม ๒๕๕๙ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจสอบเอกสารดังกล่าวแล้ว
ขอเรียนว่า การคำนวณเงินบำนาญปกติถูกต้อง แต่คำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติสภาพเกษียณเนื่องจาก
นาย ก. ขรรจุเข้าในราชการครั้งแรกตั้งแต่วันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๒๕
ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๒๘ (๒ ปี ๙ เดือน ๑๕ วัน) ซึ่งสามารถเปรียบเทียบอัตราผลตอบแทนด้วยเงินบำเหน็จ
บำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๔ กำหนดว่า "ราชการส่วนท้องถิ่น" เพราะฉะนั้น องค์การ
บริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และราชการส่วนท้องถิ่นเป็นสถานที่
กฎหมายจัดตั้งขึ้น และมีวงเงินกลุ่มเกษียณครบ ต่อมา นาย ก. โอนมาในราชการส่วนท้องถิ่นจังหวัดเทศบาล
ตำบลวิภาวดี ตั้งแต่วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๒๘ ถึงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ (๓๑ ปี ๘ เดือน)
รวมเวลาราชการปกติ จำนวน ๓๔ ปี ๙ เดือน ๑๕ วัน เวลาราชการพิเศษ จำนวน ๒ เดือน ๙ วัน รวมเวลา
ราชการสำหรับคำนวณเงินบำเหน็จ ๓๕ ปี และมีเวลาราชการส่วนท้องถิ่นสำหรับคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ
ร้อยละ ๒๕ จำนวน ๓๖ ปี คำนวณ นาย ก. จึงได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ
= $\frac{๑๖,๖๕๙ \times ๒๕ \times ๓๖}{๑๐๐} = ๑,๕๖๙.๒๐$ บาท

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอทราบการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕
อีกกรณีหนึ่ง พร้อมจัดส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องและสำเนาคำสั่งจ่ายเงินใหม่ ให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) วิทยา กุศลธามนท์
นายวิทยา กุศลธามนท์
ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ว่าราชการ ก.น.ท. จังหวัดระยอง
เทศบาล ก.น.ท.

สำนักงานบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๖๖๖-๘๐๖๙ ถึง ๘๐๖๙-๙๕๐
โทรสาร ๐-๒๖๖๖-๘๕๐๙

"กระทรวง ภาษี โฉนด"

ที่ นท ๐๑๑๑.๕/

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนศรีนครินทร์ เขตสุทิว กรม. ๑๐๑๐๐

พิพากษา ๒๕๖๐

เรื่อง การขอเงินบำเหน็จจากผลประโยชน์ส่วนท้องถิ่น กรณีข้าราชการบำนาญเสียชีวิต
เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรี

ข้าพเจ้า ทนงสิทธิ์ไพฑูริย์ไพฑูริย์ โทร. ๐๑๑๑.๕/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

ตามที่ผู้ตายคือคุณมีชัยในเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี จำนวน ๕๓๑,๕๓๐ บาท
และเงินส่วนท้องถิ่น จำนวน ๓๓,๒๑๐.๕๐ บาท โฉนดหักจาก นายดี พนักงานครูเทศบาลผู้รับบำนาญ
ซึ่งมีแผนการเกษียณวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๖ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้อง และเห็นว่า
การจ่ายเงินบำเหน็จจากผลประโยชน์ส่วนท้องถิ่นไม่ถูกต้อง เนื่องจากการคำนวณเงินส่วนท้องถิ่นที่ผู้รับบำนาญ (น.บ.)
(ฉบับที่ ๑๑) บำเหน็จจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ การรวมคำนวณ เงินส่วนท้องถิ่น น.บ. ฉบับอื่นๆ ภายหลังจาก
ที่ขาดความในข้อ ๕ ข.๓ ของระเบียบการรวมคำนวณว่าส่วนเงินส่วนท้องถิ่นที่ผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น
(ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดไว้ ผู้ได้รับสิทธิมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ สามารถขยายส่วนเงินส่วน
ส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ได้ทั้งใน น.บ. ในอัตรา ๒๖ ผู้ได้รับสิทธิมีสิทธิได้รับเฉพาะบำนาญได้ทั้งใน
น.บ. เห็นว่าเป็นเงินส่วนท้องถิ่นของเทศบาลเมืองสุพรรณบุรีที่ผู้รับบำนาญที่ได้รับสิทธิได้รับ ดังนี้ นายดี ได้รับ
เงินบำนาญปกติ เดือนละ ๒๖,๕๓๐ บาท และมีส่วนเงินส่วน น.บ. (ฉบับที่ ๑๑) ไม่มีส่วนเงินส่วนเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕
การรวมคำนวณ เงินสิทธิได้รับ น.บ. (ฉบับที่ ๑๑) เดือนละ ๓,๓๑๐ บาท (ฉบับที่ ๑๒) เดือนละ ๔๖๖ บาท (ฉบับที่ ๑๓)
เดือนละ ๓,๒๑๐ บาท และฉบับที่ ๑๔) เดือนละ ๓,๐๑๐ บาท รวมเงินส่วน น.บ. ที่ส่วนท้องถิ่น ๔,๖๑๐ บาท ที่หักจาก
นายดี มีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จจากเทศบาล จำนวน ๕๖๖,๐๕๐ บาท $(๒๖,๕๓๐ + ๔,๖๑๐) \times ๒๐ = ๓๓๒,๓๐๐ +$
 $๓๓๓,๖๕๐$ และเงินส่วนท้องถิ่น จำนวน ๓๓,๒๑๐.๕๐ บาท

โดยเงินตามที่ไปขอพิจารณาคำนวณค่าที่ส่วนเงินส่วนท้องถิ่นจากผลประโยชน์ส่วนท้องถิ่น ยึดหลักเกณฑ์
หรือระเบียบการที่เกี่ยวข้องและดำเนินการในส่วนเงินส่วนท้องถิ่นให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่นแล้ว

ขอแสดงความยินดี

(๒๕๖๐) นายวิชา สุธรรมนท์
(นายวิชา สุธรรมนท์)
ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ตรวจการกรม ก.บ.ศ. สำนักงานกรม
มหาดไทย ก.บ.ศ.

สำนักงานบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๑๑-๒๐๒๕ ถึง ๓๐๑ - ๓๐๐
โทรสาร. ๐-๒๒๑๑-๒๖๐๕

ที่ มท ๐๑๐๔.๕/๑๔๕๓๖

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๑๐๐

๕ กรกฎาคม ๒๕๖๑

เรื่อง การขอรับเงินบำนาญปกติและเงินบำเหน็จค่าแรงชีพให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้อำนวยการจังหวัดสมุทรปราการ

- อ้างถึง ๑. หนังสือแจ้งวัตถุประสงค์บูรณาการ ที่ สบ ๐๑๒๑.๕/๒๕๖๐๓ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐
- ๒. หนังสือสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่นการขอรับการพิจารณาและ
อนุมัติการส่วนค่าแก่ ที่ มท ๐๑๐๔.๗/ ๒๕ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๖๐

ตามที่จังหวัดสมุทรปราการได้ขอเสนอเรื่องขอพิจารณา ข่างเงินบำนาญปกติเดือนละ ๒๗,๒๖๔.๕๐ บาท และเงินบำเหน็จค่าแรงชีพ จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ นาย ก. พนักงานเทศบาล ซึ่งขอลาออกจากราชการ
ด้วยเหตุอุปสรรคทางสุขภาพ เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ และขอโอนเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น
เพื่อจ่ายให้แก่นาย ก. ดังนี้

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจเอกสารหลักฐานแล้ว เห็นว่า
การคำนวณเงินบำนาญปกติถูกต้อง เมื่อจาก นาย ก. ขอลาออกจากราชการเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ และคงไม่ได้ยื่นคำขอ
เลื่อนขึ้นเงินเดือนให้โดยในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ ซึ่งขณะนั้น นาย ก. ไม่อยู่ปฏิบัติกรณในบังคับราชการ จึงไม่มีสิทธิ
ที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนให้ตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการเทศบาล เรื่อง กำหนดค่าตอบแทนการเลื่อนขึ้น
เงินเดือนพนักงานเทศบาล ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ข้อ ๕ (๖) ประกอบกับหนังสือสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่นการพิจารณาและอนุมัติการส่วนค่าแก่ ที่ มท ๐๑๐๔.๗/ ๒๕ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๖๐
วันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้ดำเนินการประเมินผลการปฏิบัติงาน และการเลื่อนขึ้นเงินเดือนของข้าราชการเทศบาล
ส่วนท้องถิ่น ข้อ ๒๔๕ ลงใน ใบบังคับตามลำดับของเงินบำนาญและเงินบำเหน็จค่าแรงชีพที่ได้รับจากเงินส่วนกลางของราชการ
ส่วนท้องถิ่น ตามตารางแนบมา ๕ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ (๖) แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๖๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมที่ ๒ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๑ จำนวน ๓๗,๒๖๔ บาท
ซึ่งมีค่าเงินส่วนบำนาญปกติให้แก่นาย ก. เป็นเงินเงินบำนาญปกติเดือนละ ๒๗,๒๖๔.๕๐ บาท (๒๗,๒๖๐ + ๔) = ๕๐) และเมื่อ
คำนวณเงินบำเหน็จค่าแรงชีพไม่เกิน ๑๕ เท่าของเงินบำนาญฐานปกติคนซึ่งปฏิบัติงานเป็นจำนวน ๓๒๓,๐๓๖ บาท
(๒๗,๕๒๕.๕๐ x ๑๕)

จึงมีความเห็นว่าโปรดขอรับค่าจ้างเงินบำนาญปกติและเงินบำเหน็จค่าแรงชีพโดยนี้ ทั้งนี้มีคำสั่ง
ส่วนค่าจ้างฉบับใหม่ และเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดส่งสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) โสภ ฐิตธนานนท์
(นาม) โสภ ฐิตธนานนท์

ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารการคลังท้องถิ่น

ผู้อำนวยการคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น และกรรมการกรม
และบุคลากรคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

สำนักงานบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนท้องถิ่นสำนักงานส่งเสริมการค้า
โทร. ๐-๒๒๖๕-๙๐๒๙ ถึง ๙๐๒ - ๙๐๐
โทรสาร. ๐-๒๒๖๕-๙๕๕๐

ที่ นก ๐๘๐๘.๕/๒๐๕๖๒

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๐๐

๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอรับเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู

อ้างถึง: หนังสือจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ นก ๐๘๐๘.๕/๒๐๕๖๒ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๒

ตามที่จังหวัดหนองบัวลำภูได้เทศบาลตำบลบ้านคือ อำเภอเมืองปากหมากคี จำนวน ๑๒๖,๗๐๐ บาท
ให้แก่ นางสาว ก. พนักงานครูเทศบาล ซึ่งลาออกจากราชการ เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจสอบเอกสารดังกล่าวแล้ว
ขอเรียนว่า การส่งจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญดังกล่าว เนื่องจากนางสาว ก. บรรจุเข้ารับราชการครั้งแรก เมื่อวันที่
๓ สิงหาคม ๒๕๕๕ ตำแหน่ง ครูผู้ดูแลเด็ก ซึ่งก่อนที่ส่งมาศึกษาที่โรงเรียนนี้เคยทำงานที่เทศบาลตำบลบ้านคือ อำเภอเมือง
จังหวัดหนองบัวลำภู และขอลาออกจากราชการ เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ มีวสการราชการปกติ ๖ ปี (๖ ปี
๓ เดือน) ซึ่งตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และที่แก้ไข
เพิ่มเติม กำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีวสการราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญไม่ถึงสิบปีบริบูรณ์มีสิทธิ
ได้รับบำเหน็จจะต่ออายุออกด้วยเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามวิทยมาตรา ๑๒ คือ เหตุขาดแผน เหตุหยุดพักยาว เหตุ
สูญเสีย เหตุรับราชการแทน เมฆกรณีลาออกโดยไม่รับเหตุ ๔ เหตุดังกล่าวจะต้องมีวสการราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จ
บำนาญครบสิบปีบริบูรณ์จึงมีสิทธิรับบำเหน็จตามความนิยมมาตรา ๒๐ และ มาตรา ๑๒ (๑) ดังนั้น นางสาว ก.
ซึ่งมีวสการราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญไม่ครบ ๑๐ ปีบริบูรณ์ และได้รับขอลาออกจากราชการ ซึ่งไม่เข้าด้วย
เหตุ ๔ เหตุ จึงไม่มีสิทธิรับเงินบำเหน็จปกติตามมาตรา ๒๐ และมาตรา ๑๒ (๑) แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังกล่าวแต่อย่างใด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความเห็นคำสั่งจากสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และแจ้งผลการดำเนินการ
ให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นทราบด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) โสภ ภูธรานนท์
(นางโสภ ภูธรานนท์)

ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารการคลังท้องถิ่น

ผู้อำนวยการคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น วิชาการการแทน
และกรรมการคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๕๘-๓๐๐๙ ต่อ ๓๐๑ - ๓๑๐
โทรสาร. ๐-๒๒๕๘-๔๕๖๐

วันที่ ๑๕ ๐๕๐๕/๒๕๖๕

สำนักบริหารกองทุนพัฒนาครูวิชาการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนราธิวาสราชนครินทร์ เขตดุสิต กทม. ๑๐๑๐๐

๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอแก้ไขสัญญาจ้างสอนหรือจ้างสอนพัฒนาครูวิชาการส่วนท้องถิ่น ๒๕๖๕
เรียน ผู้อำนวยการจังหวัดกาญจนบุรี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดกาญจนบุรี ที่ กส ๐๐๒๓๕/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๕

ตามที่จังหวัดกาญจนบุรี ได้มีคำสั่งที่ ๒๐๑๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๕
เรื่อง สั่งจ่ายเงินบำนาญปกติให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดยยกเลิกคำสั่งจังหวัดกาญจนบุรี ที่ ๕๓๗/๒๕๕๕
ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๕ และอนุมัติให้ขอรับการพิจารณาส่วนจังหวัดกาญจนบุรี จำนวนเงินบำนาญปกติเดือนละ
๓๐,๘๐๑.๒๐ บาท และเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ ๗,๗๕๒.๕๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น
เดือนละ ๓๘,๕๕๓.๗๐ บาท ให้แก่ นาย ก. ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้รับบำนาญ ซึ่งพ้นจาก
ราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ นั้น

สำนักบริหารกองทุนพัฒนาครูวิชาการส่วนท้องถิ่นพิจารณาแล้วมีประเด็นที่น่าสนใจ ๒ ประเด็น

๑. ประเด็นการขอโทษปลดออกจากราชการโดยสมัครใจนั้น เมื่อพิจารณาความในข้อ ๓๒ (๒)
ของประมวลกฎหมายระเบียบการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข
ในการให้ขอยกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ แล้วเห็นว่า นาย ก. เป็นผู้ที่จะต้องถูกสั่งให้ปลดออกจากราชการ
ได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นไปแล้ว กรณีนี้จึงต้องขอ
ชี้แจงว่าไม่มีความจำเป็นที่ผู้ที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ ดังนั้น การปลด นาย ก. ออกจากราชการ
จึงต้องปลดออก ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ จึงเป็นกรณีี่ส่วน นาย ก. มีคุณสมบัติตามกำหนด

๒. ประเด็นการคำนวณเงินบำนาญของ นาย ก. เกิดจากคำสั่งผ่านของจังหวัดกาญจนบุรี
เมื่อพิจารณาตามข้อ ๑ แล้ว เห็นว่า นาย ก. ถือเสมือนว่ามีคุณสมบัติตามกำหนด ดังนั้น ในการ
คำนวณบำนาญปกติ จึงต้องให้ฐานเงินเดือน ณ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ มีให้เงินเดือน ณ วันที่ ๓๐ กันยายน
๒๕๕๕ ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติในการออกคำสั่งว่าเงินบำนาญปกติ ให้แก่ นาย ก. เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
ถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย และประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี
เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ขอยกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ จึงขอให้จังหวัดกาญจนบุรี
พิจารณาการนำคำสั่งที่ ๒๐๑๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๕ อีกครั้ง พร้อมจัดส่งสำเนาคำสั่งฉบับใหม่
และเอกสารที่เกี่ยวข้องให้สำนักบริหารกองทุนพัฒนาครูวิชาการส่วนท้องถิ่นด้วย

(จัดโดยนางเพื่อไปขอพิจารณาดำเนินการต่อไป)

ขอแสดงความนับถือ

(ยศ) วิชา อูธรรมศรี
(นางวิชา อูธรรมศรี)

ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น

ผู้อำนวยการคณะกรรมการกองทุนพัฒนาครูวิชาการส่วนท้องถิ่น ราชอาณาจักรกัมพูชา
สภากรรมการคณะกรรมการกองทุนพัฒนาครูวิชาการส่วนท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนพัฒนาครูและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๕๕-๕๐๒๕ ถึง ๕๐๒ - ๕๐๐
โทรสาร. ๐-๒๒๕๕-๕๕๐๐

ที่ นร ๐๑๐๘๕/๒๕๖๒

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนที่๒เมือง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๑๐

๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอรับเงินบำนาญปกติ

เรียน ผู้อำนวยการจังหวัดสุราษฎร์ธานี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ สค ๐๑๓๗๕/๑๐๐๐๕ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๒

ตามที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีอนุมัติให้ลดขนาดเงินสมทบประจำ เดือนบำนาญปกติเดือนละ ๑๐,๕๐๖ บาท เป็นเพิ่มจากเงินบำนาญร้อยละ ๒๕ เดือนละ ๓,๖๐๐-๕๐ บาท รวมเป็นเงินที่รับเดือนละ ๓๔,๐๐๖.๕๐ บาท ให้แก่ นาย ก. พนักงานเทศบาล ซึ่งพ้นจากราชการด้วยเหตุอายุ เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏว่า เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญไม่ถูกต้อง เนื่องจากว่าเวลาราชการครั้งแรกและเวลาราชการ ครั้งที่สามนับรวมกัน ซึ่งนาย ก. ได้บรรจุเข้ารับราชการครั้งแรก เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๒๑ ถึงที่สุดการบำนาญ ของ จังหวัดภูเก็ต และลาออกจากราชการ เมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๑ ในเวลาราชการปกติรวมเวลาราชการทั้งหมด ๖ ปี (๕ ปี ๓ เดือน ๑๒ วัน) ซึ่งไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ ต่อมาเมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๑ นาย ก. ได้บรรจุกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งโดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงา โดยคณะกรรมการบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐ กำหนดให้ การนับเวลาราชการของผู้กลับเข้ารับราชการใหม่ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๑) ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ขึ้นอยู่กับที่ขณะมีอายุเกษียณ ซึ่งต้องถือปฏิบัติตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๐ (๒) กำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดลาออกโดยไม่มีสิทธิ รับบำเหน็จบำนาญ มีนายหลักได้เข้ารับราชการใหม่ ให้คิดเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญเฉพาะ การรับราชการครั้งที่ใหม่เท่านั้น ประกอบด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐ ถึง ๒๕ (๒) กำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเข้ารับราชการส่วนท้องถิ่นนับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป เมื่อพ้นจากจังหวัดราชการ และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ ไม่มีสิทธิได้รับ เงินเพิ่มร้อยละสิบห้าจากเงินบำนาญปกติ ดังนั้น นาย ก. จึงมีสิทธิได้รับเวลาราชการเฉพาะที่ใหม่ ตั้งแต่วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๑ รวมเวลาราชการสำหรับการคำนวณบำนาญ ๒๕ ปี (๒๔ ปี ๘ เดือน ๒๗ วัน) จึงมีสิทธิได้รับเงินบำนาญปกติเดือนละ ๒๕,๓๙๕ บาท (๕๐,๖๓๐ x ๒๕ = ๕๐)

ในวโรกาสที่ไปขอพิจารณาขอทราบหนังสือจากเงินบำนาญปกติอีกเรื่องหนึ่ง พร้อมจัดส่งเอกสาร สำเนาคำสั่งจังหวัดภูเก็ต และเอกสารที่เกี่ยวข้องให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) โภา อุตธานนท์

นายกสภา อุตธานนท์

ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารการคลังท้องถิ่น

ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี
เลขาธิการคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

สำนักงานบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๖๕-๕๐๒๑ ต่อ ๕๐๑ - ๕๐๒
โทรสาร ๐-๒๒๖๕-๕๕๐๔

ที่ มท.๐๑๐๔.๕/๑๘๖๓๙

สำนักงานคณะกรรมการการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๑๐๐

๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอยื่นใบบ้านอายุปกติ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสุพรรณบุรี ที่ มท.๐๑๐๔.๕/๑๘๖๓๙ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๒

ตามที่จังหวัดสุพรรณบุรีให้เทศบาลตำบลกรูบรวาปี จ่ายเงินบ้านอายุปกติเดือนละ ๕,๘๖๗.๕๐ บาท
ให้ให้แก่ นาย ก. พนักงานเทศบาล ซึ่งได้ขอการพิจารณาความเพิกถอนกรณี เมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๒ นั้น

สำนักงานคณะกรรมการการส่วนท้องถิ่น พิจารณาความในมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบราชการ พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติไว้ว่า เมื่อศาลได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้ซึ่งมีฐานะแล้ว และเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานว่า เจ้าหนี้ได้ลงมือในการประชุมเจ้าหนี้ครั้งแรกหรือในคราวที่ได้เลื่อนไป ขอให้ศาลพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลายก็ได้ หรือไม่ลงมือประชุมเจ้าหนี้ หรือไม่ได้เจ้าหนี้ไปประชุมก็ได้ หรือการประชุมหนี้ไม่ได้รับความเห็นชอบก็ได้ ให้ศาลพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลาย และเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีอำนาจจัดการทรัพย์สินของลูกหนี้ล้มละลายเพื่อแบ่งแก่เจ้าหนี้ซึ่งพอควร ประกอบกับความในประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสุพรรณบุรี ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล หมวด ๓ คุณสมบัติและสิทธิของเจ้าพนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๙/ว ๑๓ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ เรื่อง การที่ได้ใช้ราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการกรณี เป็นบุคคลล้มละลายแล้วเห็นว่า บุคคลที่ถูกล้มละลายและศาลได้มีคำสั่งพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลายแล้ว ถือว่าบุคคลนั้นเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามในการบริหารราชการแผ่นดินที่ศาลมีคำสั่งพิพากษา เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ศาลล้มละลายกลาง มีคำสั่งพิพากษาให้ นาย ก. เป็นบุคคลล้มละลาย เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ จึงเป็นเจ้าพนักงานเทศบาลที่มีลักษณะต้องห้ามนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งพิพากษาให้ล้มละลาย จึงจะต้องถูกให้ออกและพ้นจากราชการ ตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ มีใช้วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๒ ตามคำสั่งเทศบาลตำบลกรูบรวาปี ที่ ๑๐๒๖๒๕๖๒ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๒ เห็นความจำเป็นให้จังหวัดสุพรรณบุรีพิจารณาขอทวงคืนคำสั่งจ่ายเงินบ้านอายุปกติ และแจ้งให้เทศบาลตำบลกรูบรวาปีมีใบสั่งที่ออกจากราชการให้บุคคลพ้นจากตำแหน่งตามคำสั่งดังกล่าว และเอกสารที่เกี่ยวข้องมีคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการส่วนท้องถิ่นด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) โภา อูธราพันธ์
(นาม) โภา อูธราพันธ์

ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารการคลังท้องถิ่น

ผู้อำนวยการคณะกรรมการการส่วนท้องถิ่น สำนักงานคณะกรรมการการส่วนท้องถิ่น
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักงานบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนสำนักงานคณะกรรมการการคลังท้องถิ่น
โทร. ๐-๒๖๔๔-๖๐๖๓ ถึง ๖๐๖๔ - ๓๕๐
โทรสาร ๐-๒๖๔๔-๖๕๕๐

ที่ นส ๑๕๐๘.๕/๑๖๖๘๓

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนศรีราชมารยา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

เรื่อง ส่งจ่ายบำนาญปกติให้แก่พนักงานส่วนตำบล และบำเหน็จค่าแรงชีพให้แก่พนักงานส่วนตำบลผู้รับบำนาญ
และขอรับโอนเงินคืนจากกองทุนบำเหน็จบำนาญ ในคราวเดียวกัน

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น

อ้างถึง หนังสือจัดซื้อรถยนต์คันที่ จก ๑๐๒๓.๕/๑๖๖๘๓ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๒

ตามที่จังหวัดขอนแก่นได้ขอรับการบริการส่วนตำบลพระเจี๊ยะ บ้านหนองเรือ ซึ่งจ่ายเงินบำนาญปกติ
เดือนละ ๑๕,๓๐๕ บาท และเงินบำเหน็จค่าแรงชีพ จำนวน ๒๐๑,๐๐๐ บาท ให้แก่ นาย ก. พนักงานส่วนตำบล
ซึ่งลาออกจากราชการด้วยเหตุผลเกษียณ เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ และขอโอนเงินคืนกล่าว ให้ขอรับการบริการ
ส่วนตำบลพระเจี๊ยะ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจสอบเอกสารดังกล่าวแล้วปรากฏว่า
๓. นาย ก. บวกรับเข้ารับราชการเมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ซึ่งก็ขอข้การนบริหาร
ส่วนตำบลบ้านเรือ และได้ยื่นขอลาออกจากราชการ เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๒ และขอข้การนบริหารส่วนตำบลพระเจี๊ยะ
ให้มีคำสั่งที่ ๑๔/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๒ เรื่อง อนุญาตให้พนักงานส่วนตำบลลาออกจากราชการ
เพื่อสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) แบบบัญชีรายชื่อพรรค ตั้งแต่วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒
เป็นต้นไป และคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดขอนแก่น มีมติเห็นชอบ ครึ่งที่ ๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่
๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ให้ นาย ก. ลาออกจากราชการและได้ยื่นเรื่องขอรับบำนาญปกติและบำเหน็จค่าแรงชีพ โดยมี
วงราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ ตั้งแต่วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒
จำนวน ๒๒ ปี (๒๒ ปี ๖ เดือน ๑๙ วัน)

๒. จังหวัดขอนแก่น ได้มีคำสั่งที่ กข๑๑๐ - กข๑๑๑/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๒
เรื่อง ส่งจ่ายบำนาญปกติ และเรื่อง ส่งจ่ายบำเหน็จค่าแรงชีพให้แก่พนักงานส่วนตำบล นาย ก.
ซึ่งลาออกจากราชการโดยไม่มีสิทธิรับบำนาญด้วยเหตุผลเกษียณ ซึ่งตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ มาตรา ๑๒ (๑) และมาตรา ๑๔ กำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งลาออกจากราชการ
เพราะเลิกหรืออุปส่าแหน่ง หรือไปส่า่งส่า่งแหน่งการเมือง หรือซึ่งมีคำสั่งให้ขออกโดยไม่มีควมผิดให้มีสิทธิ
ได้รับบำนาญเหตุผลเกษียณ ประกอบด้วยประมวลคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดขอนแก่น ลงวันที่
๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ขออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๖ หมวด ๒ การขออก
จากราชการในข้อ ๒ (๑) กำหนดให้นายขอข้การนบริหารส่วนตำบลมีอำนาจสั่งให้พนักงานส่วนตำบลขออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้ในการมีที่กฎหมาย
ดังกล่าวบัญญัติให้ขออกมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเหตุผลเกษียณ เมื่อพนักงานส่วนตำบลค่า่งส่า่งแหน่ง
ทางการเมือง ดังนั้น เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า นาย ก. ขอลาออกจากราชการและได้รับอนุญาตให้ขออก

จากราชการเพื่อสมัครรับเลือกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) แบบบัญชีรายชื่อพรรค ซึ่งไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๖ (๓) ของประกาศดังกล่าว จึงไม่มีสิทธิขอรับบำนาญปกติด้วยเหตุผลแทน แต่มีสิทธิขอรับเป็นบำเหน็จปกติ ตามบัญชีมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอทราบคำสั่งจ่ายเงินบำนาญปกติ และเงินบำเหน็จดำรงชีพอีกครึ่งหนึ่ง พร้อมจัดส่งสำเนาคำสั่งจังหวัดฉบับใหม่ และเอกสารที่เกี่ยวข้องให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) วิภา ฐอรานนท์

(นามวิภา ฐอรานนท์)

ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น

ผู้อำนวยการคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น วิชาการาชการแทน
เลขาธิการคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น

กลุ่มงานบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ

โทร. ๐-๒๖๔๒-๓๐๖๔ ถึง ๓๐๘ - ๓๓๐

โทรสาร ๐-๒๖๔๒-๔๕๐๖

ที่ นร ๐๘๐๘.๕/๒๕๖๕

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอรับเงินบำนาญปกติและเงินบำเหน็จข้าราชการ

เรียน ผู้อำนวยการจังหวัดนครปฐม

อ้างถึง หนังสือจังหวัดนครปฐม ที่ นฐ ๐๐๒๓.๕/๒๕๖๕๔ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

ตามที่จังหวัดนครปฐมได้ให้เทศบาลตำบลวัดชลอ ชำนาญบำนาญปกติเดือนละ ๕๑,๒๕๐.๐๐ บาท และเงินคืนจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ ๑๐,๐๐๕.๐๕ บาท รวมเป็นเงินที่เริ่มเดือนละ ๕๑,๒๕๕.๐๕ บาท และเงินบำเหน็จข้าราชการ จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ นาย ก. พนักงานเทศบาล ซึ่งพ้นจากราชการด้วยเหตุสูงอายุ เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจสอบเอกสารแล้ว ขอเรียนว่า การคำนวณเงินคืนจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ ไม่ถูกต้อง เนื่องจากตามตารางในข้อ ๒๕ (๓) ของกรมบัญชีกลางแห่งชาติว่าด้วยเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดให้ข้าราชการซึ่งได้โอนไปรับราชการส่วนท้องถิ่นโดยมีสิทธิได้รับเงินราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกันในการคำนวณเงินคืนจากเงินบำนาญปกติ ให้คำนวณโดยคิดเงินเพิ่มในอัตราที่ลดหย่อนสำหรับเงินบำนาญปกติด้วย จำนวนเงินคืนเงินราชการที่ข้าราชการผู้นี้จะได้รับราชการส่วนท้องถิ่นหาด้วยจำนวนเงินคืนเงินราชการที่ข้าราชการผู้นี้ได้รับราชการอยู่ทางจังหวัดเดิมและทบราชการส่วนท้องถิ่นตามเดิม เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า นาย ก. มีวาระราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญรวม ๓๓ ปี (๓๓ ปี ๔ วัน) แบ่งเป็นวาระราชการพลเรือน ๕ ปี (๕ ปี ๒ เดือน) และวาระราชการส่วนท้องถิ่น ๒๘ ปี (๒๒ ปี ๒๐ เดือน ๘ วัน) ดังนั้น การคำนวณเงินคืนจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ ของนาย ก. จะคำนวณได้ดังนี้

$$\text{เงินคืนจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ} = \frac{51,255.05 \times 25}{100} \times 12 = 15,376.51 \text{ บาท}$$

จึงขอเสนอเพื่อโปรดเกล้าฯ สั่งว่าเงินคืนจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ อีกครึ่งหนึ่ง หรือคิดเป็นจำนวนค่าตั้งต้นใหม่ และเอกสารที่เกี่ยวข้องนี้ให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(๑๙๓๒) โสภ ฐุชราชนนท์
(นางโสภา ฐุชราชนนท์)

ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น

ผู้อำนวยการคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น สำนักงานการพัฒนาระบบการคลังของกรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
กรมการบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๖๖-๖๖๖๕ ถึง ๖๖๖ - ๖๖๐
โทรสาร, ๐-๒๒๖๖-๕๕๐๕

ส่วนที่ 3

ภาคผนวก :

ตัวอย่างประเด็นตอบข้อหารือเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญ

(สรุป)

ที่ นพ ๐๘๐๘.๕/๕๘๓๐

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๑๐๐

๒ เมษายน ๒๕๕๘

เรื่อง ข้าราชการเงินบำนาญเพื่อรับเวลาต่อเนื่องให้กับข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ซึ่งเคยรับราชการมาก่อน
เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดนครพนม

อ้างถึง หนังสือจังหวัดนครพนม ความที่เลขที่ นพ ๐๐๖๓.๕/๕๘๖๓ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๘

ตามที่จังหวัดได้ขอข้าราชการเงินบำนาญเพื่อรับเวลาต่อเนื่องให้กับข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ซึ่งเคยรับราชการมาก่อน กรณี นายหนึ่ง สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองซบ จึงคืนรับราชการครั้งแรกเป็นทหารเรือเมื่อวันที่ ๓๑ เมษายน ๒๕๓๓ และได้ขอออกจากราชการทหาร เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ ต่อมาได้ขอบรรจูลำดับราชการใหม่เป็นพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งบุคลากร ระดับ ๓ สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบึงโขงหลง เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ มีความประสงค์จะคืนบำนาญที่ได้รับไปบางส่วนระหว่างลาออกจากราชการเพื่อรับเวลาราชการต่อเนื่อง เพื่อประกอบอาชีพในจำนวนบำนาญปานกลาง จึงจังหวัดพิจารณาแล้วมีความเห็นว่า นายหนึ่ง ได้ลาออกจากราชการและกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการใหม่สามารถดำเนินการคืนบำนาญเพื่อรับเวลาต่อเนื่องได้ทุกกรณี เว้นแต่ กรณีถูกไล่ออกจากราชการและไม่มีสิทธิรับบำนาญ โดยจะต้องคืนเงินบำนาญให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลหนองซบซึ่งเป็นสังกัดใหม่ในปัจจุบันโดยถือปฏิบัติตามที่ ๘ วรรคสอง ของประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับระยะเวลาในการคืนบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อรับเวลาราชการต่อเนื่อง ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ และหนังสือที่ นพ ๐๘๐๘.๕/ว ๓๑๐๕ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จึงต้องได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัดก่อน จึงจะดำเนินการคืนเงินบำนาญเพื่อรับเวลาราชการต่อเนื่องสำหรับจำนวนบำนาญปานกลาง จึงขอหารือว่าความเห็นของจังหวัดถูกต้องหรือไม่ เป็น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้ว ขอเรียนที่แจ้งตามความในมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำนาญปานกลางข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ กำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นรวมทั้งข้าราชการซึ่งกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ด้านอาชีพกลับเข้ารับราชการใหม่นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้รับเวลาราชการสำหรับจำนวนบำนาญปานกลางก่อนออกจากราชการต่อเนื่องกับการรับราชการในตำแหน่งอื่นได้ โดยหากผู้กลับเข้ารับราชการนั้นได้รับบำนาญไปแล้วจะรับเวลาราชการต่อเนื่องได้ จะต้องคืนบำนาญที่ได้รับพร้อมดอกเบี้ยตามอัตราเงินฝากประจำของธนาคารออมสิน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ดังนั้น กรณีของ นายหนึ่ง จึงถือเป็นข้าราชการผู้กลับเข้ารับราชการส่วนท้องถิ่นตามความในมาตรา ๓๖ วรรคสี่ สามารถคืนบำนาญเพื่อรับเวลาต่อเนื่องได้ทุกกรณี เว้นแต่ กรณีถูกไล่ออกจากราชการและไม่มีสิทธิรับบำนาญ โดยจะต้องคืนเงินบำนาญให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลหนองซบซึ่งเป็นราชการส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดในปัจจุบันสำหรับการคิดอัตราดอกเบี้ยตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับระยะเวลาในการคืนบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อรับเวลาราชการต่อเนื่อง ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๘

/กรรมการคืน

- ๒ -

กรณีการคืนบ้านหนี้อีกเป็นเวลา ๒๐ วัน นับแต่วันที่กลับเข้ารับราชการ เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งหากการคืนบ้านหนี้อาจเกิดจากความบกพร่องของ นายทนาย ก็จะต้องคืนบ้านหนี้อีกพร้อมดอกเบี้ยตามที่ ๘(๘) และ เมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหินได้รับเงินบ้านหนี้อีกคืนพร้อมดอกเบี้ยแล้วให้บันทึกไว้ในสมุดหรือแฟ้มประวัติ ให้ชัดเจน และให้องค์การบริหารส่วนตำบลหนองหินมีหนังสือแจ้งสำนักงานของชุมชนบ้านหนี้อำเภอข้าราชการ ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น พร้อมนำเงินบ้านหนี้อีกและดอกเบี้ยส่งจากชุมชนบ้านหนี้อำเภอ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อรายงานกระทรวงมหาดไทยต่อไป ทั้งนี้ เป็นไปตามข้อ ๘ ของประกาศ ส.ภ.ถ.ว. และ หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ นท ๑๘๐๘.๕/ว ๓๓๐๒ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ความเห็นของจังหวัด ถูกต้องแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) โชคดี เศรษฐมณี

(นายโชคชัย เศรษฐมณี)

รองอธิบดี อธิการบดี

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
 ส่วนบ้านหนี้อำเภอและสถิติการ
 โทร. ๐๒-๒๖๓-๕๐๐๘
 โทรสาร ๐๒-๒๖๓-๕๕๕๐

(สรุป)

ที่ นท ๐๘๐๘.๕/๒๕๕๕

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนศรีราชาสีมา เขตคูสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๓๓ กันยายน ๒๕๕๘

เรื่อง การร้องเรียนการตั้งค่าเช่าบ้านหนึ่งตึกทศใหม่ เนื่องจากมีหลายท่านเพิ่มขึ้นโดยคำพิพากษาของศาล

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น

อ้างถึง หนังสือจังหวัดขอนแก่น ที่ ขก ๐๑๒๒.๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๗

ตามที่จังหวัดขอนแก่นได้ขอหาหรือการตั้งค่าเช่าบ้านหนึ่งตึกทศ กรมส่งเสริมการปกครองส่วน
จังหวัดขอนแก่นขอให้จังหวัดพิจารณาตั้งค่าเช่าบ้านหนึ่งตึกทศใหม่ นาย ก. ผู้ว่าราชการบ้านนาญ (สรุป)
สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นซึ่งถึงแก่ความตายเมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๖ เนื่องจากนาย ก. ได้
แสดงตัวว่าเป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งเป็นทายาทรับบุตรของ นาย ก. เพิ่มขึ้นโดยคำพิพากษาของศาล
จังหวัดหรือว่า นาย ก. ซึ่งเป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของนาย ก. ผู้ตาย จะถือว่าเป็นทายาทตาม
พระราชบัญญัติบ้านหนึ่งบ้านนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับปัจจุบัน และมี
สิทธิในการยื่นขอรับบ้านหนึ่งตึกทศใหม่ หรือไม่ อย่างไร นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ไปข้อหาหรือตั้งค่าเช่า หรือต่อคณะกรรมการพิจารณา
ร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๒
ในการประชุมครั้งที่ ๔๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ ได้พิจารณาแล้ว มีความเห็นว่า ตามบทนิยาม
คำว่า "ทายาทผู้มีสิทธิ" ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติบ้านหนึ่งบ้านนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐
หมายความว่า บุตร และให้หมายความรวมถึงบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมาย
ของผู้ตาย ซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเป็นบุตรก่อนหรือภายใน ๓ ปี นับแต่วันที่บิดาตายหรือนับแต่วันที่ได้อุป
หรือศาลได้รู้ถึงความตายของบิดา และตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน กำหนดว่าในการนี้ที่ได้มี
การจ่ายบ้านหนึ่งตึกทศไปแล้ว หากปรากฏว่ามีบุตรเพิ่มขึ้น โดยคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรโดยชอบ
ด้วยกฎหมายของผู้ตายซึ่งได้มีการฟ้องคดีตามระยะเวลาดังกล่าวไว้แต่ยังไม่จ่ายบ้านหนึ่งตึกทศนั้นให้บรรเทา
ผู้มีสิทธิ โดยถือว่าบุตรชอบด้วยกฎหมายตามคำพิพากษาเป็นทายาทผู้มีสิทธิตั้งแต่วันที่บิดาตาย กำหนด
ระยะเวลา ๓ ปี ตามที่กฎหมายกำหนดนั้น เป็นเงื่อนไขที่กำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิได้รับบ้านหนึ่งตึกทศ
เพื่อให้สอดคล้องกับอายุความในคดีมรดก ตามมาตรา ๒๓๕๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
ที่กำหนดให้ ยานมให้ฟ้องคดีมรดกเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่เมื่อเจ้ามรดกตาย หรือนับแต่เมื่อทายาท
โดยธรรมได้รู้ หรือศาลได้รู้ถึงความตายของเจ้ามรดก ซึ่งกำหนดเวลาดังกล่าวไว้ใช้กำหนดเวลาเพื่อเร่งรัด
การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่อย่างใด ดังนั้น จึงเป็นกำหนดเวลาที่ควรคดีว่าทายาทผู้มีสิทธิต้องเป็นบุตร

/๕๖๕๕

ซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ซึ่งได้มีกิจการของคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่มีบิดาตายหรือนับแต่วันที่ได้รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของบิดา เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า นาย ก. ได้ยื่นฟ้องขอให้รับเป็นบุตรเกินกำหนดระยะเวลาดังกล่าว นาย ก. จึงมิใช่บุตรผู้มีสิทธิได้รับบำเหน็จยกหยดตามความในมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ไชยศัย เศษอมรชัย

(นายไชยศัย เศษอมรชัย)

รองอธิบดี อธิบดีราชการแผน

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น

ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ

โทร. ๐๒-๒๕๕-๒๐๒๙ ๙๖ ๓๐๒

โทรสาร ๐๒-๒๕๕-๘๕๕๐

(๓๗๗)

ที่ นท ๐๘๐๘.๕/๒๕๕๖

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๘

เรื่อง พារีการขอรับเงินบำเหน็จตกทอดของนายสาม พนักงานส่วนตำบล

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดปทุม

อ้างถึง หนังสือจังหวัดปทุม ที่ นท ๐๐๒๓.๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

ตามที่จังหวัดปทุมขอเพิกถอนใบลา ก. ซึ่งเป็นน้องสาวของนายสาม พนักงานส่วนตำบล สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลชนแดน มีความประสงค์ขอรับเงินบำเหน็จตกทอดของนายสาม ซึ่งเสียชีวิตด้วยสาเหตุเลือดออกในสมอง เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๖ โดยจังหวัดปทุมพิจารณาเห็นว่า นายสาม ไม่มีคู่สมรสตามกฎหมาย โดยชอบด้วยกฎหมาย อีกทั้งบิดามารดาได้เสียชีวิตแล้ว จึงไม่มีทายาทผู้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอดตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐ ประกอบกับ นายสาม ไม่ได้แสดงเจตนาไว้ต่อส่วนราชการเจ้าสังกัดตามแบบและวิธีการที่กำหนด ดังนั้น นายสาม ก. ซึ่งเป็นน้องสาวร่วมบิดามารดาเดียวกันกับนายสาม จึงไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดของนายสาม เนื่องจากนายสาม ไม่ได้จัดทำหนังสือแสดงเจตนาระบุให้นางสาว ก. เป็นผู้รับบำเหน็จตกทอดของตนตามแบบ และวิธีการที่กำหนด สิทธิในบำเหน็จตกทอดของนายสาม จึงเป็นอันยุติลงตามมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๓ ประกอบกับมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๔ จึงขอหาถือว่าความเห็นของจังหวัดปทุมถูกต้องหรือไม่ อย่างไร นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้พิจารณาแล้วขอเรียนว่า ตามความในมาตรา ๔ แห่งมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับปัจจุบัน กำหนดว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดตายในระหว่างรับราชการอยู่ ถ้าความตายนั้นมิได้เกิดขึ้นเนื่องจากการประพฤตชั่วร้ายแรงของตนหรือให้จ่ายเงินเป็นบำเหน็จตกทอดเป็นจำนวน ตามเกณฑ์คำนวณในมาตรา ๓๒ (๓) โดยจ่ายให้แก่ผู้มีสิทธิซึ่งประกอบด้วย ๑) บุตร และให้หมายความรวมถึงบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่บิดาตายหรือนับแต่วันที่ได้รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของบิดา ๒) สามีหรือภรรยา และ ๓) บิดามารดา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการการจ่ายเงินบำเหน็จตกทอด กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่บังคับอยู่ในวันที่ถึงแก่ความตายโดยอนุโลม ประกอบกับความในมาตรา ๔๘ วรรคสาม และวรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้บัญญัติกรณีที่ไม่มีการทายาทซึ่งตนให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ต่อส่วนราชการเจ้าสังกัดตามแบบและวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด แต่หากไม่มีทายาทและบุคคลซึ่งผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ หรือบุคคลนั้นได้ตายไปก่อน ให้สิทธิในบำเหน็จตกทอดนั้นเป็นอันยุติลงเมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า นายสาม ได้ถึงแก่ความตายด้วยสาเหตุเลือดออกในสมองที่เป็นพนักงานส่วนตำบลชนแดน จึงถือว่าได้ยึดหลักความตายระหว่างรับราชการ ซึ่งมิได้เกิดขึ้นจากการประพฤตชั่วร้ายแรง

ของศาลและหน่วยงานต้นสังกัดของตนมีหน้าที่ในการจ่ายบำเหน็จตกทอดให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิของนายสาม แต่เนื่องจากนายสาม ไม่มีทายาทผู้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอดตามกฎหมายตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบกับนายสาม มิได้ทำพินัยกรรมแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดต่อส่วนราชการ เจ้าสัวก็คดอย่างใด กรณีจึงถือได้ว่าสิทธิในการรับบำเหน็จตกทอดของ นายสาม เป็นอันยุติลง ตามนัยมาตรา ๕๖ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๓. ซึ่งเป็นนัยของนายสาม จึงมิใช่ทายาทตามความหมายของพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะสามารถขอรับเงินบำเหน็จตกทอดดังกล่าวได้ ความเห็นของจังหวัดปานถูกตั้งข้อแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สุขภูมิจิ สุวิมลิตยากร

(นายสุขภูมิจิ สุวิมลิตยากร)

ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น วิชาการราชการส่วน
เลขาธิการคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ฝ่ายสำนักงานการ

โทร. ๐-๒๒๕๔-๕๐๐๕ PE ๕๐๒

โทรสาร ๐-๒๒๕๔-๕๐๐๕ PE ๕๐๕

(สรุป)

ที่ นพ ๑๑๑๑.๕/พท๑๕

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๑๐๐

๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขออุทธรณ์การคืนป่าหนึ่งไร่ราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อยื่นเวลาราชการต่อเนื่อง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษ

อ้างถึง หนังสือจังหวัดศรีสะเกษ ที่ ศก ๑๑๒๑.๕/๕๑๕ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๘

ตามที่จังหวัดศรีสะเกษได้ขอหาเรื่องกรณีการคืนป่าหนึ่งเพื่อยื่นเวลาราชการต่อเนื่องของ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่น จำนวน ๒ ราย คือ นายฟ้า ซึ่งกึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยสำราญ และนายพท
ซึ่งกึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลหัวเสือ จังหวัดศรีสะเกษมีความเห็นโดยสรุปว่า นายฟ้า ได้ลาออกจากราชการ
ดำรงเมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๐ โดยขอรับเงินป่าหนึ่งและได้รับบรรจุแต่งตั้งเป็นปลัดองค์การบริหารส่วน
ตำบลปราสาท อำเภออุทุมพร จังหวัดศรีสะเกษ เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๐ และนายพท ได้ลาออกจาก
ราชการดำรง เมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๐ โดยขอรับเงินป่าหนึ่งและได้รับบรรจุแต่งตั้งเป็นปลัดองค์การบริหาร
ส่วนตำบลสหคณาใหญ่ อำเภออุทุมพร จังหวัดศรีสะเกษ เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๐ จึงเป็นการเข้ารับราชการ
ใหม่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติป่าหนึ่งป่านาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ มีผลใช้บังคับคือ
ก่อนวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ และได้ขอรับเงินป่าหนึ่ง ดังนั้น นายฟ้า และนายพท จึงไม่สามารถคืน
ป่าหนึ่งที่ได้รับไป เพื่อยื่นเวลาราชการต่อเนื่องตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการ
เกี่ยวกับระยะเวลาในการคืนป่าหนึ่งไร่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้ ทั้งนี้ ได้แจ้งผลการพิจารณาไว้ นายฟ้า และ
นายพท ทราบแล้ว และ นายฟ้า และ นายพท ได้ขออุทธรณ์ความเห็นของจังหวัดศรีสะเกษข้างต้น ซึ่งจังหวัด
ศรีสะเกษได้พิจารณาข้อโต้แย้งดังกล่าวแล้ว มีความเห็นเช่นเดิม แต่อย่างไรก็ตามเพื่อให้การพิจารณาดังกล่าว
เป็นไปด้วยความถูกต้องและเป็นธรรมกับข้าราชการทั้งสองราย จึงขอหาเรื่องว่า ความเห็นของจังหวัดศรีสะเกษ
ถูกต้องหรือไม่ อย่างไร แล้วจึงขอให้จังหวัดศรีสะเกษทราบน เพื่อแจ้งผลให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบและดำเนินการ
ต่อไป นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามความในมาตรา ๑๑ แห่ง
พระราชบัญญัติป่าหนึ่งป่านาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
ป่าหนึ่งป่านาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นและข้าราชการ
ซึ่งออกจากราชการไปแล้วถ้าภายหลังกลับเข้ารับราชการใหม่นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มีผลใช้บังคับ
ตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๓) ให้ยื่นเวลาราชการสำหรับจำนวนป่าหนึ่งป่านาญก่อนออกจากราชการ
ต่อเนื่องกับการรับราชการในครั้งหลังได้ โดยหากผู้กลับเข้ารับราชการนั้นได้รับป่าหนึ่งไปแล้วจะมีเวลา
ราชการต่อเนื่องได้จะต้องคืนป่าหนึ่งที่ได้รับพร้อมดอกเบี้ยตามอัตราเงินฝากประจำของธนาคารออมสิน
ส่วนระยะเวลาในการคืนป่าหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด แต่ความใน
มาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว กำหนดให้การยื่นเวลาราชการของผู้กลับเข้ารับราชการใหม่ก่อนวันที่
พระราชบัญญัติป่าหนึ่งป่านาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ มีผลใช้บังคับให้เป็นไปตาม
พระราชบัญญัติป่าหนึ่งป่านาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้ก่อนหน้านั้นจะมิอาจแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

/ชื่อนามจริง

ซึ่งหมายถึงให้ไปตามพระราชบัญญัติบ้านหนึ่งบ้านนุชาข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ โดยมาตรา ๓๐ ได้กำหนดให้คิดเวลาราชการสำหรับบ้านหนึ่งบ้านนุชาเฉพาะการในราชการครั้งใหม่เท่านั้น เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า นายคำ ได้ลาออกจากราชการตำรวจเมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ตามคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดศรีสะเกษ ที่ ๑๗/๒๕๕๐ เรื่อง อนุมัติให้ข้าราชการตำรวจลาออกจากราชการ โดยได้รับบ้านหนึ่งเงินจำนวน ๒๓๖,๓๕๐ บาท และได้บรรจุแต่งตั้งเป็นปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาท อำเภอขุขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ ตั้งแต่วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาท ที่ ๑๗/๒๕๕๐ เรื่อง บรรจุและแต่งตั้งพนักงานส่วนตำบล ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๐ และนายทก ได้ลาออกจากราชการตำรวจ เมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลหนองทรายแก้ว ที่ ๑๗/๒๕๕๐ เรื่อง อนุมัติให้ข้าราชการตำรวจลาออกจากราชการ โดยได้รับบ้านหนึ่งเงินจำนวน ๓๒๖,๒๕๗.๘๐ บาท และได้บรรจุแต่งตั้งเป็นปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลตะเคียนใหญ่ อำเภอขุขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ ตั้งแต่วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลตะเคียนใหญ่ ที่ ๑๘/๒๕๕๐ เรื่อง การบรรจุแต่งตั้งพนักงานส่วนตำบล ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๐ กรณีจึงเห็นว่าการสืบเข้ารับราชการของนายคำ และนายทก จึงนับการกลับเข้ารับราชการใหม่ก่อนพระราชบัญญัติบ้านหนึ่งบ้านนุชาข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๓ มีผลใช้บังคับคือ ก่อนวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ โดยผลของมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติบ้านหนึ่งบ้านนุชาข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๓ นายคำ และนายทก จึงไม่สามารถคืนบ้านหนึ่งที่ได้รับไปเพื่อมีเวลาราชการต่อเนื่อง ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับระยะเวลาในการคืนบ้านหนึ่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้ ความเห็นของจังหวัดศรีสะเกษถูกต้องแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) **คุณหญิง สุวิมลียากร**

(นายคุณหญิง สุวิมลียากร)

รองอธิบดี วิชาการราชการแทน

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น

ส่วนบ้านหนึ่งบ้านนุชาและสวัสดิการ

โทร. ๐ ๒๒๕๓ ๓๐๖๓ ต่อ ๓๐๖

โทรสาร ๐ ๒๒๕๓ ๓๐๖๓ ต่อ ๒๒๗

(สรุป)

ที่ นท ๐๘๐๘.๕/๑๑๕๖๗

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๑๐๐

๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ทวีการขอรับเงินบำเหน็จยกย่องของนางสาว ข. พนักงานส่วนตำบล

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดปาน

อ้างถึง หนังสือจังหวัดปาน ที่ นน ๐๐๒๒.๕/๑๓๐๕๖ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๗

ตามที่จังหวัดปานขอหาหรือกรณีนางสิบสอง ในฐานะผู้จัดการมรดกของนางสาว ข. พนักงานส่วนตำบล ถึงวัตถุประสงค์การบริหารส่วนตำบลป่าคา มีความประสงค์ขอรับเงินบำเหน็จยกย่องของ นางสาว ข. ซึ่งเสียชีวิตด้วยโรคเลือดออกในสมอง เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๖ โดยจังหวัดปานพิจารณาเห็นว่า นางสิบสอง ในฐานะผู้จัดการมรดกตามคำสั่งศาลจังหวัดปานไม่ใช่นายาที่มีสิทธิในการขอรับบำเหน็จยกย่อง ตามมาตรา ๔ แห่งมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๐ และ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จยกย่องของนางสาว ข. จึงขอหาชี้ว่า ความเห็นของจังหวัดปานถูกต้องหรือไม่ อย่างไร หากพิจารณาแล้วผลเป็นประการใดโปรดแจ้งให้ทราบด้วย เป็น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นขอเรียนว่า ได้พิจารณาข้อ มูลการเป็นทายาทของนางสาว ข. ผู้ตาย จากผลการสอบสวนคำสั่งศาลจังหวัดปาน ในคดีหมายเลขคดีที่ ๓๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๗ ปรากฏว่า ผู้ร้อง (นางสิบสอง) และนางสาว ข. ผู้ตาย เป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของนาย ค. กับนาง ก. ผู้ตายเป็นโสดและไม่มีบุตร ผู้ตายถึงแก่ความตายด้วยสาเหตุโรคเลือดออกในสมอง และก่อนตายผู้ตายมิได้ ทำพินัยกรรมและมีได้แก่ผู้ใดเป็นผู้จัดการมรดก นอกจากผู้ร้องแล้วผู้ตายไม่มีทายาทอื่นอีก ส่วนนาย ค. กับ นาง ก. ซึ่งเป็นบิดามารดาของผู้ตายได้ถึงแก่ความตายไปก่อนแล้ว และเมื่อพิจารณาความในมาตรา ๔ และ มาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับ ปัจจุบัน กำหนดว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดตายในระหว่างรับราชการอยู่ ถ้าความตายนี้มิได้เกิดขึ้นเนื่องจาก การประทุษร้ายอย่างร้ายแรงของตนเองให้จ่ายเงินบำเหน็จยกย่องเป็นจำนวน ตามเกณฑ์คำนวณในมาตรา ๗๒ (๑) โดยจ่ายให้แก่ผู้มีสิทธิซึ่งประกอบด้วย ๑) บุตร และให้หมายความรวมถึงบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่า เป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายในหนึ่งปีนับแต่ วันที่บิดาตายหรือนับแต่วันที่ได้อุปการเลี้ยงดูหรือได้รับความตายของบิดา ๒) สามีหรือภรรยา และ ๓) บิดามารดา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการการจ่ายเงินบำเหน็จยกย่องตาม กฎเกณฑ์ว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้บังคับอยู่ ในวันที่ถึงแก่ความตายโดยอยู่โสด ประกอบด้วยความในมาตรา ๔๖ วรรคสามและวรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติ บำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้บัญญัติกรณีไม่มีทายาทข้างต้น ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งผู้ตายได้ แสดงเจตนาไว้ต่อส่วนราชการเจ้าสังกัดตามแบบและวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด แต่หากไม่มีทายาท และบุคคลซึ่งผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ หรือบุคคลนั้นได้ตายไปก่อน ให้สิทธิในบำเหน็จยกย่องนี้เป็นอันยุติลง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคำพิพากษาศาลฎีกา ที่ ๔/๒๕๐๕, ที่ ๒๕๘๖/๒๕๓๗ และที่ ๓๐๕๖๖/๒๕๖๕ สรุปได้ว่า บำเหน็จยกย่องตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๔ เป็นเรื่องรัฐให้สิทธิแก่ทายาท

ผู้ดูแลหรือผู้อยู่ในดูแลโดยทาง หากได้ให้สิทธิแก่ข้าราชการผู้ได้รับบำนาญปกติอยู่ก่อนตายหรือในขณะที่ถึงแก่ความตายซึ่งไม่ใช่บรรดก และเมื่อไม่ใช่บรรดกโดยปกติการที่สิทธิที่จะได้เงินเหล่านี้จะเป็นของผู้ใดจึงคือพิเคราะห์ฐานที่ตั้งของกฎหมาย รบ.เวียน ข้อบังคับ หรือสัญญาซึ่งเป็นที่มาแห่งสิทธิหรือทรัพย์สินนั้น ถ้ากฎหมายกำหนดไว้อย่างใด ก็ถือเป็นไปตามนั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า นางสาว ข. ได้ถึงแก่ความตายด้วยสาเหตุโรคฮันส์ซีเมียในขณะที่เป็นพนักงานส่วนตำบลป่าคา จึงถือว่าได้ถึงแก่ความตายระหว่างรับราชการซึ่งไม่ได้เกิดขึ้นจากการประพฤตชีวิตอย่างร้ายแรงของตนเอง หน่วยงานต้นสังกัดยินยอมให้นำเงินในการจ่ายบำเหน็จตกทอดให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิของนางสาว ข. แต่เนื่องจากนางสาว ข. ไม่มีทายาทผู้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอด ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ประกอบกับนางสาว ข. มิได้ทำหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดต่อส่วนราชการเจ้าสังกัดแต่อย่างใด กรณีจึงถือว่าสิทธิในการรับบำเหน็จตกทอดของนางสาว ข. เป็นสิ้นสุดลง ตามนิยามตรา ๕๔ วรรคที่ ๒ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตราสอง ซึ่งเป็นผู้จัดการมรดก และเป็นที่น่าสังเกตว่าตามตัวบทเกี่ยวกับนางสาว ข. จึงไม่สามารถขอรับบำเหน็จตกทอดดังกล่าวเพื่อดำเนินการในทางมรดกได้ เนื่องจากมิใช่ทายาทตามความหมายของพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นฯ ความเห็นของจังหวัดน่านถูกต้องแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) นายสุชาติ สุวีริยากร

(นายสุชาติ สุวีริยากร)

รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

เลขาธิการคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ฝ่ายอำนวยความสะดวก

โทร. ๐-๒๒๕๓-๙๐๖๗ ต่อ ๑๐๖

โทรสาร ๐-๒๒๕๓-๙๐๖๗ ต่อ ๒๑๙

(คงท)

ที่ ๓๓ ๑๑๐๘.๕/๑๑๑๑๓

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐
๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

เรื่อง ข้าราชการอรัญบ้านหมี่ดำรงชีพของ นางสืบเอ็ด

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์

อ้างถึง หนังสือจังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ พช ๑๐๒๓.๕/๑๑๑๑๓ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๘

ตามที่จังหวัดเพชรบูรณ์ได้มีหนังสือขอหารือ กรมทะเบียนกลางเมืองหลวงสักได้ส่งหลักฐานการ
ขอรับบำนาญและบำเหน็จดำรงชีพของนางสืบเอ็ด ข้าราชการครู สังกัดเทศบาลเมืองหล่มสัก ออกจากราชการ
เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๓ ด้วยเหตุผลอุปสรรคออกจากราชการ (คืนนางสืบเอ็ด ถูกส่งโทษไล่ออกจากราชการ
เนื่องจากกระทำความผิดวินัยร้ายแรง ตามคำสั่งเทศบาลเมืองหล่มสัก ที่ ๑๑๕๗/๒๕๕๓) เรื่อง ไล่ออกจากราชการ
เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๓ และได้ขอยุทธวิธีคำสั่งส่งโทษดังกล่าว และได้รับการลดโทษเป็นปลดออกจาก
ราชการตามคำสั่งเทศบาลเมืองหล่มสัก ที่ ๒๕๔/๒๕๕๘ เรื่อง ลดโทษ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๘) จังหวัด
เพชรบูรณ์ได้พิจารณาการขอรับบำนาญปกติของนางสืบเอ็ด เห็นว่า นางสืบเอ็ดได้ทำประกันการขอรับบำนาญ
ตัวบุคคลไว้ต่อเทศบาล จังหวัดจึงพิจารณาออกคำสั่งจ่ายเงินบำนาญปกติให้แก่นางสืบเอ็ดแล้ว สำหรับการขอรับ
บำเหน็จดำรงชีพนั้น จังหวัดมีความเห็นว่า กรณีของนางสืบเอ็ด ไม่เป็นไปตามข้อ ๓ ของกฎกระทรวงกำหนด
อัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ พ.ศ. ๒๕๔๘ เนื่องจากคดีอาญายังไม่ถึงที่สุดและจะขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้
เมื่อคดีอาญายังไม่ถึงที่สุดและมีสิทธิได้รับบำนาญ ซึ่งนางสืบเอ็ด ได้มีหนังสือโต้แย้งว่าตนเองมิใช่ผู้ต้องหาร่างกระทำ
ความผิดอาญา ก่อนออกจากราชการ จึงเป็นผู้มีคุณสมบัติในการขอรับบำเหน็จดำรงชีพตามกฎหมายกระทรวงฯ
จังหวัดจึงขอหารือว่า ความเห็นของจังหวัดในการดำเนินการขอรับบำเหน็จดำรงชีพดังกล่าว ถูกต้องหรือไม่ และการที่
นางสืบเอ็ด ได้มีหนังสือโต้แย้งดังกล่าวนี้ เป็นเหตุที่จะโต้แย้งได้หรือไม่

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นพิจารณาแล้ว มีประเด็นพิจารณาว่า
นางสืบเอ็ด จะถือเป็นผู้มีสิทธิรับบำเหน็จดำรงชีพตามกฎหมายกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ
พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ เมื่อตามความในข้อ ๓ ของกฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการ
รับบำเหน็จดำรงชีพ พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดว่า ในกรณีที่มีผู้รับบำนาญหรือข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่นซึ่งออกจากราชการ มีการนิรโทษกรรมหรือการกระทำความผิดวินัยหรืออาญาก่อนออกจากราชการ
จะขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้เมื่อกรณีหรือคดีถึงที่สุดและมีสิทธิรับบำนาญ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า นางสืบเอ็ด
ได้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย และเทศบาลเมืองหล่มสักได้พิจารณาลดโทษทางวินัยจากไล่ออกจากราชการ
เป็นปลดออกจากราชการ กรณีโทษทางวินัยจึงถือว่ามีผล แต่กรณีการดำเนินการตามอาญาเมื่อคณะกรรมาการ
วินิจฉัยและประมวลการทุจริตแห่งชาติ ได้พิจารณาและมีมติว่าการกระทำของนางสืบเอ็ด มีมูลความผิด
วินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการและได้ส่งเรื่องดังกล่าวให้สำนักงานอัยการสูงสุด เพื่อสำเนียง
คดีอาญากับนางสืบเอ็ดแล้ว กรณีจึงถือได้ว่า นางสืบเอ็ดต้องหาร่างได้กระทำความผิดอาญาในขณะที่ก่อนออกจาก
ราชการและอยู่ในระหว่างสำเนียงคดีอาญา การที่นางสืบเอ็ดโต้แย้งว่าตนเองมิใช่ผู้ต้องหาร่างกระทำผิดอาญา

ก่อนออกจากราชการจึงเป็นผู้มีคุณสมบัติในการขอรับบำเหน็จดำรงชีพ จึงไม่สามารถรับฟังได้ ซึ่งเป็น
เมื่อการดำเนินคดีอาญาของนางสิบเอ็ด อยู่ในระหว่างดำเนินการและคดียังไม่ถึงที่สุด จึงหวังจึงไม่สามารถ
จ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพให้แก่ท่านสิบเอ็ด ได้ตามบัญชี ๓ ของกฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับ
บำเหน็จดำรงชีพ พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ความเห็นของจังหวัดเพชรบูรณ์จึงถูกคัดค้านแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สุษฎี สุวีลิตยากร

(นายสุษฎี สุวีลิตยากร)

รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

เลขาธิการคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ฝ่ายข้าราชการ

โทร. ๐-๒๒๕๒-๕๐๒๙ ต่อ ๕๑๑๖

โทรสาร ๐-๒๒๕๒-๕๐๒๙ ต่อ ๒๕๕๙

(กรุงเทพฯ)

ส่วนมาก

ที่ นพ ๐๕๐๘๕/๒๐๓

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๑๐๐

๒๒ มกราคม ๒๕๕๗

เรื่อง การขอย้ายเงินป่าหนึ่ง ป่านาญ เงินรายได้ และเงินอื่นใดของลูกหนี้

เรียน ผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรม

ถึงที่ส่งมาด้วย สำนักงานนิคมของบึงสีดินหลาย ๑ กรมบังคับคดี ส่วนมาก ที่ นพ ๐๕๐๘๕/๒๗๖๘๕
ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

ด้วยเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ของบังคับคดีส่งหลาย ๑ กรมบังคับคดี ได้แจ้งกรมส่งเสริม
การปกครองท้องถิ่น เพื่อขอย้ายเงินป่าหนึ่ง ป่านาญ เงินรายได้ หรือเงินอื่นใดของนายสิบ ซึ่งเกิดเทศบาล
ตำบลเชียงเคี่ยน ตำบลโพ้นนามแก้ว จังหวัดสุพรรณบุรี กรณีเป็นลูกหนี้ในคดีล้มละลายของศาลล้มละลายกลาง
คดีหมายเลขคดีที่ ๑๒๕๘๓/๒๕๕๖ ระหว่าง ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เจ้าหนี้ ผู้เป็นโจทก์ นายสิบ
ลูกหนี้ ซึ่งศาลล้มละลายกลางได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ลูกหนี้ไว้เด็ดขาดตั้งแต่วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๔ บรรดา
อำนาจในการจัดการและทรัพย์สินของลูกหนี้จึงตกอยู่แก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แล้วผู้เดียว เจ้าพนักงาน
จ่ายโอนแก่ผู้ใด ตามมาตรา ๑๕ มาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๒๓ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๓ และ
ขอให้ยึดส่งเงินดังกล่าวไปยังเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ของบังคับคดี ถนนนครราชสีมา ถนนบางขุนนนท์
เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้ว เห็นว่า กรณีศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งพิทักษ์
ทรัพย์เด็ดขาด นายสิบ ตั้งแต่วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๔ ย่อมทำให้บรรดาเงินรายได้หรือเงินอื่นใดที่นายสิบ
มีสิทธิได้รับทั้งหมดตกอยู่ในบังคับตามคำสั่งย้ายของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์โดยท่านเจ้าหน้าจ่าย จ่ายโอนให้แก่
ผู้ใด ตั้งแต่วัน เพื่อให้เป็นตามคำสั่งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ จึงขอให้จังหวัดสุพรรณบุรีดำเนินการตามคำสั่งในฐาน
หน่วยงานต้นสังกัดซึ่งมีหน้าที่เบิกจ่ายเงินตามสิทธิต่างๆ ของนายสิบ เพื่อรณาคำเนินการตามคำสั่งของเจ้า
พนักงานพิทักษ์ทรัพย์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สุขฤดี สุวีริชยากร

(นายสุขฤดี สุวีริชยากร)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนป่าหนึ่งป่านาญและทรัพย์สิน
โทร ๐-๒๒๕๒-๖๐๖๗ ต่อ ๓๗๖
โทรสาร ๐-๒๒๕๒-๕๐๗๖

29 ธ.ค. 2562
(ศ. ๒๒)

○ ศาลปกครอง
(อุทธรณ์)

คดีหมายเลขดำที่ อท. ๑๐๖/๒๕๖๐
คดีหมายเลขแดงที่ อท. ๕/๒๕๖๒

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

{	ระหว่าง	นางสาวสิริวรา ปุณยานุเคราะห์ หรือเงินชูกลิ่น	ผู้ฟ้องคดี
		เทศบาลเมืองลี้หลวง ที่ ๑ ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๒	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับความรับผิดชอบอันหนึ่งของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย (อุทธรณ์ศาลปกครอง)

ผู้ฟ้องคดีเป็นอุทธรณ์ศาลปกครองมา ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๐๖๖/๒๕๖๐ หมายเลขแดงที่ ๑๕๔๗/๒๕๖๐ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและแม่โจ้เพิ่มเติมคำฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการบำนาญ ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายสืบเนื่องจากกรณีที่ผู้ฟ้องคดีบรรจุเป็นพนักงาน กรุงเทพมหานคร ตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๑๒ ต่อมา ได้โอนมาบรรจุเป็นพนักงาน ส่วนตำบล สำนักส่งเสริมองค์การบริหารส่วนตำบล (เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ระดับ ๓) สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางกุ้ง อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี ตั้งแต่วันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๐ หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้โอนมาบรรจุเป็นพนักงาน เทศบาลสามัญ ตั้งถัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งเทศบาลตำบลลี้หลวง ที่ ๒๒๘/๒๕๔๔

ตั้งแต่วันที่...

ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๔ เป็นต้นมา และได้ขอลาออกจากราชการในขณะดำรงตำแหน่ง
 นิติกร ระดับ ๗ อัตราเงินเดือน ๒๖,๘๘๐ บาท โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งเทศบาล
 เมืองลี้ทหลวง ที่ ๘๔๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๗ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากราชการ
 ด้วยเหตุขอลาออกเนื่องจากรับราชการนาน ตั้งแต่วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นไป
 ต่อมา เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีมารับเงินบำนาญย้อนหลังตั้งตั้งแต่
 เดือนตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๘ โดยผู้ฟ้องคดีได้มารับเช็คดังกล่าว
 เมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๘ ปรากฏเป็นเช็คธนาคารกรุงไทย เลขที่ ๑๐๐๕๐๔๘๖
 ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๘ สั่งจ่ายผู้ฟ้องคดี เป็นเงินจำนวน ๑๑๒,๒๓๖.๘๐ บาท ผู้ฟ้องคดี
 เห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จ่ายเงินบำนาญให้แก่ผู้ฟ้องคดีล่าช้าและไม่ถูกต้องครบถ้วน
 เนื่องจากผู้ฟ้องคดีจะพึงได้รับเงินบำนาญเดือนละ ๑๗,๘๓๗ บาท ประกอบด้วยเงินบำนาญ
 ปกติ ๑๔,๐๒๕.๖๐ บาท และเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของบำนาญปกติ ๓,๘๑๑.๘๐ บาท
 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องจ่ายเงินบำนาญตกเบิกให้แก่ผู้ฟ้องคดีเพิ่มอีก เป็นเงินจำนวน
 ๒๗,๐๕๘ บาท ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ ขูขหมายคำสั่งจ่าย
 เงินบำนาญดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ
 สำนักงานเทศบาลเมืองลี้ทหลวง ที่ สป ๕๒๒๐๑/๒๐๕๒ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๘
 แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า กรณีของผู้ฟ้องคดีถูกจำกัดสิทธิด้วยเงื่อนไขราชการส่วนท้องถิ่น
 ในราชการส่วนท้องถิ่น ตามข้อ ๓๔ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงิน
 บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ที่กำหนดว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่น
 ซึ่งเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นนับแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๐๕ เป็นต้นไป เมื่อออก
 หรือพ้นจากราชการ และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ หรือผู้มีสิทธิ
 จะได้รับบำนาญพิเศษตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น
 พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้า
 จากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าผู้ฟ้องคดีบรรจุเป็นข้าราชการ
 กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นราชการส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๓๒ กรณีของ
 ผู้ฟ้องคดีจึงเข้าเงื่อนไขที่จะมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติ ตามข้อ ๓
 ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการกรุงเทพมหานคร
 (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๔ และข้อ ๓๔ (๒) (๓) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วย
 เงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ แต่ปัจจุบันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

/ยังคงจ่ายเงิน...

มีวงจ่ายเงินบำนาญให้ผู้ฟ้องคดีเพียงเดือนละ ๑๔,๐๒๕.๖๐ บาท โดยไม่ได้จ่ายเงินเพิ่ม ร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติให้แก่ผู้ฟ้องคดีในข้อใด จึงนำคดีมาฟ้องต่อ ศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จ่ายเงินเพิ่มร้อยละ ยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติให้ผู้ฟ้องคดี จำนวนเดือนละ ๓,๕๐๗.๕๐ บาท พร้อมดอกเบี้ย ร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับตั้งแต่วันที่เดือนตุลาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระแล้วเสร็จ

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า ผู้ฟ้องคดีบรรจุเข้ารับราชการครั้งแรกเป็นข้าราชการ กรุงเทพมหานคร และต่อมาได้โอนย้ายมาบรรจุเป็นพนักงานส่วนท้องถิ่นหลังปี พ.ศ. ๒๕๓๔ กรณีจึงไม่เข้าเงื่อนไขที่จะได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ ตามข้อ ๓๕ (๑) และ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ เนื่องจากข้าราชการกรุงเทพมหานครและพนักงาน ส่วนท้องถิ่นมีการบังคับใช้กฎหมายต่างฉบับกัน ไม่สามารถนำกฎหมายกรุงเทพมหานคร มาบังคับใช้กับกฎหมายส่วนท้องถิ่นได้ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจอ้างเหตุเรื่องการโอนย้ายจาก ข้าราชการกรุงเทพมหานครมาบรรจุเป็นพนักงานส่วนท้องถิ่น และนำสิทธิการได้รับเงินเพิ่ม ร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษจากกรุงเทพมหานครมาใช้บังคับ กับราชการส่วนท้องถิ่นได้ ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าผู้ฟ้องคดีได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการ กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นราชการส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๓๒ จึงมีสิทธิ ได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติ ตามข้อ ๓ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๔ นั้น เป็นกรณีการให้สิทธิแก่ข้าราชการกรุงเทพมหานครที่บรรจุ โอน บรรจุกลับ ก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ให้ได้รับสิทธิเช่นเดียวกับพนักงานส่วนท้องถิ่น มิได้หมายความว่ารวมถึง การให้โอนสิทธิในการรับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญหรือบำนาญพิเศษ กรณี ข้าราชการกรุงเทพมหานครโอนย้ายหรือบรรจุกลับภายหลังจากวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ดังนั้น การนับเวลาของสิทธิที่จะได้รับเงินเพิ่มจากบำนาญย่อมระงับไปเมื่อข้าราชการ กรุงเทพมหานครพ้นจากราชการกรุงเทพมหานคร หากผู้ฟ้องคดีบรรจุและเกษียณในฐานะ ข้าราชการกรุงเทพมหานคร หรืออาจมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากบำนาญในระหว่างที่เป็น ข้าราชการกรุงเทพมหานคร ก็ย่อมต้องเบิกจ่ายจากกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ กรุงเทพมหานคร ตามข้อ ๑ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญ

/ข้าราชการ...

ข้าราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จากข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายข้างต้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมิได้ปฏิบัติผิดระเบียบและประการใด

สำหรับการแจ้งที่ผู้ฟ้องคดีตั้งกล่าวอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการจ่ายเงินบำนาญให้แก่ผู้ฟ้องคดีล่าช้าเกินสมควรเป็นเวลานานกว่า ๘ เดือน นั้น ผู้ฟ้องคดีได้รับขอรับบำเหน็จหรือบำนาญ (บ.ก. ๑) ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับเรื่องดังกล่าวแล้ว ได้ตรวจสอบเอกสารหลักฐานต่าง ๆ เพื่อเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาโดยเร็ว ภายใน ๑๕ วัน ตามที่กำหนดในระเบียบคณะกรรมการตรวจมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๖ ภายหลังจากที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจในการจ่ายบำนาญปกติพิจารณาแล้ว ได้มีหนังสือแจ้งจังหวัดสมุทรปราการ ที่ สป ๐๐๒๓.๕/๖๐๓๐ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เรื่อง การอนุมัติจ่ายเงินบำนาญปกติ และมีคำสั่งจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๑๒๐๐/๒๕๕๘ เรื่อง ตั้งจ่ายเงินบำนาญปกติให้แก่พนักงานเทศบาล ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้อนุมัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จ่ายเงินบำนาญปกติ เดือนละ ๑๙,๐๒๕.๖๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นไป ผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือและคำสั่งดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ออกเช็คธนาคารกรุงไทย สาขาพระประแดง ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ ตามฎีกาเบิกเงินรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ เลขที่คลังรับ ๒๑๘๖/๒๕๕๘ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีในวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ และได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบทางโทรศัพท์ในวันเดียวกัน แต่ผู้ฟ้องคดีได้มารับเช็คดังกล่าวในวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๘ จึงมิใช่กรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จ่ายบำนาญแก่ผู้ฟ้องคดีล่าช้าแต่อย่างใด

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า หนังสือจังหวัดสมุทรปราการ ที่ สป ๐๐๒๓.๕/๖๐๓๐ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เรื่อง การอนุมัติจ่ายเงินบำนาญปกติ อันถึงหนังสือเทศบาลเมืองฉัตรหลวง ที่ สป ๕๒๒๐๑/๑๕๖๒ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ แต่ไม่ได้ถึงหนังสือเทศบาลเมืองฉัตรหลวง ที่ สป ๕๒๒๐๑/๕๗๐ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กล่าวอ้าง และเมื่อผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่งจ่ายเงินบำนาญ ไม่มีการรายงานต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาตามอำนาจหน้าที่ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กลับยืนยันการจ่ายเงินบำนาญว่าเป็นจำนวนเงินที่ถูกต้องแทนการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมายและมีเจตนาปกปิด

ข้อเท็จจริง...

ข้อเท็จจริงข้อศาล โดยไม่ส่งหนังสือเทศมณฑลเมืองฉะเชิงเทรา ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ที่จังหวัดสมุทรปราการอ้างถึงข้อศาล อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ไม่เคยแจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ นอกจากนี้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยืนยันว่า กรุงเทพมหานครไม่ใช่ราชการส่วนท้องถิ่น ไม่มีสิทธิเช่นเดียวกับองค์การบริหารส่วนตำบล เทศมณฑล องค์การบริหารส่วนจังหวัด และเมืองพัทยา เป็นการขัดต่อพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๔ เมื่อผู้ฟ้องคดีบรรจุเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จึงย่อมมีศักดิ์และสิทธิเท่าเทียมกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พยายามตีความให้ผิดไปจากความตามเจตนารมณ์ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำนาญบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับการบรรจุที่องค์การบริหารส่วนตำบลภายหลังปี พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อให้เข้าเงื่อนไขของระเบียบดังกล่าว อันทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติคำสั่งจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๑๒๐๐/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๔๗ เรื่อง สั่งจ่ายเงินบำนาญปกติให้แก่พนักงานเทศบาล กระทบสิทธิของผู้ฟ้องคดี แต่มิได้มีการแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบคำสั่งดังกล่าวแต่อย่างใด

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การเพิ่มเติมว่า ข้าราชการกรุงเทพมหานครและพนักงานส่วนท้องถิ่นมีการบังคับใช้กฎหมายต่างฉบับกัน และต่างมีกฎหมายเฉพาะของหน่วยงานการบังคับตามกฎหมายของกรุงเทพมหานครจึงไม่สามารถนำมาบังคับกับกฎหมายส่วนท้องถิ่นได้ ซึ่งตามพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๐๔ (ที่ถูกต้อง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓) มาตรา ๔ ให้นิยามคำว่า "ข้าราชการส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานเมืองพัทยา พนักงานส่วนตำบล ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และพนักงานของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่มิกฎหมายจัดตั้งราชการส่วนท้องถิ่นขึ้น แต่ไม่รวมถึงข้าราชการกรุงเทพมหานคร และคำว่า "ราชการส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนตำบล ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่มิกฎหมายจัดตั้งขึ้น แต่ไม่รวมถึงกรุงเทพมหานคร จึงเห็นได้ว่าเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๐๔ (ที่ถูกต้อง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓) คือการแยก

กรุงเทพมหานครออกจากราชการส่วนท้องถิ่น โดยกรุงเทพมหานครประกาศใช้พระราชบัญญัติ
 ป่าแห่งชาติว่าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๑๖ ตั้งแต่วันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๑๖
 (ที่ถูกต้อง วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๑๖) เพื่อใช้บังคับกับข้าราชการกรุงเทพมหานคร
 เป็นการเฉพาะ โดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติข้างต้น ได้นิยามคำว่า ข้าราชการ
 กรุงเทพมหานคร หมายความว่า ข้าราชการกรุงเทพมหานครตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ
 ข้าราชการกรุงเทพมหานคร การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีความสามารถรับบัญชีป่าแห่งชาติ
 ข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ (ที่ถูกต้อง
 (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๖) มิได้มีเจตนาหลีกเลี่ยงไม่ให้ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มเช่น
 ใดแต่เมื่อกฎหมายไม่ได้ให้อำนาจแก่ผู้ฟ้องคดีในการได้รับเงินเพิ่มร้อยละสิบห้าของเงินป่า
 ชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องปฏิบัติตามกฎหมาย สำหรับกรณีนี้ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า หนังสือจังหวัด
 สมุทรปราการ ที่ สป ๐๐๒๓.๘/๖๐๗๐ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ไม่ได้อ้างหนังสือ
 เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา ที่ สป ๕๖๒๐๑/๕๘๐ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ อ้างเพื่อ
 หนังสือเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา ที่ สป ๕๖๒๐๑/๑๔๖๖ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘
 และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่นำมาแสดงต่อศาล อันมีเจตนาปกปิดข้อเท็จจริงทำให้ผู้ฟ้องคดี
 เสียหายนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้มีเจตนาปกปิดข้อเท็จจริงดังกล่าว แต่การรวบรวมเอกสาร
 มีการคลาดเคลื่อน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา ที่ สป ๕๖๒๐๑/๕๘๐
 ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เสนอต่อจังหวัดสมุทรปราการเพื่อพิจารณาจ่ายเงินป่า
 ชาติแก่ผู้ฟ้องคดีโดยรวมเงินเพิ่มร้อยละสิบห้าของเงินป่า ชาติ เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
 เข้าใจว่าผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละสิบห้าของเงินป่า ชาติ ต่อมา ในเดือน
 พฤษภาคม ๒๕๕๘ ได้มีการประชาสัมพันธ์คู่มือแนวทางการปฏิบัติงานเกี่ยวกับป่า
 ชาติ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดยหน้าที่ ๒๕๘ อ้างถึงหนังสือสำนักงานกองทุนป่า
 ชาติ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๘.๘/๔๖๖๔ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ กรณีบุคคล
 บรรจุเข้ารับราชการครั้งแรกสังกัดกรุงเทพมหานครเมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๒๘
 เป็นเวลาช่วงที่รับราชการสังกัดส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ซึ่งมีกฎหมายกำหนดขึ้นใช้
 เป็นการเฉพาะตั้งแต่วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๑๖ และต่อมาได้โอนมารับราชการสังกัด
 เทศบาลนครสุพรรณบุรีตั้งแต่วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๓ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔
 รวมระยะเวลาการรับราชการสำหรับส่วนท้องถิ่นป่า ชาติทั้งสิ้น ๒๗ ปี (๒๖ ปี ๖ เดือน ๑๕ วัน)
 สามารถเทียบกระทรวงมหาดไทย ว่าช่วยเงินป่า ชาติ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น

พ.ศ. ๒๕๖๒

พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๔ ได้นิยาม "ราชการส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่มิถูกหมาย จัดตั้งขึ้น แต่ไม่รวมถึงกรุงเทพมหานคร และข้อ ๓๗ (๔) กำหนดให้ข้าราชการซึ่งเข้ารับราชการ ในราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการ และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละ ยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ จากกรณีดังกล่าวผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มี หนังสือเทศบาลเมืองลัดหลวง ที่ สป ๕๒๒๐๑/๑๔๖๒ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ เพื่อทวงถามผลการพิจารณาเงินบำนาญของผู้ฟ้องคดี ภายหลังเป็นเหตุให้จังหวัดสมุทรปราการอ้างถึงหนังสือเทศบาลเมืองลัดหลวง ที่ สป ๕๒๒๐๑/๑๔๖๒ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เพียงฉบับเดียว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้มีเจตนาทำให้ผู้ฟ้องคดี ได้รับความเสียหายแต่อย่างใด นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือถึงผู้ว่าราชการ จังหวัดสมุทรปราการหาเรื่องกรณีของผู้ฟ้องคดี โดยผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ ได้มีหนังสือจังหวัดสมุทรปราการ ที่ สป ๐๐๒๓.๕/๓๑๖ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๗ หาหรือเรื่องดังกล่าวไปยังกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ต่อมา อธิบดีกรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๕๐๘.๕/๓๔๔ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ แจ้งว่า ผู้ฟ้องคดีโอนมารับราชการส่วนท้องถิ่นที่องค์การบริหาร ส่วนตำบลบางกุ้ง จังหวัดสุพรรณบุรี เมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๐ จึงเป็น การเข้ารับราชการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ จึงไม่มีสิทธิ ได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติ ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการจึงได้มี หนังสือ ที่ สป ๐๐๒๓.๕/๒๕๓๘ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อให้แจ้ง ผู้ฟ้องคดีทราบ

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การเพิ่มเติมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า พระราชบัญญัติ บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร ราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๗ มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้บังคับกับข้าราชการส่วนท้องถิ่น เหมือนกัน แต่เนื่องจากกรุงเทพมหานครเป็นราชการส่วนท้องถิ่น (รูปแบบพิเศษ) การบริหารราชการมีความยุ่งยากซับซ้อนมากกว่าราชการส่วนท้องถิ่นอื่น เพื่อความสะดวก จึงได้รับคำแนะนำและยินยอมจากรัฐสภาให้บัญญัติหลักเกณฑ์ขึ้นใช้เพิ่มเติม ตามพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๑๗ และการบังคับใช้กฎหมายทั้งสองฉบับ

/ยังต้อง...

ยังต้องเกี่ยวเนื่องกันในงานเรื่อง ซึ่งจะเห็นได้จากมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าเหมืองป่านาญ
 ชำราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๑๖ บัญญัติให้นำกฎหมายว่าด้วยป่าเหมืองป่านาญ
 ชำราชการส่วนท้องถิ่นมาใช้บังคับกับชำระราชการกรุงเทพมหานครโดยอนุโลม และการที่
 พระราชบัญญัติป่าเหมืองป่านาญชำระราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖)
 พ.ศ. ๒๕๔๓ ใช้คำว่า ไม่รวมกรุงเทพมหานคร นั้น เนื่องจากกรุงเทพมหานครได้บัญญัติ
 กฎหมายเรื่องเดียวกันไว้แล้ว หากนำมาบัญญัติในกฎหมายอีกฉบับหนึ่งก็จะเป็นการบัญญัติ
 กฎหมายซ้ำซ้อนกัน และเมื่อประเทศไทยมีองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ๕ ประเภท คือ
 กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหาร
 ส่วนตำบล สิทธิและหน้าที่ใดๆ ที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นมีอยู่ กรุงเทพมหานคร
 ก็ย่อมต้องมีด้วยเสมอ การตีความจึงต้องมองในภาพรวมของการบัญญัติกฎหมายของ
 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด มิใช่ตีความเฉพาะกฎหมายฉบับใดฉบับหนึ่งให้เป็นเปรียบ
 กับผู้ใช้กฎหมาย ซึ่งไม่ถูกต้องตามที่กฎหมายบัญญัติ ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิได้รับเงินเพิ่ม
 ร้อยละยี่สิบห้าของเงินป่านาญปกติตั้งแต่บรรลุเป็นชำระราชการกรุงเทพมหานครเมื่อวันที่ ๑๒
 พฤษภาคม ๒๕๑๒ และเมื่อผู้ฟ้องคดีได้โอนย้ายมาบรรจุที่องค์การบริหารส่วนตำบลและ
 เทศบาล สิทธิและหน้าที่ที่มีอยู่จึงย่อมต้องโอนมาพร้อมกันทั้งหมด การที่ผู้ถูกฟ้องคดี
 ไม่ให้สิทธิในการได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินป่านาญปกติแก่ผู้ฟ้องคดีโดยอ้างหนังสือ
 สำนักรางานกองทุนป่าเหมืองป่านาญชำระราชการส่วนท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๘.๕๖๔๖๖๔ ลงวันที่ ๒๘
 กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ จึงขัดต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ไม่อาจรับฟังได้

ศาลมีคำสั่งเรียกให้ผู้ชำระราชการจังหวัดสมุทรปราการเข้ามาเป็นผู้กรณีในคดี
 โดยกำหนดให้เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือเทศบาลเมืองลำดวล
 ที่ สป ๕๒๒๐๑/๕๘๐ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ขออนุมัติเบิกจ่ายป่านาญให้แก่
 พนักงานเทศบาล จำนวน ๒ ราย ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาแล้ว
 ายค้อย่างเหมาะสมมาตรา ๑๒ (๔) มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๒ (๒) และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติ
 ป่าเหมืองป่านาญชำระราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับข้อ ๒๖
 ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินป่าเหมืองป่านาญชำระราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๑๖
 จึงได้มีคำสั่งจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๒๒๐๐/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๔๘
 อนุมัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จ่ายเงินป่านาญปกติเดือนละ ๑๔,๐๒๘.๖๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี

และนจึงคำสั่ง

และเมื่งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสืออุทธรณ์คำสั่ง
จ่ายเงินปันผลประจำปีราชการส่วนท้องถิ่นว่า การจ่ายเงินปันผลประจำปีปกติไม่ถูกต้องครบถ้วน
เนื่องจากผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มในอัตราร้อยละยี่สิบห้าจากเงินปันผลประจำปีปกติ
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีหนังสือสำนักงานเทศบาลเมืองอรัญญิก ที่ สป ๕๒๒๐๗/๒๕๑๓
ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๑๗ ทาเรียผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่ากรณีของผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับเงินเพิ่ม
ร้อยละยี่สิบห้าจากเงินปันผลประจำปีปกติหรือไม่ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้มีหนังสือ
ที่ สป ๑๐๒๓.๕/๒๐๑๗ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๑๗ ทาเรียกรณีดังกล่าวต่ออธิบดีกรมส่งเสริม
การปกครองท้องถิ่น ต่อมา อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือกรมส่งเสริม
การปกครองท้องถิ่น ที่ มท.๐๗๐๑.๕/๒๕๑๗ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๗ ตอบข้อหาเรียว่า
กรณีของผู้ฟ้องคดี ซึ่งขอโอนมาไว้ราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งก็องค์การบริหารส่วนตำบลบางกุ้ง
เมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๑๗ จึงเป็นการเข้ามาไว้ราชการในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
หลังวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๑๕ ดังนั้น เมื่อออกหรือพ้นจากราชการและขอรับปันผลประจำปี
จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินปันผลประจำปีตามข้อ ๑๕ (๔) ของระเบียบ
กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จปันผลประจำปีราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๑๖
โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบแล้ว จึงเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
ในฐานะเป็นหน่วยงานราชการผู้กำกับดูแลผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ออกคำสั่งจ่ายเงินให้แก่
ผู้ฟ้องคดีโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า กรณีของผู้ฟ้องคดีมีสิทธิ
ได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินปันผลประจำปี ตามข้อ ๑๕ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยกองทุนบำเหน็จปันผลประจำปีราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๑๖ แก้ไขเพิ่มเติม
(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๗ ประกอบระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จปันผล
ประจำปีราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๑๖ ตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๑๖ และเมื่อได้โอนย้าย
มาดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางกุ้งเมื่อวันที่ ๑๖
เมษายน ๒๕๑๗ สิทธิดังกล่าวจึงต้องโอนมาทั้งหมด รวมทั้งสิทธิการนับเวลาดำรง
ตำแหน่งบำเหน็จปันผลประจำปีติดต่อกันในการคำนวณเงินเพิ่มจากปันผลประจำปี เพราะเป็น
ข้าราชการขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่ต่อเนื่องกัน จึงเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินเพิ่ม
จากปันผลประจำปีในอัตราร้อยละยี่สิบห้าของเงินปันผลประจำปีตามข้อ ๑๕ (๒) และ (๓)

ของระเบียบ...

ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การเพิ่มเติมว่า ผู้ฟ้องคดีบรรจุเข้ารับราชการในตำแหน่ง เจ้าหน้าที่ธุรการ ๑ ตั้งที่กรุงเทพมหานคร ตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๓๒ ถึงวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๔๐ รวมระยะเวลา ๗ ปี ๑๑ เดือน ๓ วัน และโอนมารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางกุ้งเมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๐ ซึ่งยังไม่มียศได้รับบำนาญ เมื่อพ้นจากกรุงเทพมหานคร จึงไม่มีสิทธิได้รับบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกอบกับการขอเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งกำหนดให้ "ราชการส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่กฎหมายจัดตั้งขึ้น แต่ไม่รวมกรุงเทพมหานคร

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การเพิ่มเติมมีสาระสำคัญที่อ้างข้อพิพาทกับคำฟ้องและคัดค้านคำให้การ

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาดังเห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีบรรจุเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานครเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๓๒ ผู้ฟ้องคดีจึงมีสถานะเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานครนับแต่วันดังกล่าว ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้โอนมารับราชการเป็นพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล (เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ระดับ ๓) สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางกุ้ง อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี ตั้งแต่วันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๐ สถานะของผู้ฟ้องคดีจึงเปลี่ยนจากข้าราชการกรุงเทพมหานครเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นนับแต่วันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๐ อันเป็นวันที่ ผู้ฟ้องคดีได้โอนมารับราชการเป็นพนักงานส่วนตำบล สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางกุ้ง แม้ต่อมาผู้ฟ้องคดีได้โอนมารับราชการเป็นพนักงานเทศบาลสามัญ ตั้งที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งเทศบาลตำบลฉัตรทอง ที่ ๒๒๘/๒๕๔๔ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๔ ผู้ฟ้องคดีก็ยังคงมีสถานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นจนกระทั่งพ้นจากราชการเมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๗ ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีสถานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นนับแต่วันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๐ เป็นต้นไป

กรณีมีปัญหา...

กรณีมีปัญหาที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ หรือไม่ เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น สิทธิในการได้รับบำนาญของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นไปตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แต่สำหรับสิทธิในการได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งเมื่อพิจารณาตามบทบัญญัติดังกล่าวและความมุ่งหมายของการจ่ายเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ แล้ว เห็นว่า ข้อ ๓๔ (๔) ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมในภายหลังได้จำกัดสิทธิของข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๒๕ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละสิบห้าของเงินบำนาญดังกล่าวอีกต่อไป ทั้งนี้ เมื่อได้วินิจฉัยข้างต้นแล้วว่า ผู้ฟ้องคดีมีสถานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นนับแต่วันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๐ จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญข้าราชการตามข้อ ๓๔ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ และแม้ผู้ฟ้องคดีจะเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานครซึ่งได้โอนมารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นและเป็นผู้ซึ่งมีสิทธิได้รับระยะเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกันก็ตาม แต่เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ซึ่งไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญเพราะถูกจำกัดสิทธิด้วยเงื่อนไขเวลาของการเข้าเป็นข้าราชการในราชการส่วนท้องถิ่นตามข้อ ๓๔ (๔) กรณีจึงไม่มีเหตุที่จะต้องคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญตามวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๔ (๓) ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจในการพิจารณาจ่ายเงินบำนาญตามมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ได้พิจารณาแล้วมีคำสั่งจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๑๒๐๐/๒๕๕๔ เรื่อง สั่งจ่ายเงินบำนาญปกติให้แก่พนักงานเทศบาล ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔ อนุมัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จ่ายเงินบำนาญปกติให้แก่ผู้ฟ้องคดีเดือนละ ๑๔,๐๒๔.๖๐ บาท โดยไม่จ่ายเงินเพิ่มร้อยละสิบห้าของเงินบำนาญให้แก่ผู้ฟ้องคดี จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว และมีได้ละเอื้อล่งหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ อันจะเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีที่จะเป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องจ่ายเงินเพิ่มจากเงินบำนาญพร้อมดอกเบี้ยให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามคำขอของผู้ฟ้องคดีต่อไป

/ส่วนที่...

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า กรุงเทพมหานครเป็นราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ประกอบกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ อีกริและหน้าที่ใดๆ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นมีอยู่ กรุงเทพมหานครก็ย่อมต้องมีด้วยเสมอ สิทธิในการได้รับเงินเพิ่มหรือผลประโยชน์จากเงินป่านาญปกติตั้งแต่ผู้ฟ้องคดีบรรจุเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๓๒ จึงย่อมต้องโอนด้วย นั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ เป็นกฎหมายที่บัญญัติเกี่ยวกับการจัดโครงสร้างการบริหารราชการและการกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ เป็นกฎหมายที่บัญญัติเกี่ยวกับการจัดระเบียบบริหารราชการเฉพาะกรุงเทพมหานคร แต่การได้รับป่านาญหรือเงินเพิ่มจากป่านาญต้องเป็นไปตามกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล และกฎหมายเกี่ยวกับป่านาญจึงป่านาญที่กำหนดไว้เป็นการเฉพาะของข้าราชการแต่ละประเภท เมื่อผู้ฟ้องคดีมีสถานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น สิทธิในการได้รับป่านาญหรือเงินเพิ่มจากเงินป่านาญจึงต้องอยู่ภายใต้บังคับตามพระราชบัญญัติป่านาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินป่านาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ จึงมิใช่เป็นการตีการโอนสิทธิในการได้รับเงินเพิ่มหรือผลประโยชน์จากเงินป่านาญปกติตั้งแต่ผู้ฟ้องคดีบรรจุเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานครเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๓๒ ตามที่ผู้ฟ้องคดีเข้าใจแต่อย่างใด ดังนั้นจึงไม่อาจนำพระราชบัญญัติป่านาญข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๑๒ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยกองทุนป่านาญข้าราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๔ มาใช้บังคับกับการวินิจฉัยของผู้ฟ้องคดีเพื่อให้ได้รับเงินเพิ่มจากเงินป่านาญได้ ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

ส่วนที่อ้างว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่งจ่ายเงินป่านาญ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่รายงานต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาตามอำนาจหน้าที่ แต่กลับยื่นบันทึกจ่ายเงินป่านาญว่าเป็นจำนวนเงินที่ถูกต้องเกณฑ์การพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นการผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย นั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏต่อมาว่า ภายหลังจากที่ได้มีการฟ้องคดีในแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทาหรือกรณีของ ผู้ฟ้องคดี โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือจังหวัดสมุทรปราการ ที่ สป-๐๐๒๓.๘/๑๐๘ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๘ ทาหรือเรื่องดังกล่าวไปยังกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ต่อมา ยธปตีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๘.๘/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ แจ้งว่า ผู้ฟ้องคดีโอนมารับราชการ ส่วนท้องถิ่นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางกุ้ง จังหวัดสุพรรณบุรี เมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๐ จึงเป็นการเข้ารับราชการในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นหลังวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้มีหนังสือ ที่ สป ๑๐๒๓.๘/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๔๔ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อให้แจ้ง ผู้ฟ้องคดีทราบ อันเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ดำเนินการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้ว ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้ สำหรับข้ออ้างอื่นของผู้ฟ้องคดีไม่จำต้องวินิจฉัย เนื่องจากไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลงไป

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์และเพิ่มเติมอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีได้เข้ารับราชการบรรจุ เป็นข้าราชการกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๓๖ ต่อมา ได้โอนย้ายมาบรรจุเป็นพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งปลัดองค์การบริหาร ส่วนตำบลบางกุ้ง อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี เมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๐ และโอนย้ายมาบรรจุเป็นพนักงานเทศบาลสามัญ เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๔ ซึ่งเป็น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเช่นเดียวกันและมีระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย เงินบำนาญเงินบำนาญของข้าราชการกรุงเทพมหานครและของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ที่มีข้อความสาระเหมือนกันสำหรับให้สิทธิกับผู้ที่เข้ารับราชการกรุงเทพมหานครและ ผู้ที่เข้ารับราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาล ก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ว่า "เมื่อออกหรือพ้นจากราชการ และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ ให้มีสิทธิรับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ แล้วแต่กรณี" สามารถระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยกองทุนบำนาญเงินบำนาญข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๓๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓๑ (๓) และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำนาญเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๓๘ (๒) (๓) เมื่อผู้ฟ้องคดี เข้ารับราชการกรุงเทพมหานครตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๓๖ ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นข้าราชการ ในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตลอดมาจนถึงวันที่ศาลออกจากราชการ (๒ ตุลาคม ๒๕๔๘) จึงมีสิทธิรับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติเมื่อออกหรือพ้นจากราชการ

/ศาลระเบียบ...

สามารถเปรียบเทียบส่วนข้างต้น ที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้เป็นข้าราชการ ส่วนท้องถิ่นมาตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๓๒ โดยพิจารณาเพียงแต่อาศัยตัวอักษรที่ เขียนไว้ไม่เหมือนกันระหว่าง "ข้าราชการกรุงเทพมหานคร" กับ "ข้าราชการส่วนท้องถิ่น" แล้วพิพากษายกฟ้อง โดยมิได้คำนึงถึงเจตนารมณ์ที่แท้จริงของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ทั้งสองฉบับที่มีเจตนารมณ์ให้สิทธิกับข้าราชการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกประเภท คือ กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหาร ส่วนตำบล ที่เข้ารับราชการก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละสิบห้า จากเงินบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ เมื่อออกหรือพ้นจากราชการเพื่อเป็นการจูงใจให้มี ผู้เข้ารับราชการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้น ผู้ฟ้องคดีก็เป็นคนหนึ่งที่ได้รับ แวงจูงใจนี้ด้วย

ขอได้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จ่ายเงินเพิ่มร้อยละสิบห้าจากเงินบำนาญปกติ (ตั้งแต่วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๓๗ เป็นต้นไป) รวมเป็นทุนทรัพย์และดอกเบี้ยก่อนฟ้องเป็นเงิน ๓๖,๒๗๗.๖๖ บาท และชำระดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ชดเชยเงิน ๑๕,๑๗๔ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดีจนกว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะชำระหนี้แล้วเสร็จ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชำระค่าทรมานโดยศาล ทั้งหมดยกเว้นให้แก่ผู้ฟ้องคดีด้วย

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แกร์อุทธรณ์ว่า กรณีผู้ฟ้องคดีอ้างว่าเข้ารับราชการ กรุงเทพมหานครตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๓๒ ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นข้าราชการในองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา เห็นว่า แม้มาตรา ๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ จะมีบัญญัติให้กรุงเทพมหานคร เป็นราชการส่วนท้องถิ่น แต่โดยที่มาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ กส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ บัญญัติให้การบริหารงานบุคคลของกรุงเทพมหานคร ให้เป็นไป ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร และมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ ได้นิยามคำว่า "ข้าราชการส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานเมืองพัทยา พนักงานส่วนตำบล ตามกฎหมายว่าด้วยการเงิน และพนักงานของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่กฎหมายจัดตั้งราชการส่วนท้องถิ่นขึ้นขึ้น

๙๔ไม่รวม...

แต่ไม่รวมถึงข้าราชการกรุงเทพมหานคร อีกทั้ง ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินป่าเห็ญป่าราษฎรข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๔ ได้มีภาษาคำว่า "ราชการส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่มิใช่กฎหมายจัดตั้งขึ้น แต่ไม่รวมถึงกรุงเทพมหานคร จึงเห็นได้ชัดว่า การบริหารงานบุคคลของกรุงเทพมหานครมีกฎหมายว่าด้วยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร และกฎหมายว่าด้วยเงินป่าเห็ญป่าราษฎรข้าราชการกรุงเทพมหานคร บัญญัติไว้เป็นการเฉพาะแยกต่างหากจากราชการส่วนท้องถิ่นอื่น และเป็นการบังคับใช้กฎหมายต่างฉบับกัน จึงไม่สามารถนำกฎหมายกรุงเทพมหานคร มาบังคับใช้กับกฎหมายส่วนท้องถิ่นได้ ดังนั้น ในขณะที่ผู้ฟ้องคดีบรรจู่เป็นข้าราชการกรุงเทพมหานครเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๓๒ ผู้ฟ้องคดีจึงมีสถานะเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานครอยู่ในเวลานั้น ยังมีใช้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติเงินป่าเห็ญป่าราษฎรข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินป่าเห็ญป่าราษฎรข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ต่อมา เมื่อผู้ฟ้องคดีได้โอนมาบรรจุเป็นพนักงานส่วนตำบลที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางกุ้ง ตำบลเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งจัดเป็นราชการส่วนท้องถิ่นตามที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินป่าเห็ญป่าราษฎรข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๔ ได้มีภาษาคำว่า "ราชการส่วนท้องถิ่น" เมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๐ ผู้ฟ้องคดีจึงมีสถานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นนับแต่วันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๐ เป็นต้นมา มิใช่วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๓๒

กรณีผู้ฟ้องคดีอ้างว่า มีสิทธิรับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินป่าเห็ญป่าปกติ เมื่อออกหรือพ้นจากราชการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยกองทุนเงินป่าเห็ญป่าราษฎรข้าราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๓ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินป่าเห็ญป่าราษฎรข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๓๕ (๒) (๓) เห็นว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยกองทุนเงินป่าเห็ญป่าราษฎรข้าราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๓ นั้น เป็นกรณีการให้สิทธิแก่ข้าราชการกรุงเทพมหานคร ซึ่งเข้ารับราชการกรุงเทพมหานครระหว่างวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๑๖ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๕ ให้ได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินป่าเห็ญป่าหรือป่าเห็ญพิเศษ เมื่อออกหรือพ้นจากราชการกรุงเทพมหานคร โดยในสำนวนนี้ไม่เกี่ยวข้องกับผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เนื่องจาก

ในขณะที...

ในขณะที่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ฟ้องคดีมีฐานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น จึงต้องบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นที่บัญญัติไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ไม่สามารถนำระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๓ มาใช้บังคับได้ เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น สิทธิในการได้รับบำนาญของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นไปตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และสิทธิในการได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้น เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งข้อ ๓๕ (๒) ของระเบียบดังกล่าว เป็นกรณีที่กำหนดให้สิทธิแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ออกหรือพ้นจากราชการตั้งแต่วันที่ ๓ มกราคม ๒๕๐๕ เป็นต้นไป มีสิทธิเบิกจ่ายเงินเพิ่มพิเศษร้อยละสิบห้าของเงินบำนาญเพิ่มอีกส่วนหนึ่ง สำหรับข้อ ๓๕ (๓) ได้กำหนดวิธีการในการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญของข้าราชการที่ได้โอนหรือถูกตั้งไปรับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะมีสิทธิได้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกันในการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ อย่างไรก็ตาม การให้เงินเพิ่มจากเงินบำนาญเป็นการสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาปฏิบัติราชการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้นในระยะแรก ต่อมา เมื่อปัญหาการขาดแคลนบุคลากรผู้มีความรู้และประสบการณ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นลดลง จึงได้มีการเพิ่มเติม ข้อ ๓๕ (๔) เข้าไปในระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยระเบียบข้อดังกล่าวได้จำกัดสิทธิของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๐๕ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละสิบห้าของเงินบำนาญอีกต่อไป ดังนั้น แม้ผู้ฟ้องคดีจะเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานคร ซึ่งได้โอนมารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่น และเป็นผู้ซึ่งมีสิทธิได้นับระยะเวลาราชการคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกัน ตามข้อ ๓๕ (๓) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๖ แต่เมื่อผู้ฟ้องคดีมีสถานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นนับแต่วันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๐ จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ผู้ฟ้องคดีจึงถูกจำกัดสิทธิด้วยเงื่อนไขเวลาการเข้าเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละสิบห้าจากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ กรณีของ

ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีซึ่งต้องนำความข้อ ๓๔ (๑) ที่บัญญัติไว้ว่า "ถ้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเข้าร่วมราชการ ในราชการส่วนท้องถิ่นนับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือสิ้นจากราชการ และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ หรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษ ตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ" ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิได้รับเงินร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติ

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษาเป็นสามคำพิพากษารวมศาลปกครองชั้นต้น

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แก้อุทธรณ์ว่า ข้อเป็นอันข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่ใช้ประกอบคำให้การ คำให้การเพิ่มเติมและพยานหลักฐานต่างๆ รวมทั้งคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นส่วนหนึ่งของคำแก้อุทธรณ์ ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษาแก้อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีชี้แจงเพิ่มเติมโดยมีข้อเท็จจริงเช่นเดียวกับคำอุทธรณ์และคำอุทธรณ์เพิ่มเติม

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของบุคลากรเจ้าของสำนวน พิจารณาคำแถลงเป็นหนังสือของผู้ฟ้องคดี และคำชี้แจงด้วยวาจา ประกอบคำแถลงการณ์ของบุคลากรผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการบำนาญได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายสืบเนื่องจากการที่ผู้ฟ้องคดีบรรจุเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานครเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๓๒ ต่อมา ได้โอนมาบรรจุเป็นพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล (เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ระดับ ๓) สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางกุ้ง อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี ตั้งแต่วันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๐ หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้โอนมาบรรจุเป็นพนักงานเทศบาลสามัญ ดังกัผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งเทศบาลตำบลสังขละบุรี ที่ ๒๒๘/๒๕๔๔ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๔ เป็นต้นมา และได้ขอลาออกจากราชการในขณะดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับ ๗ อัตราเงินเดือน

1๒๖,๗๘๐ บาท...

๒๖,๕๘๐ บาท โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งเทศบาลเมืองลี้ทหลวง ที่ ๔๔๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๗ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากราชการด้วยเหตุขาดออกเนื่องจาก รับราชการนาน ตั้งแต่วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นไป ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ สำนักงานเทศบาลเมืองลี้ทหลวง ที่ สป ๕๒๒๐๑/๕๘๐ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เสนอขออนุมัติเบิกจ่ายเงินบำนาญให้แก่ผู้ฟ้องคดีต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจ พิจารณาการจ่ายบำนาญปกติ โดยภายหลังจากที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาแล้ว ได้มี หนังสือจังหวัดสมุทรปราการ ที่ สป ๐๐๒๓.๕/๖๐๗๐ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เรื่อง การอนุมัติจ่ายเงินบำนาญปกติ และมีคำสั่งจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๑๓๐๐/๒๕๕๘ เรื่อง สั่งจ่ายเงินบำนาญปกติให้แก่พนักงานเทศบาล ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ อนุมัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จ่ายเงินบำนาญปกติ เดือนละ ๑๔,๐๒๕.๖๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี หลังจากนั้น เจ้าพนักงานที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีมารับเงินบำนาญย้อนหลัง ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๘ ปราบฏเป็นเจ้าหน้าที่ราชการกรุงไทย เลขที่ ๑๐๐๕๐๔๗๖ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ สั่งจ่ายผู้ฟ้องคดี เป็นเงินจำนวน ๑๑๒,๒๓๖.๘๐ บาท ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จ่ายเงินบำนาญให้แก่ผู้ฟ้องคดี ไม่ถูกต้องครบถ้วน เนื่องจากผู้ฟ้องคดีจะต้องได้รับเงินบำนาญเดือนละ ๑๗,๕๓๗ บาท ประกอบด้วยเงินบำนาญปกติ ๑๔,๐๒๕.๖๐ บาท และเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงิน บำนาญปกติ ๓,๕๑๑.๒๐ บาท แต่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้จ่ายเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถูกหมาย คำสั่งจ่ายเงินบำนาญดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มี หนังสือสำนักงานเทศบาลเมืองลี้ทหลวง ที่ สป ๕๒๒๐๑/๒๐๕๒ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า กรณีของผู้ฟ้องคดีถูกจำกัดสิทธิด้วยเงื่อนไขวลาของทางเป็นข้าราชการในราชการ ส่วนท้องถิ่น ตามข้อ ๑๕ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ที่กำหนดว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเข้ารับราชการ ในราชการส่วนท้องถิ่นนับแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการ และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ หรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษ ตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติหรือ

เงินบำนาญ...

เงินบำนาญพิเศษ นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อหาเงื่อนไขของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีหนังสือหาวิธีเรื่องดังกล่าวไปยังกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ต่อมา กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ นท ๐๑๐๗.๕๒๓๔๔ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า ผู้ฟ้องคดีโอนมาบริหารการส่วนท้องถิ่นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางกุ้ง จังหวัดสุพรรณบุรี เมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๐ จึงเป็นการเข้ารับราชการในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หลังวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้มีหนังสือ ที่ สป ๐๐๒๓.๕/๒๕๓๘ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อให้แจ้งผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีจะนำคดีมาฟ้องต่อศาล ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จ่ายเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติ ให้ผู้ฟ้องคดี จำนวนเดือนละ ๓,๕๐๗.๕๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระแล้วเสร็จ ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๑๒๐๐/๒๕๕๗ เรื่อง สั่งจ่ายเงินบำนาญปกติให้แก่พนักงานเทศบาล ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ อนุมัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จ่ายเงินบำนาญให้แก่ผู้ฟ้องคดีเดือนละ ๑๔,๐๒๗.๖๐ บาท โดยไม่จ่ายเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญ เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องจ่ายเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญให้แก่ผู้ฟ้องคดี หรือไม่ เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยก่อนว่า ผู้ฟ้องคดีมีสถานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่เมื่อใด เห็นว่า พระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๔ นิยามคำว่า "ข้าราชการส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานเมืองพัทยา พนักงานส่วนตำบล ตามกฎหมายว่าด้วยกาะนั้น และพนักงานของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่ มีกฎหมายจัดตั้งราชการส่วนท้องถิ่นขึ้นขึ้น แต่ไม่รวมถึงข้าราชการกรุงเทพมหานคร "ราชการส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนตำบล ตามกฎหมายว่าด้วยกาะนั้น และราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่

มีกฎหมาย...

มีกฎหมายจัดตั้งขึ้น แต่ไม่รวมถึงกรุงเทพมหานคร พระราชบัญญัติป่าเหมืองป่านาญ
ข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๑๖ มาตรา ๓ บัญญัติไว้ว่า ในพระราชบัญญัติ
“ข้าราชการกรุงเทพมหานคร” หมายความว่า ข้าราชการกรุงเทพมหานคร ตามกฎหมาย
ว่าด้วยระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร และมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติไว้ ให้มีกองทุน
ป่าเหมืองป่านาญข้าราชการกรุงเทพมหานครขึ้น เพื่อจ่ายป่าเหมืองป่านาญให้แก่ข้าราชการ
กรุงเทพมหานคร โดยให้กรุงเทพมหานครหักเงินงบประมาณรายได้ประจำปีสมทบ
เข้าเป็นกองทุนในกิจการซึ่งกระทรวงมหาดไทยจะได้กำหนดโดยกฎกระทรวงไม่เกินร้อยละสาม
และตั้งประเภทเงินนี้ไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปีของกรุงเทพมหานคร ดังนั้น
ข้าราชการส่วนท้องถิ่นใดจะมีสิทธิได้รับป่าเหมืองป่านาญ ย่อมเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วย
ป่าเหมืองป่านาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีบรรจุเป็น
ข้าราชการกรุงเทพมหานครเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๓๒ ผู้ฟ้องคดีจึงมีสถานะเป็น
ข้าราชการกรุงเทพมหานครนับแต่วันดังกล่าว ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้โอนมาบรรจุเป็นพนักงาน
ส่วนตำบล ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล (เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ระดับ ๑)
สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางกุ้ง อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี
ตั้งแต่วันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๐ ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑๖
เมษายน ๒๕๔๐ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าเหมืองป่านาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๑๐ ดังนั้น สถานะของผู้ฟ้องคดีจึงเปลี่ยนจากข้าราชการกรุงเทพมหานครเป็น
ข้าราชการส่วนท้องถิ่นนับแต่วันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๐ อันเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีได้โอนมาบรรจุ
เป็นพนักงานส่วนตำบล สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางกุ้ง แม้ต่อมาผู้ฟ้องคดี
ได้โอนมาบรรจุเป็นพนักงานเทศบาลสามัญ สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งเทศบาล
ตำบลสีหหลวง ที่ ๒๒๔/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๔ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๔
ผู้ฟ้องคดีก็ยังคงมีสถานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นจนกระทั่งพ้นจากราชการเมื่อวันที่ ๒
ตุลาคม ๒๕๕๗ ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีสถานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นนับแต่วันที่ ๑๖
เมษายน ๒๕๔๐ เป็นอันไป ที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีเข้ารับราชการที่กรุงเทพมหานคร
ตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๓๒ แม้ต่อมาได้โอนเข้ามาเป็นพนักงานส่วนตำบลและ
พนักงานเทศบาล ก็ยังคงเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นมาโดยตลอดจนถึงวันที่ผู้ฟ้องคดี
ลาออกจากราชการในวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๗ ไม่อาจรับฟังได้

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินปันอายุหรือไม่ เห็นว่า ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๑๘ กำหนดว่า การจ่ายเงินเพิ่มจากเงินปันอายุ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นปฏิบัติดังนี้ (๑) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกหรือพ้นจากราชการก่อนวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๐๙ และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษ หรือบำนาญตกทอด ตามความในพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นเบิกจ่ายให้ตามอัตราที่เคยเบิกจ่ายอยู่เดิมก่อนใช้บังคับระเบียบนี้ (๒) นับตั้งแต่วันที่ ๓ มกราคม ๒๕๐๙ เป็นต้นไป ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกหรือพ้นจากราชการ และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษหรือผู้มีสิทธิจะพึงได้รับบำนาญพิเศษ ตามความในพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นเบิกจ่ายเงินเพิ่มจากเงินปันอายุปกติ หรือเงินปันอายุพิเศษ แล้วแต่กรณี ในอัตราร้อยละสี่สิบห้าของเงินปันอายุปกติ หรือเงินปันอายุพิเศษ ซึ่งจะพึงได้รับตามความในพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ เป็นอีกส่วนหนึ่งต่างหาก โดยเบิกจ่ายจากเงินสมทบกองทุนบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นและให้รวมจ่าย พร้อมกับเงินปันอายุปกติหรือบำนาญพิเศษที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้มีสิทธิจะพึงได้รับ เมื่อรวมเงินเพิ่มดังกล่าวกับเงินปันอายุปกติหรือเงินปันอายุพิเศษเข้าด้วยกันแล้ว จะต้องไม่สูงกว่าเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับอยู่ก่อนออกหรือพ้นจากราชการส่วนท้องถิ่น (๓) ข้าราชการซึ่งได้โอนหรือถูกส่งไปรับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะมีสิทธิได้รับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำนาญติดต่อกันในการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินปันอายุปกติ หรือเงินปันอายุพิเศษเพื่อจ่ายแก่ข้าราชการซึ่งได้โอนหรือถูกส่งไปรับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่น หรือผู้มีสิทธิจะพึงได้รับบำนาญพิเศษ ตามความในพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ ให้คำนวณโดยตั้งเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสี่สิบห้าของเงินปันอายุปกติหรือเงินปันอายุพิเศษ ซึ่งจะพึงได้รับตามความในพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ แล้วแต่กรณี ชุดด้วยจำนวนเดือนนับเวลาราชการที่ข้าราชการผู้นั้นมารับราชการทางราชการ

/ส่วนท้องถิ่น...

ส่วนท้องถิ่นหรือด้วยจำนวนปีอันเป็นเวลาราชการที่ข้าราชการผู้นั้นรับราชการอยู่ทางสังกัดเดิม และทางราชการส่วนท้องถิ่นรวมกัน ทั้งนี้ เมื่อรวมเงินเพิ่มดังกล่าวกับเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษ ซึ่งจะพึงได้รับเป็นอีกส่วนหนึ่งต่างหากเข้าด้วยกันแล้ว จะต้องไม่สูงกว่าเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ข้าราชการผู้นั้นได้รับอยู่ก่อนออกหรือพ้นจากราชการ ทางราชการส่วนท้องถิ่น (๔) ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่น นับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๑๕ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการ และได้รับหรือ มีสิทธิได้รับบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ หรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษตามความใน พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๔ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ

เมื่อพิจารณาระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ แล้ว เห็นว่า ข้อ ๑๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ดังกล่าวได้กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้า ของเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่จะมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ และได้กำหนด หลักเกณฑ์วิธีการในการคำนวณเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของข้าราชการที่ได้โอนหรือถูกส่งไป รับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่น โดยใช้เวื่อนระยะเวลาในการกำหนดสิทธิของข้าราชการ ส่วนท้องถิ่นที่จะได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ กล่าวคือ ข้อ ๓๔ (๑) เป็นกรณีที่กำหนดว่า ระเบียบกระทรวงมหาดไทยฉบับดังกล่าวไม่มีผลบังคับย้อนหลังไปถึงข้าราชการส่วนท้องถิ่น ที่ออกหรือพ้นจากราชการไปก่อนวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๔ และข้อ ๑๔ (๒) เป็นกรณี ที่กำหนดให้สิทธิแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ออกหรือพ้นจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๔ เป็นต้นไป จึงจะมีสิทธิเบิกจ่ายเงินเพิ่มพิเศษร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญเพิ่มอีก ส่วนหนึ่ง สำหรับข้อ ๓๔ (๓) ได้กำหนดวิธีการในการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญของ ข้าราชการที่ได้โอนหรือถูกส่งไปรับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะมีสิทธิได้เป็นเวลา ราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกันในการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ โดยให้คำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญแก่ข้าราชการดังกล่าวตามวิธีการที่กำหนด ในข้อ ๓๔ (๓) ของระเบียบฉบับเดียวกัน อย่างไรก็ตาม การให้เงินเพิ่มจากเงินบำนาญ เป็นการสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาปฏิบัติราชการในองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้นในระยะแรกที่รัฐบาลให้ความสำคัญเกี่ยวกับการกระจายอำนาจ

การบริหารราชการไม่สู้บริหารราชการส่วนท้องถิ่น ต่อมา ปรากฏว่ามีปัญหาการขาดแคลนบุคลากรผู้มีความรู้และประสบการณ์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นลดลง ดังนั้น เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันและเป็นแนวทางเดียวกับข้าราชการพลเรือน ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๓๘ (๔) ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมในภายหลัง ได้จำกัดสิทธิของข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญดังกล่าวอีกต่อไป เมื่อ ได้วินิจฉัยแล้วว่ามีผู้ฟ้องคดีมีสถานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นนับแต่วันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๐ จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นหลังวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญข้าราชการ ตามข้อ ๓๘ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ และมีผู้ฟ้องคดีจะเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานครซึ่งได้โอนมาเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นและเป็นผู้ซึ่งมีสิทธิได้รับระยะเวลาราชการสำหรับคำนวณบำนาญตามกฎหมายติดต่อกันก็ตาม แต่เนื่องจากผู้ฟ้องคดีไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญเพราะถูกจำกัดสิทธิด้วยเงื่อนไขเวลาของการเข้าเป็นข้าราชการในราชการส่วนท้องถิ่นตามข้อ ๓๘ (๔) กรณีจึงไม่มีเหตุที่จะต้องคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญตามวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๘ (๓) ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจในการพิจารณาจ่ายเงินบำนาญตามมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐ ได้พิจารณาแล้วมีคำสั่งจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๑๒๐๐/๒๕๕๘ เรื่อง สั่งจ่ายเงินบำนาญปกติให้แก่พนักงานเทศบาล ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ อนุมัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จ่ายเงินบำนาญปกติให้แก่ผู้ฟ้องคดีเดือนละ ๑๔,๐๒๘.๖๐ บาท โดยไม่จ่ายเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญให้แก่ผู้ฟ้องคดี จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีออกหรือพ้นจากราชการและได้รับบำนาญปกติจึงมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๓๘ (๔) (๒) ไม่อาจรับฟังได้ ส่วนที่อ้างว่ามีสิทธิได้รับเงินเพิ่มในอัตราร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยกองทุนบำนาญข้าราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๕ นั้น เห็นว่า ระเบียบดังกล่าวใช้บังคับ

/กับข้าราชการ...

กับข้าราชการกรุงเทพมหานครเท่านั้น เมื่อในขณะที่ผู้ฟ้องคดีพ้นจากราชการโดยการลาออกจากราชการในวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๗ ผู้ฟ้องคดีมีสถานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น กรณีจึงไม่อาจนำระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๕๔ มาใช้บังคับกับกรณีของผู้ฟ้องคดีได้ ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีไม่อาจรับฟังได้

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นฟ้องด้วยพิพาทภายใน

นายสมชัย วัฒนการุณ

ตุลาการเจ้าของสำนวน

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายวุฒิ มีช่วย

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายฤทัย หงส์ศิริ

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอำพน เจริญชีวินทร์

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางศิริวรรณ จุฑาโพธิ์

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายสิทธิพร จิระพัฒน์นากุล

(สรุป)

ที่ นส ๑๑๐๘.๕/๒๕๖

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนธรรมาราม เขตดุสิต กทม. ๑๐๑๐๐

๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ข้าราชการที่การขอรับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญร้อยละสิบห้า ราชบงการแม่ต

เรียน ผู้อำนวยการจังหวัดสมุทรปราการ

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสมุทรปราการ ที่ สป ๐๐๒๑๕/๒๕๖ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๖

ตามที่จังหวัดสมุทรปราการได้ขอหารือกรมเงินบำนาญข้าราชการแม่ต ข้าราชการบำนาญ จังหวัดเพชรบูรณ์ เมื่อถึงที่สุดแล้ว ได้ดูพยานหลักฐานเห็นว่า บงการแม่ต ราชบงการครั้งแรกในตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการ ๓ สำนักงานเขตคลองสาน สังกัดกรมเทศาภิบาล เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ มีวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๐ และโอนมาขึ้นราชการส่วนท้องถิ่นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางกุ้ง อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี ตั้งแต่วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๐ จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสิบห้าจากเงินบำนาญปกติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๖ หมวด ๓ ข้อ ๑๗๖ และเพื่อป้องกันการปฏิบัติเป็นไปเพื่อความถูกต้อง จังหวัดจึงขอให้ท่านความเห็นชอบจังหวัดสมุทรปราการถูกต้องหรือไม่ นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาคำขอในข้อ ๑๗๖ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้กำหนดว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นนับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ เป็นต้นไป เมื่อออกจากพื้นที่ราชการและได้รับหนังสือสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษ หรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษตามความในพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละสิบห้าจากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ จากข้อเท็จจริงนางสาวแม่ต ได้ขอโอนมาเข้ารับราชการส่วนท้องถิ่นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางกุ้งเมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๐ จึงเป็นการเข้ามาในราชการในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ดังนั้น เมื่อออกจากพื้นที่ราชการและขอรับบำนาญปกติ จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละสิบห้าจากเงินบำนาญปกติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๑๗๖ ความเห็นของจังหวัดสมุทรปราการถูกต้องแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สุพจน์ สุวีริยาภา

(นายสุพจน์ สุวีริยาภา)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักงานจัดการคดีท้องถิ่น
ส่วนบำนาญและคดีสิทธิการ
โทร. ๐-๒๒๕๓-๕๐๐๕ ต่อ ๓๑๒
โทรสาร. ๐-๒๒๕๓-๕๐๗๒

(สรุป)

ที่ ๒๓ ๐-๒๑๑๘-๕๖/๕๖๕๕

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๑๐๐

๑๕ กันยายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขอสำเนาหมายศาลปฏิบัติในการขอรับเงินช่วยเหลือผู้รับบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น
เรียน นายแก้ว

อ้างถึง หนังสือที่ ๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๖

ตามที่ท่านได้มีหนังสือขอสำเนายกเว้นการปฏิบัติในการขอรับเงินช่วยเหลือผู้รับบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (เงิน ข.ค.บ.) ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยแจ้งว่า ได้ลาออกจากราชการชั่วคราว ๖ เดือน นับแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และได้รับบำนาญปกติ เดือนละ ๑๕,๕๖๒.๕๐ บาท และเงินจากเงินบำนาญปกติร้อยละยี่สิบห้า เดือนละ ๑,๘๕๕.๐๐ บาท รวมได้รับทั้งสิ้น ๑๗,๔๑๗.๕๐ บาท และต่อมาท่านมีหนังสือถึงองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำร้อนเพื่อขอรับเงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นจำนวนเงิน ๒๒๒ บาท ต่อเดือน นับตั้งแต่วันที่ลาออกจากราชการ แต่ได้รับเงินดังกล่าวจากองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำร้อนว่า ท่านไม่มีสิทธิได้รับเงินจำนวนดังกล่าว จึงขอสอบถามว่าการที่องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำร้อนปฏิเสธการจ่ายเงิน ข.ค.บ. ดังกล่าวเป็นการปฏิบัติถูกต้องตามระเบียบตามกฎหมายหรือไม่ เป็น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นขอเรียนว่า ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้ประกาศใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ เป็นต้นไปซึ่งความในข้อ ๔ แห่ง กำหนดว่า ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติอยู่แล้วในวันซึ่งระเบียบนี้ใช้บังคับให้ได้รับเงิน ข.ค.บ. เพิ่มขึ้น โดยยกเป็น ๒ กรณี คือ ๑) สำหรับผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญและเงิน ข.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับเงิน ข.ค.บ. เพิ่มขึ้นในอัตราเดือนละร้อยละสองของจำนวนบำนาญและเงิน ข.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ และ ๒) สำหรับผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเฉพาะบำนาญ ให้ได้รับเงิน ข.ค.บ. เพิ่มขึ้นในอัตราเดือนละร้อยละสองของจำนวนบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ กรณีจึงเป็นการกำหนดให้ข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นที่มีสิทธิได้รับบำนาญและเงิน ข.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับเงิน ข.ค.บ. เพิ่มขึ้นอีกจากเงินบำนาญและเงิน ข.ค.บ. เพิ่มขึ้นในอัตราเดือนละร้อยละ สองในวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ แต่เมื่อปรากฏว่า ท่านได้ลาออกจากราชการเป็นข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นและมีสิทธิได้รับบำนาญปกติตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เป็นต้นไป กรณีของท่านจึงมีสิทธิได้รับบำนาญภายหลังวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นวันที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๕ มีผลใช้บังคับแล้ว จึงไม่อยู่ในบังคับของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๕ ดังนั้น การที่องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำร้อนปฏิเสธการจ่ายเงิน ข.ค.บ. ดังกล่าว จึงเป็นการปฏิบัติที่ถูกต้องตามกฎหมายแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) นายสุศักดิ์ หาญปรีชาสวัสดิ์

(นามสกุล) นายสุศักดิ์ หาญปรีชาสวัสดิ์

ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารการคลังท้องถิ่น

ผู้ร่วมและสามารถคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ฝ่ายสำนักงาน

โทร. ๐-๒๑๑๘-๕๖๕๕ ต่อ ๓๑๒ โทรสาร ๐-๒๑๑๘-๕๖๕๕ ต่อ ๓๑๒

(๓๓๓)

ที่ นท ๐๘๐๘-๕/๒๕๖๓

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
ถนนศรีนครินทร์ เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110

๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

เรื่อง ข้าราชการหญิงปฏิบัติในการตั้งงบประมาณส่วนเงินสมทบและเงินชดเชยให้แก่อนามัยกอล์ฟหญิง
บ้านนาญจรรย์ราชการ (กบข.) ซึ่งโอนไปเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น

อ้างถึง หนังสือจังหวัดขอนแก่น ที่ กท ๐๐๒๓.๕/๒๕๖๓๐ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓

ถึงที่ส่งมาด้วย เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการการกอล์ฟอาชีพสมัครเล่นแห่งประเทศไทย เรื่อง สมาชิกภาพของ
สมาชิกกอล์ฟบ้านนาญจรรย์ราชการที่โอนไปเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น จำนวน ๓ บุคคล

ตามที่จังหวัดขอนแก่นขอหารือกรณีได้รับเรื่องขอหารือจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น
ขอทราบเกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติกรณีครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เป็นสมาชิกกอล์ฟบ้านนาญ
จรรย์ราชการ (กบข.) เมื่อถ่ายโอนไปสังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว ต่อมาได้ยื่นคำร้องขอให้
ดำรงตำแหน่งตามตำแหน่งบ้านนาญจรรย์ราชการเดิมว่า ครูและบุคลากรทางการศึกษาคือตำแหน่ง
ที่ว่างจากกอล์ฟบ้านนาญจรรย์ราชการได้ โดยยังคงมีสมาชิกภาพต่อเนื่องแม้ว่าจะย้ายไปสังกัด
ปกครองส่วนท้องถิ่นแล้วหรือไม่ขอไปดำรงตำแหน่งที่มีใช้ตำแหน่งที่ถ่ายโอนแต่เริ่มแรก จังหวัดขอนแก่น
จึงขอหารือเกี่ยวกับการตั้งงบประมาณส่วนเงินสมทบและเงินชดเชยเข้าของกอล์ฟบ้านนาญจรรย์ราชการ
และบุคลากรส่วนท้องถิ่นบ้านนาญจรรย์ราชการที่โอนไปเป็นข้าราชการที่ถ่ายโอนมาเป็นข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่นว่า ความเห็นของจังหวัดถูกต้องหรือไม่อย่างไร ดังนี้

๑. กรณีการตั้งงบประมาณเพื่อจ่ายส่วนเงินสมทบและเงินชดเชยให้แก่อนามัยกอล์ฟบ้านนาญ
จรรย์ราชการ จังหวัดขอนแก่นพิจารณาเห็นว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นสามารถตั้งงบประมาณ
เพื่อเป็นเงินสมทบและเงินชดเชยของกอล์ฟบ้านนาญจรรย์ราชการได้ เนื่องจากสมาชิกกอล์ฟบ้านนาญ
จรรย์ราชการที่ถ่ายโอนมาและปัจจุบันได้รับเงินคืนจากงบประมาณขององค์การบริหารส่วนจังหวัดและ
เงินข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามความหมายในพระราชบัญญัติบ้านนาญจรรย์ราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งกรณี
เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นหน่วยงานอื่นสังกัดได้ตั้งงบประมาณเพื่อสมทบของกอล์ฟบ้านนาญจรรย์ราชการ
ส่วนท้องถิ่น (กบข.) ไว้ในงบกลาง ประเภทรายจ่ายตามบัญชีงบการเงินสมทบ (กบข.) ดังนี้ ค่าใช้จ่าย
ประเภทเงินสมทบและเงินชดเชยสามารถตั้งงบประมาณไว้ในงบกลาง ประเภทรายจ่ายตามบัญชีงบการเงิน
เงินสมทบและเงินชดเชยให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นสมาชิกกอล์ฟบ้านนาญจรรย์ราชการเช่นเดียวกับ
โดยอาศัยอำนาจการเป็นส่วนราชการตามความในมาตรา ๓๐/๕ ประเภทมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๐/๓
แห่งพระราชบัญญัติกอล์ฟบ้านนาญจรรย์ราชการ พ.ศ. ๒๕๑๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติมปัจจุบัน

๒. กรณีสูตรในการคำนวณบ้านนาญจรรย์ราชการ จังหวัดขอนแก่นพิจารณาเห็นว่าเมื่อข้าราชการ
ถ่ายโอนซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามตำแหน่งเดิมมีสมาชิกภาพต่อเนื่องจนกว่าจะพ้นสมาชิกภาพ
ดังกล่าว เป็นบ้านนาญจรรย์ราชการส่วนท้องถิ่นที่เป็นสมาชิกกอล์ฟบ้านนาญจรรย์ราชการจะต้อง
รับผิดชอบส่วนการในภาวะระหว่างรัฐประหารซึ่งมีกอล์ฟบ้านนาญจรรย์ราชการเฉพาะกิจสำหรับบริหารในนามข้าราชการ
และถูกจ้างประจำถ่ายโอนและส่วนที่ท้องถิ่นรับภาระเงินจากงบประมาณขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
งบกลาง ประเภทรายจ่ายตามบัญชีงบการเงิน ราชการเงินสมทบของกอล์ฟบ้านนาญจรรย์ราชการส่วนท้องถิ่น

จังหวัดขอนแก่น

หรือชดเชยมูลค่าโอนเงินจากกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี การคำนวณบำเหน็จบำนาญให้ไม่กระทบสิทธิของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการจึงต้องให้บุคลากรคำนวณตามมาตรา ๖๒ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติสิทธิของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน สำหรับเงินสมทบและเงินชดเชยจะได้รับเมื่อสมาชิกภาพสิ้นสุดลง ซึ่งกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการควรจะเป็นผู้คำนวณตามสัดส่วนการส่งเงินสมทบและเงินชดเชยที่ได้รับส่งจากกองทุนของตนแล้ว

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาตามประเด็นข้อหาข้อนี้

๑. กรณีที่สมาชิกของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการตำแหน่งครูถ่ายโอนมาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยผลของกฎหมาย หรือมติคณะรัฐมนตรี และต่อมาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตำแหน่งงานและรับเงินเดือนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีคุณสมบัติภาพของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการต่อไป ตามพระราชบัญญัติสิทธิของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๓๐/๑ และมาตรา ๓๐/๒ การเปลี่ยนสถานที่ราชการดังกล่าว ไม่ทำให้สมาชิกภาพสิ้นสุดลงแต่อย่างใด ซึ่งเงินไป ตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา คือเงิน เพื่อประโยชน์ของข้าราชการครูถ่ายโอน การส่งเงินสมทบและเงินชดเชยเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการจึงต้องดำเนินการตามความในมาตรา ๓๔ วรรคห้า และมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติสิทธิของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องส่งงบประมาณเพื่อส่งเงินสมทบเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการไว้ในงบกลาง ประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพัน รายการเงินสมทบและเงินชดเชยของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการตามหลักการเกี่ยวกับการส่งงบประมาณส่งเงินสมทบของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดยดำเนินการไปจนกว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่น (เฉพาะกรณีตำแหน่งครูถ่ายโอน) ผู้ยื่นข้อพิพาทจากการเป็นสมาชิกภาพของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการตามมาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติสิทธิของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๒. เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นสมาชิกของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการเกษียณอายุราชการจะได้รับเงินบำเหน็จบำนาญจากกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น และจะมีสูตรในการคำนวณอย่างไร นั้น เห็นว่า เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นดังกล่าวถึงลงเป็นสมาชิกของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ดังนั้น การคำนวณบำเหน็จบำนาญจึงต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์การคำนวณในมาตรา ๖๒ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติสิทธิของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยแบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญเป็น ๒ ระยะคือระยะแรกก่อนการถ่ายโอนมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นโดยรัฐบาลเป็นผู้รับภาระในการจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญ ซึ่งเมื่อกรณีสิ้นสุดเป็นครูถ่ายโอนเงินบำเหน็จบำนาญในส่วนนี้ให้ถ่ายจากเงินอุดหนุนบำเหน็จบำนาญครู ส่วนระยะเวลาหลังการถ่ายโอน เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมวดงบกลาง ประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพัน รายการเงินสมทบของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือชดเชยมูลค่าโอนเงินจากกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นแล้วแต่กรณี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สุวดี สุวิไลยภากร

(นายสุวดี สุวิไลยภากร)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ

(สรุป)

ที่ ๒๓ ๑๘๑๘.๕/๒๖๒๘

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๑๐๐

๒๐ มีนาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอให้จัดการจ่ายเงินปันผลจากอรรถยานาฬิกา

เมือง ผู้ว่าราชการจังหวัดพิษณุ

ไปยัง หนังสือจังหวัดพิษณุ ที่ พค ๑๐๒๖.๕/๒๘๘๐ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

ตามที่จังหวัดพิษณุขอหาพิจารณาได้รับเรื่องการจัดเงินปันผลจากอรรถยานาฬิกาเมืองพิษณุ
อรรถยานาฬิกา ผู้ว่าราชการบ้านนาญครุ ซึ่งได้ลงมติจ่ายเงินปันผลจากอรรถยานาฬิกาเมืองพิษณุให้แก่พยานาฬิกาเมือง
ตามคำสั่งจังหวัดพิษณุ ที่ ๑๘๖๒/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗ แต่ต่อมาปรากฏว่า นาง อ. ซึ่งเป็น
มารดาของนาฬิกา และเป็นทายาทผู้รับปันผลจากอรรถยานาฬิกาที่ ๑ ได้ยื่นแก่ความศาลแพ่งจากได้รับคำสั่ง
จัดรับปันผลจากอรรถยานาฬิกาเมืองพิษณุเห็นว่าสิทธิที่นาง อ. ได้รับปันผลจากอรรถยานาฬิกาที่ ๑ มีอยู่ก่อนแล้ว
แก่ความศาล จึงเป็นมารดาของนาง อ. ผู้ตาย จึงจะตกทอดแก่ทายาทโดยธรรมผู้มิใช่ได้รับมรดก ตามมาตรา
๑๕๖๗ มาตรา ๑๖๐๐ และมาตรา ๑๖๑๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยนาง อ. มีทายาท
โดยธรรมผู้มิใช่ได้รับมรดกคือบุตรที่ชอบด้วยกฎหมาย จำนวน ๓๐ คน เทศบาลเมืองพิษณุจึงขอจัดการเงิน
จ่ายเงินปันผล นาง อ. มิใช่ได้รับ จำนวน ๑๕๓,๐๗๖ บาท แบ่งเป็น ๑๖ ส่วน ตามจำนวนทายาทโดยธรรมผู้มิใช่
ได้รับมรดกของนาง อ. ซึ่งจังหวัดพิษณุจึงขอหาเรื่องว่าเงินปันผลจากอรรถยานาฬิกาที่ ๑ มิใช่ได้รับ จำนวน
๑๕๓,๐๗๖ บาท ถือเป็นมรดกของนาง อ. ที่จะต้องแบ่งให้ทายาทโดยธรรม รวมทั้งผู้สืบสันดานของทายาท
โดยธรรมที่เสียชีวิตตามส่วนตามมาตรา ๑๖๑๗ และตามมาตรา ๑๖๑๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
ความเป็นของจังหวัดที่กล่าวถูกต้องหรือไม่ เป็น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า ประเด็นเงินปันผลจากอรรถยานาฬิกา
ซึ่งนาง อ. (มารดา) ในฐานะทายาทผู้มิใช่ได้รับเงินปันผลจากอรรถยานาฬิกาเมืองพิษณุซึ่งเป็นบุตรของ
นาฬิกาที่ จะจะต้องแบ่งให้ทายาทโดยธรรม รวมทั้งผู้สืบสันดานของทายาทโดยธรรมที่เสียชีวิต ตามมาตรา ๑๕๖๗
และตามมาตรา ๑๖๑๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือไม่ เป็น เมื่อพิจารณาความในมาตรา ๕
และมาตรา ๑๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งว่าผู้รับปันผลจากอรรถยานาฬิกาเมืองพิษณุ
ถึงฉบับปัจจุบัน บัญญัติว่า ในกรณีที่ผู้ได้รับปันผลจากอรรถยานาฬิกาเมืองพิษณุมิใช่ได้รับปันผลจาก
เพราะเหตุพยานาฬิกาแก่ความศาล ให้จัดเงินปันผลจากอรรถยานาฬิกาเมืองพิษณุให้แก่ผู้มิใช่ได้รับเงินปันผลจากอรรถ
คั้งที่บัญญัติไว้
ในมาตรา ๑๖ เป็นจำนวนส่วนเงินแห่งอรรถยานาฬิกาตามส่วนเงินข้างคำขอของผู้รับปันผลของราชการ
ส่วนท้องถิ่น (ร.ค.บ.) ที่ได้รับหรือมิใช่ได้รับโดยจ่ายให้แก่ทายาทผู้มิใช่ ซึ่งประกอบด้วย ๑) บุตร และให้พยานาฬิกา
รวมถึงบุตรซึ่งมิใช่มีสภาพทางเศรษฐานะเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายซึ่งได้มีการที่จะเกิดขึ้นให้รับเด็ก
เป็นบุตรก่อนหรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่บิดาตายหรือนับแต่วันที่คู่หรือควรได้รู้ถึงความตายของบิดา ๒) สามี
หรือภรรยา และ ๓) บิดามารดา และจ่ายส่วนเงินบางส่วนและวิธีการที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๖ ซึ่งมาตราดังกล่าว
กำหนดให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยปันผลบ้านนาญครุซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันที่มีผลความศาลโดยอนุโลม
และในกรณีที่ผู้รับปันผลได้มีการรับปันผลจากอรรถยานาฬิกาเมืองพิษณุแล้ว เมื่อผู้รับปันผลจากอรรถยานาฬิกาเมืองพิษณุ

เพราะเหตุสุขภาพที่แข็งแรง ความสามารถจ่าย เงินปันผลจากหุ้นสามัญจะได้รับเท่ากับเงินปันผลที่ชำระขึ้นเสียก่อน เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า นางสิบลี จีราชการพานาญครุ ได้เสียชีวิตด้วยสาเหตุโรคหัวใจเมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ โดยหน่วยงานต้นสังกัดได้เบิกจ่ายปันผลจากหุ้นสามัญตามบัญชีของนางสิบลี จำนวน ๓ ราย ได้แก่ ๑) นาง อ.(มารดา) ๒) นาย ข. (บุตร) และ ๓) นางสาว น.(บุตร) แต่ นาง อ. พยายามผู้มีสิทธิรับเงินปันผลจากหุ้นสามัญของนางสิบลี ในลำดับที่ ๑ ได้เสียชีวิตด้วยสาเหตุสุขภาพ เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๓ ก่อนได้รับเงินปันผลจากหุ้นดังกล่าว กรณีเงินปันผลจากหุ้นที่นาง อ. มีสิทธิได้รับจึงตกเป็นมรดกแก่ทายาทของนาง อ. ตามนิตินามตรา ๑๕๙๙ และมาตรา ๑๖๐๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ที่มีผู้ยุติว่า เมื่อบุคคลใดตาย มรดกของบุคคลนั้นตกทอดแก่ทายาท และภายใต้บังคับของบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ กอปรด้วยเหตุที่นางอได้แก่ทรัพย์สินทุกชนิดของผู้ตาย ตลอดจนสิทธิหน้าที่และความรับผิดชอบต่างๆ สิทธิในการรับเงินปันผลจากหุ้นที่มีอยู่ก่อนเสียชีวิต จึงตกเป็นมรดกเช่นเดียวกับทรัพย์สินหรือสิทธิประเภทอื่นของนาง อ. ที่มีอยู่ก่อนเสียชีวิตให้แก่ทายาทโดยธรรมของนาง อ. ตามลำดับชั้น ตามนิตินามตรา ๑๖๒๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่า นาง อ. มีบุตรโดยชอบด้วยกฎหมาย จำนวน ๑๐ ราย ซึ่งมีชีวิตอยู่ ๔ ราย และเสียชีวิตไปก่อนแล้ว ๒ ราย การแบ่งเงินมรดกจึงต้องปฏิบัติตามมาตรา ๑๖๓๓ และมาตรา ๑๖๓๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ สรุปว่า ทายาทโดยธรรมในลำดับเดียวกันในลำดับหนึ่งๆ ชอบที่จะได้รับส่วนแบ่งเท่ากัน และถ้าผู้สืบสันดานตามมาตรา ๑๖๒๙ (๑) ที่จะเป็นทายาทถึงแก่ความตาย หรือถูกกีดกันมิให้รับมรดกก่อนเจ้ามรดกตาย ถ้าบุคคลนั้นมีผู้สืบสันดานก็มิให้ผู้สืบสันดานรับมรดกแทนที่ ถ้าสืบสันดานคนใดของบุคคลนั้นถึงแก่ความตายหรือถูกกีดกันมิให้รับมรดก เช่นเดียวกันก็มิให้ผู้สืบสันดานของผู้สืบสันดานนั้นรับมรดกแทนที่ และให้มีการรับมรดกแทนที่ในเฉพาะส่วนแบ่งของบุคคลเป็นรายๆ สืบต่อกันกันไปจนหมดตาย ดังนั้น กรณีเงินปันผลจากหุ้น จำนวน ๑๕๓,๐๘๖ บาท ซึ่งเป็นมรดกของนาง อ. จึงตกแก่ทายาทโดยธรรม ประกอบด้วย ทายาทโดยธรรมของนาง อ. ที่ยังมีชีวิตอยู่ จำนวน ๔ ราย ได้แก่ ๑. นาย ก. ๒. นาย ข. ๓. นาย ค. ๔. นาย ง. ๕. นาย จ. ๖. นาย ฉ. ๗. นาย ช. ๘. นาย ฎ. ได้รับเงินรายละ ๓๕,๓๐๔.๖๐ บาท และทายาทโดยธรรมของนาง อ. ซึ่งเสียชีวิต ไปก่อนแล้ว จำนวน ๒ ราย ได้แก่ ๑. นาย อ. ๒. นางสาว ค. ซึ่งนาง อ. มีผู้สืบสันดานเป็นผู้รับมรดกแทนที่จำนวน ๓ ราย คือ นาง ค. นาง ข. และ นางสาว ก. ได้รับเงินรายละ ๕,๓๐๓.๖๐ บาท สำหรับนางสิบลี มีผู้สืบสันดานเป็นผู้รับมรดกแทนที่จำนวน ๒ ราย คือ นาย ข. และนางสาว น. ได้รับเงินรายละ ๗,๖๕๔.๘๐ บาท

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สุขุม สุวีริศยากร

(นายสุขุม สุวีริศยากร)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักงานบริหารการคลังท้องถิ่น
 ส่วนปันผลเงินปันผลและสวัสดิการ
 โทร ๐-๒๖๖๙-๓๐๓๙ ต่อ ๑๒๖
 โทรสาร ๐-๒๖๖๙-๓๐๖๔ ต่อ ๒๒๖

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สน.บอ. (สน.บ.)

โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๕๐๐๐ ค.ส. ๓๓๓๓

ที่ มท ๐๘๐๕๔/๕๐

วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๐

เรื่อง หารือกรณีการแก้ไขคำสั่งให้พนักงานเทศบาลพ้นจากราชการ และการยกเลิกคำสั่งการเลื่อน
ขึ้นเงินเดือนสำหรับผู้ลาออกรับบำนาญเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำนาญบำนาญ

เรียน พล.ต.ท.

ตามที่หนังสือสำนักงาน กบพ.สบส.(สน.บส.) ที่ มท ๐๘๐๕๔/๒๒๔ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๘ ขอให้กรรมการแก้ไขคำสั่งให้พนักงานเทศบาลพ้นจากราชการ และการยกเลิกคำสั่งการเลื่อนขึ้นเงินเดือนสำหรับผู้ลาออกรับบำนาญเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำนาญบำนาญ กรณีจังหวัดนนทบุรีได้ยกเลิกคำสั่งจ่ายเงินบำนาญ และอนุมัติให้เทศบาลเมืองบางกรวยจ่ายเงินบำนาญใหม่ ให้แก่ นายอรรถเดช วันชาญเวช ตั้งแต่วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ เป็นต้นไป ตามคำสั่งจังหวัดนนทบุรี ที่ ๔๖๗๖๐๕๕๓ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๗ เนื่องจากเทศบาลเมืองบางกรวยมีการแก้ไขคำสั่งลาออกรับบำนาญจากราชการจากวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ เป็นวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ และออกคำสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือนใหม่ สำนักงาน กบพ. จึงขอหารือว่าการออกคำสั่งและการยกเลิกคำสั่งกรณีการให้พ้นจากราชการและการเลื่อนขึ้นเงินเดือนเป็นไปด้วยความถูกต้องตามกระบวนการและขั้นตอนตามระเบียบกฎหมายหรือไม่ นั้น

สน.บอ. พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีตามข้อหารือการแก้ไขคำสั่งให้พนักงานเทศบาลพ้นจากราชการและการยกเลิกคำสั่งการเลื่อนขึ้นเงินเดือนสำหรับผู้ลาออกรับบำนาญเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำนาญบำนาญนั้น สำนักงาน กบพ.ต้องตรวจสอบข้อเท็จจริงว่า จังหวัดนนทบุรีได้ดำเนินการให้เป็นไปตามประกาศ ก.พ. เรื่อง มาตราฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๔ หรือไม่ โดยหากข้อเท็จจริงปรากฏว่า ก.พ.จ.นนทบุรี ยังมิได้มีมติให้บุคคลดังกล่าวลาออกรับบำนาญ และต่อมาบุคคลดังกล่าวได้ยื่นหนังสือเพื่อขอแก้ไขวันลาออกสามารถกระทำได้โดยต้องยื่นล่วงหน้าก่อนวันลาออกไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน หรือกรณีมีเหตุสุดวิสัยจำเป็นพิเศษ นายกเทศมนตรีจะอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนวันลาออก ให้ผู้ที่ประสงค์จะลาออกรับบำนาญอื่นหนังสือขอลาออกล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๓๐ วันก็ได้ และเมื่อ ก.พ.จ.นนทบุรี ให้ความเห็นชอบลาออกแล้ว นายกเทศมนตรีจึงออกคำสั่งให้ลาออกรับบำนาญได้ ตั้งแต่วันที่ขอลาออก สำหรับการเลื่อนขึ้นเงินเดือนของพนักงานเทศบาลดังกล่าวจะต้องถือปฏิบัติตามประกาศ ก.พ. เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การเลื่อนขึ้นเงินเดือนพนักงานเทศบาล พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยพนักงานเทศบาลที่ปฏิบัติครบตามระยะเวลาที่กำหนดและมีคุณสมบัติครบถ้วนตามประกาศดังกล่าว มีสิทธิที่จะเลื่อนขึ้นเงินเดือนได้ หากในวันที่ ๓ ตุลาคม บุคคลดังกล่าวยังมาปฏิบัติหน้าที่ราชการ รายละเอียดตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อดำเนินการต่อไป

(นายวันชัย จันทร์พร)

ผ.ร.สน.บอ.

(ครุฑ)

ที่ นท ๑๘๐๘๕/

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๑

ณ เดือน พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ทหรือการมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญหรือผลประโยชน์ทำ รายนายหมื่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดนนทบุรี ที่ นบ ๐๐๑๑๕/๑๓๓๐ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๐

ตามที่จังหวัดนนทบุรีได้ขอหารือกรณีองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีได้รับหนังสือจากนายหมื่น จ้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญ ขอให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีขอถอนการคำนวณเงินเพิ่มหรือผลประโยชน์ทำจากเงินบำนาญปกติ ตามคำสั่งจังหวัดนนทบุรี ที่ ๒๓๓๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๘ เรื่อง ส่งจ่ายเงินบำนาญปกติให้นายหมื่น เป็นเงินบำนาญเดือนละ ๒๓,๘๑๕.๕๐ บาท เนื่องจากไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มหรือผลประโยชน์ทำจากเงินบำนาญปกติ ซึ่งจังหวัดพิจารณาแล้วเห็นว่านายหมื่น ลาออกจากราชการครั้งแรกเมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๓๘ มีอายุราชการสำหรับคำนวณบำนาญประจำอายุ ๒๒ ปี อายุตัว ๔๗ ปี ได้ใช้สิทธิขอรับบำนาญปกติ ตามความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติบำนาญประจำอายุข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖ ต่อมาขอกลับเข้ารับราชการใหม่ในวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ จึงเป็นการกลับเข้ารับราชการเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำนาญประจำอายุข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๖ บิด ๓๔ (๔) กำหนดไว้ว่า "ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นนับตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการและได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มหรือผลประโยชน์ทำจากเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษ" ดังนั้น ในการยื่นขอรับบำนาญของนายหมื่น จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มหรือผลประโยชน์ทำจากเงินบำนาญปกติ จึงขอหารือว่าความเห็นจังหวัดถูกต้องหรือไม่ เป็น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติบำนาญประจำอายุข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ กำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นมีสิทธิได้รับบำนาญประจำอายุปกติด้วยกัน ๔ กรณี ได้แก่ (๑) เกษียณชนบท (๒) เกษียณพลภาพ (๓) เกษียณอายุ และ (๔) ลาออกจากราชการ และมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ได้บัญญัติข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่จะมีสิทธิได้รับบำนาญประจำอายุเพราะเหตุสูงอายุไว้ ๒ กรณี ได้แก่ จ้าราชการส่วนท้องถิ่นที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ หรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ลาออกเมื่อตนมีอายุครบห้าสิบปีบริบูรณ์แล้ว ส่วนกรณีข้อหารือเกี่ยวกับสิทธิในการที่จะได้รับเงินเพิ่มหรือผลประโยชน์ทำจากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษของข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้ในข้อ ๓๔ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำนาญประจำอายุข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๖ บิด ๓๔ (๔) กำหนดว่า "ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเข้ารับราชการส่วนท้องถิ่นนับตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการ และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ หรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษตามความในพระราชบัญญัติบำนาญประจำอายุข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มหรือผลประโยชน์ทำจากเงินบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ" กล่าวคือ ในเบื้องต้นผู้ที่จะมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มหรือผลประโยชน์ทำนี้ต้องเป็นผู้ที่ได้รับบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่านายหมื่น จ้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญ ได้บรรจุเข้ารับราชการเมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๒ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ได้ลาออกจากราชการเมื่อ

วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๗ โดยมีอายุครบ๘๘ปี ๔๗ ปี ๗ เดือน ๒๓ วัน และเวลาในการรับราชการ ๒๑ ปี ๗ เดือน ๔ วัน คิดเป็น ๒๒ ปี จึงไม่เข้าหลักเกณฑ์ที่จะมีสิทธิได้รับบำนาญปกติตามที่กฎหมายกำหนด มีแค่เพียงสิทธิได้รับบำเหน็จปกติ เนื่องจากมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญครบสิบปีบริบูรณ์แล้ว ตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ต่อมานายหมื่นได้ขอกลับเข้ารับราชการใหม่เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ เป็นราชการส่วนท้องถิ่น สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ในกรณีนี้ถือว่าเป็นการกลับเข้ารับราชการไม่ราชการส่วนท้องถิ่นหลังวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๓๕ แม้ว่านายหมื่น จะมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ แต่ก็ไม่มีความประสงค์ที่จะได้รับเงินเพิ่มหรือยอดสิทธิรับจากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ ตามบัญชี ๓๕ (๔) แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ความเห็นจังหวัดถูกตั้งข้อแม้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สุทธิ สุวิวัฒนาการ
(นายสุทธิ สุวิวัฒนาการ)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๔๕-๔๐๖๙ ต่อ ๓๐๘
โทรสาร. ๐-๒๒๔๕-๔๕๓๐

(สรุป)

ที่ 171 ๐๘๐๘.๕/๒๕๕๖

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๓๐ มกราคม ๒๕๖๒

เรื่อง ทาหรือการขอรับบำเหน็จบำนาญของพนักงานเทศบาลซึ่งถูกส่งโทษปลดออกจากราชการ และกรณี
สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด... รับเรื่องไว้ดำเนินการและอยู่ระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด

อ้างถึง หนังสือจังหวัด ... ที่ ... ๐๐๒๓.๕/๒๐๕๓๕

ตามที่จังหวัด... ขอทาหรือการขอรับบำเหน็จบำนาญ รายนาย ก. กรณีถูกปลดออกจากราชการ
เนื่องจากกระทำผิดวินัยร้ายแรง แต่ นาย ก. ได้ยื่นฟ้องศาลปกครองจังหวัด... เพื่อขอเพิกถอนคำสั่งปลดออก
จากราชการ และเทศบาลตำบล... ได้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของสำนักงาน
ป.ป.ช. จังหวัด... ซึ่งเทศบาลตำบล... พิจารณาให้ปฏิบัติตามหนังสือกรมทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๓๗๗๓
ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เรื่อง การขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือถูกจ้างประจำ
ซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือมีกรณีถูกฟ้องหรือต้องหาว่ากระทำผิดทางอาญา
โดยกรณีหรือคดีอาญายังไม่ถึงที่สุด แต่ นาย ก. ปฏิเสธการทำสัญญาประกันในการขอรับเงินดังกล่าว
ทำให้เทศบาลไม่สามารถดำเนินการเสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาภายในกำหนดเวลา จังหวัด... ได้พิจารณา
แล้ว มีความเห็นจำนวนเป็น ๒ กรณี กล่าวคือ

๓. กรณีการฟ้องศาลปกครองเพื่อขอให้ศาลปกครองมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งปลดออก
จากราชการ นั้น เป็นกรณีที่ดำเนินการทางวินัยถึงที่สุดแล้ว เพราะแม้ว่าศาลจะมีคำพิพากษาไปทางใด
ก็ขอไม่พิจารณา นาย ก. ได้รับโทษหนักกว่าปลดออกจากราชการ

๒. กรณีสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด... ซึ่งได้รับเรื่องกล่าวหา นาย ก. ไว้ดำเนินการไต่สวน
ข้อเท็จจริง และหากภายหลังมีการแจ้งข้อกล่าวหาอาจจะเป็นผลต่อสิทธิรับบำเหน็จบำนาญของนาย ก. กรณีนี้
จึงต้องปฏิบัติตามหนังสือกรมทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๓๗๗๓ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วมีประเด็นที่ต้องพิจารณากว่า การที่นาย ก. ฟ้องต่อ
ศาลปกครองเพื่อขอให้เพิกถอนคำสั่งปลดออกจากราชการ และการแจ้งความดำเนินคดีอาญากรณีการทุจริต
ต่อพนักงานสอบสวนคดีนี้สำราจดูเรื่อง... คดีอยู่ระหว่างการไต่สวนของสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด...
ถือเป็นกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือมีกรณีถูกฟ้องหรือต้องหาว่ากระทำผิดทางอาญา
โดยกรณีหรือคดีอาญายังไม่ถึงที่สุดหรือไม่ นั้น ตามความในมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้ง
ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๖๒ บัญญัติว่า ผู้ใดได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย
หรืออาจเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้ยื่นเนื่องจากการกระทำหรือการกระทำความผิด
ของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองหรือกรณีอื่นใด
ที่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครอง ตามมาตรา ๕ และการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหาย
หรือยุติข้อโต้แย้งนั้น ต้องมีคำบังคับศาลที่กำหนดในมาตรา ๗๒ ผู้ยื่นมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง กรณีจึงเป็น
การนำประเด็นข้อโต้แย้งไปสู่การพิจารณาของศาลปกครอง เมื่อศาลปกครองมีคำพิพากษาเป็นประการใด
ย่อมผูกพันผู้กรณีที่จะต้องปฏิบัติตามคำบังคับฉบับแต่วันที่กำหนดในคำพิพากษาจนกว่าคำพิพากษานั้น
จะถูกเปลี่ยนแปลงแก้ไขกลับหรือถอน ส่งผลถึงคำสั่งลงโทษปลดนาย ก. ออกจากราชการอาจถูกเพิกถอน

ตามคำพิพากษาทำให้สิทธิได้รับเงินบำนาญหรือบำนาญที่ชอบด้วยกฎหมายเป็นเงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิได้รับตามกฎหมายและต้องส่งคืนให้แก่ราชการต้นสังกัดภายในระยะเวลาที่กำหนด สำหรับกรณีการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. นั้น ตามมติข้อ ๓๒ ของระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบและไต่สวน พ.ศ. ๒๕๖๑ กำหนดว่า ในการไต่สวน หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการไต่สวนเห็นว่า มีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหาว่ามีมูลความผิด ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และหากพยานหลักฐานไม่เพียงพอที่จะแจ้งข้อกล่าวหาหรือเห็นว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูลให้เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาว่า จะแจ้งข้อกล่าวหาหรือดำเนินการประการอื่นใดต่อไปได้ ทั้งนี้ แม้การยื่นฟ้องต่อศาลปกครองเพื่อขอให้พิกถอนคำสั่งปลดออกจากราชการของผู้ร่วมพรรคการเมืองการณาของศาล หรือการไต่สวนของสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด... ยังไม่ได้สรุปความเห็นเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. และยังไม่มีการแจ้งข้อกล่าวหาการทุจริตก็ตาม แต่กรณีทั้งสองอาจมีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงในทางที่เป็นคุณหรือเป็นโทษแก่ นาย ก. ได้ จึงต้องปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงมหาดไทยที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๓๗๗๗ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สันติธร ชัยสมบูรณ์

(นายสันติธร ชัยสมบูรณ์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น

ส่วนบำนาญบำนาญและสวัสดิการ

โทร. ๐-๒๒๕๓-๙๐๖๙ ต่อ ๓๐๖

โทรสาร ๐-๒๒๕๓-๘๕๓๐

ที่ นท ๐๐๐๘.๕/๒๕๖๑๖

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๒๐๐

๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ข้าราชการมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติราย นาย ก.

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสระบุรี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสระบุรี ที่ สน ๐๐๒๒.๕/๒๕๖๑๖ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๑

ตามที่จังหวัดสระบุรีขอหารือ กรณีนาย ก. ตำแหน่ง นักบริหารงานท้องถิ่น ระดับกลาง สังกัดเทศบาลเมืองทับกวาง ซึ่งพ้นจากราชการแล้วเหตุอายุครบตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ ได้ยื่นเรื่องขอรับเงินบำนาญปกติ เงินเพิ่มร้อยละสิบห้าจากเงินบำนาญปกติ และบำนาญครึ่งค่าวงชีพ ตามพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และระเบียบกรมการพลเรือนว่าด้วยเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๕๖ ซึ่งนาย ก. ได้ยื่นข้อเรียกร้องการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นไปยังจังหวัดสระบุรีด้านลดอัตราเงินบำนาญ บำนาญครึ่งค่าวงชีพ เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ เป็นผู้มิสิทธิได้รับเงินบำนาญปกติ เงินเพิ่มบำนาญปกติ ร้อยละ ๒๕ และบำนาญครึ่งค่าวงชีพ โดยแนบหนังสือจังหวัดสระบุรีธานี เรื่อง ขอให้ดำเนินการตามคำพิพากษา ศาลปกครองสูงสุด มาถึงถึงแนวคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ครั้นมาเลขคำที่ ๑๒๐๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๑ จังหวัดพิจารณาแล้วเห็นว่า นาย ก. ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละสิบห้า เนื่องจากโอนมารับราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ สามารถเป็นกรขอพรหมทศโทษว่าด้วยเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๓๓ (๕) แต่อย่างไรก็ดี เพื่อให้เกิดความถูกต้องจึงไปตรวจสอบกับและขอมีมติเป็นการขอหนังสือจากผู้ขอมีสิทธิตามแนวคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดครั้นมาเลขคำที่ ๑๒๐๗/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๑ จึงขอหารือแนวทางการปฏิบัติในการออกคำสั่งทำเป็นบำนาญปกติ และเงินเพิ่มร้อยละสิบห้าจากเงินบำนาญปกติให้แก่ นาย ก.พร้อมทั้งขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบเอกสารที่ใช้ประกอบการพิจารณาถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น พิจารณาแล้วเรียน ดังนี้

๑. ประเด็นที่ข้อพิจารณาว่า นาย ก. พนักงานเทศบาล สังกัด เทศบาลเมืองทับกวาง จังหวัดสระบุรี จดมีสิทธิได้รับ เงินเพิ่มจาก เงินบำนาญ หรือไม่ เมื่อพิจารณาตามข้อ ๓๓ ของระเบียบกรมการพลเรือนว่าด้วยเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้วสรุปว่า ความในข้อ ๓๓ (๕) กำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ ได้แก่ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ออกหรือพ้นจากราชการก่อนวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๑ และข้อ ๓๓ (๖) กำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ออกหรือพ้นจากราชการนับแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๑ เป็นต้นไป และได้รับหรือมิสิทธิได้รับบำนาญปกติมิสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ เพิ่มเป็นอีกส่วนหนึ่งต่างหาก และข้อ ๓๓ (๖) กำหนดให้ข้าราชการที่โอนหรือถูกส่งไปรับราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีสิทธิได้รับเงินราชการทหารสังกัดเดิมรวมกับพระราชกรส่วนท้องถิ่นคิดต่อกันสำหรับคำนวณบำนาญ แต่ในการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ ให้คำนวณตามเวลาที่รับราชการอยู่ทางราชการส่วนท้องถิ่นเท่านั้น และตามข้อ ๓๓ (๕) ได้จำกัดสิทธิของข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่เข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการ และได้รับหรือมิสิทธิได้รับบำนาญปกติ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละสิบห้าจากเงินบำนาญ ซึ่งข้อความตามข้อ ๓๓ (๕) ถูกแก้ไขโดยระเบียบกรมการพลเรือนว่าด้วยเงินบำนาญข้าราชการ

ส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันและเป็นแนวทางเดียวกันกับ
 จักรวรรดิพลเรือน แต่ไม่ได้ใช้คำว่า "จักรวรรดิส่วนท้องถิ่นซึ่งบรรพบุรุษเจ้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่น"
 แต่ใช้คำว่า "จักรวรรดิส่วนท้องถิ่นซึ่งเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่น" เพื่อให้ตีความหมายได้กว้างกว่า
 อันเป็นการครอบคลุมการเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นในทุกกรณี ซึ่งเมื่อพิจารณาตามพระราชบัญญัติ
 ป่าหนิจบ้านบุญจักรวรรดิพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๔ ก็ไม่ปรากฏว่าจักรวรรดิพลเรือนมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจาก
 เงินบำนาญแต่อย่างใด ดังนั้น ตามข้อ ๑๔ (๔) นี้ จึงมีความมุ่งหมายจำกัดสิทธิจักรวรรดิส่วนท้องถิ่น ที่เข้ารับ
 ราชการในราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ไม่ให้มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญอีกต่อไป
 และเห็นว่าตามข้อ ๑๔ (๓) มีได้กำหนดให้จักรวรรดิที่โอนหรือถูกส่งไปเข้ารับราชการส่วนท้องถิ่นให้ถือว่า
 จักรวรรดิส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในหน่วยงานเดิมแต่อย่างใด ฉะนั้น กรณีที่จักรวรรดิประเภทอื่นที่
 โอนหรือถูกส่งไปเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป จักรวรรดิผู้นั้นก็จะ
 ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ

๒. ประเด็นตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดในคดีหมายเลขคดีที่ ๒๓๕๖/๒๕๖๒ เมื่อวันที่
 ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๒ นั้น ย่อมมีผลผูกพันกับคู่กรณีในคดีที่จะต้องปฏิบัติตามคำพิพากษาภายใต้ผลผูกพันกับ
 บุคคลภายนอกแต่อย่างใดไม่ ทั้งนี้ เป็นไปตามความในมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและ
 วิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ดังนั้น กรณีนาย ก. รับราชการครั้งแรกเป็นจักรวรรดิพลเรือน
 เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๓ ต่อมาโอนมารับราชการเป็นจักรวรรดิส่วนท้องถิ่นเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔
 สังกัด อบต.บางลำโพงน้อย จังหวัดสระบุรี จึงมีสถานะเป็นจักรวรรดิส่วนท้องถิ่นนับตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔
 เป็นต้นไป และพ้นจากราชการด้วยเหตุสุดวิสัยเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ ตำแหน่ง นักบริหารงานท้องถิ่น
 ระดับกลาง สังกัด เทศบาลเมืองทับกวาง จังหวัดสระบุรี นาย ก. จึงมีสิทธิได้รับเงินราชการสำหรับคำนวณ
 บำเหน็จบำนาญ คิดตั้งแต่วันที่เริ่มเข้ารับราชการจนถึงวันที่พ้นจากราชการ โดยมิสิทธิได้รับ
 เงินบำนาญปกติเดือนละ ๔๘,๓๖๐ บาท และเงินบำเหน็จดำรงชีพ จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท แต่ไม่มีสิทธิได้รับ
 เงินเพิ่มร้อยละสิบห้าจากเงินบำนาญ เนื่องจากถูกจำกัดสิทธิด้วยเงื่อนไขของการเข้ารับราชการส่วนท้องถิ่น
 ตามข้อ ๑๔ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยฉบับดังกล่าว ความเห็นของจังหวัดถูกต้องแล้ว และเอกสาร
 ประกอบการขอรับเงินบำนาญไม่ครบถ้วน เนื่องจากไม่ปรากฏค่าสมาชิกบรรพบุรุษราชการครั้งแรก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สันติธร อินทะนัย
 (นามสันติธร อินทะนัย)
 รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
 อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
 กลุ่มงานบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
 โทร. ๐๒-๒๕๕๒-๕๖๒๕ ต่อ ๓๐๒ - ๓๑๐
 โทรสาร ๐๒-๒๕๕๒-๕๕๐๔

ที่ นก ๐๐๖๓.๕/๖๖๕๖

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๑๐๐

๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขาดรายการเงินเงินเพิ่มจากเงินปันผลผูกติดร้อยละสิบห้า

เรียน ผู้ว่าการการจังหวัดลพบุรี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดลพบุรี ที่ สบ ๐๐๖๓.๕/๖๐๕๖๖ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๒

ตามที่จังหวัดลพบุรีขอหารือ กรณีองค์การบริหารส่วนตำบลหนองชุมชูขอรับเงินเพิ่มจาก
ปันผลผูกติดราย นาย ก. ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ โดยมีข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า นาย ก. เริ่มรับราชการ
ในตำแหน่ง ปรึกษาราชการ สังกัดกรมการปกครอง เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๒ ต่อมาเมื่อวันที่
๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๒ ได้โอนไปรับราชการในราชการส่วนท้องถิ่น ตำแหน่ง เจ้าพนักงานบริหารทั่วไป ระดับ ๘
องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงสาเขต อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี และมาจัดมอบอายุราชการเมื่อวันที่
๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ รวมที่ดำรงตำแหน่งนักบริหารงานท้องถิ่น ระดับกลาง (ปกติองค์การบริหารส่วนตำบล)
องค์การบริหารส่วนตำบลหนองชุมชู อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี จังหวัดลพบุรีพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามระเบียบ
กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๓๔ (๕) กำหนดให้
ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นนับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป
เมื่อออกหรือพ้นจากราชการและได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่ม
ร้อยละสิบห้าจากเงินปันผลหรือเงินปันผลพิเศษ เว้นแต่ ก.ฯ ได้โอนไปรับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นเมื่อ
วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๒ จึงถูกจำกัดสิทธิรับเงินเพิ่มร้อยละสิบห้าจากเงินปันผลผูกติดด้วยเงื่อนไข
เวลาของการเข้าเงินข้าราชการในราชการส่วนท้องถิ่นตามข้อ ๓๔ (๕) ของระเบียบดังกล่าว แต่เนื่องจากมีแนว
คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คำพิพากษเลขแดงที่ ๒๑๕๖/๒๕๖๒ วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๒ สรุปได้ว่า
ข้าราชการที่ได้โอนหรือถูกส่งไปรับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป
มีสิทธิรับเงินเพิ่มร้อยละสิบห้าจากเงินปันผลผูกติดสามารถเปรียบเทียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๓๔ (๖) ดังนั้น เพื่อให้ไม่เกิดความขัดแย้งในการปฏิบัติ จึงขอหารือว่า
ความเห็นของจังหวัดลพบุรีใช้ส่วนผูกติดหรือไม่ เพื่อจะได้เป็นแนวทางแก้ไของค์การปกครองส่วนท้องถิ่นปฏิบัติต่อไป

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ พิจารณาแล้วขอเรียน ดังนี้

๑. ประเด็นที่ต้องพิจารณาคือ นาย ก. ผู้รับบำนาญซึ่งก็ต่อองค์การบริหาร
ส่วนตำบลหนองชุมชู จังหวัดลพบุรี จะมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินปันผลหรือไม่ เมื่อพิจารณาตามข้อ ๓๔
ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ แล้วสรุปว่า
ความในข้อ ๓๔ (๖) กำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินปันผล ได้แก่ ข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่นที่ออกหรือพ้นจากราชการก่อนวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๑ และข้อ ๓๔ (๖) กำหนดให้ข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่นที่ออกหรือพ้นจากราชการนับแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป และได้รับหรือมีสิทธิได้
บำนาญปกติมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินปันผล เพิ่มเป็นอีกส่วนหนึ่งสำหรับ และข้อ ๓๔ (๖) กำหนดให้
ข้าราชการที่โอนหรือถูกส่งไปรับราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีสิทธิได้นับเวลาราชการทางเสังกัดเดิมรวมกับทาง
ราชการส่วนท้องถิ่นคิดต่อกันสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ แต่ในการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินปันผลให้
คำนวณตามเวลาที่รับราชการอยู่ทางราชการส่วนท้องถิ่นเท่านั้น และตามข้อ ๓๔ (๕) ได้จำกัดสิทธิของ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่เข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป เมื่อออก
หรือพ้นจากราชการ และได้รับหรือมีสิทธิได้บำนาญปกติ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละสิบห้าจากเงินปันผล
ซึ่งข้อความตามข้อ ๓๔ (๕) ถูกแก้ไขโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

/ส่วนท้องถิ่น ...

ส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๑๕ เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันและเป็นแนวทางเดียวกับ
 ข้าราชการพลเรือน และมีมติใช้คำว่า “ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งบรรจุเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่น”
 และใช้คำว่า “ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่น” เพื่อให้มีความหมายได้กว้างกว่า
 อันเป็นการครอบคลุมการเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นในทุกกรณี ซึ่งมีอธิการบดีกรมราชทัณฑ์
 ปานหนึ่งปานญูข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๕ ก็ไม่ปรากฏว่าข้าราชการพลเรือนมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินปานญู
 ดังต่อไปนี้ ดังนั้น ตามข้อ ๑๔ (๔) นี้ จึงมีปริมาณมุ่งหมายจำกัดสิทธิข้าราชการส่วนท้องถิ่น ที่เข้ารับราชการ
 ในราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๑๕ ไม่ให้สิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินปานญูดังกล่าว และเห็นว่า
 ตามข้อ ๑๔ (๔) มิได้กำหนดให้ข้าราชการที่โอนหรือถูกส่งไปรับราชการส่วนท้องถิ่นให้ถือว่าเป็นข้าราชการ
 ส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในหน่วยงานเดิมแต่อย่างใด ฉะนั้น กรณีที่ข้าราชการประเภทอื่นที่โอนหรือ
 ถูกส่งไปรับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๑๕ เป็นต้นไป ข้าราชการผู้นั้นก็จะไม่มีสิทธิ
 ได้รับเงินเพิ่มจากเงินปานญู

๒. ประเด็นตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดคดีหมายเลขคดีที่ ๑๑๕๖/๒๕๖๑ เมื่อวันที่
 ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๒ นั้นย่อมมีผลผูกพันกับคู่กรณีในคดีที่จะต้องปฏิบัติตามคำพิพากษาหาได้มีผลผูกพันกับ
 บุคคลภายนอกแต่อย่างใดไม่ ทั้งนี้ เห็นไปตามความในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและ
 วิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังนั้น กรณีนาย ก.ฯ รับราชการคดีแรกเป็นข้าราชการพลเรือน
 เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๒๒ ต่อมาโอนมารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๒
 ซึ่งก่อนจะเข้ารับราชการส่วนท้องถิ่นนาย ก.ฯ ว่างราชการ จึงมีสถานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่
 ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๒ เป็นต้นไป และพ้นจากการการคุ้มครองสูงสุดตามกฎหมายเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ ตำแหน่ง
 นักบริหารงานท้องถิ่น ระดับกลาง ซึ่งก่อนจะเข้ารับราชการส่วนท้องถิ่นนาย ก.ฯ ว่างราชการ จึงมีสิทธิได้
 รับเงินราชการสำหรับตำแหน่งปานญูตั้งแต่ก่อนวันที่เข้ารับราชการจนถึงวันที่พ้นจากราชการ
 แต่ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มหรืออรรถประโยชน์จากเงินปานญูเนื่องจากถูกจำกัดสิทธิด้วยเงื่อนไขระยะเวลาของการเข้ารับ
 ราชการส่วนท้องถิ่นตามข้อ ๑๔ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยฉบับดังกล่าว ความเห็นของจังหวัดถูกตั้งข้อสงสัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สันติธร ธีระชัย
 (นายสันติธร ธีระชัย)
 รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
 อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
 กลุ่มงานบำรุงหนี้จ่ายปานญูและสวัสดิการ
 โทร. ๐๒-๒๕๕-๒๐๖๒ ถึง ๓๐๕ - ๓๑๐
 โทรสาร ๐๒-๒๕๕-๒๑๐๕

การนับเวลาราชการสำหรับคำนวณเบี้ยหวัดบำเหน็จบำนาญของทหาร

ตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยเงินเบี้ยหวัด พ.ศ. 2493 ข้อ 9. กำหนดการนับเวลาราชการ สำหรับคำนวณเบี้ยหวัดให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 มาตรา 23 ซึ่งให้นับเวลาราชการเพื่อคำนวณบำเหน็จบำนาญตั้งแต่วันเริ่มเข้ารับราชการวันเงินเดือนจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือน ซึ่งมีใจความว่าข้าราชการวิสามัญหรือถูกจ้าง ไม่ก่อนอายุ 18 ปีบริบูรณ์ ในกรณีรับราชการก่อนอายุ 18 ปี ให้นับเวลาราชการตั้งแต่วันที่มีอายุครบ 18 ปีบริบูรณ์ เป็นต้นไป สำหรับผู้ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนทหารกองประจำการให้มีสิทธินับเวลาราชการตั้งแต่วันที่ขึ้นทะเบียนกองประจำการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร พ.ศ. 2497

1. กรณีเริ่มเป็นทหารกองประจำการ (ทหารเกณฑ์)

1.1 กรณีเริ่มเข้ารับราชการเป็นวันเดียวกับวันขึ้นทะเบียน ให้นับเวลาราชการตั้งแต่วันขึ้นทะเบียนกองประจำการ จนถึงวันสุดท้ายก่อนออกจากราชการ

1.2 กรณีขึ้นทะเบียนก่อนแล้วเข้ารับราชการภายหลัง ให้นับเวลาราชการตั้งแต่วันที่เริ่มเข้ารับราชการจริง จนถึงวันสุดท้ายก่อนออกจากราชการ

1.3 กรณีขึ้นทะเบียนแล้วได้รับการลาพักเพื่อรอการเข้ารับราชการ ซึ่งเข้ารับราชการในกองประจำการในสังกัดของ ให้นับเวลาราชการตั้งแต่วันเริ่มเข้ารับราชการจริง จนถึงวันสุดท้ายก่อนออกจากราชการ

1.4 กรณีที่มีการลาพักเพื่อรอการปลดเป็นกองหนุนชั้นที่ 1 ประเภทที่ 1 ให้นับเวลาราชการตั้งแต่วันขึ้นทะเบียนกองประจำการหรือวันเริ่มเข้ารับราชการแล้วแต่กรณีจนถึงวันก่อนลาพักเพื่อรอการปลด และนับเวลาราชการตอนที่ 2 ตั้งแต่วันกลับเข้ารับราชการใหม่ จนถึงวันสุดท้ายก่อนออกจากราชการ

1.5 กรณีที่มีการลาพักเพื่อรอการปลดกองหนุนชั้นที่ 1 ประเภทที่ 1 ให้นับเวลาราชการตั้งแต่วันขึ้นทะเบียนกองประจำการ หรือวันเริ่มเข้ารับราชการแล้วแต่กรณีจนถึงวันเลิกการปลดและนับเวลาราชการตอนที่ 2 ตั้งแต่วันกลับเข้ารับราชการใหม่ จนถึงวันสุดท้ายก่อนการออกจากราชการ

1.6 กรณีที่มีการจลาจลราชการ ในกองประจำการ ให้นับคืนจลาจลราชการด้วยระยะเวลาที่อยู่รับราชการปกติใช้วันจลาจลราชการ (ตรวจตอนจากแบบ ส.จ.7) และการปลดกองหนุนชั้นที่ 1 ประเภทที่ 1 ขณะยื่นการปลดไปด้วยเช่น จลาจลราชการ 1 วัน ถึง 30 วัน เกินการปลดออกไป 1 เดือน ถ้าจลาจลราชการ 31 วัน ถึง 60 วัน เกินการปลดออกไป 2 เดือน

1.7 กรณีเป็นทหารของประจำการ (ทหารเกณฑ์) คัดมาได้บรรจุเป็นนักเรียนนายสิบนักเรียนจ่า ในช่วงกองประจำการ ให้นับเวลาราชการตั้งแต่วันขึ้นทะเบียนกองประจำการหรือวันเริ่มเข้ารับราชการแล้วแต่กรณีให้นับช่วงกองประจำการต่อเนื่องกับช่วงเป็นนักเรียนนายสิบจนถึงวันสุดท้ายก่อนออกจากราชการ

1.8 กรณีเป็นทหารของประจำการ (ทหารเกณฑ์) แล้วปลดเป็นกองหนุนคัดมาเป็นนักเรียนนายสิบ นักเรียนจ่า เมื่อเรียนจบแล้วบรรจุเป็นทหารประจำการ (จ่าราชการทหาร) ให้นับเวลาราชการที่

เป็นนักเรียนนายสิบ นักเรียนจำ ออก และมีสิทธิในวันลาพระราชทานเป็นสองตอน ตอนแรกให้นับเวลาตั้งแต่ พหาราชการประจำการจนถึงวันที่ปลดเป็นกองหนุน ตอนที่ 2 ให้นับเวลาตั้งแต่เป็นทหารประจำการ จนถึงวันสุดท้ายก่อนออกจากราชการ

ตัวอย่าง ส.ศ. ก เกิด 1 พ.พ. 12 ขึ้นทะเบียนกองประจำการ 1 พ.ย. 33 เข้ารับราชการเป็น ทหารกองประจำการ 1 พ.ย. 33 ปลดเป็นกองหนุน 1 พ.ย. 35 บรรจุเป็น น.น.ศ. 1 พ.ย. 35 เป็นประจำการ แดงตั้งยศ 1 พ.ย. 36 ออกจากราชการ 1 ธ.ค. 44 ให้นับเวลาตอนแรกตั้งแต่ 1 พ.ย. 33-31 ธ.ค. 35 ตอนที่ 2 ตั้งแต่ 1 พ.ย. 36-30 พ.ย. 44 (ไม่นับเวลาตอนเป็นนักเรียนนายสิบ)

1.9 กรณีเป็นทหารกองประจำการหรือเป็นนักเรียนนายสิบ หรือนักเรียนจำ และบรรจุ เป็นประจำการ ต่อมาเข้าเป็นนักเรียนนายร้อย นักเรียนนายเรือ เมื่อจบแล้วแต่ตั้งยศเป็นนายร้อย หรือนายเรือ ให้นับเวลาตั้งแต่วันขึ้นทะเบียนกองประจำการหรือวันเข้าเป็นนักเรียนนายสิบ นักเรียนจำ แล้วแต่กรณี รวมกับช่วงเป็นนักเรียนนายร้อย นักเรียนนายเรือ ติดต่อกันไปจนถึงวันสุดท้ายก่อนออก จากราชการ

ตัวอย่าง พ.ศ. ก เกิด 1 มี.ย. 12 ขึ้นทะเบียนกองประจำการ 1 เม.ย. 33 เข้ารับราชการเป็น ทหารกองประจำการ 1 เม.ย. 33 ต่อมาบรรจุเป็นประจำการแดงตั้งยศ ส.ศ. 1 เม.ย. 35 ได้เข้าเรียนเป็น นักเรียนนายร้อย เมื่อ 1 ก.ค. 35 เมื่อจบแล้วแต่ตั้งยศ ร.ศ. เมื่อ 1 พ.ค. 40 ออกจากราชการ 1 ธ.ค. 44 ให้นับเวลาตั้งแต่ 1 เม.ย. 33-31 ก.ค. 44

2. กรณีเริ่มเป็นนักเรียนทหาร ได้แก่ นักเรียนนายสิบ นักเรียนจำ นักเรียนนายเรือ นักเรียน นายร้อย จปร. นักเรียนนายร้อยสำรอง นักเรียนแพทย์ทหาร นักเรียนดุริยางค์ ฯลฯ

2.1 กรณีขึ้นทะเบียนกองประจำการในวันเดียวกันกับวันเข้าเป็นนักเรียนทหาร ให้นับ เวลาตั้งแต่วันขึ้นทะเบียนจนถึงวันสุดท้ายก่อนออกจากราชการ

2.2 กรณีเข้าเป็นนักเรียนทหารก่อนอายุ 18 ปี และขึ้นทะเบียนภายหลังหรือมีวันถึง ให้นับเวลาราชการตั้งแต่วันขึ้นทะเบียนหรือวันถึงวันครบปีที่มิถุนายน 18 ปี (วันที่ 1 เม.ย.) ของปี พ.ศ. ที่มีอายุ ครบ 18 ปี ตามกฎกระทรวง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2498 ออกตามความใน พ.ร.บ. รับราชการทหาร พ.ศ. 2497 จนถึงวันสุดท้ายก่อนออกจากราชการ

2.3 กรณีเข้าเป็นนักเรียนทหาร (เมื่ออายุ 18 ปี) ให้นับเวลาตั้งแต่วันที่เป็นนักเรียนทหาร (วันเปิดภาคการศึกษา) จนถึงวันสุดท้ายก่อนออกจากราชการ

3. กรณีเริ่มเป็นทหารประจำการ หรือรับราชการเวลาไหนหลังเรียน เช่น พกจิปรอ พกดุริยางค์ เสมียน ช่างยนต์ เป็นต้น ให้นับเวลาตั้งแต่วันเริ่มเข้ารับราชการ โดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณ หมวดเงินเดือนแต่ไม่ก่อนวันที่มีอายุครบ 18 ปีบริบูรณ์ (หากรับราชการก่อนอายุครบ 18 ปี ให้นับวันที่ มีอายุครบ 18 ปีบริบูรณ์) จนถึงวันสุดท้ายก่อนออกจากราชการ

4. กรณีผู้่าน ร.ศ. ปี 3 และไม่ต้องอยู่ในกองประจำการ (ทหารยศดุษฎี) ขึ้นทะเบียนกองประจำการวันใดจะปลดเป็นกองหนุนชั้นที่ 1 ประเภทที่ 1 ในวันเดียวกัน ให้นับเวลา ราชการ ดังนี้

4.1 กรณีเริ่มเป็นทหารประจำการ หรือข้าราชการคณาภิณฑลหรืออื่น ให้นับเวลาตั้งแต่วันที่
เริ่มเข้ารับราชการ โดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือน แต่ไม่ก่อนอายุ 18 ปีบริบูรณ์
จนถึงวันสุดท้ายก่อนออกจากราชการ

4.2 กรณีเริ่มเป็นนักเรียนทหาร ก่อนวันขึ้นทะเบียน ให้นับเวลาตั้งแต่วันขึ้นทะเบียนจนถึง
วันสุดท้ายก่อนออกจากราชการ

4.3 กรณีเริ่มเป็นนักเรียนทหาร หลังวันขึ้นทะเบียน ให้นับเวลาตั้งแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้ง
เป็นทหารประจำการ จนถึงวันสุดท้ายก่อนออกจากราชการ

5. กรณีทหารหญิง ไม่มีสิทธิรับเบี้ยหวัด

• วันลาฯ หมายถึง วันลาของข้าราชการประจำการ ซึ่งเป็นวันที่มีสิทธิได้รับเงินเดือนของประจำการ

คณะผู้จัดทำ

นางสาวศศิลา พชรวานนท์	ผู้อำนวยการกลุ่มงานบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
นางพิศมัย ศรีเมือง	หัวหน้าฝ่าย รายได้ การเงิน และการบัญชี
นางพรรณณี ศิริไพศาล	หัวหน้าฝ่าย ตรวจสอบบำเหน็จบำนาญ
นางกัทธกร จิรย์คง	หัวหน้างาน ตรวจสอบบำเหน็จบำนาญ
นางสาวปริญญา ปิสิมใจ	เจ้าหน้าที่ตรวจสอบบำนาญ
นายวันชัย ไกรทาน	เจ้าหน้าที่ตรวจสอบบำนาญ

คณะเจ้าหน้าที่สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

❖ งานด้านกฎหมาย

นางชนาภาณี ไตรโสภณ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
นายสุจวิศ แก้วจินดา	นายศึกษา แก้วจินดา

❖ งานด้านตรวจสอบบำเหน็จบำนาญ

นางพรรณณี ศิริไพศาล	หัวหน้าฝ่าย ตรวจสอบบำเหน็จบำนาญ
นางสาวณัฐกฤตา เสมชม	หัวหน้างาน ตรวจสอบบำเหน็จบำนาญ
นางกัทธกร จิรย์คง	หัวหน้างาน ตรวจสอบบำเหน็จบำนาญ
นางสาวพิไลลักษณ์ บัวบาน	นางนันทรา จิตรภาพ
นางสาวรุ่งนภา ศิริธารณ์	นายสุริยา สิมสม
นางสาวจุไรวรรณ ช่างระงการ	นางสาวปริญญา ปิสิมใจ
นายวันชัย ไกรทาน	นางสาวระนุกา งานเมธิกาญจน์
นางสาวขวัญชนก ชุตาวุธ	นางสาวกัญญาทิพย์ วงศ์ตระกูล
ว่าที่ร้อยตรี อีรวงศ์ วงศ์คำ	

❖ งานด้านการโอนเงินบำเหน็จบำนาญ

นางฐาปณีย์ แก้วพิตร	หัวหน้าฝ่ายรายได้
นางสาวกมลน จักนที	นักวิชาการเงินและบัญชีปฏิบัติการ
นายณัฐชกร บุญญะสุนันท์	นายวิวัฒน์ สุนทรามุข
นางสาวรชมา ไผ่ปาน	
นางพิศมัย ศรีเมือง	หัวหน้าฝ่ายรายได้ การเงิน และการบัญชี
นายวันพร จิตดี	หัวหน้างานการเงิน และบัญชี
นางสาวกฤตพร คีรี	นางปรรณศิริ ศรีวิชา
นางสาวณัฐภา มีสุวรรณ	นางสาวนันทน์กิติ ไชยถนเกียรติ
นางสาวกมลวรรณ ศรีพงษ์สุนทร	